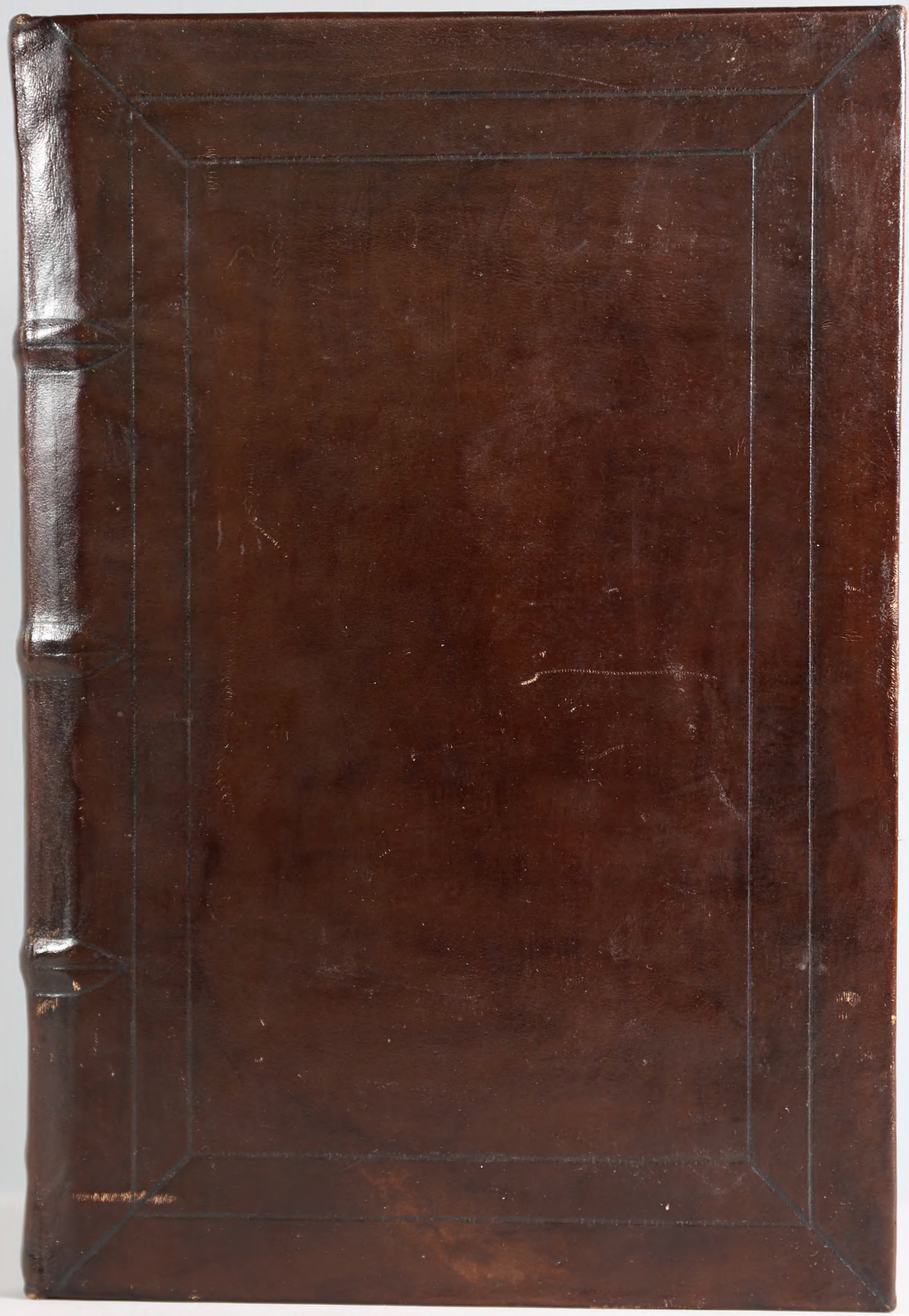

Sermones Dormi secure
vel dormi sine cura de tpe.

850306
N. 2571026

YPB 3267
zniszczono - 0.5.13

Sermones Dormi secure
vel dormi sine cura de tpe.

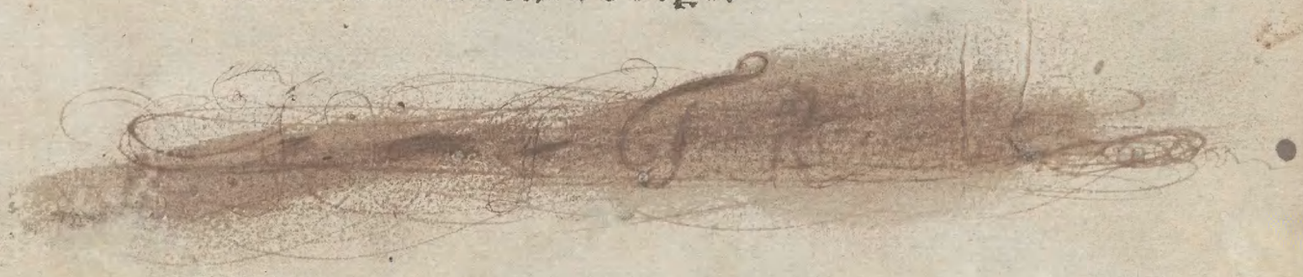

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

Dmc. 380
850306

Tabula

Tabula siue directoriū sermonum Dormi secure scm alphabeti ordinem que tangit materias in singulis sermonibus cōtentas incipit feliciter.

¶ Sequitur de A.

Bstinentes ⁊ bene

a ieiunantes mercedem habebūt apud deum.sermone.xvj.

Abstinentia est virtus ⁊ summa medicina.sermone.xxxvj.

Abijcere debemus sordes peccatorum.sermone.j.

Abscondita sunt nobis quatuor que nullus homo perfecte scit.sermone.xxj.

Accidia est vnū de septem vicijs contra vnū fortitudinis.sermone.xxxvj.

Aduentus domini triplex.sermone.j.

Aduentus dñi est quadruplex.sermone.iiij.

Admiranda sunt quattuor oi mūdo.sermone.vj.

Aduocatus qñ accusat dñs facit tria.sermone.l.

Agricola quatuor facit circa agrū suū.sermone.xj.

Anima plus est q̄ corpus ⁊ hoc propter quattuor sermone.lvj.

Animam christi crucifixerunt iudei quadrupliciter.sermone.xxiiij.

Animalia quattuor docent nos ad vigilandum.sermone.xxj.

Arbor bona q̄ttuor bona debet bre.sermone.xlix.

Arbor bona debet habere sex ramos.ibidem.

Arguere aliquem volens debet cōsiderare quattuor.sermone.xxxij.

Arguet deus hominem a quattuor.ibidem.

Aptista Johannes

b fuit q̄druplici vinculo ligatus. sermo.iij.

Baptismus est ianua ⁊ porta salutis.sermone.xxxix.

Bella cernens aliquis princeps imminere sibi tria facit.sermone.x.

Bonus pastor circa oues suas facit quattuor.sermone.xxx.

Campana est multi-

c plex.sermone.xxv.

Caritas christi incensa tripliciter omnē naturalem amorem excellit. sermone.xxiiij.

Cecatio oculorū fit quattuor modis.sermone.xiiij.

Cecitas illuminatio quadruplex.ibidem.

Cena quadruplex.sermone.xliij.

Creatura triplex defleuit mortē xpi.sermone.xxv.

Cibarijs diuersis pascit xps oues suas.sermo.xxx.

Circumcisio multiplex.sermone.lxx.

Ciuitates quattuor sunt a quibus habitant omēs creature.sermone.xv.

Cogitationibus septem bonis aduersatur diabolus.sermone.xix.

Conuerti debemus ad deum cito propter quattuor causas.sermone.xv.

Contritio vere non infundit nisi a solo deo. ser.xij.

Corpus christi anteq̄ accipiam⁹ debemus nos lauare a quattuor.sermone.xxiiij.

Crux christi signat per altare.sermone.lxviij.

Eum diligere debe-

d mus quattuor modis.sermone.lix.

Demones quattuor ejciunt p quattuor virtutes.sermone.xix.

Desertum significat penitentiā verā propter quattuor causas.sermone.xvij.

Dignitates septem pro septem vicijs vitatis promittit ipse deus.sermone.xliij.

Dilectionem depinxerūt romani ad modum iuuenis.sermone.xxij.

Dilectio compat longuor ꝓpter q̄ttuor.sermo.lix.

Disciplina triplex.sermone.xxiij.

Dotes septem quattuor corporis.⁊ tres anime.sermone.xliij.⁊ sermone.lxvj.

Ecclesiaz intrans ad

e audiendum missam sex conditiones debz habere.sermone.lxvij.⁊.lxviij.

Elemosynam dantes habebūt mercedem apud deum.sermone.xvj.

Errant duodecim genera hominū.sermone.xlviij.

Exemplar est nobis christus.sermone.xxv.

Exempla quatuor dedit nobis christus in cena sua sermone.xxiij.

Acies hominis indi

f cat cōplexionē eius vt dicit plato.ser.xiij.

Facies mundat vt fiat clarior.sermo.lv.

Filia syon significat animam fidelem. sermone.j.

Filij dei debemus esse quattuor modis.sermo.lx.

Filio quattuor facit pater. sermone.xv.

Fidelis quisq̄ debet fugere q̄ttuor.sermone.lxvj.

Ratia spiritussancti

g est lux.sermone. xxxviij.

Gradus decem spirituales transiuit christus retrorsum in sole.sermone.ij.

Gratiosum hominē faciunt tria.sermone.xxxiij.

Graue eleuat sursum p q̄tuor instrumēta.ser.xxxv

Glorią electorū dñs vult agere p tria.sermonetvj.

Ominū quatuor ge-

b nera nō intrabūt in regnū celor.ser.xlvij

Homin.xij.genera errāt in eccl̄ia.ser.xlvij.

Hominū q̄ttuor generibus loquebat deus. ser.lxj.

Homo q̄libet debet facere quattuor circa corpus ⁊ corpus suum.sermone.xj.

Hominū in hoc mūdo triplex distinctio.sermo.xij

Humilitas est mater christi.sermone.xvij.

Humilitas cōmendat in quattuor.sermone.lij

Humanū genus ante peccatū in paradiso habet tres magnas dignitates.sermone.xiiij.

Lumiatio quadru

i plex.sermone.xiiij.

Judicabit xps in quo iudicio faciet quattuor.sermone.ij.

Judicium quodlibet semper quattuor vel quinq̄ personas requirit.sermone.xxxij.

Juuidie vicio multi morium̄ in ania. sermo.lviij.

Ingratitudo est ventus exiccans sermone.x.

Luare debem⁹ ocu-

l los ad deum quattuor modis. sermo.xx.

Litteras q̄ttuor scripsit pater filio.ser.xx.

Loca sunt quattuor in quibus omnis creatura cōtinetur.sermone.lviij.

Loquebat dñs q̄ttuor generibus hoim. sermo.lxj.

Lux est quadruplex.sermone.xxxviij.

Ansuetudo christi

m ostenditur in tribus.sermone.j.
Maria virgo fuit ortus conclusus multis modis.sermone.iiij.
Maria est flos.
Manus sunt quattuor quas deus inspicere.sermone.xxix.
Mercedem quattuor genera hominum habebunt apud deum.sermone.xvj.
Missam bonam volens audire habebit sex conditiones.sermone.lxviij.
Misericordiam quattuor generibus hominū vult ostendere deus.sermone.lv.
Misericordiā facere multa sunt que commouent hominem.sermone.ibidem.
Montes quattuor sunt spirituales.sermone.ix.
Mors tripl malorū.sermone.xlij.
Morte xpi triplex creatura defleuit.sermone.xxv.
Mors quadruplex.sermone.xlvij.
Mundus cōparatur nocti.sermone.xlvj.
Mundus omnis quattuor admirat.sermone.vj.
Mundi partes quattuor sunt que suas habēt portas sermone.xxix.
Mundat aliqua res quattuor modis.sermo.lv.

Atus est nobis chri

n stus paruulus.sermone.lxix.
Maues significāt mercatores. ser.xxxvij.
Nullus homo perfecte scire potest quattuor i hac vita.sermone.xxj.
Nuncij tres.sermone.xx.

Luli iusti hois qua-

o tuor videre debent.sermone.liij.
Oculos nostros ad deum quattuor modis leuare debemus.sermone.xx.
Oportebat christum in quattuor esse.sermone.vij.
Opiniones quattuor de ania.sermone.xxiij.
Osculate sunt christū quattuor persone.ibidem.

Anib9 quiqz pascit

p deus familiam suam.sermone.xx.
Panis sacramentalis quatuor vtilia homini digne sumenti prestat.sermone.xlj.
Pastor bonus circa oues suas quattuor facit. sermone.xxx.
Predicatores debent in vinea laborare.sermo. xij.
Predicatoris conuersio probatur tribus rationibus.sermone.vj.
Peccatori quattuor sunt assumenda si vult a deo exaudiri sermone.xviij.
Peccatoribus quattuor testimonia adducentur. sermone.xxxvj.
Peregrinus est christus factus pro nobis propter quattuor.sermone.xxvij.
Petere debemus quattuor.sermone.xxxiij.
Principem gratiosum faciunt tria.sermo.xxxiij.

Ationez reddemus

r in die iudicij de tribus.sermone.j.
Rationem oportet nos reddere de quattuor.sermone.l.
Radices male sunt tres.sermone.ix.
Regnum celorum non intrabunt quattuor genera hominum.sermone.xlvij.
Resurrexit xpus quattuor modis.sermone.xxvj.
Rex quilibet debet habere quattuor conditiones. sermone.j.
Ros bz quattuor proprietates bonas.sermo.xxxiij.
Rote fortune cōparatur status mūdi. sermone.vj.

Acramenti venera-

s bilis quadruplex dignitas.sermo.xxiij.
Securibus sex pcutit pctōr.sermo.xxx.
Seruis suis facit dns quattuor bona.sermo.lxiij.
Signū quadruplex in sole factū est z fiet.sermo.ij.
Scribere debent duodecim genera hoim super virgas consciētie sue noia eorū. sermone.xlix.
Scriptura quadruplex.sermone.lxiij.
Spūssanctus quattuor optatur. sermone.xxxvij.
Status duodecim sunt in ecclesia.sermone.xlix.
Status hominis tripliciter cōsiderat.sermo.xlij.
Sollicitudo mala habz tres malas cōditiones.sed bona sollicitudo habet tres bonas.sermo.lvj.
Stultitie quattuor sunt propter quas homo contristari debet.sermone.xxxj.
Superbia pingit cū tribus coronis.sermone.xx.

Estimonia quattuor

t adducent super peccatores z non credētes sermone.xxxvj.
Trinitate quattuor sunt inuestiganda.sermo.xlj.
Tristant quattuor genera hominum propter quattuor causas.sermone.xxxj.
Thronus iudicialis.sermone.iiij.

Ani honoris yma-

v go que est.sermone.lxiiij.
Uenti quattuor spirituales.sermo.x.
Uerbū dei est audiendū propter quattuor.ser.xij.
Uestimentor tria genera habuit xpus.sermo.xxv.
Uicia sex impugnant nos velut sex duces.
Uie qttuor sunt in qbus multi deficiunt.ser. xlviij.
Uinculū quadruplex est in quibus homines ligantur.sermone.iij.
Uinea est ecclesia vel anima fidelis.sermone.xij.
Uinum quadruplex.sermone.viij.
Uirtutes quattuor que debent regere regnū consciētie.sermone.v.
Uita eterna nulli dat gratis propter tria.sermo.xij.
Uita quadruplex est.sermone.lxij.
Uoces quattuor audire bz qlibet peccator.ser.liij.

Pristum honorare

p • debemus in quattuor.sermone.xxij.
Xps dedit nobis qttuor exempla.ser.xxiij.
Xpus surrexit quattuor modis.sermone.xxvj.
Xps ostendit discipulis suis quatuor propter quatuor causas sermone.xxviij.
Xps exiuit a pre quattuor modis.ser.xxxij.
Xps assumptus est in celū propter quatuor.ser.xxxv.
Xps tria secreta dixit discipulis suis.ser.xxij.
Xpi corpus p quattuor virtutes fuit eleuatum. sermone.xxxv.

¶ Explicit tabula sermonum.

Sermones dominicales cū expositionibus euangeliorū per annū satis notabiles ⁊ vtiles oibus sacerdotibus pastoribus ⁊ capellanis: qui dormi secure: vel dormi sine cura sunt nūcupati: eo q̄ absq̄ magno studio faciliter possunt incorporari ⁊ populo predicari Incipiunt feliciter.

Dominica prima Aduentus. Sermo primus

Dicite filie syon ecce rex tuus venit tibi mansuetus

Math. xxi. Verba ista scripta sunt originaliter Zach. ix. vbi dr̄. Exulta satis filia hierusalē: iubila filia syon: ecce rex tuus ⁊c̄. Et legunt verba istius euangelij duabus dñicis. s. in prima dñica aduentus: et in dñica palmarū. In dñica palmaꝝ legit: qz cōuenit illi dominice q̄tum ad sensum ⁊ factū hystoricum. Sed in dñica pma aduentus cōuenit q̄tum ad sensum ⁊ factū allegoricū: qz allegorice p aduentū xp̄i in hierusalem signat aduentus christi in carnē. Appropinquauit em̄ dñs spūaliter hierosolimis qñ p carnis assumptionē in qua est pacis visio: visitauit illā ⁊ reconciliauit sibi. dicit ergo Dicite filie syon ⁊c̄. In vbis istis tria sunt cōsiderāda. Primū est q̄d signat p filiā syon ⁊c̄. Secm̄ est q̄s est iste rex ⁊ quō appellat. Tertium est quō rex iste venit ⁊ ad quid venire dicit. Primū notat cū dicit. Dicite filie syon. Secm̄ cū dicit. Ecce rex tuus. Tertiū cū dicit: venit. Primo ergo p istā filiā syon quelibet ania fidelis signat: qz syon interpretat speculū ⁊ quelibet ania fidelis est filia xp̄i: q̄ est speculū sine macula ⁊ candor lucis eternē Sap̄. vij. Vel filia syon dr̄ ania fidelis: q̄a in ipsa tanq̄ in speculo lucet ⁊ resultat imago dei: ad cuius imaginē facta est Gen̄. ij. Creauit deus hominē ⁊c̄. Vere in qualibet ania fideli relucet imago dei tanq̄ in speculo. maxime qñ est mūda ab omni pcō mortali: sed qñ est in aliquo peccato mortali denigrata est sup carbones Treñ. iiij. de peccatoribus. Denigrata est facies eorū sup carbones. ⁊ alibi. Egressus est a filia syon ois decor eius. Vel p filiā syon signat ania fidelis q̄ debet speculari ⁊ contemplari celestia: qz sicut dr̄ Job. v. Homo nascit ad laborē. s. q̄tum ad corpus: ⁊ auis ad volandū. i. ania ad cōtemplandū celestia. Secundū est videre quis est iste rex ⁊ quō appellat. Iste rex christus est ⁊ appellat Jesus. i. saluator mūdi Lu. j. dixit angelus beate marie. Ecce cōcipies ⁊ paries filiū ⁊ vocabis nomē eius Jesum. i. saluatorē mundi. Rex iste xp̄s est. ipse rex est q̄ habet in vestimento ⁊ in femore suo scriptū. Rex regū ⁊ dñs dominātiū. Apoc. xix. Ecce oēs filie regū istius seculi non sunt nisi reguli respectu illius. De illo rege dr̄ Esa. xxxiij. Dñs iudex noster: legifer noster: rex noster ⁊c̄. Judex noster dr̄: qz nos oēs iudicabit. Legifer noster: qz qñ venit in mūdū nouā legē. i. legē euāgelicā nobis dedit ⁊ reliquit Hec em̄ est lex p̄ciosa gloriosa ⁊ immaculata ⁊c̄. Rex noster dr̄: qz nos regit Psal. Dñs regit me ⁊c̄. Iste rex quinq̄ cōditione habuit quas habere debet q̄libet rex bonus ⁊ quilibet bonus christianus q̄ est rex suipsius ⁊ sensuum suorū. s. iusticiā: sapientiā: potentiā: mansuetudinē: ⁊ humilitatē. Mansuetudo istius regis nostri ostē dit in tribus ad p̄sens fuisse. Primū est in benigna peccatorū ad penitentiā vocatiōe ⁊ in eorū dulci receptione: vt patet in Matheo ap̄lo ⁊ Maria magdalena. Itē mansuetus ⁊ benignus est in peccatorū dulci receptione Joel. ij. Conuertimini ad dñm deū vestrū quoniā benignus ⁊ misericors est. Secūdū est in auscultatione ⁊ exauditione orationū penitentiū ⁊ clamorē pauperū clamantiū ad eū quia dulciter exaudit eos. Psal. Clamorē paupex exaudiuit dñs. Tertium fuit in dulci responsione Joh. xviij. dixit Jesus proditori ⁊ querentibus eū. Quē queritis: q̄ dixerunt Jesum nazarenū. q̄ dixit. Ego sum. Istam mānsuetudinē bīe debem⁹: qz Prouer. xiij. dicit. Responsio mollis frangit irā: sermo durus suscitat furorē. sic certe mansueti hereditabunt terrā. Psal. Mansueti hereditabūt terrā ⁊c̄. Dicite ergo filie syon. ecce rex tuus christus venit tibi. i. ad vtilitatē tuā: iustus: sapiens: potēs: mansuetus: ⁊ humilis. O filia syon tuus dicit rex iste: qz pro te natus: pro te paup effectus: pro te famē ⁊ sitim passus: pro te flagellis cesus: pro te vulneratus: pro te mortu⁹ ⁊ crucifixus: ideo dr̄ Esa. ix. Paruulus natus est nobis ⁊ pro nobis: filius datus est nobis et pro nobis ad mortē datus. Tertiū restat considerare quomodo rex noster venit ⁊ ad q̄d venire dicitur. Sciendū autē q̄ tripliciter venit. s. in carnē: in mentē ⁊ ad iudicij manifestationē. Prim⁹ aduētus fuit multū desiderabilis. Secūdus dulcis ⁊ delectabilis. Tertius est crudelis ⁊ terribilis. De p̄. no aduentu dicit Aggei. ij. Veniet desideratus cūctis gētibus certe aduentū istum desiderabant patres dicentes Esa. lxiij. Utinā dirūperes celos ⁊c̄. Circa istū aduentū noui regis facere debemus quatuor q̄ fieri solent circa alicuius noui regis aduentū. Primo q̄ de eius aduentu multū debem⁹ gaudere: ad Phil. iij. Gaudete in dño semper. Vere gaudere debemus de aduentu christi in carnē: sicut serui de sui libertate: ⁊ captiui de sua liberatōne: ⁊ egroti de sua sanitate: ⁊ ceci de sui luminis recuperatiōe: qz exortum est in tenebris lumen rectis corde. ⁊ sicut perditi de sua saluatione: ⁊ mortui de sua suscitatione. Ad omia ista venit christus in mundū ⁊c̄. Secundū est q̄ circa istū aduentū debemus omēs sordes peccatorū a cordibus nostris remouere ⁊ abijcere: ad Rom̄. xiij. Abijciamus opa tenebrarū ⁊c̄. Tertium est q̄ debemus nos p̄parare ⁊ bonis operib adornare vt digne possimus aduentū eius celebrare: ⁊ sicut dr̄ Eccli. iij. Qui timent dominū p̄parabant corda sua. Quartū est q̄ debemus ei mūera p̄ciosa mittere ⁊ offerre sicut fecerunt tres reges. Secundus aduentus est in mentē. de isto dicit Jobā. xiiij. Ad eum veniemus a mansionē apud eū faciemus. Vere ante aduentū christi in mentē per gratiam fuimus faciles ad seducendū ⁊ debiles ad bene operandū. Tertius aduentus erit ad iudicij manifestationē: de quo Psal. Deus noster manifeste veniet ⁊c̄. Ignis ante ip̄m precedet. dñs ad iudicium veniet ad iudicandū bonos ⁊ malos: ⁊ ad reddendum ei de omnibus ⁊ singulis factis rationē ⁊ compotū. vnde debemus esse parati cōtra istū aduentū ad reddendū ei rationē ⁊ compotū de tribus. Primū est de verbis ociosis: quia sicut ipse dicit Mat. xij. Dico vobis quoniā de omni verbo ocioso quod locuti fuerint homines reddent rationē in die iudi

ꝯ ꝙntomagis de mendaciis de detractionibus pessimis & iuramẽtis ⁊c. Sap. j. Qui loquit iniqua nõ põt latere. Secundũ est de ꝓteritis factis: vñ Athanasius in symbolo. Ad cuius aduentũ oẽs homines resurgere habẽt cũ corporib⁹ suis: & reddituri sunt ⁊c. Tertiũ est de bonis collatis. Math. xxv. Post multũ vo tpis venit dñs serui illius & posuit rationẽ cum eo de bonis sibi collatis quõ illa custodierit et primo de bonis nature. s. de aia & corpe. & de bonis gratie vt de virtutib⁹: & bonis fortune vt de diuitijs & etiã de tẽpore cõmisso nobis ad agendã penitentiã: vñ dicit quilibet. Redde rationẽ villicationis tue Luc. xvj. Ideo debemus esse parati ad reddendũ ei rationẽ de istis oibus: qz nescimus qñ veniet. Luc. xij. Vos estote parati: qz qua hora nõ putatis filius homis veniet. & sicut dicit ibidẽ. Beatus ille seruus quẽ cũ venerit dñs inuenerit ita facientẽ. i. paratũ cõtra aduentũ christi ad iudiciũ: qz sup oia bona cõstituet eum. s. glorie: que nobis cõcedat Jesus christus dominus noster.

Dñica scda Aduentus. Sermo. ij.

Erunt signa in sole & luna & stellis Lu. xxj.

Quis esẽ vnusquisqz homo iudicat in morte scdm merita et illud iudiciũ est quo ad homines: ideo necesse est vt fiat iudiciũ generale vbi homines iudicant & demones & angeli. In isto iudicio faciet dñs quattuor q̃ debent fieri in iudicio tpali qñ reus est captus & ad mortẽ iudicãdus. Primo iudex iubet ministros tuba clãgentes vt oẽs veniant & sententiã audiãt: vt patet Amos. ij. Morietur moab in clãgore tube. Secũdo scripta leguntur cor̃ omni pplo ꝓpter cõfessionis q̃d ille reus fecit: vt patz Hester. xiij. Quos seruos cõfessos iussit rex duci ad mortẽ: eo qz confessi fuerũt q̃ voluerunt occidere regẽ. Tertio notificat sententia iudicis ab ore prolata qualẽ mortẽ sustinere debẽt Exo. xxij. Mõ patiaris maleficos viuere super terrã. Quarto obedientia ministror̃ trahentiũ reũ ad suppliciũ: vñ dicit. ij. Mach. vj. His dictis trahebãt reũ ad suppliciũ. Iste ꝙttuor facere vult dñs noster iudex viuorũ & mortuorũ. hec quattuor probant in hoc euãgelio. Monitates signorũ tanqz tube clangentes, potestas celor̃ tanqz serui cõmendabiles, iudices eminẽtes tanqz reges venerabiles, nationes euidẽtes tanqz cõfessiones demõstrabiles hec patẽt in euãgelio vbi dñs dixit discipulis sue iudicio vltimo ꝙrentibus. Erũt signa in sole & luna & stellis & in terris pressura gentiũ p confusione sonitus maris: qz belue marine magnũ sonitum facient q̃ audiet p vniversum mundũ: & fluctuũ q̃ excedẽt cõtra naturalẽ vsum cursum suũ vltra terminũ. arescẽtibus hoibus. i. hoies erũt macri ꝓter timorẽ q̃ supueniet vniverso orbi. Mã virtutes celorũ. i. angeli mouebunt ad cõpatiendũ hoibus: & tunc videbũt filiũ hois venientẽ ad iudiciũ in nubibus celi cũ potestate magna & maiestate. His autẽ fieri incipiẽtibus. i. cũ hec fiant supradicta. respicite & leuate capita vra. Et dixit eis similitudinẽ vt illum melius possent intelligere. Videte ficulneã & oẽs arbores cũ producũt iã ex se fructũ scitis qz iã propc est estas. noiat ibi ficulneã: qz est pma arbor q̃ estatẽ nũciat suis floribus. Ita & vos cũ hec videritis fieri: scitote qñ prope est regnũ dei. Amen dico vobis quia nõ ꝓteribit generatio hec. qz hoies nascuntur & morientur: donec hec omnia fiant. Celũ & terra transibunt. i. potius celũ & terra perirent q̃z verba mea vera nõ fierent: & sic patet euangeliũ. Quo ad thema redeundo. Erunt signa in sole & luna. Nota quadruplex signũ factum est & fiet in sole. primũ signũ factũ est sub Josue. secundũ signuz tpe Esaie. tertiũ signũ tempe passiõis. quartũ signũ fiet in iudicio. & ista quattuor signa debẽt bene notari ꝓter doctrinã singularẽ & spiritualẽ. Primũ signũ factũ est sub Josue: de quo legit Josue. x. per figurã. i. doctrinã spiritualẽ: vnde quãdo Josue debebat filios israel ducere ad terrã promissionis venerũt quinqz reges paganorũ cum exercitibus eorum vt impedirent eos. sed Josue pugnabat cõtra eos adiutorio dei & sol iã declinauit ad occasum: & clamauit iosue cum tota fide. Sol ne mouearis donec habuerim⁹ victoriã contra inimicos nostros. Sol obediuit ei et stetit ad spaciũ vnius diei donec omẽs inimicos vinceret. Ita moraliter scdm apostolũ ad Roma. xv. Necunqz scripta sunt ad nostram doctrinã scripta sunt in antiqua lege. & facta sunt ad nostrã doctrinã in lege noua. Filij israel sunt fideles qui intẽdunt ire post banc vitam ad terrã promissiõis eterne. sed quinqz reges cũ suis exercitibus impugnãt nos. i. quinqz sensus corporis. s. visus: auditus: gustus: tactus & odoratus. Exercitus eorum est mundus dyabolus & caro ꝓpria. sed Josue. i. quilibet fidelis debet cum tota fide deum in tentatione orare. sol ne mouearis sed stes tamdiu donec habuerim⁹ victoriam Sol iste est Jesus christus q̃ dicit sol iusticie ne mouearis sed stes mihi in adiutorium. Et quãdo christus sol iusticie ita deuote inuocat: tunc paratus erit semp hominẽ iuuare. ꝓterea ad clamorẽ Josue stare fecit solem. & hoc patet de sancto Anthonio q̃ fuit multipliciter tentatus & a dyabolo in corpore laceratus. sed stetit xp̃us verus sol super eum: & dixit anthonius. Ubi eras bone iesu. respondit. Ego sum hic & steti supra te. sed volui probare fidem tuã. Ideo q̃n ip̃m oramus semp stat vt gratiã nobis infundat. Secũdũ signũ legimus. iiij. Reg. xx. Factũ est verbũ dñi ad Esaiã prophetam Vade & dic ezechie regi vt disponat domui sue qa morieris. q̃ fecit scdm ꝑceptum dñi & dixit Ezechie. Dispone domui tue qz morieris. Et ille vertebat se ad parietẽ & fleuit fletu magno. & dñs vidit lachrymas suas & dixit. Vade & dic ezechie. Ecce vidi lachrymas tuas addã tibi quindecim annos ad vitã tuã. Et cũ ꝓpheta hec sibi diceret petijt signũ in sole ita q̃ sol p decẽ gradus iuit retrorsum. Ita moraliter ezechias infirmus corpaliter figurat gen⁹ humanũ spualiter infirmatũ in anima & sicut ezechias fleuit fletu magno pro vita & rogabat deuotissime: ita patriarche & ꝓphete pro vita & liberatiõe totius mũdi generis bũani clamãtes erãt illud Esa. lxiij. Utinã dirũperes celos & descẽderes & dñs ex audiuit voces eorũ: vñ ait illud psal. Propter gemitũ pau. nũc exur. di. do. & cũ nos voluit de eterna morte liberare fecit signũ i sole diuinitat: ita q̃ p. x. grad⁹ iuit retrorsuz. Primus fuit primus chorus angelorũ & supmus. s. seraphin q̃ tã ardenter in diuino more adherẽt deo laudãdo ipm. Secũdus grad⁹ cherubin q̃ p sublimitatẽ sciẽtie secreta diuina contemplant. Tertius gradus throni in q̃bus deus sedet vt iudicio suo discernat. Quartus gradus dñatiões q̃ tante dignitatis sunt vt alijs p̃sint. & pro diuersis

causis mittant ad nos. Quitus gradus est potesta tes q̄ tante potētie sunt vt malis angelis resistāt. et puniāt in hoc mūdo q̄ ecclīam dei impugnāt. Sex tus est vtutes q̄ habēt magnā potestatē a deo mira cula faciendi. Septim⁹ gradus est pncipatus q̄ ad hoc mittūt vt pncipes mūdi custodiāt z informēt. sed heu eos audire nolūt. Octau⁹ est archangelo⁹ q̄ mittunt vt puincias regāt z magna nobis reue lent. Nonus est angelo⁹ quo⁹ officiū est boies cu stodire: vt patz in psal. Angelis suis mādauit de te: vt custo. ⁊c. Decim⁹ gradus est boies ꝓpter q̄s mi sit ꝓpriū filiū q̄ se būiliauit formā serui accipiens. z ꝑ fuit signū qđ nos deberet redimere a morte eter na. z iste sol oriebat in natiuitate ei⁹. occidit in pas sione. z reuersus est in locu⁹ suū in ascensiōe. z hoc est secundū signū solis. Tertiū signū solis factū est tpe passionis xpi: de quo legit in euāgelio Lu. xxiij. Ab hora sexta vsq̄ ad horā nonā tenebre facte sūt p vniuersam terrā z sol obscurat⁹ est. z ista obscu ratio nō fuit eclypsis ꝑ miraculose. Hoc signū fecit dns ꝓpter tres causas. Primo vt se verū deū ondē ret q̄ solē creauit: nā tanta fuit in q̄ndā iudeoru⁹ corde duricia vt de signo nō curabant: z iō ceci fue rūt z ceci manēt in intellectu vsq̄ in diē iudicij. Se cūdo vt fideles suos ad cōpatiendū incitaret. Ma⁹ sol naturalis luxit cū suo dño. q̄ntomagz nos xpia ni q̄ redēpti sumus sua sanctissima passiōe. Tertio xp̄us solē obscurauit in passiōe vt impios ad peni tentiā reuocaret. sicut multi fecerūt: vt p⁹ in euāge lio vbi dī. q̄ illi q̄ venerūt ad spectaculū illud visis signis ꝑcutiebant pectora sua z reuertebant. q̄re p cutiebāt pectora sua: certe ꝑ est signū pnie. Ita eti am z nos pniam pro pctis faciam⁹: ꝑ duriora sunt corda hoīs q̄ sequi ad penitendū nolūt. Quartū si gnū solis fiet i iudicio extremo q̄n celi mouēdi sunt z terra: de quo signo dī Matbei Statim post tri bulationē dierū illo⁹ sol obscurabit. Ista obscura tio solis nō erit p interpositionē lune vt eclypsis: ꝑ vtute diuina: z ꝓpter pctores dānandos z nō luce bit amplius sup terrā. huius figurā legim⁹ Ezech. xxxij. dixit dns ad ezechielē. Fili vade ad regē pha raonē z sume sup eū lamentū z dic ad eū. Ecce bec dicit dns exquo tu assimilatus es leoni z draconi q̄ est in mari: expandā sup te rbete meū z extrabā te z proiciā te in terrā z irrigabo terrā fetore sangui nis tui z operiā sup te cū extinctus fueris celos ne pluant: z solē nube tegā z luna nō dabit lumē suu⁹ z gladius regis babylonis veniet tibi z plangēt te oēs tribus terre. Ita moraliter p hunc regē egypti notat peccato⁹ q̄ tenebro⁹us est in peccatis ad quē dicūt pdicatores. assimilatus es leoni ꝓpter pecca ta manifesta. z assimilat⁹ es draconi ꝓpter pctā occul ta: vñ ait Greg. Leo apte irascit. draco occulte insi diat. expandā rbete i iudicio eterno z extrabā te de mari hui⁹ seculi z irrigabo terrā cū fetore pctorum tuo⁹. cū extinct⁹ fueris. i. expulsus a facie mea. nec sol. s. naturalis nec sol diuinitatis dabit tibi ampli⁹ lumē suū: Iō q̄ ad thema. Erūt signa q̄ttuor salua tionis: incarnatiōis: redēptiōis z eterne dānatiōis.

Dñica tertia Aduentus. Sermo. iij.

Vm audisset Johā

nes in vinculis opa xpi mittens duos de discipulis Matb. xj. Videmus q̄n bō est in vinculis z in loco obscuro tūc nō pōt esse letus: iuxta illud ps. Posuerūt me in lacu inferiori in tene bris z in umbra mortis. tūc bois illius desideriū est ab isto vinculo absolui z ad lucē venire. Ita fuit io hānes baptista q̄ fuit q̄druplici vinculo ligatus: de q̄bus desiderabat absolui. Fuit em̄ in vinculis sui ꝓprij corpis vbi ania sedebat in carcere: vñ Rom. vij. Quis me liberabit de carcere mortis huius. Se cūdo in vinculis hui⁹ mundi. Tertio fuit in vincu lis deserti vbi corpus suū velut in vinculis castiga uit ne macularet suā sanctā vitā. Quarto fuit i vin culis Herodis. ideo misit duos de discipulis de disci pulis suis ad xp̄m: vt ip̄m interrogaret vtrū iohan nes deberet annūciari xp̄i aduentū ad limbū sanctis patribus sicut pnunciauit aduentū xp̄i in mundu⁹ et de hoc dicit in euāgelio hoc. Johānes em̄ exiuit desertū z pdicauit pctoribus pniaz z increpauit be rodē di. Nō licet tibi habere vxorē fratris tui: pniaz age: ꝓpter hoc posuit eū in carcerē. z iohānes habu it aliqs discipulos q̄ ip̄m seqbant ꝓpter sanctitatē vite z doctrine ei⁹: vt p⁹ in euāgelio. In illo tempe Cū audisset iohānes i vinculis opa xp̄i mittēs duo s de discipulis suis vt dicerēt. Tu es q̄ venturus es an aliū expectam⁹. q. d. debeo existētibus in lymbo dicere tuū aduētū: qz mori debeo i carcere ꝓpter ve ritatē. z rndens ibs ait illis. Euntes renūciate iohan ni q̄ audistis z vidistis. ceci vidēt: claudi ambulāt: lepr̄osi mūdant: mortui resurgūt: pauper euangeli zant. i. pctores ꝓuersi sūt z pdicāt sanctū euāgeliū. z ait ihesus. Btus q̄ nō fuerit i me scandalizat⁹. i. q̄ nō recedit de fide ꝑ pmanebit vsq̄ ad finē. Et tūc il lis abeuntibus cepit ibs dicere ad turbas de iohāne Quid existis i desertū videre arūdinē vēto agitatā q. d. iohānes nō est q̄si arūdo qđ a vento moueat. q̄d existis videre boiem mollibus vestitū. certe nō. qz iohānes vestimētū bz de pilis camelo⁹. q̄ molli bus vestiunt i domib⁹ regū sūt. ꝑ q̄d existis videre ꝓphaz. certe iohānes est plus q̄ ꝓpha: qz qđ ꝓphe pdicebat hoc iohānes digito demōstrabat. h̄ est em̄ de q̄ scriptū est. Ecce mitto angelū meū añ faciē tu am q̄ pparabit viā tuā añ te. ecce euāgeliū. quo ad thema. Cū audisset io. in vinculis opa xp̄i. In spāli est nōndū q̄ q̄druplex est vinculū in q̄b⁹ oēs boies ligant. Primū vinculū est amor. Scdm pudoris. Tertiū bonor. Quartū dolorus z eterne dānatio nis. Primū est vinculū amor⁹ q̄ oia ligant ad diui nū amorē vt deū sup oia diligant. De ꝑ vinculo Col. iij. Habeat dilectionē q̄ est vinculū pac⁹. Et vinculo fuit ligat⁹ aplus Paulus Rom. viij. cū di ret. Nec mors nec vita nec gladius nec tim poterit me separe a charitate xp̄i. De quo vinculo amor⁹ legimus figurā. j. Reg. vbi legim⁹ q̄ Dauid vicit golīā in q̄nq̄ lapidib⁹ z liberauit pplm israeli ticū de ptāte golie z inimicor⁹: ꝓterea ionathas fi lius reg⁹ Saul inīt pactū cū Dauid: z q̄si vinculo amor⁹ inter se colligebant q̄ erat ambo tanti amici q̄si haberēt vnā aiam. z ionathas exuit se tunicā su am z induit eā dauid. Ita moraliter golias est dya bolus q̄ obsedit ciuitatez nr̄i corpis vndiq̄: z nitit aiam nostrā capere. ꝑ dauid manu fortis. i. iustus bō deū diligēs vincit golīā. i. diabolū in q̄nq̄ partibus penitētie vicz in confessiōe: cōtritione z satisfactiōe ie iunio z oratione. z liberauit aiam suā de ptāte dyabo li. z iō ionathas. i. xp̄s fili⁹ altissimi regis ip̄m intā tū diligit q̄ colligat se cū eo q̄si vinculo dilectionis z induit eū vestimēto salutis vt in die iudicij bone

re valeat ambulare: vt ꝓz ꝑm aplm vt ꝓus dictum est Secundū est vinculū pudoris pctoꝝ: de isto vinculo dicit dauid in psal. Dirupisti dñe vincula mea ꝛc. Istud vinculū soluit ꝑ bonā oationē: vñ Esa. lij. Captiua filia syon solue vincula colli tui. Syon dr speculū ⁊ significat aiam deuotā q̄ est speculum sancte trinitatis. iō cōsulit ꝓpheta dces. Solue vincula colli tui. Act. xij. Petr⁹ sedebat in vinculis catbenis duabus cōstrictus: ⁊ venit angelus ⁊ excitauit eū dicēs Surge ⁊ sequere me: ⁊ secutus est eū. ⁊ cū venisset extra portā ait: nūc scio vere q̄ misit dominus angelū suū ⁊ liberauit me de manu herodis ⁊ de omni expectatiōe plebis iudeoꝝ. Ita moraliť peccator cū in tenebris pctoꝝ est catbenis ferreis vel vinculis: cō strictus venit angelus dñi. i. gra dei sibi inspirās ⁊ dicens. Surge velociter a peccať tuis ⁊ sequere me ꝑ cōtinentiā ⁊ ꝑ viā innocentie. Accipe vestimentū salutis quod amisisti ꝑ culpā. ⁊ sic educiť de vinculis ad viā rectā que tendit ad eternā salutē: ⁊ tunc pctor cogitans ꝓterita pctā ait. Nūc scio vere q̄a misit dñs angelū suū ⁊ liberauit me de manu herodis. i. dyaboli. ⁊ de omni expectatione plebis iudeoꝝ. i. damnatoꝝ vñ dicit btus Augusti. Eductus ꝑ gratiā diuinā de vinculis pctoꝝ meoꝝ cōuersus vidi abyssum in quo iacuerā. et sic patet secundū vinculū. Tertiū vinculū est bonoris ⁊ istud est triplex: vt ꝓz Eccles. iiij. Funiculū triplex difficile rumpiť. cuius figurā legimus q̄ romani depingebant amorē mūdi ad modum pulcre mulieris stantē in circulo aureo in quo erat scriptū litter⁊ aureis. Quid sum discerne. cū scieris fuge. ⁊ desideria sperne. sic multi sancti fecerūt ⁊ deo adheserūt. Vñ psalmista. Mihi adherere deo bonū est. Ite scribať iuxta. Recedo. s. a deo cū amor me trahit ꝑ vinculū superbie. Ite scribebať in illa pte. Sum charus dñ viuo: q̄ mūdus diligit qđ suū est sed post mortē valde amarus est. Ite scribebať in tertia pte imaginis. Ludo. illudit eñ boiem ⁊ intantū decipit q̄ discernere verū nescit. vt patet de duobus viris quorū vnus vocauit aliū ⁊ dixit ad eū. Aue mi frater. ⁊ cultello ipm occidit. ita heu multos iā occidit ⁊ decipit amor huius mūdi. Item scribebať in quarta parte imaginis. Excedo mentē ⁊ hoc patet de salomone cuius mentē excessit amor mūdi: ⁊ sic ipsum ligauit q̄ deos alienos adorauit ꝓpter amorē mun-

⁊ sic bene pōt quilibet dicere quem ligauit vincu amoris huius mūdi. Funes peccatoꝝ circūplexi nt me. Quartū vinculū est horroris ⁊ eterne dāationis: de quo vinculo ait dñs Matb. xxij. Ligatis manibus ⁊ pedib⁹ proijcite eū in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ stridor ꝛc. De isto vinculo legimus figurā Dañ. iiij. Videbā ⁊ ecce arbor in medio terre alta nimis: q̄ summitates eius celos tangebāt: aspectus eius ad termios orbis terraꝝ: ⁊ folia eius pulcra: ⁊ fructus ei⁹ nimis suaues. sub vmbra eius aialia ⁊ bestie. ⁊ in ramis eius volucres celi. ⁊ ex ea vesčať omis caro. ⁊ vigil sanctus descēdit de celo ⁊ fortiter clamauit. Succidite arborē pscindite ramos eius. dissipate fruct⁹ eius ⁊ fugient bestie ⁊ volucres de ramis. sed ⁊ germen radicis eius vinculo ferreo ligate ⁊ cor fere dať ei. Ita moraliť arbor in medio terre est peccator in peccatis huius mūdi q̄ altus est: q̄ peccare nō desinit. magn⁹: quia magna ꝓmittit. fortis: q̄ fortiter in ipis vicijs laborat. aspectus eius vsq̄ ad termīnos vniuerse terre q̄ de peccato suo non erubescit. folia eius pulcra. i. laus būana. fructus eius nimis delectabiles bona tempalia subter bestiā requiescunt. i. carnales delectatiōes in q̄bus viuit vt bestia. volucres celi in ramis. i. bona spūalia vt est intellectus: voluntas: memoria. ⁊ septē dona spūssancti ⁊ ex ea omis caro vescit. q̄ nutrit suā carnē ⁊ multos peccatores carnaliter viuētes. huic sic viuenti cōminať duplex pena videlicz mortis tpalis. i. naturalis ⁊ mortis eternalis. vñ sequit. Vigil de celo. i. deus qui vigilat super nos damat ad angelos suos Succidite arborē istā Matb. vij. Omnis arbor q̄ non facit fructū bonū excideť. Luc. iij. Securis est iā ad radicē posita. rami pscinduntť. i. q̄nq̄ sensus corporis. folia. i. leticia mūdi ⁊ laus būana sanctis dispgunť. i. bona sua tē poralia: vt ꝓz in psal. Relinquēt alienis diuitias suas. volucres q̄ sunt dona spūalia recedūt. vicz sapientia: intellectus: volūtas ⁊ memoria ꝛc. Radix. i. ania ligať vinculo ferreo in eterna damnatiōe: ideo frange vinculum culpe. liga te vinculo amoris: ⁊ fuge vinculū horroris ꝛc.

Dominica quarta. Sermo. iiij.

Ipse est qui post me

i vēturus est Jo. j. Nota q̄ videm⁹ ad oculū in istis nālibus q̄n aliquis ꝓceps magnus vult nouā terrā intrare vbi diu nō fuit nuncios solēnes solet ꝑdestinare vt q̄sq̄ valeat se ꝓparare vt cū honore tali ꝓncipi valeat obuiare Ita dñs nr rex celi ⁊ terre q̄ vt ait Jo. in apoc. xix. In vestimēto suo scriptū bz Rex regū ⁊ dñs dñantiū. ⁊ voluit in hūc mūdū intrare ⁊ dyabolū de suo regno extirpare. voluit solennē nūciū. s. sanctū iobānē baptistā velut angelū ꝓmittere q̄ suū aduētū mūdo intimaret. ait ḡ. Ipse est q̄ post me vētur⁹ est. Quō autē iudeis aduentū xpi insinuauit ꝓz in euāgelio hodierno q̄ iobes bapt. erat in deserto circa iordanez ⁊ ꝓpter sanctitatē vite sue noluit ꝓuersari in mūdo tūc iudei credebāt ipm eē xpm: vtz in euāgelio In illo tpe. miserūt iudei sacerdotes aliqs ⁊ leuitas in hierusalē ⁊ dixerūt. Ite ⁊ interrogate iobannē Tu q̄s es. christus es: ⁊ iobānes pfessus est veritatē dicēdo. Ego nō sum christus. Interuz interrogauerūt eū. Quis ergo es. Helyas es tu: ⁊ dixit. nō sum belyas. ⁊ iterū dixerūt. ꝓpheta es tu: respōdit. nō: dixerūt ḡ ei. Quis es vt responsuz dem⁹ bis q̄ miserunt nos: q̄d dicis de teipso. ait Jobānes. Ego sum vox clamātis in deserto: dirigite. i. ꝓparate viā dñi: sicut ait Esa. ⁊ qui missi fuerāt erāt ex phariseis: ⁊ interrogauerūt eū ⁊ dixerūt. Quid ergo baptizas si nō es christus neq̄ helyas neq̄ ꝓpheta: rndit eis iobānes. Ego baptizo vos in aqua. medius aūt vestrū stetit quē vos nescitis. i. christus q̄ mediator est inter hominē ⁊ deū quē vos non vultis cognoscere ipse est q̄ venturus est cuius nō sum dignus vt soluam corrigiā calciamenti eius. ⁊ hoc dixit in figurā humilitatis. hec facta sunt in bethania regione deserti trans iordanē vbi iobannes erat baptizans: ⁊ sic patet euangeliū q̄ iobannes pcursor erat ⁊ nuncius ad aduentū dñi ꝑclamando: vt patz in thema

Ipse est q̄ vēturus est. Nota q̄ quadruplex est aduentus dñi. q̄ primo venit in vterū virginis velut rex in hortū. secūdo venit in mūdū sicut medic⁹ ad egrotū. tertio venit in mentē. sicut amic⁹ ad amicū. q̄rto venit ad iudiciū sicut iudex ad sniam. Pri-

mo dico q̄ xp̄s venit in vterum virginis sicut rex in ortum delicioſum. Nam videmus q̄ iſti magni reges habēt circa ſua caſtra ortos delicioſos aq̄ q̄s intrant ad ſpaciandū: ita vterus Marie virginis fuit ortus delicioſus regis eterni p̄parat⁹. Un Can. v. Veniat dilectus meus in ortū ſuum. Ortus delicioſus debet eſſe bñ cōcluſus ne beſtie intrent. Iſte fuit ortus Marie bñ clauſus. Uñ Can. iiij. Ortus cōcluſus ſoror mea ſponſa ortus concluſus: dicit bis p̄cluſus ꝓpter duplicem caſtitatē. Fuit em̄ extra q̄ ad quinq̄ ſenſus corp̄is videlicet: viſum: guſtum: odoratum: tactum z auditū cuſtodia angelorū vallatus iſte ortus: ita q̄ nec leo ſupbie: nec vſus auricie: nec vulpes doloſitatis intrare potuit. Itē fuit p̄cluſus ab intra ita q̄ mens eius nulla mala cogitatōe potuit maculari: in iſto orto fuerūt tres flores ſcz viola. roſa z lilium. Viola ſignificat bumilitatē: que eſt p̄mus flos annūciās etatem. Hunc florē inuenit gabriel cum ad eam intrauit dicēs. Ave maria gratia plena ꝛc. rñdit bumiliter. Ecce ancilla domini fiat mihi ſm̄ verbū tuū. Scōs flos eſt lilium z ſignificat caſtitatem q̄ fuit in vtero virginis. Unde ait de ea Can. ij. Sicut lilium inter ſpinas ſic amica mea ꝛc. Tercius flos in boc orto fuit roſa charitatis. Uñ dr Sap̄. xxiiij. Quaſi̊ plantatio roſe in bierico. z ſic patet p̄mū. Scō venit in mūdū ſicut medicus ad egrotum. Ita z videmus q̄ qñ aliquis bomo eſſet in firmus vſq̄ ad mortem: z ſi quis nunciaret ſibi medicum venire qui poſſet eum bñ ſanare de boc multum gauderet. ita bumanitas fuit infirmata vſq̄ ad mortem eternam: ſicut dauid dicit in p̄s. Multiplicate ſunt infir. ꝛc. Sed ipſe medic⁹ xp̄s in bunc mundū venit curare genus bumanū. Ideo ait Greg. in ſer. de aduētu. Magnus iacebat infirmus. ideo magnus venit medicus qui eſt xp̄s. ꝓ. Tbim. j. Fidelis ſermo z omni acceptiōe dignus Venit em̄ xp̄s in būc mundū peccatores ſaluos facere. ad Tyt. iij. Non ex opibus iuſticie que fecimus nos ſ ſm̄ magnam miſcōiam ſuā ſaluos nos fecit. Q in quāta miſeria damnatōnis eramus: deū offendebamus z ipſe in nullo nobis fuit obligatus in nullo nos indiguit. z tm̄ ꝓpter nos venit in mundum vbi tot incōmoda z tantā mortē ſuſtinuit. Ecce quanta miſcōia. venit deus ad boies. dñs ad ſeruos: dives ad egenos: potens ad infirmos: ſapiens ad ſtultos: bonus ad impios: medicus ad egrotos. Et Ezech. xviij. patet boc vbi dr. In quacunq̄ bora peccator ingemuerit eius peccata nūq̄ recordabor. Job. Deus verax eſt implere q̄ ꝓmiſit. Sequitur corrclarium q̄ deus nos nōnunq̄ damnabit: ſ timeo q̄ noſmetipſi per peccata nr̄a damnabimus noſmetipſos ſi nō ꝓuertimur adveniam p veram z integram ꝓfeſſionē. z ideo xp̄s venit in bunc mundum vt nos ſanet ſicut medicus: vt p̄z in euāgelio Luce. Homo quidā deſcēdebat a bir'm in bierico z incidit in latrones qui ipm ſpoliauerūt z vulnerauerunt vſq̄ ad mortē z ſemiuiuū reliquerūt eum venit aūt ꝛc. Poſtea venit ſamaritanus qui miſericordia motus eſt ſup illū infirmū z lauit cum vino vulnera eius z infudit oleū ipm ſanando ꝛc. Item moraliter bō iſte qui deſcēdebat a ir'm in bieri[illegible] eſt bumanitas deſcēdens ꝓpter pctm̄ de ſtatu i[illegible]centie in ſtatuz miſerie: z incidit in latrones. i. ſp̄us maligños q̄ ipm velut latrones virtutibus ſpoliauerūt z vſq̄ ad mortē aie vulnerauerūt: qd̄ cōqueri[illegible] Eſa. dices. Vulnerati eramus ꝓpter peccata noſtra: ſ ſacerdos. i. ſacerdotes antique legis ipm curare nō potuerūt nec leuita. i. patres legis nature: ſ venit ſamaritanus. i. medicus noſter ieſus xp̄s q̄ miſcōia motus infudit vinū ſue bumanitatis mixte cum deitate z cum oleo miſcōie in vulnera nr̄a z ſanauit nos medicus. ideo ait Eſa. Vulnerati eramus z ei⁹ liuore ſanati ſum⁹. Et ſic p̄z ſcōm q̄ xp̄s in bunc mundū vt medicus aḡ infirmū venit. Tercio dixi q̄ xp̄s venit in mentem bois velut amicus ad amicuz. Videmus ad oculum qñ aliquis babet amicū ad ipm venire volentē z in oibus ditare cupientem ſolet ſe p̄parare ſuū boſpitiū quantū vicz p̄t ornare. Ita ſp̄ualiter xp̄s verus amicus noſter qui magnā amicicīā circa nos oñdit: qz ꝓ nobis in vera amicicia mortem ſuſtinuit. Uñ dr Prouer. vj. Amico fideli nulla eſt compatio: z ille amicus libēter quotidie veniret ad nos gratiā ſuā nobis infundendo ſi nos eſſemus parati: vt ipſe ait Apoca. iij. Ego ſto ad oſtiū z pulſo: ſi quis mihi aperuerit intrabo z cenabo cum illo. Q quātū excitaī aīa devota in aduentu illius amici. Unde Zach. ix. dr. Gaude z letare filia ſyon: qz ecce venio ait dñs. Filia ſyon eſt aīa devota q̄ debet deum diligere corde puro Cor em̄ ſm̄ plm̄ eſt in medio corporis poſitū z. Q quantū aīa gaudere p̄t de aduētu tam nobilis dñi tam utilis boſpitis ſicut ſolet gaudere ſponſus de ſpōſa ſibi amicabili. eger de aduētu fidelis medici: amicus de aduētu fidelis amici. Ipſe xp̄s eſt ſponſus quo nullus dr ſpecioſior. Uñ Dauid. Speciosus forma ꝓ filijs boim. Medicus quo nullus peritior ad ſanādum. qz ſolo verbo ſanat Matth. viij. Dñe dic vnū verbū z ſanabit puer meus Eccli. ix. Amico fideli in xp̄o nulla eſt compatio dignior auro z argento. Uñ. iiij. Reg. quedam dña ait advirū ſuum. Q dñe volumus ꝓbetam dñi beliſeū inuitare. rñdit placet mihi. tunc purgauit domū. p̄parauit cubiculū. menſam z candelabrū poſuit: et tunc inuitauit ꝓbetam beliſeum. z ipſe cenauit cum ea z boſpitauit z magnā gratiā ex p̄te dei dedit mulieri. Ita aīa devota dicat ad corpus. Q dñe volum⁹ xp̄m inuitare vt veniat ad nos. z tūc debet rñdere. Placet mihi. z dña domus. i. aīa dr domū purgare ſcoba ꝓfeſſionis. z cubiculū cordis p̄parare ornamētis virtutū. mēſam miſcōie ponere paupes recreādo. z candelabrū cū lumine accēdere boni exēpli. de quo candelabro ait dñs in euāgelio. Vos eſtis mūdi: nō accēdunt candelabrū z ponūt ſub mo[illegible] ſ vt luceat oibus q̄ in domo ſunt: tunc venit xp̄s mentē ſicut amicus ad amicū ipm ꝓſolando z [illegible]tiā diuinā tribuēdo: z ſic p̄z tercū. Quarto dico veniet ad iudiciū ſicut iudex ſtrictiſſimus Apoc. j. Ecce veniet in nubibus celi z videbit eū oīs caro: z tunc plangēt ſe ſup eū oēs tribus terre. Itē Apoc. vj. Reges terre z oēs p̄ncipes tribuni z diuites fortes z omis infidelis ſeruus z liber abſcōdet ſe in ſpeluncis z in petris montiū z dicēt mōtibus. Cadite ſup nos z abſcōdite nos a facie ſedētis ſup thronū z ab ira agni. qm̄ veniet dies magnus ſctōrum z tunc quis poterit ſtare. Venit em̄ ad ſententiādū vt ipſe ait in euāgelio. Pater em̄ oē iudiciū dedit in manus filij. Et tunc veniet valde borribilis: vt p̄z in p̄s. Tu terribilis es: z q̄s reſiſtet tibi. Huius legimus figurā in Apoca. Ecce ego iohes vidi thronū magnū z cādidū z ſedentē ſup eū q̄ erat borribilis

aspectu a cuius conspectu fugit celū ⁊ terra: et erat vestitus veste aspera aspsa sanguine: ⁊ vocabaꝫ nomen eius nomen pūs dei. ⁊ exercitus celi sequebaꝫ eum in equis albis: vestitus byſſo albo ⁊ mundo: ⁊ de ore eius ꝓcedebat gladius ex vtraq; pte ac utus vt pcutiat gentes. Moraliter thronus iſte quē Johānes vidit eſt thronus iudicialis quē dñs posuit in nubibus celi ⁊ sedēs sup eū iudex ꝑps a cuius conspectu fugit celū ⁊ terra. qz tunc tremēt angeli ⁊ homines. Vñ ait ꝓpha. Si tunc tremet cedrus in alto monte ꝗd faciet cardo in agro. Item si iustus tunc vix saluabiꝫ impius ⁊ pctōr vbi parebūt. Vestitus veste sanguinea: qz fixuras clauoꝝ ibi in corpe ostēdet ⁊ sue passionis vulnerū cicatrices vt videāt im pij in quem transfixerūt: ⁊ mali xp̄iani qui in pniaz neglexerunt. Et de ore eius ꝓcedet gladius acutus ex vtraq; parte. i. ſnia scindēs in corpe ⁊ aia dicens Ite maledicti in ignē eternū. In his quinq; verbis facit quinq; ictus. Ite. s. a ſocietate oim electorū et a facie mea quam nunq; visuri estis amplius. Maledicti: qz noluistis bñdictionem. In ignē qui nūq; extinguet. Eternū qz sine fine durabit. tūc pctōr bñ pōt dicere primo ad solem. O sol vsq; huc mihi illuminasti: mō vado ad exteriores tenebras. Scdo ad aerem. Usq; huc habui odorē bonū modo vado ad eternū fetorem. Tercio ad terram. O terra vsq; huc habui diuersa cibaria arboꝝ ⁊ fructuū. modo vado ad eternā famē. Quarto ad aquā. O aqua vsq; huc me potasti ⁊ lauisti. modo vado ad eternam sitim. Quinto ad virginē Mariā. O maria hucusq; pro me orasti: modo vado a te nunq; te visurus. Sexto ad angelos. O vos angeli hucusq; me custodistis: modo vado a via ſocietate ad ſocietatē dēmonum Septimo ad electos. O vos electi hucusq; vias babui intercessiones: modo vado ad ſocietatē damnatorum. Octauo ad xp̄m. O pie deus qui latronē in cruce suscepisti penitentē. hodie recedo a te. qz penitentiā agere nolui amplius tps penitendi nō habebo iam nullā gratiam merui. Vñ ait Job in psona damnatorū. Clamabis in illo die ⁊ nō exaudieris: ideo deus nos ante aduentum eius ꝓparare admonet vt tunc possimus securi stare cū electis añ thronū: qđ nobis ꝓstare dignet̄ pater ⁊ filius ⁊ spūs sanctus.

Sabbato quatuor temporū. Sermo. v.

Vb principibus sacerdotum factū ꝛc. Luce. iij.

Nos videmus in naturalibus q̄ q̄ aliqua res nō habet in se quō pōt ꝓtentari recurrit ad aliam q̄ possit sibi ꝓuenire: sicut luna recipit suum lumen a sole. ⁊ sicut filius famelicus ad patrem. sicut discipulus ad suū magistrū: ita beatus Johānes baptiſta suam doctrinā recepit a xp̄o sicut luna lumen suuz a sole: ⁊ sicut filius cibuz a patre: ⁊ sicut discipulus doctrinam a suo mgr̄o: ideo sua doctrina fuit q̄ ptz in hoc euāgelio sequēti. Cum eēm regnū indeorum stabat subdno rege. tunc stabat in magna pace: sed cum diuideret̄ tunc incepit destrui: qz omne regnū in se diuisum desolabiꝫ. Quō tps hoc factum est describiꝫ p hoc euāgelium. Anno quindecimo imperij tyberij cesaris romanorū. pcurāte pontio pylato iudeam: ⁊ berode tetrarcha qui pcurauit ⁊ rexit galyleam. ⁊ philippo tetrarche ituree ⁊ traconitidis regionis. ⁊ lizania qui fuit ꝓcurator imperatoris abilīe regionis. Isti tres videlicet herodes: philippꝰ Lizanias fuerūt ꝓcuratores istarum trīū regionū: ⁊ oēs tres vocabanꝫ tetrarche. qz vnusquisq; habebat quartam partē regni. Sed pylatus vlm: ⁊ duo summi sacerdotes videlicet Anna ⁊ caypbas. Cuz igiꝫ isti quatuor principes regnabāt: tunc factū est verbū dñi sup Johannē filiū zacharie in deserto circa regionē iordanis p baptiſmū pnie in remissionē peccatorū: sicut scriptum est in libro Esaie. xl. Vox clamātis in deserto parate viam dñi rectas facite semitas eius. Omnis vallis implebiꝫ. i. ois humilis exaltabiꝫ. ⁊ omnis mons ⁊ collis humiliabiꝫ. i. ois superbus ꝓsumptuosus humiliabiꝫ. ⁊ erunt prava. i. opa mala in directa. ⁊ aspera pnie i vias planas diuine gr̄e: ⁊ videbit ois caro. i. ois homo. salutare dei nostri. i. aduentum saluatoris. ⁊ sic ptz euangelium Ad thema. Sub principibus ꝛc. Circa qđ verbum est sciendū q̄ sicut quatuor pricipes regebāt regnū filiorum isrl̄ ita quatuor sunt virtutes q̄ debēt regere regimen ꝓscie nr̄e vbi aia est tanq; imperator. Prima virtus est iusticia. Scda est temperantia. Tercia fortitudo. Quarta est prudentia. Prima virtus in regione nr̄e ꝓscie velut princeps est iusticia. que hoiem habet corrigere quo ad ꝑterita q̄ sunt ꝓmissa mala. Opus iusticie est malefactores de suis malis corrigere: ideo iudices sunt ꝓstituti cuius figurā legimus Exo. xviij. Cum amalech princeps malus aggressus est filios isrl̄. moyses ascēdit in montem babēs in manu sua virgam. quam cum eleuatā teneret ꝓpls isrl̄ vincebat. ⁊ qz cū manus moysi erāt fesse sustentabanꝫ p aaron. ⁊ sic vincebat amalech. Ita moraliter p amalech malū principē nota dyabolum qui aggrediꝫ filios isrl̄ tam in ꝓscia q̄ in ciuitatibus cum malis moribus vt soluaꝫ vnitas pacis q̄ nisi hec gens mala p principē corrigaꝫ plurimos pdit. Vñ Cassiodorus sup ps̄. Iniquitas mortalium multos in societate ꝑturbaret si eam iudicialis correctio non resecaret. debet igiꝫ moyses id ē iusticia vel prelatus in montem. i. tribunal iusticie ascendere virgam correctionis tenere: vt qñ culpa exegerit delinquētium non dormiat iusticie disciplina. igitur iudices vel preclari viri ⁊ plati debent corrigere mala. Similiter etiam cum homo peccat debet ipsa iusticia quasi princeps imperatoris anime corpus corrigere ne ineternum damneꝫ. Unde ait aplus. j. Cor. xj. Qz si nosmetipsos diiudicaremus vtiq; non iudicaremur a domino. ⁊ sic iusticie status est primus princeps in regno anie. Scds princeps est temperātia in cibis ⁊ potibus corpus bene regere ⁊ in diuitijs non nimiū excedere. Ps̄. Diuitie si affluant nolite cor apponere. Nam sex sunt supfluitates in quibus temperantia est necessaria. s. bonores dignitates: diuitiarum copia: delicie ciborum et potus vestimentorum ornatus. sanitas corporis: ⁊ fortitudo virium. Huius figuram legimus Ezechi. ix. vbi dixit dñs ad seniores. Accipite arma vestra ⁊ currite p totam ciuitatem hierusalem. ⁊ interficite omnes a maiori vsq; ad minorem quos inuenietis tunc venit quidam vir linea veste indutus et dixit. Non percutietis donec consignem signum thau in frontibus hoim gementiū quos nec ledere nec pcutere debetis. ⁊ postq; signauit accesserunt sex viri ⁊ pcusserunt omnes ꝓter illos in quibus signū thau inuenerunt non leserunt. Ita moraliter signū thau est signū sancte crucis. ⁊ significat virtutē tpantie: ꝙ

viri armati sunt isti sex ꝓnominati. s. diuitie: honores: ciborum abūdantia ⁊ potus: crapula ⁊ vestīm̄ torum ornatus qui multos ledunt in sancta ecclesia: ꝙ dicit dñs indutu ꝫ veste alba. i. humana natura: nō occides eos in quorū frōtibus inueneris hāc virtutē temperantie: virtus temperātie ornat corpus: sicut videmus q̄ nulla est auicula vel aīal ita indomitum quin domesticet ꝑ temperantiā: vt ptz de accipitre: de niso ⁊ sic de alijs que sunt naturalit indomita: ꝙ volant de boibus ⁊ capiunt ⁊ revolant ⁊ hoc facit temperantia q̄ modicū dat eis de cibo: ita est de corpe humano. Nullum em̄ aīal est ita indomitū sicut hō cum fuerit iuuenis sanus pulcer ⁊ dives qui nō pōt habere temperantiā vt seipm cognoscat ⁊ corpus subijciat aie: nisi q̄n hō suo corpi subtrahit cibaria: ⁊ bonores mūdi calcat et accipit humilitatem: ⁊ vinū modice sumit: ⁊ vestimētis tēperate vtat. ⁊ q̄n corpus subijcit aie. sic enim princeps temperātia regit in regno ꝙscie: ⁊ sic pz scōm. Tercia virtus quasi tercius rex in regno cōscie est fortitudo mentis. De q̄ virtute dicit Tullius. Immobilitas est aie ꝓtra aduersa huius mūdi: sicut fuerūt sancti. De quibus dr Heb. xj. Fortes facti sūt in bello: ⁊ hoc idem Thob. v. dr. Forti esto animo in aduersis ne in ipsis nimiū ꝓturberis. Virtus fortitudinis assimilatur leoni aquile ⁊ stelle matutine Ūñ legimus in quadam hystoria. s. q̄ quedam pulcra virgo sedebat in sole ⁊ cecidit ante eam pomuz habēs aureum splendorem vel colorem albū ⁊ rubeum ⁊ ipsa ꝓcepit inde. q̄ vadens ad deos querēs quō suum partum deberet vocare. Primus dixit leonem. Scōs dixit voca aquilam. Tercius dixit voca stellā. Quia leo fortis est ⁊ oīa animalia vincit ⁊c. ⁊ sic vocabat filius eius leo. Moraliter ista pulcra puella est aīa devota vadens a tenebris peccatorū ad lucem solis iusticie: ⁊ cadit aureum pomū. i. grā diuina in eam. ⁊ inde efficit anima illius bois gratiam dei recipiētis aquila: q̄z sicut aquila volat alte ad solem: sic anima talis volat alte ad diuina ꝓtemplanda. Etiam efficit talis anima stella matutina. Unde dicebat de iusto principe iuda Machabeo. Quasi stella matutina in medio nebule. ita refulsit iste in templo dei. i. in sancta ecclesia. Itē talis ania efficit fortis velut leo qui ad nullius pauebit occursum. ideo dauid ꝓmendat illos duos principes scz Saul ⁊ Jonathan leonibus fortiores ⁊ aquilis velociores: ⁊ sic patet tercius ꝓnceps. Quarta est prudentia ⁊ hec est quartus princeps in regno aie. Mā prudētia est virtus q̄ habet boies regere de futuris Unde Alanus. Preteriti memores: pñs ꝓspone: futurum ꝓspice. Stat tribus sapia fixa columnis. Unde sapiēs mōnet nos. O piger homo vade ad formicam ⁊ disce ab ea prudentiam: nam colligit in estate vnde viuat in hyeme. Si em̄ istud parū animal cogitat de hyeme aduenīente. quāto magis hō in hac vita debet cogitare vt laboret in bonis operibus vnde viuat in hyeme. i. in futura vita. Hoc monet dñs in euāgelio Math. xxiiij. Orate ne fuga vestra fiat in hyeme. i. in futura vita. Hanc virtutem prudētie debemus addiscere a scōo animali paruo qđ est serpens vt ait xp̄s Math. x. Estote prudentes sicut serpētes. nam serpēs est magne prudētie. Dicit em̄ Isidorus. q̄ q̄n serpēs qui dr coluber sentit se grauatum a veneno ⁊ pellem vult deponere. Tunc primo pluribus diebus se abstinet. scōo quā dam amaram herbā comedit. tercio in aqua se balneat. quarto foramen petre intrat violēter: ⁊ ibi veterem pellem deponit. quinto se ad calorē solis ponit: vt pellem nouam fortificet ⁊ induret. Hūc modum debet peccator tenere: qui se in peccatis sentit grauatum ⁊ cupit ꝓsciam renouare. iuxta illud apli ad Ephe. iiij. Renouamini spū mentis vie. Primo debet corpus suum ieiunijs ⁊ disciplinis domare. sicut fecit illa sancta dña Judith. de qua legitur Judith. viij. Erat iudith cilicium habens ad carnem ⁊ ieiunans. Scōo vt serpens debet herbam amaram accipe. i. ꝓtritionem. Unde Treñ. j. Velut mare cōtritio tua. Tercio debet ore venenum peccatorum ꝓicere ꝑ ꝓfessionem. Unde pś. Dixi cōfitebor aduersum me iniusticiam meā dño. ⁊ tu remisisti impietatē peccati mei. Quarto debet in aquis lachrymarum animam suam balneare. Unde pś. Lauabo p singulas noctes lectum meū ⁊c. Quinto foramen petre intrare. petra aūt erat xp̄s. qui habet q̄n q̄z foramina in suo corpe. suorum quinq̄z vulnerū. illa debet peccator penitens intra. i. in mente habere: ⁊ ibi antiquā pellem suorum peccatorū relinquere. ad Col. iij. Exuite veterem hoīem cum actibus suis ⁊ induite nouū qui ꝓm deū creatus est in iusticia ⁊ veritate ⁊ scitate: ⁊ tūc petōr dz se ponere ad verū solem iusticie. vt in illa pelle noua indurescat ⁊ in bonis operibus assuescat sic patet quo ad thema. vbi dr. Sub principibus ⁊c. Ubi ergo quatuor principes in regno ꝙscie ⁊ anime imperatricis habz regimen. s. iusticia: temperantia: fortitudo ⁊ prudētia. Justicia ꝙ herode: temperantia ꝙ pylato: fortitudo ꝙ philippo: prudentia ꝙ lizania. tunc regnū stat in pace.

Sermonem de Natiuitate require in fine.

Dñica infra octauā Natiuitatis. Sermo. vj.

Rant ammirantes

e sup doctrina ⁊ respōsis eius Lu. ij. Nos videmus ad oculum q̄ q̄n aliqua videntur ⁊ narrant̄ que nunq̄z amplius sunt audita vel visa. tunc homines solent ammirari ꝓm verbum sapientis. Videt oculus: audit auris: ammirat intellectus: sed q̄z non omnibus credi pōt: iuxta illud. j. j. Joh. iiij. Nolite omni spiritui credere. Item si ꝑsone digne sunt tunc eo verius credi pōt. Ūñ [illegible] ij. Thym̄. j. Certus sum ⁊ scio cui credidi. Item ista postea ꝙ vijs oculis intueri possunt ⁊ manib tractari. tunc pñt bene dicere istud qđ scriptum e[illegible]. Manifestum est hoc negare nō possumus ⁊ hec patent in euāgelio de puero iesu videlicz nouitas. magna narrare: testimonio approbare: ꝙ spūsanctum revelare. ⁊ illa ꝙ ꝓphetā annūciare Erant ioseph ⁊ Maria mr̄ iesu mirātes sup his q̄ dicebāt de illo ⁊ bñdixit illis symeon. Ecce positus ē hic ⁊ dat in ruinam malorū ⁊ nō credētiū: ⁊ in resurrectionē multorū in isr̄l. Et erit signū ad qđ oēs ꝓgregari debent de quo ꝓpheta Esa. Leuabit dñs signū ⁊ ꝓgregabit dispsos: sed in illo signo xp̄o quem posuit pater in hoc mundo contradicet ꝑ malos iudeos ⁊ malos chr̄istianos ⁊ tuam ipsius animam pertrāsibit gladius. s. dolōris. vt revelent ex multis cordibus cogitatōes. q̄z multi ꝓphete p̄dicabant xp̄m venturū ⁊ passurum qđ in cordibus eorum ꝑ spiritumsanctum fuit insufflum. Et hec tunc revelabunt. id est

manifesta erunt. Et erat anna ꝓphetissa filia phanuel de tribu asser. Hec ꝓcesserat in diebus multis: qꝫ fuit annosa & vixerat cum viro suo in matrimonio annis octo: virginitate sua tradita sibi. & hec erat vidua vsqꝫ ad annos. lxxxiij. q̄ nō discedebat de templo ieiunijs & oꝛonibus seruiēs deo die ac nocte. Et hec ipsa hoꝛa supueniēs cū symeone hec ꝑdixit vt supra dictū est. Loquebat de illo oibus qui expectabāt redemptionē isrl. Et cum ꝓfecerūt oia ꝟm legē dñi reuersi sunt in galyleā in ciuitatē nazareth. qꝫ iuerūt cito in templū birlm. Puer aūt crescebat & ꝓfortabat ꝟm humanā naturā. plenꝰ sapia & gra dei erat cū illo ꝟm diuinā naturā: & sic ꝑs euāgeliū. Redeūdo ad thema. Ammirati sūt &c. Ex his ꝟbis ē notādū qꝺ q̄tuoꝛ sūt ammirāda oi mūdo. s. xpi incarnatio pctoꝝ ꝓtritio: mūdi mutatio electoꝝ glificatio. Pꝛi mū qꝺ oēs ammirāt ē xpi icarnatio. vñ q̄s nō ammiraꝛ qꝺ talis potēs deus qui verbo oia creauit voluit homo fieri ꝓpter nos. Ita se humiliare qꝺ poꝛtaret crucē vel lignū: vt ꝑs in euāgelio iohis. Item quis nos ammiraꝛ qꝺ talis qui sua sapia oia ordinauit: voluit ꝓ nobis vt fatuus reputari: vt ptz de berode qui spꝛeuit eum & induit eum veste alba quasi stultum. Item quis nō ammiraꝛ qui sua clemētia ob claritatem vultus sui celos illuminauit: qꝺ celuz nō indiget sole neqꝫ luna: ꝙ facie sancte trinitatis illuminat qꝺ illevoluit faciem suam velari ꝓ nobis: & cōspui illud est ita mirabile qꝺ ammiranꝺ etiā angeli. vñ angeli inferioꝛes xpi incarnationē videntes & eius ascēsionem ammirātes dixerunt Quis est iste qui venit de edom tinctis vestibus &c. i. de mundo. Et alij sapioꝛes rñderunt. Iste formosus in stola claritatis sue. Item illud est mirabile qꝺ homes ammiranꝺ qꝺ ita multi iudei: gentiles & mali xpiani illud cogitare nō pñt nec capę intellectu qui credere nolunt: isti aūt cogitare debent qꝺ dicit Job. in suo euāgelio: nō erit impossibile apud deū omne verbū Si em̄ deus oēm mundū celū & mare: & oia que sūt in eis creauit solo vno verbo Ben̄. j. vbi dixit. Fiat & facta sunt oia. Ideo possibile est credere hec oia fieri qꝺ verbo ꝓcepit virgo: & pepꝛt virgo: & virgo ꝑmansit. Item istud est mirabile qꝺ demones ammiranꝺ incarnationē dñi nr̄i iesu xpi: vñ demones videbāt ipm̄ esurire: sitire & frigus habere: dormire: tristari: lassari: & oia hec patēt ꝑ euāgeliū. Xps fessus

ex itinere & sedebat sup fontē. Cum ꝟ videbāt

debāt ipm̄ hoiem esse: ꝟ cum viderūt ipm̄ mira-

a facere q̄ verus homo facere non pōt. s. mortuos suscitare: sup aquas siccis pedibus ambulare in nullo peccare: demones & hoibus solo verbo fugare: leꝓrosos mūdare: credebāt ipm̄ esse xp̄m: sed nesciebāt ꝑ certo vtrum esset deus an hō vsqꝫ passionē. Tunc manifeste videbāt qñ spm̄ in cruce emisit & limbū descendit: & illos sanctos ꝑes liberauit. Ideo xpi incarnatio est primū mirabile qꝺ angeli hoies & demones ammiranꝺ. Scdm̄ mirabile ē peccatoris cōuersio. Un̄ ait Ben̄. Istud est mirabile qꝺ oēs hoies miranꝺ. s. qꝺ deus mundum de nihilo creauit. ꝟ illud est mirabilius qꝺ deus qui peccatorē vilissimū q̄ in multis peccatis moꝛtalibus deum offendit: reuocat & illum vult in pristinā gratiam recipere q̄ nouum mundū creare. Hoc ꝓbat tribus rōnibus. Prima rō est illa deus creauit mundū & celū & posuit solem: stellas & lunam: si stelle caderent nō eas ad pristinum locū collocaret: quia suum opus pfectum annihilaret: & cum homo habet liberū arbitrium sciens bonū & malus & tñ cadit millesies de suo statu recto ad statum peccatoꝝ: & tamen deus recipit ipm̄ ad gratiam tanq̄ filium: vt ptz in illa parabola de ꝓdito filio. Scda rō est illa qꝺ maius miraculum est peccatoꝛem recipe ad gratiā q̄ mūdum nouū creare: deus creauit mūdū sine omni adiutoꝛio & resistētia: vt patet in Ben̄. sed hoiem peccatoꝛem ꝟm suam iusticiā nō pōt accipe ad gratiaz sine adiutoꝛio peccatoris: & adiutoꝛiū peccatoris ē solum dicere quatuoꝛ verba cum coꝛdis ꝓtritione. scz peccaui dñe miserere mei. vt patz in ps̄. Tercia rō est qꝺ deus qñ creauit celum & terram angeli intātum nō fuerūt gauisi sicut de ꝓuersione peccatoꝝ. vt ipse dñs testatus est in euangelio Luce. xv. Gaudium est angelis dei sup vno peccatoꝛe pniam agēte q̄ sup nonagintanouem iustis qui nō indigēt penitentia: & sic patet scdm̄ ammirabile. Tercium ammirabile qꝺ omnes homines ammiranꝺ est status mūdi: mutatio dextere excelsi: & ideo comparaꝛ rote fortune in qua quatuoꝛ sedent. Unde legimus qꝺ romani depinxerūt mutationem mundi quasi rotā in qua quatuoꝛ sedebāt: vnus in medio rote ascendendo. & iuxta illum scribebāt. regnabo. & vnum in summitate rote. regno. & vnum in medio descēdendo. regnaui. & vnum infra rotam iacētem. sum sine regno. Ad ꝓpositum ista rota signat statum huius mūdi. qꝫ sicut rota volui: ita status mundi: vñ videmus qꝺ nunc est homo diues: nunc pauꝑ: nunc ē letus: nunc est tristis: nunc fortis: nūc infirmus &c. Et quatuoꝛ in rota significāt quatuoꝛ status huius mūdi: nam primus dixit in rota ascendendo regnabo q̄ ad futurū. qꝫ qui nasci intēdit regnare in mūdo. ꝟ sepe multi de rota cadunt anteq̄ veniāt ad regimen: hoc est qꝺ moꝛiunꝺ in iuuentute. Scds dixit regno. & ille sedebat supius: hoc ē in pñti qui viuūt bibunt: comedunt: & ludunt: & bi dominanꝺ: ꝟ sepe cadunt de rota improuisez moꝛiunꝺ. Tercius dixit descendendo de rota. regnaui. & bi sunt septuaginta annoꝝ: vel. lxxx. qꝫ in bis perijt mūdus. Quartus infra rotā iacēdo dixit. sum sine regno. bi sunt moꝛtui electi. Ideo hoc miraꝺ ois hō: ideo ait. Mirabilia sunt opa illius hoibus absconsa. qꝫ nescit hō q̄ cadit de rota. Quartuz ammirabile qꝺ ammiranꝺ hoies est electoꝝ glorificatio q̄ erit in die iudicij cū suos electos vocabit & glorificabit. Un̄ ps̄. Mirabilis deus in sctis suis. Un̄ dñs ad gloriā futuroꝝ electoꝝ triā vult facere. Primo oēs angelos oīes demones: oēs creaturas ratōnabiles: iudeos: pagānos: ad eoꝝ gloriā in electis dei vult ꝓtemplari vt ꝑs in ps̄. Aduocauit celū desursum. i. angelos: & terram deoꝛsum. i. inferioꝛes creaturas discernere populū suū. Scdo vult mundū totū ad talē diē festuz inuocare. vt dī Apoc. xxj. Ecce noua facio oia. Tercio vult oēs sctos suos de bonis opibus suis ꝓmendare. vt ꝑs in euāgelio Matthei. xxv. Esuriui & dedistis mihi māducare &c. Ideo Venite bñdicti &c. Ite maledicti &c.

Sermonem de Epiphania quere in fine.

Dñica infra octauā Ephie. Sermo. vij.

Abis que pris mei sunt

oꝛtet me esse Lu. ij. Nota qꝺ tria sunt magne vti

litatis apud quẽcunq; boiem. Primũ est qđ homo scit oia bñ custodire q̃ p magnũ laborez acquisiuit. Vñ Josue .xxiij. Estote solliciti vt custodiatis cuncta: qz qui acquisita nõ seruat fructum nõ capiet ex eis. Scõm pdita diligẽter requirẽda Luc.xv. Mulier si pdiderit dragmam vnam nonne accendit lucernã ⁊ querit ꝛc. Tercio de reptis pditis acquisitꝫ psolatio recipiẽda: qz naturale est q̃ si bõ aliquam rem pdiderit ⁊ inuenerit gaudet: vt ptz de filio pdito: ⁊ de oue centesima Lu.xv. Congratulamini mihi oẽs qz inueni dragmã quã pdideram. de his tribus legit euãgelium de iesu. Cum esset iesus annorum .xij. ascẽdentibus ioseph ⁊ Maria ꝓpter festũ in templũ in hierlm puer iesus ibat cum illis. Consummatis diebus septem ꝑm psuetudinẽ diei festi cum redirent remãsit puer iesus in hierlm ⁊ non cognouerũt Maria ⁊ ioseph: estimãtes illum esse i comitatu. qz mulieres ibant in vna turba. viri in alia turba. ⁊ sic ioseph putabat pueruz esse in comitatu mulierũ. ⁊ maria putabat ipm esse in comitatu virorum cum ioseph: ⁊ sic remãsit voluntarie in hirlm. venerũt iter diei. i. vnã dietam ⁊ requirebãt eum inter cognatos ⁊ notos ⁊ nõ inueniẽtes regressi sunt in hierlm requirẽtes eum. Et factũ est post triduz inuenerũt eum in templo sedentẽ in medio doctoz audiẽtem illos a interrogãtem: de q̃ oẽs mirabañ ⁊ stupebãt sup prudẽtia ⁊ respõsis eius. Et oẽs videntes q̃ puer duodecim annorũ tanta subtilia loquebaꝫ que nunq̃ didicit ammirati sunt vñ talem sapiam haberet. dixit aũt mater eius ad pueꝝ cuz eum inuenit ibi. Fili quid fecisti nobis sic: pater tuus putatiuus Joseph ⁊ ego dolentes querebamus te. Et ait ad illos. Quid est q̃ me querebatis: nesciebatis eñ qz in his q̃ patris mei sũt oportet me eẽ. ⁊ ipsi ꝟ verbum nõ intellexerunt qđ locutus est ad illos. qz loquebaꝫ de redemptiõe humani generis. Et descẽdit cum eis de ciuitate hierlm q̃ fuit in mõte ⁊ venit in nazareth q̃ fuit in valle ⁊ erat subdit? illis vt oibus pueris exemplum daret obediẽtie. Et mater eius maria ꝓseruabat oia verba hec ꝓferẽs in corde suo velut in libro sic vt Lucas scripsit suũ euãgeliũ de ore ⁊ corde virginis: ⁊ puer iesus ꝓficiebat sapia ⁊ etate a dud deũ ⁊ boies ꝑm q̃ fuit deus ⁊ homo: q̃uis fuit ita sapiẽs q̃ nascebaꝫ sicut q̃ morieꝫ. tñ loquiꝫ euãgelium ꝑm humanitatem ⁊ puericiã. ⁊ sic pz euãgeliũ. Quo ad thema. In his que pẽis mei sunt oportet me esse. quattuor sunt in quibus oportebat xpm esse. Primo fuit in his quasi legatus expeditissimus. Scõo fuit in his quasi doctor sapiẽtissimus. Tercio fuit in his quasi ꝓpugnator fortissimus. Quarto fuit in his quasi ductor subtilissimus. Primo dico q̃ xpm oportebat esse i his que ad redemptionẽ humani generis erãt ꝓpter qđ fuit missus a pre tãq̃ legatus expeditissimus. Ubi videmus q̃ isti magni reges: impatores ⁊ papa in arduis negocijs mittẽtes suos legatos dãt eis plenam ptãtem ꝓ pace reformãda. sic deus pr̃ misit ie sum xpm cuz plenitudine sue ptãtis. Vñ ait quidã Auditum audiuimus a dño ⁊ legatũ ad gentes misit: videmus inquã q̃ papa mittit vnũ de suis cardinalibus vltra mare in legationem ille portat insignia papalia ⁊ ille habet auctoritatem absoluendi excõicatos vndecũq; veniãt ad eum. ⁊ habet ptãtẽ ꝓferendi bñficia. Ita xps a patre est missus qui est pater patruz: a quo oĩs paternitas siue in celo siue in terra nominaꝫ ꝑm aplm ad Eph.iij. Iste igit legatus xps portauit multa insignia p mare huius seculi missus. Nam habuit ptãtem demones fugare. nam demones dixerũt. Tu es filius dei viui. vn dixit discipulis suis in euãgelio Joh. Nõ creditis q̃ ego a pre sum missus: pater et ego vnũ sumus. credite opibus. de hac missione tanq̃ legatus habeꝫ figura Apoc.vij. Ecce ego Johes vidi alterum angelum ascendentem ab ortu solis habentẽ signũ dei viui: ⁊ clamauit voce magna quatuor angelis quib? datũ est nocere terre ⁊ mari dicens. Nolite nocere terre ⁊ mari neq; arboribus quoadusq; signemus seruos dei nr̃i in frontibus eorũ. Ita moraliter iste angelus alter erat xpus. qz iohes baptista primus: vt saluator ꝓmẽdat ipm in euãgelio Luce. vij. Hic est eñ de quo scriptũ est. Ecce ego mitto angelum meũ. qz sicut angelus a deo in terrã mittit. ita angelus primus Johes fuit missus: ꝫ alter angelus est xps qui habet signũ dei viui. s. patris vt possit de oibus impare. ideo clamauit ad illos quatuor angelos. nolite nocere terre ⁊ mari. i. penitẽtibus qui p mare significanꝫ. ⁊ terre. i. pctoribus frigidis velut terra quoadusq; signem? seruos dei nr̃i qui credũt in deum in frontibus eorũ: ⁊ hoc signũ imprimitur nobis in baptismo. Iste ergo legatus habet ptãtez excõicatos absoluere. i. pctores penitẽtes. vt ait Lucas. Ut aũt sciatis qz filius homis habet ptãtem dimittẽdi peccata ex parte pr̃is dico tibi. Surge tolle lectũ tuũ. iste legatus habet ptãtem pacez reformare inter deũ ⁊ boiem. ideo ait aplꝰ ad Eph.ij. Ipse est pax nr̃a. ideo bñ ꝓt dicere. In his que pẽis mei sunt oportet me esse. Scõo fuit in his quasi doctor sapiẽtissimus: vel mgr̃ ad boiem informandũ. Vñ ipse ait. Vos vocatis me mgr̃ ⁊ dñe ⁊ bñ dicitis. sũ eteni. Unde iudei ꝓ mgro cognoscẽtes dixerunt illud Matth. xxij. Magister scimus qz verax es ⁊ viam dei in veritate doces. De isto magro legimus figurã in Apoc. vbi legimus q̃ Johes vidit thronũ ⁊ in throno sedens habuit librum in dextra signatũ sigillis septẽ: ⁊ datus est liber clericis qui legere nesciebant. Ita spũaliter sedens in throno est doctor sapiẽtissimus. Vñ Greg. Sedens ille ptinet ad dignitatem mgr̃i. habens librũ in manu signũ sue sapiẽtie docens nos opa miscẽdo. ideo septem sigillis fuit liber signat?. Qui ergo hospitat pegrinũ ꝓpter deũ soluit primũ sigillũ. qui cibat esurientem soluit scõm. qui potat sitiẽtẽ terciũ. qui vestit nudũ quartum. qui visitat infirmũ quintũ. qui sepelit mortuum sextũ. qui liberat captiuũ septimũ. Ideo idem magister dicit. qđ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. venite bñdicti pr̃is mei pcipite regnum. Sed heu pauci sunt. ideo librũ istum laici ⁊ clerici legere nesciũt. Ergo magister sapiẽtissimus ait. In his q̃ patris mei sũt oportet me esse. Tercio dico q̃ xps fuit in his quasi ꝓpugnator strenuissimus ad liberandum aiam humanam a potestate dyaboli. Huius legimus figurã vel picturã in gestis grecorũ q̃ erat magnus impator q̃ habuit filiã pulcerrimam quam tenerrime dilexit. venit quidam pugil fortissimus ꝓ ea ad campum cum raptore qui eam prius rapuit ⁊ ipm supauit. ⁊ virginem patri restituit: tũc reconciliata pr̃i. varia dona accepit: pater dedit ei tunicam pulcram vndiq; ꝓtextam aureis lr̃is scz. Dimissi tibi ne adũcias vltra peccare. a matre accepit coronam habentem scriptum. Ex me est tua vt

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

gnitas q2 p te rogaui. A pugnatore anulū scr'ptuz vel insculptū. Quere te ideo dilige me. ... ibil aliud desidero a te. Ita spualiter iste rex vel dns est deus pr qui est rex regum z dns dnantium. sicut ait beatus Jobes in Apoc. Iste rex habuit pulcrā filiā. s. aiam humanā: s rapuit eam raptor pessimꝰ. id est dyabolus qn eam ad pctm duxit. z ad lymbū inclusit. s venit pugnator strenuissimus. i. xpus vt ipse eam liberaret. Unde Esa. lxiij. Ego pugnator sum ad saluandū. Iste cum dyabolo raptore campum huius mūdi intrauit: vbi eum p mortē z crucē quasi p hastam supauit: z eam pri celesti reconciliauit. tunc pr dedit ei tunicā. i. vestem innocētie quaz amisit in qua scripsit dimissi tibi: iō vade z noli amplius peccare. Mater dedit ei coronā glorie. z h est mater misericordie. Propugnator anulū fidei dedit in q erat scriptū. dilexi te ideo dilige me. Unde Jobes in apocalipsi. Qui dilexit nos z lauit nos a peccatis nris in sanguine suo. Ideo bn poterat dicere q ad thema. In bis q pris mei sūt oportet me esse qsi pugnator ad saluandum. z sic ptz terciū. Quarto oportebat xpm esse in bis q pris sunt: sicut ductor fidelissimus: viam nobis ondendo. z pfugos reuocando. Unde videmus qn milites pugnāt: z pplus dispgit leuant vexillū regis p quo pugnauerūt: vt dispsi videāt z affluant z viam ciuitatis inueniant. ita fecit xps quem pater misit vt dispsos congregaret Huius legimus figurā in libro Josue q deberet ducere filios isrl p viam rectam z ad terrā promissionis venitq; rex Hay q fuit rex gētilis vt pugnaret cōtra Josue z filios isrl. posuitq; insidias z fugerunt filij isrl' z dispsi sunt. Tunc Josue ascēdit in montem z eleuauit clypeū aureū. qd signum viderūt filij isrl': z oēs pfugerūt ad signū. z duxit eos Josue ad terrā promissionis. Ita moraliter boies erant ante adnentum xpi in h mundo sine ductore viam eterne vite nō inuenientes. s pater misit filium xpm velut ductorem: s venit Hay rex paganorum. i. diabolus vt pugnet ptra boies z dispsit eos in omni terra. sed Josue. i. xps erexit signū scte crucis in mōte oliueti ad quam ascēdit vbi corpus eius resplenduit velut clipeus aureus. z sic dispsi congregati sunt in vnū: ergo ipse est nr ductor. qd etiā patet in themate. In bis que pris mei sunt oportet me esse. qui me misit tanq; legatum expeditissimū tanq; doctorē sapientissimum: tanq; pugnatorē strenuissimū. z tanq; ductorem fidelissimū.

Dnica scda. Sermo. viij.

Uptie facte sunt in

n chana galilee Joh. ij. Nulla virtus est homini ita necessaria sicut fides. naz sine fide impossibile est placere deo: vt ait apls. Est vera fides de xpo habens tres articulos. Primus vt ipm verum deū z boiem de virgine Maria natum aia rōnali z humana carne subsistentem credamus Bak. iij. xpm factū sub lege natuz de virgine. Scds articulus credere xpm verū deū esse a patre genitū sicut lumen de lumine. Un ait apls petrus. Tu es xpus filius dei viui Math. xvj. Tercius articulus vt credamus xpm humani generis redemptorem. Un ts. Misit dns redēptionē pplo suo. Et q2 apli in principio sue conuersionis dubitabant. Ideo xps voluit hec tria in euāgelio ondere. q2 mutare aquā in vinū in ictu oculi fuit diuinitatis sue opatio. Comedere in nuptijs humanitatis ostēsio. redemptio humani generis fuit discipulorum vocatio. vt patz in euāgelio. Nuptie facte sunt in chana galylee. chana fuit magne villa in regione galylee z erat mr iesu ibi. q2 aliqui dicūt q iobes euāgelista fuit sponsus: s xps vocauit ipm de nuptijs. q2 boi melius est relinquere mūdana q3 eterna boiem q3 deū z iobannes fuit auunculus xpi filius sororis Marie virginis. vocatus est iesus cum discipulis suis ad nuptias z voluit illuc ire propter miraculū z confirmationez miraculi. Et deficiēte vino forte ex ordinatōne diuina dicit Maria ad iesum: vinū nō habent. z dicit ei iesus. Quid mihi z tibi est mulier. i. quid habeo de tevt possim aquā in vinū mutare. certe nihil. q2 hoc spectat ad diuinā naturā. nondū venit hora mea. i. nondū venit hora passionis mee vt ostēdam illam naturā humanā qua habeo mori p pplo. dicit mr eius ministris: qdcūq; dixerit vobis facite. q2 sciuit q xps nō negaret petitionē matri. Erant aūt ibi sex hydrie posite p consuetudinē purificatōis iudeorū: q2 iudei solebant semp in cōuiuijs hydrias sex plenas aqua habere ad lotionē: z ad alia necessaria: s in istis sex hydrijs nō fuit aqua propter negligentiam seruientiū. Et iste hydrie capiebāt singule metretas binas vel ternas: metrete fuerunt mensure vt vna vel amphora. dixit iesus ministris. Implete hydrias aqua: z impleuerūt eas vsq; ad summū. qd oēs videbāt. Et dixit eis iesus. Haurite nunc z afferte archytriclino. i. seruitori: cui p missum fuit respicere tres mensas. Ut aūt gustauit archytriclinus aquaz vinū factum z nō sciebat vñ esset: s ministri sciebāt qui hauserūt aquam: vocauit sponsum dicens. Seruasti vinū bonū vsq; huc: ois homo primo dat vinū bonū z cum boies inebriati sunt tunc dat id qd deterius est. Hoc fecit initiū signorū iesus in illa magna villa qsi ciuitas. s. chana z sic manifestauit gloriam deitatis sue z credebāt in eum discipuli eius. z sic patet euangeliū in generali. In speciali ad nostram doctrinā est sciendū q quadruplex est vinum. Primū est naturale. Secm spuale. Terciū infernale. Quartū eternale. Primū est vinum naturale: qd deus dedit homini ad hois vtilitatem z ad dei honorem z laudem. Sed multi sunt qui vtunt hoc vino superflue z inde inebriant vñ multa mala p missunt. vñ legimus figurā in Geneſi q noe post diluuiū inuenit vitē que habuit quatuor propagines z diuisit in quatuor partes z plantauit in quatuor vites: z hoc dicit Josephus in scolastica hystoria. z fudit Noe sanguinē leonis iuxta vinuz seu vnā vitem. Juxta secdam sanguinē ouis. Juxta terciā sanguinē porcorum. Juxta quartaz sanguinē symie. Bibit vinum postq; maturuz fuit z inebriatus est z dormiuit. Et cham qui fuit filius eius irrisit patrē suū. propter qd ait pater. Cham filius meus erit seruus fratrū suorum z alij frēs. s. Sem z Japhet erūt dñi sui. Post q fuit ieiunus vocauit filios suos iuxta vites z dixit eis. Ecce iuxta primā vitem fudi sanguinē leonis. vt qui biberit vinū vsq; ad ebrietatē erit velut leo oppримēs: destruēs: z pcutiens. ideo modice bibatis. Qui inebriatus fuerit iuxta quā fudi sanguinem ouis dormit. mansuescit: vel vult orare vel psteri: qd tm nō fit cum deuotōe s cum ebrietate: ideo modice vtimini. Qui vo biberit de vite iuxta quam fudi sanguinē porci vult luxuriari z se velut porcus maculare. ideo modice vtimini. Qui em inebriatus

fuerit de vino iuxta qđ effudi sanguinē symie facit sicut symia. q2 quicquid viderit symia hoc etiā vult facere. Ān dicūt q natura symiarū est: quivult capere symiā siluestrē accipit bitumen molle & vadit infra arborem vbi symia sedet & tangit manū in bitumine et facit quasi se lauaret in facie & recedit. & cum descendit symia & vult se etiam lauare cum bitumine bitumen eius oculos claudit & sic arborē ascēdere nō potest & sic capit. Ita multi cū inebriati sunt a vino faciūt sicut symia si viderint aliquē clamare clamāt: si viderint ludere aliquē ludūt. & si viderint aliqnē currere currūt ad peccatū: & sic cū bitumine petōz claudūt oculos. scz aie sue ne valeant ascēdere ad arborē sancte crucis in mēte cogitādo de christo. & ideo capiunt ā venatore. i. dyabolo. Jdeo ait Boetius. Vinū modice sumptū acuit ingeniū. Jtez Catho. Vino tempera: q2 vinū valet ad medelā corpoz̄ & laudē dei: q2 de vino cōsecrāt sanguis xp̄i sicut pro nobis effudit in cruce. & sic patz primū. Secundū est spūale vinū. de isto vino dr in psal. Potasti nos vino cōpunctiōis. i. cōtritionis pro peccatis. istud vinū letificat hoiem quo ad aiam: vñ psal. Vinū letificat cor hois Jstud vinū interne deuotionis sanat vulnera mētis & anie: vt ptz Luc. x. Quidā vulneratus iacuit iuxta viā a latronibus spoliatus. sed venit samaritanus & infudit vinū & sanauit eū. Jste vulneratus est peccator q̄ iacet extra viā iusticie. & venit samaritanus. id est xp̄s vel sacerdos infundit vulneribus suis vinuz deuotionis & cōtritionis & sanāt in aīa. Jstud vinū mutat sententiā regis: Ān qñ pctōr est iudicandus ad mortē eternā ꝓpter peccata sua & offert illud vinum deo. deus mutat sententiā in misericordiā: vñ legim⁹ figurā in Geneſi vbi scriptū est q̄ pincerna regis pharaonis fuerat incarceratus & debebat mori. & dum sedebat in carcere videbat p somniū q̄ creuit circa ipsum ad pedes suos vitis habēs tres ramos siue pro pagines: & in quolibet ramo vuas: & accepit vuas et expressit inde vinū in calicē & dedit regi. & rex accepit calicē de manu ei⁹ & bibit & restituit ipm in pristinuz statū seu gradū Jta spūaliter pctōr existens in peccatis mortalibus est in carcere regis pharaonis egypti id est dyaboli: vñ psal. Funes pctōrū circūpleti sunt me. Vitis q̄ crescit ad pedes ei⁹ est penitētia crescēs in affectu cordis. habēs tres ramos. s. cōtritionē: confessionē & satisfactionē. Jsti tres habent vuas. s. oratione: ieiuniū & elemosynā: quas si peccator exprimit in calicē cordis & offert regi. certe gratāter accipit de manu peccatoris. & restituit eū in pristinū gradū gratie & misericordie: & sic liberabit pctōr & sententia eterne mortis mutat. Tertiū vinū est infernale qđ ꝓpinat dānatis. De isto vino ait Moyses in psal. Vua eoz vua fellis & botrus amarissimus. Jtē fel draconū vinū eorū & venenū aspidū insanabile. Cui⁹ figurā legimus Apoc. xvij. vbi ait iohānes. Vidi mulierez sedentē sup bestiā coccineā plenā nobis blasphemie habentē capita septē & cornua decē: & vestes rubeas deauratas & lapidib⁹ p̄ciosis ornatas habēs poculū vel cipbū in manu sua plenū vino fornicatiōis & immūdicie: & ꝓpinauit mundo: & q̄ bibit de cipbo eius: bibit venenū eterne mortis. Ita spūaliter p istā bestiam accipit dyabolus q̄ est bestia crudelis boies libēter occidit si possit: habet septē capita q̄ sunt septem peccata mortalia Hec mulier est mūdana delectatio habēs poculū in manu in cipbo aureo. vinū delectationis carnalis equitat p oēs plateas mūdi & p plateas clericoz̄ & laicoz̄: & q̄ bibit de vino fornicatiōis eius bibit venenū aie: de q̄ eternaliter morietur. Joel. j Expergiscimini ebrij & vlulate oēs q̄ bibitis vinū in dulcedine. Nā erit potio eius amara bibentiū illud. Jdeo sapiēs p̄monet dicēs. Nō aspicias vinū splendens in vitro q2 blanda ingredit: sed nouissima illi⁹ mordebūt vt coluber: & sic ptz tertiū. Quartū est vinū eternale in cellario regis altissimi: de quo vino ait aia in Cañ. ij. Introduxit me rex in cellā vinariā ordinauit in me charitatē. & de isto vino ꝓpinabat apostolis in die pētbecostes qñ petrus q̄ ante timuit ad vocē vni⁹ mulieris xp̄m negās postq̄z bibit de isto vino totū mundū nō curauit: & iudei ipos aplos audientes tā mirabiliter loq̄ dixerūt. Act. ij. Hi ebrij sunt musto pleni. Petrus ait. quō ebrij sumus cū sit hora tertia. Ebrij fuerūt & nō nāli vino: q2 de vino eternali biberūt qđ ꝓpinat electis in copia: de quo legim⁹ in libro Hester. Rex assuerus vocauit oēs potentes et nobiles sup. cxxvij. puicias & reginā vel pulcrā puellā vicz hester sibi copulauit & fecit magnū cōuiuiū in orto in q̄ erat dom⁹ mirabilis supius tanq̄z celū cuz pannis coloris celici ordinata & lapides p̄ciosi velut signa celi intexta. & in horto vites & vuas de argento atq̄z auro & lapide manu artificū facte & lecti aurei & argentei & ibi dabat vinū in copia. prout. s. vnusq̄sq̄z bibere voluit de vasis aureis. Jta spiritualiter iesus xp̄s dñs noster significat p assuerū & p puellam: hester noiat aīa. qñ ergo vult aiam deuotā p eternā copulā velut reginā celi assuero dyademate coronare facit cōuiuiū suis p̄ncipibus. i. aplis q̄ sunt p̄ncipes celi: vt ait ps. Principes. i. apli cōgregati sunt cū deo abrahā ibi sunt lecti aurei. i. dom⁹ bene ordinate: vt ait Baruch. iij. O israel q̄z ingens dom⁹ tua. ibi dat vinū diuinitatis in copia delectabili in speculo: vñ ait. Dēs amici mei bibite vinū i leticia: ad qđ cōuiuiū de

Dominica tertia. Sermo. ix.

Vm descēdisset hie-

c sus de mōte secute sunt eum turbe multe. Matb. viij. Nota tres male radices sunt de q̄bus oia pctā veniūt de. Prima radix est peccare p ignorantiā in patrē: sicut multi dicūt dñe ego nesciui q̄ fuit peccatū. talis ignorātia nō excusat: q2 ecclia est plena doctrinis vade audi verbū dei: & ibi docetur q̄d te oportz facere: & ibi cognoscāt hanc viā dicēt istud Sap. v. Errauimus a via veritatis & iustic mē vere cognitionis nō luxit nobis. Secunda r est peccare in filiū p infirmitatē mentis q2 multi sū sunt valde proni. qñ tēptatio venit statim cōsen. & in nullo resistūt: de q̄bus ait aplus. Multi sunt inter vos infirmi nolentes resistere pctō. Tertia mala radix est peccare in spūmsanctū: vt q̄ bene sciūt bonū & malū bñ dimittere possunt & ex certa malicia peccāt & induranē vt Judas & Cayn. & de bis legitur in euāgelio sub specie triū hoim: de q̄bus tenet euangeliū. s. lepra quasi in patrē. paralytici q̄si in filiū. perfidie & infidelitatis iudeoz̄ in spūmsanctū: vñ notat euāgeliū. Cū descendisset iesus de mōte iuxta mare galylee vbi docuit ppl'm audiuit q̄dā leprosus iesum esse in mōte voluit ad ipm ire: sed dñs obuiauit ei & turbe secute sunt eū. Et ecce leprosus veniens adorauit eū: dicēs. Dñe si vis potes me mūdare. Et extendēs iesus manū tetigit eū dicens: volo mūdare. Et confe

ram mūdata est lepra eius. Et ait illi iesus. vade ne/mini dixeris: vt nobis daret exemplū: qz oīa opa nra bona debemus occultare inānitus possum⁹: sed vade z ostēde te sacerdoti. z offer munus tuū qđ precepit moyses illis in testimoniū. Quare eū ad sacerdotes ire pcepit ꝓpter nostrā doctrinā: vt qui leprosus est in aia ostēdat se sacerdoti in penitētia. Et iesus ibat vlterius. z cū introisset capharnaū ciuitatem accessit ad eum centurio rogās eum z dicēs. Dñe puer me⁹ iacet in domo paralyticus z male torquet. Et ait illi iesus. Ego etiā veniā z curabo eum. Et rñdens centurio ait. Dñe nō sum dignus vt intres sub tectū meum: s tm dic verbo z sanabit puer meus. Nā et ego homo sum sub ptāte imperatoris ꝓstitutus habēs sub me milites z dico huic vade z vadit. z altero veni et venit: z dico seruo meo fac hoc z facit. Audiēs aūt ihs fide illius admiratus est. z sequentibus vicz aplis z alijs dixit. Amen dico vobis nō inueni tantā fidē in isrl sicut in isto hoic. Dico aūt vobis q multi venient ab oriēte z occidēte z recumbēt cum abrahā: ysaac et iacob in regno celorū: filij aūt regni. i. iudei eijcientur in tenebras exteriores ibi erit fletus z stridor dentiū. Et dixit iesus centurioni. Vade filius tuus viuit: z sicut credidisti fiat tibi: z sanatus est puer in illa hora. ecce euangeliū. Quo ad thema. Cum descēdisset ihs de monte. Nota q quatuor sunt montes. s. mons penitentiū: mons ꝓficientiū. mons speculantiū: mons regnātiū. Primus mons penitentiū vicz qui incipiūt penitere z dīfacere istum montē pnie ascēdere debet peccator ad plangendū sua pcta. Vñ Jobel ꝓpheta Ululate in monte sancto meo dicit dñs. Debet etiaz peccator montē ascendere penitentie vt aiam suam emūdet z reformet quā p peccata annihilauit. Unde dī Aggei. Ascēdite in montem z portate ligna z edificate domū z acceptabilis mihi erit z glorificabor in vob's: ait dñs. Jsta verba dixit dñs ad iudeos qñ redierūt de captiuitate babylon. Jta dñs vult ad nos dicere qñ redimus p pniam de captiuitate dyaboli a statu peccatoz nostrorū. Jsti debent ascendere montem pnie z portare ligna bonorū operum vt de eis fiat dom⁹ aie. tunc dicit dñs: in ea glificabor. Jste mōs significat vel figurat p mōtē in q fuit saluatus loth Unde legimus in Geneli. xix. q dñs dixit ad abrahā. Ecce ego subuertā quinq; ciuitates ꝓpter pcta eorū quia pcta eorū clamant ad me. Respōdit abraam. Dñe si sint in illis centū boies boni: nūquid ꝓpter il/centū parces illis. Rñdit dñs. Non sunt ibi. Dixit ā scdo. Dñe si sint ibi. l. parces illis ꝓpter. l. Rñ/essent vellem parcere s nō sunt Dixit ergo si sūt ecce vis eis parcere. Rñdit dñs: si essent ibi parcerem illis s nō sunt. Dixit quarto. Dñe si sunt ibi q̄n, q; parces illis. Rñdit dñs. Non sunt nisi quatuor. z sic non audebat vlterius petere. Tunc misit dñs duos angelos qui eduxerūt Loth cum vxore z duabus filiabus z tunc pluit sup illos sulphur z ignē. z angeli duxerūt Loth in montē z ibi saluatus est. ita ē moraliter. Peccator em̄ existens in peccatis mortalib⁹ habitat in sodoma in gomorra. s dicit dñs ad angelos. Ecce descēdite. destruite p amaritudinez mortis peccatorem vilissimū. s angeli. i. sacerdotes orant et virgo maria z abrahā. O dñe parce malis ꝓpter bonos z iustos vt eorū meritis peccatores foueant ad tōs pnie. Et qñ tunc peccator agit pniam mittit dñs sibi duos angelos. videlicet ꝓdicatorem z gratiā diuinā: z ibi educūt eum immediate in montem bone opationis z pnie. z ibi saluat cum totus mūdus stat in timore. z cum dies mortis venit qñ miser peccator ducit ad sulphurē z ad ignem tunc vere penitens secure stat in monte pnie. Uñ ps. Montes excelsi ceruis petra refugiū erinacijs. Sup quo ait Cassiodor⁹ sup ps. Qñ ceruus psequit a venatorib⁹ fugit ad mōtem. Jta penitēs qñ psequit a diabolo. ad montem pnie. z erinatius fugit ad lapidem. vbi habet suū nidum. ita penitēs qui est velut erinatius cum flagellis z spinis fugiat cum tentatōnibus ad lapidem. i. xp̄m Scds mons ꝓficientiū est qui ꝓficiūt de die in diem z eunt de virtute in virtutē. isti debēt fugere ad montem sancte doctrine. Uñ ps. Tange mōtes z fumigabunt. Uñ sancti doctores qui docent pplm verbo dei tangunt manu diuina. i. gra diuina. Et tunc fumigabunt montes qñ verbū dei p̄dicant: z sicut post fumigationē montiū venit imber. z post imbrem fructus ita post verbū dei irrigat cor hois z sequit fruct⁹ bone opationis de quibus fructibus dicit apls. Fruct⁹ aūt spūs est charitas. mansuetudo: benignitas: pax: patiētia. Jste mons figurat p montē synai: de q legimus Exo. Qñ filij isrl exierūt egyptum ad terrā promissionis: venerunt ad montē synai: z apparuit dñs moysi dicēs. Ascēde ad me in montē dabo tibi duas tabulas lapideas. In prima erant tria pcepta. vicz. vnū crede deum: nec iura vane p ipm: sabbata sanctifices Jn alia erāt septē pcepta: vicz. habeas in honore parētes. nō sis occisor: fur: mechus: testis iniquus alterius uxorem: nec rem cupias alienam. Qui accepit a dño decem pcepta et docuit filios isrl. i. fideles. Jta moraliter p moysen nota p̄dicatorem qui debet ascēdere ad mōtem sacre scripture: z ibi dabit dñs sibi decem pcepta q debet docere filios isrl. i. fideles: vt ꝓficiāt z illa faciāt z obseruēt. qz sine illis non pōt introire terram ꝓmissionis eterne intrare Math. Si vis vitam ingredi serua mādata dei. Item iohes. Qui habet mādata mea z seruat ea ille est qui diligit me &c. Mons ꝓficientiū mons doctrine z illū ascēde. Tercius mōs est speculantiū. i. pfector. De quo. iij. Re. xviij. Helyas ascēdit in montē carmali z mansit ibi Et hoc ꝓpter tria: vt peccatum vitaret. vt feruentius oraret. z vt securitatē haberet. Jta pfectus homo debet ascēdere vt helyas in montē speculatōis vel ptē platōis vt pctā vitet. Nam homo manēs in cogitationibus mūdanis z occupationibus nō pōt celestia ꝓtemplari. Item debet ascēdere ad montem ptēplationis. vt valeat feruētius orare: ascēdit in montē. Item debet homo ascēdere mōtem ꝓtemplatōis: vt valeat securius habitare. Uñ videmus q castra fortiora sunt in montibus q̄ in vallibus. Ideo ait ps. Preparans montes in virtute tua. De isto mōte legimus figurā in Apocalipsi vbi ait Joh. Vidi montē syon z sup eum agnū stantem. de sub cuius pede fons viuus emanat. et turba magna cuz eo in vestibus albis. Jta moraliter. Jste mons syon est mons ꝓtemplatōis: q syon dī speculum z significat fidelē aiam vel ꝓtemplantē. vñ dicit de ea Sap. Speculū sine macula z candor lucis eterne. illa debet ascēdere ad agnum iesum xp̄m p nobis immolatū z montē ꝓtemplari. De q dī in ps. Sicut ros hermon q descēdit in montē syon. Hic est q̄stio quō ros hermon illi⁹ mōtis poterat ascēdere in mōtem syon. Rñdendum vm Cassiodorū sup ps. q hermon multū fertilis mons est z agni ibi pascebant: z qñ pīes antique legis volebāt deo immolare: tulerūt

agnos optimos qui ibi de roze z herbis nutriebañ. z illos immolabāt in mōte syon. Ita spūaliter syon dī speculū: z significat beatā virginē mariā q̄ est speculū sine macula in quam descēdit ros. i. spūssanctus De quo Esa. Rorate celi desup. Et p̄ montē significaţ thronus dei altissimi. de quo descēdit ros in uterū virginis. de quo fiebat z nutriebaţ agnus dñs nr̄ ie sus xp̄s p̄ nobis immolatus. Ūñ Job. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mūdi. z sic ptz tercius mōs Quartus mons est mons regnantiū z clare deū intuentiū. z iste est mons a quo celum illuminaţ. Ūñ p̄s. Illuminās tu mirabiliter a mōtib⁹ eternis. iste mōs est a quo auxiliū nobis daţ. Ūñ p̄s. Leuaui oculos meos in montes ꝛc. iste est mons requiescentiū. Ūñ ait dñs p̄ ꝓphetā Esa. Pascā oues meas in montibus isrl̄. z ibi requiescēt in herbis virentibus. iste est mons collaudātiū. Ūñ p̄s. Fundamēta eius in montibus sctis. z laudabūt dñm in monte sctō eius. Iste mons eternitatis figuraţ in monte thabor. De quo Matth. xvij. Assumpsit iesus iohannē petrū z Jacobum z duxit eos in montē excelsum seorsum z trāsfiguratus est ante eos: z facta sunt vestimenta eius alba sicut nix ꝛc. Ita moraliter iste mons est eterna vita. de quo p̄s. Mons in quo bñplacitū est deo habitare in eo. eteni dñs habitabit in finē. i. eternaliter. Assumpsit tres discipulos in signū q̄ tria genera boim solū ascēdunt in montē eternitatis cum xp̄o. s. peccata sua pure p̄fitētes: z oia vicia penitēdo relinquentes: isti significañ p̄ iacobū. Item deum cognoscentes ip̄mq; laudātes. z isti significañ p̄ petrū. Item innocētes qui nunq̄ peccauerūt. vñ querens dauid dicit. Quis ascendet in montē dñi aut quis stabit in loco sancto eius: rñdit. Innocēs manibus z mūdo corde. qui nō accepit in vano aiam suā. nec iur̄. in dolo ꝓximo suo. z isti clarificañ in corpibus cum xp̄o clarificato. ideo igiť vestimēta eius vt nix alba fuerť Isti eteni deū videbūt facie ad faciem. iō facies eius resplenduit sicut sol. ergo q̄ ad thema. Cum descēdisset iesus de monte secute sūt eū turbe. Oremus ergo ip̄m vt donet nobis gratiā illā vt eum valeamus sequi.

Dñica quarta. Sermo. x.

Rat enim ventus cō

e trari⁹ illis Marci. vj. Videmus in naturalibus q̄ rex sapiēs diuersa bella cernēs ꝓl'o imminere aggregat sibi milites z p̄incipes fideles z fortes qui gentē suā possint ab inimicis defendere. Tunc autē rex tria facit q̄n vult eos approbare. Primo facit bastiludiū vt ibi audaces fiant. z ducit eos ad torneamentū vt bñ pcutianť. z iō romani inuenerūt bastiludiū vt eorū pueri exercitarenť in bellis. Ūñ. ij. Paral. xij. Sesac rex ꝓbauit milites. Secūdo nō longe ab eis est eos aspiciēdo ꝓparatus in auxiliū si necesse est. Tercio eos liberās letaţ. vñ or in li. Regū. Rex liberauit nos de manu fortiū. vñ p̄s. Arcus fortiū superatus est. Item arcus fortiū ꝓtereť z infirmi accincti sunt robore. Eodē mō voluit xp̄us facere rex z dñs nr̄. Nam deus z bō voluit pugnare p̄ patria huius mundi ꝓtra diabolū z suos ꝓlices vt nos liberaret. Voluit primo eligere suos discipulos velut milites. in q̄bus voluit eodē mō ꝓbare et experiri. vtrum essent fortes z duxit eos in mare z ipse dormiēs iuxta eos se posuit: z postea vētos excitauit z periculosos fluctus maris de ꝓfundo excitari p̄misit Tercio de illo piculo eos liberauit: z de hoc dicit euāgeliū p̄s q̄ describit nobis Matheus euangelista c. viij. Ascēdente iesu in nauiculū secuti sunt eum discipuli eius. Et ecce motus magnus factus est in mari ita vt nauicula operiret fluctibus ipse vo dormiebat z accesserūt discipuli eius z excitauerūt eū dicentes. Salua nos p̄mus: z dixit eis. Quid timidi estis modice fidei? tunc surgēs imp̄auit ventis z mari z facta est tranq̄llitas magna. Porro boies mirati sūt dicētes qualis est hic? q̄ mare z venti obediūt ei. z sic p̄z euāgeliū. Quo ad thema. Fit aūt mētio de q̄tuor vētis in spāli. q̄ sunt nobis ꝓtrarij mouentes mare huius seculi. Primus orientalis. scōs meridionalis. tercius occidētalis. quartus septētrionalis. Prim⁹ ventus est orientalis. z ille flat q̄n bō originē vite cogitat quis sit. quō nudus mūdū intrauit in fletu z miseria z bō ille cogitat. Ūñ Job. j. Nudus egressus sum ex vtero matris mee. Tunc bō ꝓtemnit facile oēm p̄speritate mūdi z accipit humilitatē quasi ventū quo aia post banc vitā nauigat ad portum salutis de quo Actuū apl'oꝝ dī. Nauigante Paulo apl'o de roma i gretiā venit ventus orientalis z mouebat mare z in piculo ꝓstituti timuerūt valde. Et mercatores cū q̄bus erat paulus vidētes piculū ꝓiecerunt mercimonia in mare z potius saluare volebant corpa q̄ꝫ retinere mercimonia. Ita spūaliter ania volens nauigare de hoc mūdo in celū cū velo humilitatis habēs mercimonia. i. multa tpalia rerū z ꝓprietates mūdi venit ventus orientalis. i. ꝓsideratio quō bō nudus venit in hunc mundū ꝓijcit oia tpalia z dat paupibus: quia melius est secure ire ad portū salutis q̄ꝫ aiam mergi in ꝓfundū maris inferni. Sed ꝓtra illū ventum flat ventus superbie p̄cutiēs domū p̄scie. De quo legimus in libro Job. Erat Job diues z priuatus est repente te oibus diuitijs habuit septē filios z tres filias. Ue scētibus illis in domo primogeniti venit repēte ventus a regione deserti ꝓcutiēs q̄tuor angulos domus que corruit z oppressit oēs pueros. Ita spūaliter filijs iesu xp̄i z filiabus in domo p̄mogeniti. i. in sctā ecclesia q̄ est domus primogeniti altissimi p̄is z pater ait istud in p̄s. Primogenitū ponā illū excelsum p̄ regibus terre. In hac domo filijs dei edētibus z bibentibus venit ventus superbie z pcutit q̄tuor angulos domus. i. q̄tuor bonas ꝓditōes. vicz puritatē. sedulitatem: honestatē: p̄cordiā. Et domus corruit. i. sctā ecclesia z oēs filios dei oppr̄mit. Ūñ Paulus Eph̄. iiij Non simus paruuli fluctuātes ne circūferamur ni vento superbie ne aia submergaţ. Ergo quō nati mus in hunc mundū cogitemus. z sic p̄z primus tus. Scōs occidētalis est mors. Illa flat z aiam in naui ducit p̄ mare magnū. i. mundū: dum bō cogitat mortē amariss̄imā. q̄ in ista pte mūdi sol occidit: z h̄ babemus frequēter cogitare quō bō ita mirabiliter z improuise moriť. z quō oia membra corpis tangunť. z quō aia separaţ. z quō aia a demonibus accusaţ. z quō de oibus opibus nr̄is rōnem reddere debemus. q̄n taliter iste ventus occidētalis flat tunc oēs lasciuie z vanitates mūdi z delectatio corpis repellunť. Ūñ legim⁹ figurā Exo. x. Dñe q̄n moyses voluit ex iussu dei filios isrl̄ ducere de egypto multa signa fecit. z p̄cipue p̄cussit terraꝫ z venerūt multe locuste q̄ deuorabāt fructus terre z omnē herbā virentē ꝙ clamabāt ad dñm dicētes. O dñe libera nos de ista tribulatōe z fecit dñs flare ventū occidentalē: z arripuit locustas z ꝓiecit in mare. Ita spūaliter totus mū

dus est egyptus plenus locustis.i.vanitatibus ⁊ delicioſe viuentibus oēm herbā virentē.i.oēs virtutes aie corrodētibus Sed neceſſe eſt nobis bodie clamare ad dñm vt nos dignet ab illis locuſtis liberare q̄ deuorāt ſubſtantiā pauperū. Tunc dñs dimittit ventum occidentalē.i.memoriā mortis q̄ tollit oēs vanitates.i.leticias mūdanas ⁊ ꝓiicit a se in mare rubrū .i.pniam.⁊ tunc aia ſecure nauigat ad portū ſalutis. Tercius ventus eſt meridionalis ⁊ hic vent⁹ eſt dulcis.⁊ ille flat q̄n cogitamus de vita eterna et de gaudijs eius ⁊ generat in nobis charitatē qua charitate aia nr̄a velut velox nauis transit ad portum ſalutis. vñ aia Cañ.iiij.dicit. Veni auſter pſla ort⁹ meū. De iſto vento legit in.iiij.lib.Regū.q ꝓpter pctā boim tres annos nō pluit ſup terrā ⁊ ſex menſes.⁊ ꝓpheta Helyas aſcēdit in montē iuxta mare ⁊ orauit ſepties Et ecce celi apti ſunt ⁊ venit ventus auſtralis ⁊ eduxit nubes.⁊ nubes dederunt pluuias ⁊c.⁊ terra dedit fructū ſuū. Ita ſpūaliter ꝓpter pctā bois nō flat ventus auſtralis in cor bonis vt meditet in celeſtibus. Debet igit bō aſcēdere in montē ſctēvite ⁊ orare.tūc ventus auſtralis adducit pluuiā lachrymarū ⁊ ania germinat virtutibus. In hoc vento renouat ſe niſus vt ait Job. Dicūt naturales q̄ niſus q̄n nō pōt bene volare ꝓpter grauitatē pennarum antiquarū volat ꝺ ventū auſtralē.q̄ ipm calefacit ⁊ deponit oēs antiq̄s pennas. Ita aia deuota ſentiēs ſe grauatā cū cogitationibus malis ⁊ puerſis.vertat ſe ad ventū charitatis ⁊ calefit aia ⁊ deponit oēs plumas viciorū.ꝺ hūc ventū charitatis flat ventus inuidie q̄ exiccat omnē fontē charitatis ⁊ gr̄e.vñ alibi dr̄. Adducet dñs vrentem ventū de deſerto aſcendentē ⁊ ſiccabit fontes ei⁹ Sed iſti duo venti ſunt ꝓtrarij.ideo mouet mare huius ſeculi. Q̄n em̄ flat ventus auſtralis facit aiam calidaz vt ait Job. Nōne veſtimēta tua calida ſunt cū pflata fuerit terra auſtro. Contra hunc ventuz venit cōtrarius ventus ingratitudinis. De q̄ ait he. Bern̄. Ingratitudo eſt ventus exiccās oēm fontē gr̄e. ⁊ ſic ꝓz tercius ventus Quartus ventus eſt aquilonaris cū ille flat timorē eterni ſupplicij dicat. Vñ ait ꝓpheta Hiere. Ab aq̄lone pandet oē malū. Debet em̄ bō cogitare q̄ luxuriosi ⁊ immundi cremabunt ſulphure: pice ⁊ igne ⁊ frigiditate: de q̄ ait in ps̄. Pluet ſup peccatores laqueos ignis ⁊ ſulpiur ſpūs procellarū. Vñ Gen̄.xix. Pluit dñs ſup ſodomā ⁊ gomorrā ſulphur [illegible]nē:⁊ h̄ cogitāte aia ducit poſt hanc vitā ꝑ virtutē castitatis ⁊ timoris q̄ſi nauis velo ⁊ malo ad portū ſalutis.vñ Eccl̄i.xliij.dr̄. Frigidus ventus aq̄lonit ⁊ congelauit chriſtallus ab aq̄s. Vētus frigidus eſt ꝓſideratio eterni ſupplicij.⁊ tunc aqua luxurie fit criſtallus caſtitatis. Huius legimus ſpūalē doctrinā in naturis rerū: q̄ in mari ſunt quidā piſces q̄ dicūt delphines: hi libēter audiūt vocē boim dulciter cantantiū ⁊ ad flatū aq̄lonis ſe vertūt ꝺ auſtro flante obturāt aures.⁊ ponūt ſe ad pfundū maris ne audiāt vel pcipiant ventū auſtralez q̄ eſt ꝛrius aq̄loni. Ita ſpūaliter multi ſunt in h̄ ſeculo cū flat ventus aq̄lonis.i.aduerſitates vel infirmitates corpis vertūt ſe ad vocē p̄dicatoris ſicut delphini ad ventū aq̄lonē.⁊ libēter tūc audiūt q̄cq̄d eis ꝓſulit:⁊ pmittūt oia bona facere et nunq̄z amplius peccare. De q̄bus dicit Eſa.xxvj. Dñe in angustia querūt te. Rogam⁹ q̄ ⁊c.

Dñica quinta. Sermo.xj.

O mine nōne bonū ſemen ſeminaſti in agro tuo vnde ergo habet zizaniaz. Matthei.xiij.

Nota q̄ vnuſquiſq̄ bonus agricola nō libēter pmittit agrū ſuuz ſine ſemine ⁊ ſine fructu cū tps fuerit ſeminādi: Maz ſeminat agrū ſuū ꝑm q̄ ager diſpoſitus ⁊ aptus eſt.q⁊ in vnā ptē agri ſui ſeminat triticū in alterā ptē ordeū.in terciā ptē auenā Vñ dauid. Seminauerūt agros: plātauerūt vineas ⁊ fecerūt fructū natiuitatis.i.meſſis. Ita ſpūaliter xp̄s voluit agrū ſuū.i.ſanctā eccleſiā pmittere ſine ſemie virtutū. Mā in vnā ptē ſeminauit ſemen charitatis. in aliā ſemen pietatis.in aliā ſemen caſtitatis.in aliā ſemen miſcōie.vñ ait in euāgelio Math̄.xj. dixit ieſus dīſ.ſuis. Diſcite a me q⁊ mitis ſum ⁊ humilis cor de. Et Eoh̄.xv. Hoc eſt p̄ceptū meū vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. Sed diabolus inimicus humani generis ſupſeminat zizaniā.vicz inuidiā ꝺ charitatē.ꝺ caſtitatē luxuriā:ꝺ pietatē auariciā:ꝺ humilitatē ſuperbiā.⁊ de h̄ legit euāgeliū. Sile eſt regnū celorū.i.pñs eccleſia.hoi.i.xp̄o q̄ deus ⁊ hō é ꝓ nobis incarnatus.q̄ ſeminauit bonū ſemen.i.virtutē in agro ſuo.vicz eccleſia. Cum aūt dormirēt boies in ſomno pigricie: venit inimicus hō.i.diabolus ⁊ ſupſeminauit zizaniā in medio tritici.i.virtutū. Cum aūt creuiſſent herbe virtutū ⁊ fructū facere debuerāt electis et iuſtis.tunc apparuerūt ⁊ zizania.i.mala opa in ſctā eccleſia.q⁊ ſtatim ſurrexerūt heretici raptores ⁊ malefici in ſctā eccleſia. Accedētes ſerui pr̄ifamilias.i. angeli dixerūt ei dñe. Dñe nōne bonū ſemen ſeminaſti in agro tuo: vñ q̄ habet zizania.i.vñ venit tāta malicia in tuā ſanctā eccleſiā q̄ iam eſt magna q̄lis vnq̄z fuit ab initio. Rñdit dñs dicēs. Inimicus hō h̄ fecit .i.ꝑ inſpiratione diaboli. Serui ei⁹ dixerunt. Dñe ſi vis colligim⁹ ea.i.extirpemus oēs maleficos raptores latrōes luxurioſos de tua ſctā eccleſia.Et ait nō. Ne forte colligētes zizania.i.malos eradicetis ſil cū eis ⁊ triticū.i.bonos.q⁊ multi ſunt pctōres q̄s volo fouere vſq̄ ad mortē ſi vellent puerti.q⁊ nolo mortē pctōris. Dimittite q̄ creſcere.i.viuere tam bonos q̄z malos vſq̄ ad meſſem.i.vſq̄ ad diē iudicij. Et tunc dicā meſſoribus meis.i.angelis.colligite cū tuba iudicij ad iudiciū oēs malos:⁊ alligate ea in faſciculoſ .i.in ꝓgregationē ad ꝓburendū in igne eterno. Triticū.i.bonos ꝓgregate in horreū meū.i.in vitā.eternā. ⁊ h̄ eſt pñs euāgeliū. Notandū ꝫo q̄ ꝑ agrū ſignificari ꝓt quilibet hō in ſctā eccleſia.⁊ ſicut agricola q̄ſq̄z facit circa agrū ſuū vt fructū faciat.ita quilibet hō circa corpus ⁊ cor ſuū facere debet. Quattuor eſt dz facere. Primo agricola arat ſuū agrū.ſcdo ſimū apponit.tercio irrigat.quarto ſeminat. Primo dico q⁊ vnuſquiſq̄z hō dz cor ⁊ corpus ſuū arare cuz aratro ꝓfeſſionis.ſicut em̄ aratrū vertit agruz qđ inferius ē ſupius:ita ꝓfitēs dz vertere oia q̄ ſcit in corde ⁊ reuelare exterius ſuo ꝓfeſſori. ſicut ferrū i aratro ſcindit aguz.ita ꝓtritio ꝑ pctis dz ſcindere cor pctōris.vt ait ꝓpha Jobel.ij. Scindite corda vr̄a ⁊ nō veſtimenta vr̄a.ait dñs oēs. Huius legim⁹ figurā in Geneſi: q⁊ patriarcha Jacob venit in terrā orientalē ⁊ vidit arratores ⁊ iuxta eos in agro puteū q̄ fuit obſtructus lapide magno ⁊ tres greges accubabāt iuxta eū ⁊ amouebat iacob lapidē de puteo:⁊ venit pulcherima puella dans ſibi hydriā:dixit q⁊ ei. Bibe dñe.⁊ bibit de manu puelle. Ita ſpūalr ꝑ iacob nota pctōrē q̄ ſupplantat ꝑ pniam oia vicia ⁊ venit in agrū pnie: vt inueniat fontē miſcōie.i.xp̄m q̄ ait Cañ.iiij. Ego ſum puteus aquaz viuentiū. Sed obſtruct⁹ erat iſte fons mi

sericordie p lapidē pctōr quē amouet pctōr qñ pctā pfiteř. ⁊ tuncveniūt puellę pulcrę. i. gr̄a diuina quam petit pctōr dicēs. Da mihi bibere de fonte mie quem inueni in agro pnie. ⁊ ait illa. Bibe dñe de gr̄a diuina quātū volueris. ⁊ iuxta būc fontē accubabāt pctōres penitētes ⁊ pfecti. ꝙ primo debemus arare corpus et cor nr̄m p aratrū pfessionis ⁊ ptritōis. ⁊ sic inueniemus fontē miscōie. ⁊ sic p primū. Scōo dico q debemus agrū nr̄i corpis ⁊ cordis impinguare p fimuz. i. memoriā mortis vt fructū faciat. Ūñ Eccli. vij. Memorare nouissima tua ⁊ ineternū nō peccabis. Quid eñ bō erit post mortē? certe fimus ⁊ cinis ⁊ fauillaz lutū. Ūñ Job. xxx. Compatus sum luto ⁊ assimilat? sum fauille ⁊ cineri. Et ista debet bō semp habere in mente. Ūñ ait Hiero. Facile ptemnit oia qui se semper cogitat moriturū. Ūñ legīt in gestis romanoz. q quidā magnus princeps cogitās de morte. pannū vilem linei in q̄ erat sepeliēdus erexit tanq̄ vexillū. et fecit ante se ferri p oēs ciuitates sui regni ⁊ voce pconis clamari. Cum essem rex. xj. regnoz. Ꝭ solū habeo p gloria mea. ⁊ p diuitijs afferā mecū ad terrā pannū istū vilissimū. ⁊ sic p memoria mortis milta bona fecit. Sic ⁊ nos semp debemus cogitare. qz mors nō tardat. cogitet bō de morte pdecessoz nostroruz vbi sunt fortes: vbi absalon pulcerrimus. vbi Dauid audentissimus. vbi salomon sapiētissimus. vbi samson fortissimus. Hi oēs transierūt. ⁊ in terrā reuersi sunt Et sic p scōm. Tercio debemus agrū cordis nr̄i lacrymis irrigare. qz ager nō portat fructum suum sine aqua. Unde ps. Anima mea sicut terra sine aqua Huius legimus figuram in lib. Judi. Oz Caleph in terra pmissionis dedit filiā suā cuidā viro in matrimoniū ⁊ dedit ei p dote terrā infructuosam ⁊ sterilē que iuit ad patrē suū dicēs. Pater mi dedisti mihi p dote terrā sterilē da mihi agrū irriguū. Qui exaudiuit pces filie sue. ⁊ dedit ei agrū irriguū inferius ⁊ supius. Inferius a fontibus. ⁊ supius a pluuijs ⁊ facti sunt diuites in agris istis. Ita spūaliter bō bñs cor absqz lachrymis p pctis ⁊ durū cor? plenū delicijs vadat ad xp̄m in secretū locū oraōis ⁊ dicat. O dñe de disti aie mee agrū sterilē: nullū vult facere fructū bonoz operū: nec vnq̄ emittere lachrymas p pctis et tūc ds exaudiet illū. ⁊ dabit sibi irriguā trā inferi?. i. gratiā in pñti. ⁊ irriguā supius. i. gloriaz in futuro: et sic p ter cū. Quarto dz bō facere vt bonus agricola vicz agrū suū seminare de seminibus bñdictionū. vñ apls. Qui seminat in bñdictionibus de bñdictionib? ⁊ metet. Et q̄ seminat de semine corpis vicz delectationes ⁊ desideria corpis metet corruptionē. ⁊ si seminat parū: parū metet: ꝭ si seminat de bñdictionibus virtutū: tunc ait dñs ad eum sicut legimus in figura de pr̄iarcha ysaac: q̄ habuit duos filios q̄bus ipse dedit bñdictioz. Ad primū aitvicz ad iacob. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui bñdixit dñs: q̄ stat cū floribus ornatus. Ad scōm vicz esau ait. In rore celi ⁊ pinguedine terre erit bñdictio tua. Itē pr̄ celestis habet duos filios q̄bus bñdicet. s. innocētes. Ad illos ait. Ecce odor filij mei. i. fama ⁊ vita filij mei sicut agri pleni. Ad penitētes. In rore celi ⁊ in pinguedine terre erit bñdictio tua. i. gratiā spūssancti dabo tibi in remissionē oīm pctōr Quinto dz agrū cordis sui metere. i. fructum inde colligere: qz q̄ arat corpus suū vicz p pfessionē ⁊ pastinat p mortis meditationē ⁊ irrigat p lachrymarū effusionē: ⁊ seminat p elemosynarū largitionē ille metet post banc vitā p pmij receptionē. vt p3 in euāgelio Matth. xiij. Sile ē regnū celoz thesauro abscondito in agro. Quis est iste thesaurus nisi vita eterna. Ubi est thesurus electoz: qui istum bene considerat in agro huius corporis vē dit omnia que habet ⁊ emit eam. Unde Grego. Si bñ psideremus q̄ ⁊ quāta sunt q̄ nobis pmittunt in celis: vilescūt oia q̄ habent in terris. ⁊ sic p3 ⁊c.

Dñica in septuagesima. Sermo. xij.

Te et vos in vineam

í meā ⁊ qd̄ iustū est dabo vobis Matth. xx.

Sciendū q principalis sctē trinitatis intētio erat q̄ hoiem creauit q̄ deberet esse pticeps eterne gloriē. Sed pter pctm primoz paretū illā gratiā amisimus quā potuissemus habuisse ⁊ hīe vitā eternā gratis: ⁊ b̄ sine oi labore Et b̄ recitat ecclesia hodie q̄ adā ⁊ eua sunt expulsi de paradiso. Et pter hoc deponit in ecclesia canticū leticie. s. Alla. Te deū laud. ⁊ Gloria in excel. Et introitus misse incipit. Circūdederūt me gemit? mortis ⁊c. Et post illud tps q̄ adā fuit expulsus nulli vult dare gratis vitā eternā: et b̄ pter tres causas. Primo pter excellentiā q̄ tanta est pm aplm q̄ nec auris audiuit nec ocul? vidit: nec in cor hois ascēdit quāta fiūt gaudia q̄ pparauit de? diligētibus se. Scōa cā pter angeloz dignitatē. Angelis eñ in celo nō dat gratis ꝭ ipsi laudāt deū ⁊ obediūt qñ mittunt. s. ad hoies. Tercia cā pter gloriaz hoīm ⁊ bonorē. Nam maior est honor q̄ viribus ac q̄rit q̄ gratis dat. Ūñ Grego. in quadā omel. Ad magna pmia puenire nullus pt nisi p magnos labores. Dicit ꝙ in pabola in themate. Ite ⁊ vos i vineā meā. ⁊ remuneratio bonoz operū addit. Et qd̄ iustū fuerit dabo vobis: vtz in euāgelio qd̄ postea sequit. Nota q̄ p hāc vineā accipit ecclesia vel quelibet fidelis aia. Et p̄m b̄ verba pmissa sunt verba dei exhortātia pdicatores. vt sint solliciti de salute aiaz: ⁊ duo hic tanguntur. Primo deus hortat pdicatores ad pdicatōis exercitiū cū dicit. ite in vineā meā. ⁊ circa salutem aiaz laborate. Scōo subiūgit retributōis pmiū ⁊ qd̄ iustum fuerit dabo vobis. Primo dico q vinea plantat in iustificatiōe. i. ania Hiere. ij. Ego plantaui te vineā electā: ꝭ est vtiqz i iustificatōe. Sed q̄ diu aia manet in pctis tunc est q̄si terra deserta ⁊ inculta pducēs spinas ⁊ tribulos vicioz. Postq̄ aūt p penitentiā ad deū puertit tunc p dei gratiā in vineā plantat vt pducat dulces botros bonoz operū. Tūc ego plantaui vineā electā q̄ magnū est qd̄ deus aiam didā. s. in pctis lauat ⁊ iustificat. ⁊ de filio ire faciū gr̄e. de suo pditōis filiū adoptōis. ⁊ eū ꝺ captate diaboli liberet. ⁊ de statu miserie reuocat ad triā. Quis nō diligeret eū a q̄ tot bona recipet. Ergo stulti sunt q̄ iacēt in pctis ⁊ dicūt se velle pniam agere in extremis. cū vera ptritio nō infundat nisi a solo deo. Confiteri pōt bō ⁊ flere ꝭ nunq̄ verā ptritionem pōt hīe nisi deus infundat Hiere. xxxj. Postq̄ puertisti me egi pniam. Sic ergo vinea. i. aia plantat a deo in iustificatōe. Ūñ dauid. Uineā de egypto trā stulisti. Egyptus interpr̄at tenebrositas ⁊ significat statum pctoris ⁊ ignoratie carēs luce gr̄e. Ad Eph. v. Eratis aliq̄n tenebre: nunc aūt lux in dño. Ab hac egypto dñs aiam transfert in iustificationē. Scōo de bona pdicatoz instructōe Matth. xxj. Hic erat pat familias q̄ plantauit vineā ⁊ sepem circūdedit ei. Et p hanc sepē accipit doctrina pdicatorū. Sicut enim seps pbibet siue defendit aditū bestiarū ne ledant vi

neam. Sic ꝓdicatio incursum demonū ne ledāt aiaz
Cum ista sepe circumdaꝫ aia q̄ libēter audit verbuz
dei: qz tali aie diabolus nocere nō pōt Esa. xj. Nō no
cebunt neqz occidēt in vniuerso mundo. Sed heu ꝑ
pter pctā bois seps ista auferꝫ z vinea diripiꝫ Esaie
v. Expectauī vt faceret vuas z fecit labruscas. sic mꝫ
ti pastores nō multū curāt verbū dei. qz in ℔ vilipen
dunt sermones pauli. ij. ad Thim. iij. Erit tps qñ sa
naz doctrinā nō sustinebūt. ℔ ad sua desideria coacer
uabūt sibi mgros pruriētes auribus. Item pagani z
iudei nō pnt manere in ecclesia. sicut bufo nō pōt ma
nere in vinea qñ florescit: ideo oēs damnabunꝫ. O si
pctōr attēderet q ipe vocaꝫ hora ꝑma. tercia. sexta z
nona: z semp vtiqz si esset hora vesperarū ipse veni
ret. Greg. Alii qui ad bonā vitā vocanꝫ. alij in iuuen
tute: alij in senectute. alij in puericia. z in vltima eta
te ꝓducunꝫ. z quasi in diuersis horis ad vineā vocā
tur operij. Grego. Consideret vnusq̄sqz q sic agat in
vinea z laboret q vitā eternā acquirat. Etiā debem⁹
fideliter laborare ne ociosi nos inueniamur in vinea
Ūñ Paulus. Qui nō laboret nō māducet in patria
Uenite ad me oēs q̄ laboratis z onerati estis z ego
reficiā vos. Sequiꝫ euāgeliū. Dixit ihesus dñs suis pa
rabolā hanc. Sile est regnū celorū hoi pr̄ifamilias q̄
exiit primo mane ꝓducere operios in vineā suā. Cō
uentōe aūt facta cū operijs ex denario diurno misit
eos in vineā suā. Et egressus circa horaz terciā vidit
alios stantes in foro ociosos: z dixit illis. Ite z vos
in vineā meā: z qd iustū fuerit dabo vobis: illi autē
abierūt. Iterū aūt exiit circa horā sextā z nonā z fe
cit silr. Circa vndecimā horā exiit z inuenit alios stā
tes z dicit illis. Quid hic statis tota die ociosi? dicūt
ei. qz nemo nos conduxit. Dixit illis. Ite z vos in vine
am meā z qd iustū est dabo vobis. Et cū sero factuz
esset: dixit dñs vinee ꝑcuratori suo. Voca operios z
redde illis mercedē incipiēs a nouissimis vsqz ad pri
mos. Cum venissent q̄ qui circa vndecimā horā ve
nerāt acceperūt singulos denarios. Uenientes autē z
primi arbitrati sunt q plus essent accepturi. Accepe
rūt aūt z ipsi singulos denarios: z accipiētes murmu
rabāt aduersus patrēfamilias dicētes. Hi nouissimi
vna hora fecerūt z pares illos nobis feciſti q portā
uimus pondus diei z estus. At ille rñdens vni eorū
dixit. Amice nō facio tibi iniuriā: nōne ex denario di
urno conuenisti mecū? tolle qd tuū est z vade. volo au
tem z huic nouissimo dare sicut z tibi. Aut non licet
mihi facere qd volo: an oculus tuus nequā est: quia
ego bonus sum. Sic erūt nouissimi primi: z primi no
uissimi: multi enī sunt vocati pauci vo electi. Iste est
sus euāgelij. Paterfamilias est deus pr̄: qui primo
mane. i. ab adā vsqz ad noe. boies in vineā suam. i. in
hunc mundū ꝑ eterna vita laborandū conduxit. a noe
vsqz ad abraā: z est hora tercia: ab abraā vsqz ad mo
ysen: z est hora sexta. a moyse vsqz ad ꝓphas: z ē ho
ra nona: a ꝓphetis vsqz ad xp̄m. z est vltima vicz vn
decima: s veniēte hora ꝓpletorij. i. die iudicij: tunc ait
pr̄ in diuinis ad ꝓcuratorē suū xp̄m vt scriptum est.
Quia oē iudiciū dedit pr̄ in manus filij. Voca opari
os z redde illis mercedē: incipiēs a nouissimis. i. xp̄i
anis q̄ vltimo venerūt ad vineā. s. ad sanctā ecclesiā
q̄ bñ laborauerūt accipiēt vitā eternā. Tūc inuidi iu
dei in pctis indurati credēt etiā se hīe vitā eternā: et
existimāt q pl⁹ velint hīe q̄ xp̄iani eo q̄ añ nos invi
nea fuerūt z portauerūt decē ꝑcepta: s ea nō seruaue
rūt: z iō murmurāt cō deū. Et ꝓterea ait illis. An ocu
li vīi nequā sunt: qz ego bonus sum: tollite qd vrm ē
sm iusticiā z ite. Alicq̄ in infernū: alicq̄ vitā: iudeis q̄
añ xp̄m fuerūt: z nouissimi. s. xp̄iani erūt primi in re
muneratōe. z pmi vicz iudei z gentiles q̄ saluādi sūt
erūt nouissimi. z iō sequiꝫ. Multi sunt vocati pauci
vo electi. z sic pz euāgeliū. Ergo q̄ ad thema. Ite et
vos in vineā meā ꝓpter q̄tuor cās. Prima est qz pr̄-
familias eam plantauit z diuisit tribus filijs suis vm
triplicē distinctionē hoim in ℔ mūdo. De ℔ dicit cō-
mētator in li. grecoz q erat quidā pr̄ bñs pulcrā vi-
neā z habuit tres filios. venit primus ad patrē dicēs. Exēplū.
Rogo te pr̄: exquo tibi in bonis multa ꝓueniūt vi
nea z tu mō nō indiges: da mihi vineam vt sim dñs
fratrū meoz. Rñdit pr̄. Fili mi dabo tibi qd̄ est cur
uū z rectū i vinea mea. Uenit alter di. Dilecte mi pr̄
tes mihi vineā vt sim dñs fratrū meoz. Rñdit pat̄.
Dabo tibi oē qd̄ est in vinea viride z aridum. Uenit
tercius dicēs. Dilecte mi pr̄ ego sum minim⁹ filius
tuus z sp feci qd̄ iussisti tes mihi vineam. Rñdit pr̄
Dabo tibi qd̄ fuerit subtus terrā z sup terrā: z pr̄ re-
liquit eis pulcrā imaginē vt illā i bonorē z memoriā
pris bonorarēt z recessit ad terrā lōginquā ad pegri
nandū. Post pris recessum ꝓtendebāt bi tres filij ꝑ
vinea. dixit primus. Pater me⁹ dedit mihi oia q̄ in vi
nea sunt curuū z rectuz. Scds dixit. Pater nr̄ dedit
mihi in vinea viride z aridū. Terci⁹ dixit. Pr̄ nr̄ de
dit mihi oē qd̄ ē subt⁹ terrā z sup ērā: z sic ñ poterāt
ꝓcordare. venerūt ad vnū magnū mgrm z sapiētissi
mū posuerūtq̄ cām eoz in eū. q̄cqd iste de vinea iu-
dicaret vellent in ℔ stare ꝓtenti z vnusq̄sqz eoz dixi
illi mgro suū donū in vinea. Dixit mgr sapiēs afferte
mihi imaginē pris vr̄i z fecerūt ita. Tunc mgr dedi
eis arcū suū sagitta dicēs. Quicūq̄ vīm ꝑpius sagit
tauerit cordi pris vr̄i de ℔ ego iudicabo. Primus sa
gittauit valde ꝑpe. scds adhuc ꝑpi⁹. Terci⁹ ꝑiecit ar
cū cū balista dicēs non sagittabo dilectū meū patrē:
qz multa bona mihi ꝓtulit z multa dona habeo de ip
so. Tunc ait mgr. Illi debeꝫ vinea z minor possedit
vineā z fact⁹ est dñs fratrū suoz. Ita moraℓr vinea
ista ē scta ecclesia quā pr̄ plātauit sua dextera. Tres
filij eius sunt gētiles iudei z xp̄iani. Primi fuerūt gē
tiles vsqz ad abraā cui dñs primo dedit circūcisionē z
isti petebāt ꝑ vinea. i. ꝑ scta ecclesia. q̄bus dedit cur
uū z rectū. i. declina a malo z fac bonū. z nō habebāt
aliud ꝓceptū. Scdi fuerūt iudei vt abraā ysaac z ia-
cob z oēs iudei petebāt ꝑ vinea. vt. s. ipsi essent dñi
totius mūdi: z dedit eis viride z aridū. i. diliges deū z
ꝓximū sicut teipm. Tercij sūt xp̄iani. z hi ꝑ terciū fi
lium figuranꝫ q̄bus dedit vineā z oē qd̄ est subt⁹ ter
ram z sup terrā. i. gratiā in pnti: z gloriā in futuro. Et
pr̄ q̄ nobis sic dimisit vineā recessit ad celum. Et mō
ꝓtendunt gentiles iudei et xp̄iani. Sed pr̄ reliqt no
bis suā imaginē. i. memoriā dñice passionis in altāri
mo sacro. Sed pueri sagittāt imaginē pris vicz gen-
tiles nō obseruātes mādata eoz. s. declina a malo et
fac bonum. Silr iudei sagittāt patrē z offendunt: qz
nō seruāt mādata pris: vicz. diliges dñm deū tuū: et
ꝓximū tuū sicut teipm. Et ideo amiserūt vineā et ip
si iudei dederūt sniam pditōis vinee ꝑ seipsos dicētes
illud Matth. xxj. Malos male pdet et locabit alijs
agricol⁹ vineā suā. Sz nos xp̄iani hēmus vineā tāqz
minor filij: et qdiu nō offendim⁹ deū habem⁹ vineā
s beu de die in die offendimus et iō nō custodimus.
vñ dicit dauid in ps. Uineā de egypto transtulisti. eie
cisti gentes et plantasti eā. et sic pz primum mēbrum

Scdo dico q aia bois dr vinea: qr debet pscidi r fodi. An in canticis canticoꝝ. ij. c. ait aia. Tps putationis aduenit. i. pcisionis. Vix pōt bō ēstūcunq; sctūs fuerit quin i vinea pscie crescat aliqd supfluū qd meritū impedit. nam bō aliqñ offendit deum in verbo. in cogitatōe in opatōe. qñq; p risum. supflua vo amputenr r p pfessionē diligēter extirpenr ne vinea aie annihileť. Jtē dz pastinari p memoriā mortis. Jtez debet fodi p timorē dñi. An dicit sapiēs Eccli. j. Timor dñi expellit pctm. Tūc vinea pcisa pastinata irrigata r fossa icipit florere r geminas ꝓducere: r tūc oēs besti e venenose r immūde fugiūt. vt dicit Plinius. Vineā qñ floret fugit buso r serpēs nō sustinētes odorē vinee. Tunc ait dñs in canticis canticoꝝ. vj. c. Descēdi in ortū meū vt videre poma pualliū r inspicerem si floruissent vi. r ger. ma. punica. reuertere reuer. sunamitis rc. Cum vo vinea nra sit in tanta pulcritudine desiderat malignus spūs extirpare et inde facere ortū olerum. An figurā legimus. ij. Reg. xxj. Erat em vir in terra isrl naboth noie bōs vineā pulcerrimā quā vides rex iudeoꝝ desiderans eam misit seruos suos ad naboth dicēs. Da mihi vineā tuā vt faciā inde ortū olerū. Et ille rñdens ait. nō dabo tibi vineā. qr hereditas pris mei est. r tūc erat tristis valde: ꝫ postea venit Jezabel mulier pessima r misit duos falsos testes r fecit naboth ꝓpter vineā suā lapidari. r sic rex iudeoꝝ fecit de vinea ortū olerum. Jta spūaliter naboth est bō fidelis habēs vineā pscie bone quā pparauit r coluit velut vineā pulcrā quā videt diabolus desiderās de ea facere ortū olerū. i. peccatoꝝ. ꝫ rñdet fidelis. Non dabo tibi vineā. i. aiam vel pscīam meā p pfensum maloꝝ operū. Tunc Jezabel. i. diabolica tentatio mittit occulte duos falsos testes mundū r ꝓpriā carnē q multa ꝓmittūt ꝫ falsa dicunt. Et iō p istos tres. s. diabolū mundū r ꝓpriam carnē destruiť vinea. r sic hortus olerū seu fetidum. Tercio dico q aia dr vinea: qr sicut vinea bñ custodiť: ita aia iusti bñ custodiri debet. An dicit ipsa aia deuota in canticis canticoꝝ. j. Posuerūt me custodē in vineis. Sequiť. Vineā meā non custodiui. Debemus vineā custodire: ne leo superbie intret: ne porcus luxurie deuastet. ne vrsus auaricie deuoret. An psal. Exterminauit eaz aper de silua r singularis ferus depastus est eam. Vindemiāt eam oēs q ptergrediūť viam. Et p istas bestias uotanť pcta supra notata. Jtem debemus custodire ne vulpes dolositatis r in nidie pburēt. de q̄bus legim⁹ figurā Judi. xv. Samson fortissimus multos habuit inimicos q eū libēter occidissent si potuissent. Ipse vo accepit multas vulpes r ligauit faculas ardentes ad caudas earū r misit eas in vineas inimicoꝝ suoꝝ q pburserūt oēs vineas. Jta fecit diabolus inimicus humani generis vides q non pōt nos extirpare r occidere: qr angeli nos custodiunt: ꝫ cā inuidie mittit vulpes fraudis r mēdacij. r ligat eas ad ignem male ꝓcupie: q̄ currūt ad vineas pscianꝝ nostrarū. Jdeo ait aia in canticis ij. ca. Capite nobis vulpeculas q demoliunť vineas nras. Quarto aia deuota dr vinea qr in ea sicut in vinea colligiť fructus q est vinū eterne fruitōis qd homines letificat. An dr in ps. Et vinū letificat cor hominis: de isto vino bone opatōis deus bonorať r primus emēdať. An ait in Can. v. Bibi vinū cū melle r lacte meo. Lac est albū r mel dulce r vinū nobile. Jta ista bona cōsolatio de qua dr in ps. Uxor tua sicut vitis abundās in lateribus dom⁹ tue. i. aia tua sicut vitis abundās in lateribus dom⁹ tue

De hoc legimus figurā in libro Judicū in parabolis c. ix. Ligna siluarū surrexerūt vt eligerēt sibi regē. venerunt ad vitē dixerunt. Tu eris nr rex. rñdit vitis. Nolo desere re nobilē fructū q deū letificat. r primū edificat ꝓpter imperiū vrm. Jta debet quilibet fidelis bō r aia iusta facere. Cum mūdus dicit impa no bis. i. exalta te honore mundi. Rñdeat vitis. i. bona aia nolo desere fructū bonoꝝ operū ꝓpter bonorem mūdi: ita r nos. quo ad thema. Jte in vineā meam: r qd iustū fuerit dabo vobis.

Dñica in sexagesima. Sermo. xiij.

Di audiūt verbum r q retinent: afferūt fructū in patiētia Lu. viij.

Nota sicut videmus in naturalibus q q̄libet agricola q̄ bñ vult seminare dz tria cōsiderare. Primū est tps qñ dz exire ad seminandū. An dicit Eccls. xij. Omnia tps habēt. Si eñ vellet in hyeme linū seminare forte nō creseeret. Scdo dz esse diligēs ita q ꝓpter pigriciā nō dimittat seminare. An Prouer. xx. Qui ꝓpter frigus. i. ꝓpter pigriciā nō vult arare si petit non debet sibi dari. Tercio dz esse patiens Nam ait Iacobus. Agricola aspgit semen in agrum. r expectat rorē matutinū r ymbrē serotinū. Jsta tria habuit tps seminator verbi dei. nam primo notauit tps de quo ꝓphe pdicabāt: r illud tps bñ ꝑsiderabat qñ exiuit de celo r venit in mundū: vt ipse ait in euāgelio Joh. xvj. Exiui a pre r veni in mundū. Jtē habuit diligētiā. qr vt ait Marcus. Xps ciuitates et castella circuiuit vt pdicaret. Tercio fuit patiēs: qr mlt̄ toties pharisei r iudei audiebāt verbū eius vt caperent ieſum in sermone. ꝫ ipse patienter rñdit. Et ista tria notanť in ℔ euāgelio. Cum turba plurima conueniret r de ciuitatibus ꝓperaret ad iesum dixit p similitudinē. Exiit q̄ seminat seminare semen suū r dū seminat aliud cecidit secus viā r pculcatū est r volucres celi comederūt illud. r aliud cecidit supra petrā r natū aruit: qr nō habuit humorē. r aliud cecidit supra spinas r sil exorte spine suffocauerūt illud: r aliꝫ cecidit in terrā bonā r exortū fecit fructū centuplū. Hec dicēs saluator nr ihesus damabat. Qui habet aures audiēdi audiat. Jnterrogabāt eū discipuli eius que esset ℔ parabola: ait. Vobis datū est nosse mysteriū regni dei: ceteris añt in parabolis vt videntes nō videāt r audientes nō intelligāt. Est autē hec parabola. Semen est verbū dei. qui aūt secus viā hi sunt qui audiunt. deinde venit diabolus r tollit verbū de cordibus eoꝝ ne credentes salui fiant. Nam q̄ supra petram hi sunt q̄ audiūt r cū gaudio suscipiūt verbū dei. sed radices nō habēt. qr ad tps credunt: r in tpe tentationis recedūt: qd aūt in spinis cecidit. hi sunt q̄ cū audierint a sollicitudinibus r diuitijs r voluptatibus vite euntes suffocanť r nō referūt fructū. Qd aūt in terrā bonā. hi sunt qui in corde bono r optimo audientes verbū dei retinēt r afferūt feuctū in patientia. Et hoc est euāgeliū. Circa qd est sciendū q verbum dei est audiendū: qr ꝓtegit. est retinendū: qr illuminat. est repetendū: qr sanat. est custodiendū: qr mundat. Primo dico q verbū dei diligēter est audiendū qr ꝓtegit: ꝫ pctōr nō audit: qr aures obturat ad modum serpētis. De quo in ps. Furor illis sicut serpentis rc. q̄ nō exaudiet vocē incantantiū. Nam qñ serpens sedet in fouea r mgr dulciter canit cū fistula vt eam capiat. vnā aurē obturat cū cauda: aliam ponit ad terrā. vt non audiat. Jta facit peccator qñ pdica

tor verbum dei canit sua dulcissima fistula ꝓmittēs dei misericordia nō audit sicut serpēs: qz cauda ꝓmissionis z spe longe vite obturat vnā aurē. Et cū terra. i. cū terrenis occupationibus obturat alias aurē: z sic surdus est z ideo nō ꝓtegit eum. nec aiam a tentatione diaboli verbū dei velut gladius educit. Ūñ aplus ad Eph. vj. Accipite gladiū spūs qđ est verbum dei Ūñ legimus figurā in libro Esdre. Qz birlim ciuitas letissima fuit a nabuchodonosor destructa ꝓter peccata habitantū in ea. Locutus est dñs verbū ad Esdram ꝓphetā dicēs. Conuoca in verbo meo filios israel. z edificetis ciuitatē. z cū edificabitis tenete gladiū in manibus vāis z hoc ꝓter insidias inimicorū: vna em̄ manu laborabāt z cū alia manu tenebāt gladium. Ita spūaliter ciuitas hierlim est pscientia bois: qz hierlim ciuitas pacis dr. s destruit a Nabuchodonosor p cōsensum. i. malā inspirationē. Vocat igitur dñs ꝓdicatorē dicēs. Conuoca discipulos israel p verbuz ꝓdicatōis. vt p priam reedificēt ciuitatē destructā. i. pscīam. z qñ priam reedificat pctōr: debet in vna manu gladiū tenere. i. verbuz dei. vt quicqđ ibi audierit semp attendat. cū tentatio venit dyabolice fraudis: ꝓponat gladiū verbi z cū alia manu opet opa vtilia z bona vñ viuat z paupibus tribuat. Ūñ ait aplus. Bonū est boi opari aliqđ boni opis vñ habeat q tribuat necessitatē patiēti. z sic p primū. Scdo dico q verbū dei est retinēdū: qz illuminat. Ūñ dr in ps. Lucerna pedibus meis verbū tuum. z lu. se. meis. Sed heu pctor est cecus: qz ita cito ponit pedē suū in luto sicut in mūdo loco. i. affectū ita cito ponit ad pctā im mūda sicut ad opa bona: de qbus dr Treñ. iij. Erraverūt ceci i plateis polluti sūt sanguie. i. pctō. Talis cecus pctor si accipit verbuz dei illuminabit oculum cordis: vt p in ps. Declaratio sermonū tuor illuminat z intellectū dat puulis. Multi nanqz sunt q se ꝓmittunt z vouerūt se ad sanctū Jacobū vel ad alias remotas ptes vt accipiāt lumen corpale cū sint debiles z nō curant aie debilitatē: q añ verbū dei lumen sit oculor siue lucerna legimus figurā in Exo. vbi dr Fac mihi tabernaculū de lignis nobilibus z auro et argento z pones in eo lucernā cum fusorijs aureis: vt qui ingrediunt videāt. Item ꝑcepit nobis dñs vt faciamus sibi tabernaculuz de lignis nobilibus vicz de cypisso humilitatis. de cedro charitatis: z de oliuo pietatis: z de auro fidelitatis: z de argēto exēplaritatis: z ibi habeāt lucernā cordis: z illam accēdant de bo veritatis. Sed heu iam multi sunt quor oculentis sunt ceci z caligmosi q nō pñt videre lucern in tēplo. sicut legimus de Hely sacerdote in primo Reg. iij. Quē percussit dñs ꝓter pctā filior suorum q sibi fuerūt in tēplo pñtati. ipse non ꝓdicauit eis nec correxit. ꝓter hoc percussit eum dñs q nō poterat videre lucernā in templo. Ita multi sunt sacerdotes in ecclesia q lucernā verbi dei nō accendunt: z si verbis accēdunt exemplis malis extinguunt: z sic p scdm. Tercio dico q verbū dei diligēter est repetendū qz sanat: vñ ait in ps. Misit verbū suū z sanabit eos: qz est medicina aie. Ūñ legimus hystoriā q plato mgr phor vocuit Arestotilē discipulū suū quē deberet in facie bois iudicare ꝓplerionē. z postea vidit quendā diuitē boiem valde sibi familiarez in cuius aspectu tria iudicauit vicia vicz ipm esse furem: ipm esse mendacez z ipm esse luxuriosum. Ista tria vicia nunqz poterat expiri q faceret ea. Fecit igit boiem istū depingere tam in colore qz in apparentia z statura. z illam imaginē portauit ad suū mgrm platonem dicēs. Reuerende mgr multa dicici a vobis z nunqz in aliquo sum deceptus ꝑter in h q nō inueni in illo boie cuius imagine hic habeo depictū. qz ipm advos ducere nō poteram. Rndit Plato. Sicut ego video tu nō es deceptus. qz talis hō cuius hec est imago habet h tria vicia. io quere ab eo qualiter se habeat. Ille vo reuersus ad boiem indicauit sibi oia q acciderant. Rndit talis hō Arestoteli. Mgr vos verū dicitis ex ꝓplexione mea hñ z verum iudicatis. Habeo em̄ istas tres malas ꝓditōes naturaliter: s rō mea q regnat in regno aievincit illa: qz tam multa audio dicere z ꝓdicare de virtutibus q vicijs resistere volo: z ideo ostendā vobis occulte quō resistā. q duxit eum in cubiculū suū dicēs. Ecce cū me inuadit ignis male ꝓcupie pono me nudo corpe ad lapidē istum frigidum donec ignis male ꝓcupie extinguat Item cum me inuadit ista mala ꝓditio q libēter subtraherē res alienas: ecce pcutio manus meas ad illā statuā: z sic recedit. Item cum me inuadit mendaciuz seminare verba discordie inter homines: fugio ꝓsortia hoim z mordeo dentibus meis ad statuā istā donec recedat a me: z ideo sum infirmus in corpe z sanus in aia: z hoc audiui in ꝓdicatōe q melius est boiem esse infirmū z in vitam eternā intrare qz esse sanū z ꝓdemnari. Et hoc ꝓbat ꝓps in euāgelio Math. xviij. Si manus tua vel pes tuus scādalizat te abscide eum z pice abs te. Melius est tibi claudū vel debilē in vitam eternā intrare qz duos pedes vel duas manus habētem mitti in gehennā ignis: ergo verbū dei sanat hominē in aia z sic p tercū. Quartū verbū dei est fideliter ope implendū: qz sanat boiem in aia z mundat Esa. j. Lauamini mūdi estote z auferte malas cogitationes vras ab oculis meis. Nam pctā facit boiem in aia immundū s verbū dei lauat eū z mundat. Huius legimus figuraz. iij. Reg. v. Qz latrūculi exierūt de terra syrie ad terrā isral: z captabāt puellā z duxerūt eam ad vxorē Naaman in seruitū. Este naamā erat diues z leprosus z immūdus. dixit igit puella. Utinā esset dñs meus in terra nra vbi est ꝓpheta Helyseus ipm hñ sanaret. Qđ audiēs naaman venit cū magno comitatu ad ꝓphetā helyseum z petiuit vt sanaret eū. Rndit ꝓpheta. Dico tibi ex verbo dñi. Vade z lauare septies in iordane z sanaberis. Qui fecit sm verbū ꝓphe z sanatus est. Ita moraliter pctor ē leprosus z immūdus in aia corā deo z angelis. Tūc puella. i. inspiratio diuina dicit ei in conscia: vade ad ecclesiā z ibi inuenies ꝓphetā dñi verbū dei ꝓdicantem z quicqđ tibi dixerit h fac. Et tūc sacerdos ꝓdicans verbū dei dicit pctōi leproso in aia. Vade lauare septies in iordane. i. exerce te in septē opibus pie habeas ptritionē. Et primo q lauas te habeas purā confessionē. Et scdo qñ lauas te habeas satisfactionez. Tercio qñ lauas te habeas deuotā oronez. Quarto qñ lauas te habeas ieiunium. Et quinto qñ lauas te habeas castigationē. Et sexto qñ lauas te des elemosynā. Et septimo qñ lauas te habeas firmū ꝓpositum nō peccare amplius z capiet aia tua pristinā gratiaz quā amisisti z sic p q verbū dei ꝓtegit illuminat sanat z mundat.

Dñica in quinquagesima. Sermo. xiiij.

Escendit dñs ab hie

o rusalē in hiericho z cecus sedebat secus viam Lu. xviij. Nota q añ pctm̄ age et eue

genus hūanū habuit tres magnas dignitates. Primo habuit sapiam ⁊ intellectū. iō Adā anteq̄ peccauit cognouit oēm cursum stellarū ⁊ oēs virtutes herbarum. ⁊ oibus aialibus dedit sua ꝓpria noia. Scdo habuit pulcritudinē in aia. Nam si non peccasset homo tamdiu in paradiso vixisset quousq̄ ipm deus cum aia ⁊ corpe ad celū transuexisset. ⁊ q̄si iam fuit clarificatus. Tercio habuit loci eminentiā q̄ si pulcrior locus fuisset sub celo q̄ paradisus deus hoiem ibi posuisset. Intantū em̄ hoiem dilexit q̄ ad suā imaginē creauit: s̄ has tres dignitates amisit ꝓpter pcm̄. Primo sc̄z sapiam ⁊ factus est hō q̄si stultus. obscuratus est in intellectu. iō quasi cecus nō cognoscit viā veritat̄. Amisit pulcritudinē ⁊ factus est monstrū in corpe et in aia. Amisit loci eminentiā: q̄ expulsus est de paradiso cadens in hanc vallē terrenā miserie. Sed ista voluit dñs in nobis ꝓfirmare p suā sanctissimā passionem. Et iō voluit pati: p spui: flagellari ⁊ crucifigi. et de his fit mentio in euāgelio q̄n̄ dixit iesus dis. su. Ecce ascēdimus hierosolimā ⁊ ꝓsummabunt̄ oia q̄ scripta sunt p ꝓphas de filio hois. Tradet̄ em̄ gentibus ⁊ illudet̄ ⁊ flagellabit̄ ⁊ ꝓspuet̄. ⁊ post q̄ flagellauerint occidēt eum: ⁊ tercia die resurget. ⁊ ipsi nihil horum intellexerūt. ⁊ erat verbū istud abscōditū ab eis ⁊ nō intelligebāt vtrū diceret de eo an de alio. q̄ nondū habebāt spm̄ sanctū. Et factū est cū approp̄inquaret hiericbo: cecus quidā sedebat secus viā mēdicās Et cū audiret turbā ꝑtereuntē interrogabat q̄d h̄ esset. ⁊ dixerūt ei q̄ iesus nazarenus transiret ibi: ⁊ damabat dicēs. Jesu filij dauid miserere mei. Et q̄ prebant increpabāt eū vt taceret: ipse multo magis damabat. Jesu fili dauid miserere mei. Stans aūt ihs iussit illū adduci ad se. ⁊ cū approp̄inquasset interrogabat eū dicēs. Quid tibi vis vt faciam. At ille dixit Dñe vt vt videaz lumen. ⁊ dixit respice. fides tua te saluū fecit: ⁊ ꝓfestim vidit ⁊ sequebat̄ eū magnificās deū. ⁊ omis plebs vt vidit dedit laudē deo ex isto miraculo. ⁊ sic ps euangeliū. Fit aūt mentio q̄ ad thema. Cum adpropinquasset iesus ab hierm̄ cecus sedebat secus viam. Cecatio primo fit p fumū. scdo p infirmitatez aliquā. tercio p puluerē. quarto p fetorē Primo excecatio fit p fumū p quē notat̄ superbia. nam quātomagis fumus se in aerem eleuat. tantemagis deficit Un̄ ps. Impij aūt mox vt honorati ⁊ exaltati fuerint quē admodū fumus deficiēt. Huius legimus figurā Judicū. ix. Abimelech princeps iniquus succendit ignē opidū Thebes. ⁊ p fumū boies excecati ⁊ expulsi fugierūt in vnā turrim ꝓpter fumū: s̄ abimelech ignem turri supposuit vt p fumū excecaret: ⁊ se in captiuitatem darent: s̄ quedā dña fragmen molę ꝓiecit in caput abimelech q̄ ꝓpter fumū ia cturā nō vidit cecidit in mortē. Et cū se vidit mori dixit in superbia ad armigerū suū. Sta sup me ⁊ interfice me: ne a femina dicar occisus. Ita moraliter Thebes ciuitas significat sanctitatē vite vbi aia inhabitat. s̄ venit abimelech. i. diabolus volens fumo superbie aiam excecare sicut ip se excecatus est ⁊ in illo fumo multi sūt excecati: s̄ viri fideles ad turrim ꝓtemplatōis fugiētes. i. eccleziaz ꝓsiderātes ꝓiciūt lapidē pnie in q̄ abimelech superbū occidunt. Un̄ Amb. de moribus hoim. Una scintilla celestis gaudij ꝓsiderata oēm superbiā a se ꝓiciunt: ⁊ igne claritatis celestis se clarificāt vt deū cognoscant ⁊ sic ps primū. Scdo fit excecatio p infirmitatē corporalē vt in ipso manifestent̄ opa dei vt ps de illo ceco natovbi discipuli dixerūt. Dñe q̄s peccauit h̄ aut parēt es eius vt cecus nasceret̄. Dixit dñs. Neq̄ hic peccauit neq̄ pentes eius: s̄ vt manifestent̄ opa dei in illo. Et p illā cecitatē notat̄ ꝓsuetudo pctōr q̄ excecat intellectū hois vt nō cognoscat suā nobilitatez vt filij isrl̄. Nam q̄n̄ hō diu stetit in nive vel in claro sole ⁊ intrat domū: tūc stat diu q̄si cecus nihil videns donec illa imaginatio albedinis vel claritatis abscedat. Ita ꝓsuetudo peccādi in qua hō naturalr inclinat̄ excecat aiam suā in exeundo ad demū eternā q̄ nō pōt videre suū creatorē: vt ps de vesptilione q̄ nolat nisi nocte ꝓpter debilitatem oculorr suorū. Ita pctōr magis delectat̄ in tenebris pctōr q̄ in luce veritatis. Huius legimus figurā in Exo. Or moyses filios isrl̄ de tenebrosa regione egyptiorr ad terrā ꝓmissionis duxit: ⁊ dñs pluit illis mānā: s̄ pplus fuit tā excecatus p ꝓsuetudines egyptiorr q̄ dixerūt. Utinā esse mus in egypto vbi sedebamus sup ollas carniz dc. Ita moralr filij isrl̄ in egypto sunt xp̄iani in h̄ mūdo in pctis excecati. Sed diuina gr̄a volens eos ducere de tenebris viciorr q̄bus ania excecat̄ inspirat eis vt exeāt p pniam. s̄ ipsi magis diligūt tenebras q̄z lucē vt vesptilio. ⁊ magis delectāt̄ in pctis carnalibus q̄z virtutibus spūalibus. Et iō dicūt cū filijs isrl̄. Utinā essemus in egypto. i. in tenebris viciorr. Un̄ Aug. in soliloquio. O lumen veridicū illuminās oēm hoiem venientē in hunc mundū. tu es sol verus illuminās celū ⁊ terrā. De tenebrosis oculis q̄s pctā excecauerunt in tenebris assueti tenebras diligunt. iō ad eternas tenebras ibūt. Jō hodie bn̄ pōt dicere cū ceco ⁊ damare. Dñe vt videā lumen. Tercio dico q̄ aliqui excecant̄ p puluerē auaricie q̄ hodie in ecclesia multos excecauit. Un̄ ꝓquirit dñs p ꝓphetā Esa Quis est cecus nisi seruꝰ meus me nō cognoscēs ꝓpter puluerē terrene cupiditatis. De ista excecatiōe legimus figurā Exo. j. Or pharao instituit malos hoies sine misceria existētes vt cogerēt filios isrl̄ ad congregandū lutū vt facerēt lateres ⁊ vt colligerēt paleas: ⁊ sic vexabant eos sine oi misceria: ꝓpter q̄d pcussit dñs egyptū tenebris tantis q̄ hoies non videbāt ꝓprias manus nec vnus alterū ⁊ tenebre erāt ita spisse q̄ poterant palpari: ⁊ sic plagauit eos in tenebris cecitatis. Ita dñs sctām ecclesiā exquo vnꝰ alteri nō ꝓpatit̄ s̄ ad colligēdū lutū ⁊ puluerē terrenarū rerū eos ꝓpellit pharao ꝓpter q̄d deus eos excecauit in spūalibꝰ et in tpalibꝰ q̄ frat̄ fratrē nō cognoscit: nec pr̄ filiū: nec filius patrē: nec mater filiā: nec filia matrem. iō tenebre densate sunt ⁊ palpabiles sup vniuersam terrā. Aug. O insatiabilis cecitas auaricie q̄ nūq̄z impl nec ꝓprio fidez seruat. bona vidue rapit. et pupl falsum testimoniū ꝓfert. occupat rem mortui ⁊. n cognoscit se moriturū ꝓpter cecitatē sue intelligentie Quarto aliqui cecant̄ p fetorē vel immūdiciā p quā significat luxuria. Un̄ legimus figuraz Judicū. xvj. Or samson dilexit dalidā mulierē pulcrā valde q̄ ipsum decepit ⁊ captus ambos oculos pdidit. Ita hō luxuriosus excecat̄ captus a diabolo. nā pdidit oculum dextrū cū q̄ dz celestia desiderare. pdit sinistrum cū q̄ dz eternas penas ꝓsiderare Jtē excecauit pcm̄ luxurie illos duos senes q̄ susannā ad mortē iudicauerūt q̄ sup caput illius ꝓbe mulieris iurauerūt. vñ Daniel ait illis. Species illi⁹ mulieris excecauit vos Jdeo heu multi sunt iam ceci in sctā ecclesia. s̄ necesse esset clamare. Jesu fili dauid miserere mei. vñ ihs Quid vis vt faciā tibi. Dñe vt videā lumen. Sicut em̄ q̄druplex est cecitas: ita q̄duplex est illuminatō

recitat. Ma ꝓma illuminatio ē facta ceco. De q̄ legit Joh. ix. q̄ xp̄s accepit ō sputo ipsi⁹ bñdicti oris. z misit cū tra z linuit ocl̄os ei⁹ dicēs. Vade ad natatoria syloe z laua. Quare fecit xp̄s hꝫ certe ad nr̄am reparationē. vt q̄ fuerit excecat⁹ p puluerē auaricie ponat puluerē sup oculos cordis vt bēat i mēte illud Gen. Memēto hō q̄ puluis es z in pulurem reuerteris. Secūda illuminatio fit p medicinā oculoꝝ. De qua in Apoc. vbi iobes vidit quendā cecū nudū z pauperē ad quē ait vox diuina. Suadeo tibi a me emere auꝝ vt locuples fias. q̄ paup es eme a me vestimentū vt induaris. Itē eme a me collirīū z vngas oculos tuos vt videas. Quid p istū cecū nisi hō cecus p luxuriam q̄ pdit vestē innocētie z lumen intelligētie. q̄ dꝫ emere aurū castitatis vestimentū salutis z collirium virtutis. z illud pōt emere p tribus denarijs vicz p penitētie pfessione z satisfactōe. Tercia illuminatio facta est p fel: vt pꝫ Thob. xj. vbi angelus dñi dedit cō filiū iunioꝝ Thobie dicēs. Accipe fel piscis istius et vnge sup oculos p̄ris tui: qđ fecit z vidit. Per istam cecitatē accipiē ꝓsuetudo peccādi vt q̄ fuit cecus ex ꝓsuetudine pcōꝝ ponit fel p meditationē eterne dāpnatiōis seu amaritudinis sup oculos aieve visum recipiat. Quarta illuminatio est de fide sicut pꝫ de isto ceco de q̄ hodie ad quē dñs dixit. respice fides tua te saluū fecit z pfectim vidit. Ita sp̄aliter q̄ fuit cecus vel excecatus p pctm̄ humiliet se z vadat ad xp̄m vt illumineē. Un ps. Accedite ad.

In capite ieiunij. Sermo. xv.

Conuertimini ad me i

to toto corde vro ꝛc. Jobel. ij. Nota deus creator oim creaturarū est in oibus virtutib⁹ laudādus: tm̄ pcipue laudat illū ipse ꝓpha in duab⁹ virtutibus vicz in misericordia z iusticia: iusticiā exercet i malis z obstinatis. z misericordiam in puersis. Un dicit in ps. Misericordiā z iudiciū cantabo tibi dñe. Humano generi magis est necessaria misericordia q̄ iusticia q̄ hō fragilis est z ad peccandū ꝓnus. sicut ipse de⁹ ait in Gen. viij. Dico q̄ cogitatio hois oī tpe ꝓna est ad malum. vult g̃ suā misericordiam nobis impārtiri. q̄ sibi ꝓpriū est misereri. vocauit igit̄ nos in themate p̄dicto. Conuertimini ad me in toto corde vro. Item vocat nos in euāgelio qđ hodie legimus Math. vj. ꝛc. Dixit iesus dis. s. Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminat em̄ facies suas. i. macras faciunt z depictas vt appareāt hoibus ieiunantes. Amen amen dico vobis. receperūt mercedē suā. Tu cū ieiunas vnge caput tuū z faciē tuā laua ne videaris hoibus ieiunās s̄ pri tuo q̄ est in abscōdito: z pr̄ tuus q̄ videt in abscōdito reddet tibi mercedem. Nolite thesaurizare thesauros in terra vbi erugo et tinea demolit̄. vbi fures fodiūt z furant̄. Thesaurizate vobis thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolit̄. vbi fures nō effodiūt neq; furantur. Ubi est thesaurus tuus ibi est z cor tuū. z sic pꝫ euāgeliū Ergo q̄ ad thema. Cōuertimini ad me in toto corde vro ꝓpter q̄tuor causas. Primo ꝓpter dei vocationē scdo ꝓpter mortis certitudinē. tercio ꝓpter pcti ꝓsuetudinē. quarto ꝓpter meriti remunerationē. Primo dico q̄ ad deū debemus cito cōuerti ꝓpter dei multiplicē vocationē. Vocat aūt deus peccatores de statu malo ad statū bonū diuersis modis: vocat autē p districti iudicij timorē sibi inspirādo q̄ velit venire in die iudicij i sede maiestatis sue. z ipm peccatorē iudicare ad eternā penā: z puersum remunerare ad eternū gaudiū: vt pꝫ Math. xxv. Cum venerit filius hois in sede maiestatis sue ꝛc. Item vocat ipm p suos p̄dicatores q̄bus ait Marci vlt. Ite in orbē vniuersū p̄dicate euangeliū oi creature Math. iij. Penitentiā agite appropinquabit em̄ regnū celorum. Item dicit Esa. lviij. Clama ne cesses quasi tuba exalta vocē tuam tanquā pplo meo scelera eoꝝ. Item vocat ipm p suā patiētiā ipm diu expectādo Un Heb. iij. Patiētia xp̄i expectat te vt accedas cum fiducia ad thronū gre. Item vocat nos p tpis abbreuiationē: q̄ tps sepe abbreuiat̄ q̄ mouemur ante tps z illud tps nobis pcessum est causa puersionis: vt pꝫ Apoca. xviij. p figurā vbi legimus q̄ iobes p̄dicauit Laodicensibus in regione iuxta ephesum z ipsi nolebant suā p̄dicationē audire z puerti ad dñm. tunc angelus dñi venit z stetit supra mare babēs lapidem molarē in scapulis suis. z dixit ad beatū Johannē. Ecce iobānes taliter submerget̄ pctōr sicut lapis iste. z in mare ꝓiecit lapidē cū tanto impetu q̄ totū mare mouebat̄. Hanc aūt figuram oñdit angelus z scripsit iobānes ad pctōꝝ ꝓminationē vt deberet p̄dicari q̄ tps penitendi post hanc vitam haberi nō pōt saltē ad spaciū vnius horę. s̄ immediate in ictu oculi submergentur hoc idē pꝫ in ps. vbi ait ꝓpheta. Demersisti eos dñe i mare ꝓdemnatōis sicut plumbū in aquis vehemētibus. Item vocat dñs peccatorē misericordiā ꝓmittendo. Un ait Hiere. Vade ad orientē z occidentē z dama. O aduersatrix isrl. i. o aia peccatrix tu peccasti ꝓtrā tuū creatorē sub oī ligno frondoso. s̄ reuertere p pniam z ego suscipiā te dicit dñs. Aug⁹. Omne tps quo nō de deo cogitasti hꝫ cogita te p̄cidisse. Item O q̄m magna est misericordia dei q̄ peccatorē conuersum nō minus diligit q̄ eū q̄ nunq̄ peccatū vel maculaz cōtraxit. Hiero. Vera pnia est scōs baptismus. q̄ sicut hō renouat̄ a pctō in baptismo ita p pniam xp̄s a sua natiuitate vsq; ad passionē durā pniam fecit vsq; ad finē vite. ergo debemus primo puerti ad dñm: q̄ ipse vocat nos multipliciter z tantū de primo. Secundo debemus puerti ad dñm in toto nro cito ꝓpē peti cōsuetudinē. Un dicit Bern̄. Difficile surgit ad puersionē quē terrena moles cum mala ꝓsuetudine p̄mit. Un ps. Iniquitates mee supgresse sunt caput meū: z sicut onus graue grauate sunt sup me. De q̄ legimus exemplū de quodā heremita qui vidit quendā hoiem fasciculū lignoꝝ colligētem z leuare nō poterat ꝓpter magnitudinem: z tunc plura ligna addit donec pondus ligni ipm oppressit. Quem iste signat nisi peccatorē. Nota q̄ iste peccator cōsuetudinarius est qui peccatū facit z aggrauat aiam: z quātomagis anima aggrauat̄. tantomagis addit peccata peccatis donec sub onere peccatorum anima submergit̄ et oppr̄imit̄. Debemus igit̄ deponere onus peccatorū p pniam z nō addere p culpam. q̄ difficile consueta est relinquere. cuius habemus figurā. iij. Reg. ij. ibi legimus q̄ quidam vir noie Semei peccauit contra dauid qui ipm expulit de regno z exheredauit: sed regnante Salomone ꝓ dauid patre suo. q̄ ille Salomon fuit rex clemēs accepit eum in gratiam z restituit sibi hereditatem. pacto q̄ nō deberet Semey transtorrentem cedron ire. sed si transiret moreretur. sed Semey ex consuetudine non poterat dimittere quin transiret cedron. Qđ percipiens Salomon misit seruos suos qui ipsum occiderunt. Ita moraliter p Semey nota peccatorem consuetudinā

tiū q̄ peccauit in dauid.i.in deū patrē in diuinis qui ip̄m expellit de regno eterno: & regnāte salomone.i. xp̄o q̄ est rex pacificus faciēs pacē inter deū & pctōrē recipit peccatorē penitentē ad gr̄am & restituit eū in gradū pristinū. & peccator accipit p̄ceptū ab eo vt nō transgrediat cedron.i.p̄cepta euāgelica: sed maneat in hierusalē.i.in statu penitētie. Sed cū peccator preceptū transgredit in cōsuetudine pctōr̄ antiquorū. tūc tpe mortis mittit xp̄s suos famulos.i.tortores q̄ ducūt eum ad suppliciū. & sic hō multotiens cadit ex cōsuetudine. ideo debet hō sepe p̄fiteri: vñ ait Hiero. Sicut ethiops difficile pōt mutare pellē suā.ita peccator cōsuetudinarius statū suum dē. Tertio dico q̄ hō debet cōuerti ꝓpter mortis incertitudinē: vñ Bern. Nihil certius morte & nihil incertius hora mortis: Vñ ait poeta. Hoc scio q̄ moriar vbi quō nescio q̄n. Sepe homo cadit improuise in foueā mortis dū nō sperat. Exemplū in naturis rerū de quodā homine q̄ ambulabat p̄ heremū cui occurrit vnicornis ip̄m volens suo cornu occidere: trudens penes cor bois: & ille retrogradiēs & antea se defendens inq̄tum potuit donec retrogradiēdo cecidit in foueā valde p̄fundā in cuius medio creuit arbor sup quā in casu remansit subter ip̄am: in fundo fouee erāt serpētes & bufones capita erigētes: casum istius expectātes & de muro exierūt duo mures vnus albus & vn⁹ niger: arborē illā corrodentes. & in arbore creuerunt pulcra poma: & ille apprehendit poma & comedit & oblitus est dolorīs: vicz vnicornis supius stantis. inferi⁹ bufonū & serpentū & murū corrodentiū donec arbor cecidit: & ille in foueā corruit: & serpētes & bufones deuorauerūt eū. Ita moraliter vnicornis est mors que est horribilis nulli parcēs nec diuiti nec pauperi nec seni nec iuueni q̄rens hominē interficere. sed hō se defendit inq̄tum pōt. Cū em̄ sentit venire vnicornē. id est morte cito q̄rit medicinā mortis. & fouea est sepulcrum in q̄ sedent serpētes & bufones morte bois expectantes: sed sedet hō in arbore fragilitatis hūane quā duo mures corrodūt. i. dies & nox. vicz albus est dies & niger est nox. & poma i arbore sunt delitie mūdi q̄ homo accipit & obliuiscit morte & fragilitate sue nature donec cadat in foueam sepulture: & deuorēt a serpētibus & bufonibus. iō debemus cōuerti cito: q̄a nescim⁹ q̄n mors veniet. Quarto dico q̄ debem⁹ cito cōuerti ad dñm ꝓpter p̄cij remūerationē & ad p̄merendā gloriam: vñ dicit Esa. xlv. Cōuertimini ad me & salui eritis. & ero vester dñs in eternū. Ipse em̄ stat ad recipiendū nos in gratiā: vt p̄z Luce. xv. de filio p̄digo q̄ dixit ad patrē. Pater da mihi portionē meā q̄ mihi cōtingit. & illā cōsumpsit inutiliter viuendo luxurioſe & venit in tantā inopiā q̄ cupiebat saturari de siliq̄s quas porci comedebant & nemo illi dabat. at ille ait intra se. Conuertā me ad patrē meū vt me recipiat tanq̄ vnū ex mercēnarijs. & p̄ fecit q̄ttuor filio suo. Primo statim obuiauit sibi. secō honorabiliter suscepit. tertio vestimēta p̄stina restituit. quarto anulo aureo eū ornauit. Ita moraliter filius p̄digus est peccator cōsumens patrimoniū suū gratie et vite eterne in peccatis & est seru⁹ dyaboli pascēs porcos.i.peccata: ait intra se. Conuertā me ad patrē meum celestē & petā gratiā & misericordiā. tūc pater celestis q̄ttuor facit. Primo obuiat eū in gratiā recipiēdo vñ Aug. Xp̄s festinat peccatorē recipe a reatu absoluere cū cōuertit puro corde: q̄ plus cruciat eū cō passio miserie q̄ sitis in cruce. Secō honorabiliter accipit: vñ ait Hiere. Reuertere ad me o aia peccatrix & ego suscipiā te. Tertio vestē innocētie p̄ditā restituit. Vñ ait anima deuota cōuersa Esa. lxj. Induit me dñs vestimēto salutis. Quarto anulū aureū in manu tribuit in signū dilectionis eterne: q̄ sicut anulus non h̄z finē. ita dilectio dei debet esse eternalis: in sinistra manu q̄ ibi est vna vena q̄ tāgit cor. ita talis cōuersus ad dñm quē benigne suscepit in gratiā dē deum p̄cordialiter diligere. iō quo ad thema. Conuerti mini ad me in toto corde vīo cito ꝓpter multiplicem vocationē. ꝓpter pctōr̄ consuetudinē. ꝓpter mortis incertitudinē & ꝓpter premij remunerationē.

Feria sexta. Sermo. xvj.

Ercedem habebitis

In apud patrē q̄ in celis est Math. v. Mosvidem⁹ in naturalib⁹ q̄ q̄n aliqua regio plena est latronib⁹ iuxta viā transeūtib⁹ insidiant & spoliant: vel q̄n terra impenetrabilis est ꝓp̄ p̄funda flumina & paludes: tūc rex sapiēs illius regiōis ordinat aliquos homies qui accipiunt boletū vel passagiū a transeūtibus vt possint viā tutā a latronibus facere & vias profundas planas & transitorias seruare. & q̄ tunc boletū h̄z ab illis quos rex ordinauit accipit signū quo ille liber & tutus p̄ omnē regionē vadit. ita fecit Salomon rex sapiēs: vt p̄z. iij. Reg. & sic de nobis spūaliter in tēpore mortis oportet animā cuiuslibet bois ambulare vias plenas latronibus. i. dyabolis q̄ insidiant homini tēpore mortis: & considerant viā egressionis tanq̄ latrones. ita postq̄ egressa est anima. via valde est lutosa & tenebrosa: vt p̄z in psal. Fiant vie eorū tenebre & lubrice. Item rex Salomō id est xp̄us rex sapiētissimus: vt dicit ap̄ls. In eo reconditi sunt omēs thesauri sapientie. ordinauit in h̄ mundo paupes q̄ ex parte ipsius colligere debēt passagiū p̄ elemosynā. & quicūq̄ eis dederit portat secus signū tēpore mortis. & ille secure vadit ad portā salutis. & nullus latro. i. dyabolus nocet ei: nec viā lutosam ambulat. q̄ elemosyna & penitētia viam tutā et planā faciūt: vt p̄z in hoc euāgelio. Dixit iesus discipulis suis. Audistis q̄ dictū est antiq̄s. Diliges p̄ximū tuū & odio habebis inimicū tuū q̄ diligis amicū tuū. Ego aūt dico vobis. diligite inimicos vīos bene facite his q̄ oderūt vos: & orate p̄ p̄sequētibus & calūniantib⁹ vos. vt sitis filij patris vr̄i q̄ in celis est. q̄ solē suū oriri facit sup bonos & malos & pluit sup iustos & iniustos. Si em̄ diligitis eos qui vos diligūt quā mercedē habebitis: nōne publicani hoc faciūt Et si salutaueritis fratres vīos tm̄: quid amplius facietis? nōne & ethnici hoc faciūt? Vñ se non alios vult ardēs ethna cremare. sic se nō alios inuidus vult homo. Ethna est mons quidā ardens in sicilia. Estote ergo p̄fecti sicut & pater vester celestis p̄fectus est. Attendite ne iusticiā vestrā faciatis coram hominibus vt videamini ab eis. alioquin nō habebitis mercedem apud patrē vestrū q̄ in celis est. Cū ergo facis elemosynā noli tuba canere ante te sicut hypocrite faciunt in synagogis & in vicis vt honorent ab hoibus. Amē dico vobis: receperūt mercedē suā. Te em̄ faciente elemosynā nesciat sinistra tua q̄d faciat dextera tua: vt sit elemosyna tua in abscondito: & pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi mercedē eterne retributiōis. & sic p̄z euāgeliū. Quo ad thema. Mercedē habebit? dē. Nota q̄ q̄ttuor genera hoīm mercedez apud p̄em hēbunt. Primi sē mūdū relinq̄ntes. Se-

cūdi sunt penitētes. Tertij sunt elemosynā ordinate dantes. Quarti sunt dñi ieiunātes. Primi sunt mundū relinquētes: de mercede illoꝝ ait dñs Lu. vj. Gaudete ⁊ exultate: ecce enī merces vra multa est in celis Mundū relinq̄re docet nos natura: q̄ illud naturale est in boie q̄ fugit illud q̄ pōt sibi nocere Mā parua aialia fugiūt res nociuas: vt ptz de apibus q̄ magnā esuriem sustinerēt: anteq̄ cibū eis nociuū sumerēt. Ita nos debem⁹ facere q̄ mūdus nocet aie: q̄ eā suis cōcupiscentijs malis interficit: vñ. j. Jo. ij. Mūdus trāsit ⁊ cōcupia eius. Et assimilat pātbere: q̄ vt dicit Jsiō. Pantbera est aial valde pulcrū in colore ⁊ dulcis in odore. sed est aial venenosum interius: et ꝓpter suū colorē ⁊ bonū odorē sequunt eā anialia. ⁊ suo veneno interficit ea ita mūdus est pulcrior i aspectu vt videm⁹ q̄ mūdani se vestiūt ad aspectū hois quātumcūq̄ possunt se ornāt sed multi occidunt in ania. ideo ait dñs dicēs mundū relinquētibus Joh. xv. Vos de mūdo nō estis iō odit vos mūdus. Item docet nos mundū relinq̄re exemplo nō soluz suo vel in aplis sed etiā in paganis: vñ legim⁹ de quodā pbi losopho vicz Dyogene q̄ in plateis strauit pecuniaz ⁊ clamauit dicēs. Nouī q̄ sciētia ⁊ pecunia simul stare nō pñt. Et alius magnā pecuniā proiecit in mare dicēs. Melius est q̄ mergā te q̄ mergar a te. Si enī hoc fecit pagan⁹ q̄ntomagis bon⁹ xp̄ianus dz spernere mundū cū suis cōcupiscētijs que sunt auaricia: gula: luxuria ⁊c. q̄ sunt ydolorū seruitus. ⁊ habemus mercedē apud p̄em: vt ait Aug⁹. Si q̄s mundū reliquerit ⁊ deo seruierit cū adhuc oculi splendēs vt carbunculi. ⁊ crines sunt gilbi. ⁊ gene rubescūt ⁊ statura erecta ⁊ mūdus viget ⁊ fortitudo regnat. certe talis mercedē iob. baptiste expectat. Secūdi q̄ mercedem habēt apud patrē sunt penitētes: vñ ait dñs Matb. iij. Penitentiā agite ecce appropinq̄t regnū celorum. Propter meritū pnie depingebāt romani imaginem pnie ad modū militis armati: in cui⁹ galea scriptum fuit. Teneo aureis litteris ⁊ anchora sup galeā ⁊ lorica milit⁹ porta apta ⁊ scriptū iuxta. Intromitto in clypeo quē tenebat in vna manu crux alta. in dextera manu vexillū de q̄ttuor coloꝝ⁹. vicz rubeo albo nigro viridi: ⁊ sup imaginē scribebat. Hec est pnia vera. Ad ꝓpositū iste miles significat pniam: q̄ penites multas dz tēptatiōes: Ān Job. vij. Militia est vita hois sup terrā. in cui⁹ galea anchora q̄ sicut anchora tenet nauē in tēpestate: ita pnia tenet hoiem in tē- nortis ne submergat in infernū. Item in lorica a apta depicta: q̄ pnia ꝑm Augustinū est prima ta post naufragiū. Item in scuto vel in clypeo crux alta. q̄ p crucē pnia signat: vñ ait xp̄s Mat. x. Qui non accipit crucē pnie ⁊ sequit me nō est me dignus In dextera manu vexillū in q̄druplici colore: rubeo qui significat charitatē. albo q̄ significat castitatē. viridi q̄ significat spiritualē bilaritatē. nigro qui significat humilitatē Vera pnia debet bre spem eterne mercedis: vñ ait quidā sanctus. Veni dñe da mercedem sustinētibus te. vt ꝓbete tui fideles inueniant q̄ penitentiā p̄dicabāt. Tertij q̄ mercedē habebūt apud patrē sunt vicz elemosynā ordinate dantes. Mā qui dāt elemosynā paupibus ꝓpter deū centuplū accipient ⁊ vitā eternā possidebūt: vñ videm⁹ in naturalibus q̄n aliqui mercatores existētes in aliena patria vbi pecuniā nō possunt secū ducere ⁊ portare q̄runt campsores ⁊ dant illis vt recipiāt in patria sua. Ita spūaliter nos sum⁹ in boc mūdo vbi nibil possumus deportare nobiscū tpe mortis. ideo debem⁹ pauperibus dare in boc mūdo vt centuplū accipiam⁹. quia pauperū est regnū celorū. Huius legim⁹ figurā in libro Thobie. Thobias enī cū diues fuerat dedit cuidā viro iusto decē talenta ⁊ cōcessit ei sine omni vsura ⁊ accepit ab eo signum. Tpe vo necessitatis misit filiū suū cū signo q̄ reportaret omnē pecuniā ⁊ in cētuplo vltra: ⁊ angelico ducatu reuersus est ad patrē cū leticia. Ita moraliter boc tpe abundare debet homo ducē ducatu angelorū ad rectā terrā viuentiuz vbi in cētuplo magl accipiet q̄ dedit: ⁊ cū gloria eterna erit beres dei: ⁊ cū xp̄o veniet in die iudicij corp⁹ excecatū vermiēs in tenebris illuminabit clarificando: vñ Augu. in quadā epla dicit sic. Si vis esse mercator optim⁹ fenerator egregius: des q̄ nō potes te cū ferre vt recipias mercedē quē nunq̄ potes amittere. da modicū vt recipias magnū. da tpalia vt recipias eterna. ⁊ sic patet tertiū. Quarti q̄ mercedē babent apud patrē sunt bene ieiunantes. nā aliqui ieiunant q̄ tamē mercedē a deo nō accipiūt: vt ait Bernā. Esa. lviij. Jeiuniū boc nō elegi. hominē affligere aiam suā ⁊ viuere in peccatis mortalib⁹: sed ille qui bene vult ieiunare debet vincula peccatoꝝ p cōfessionē ꝑmo soluere: vt dicit Esa. lij. Solue colligatiōes colli tui. Item debet cū cordis tranq̄llitate ieiunare vt cū nullo babeat discordiā vel inuidiā. Item debet ieiunare cū cordis mūdicia: q̄ vt dr Jaco. iij. Unūquid pōt de vno foramie exire dulcis aqua ⁊ amara q̄n miscetur aqua amara cū dulci. ita peccatū non debet stare cū ieiunio ne misceat. Item ieiuniū debet esse cū bona intentiōe ne fiat ad laudē humanā sicut bypocrite. Ān igit nō fit. tūc ira dei placat ⁊ delet omne peccatū: vt patet Jone. iij. Unde legimus. Ciuitas ninive magna erat cū suis peccatis offendebat deū. propterea voluit eā dñs subuertere. Dixit itaq̄ deus ad Jonā ꝓphetā. Uade ad ciuitatē niniue ⁊ predica in ea. adhuc. xl. dies ⁊ niniue subuertet. quod ꝓpheta fecit. clamauitq̄ p totā ciuitatē in omibus capitibus ciuitatis: adhuc. xl. dies ⁊ niniue subuertet dicit deus omipotens. ⁊ clamor talis quenit ad aures regis: ⁊ rex surrexit de solio glorie sue ⁊ scidit vestimenta sua ⁊ indut⁹ est sacco ⁊ sparsit se cinere sup caput suū ⁊ precepit omni populo suo ieiunare ⁊ iumenta ⁊ boues ieiunabāt: q̄ non pascebant sed in stabulis reseruabant. ⁊ pueri in cunabulis. ⁊ sic clamor puerorū ⁊ iumentoꝝ q̄bus subtrabebant cibaria venit ad dñm oipotentē ⁊ misert⁹ est eis ꝓpter ieiuniū. ita ⁊ nos si puro corde ieiunamus ⁊ viā nostrā malam relinquamus: miserebit dñs nostri ⁊ delebit oēs iniquitates nostras ⁊ deponet irā in misericordia. et ergo quo ad thema. Apud patrē babebūt mercedē bi⁹ quattuor supradicti: vicz penitētes: elemosynā dantes: mundū relinquentes ⁊ debite ieiunantes.

Dñica prima quadragesime. Sermo. xvij.

Uctus est iesus in de

serti a spū vt tēptaret a dyabolo. Matb. iiij. Nō sicut videm⁹ q̄n aliq̄ ciuitas q̄ est libera fuerit a malo tyrāno obsessa tūc meli⁹ est boib⁹ illi⁹ ciuitat⁹ mori bonorifice i bello q̄ se tradere i seruitutē tyrannice prauitat⁹. Ita spūal⁹ ciuitas dei libera est bō xp̄ianus: vt ait ap̄ls. Qua libertate xp̄s nos liberauit: ⁊ tyrānus dyabolus obsedit eā diuersis temptatiōib⁹ q̄bus debem⁹ viriliter resistere: vt ait Bernā. Ciuitas nra in terra inimicoꝝ est. ⁊ muri ei⁹ de terra

ꝺ̄ est corpus circa aiam vndiq; impugnaꝫ. Mā infe
rius impugnat ꝓcupiscētia carnis ꝑ istā vigilat absti
nētia. supius impugnat timor iudicij extremi. contra
istū vigilat frequēs ꝓfessio añ impugnat vanitas mū
di: ꝓtra istā vigilat mortꝫ mēoria. ꝛdem⁹ igiť tēpta
tionib⁹ dyaboli viriliter resistere. ⁊ hoc oñdiť nob in
euāgelio. Duct⁹ est ihesus i ꝛsertū ꝑ spūm sanctū post
q̄ a iohāne baptizatus est vt tēptaret a dyabolo. nā
ieiunauit. xl. dieb⁹ ⁊ xl. noctib⁹ in q̄ oñdit diuinā na
turā. postea eū esurijt. tūc affuit dyabolus tēptator
et dixit ei. Si fili⁹ ꝛei es dic vt lapides isti panes fiāt
⁊ comede. Rñdit ei ihesus. scriptū est. Mō in solo pa
ne viuit hō s etiā in oi verbo qđ ꝓcedit de ore ꝛei. q;
sicut corpus ꝓfortať a pane naturali. ita aia a pane
spūali. Tūc assumpsit eū dyabolus i sanctā ciuitatē
⁊ statuit eū sup̄a pinnaculū tēpli. Istud pinnaculū
dicebať loc⁹ octorū in sup̄mo tēpli tanq; ꝛambula
torū ⁊ dixit ei. si fili⁹ ꝛei es mitte te deorsum: scriptus
est eñ. Angelis suis man. de te vt custo. te in oi. vi. t.
Rñdit ei ihs. scriptū est. Mō tēptabis dñm ꝛeū tuū.
Tūc iterū assumpsit eū dyabolus ⁊ duxit eū in mon
tē excelsus valde: ⁊ oñdit illi oia regna mūdi ⁊ gloriā
eor; ⁊ dixit illi Hec oia tibi dabo si ꝓcidēs adorau
erīs me. tūc dixit illi ihesus. Vade sathanas. scriptū est eñ
Dñm ꝛeū tuū adorabis ⁊ illi soli seruies. tūc reliquit
eū dyabolus ⁊ ecce angeli accesserūt ⁊ ministrabāt ei.
In hoc euāgelio ꝓmo q̄riť q̄re xp̄us voluit ieiunare
xl. dieb⁹ ⁊ xl. noctib⁹ ⁊ Rñdent octores: q; sicut moy
ses añ multa tpa incarnatiōis ieiunauit. xl. diebus. ⁊
xl. noctib⁹ in ꝛserto in mōte synai vbi dñs dedit sibi
legē. ita xp̄s: q; legē euāgelicā voluit nob dare vt sic
antiquā ⁊ nouā faceret vnā. Quare voluit tēptari a
dyabolo. Rñdent octores q; ꝓmi pentes vicz Adā
⁊ eua fuerūt tēptati in paradiso ⁊ victi ꝑ tria vicia. vicz
ꝑ gulā q; comederūt. ꝑ supbiā q; erit⁹ sicut dij. ꝑ ava
riciā sciētes bonū ⁊ malū. ⁊ i his ꝓsenserūt dyabolo:
⁊ iō expulsi sunt de paradiso terrestri ⁊ celesti. Sic xp̄s
de⁹ ⁊ hō voluit trib⁹ vicijs tēptari ab eo. s supare eū.
Añ tēptauit eū de gula dicēs. Dic vt lapides isti pa
nes fiāt. de supbia: mitte te deorsuz de pinaculo tēpli
et si nō leser⁹ te ab oibus laudaberīs. de auaricia: omia
regna mūdi. vicz ibi arabia ibi iudea frācia ibi india
ibi italia: oia tibi dabo vt sis dñs eor;. s in oibus bis
vicit dyabolū vt daret nob exēplū dyabolo resistēdi.
q; ad thema. Duct⁹ est ihs in ꝛsertū. Per ꝛser
tū nota pniam verā: ⁊ hō ꝓpter q̄ttuor causas. Pmo
filij isrl in istū ꝛsertū ambulabant p. xij. vias. Secdo
in isto ꝛserto fuerūt a serpētib⁹ inuastati. Tertio in
isto ꝛserto fuerūt aq; recreati. Quarto in isto ꝛserto
fuerūt pane celico cibati vel refecti. Pmo dico sic q
pnia vera ꝓparať ꝛserto. q; moyses duxit eos d egy
pto p. xij. vias: vt ꝑ in figura Exo. xiiij. vbi legim⁹ ⁊
cit magr in scholastica hystoria. q̄n moyses venit cuz
filijs isrl de egypto añ mare rubrū diuisit mare cūvir
ga in. xij. vias q̄s filij isrl ambulabāt. ⁊ cū pharao se
quereť eos volēs eos reducere demersus est in mare
at filij isrl in litore stabāt ⁊ istū psalmū cātabāt. Can
tem⁹ dño gloriose eñ magnificat⁹ est equū ⁊ ascēso
rē ꝓiecit in mare. Ita spūaliter xp̄s ꝑ dñi inspiratio
nē educit pctōres de egypto. i. de statu pctōr; diuidēs
mare pnie in. xij. vias cū virga sancte crucis. Et istas
vias oportꝫ nos ambulare i ꝛsertū pnie vt valeam⁹
puenire in terrā ꝓmissionis eterne. Pma via est cō
tritio ⁊ sic amara vt recogites i amaritudine aie tue
oīe tēpus vite. oēs dies oēs annos quos inutiliter
expendisti. vñ ait Ezechias rex. Recogitabo tibi oēs
annos meos in amaritudine anie mee. Ite Treñ. ij.
Velut mare cōtritio tua. Cū eñ habes ꝓtritiōz ama
rā tūc pma via ambulasti. Scda via q; contritio tua
sit vniuersalis vt cognoscas te magnū pctorez: sicut
Dauid q̄ nō peccauit nisi vnū pctm magnū in q̄ ꝛeū
offendit cū dixit. peccaui sup̄ harenā maris ⁊ pecca
ta mea plura sunt q; multitudo stellaruz. ⁊ sic habes
duas vias. Tertia via est q; cōtritio cordis tui sit sin
gularis ⁊ de quolibet pctō in speciali habeas cōtritio
nē: vnde dauid. Lauabo p singulas noctes lectū me
um. i. cōsciam meā ⁊ lachrymis rigabo. Quarta via
cōtritionis dz esse cōtinua: vñ ait Aug. Quotiens re
cordaris de pctō ꝓpetrato nō habeas delectationē s
cōtritionē. Ite confessio bz quattuor vias. Pria via
cōfessionis est dolorosa q; nō vadas cū risu ⁊ ioco ad
cōfessionē: vñ Aug. O dñe da mihi illam gratiā vt in
me inueniā vt cū doloꝛe cōfitear qđ in me vulneratū
est. Scda via cōfessionis est q; sit festiua: vñ Eccli. v.
Ne tardes cōuerti ad dñm ⁊ ne differas de die in di
em vt nō ducas peccare in consuetudinē. Tertia via
cōfessiōis est q; cōfessio sit integra vt nō diuidas vnā
partē cōfitendo vni sacerdoti vel ꝓfessori ⁊ aliā ꝓtez
alteri: Añ Esa. xl. Surge mane ⁊ effunde cor tuū si
cut aqua effundiť ⁊ vas nō retinet sapor̄ vel colorē
sic cor nō dz retinere delectationē nec rancorē. Quar
ta via cōfessionis est q; cōfessio sit verecūda. vt cū ve
recūdia loquaris vt sacerdos sciat ⁊ intelligat tuā in
tentionē vt nō pallies sicut multi sunt q; nō audēt di
cere ꝓpter verecundiā: vñ ps. Verecūdia ꝓtra me est
semp. Quicq̄d hō ꝓpter verecundiā retinet. hoc scri
bit dyabolus stilo ferreo in fronte ⁊ in pectore ipsius
⁊ vnusquisq; leget illud in iudicio. Ite satisfactio ha
bet q̄ttuor vias. Pma via est q; sis in illa intentiōe
q; nunq; velis amplius peccare: Añ ait dñs mulieri
Luc. vij. Mulier dimissa sunt tibi peccata tua vade
noli amplius peccare. Secunda via est vt hō reddat
iniustas res: vñ Aug. Peccatū nō dimittiť nisi abla
tū restituať. Et ideo ait Zacheus Luc. xix. Domine
dimidiū bonor̄ meor̄ do paupibus. ⁊ si q̄d aliquez
defraudaui reddo q̄druplū. Tertia via est vt indul
geas ꝓmo vt nullā habeas vindictā vel rancorem
in corde: vñ dixit dñs Matb. vj. Si dimiseritis hoi
bus pctā eor; ⁊ pater vester dimittet vobis pctā vra
Quarta via satisfactiōis est sic si peccasti corpe satis
fac in corpe. q; ꝑ q̄ hō peccat ꝑ hec ⁊ torquet. ⁊ si cō
fessor ponit tibi satisfactionē minimā. tm potes vl
tra facere. vñ Apoc. vj. Vidi equū album ⁊ q̄ sup eū
debat habebat stateram in manu sua: q; tpe mors
cuiq; mensurať ꝑm opera sua q; sequunť. ⁊ hec
duodecim vie per ꝛsertū penitētie. Scdo dico q; e
nitentia ꝛserto cōparať: q; filij israel in ꝛserto a ser
pētibus fuerunt infestati. vt ꝑ in psal. Dentes bestia
rū immittā in eos cū furore trabentiū atq; serpenti
um. vñ legimus figurā Numeri. xxj. q̄n filij isrl mur
murabāt cōtra dñm misit serpētes q; splendebāt vel
ut ignis ⁊ pplm mordebāt ⁊ quem mordebat morie
bať. ⁊ sic tūc moriebāť a morsu serpentū. s dixit moy
ses ad dñm. O dñe quō pōt pplus saluari a serpenti
bus q; oēs morium̄. Dixit dñs ad moysen. Funde
de ere serpentē eneū ⁊ suspende in arbore vt quēcun
q; momorderit serpēs inspiciat serpentē eneū ⁊ non
nocebit ei morsus. Ita spūaliť in ꝛserto vere pnie in
festat hoiem serpens antiquus. i. dyabolus q; decepit
ꝓmū hoiem in specie serpentis ⁊ infestat hoiem ꝑ ma

las suggestiones ⁊ p malas cogitatões. Quẽcunq; eñ mordet astutia sathane:intueat̃ xp̃m in cruce pẽdentẽ ⁊ petat veniã ⁊ nõ nocebit ei morsus serpẽt̃.i. dyaboli.sic vincit̃ sicut xp̃s vicit eũ dicens. Vade sathanas ⁊ nõ tẽptabis me:qz xp̃s dñs vicit te. Tertio pnia vera cõparat̃ deserto:qz vt dr̃ Exo. xvij.filij isr̃l nõ habebãt aquã:iõ clamabant ad dñm.⁊ Moyses duxit multitudinẽ filioꝝ isr̃l ante petrã ⁊ habuit virgã i manu ⁊ pcussit petrã pma vice ⁊ nõ dabat aquã scda vice ⁊ petra dabat aquã. Ita spũal̃r multi sunt in deserto pnie q̃ nõ babẽt aquã lacrymaꝝ p̃o peccat̃.sicut dicit psal̃. Anima mea sicut terra sine aq̃ tibi. Debet hõ cor suũ induratũ velut lapidẽ pcutere virga disciplineꝫ bina vice vel trina vice recordãdo pterita pctã.⁊ tũc petra.i.cor durũ pctoꝝ dabit aquã lacrymaꝝ ⁊ inde reficit̃ aia pctoris:⁊ lauat se ab oñi sorde vicioꝝ.ergo i deserto pnie necesse est aq̃ lacrymarũ:⁊ sic patz tertiũ. Quarto pnia pparat̃ deserto qz in deserto filij isr̃l fuerũt refecti pane angelico:qđ p̃z in Exo.xvj.vbi legim⁹ q̃ filij isr̃l nõ habebãt cibaria in deserto ⁊ clamabãt ad dñm.⁊ misit eis de celo panẽ angeloꝝ quẽ colligebãt oi die de mane in rore. qñ eñ ros cecidit:cecidit manna cũ rore ⁊ vnuſq̃sq; colligebat in q̃tum sibi ⁊ familie sue ꝑ illo die sufficiebat. Ita spũaliter in deserto pnie cibat dñs suos fideles duplici pane celico. Pum⁹ est panis verbi dei de q̃ ait dñs in euangelio. Nõ in solo pane viuit hõ ſ in oi vbo qđ ꝓcedit ab ore dei.⁊ vnuſq̃sq; vadat ad ecclesiã mane vt boni xp̃iani colonie faciũt ⁊ i aliꝫ magnis ⁊ paruis ciuitatib⁹ vbi p̃dicat̃ verbũ dei ⁊ vnuſq̃sq; capiat vt sibi ⁊ familie sufficiat.i.anie. Itẽ cibat filios suos in deserto pnie cibo sacramẽtali omni die a p̃dyteris.⁊ vnuſq̃sq; fidelis in istis diebus se ꝑparet vt in die pasche panẽ angeloꝝ digne suscipiat:de q̃ ait dñs. Ego sum panis viu⁹ q̃ de celo descẽdi Jo. vj. Si q̃s manducauerit ex hoc paneviuet in eternũ.

Dominica reminiscere. Sermo.xviij.

Ece mulier chananea a finibus illis egressa clamauit dicẽs. Miserere mei ẽ. Matb.xv. Ista mulier volẽs filie sue gr̃am impetrare sapiẽter sciuit allegare. Primo apud xp̃m captat benivolẽtiã in eo q̃ vocat eũ dñm filiũ dauid. In ℞ eñ cõtinet̃ eũ esse verũ deũ inq̃tum vocat eũ esse dñm.⁊ verũ hoiem inq̃tũ dicit ipm esse filiũ dauid. Secũdo insinuat tribulatio⁊ miseriã cũ dicit.filia mea a demonio torquet̃. Tertio implorat ei⁹ misdiam cũ dicit.miserere mei dñe. Status aũt q̃ttuoꝝ magnas duricias oñdit sibi nõ vt eã pfunderet.ſ vt ei⁹ fidẽ ⁊ cõstantiã cõprobaret Prima duricia fuit in ℞ q̃ sibi rñdere noluit ac si eẽt excõicata aut xp̃i rñsione indigna:vñ dr̃ q̃ non rñdit ei verbũ. Scda duricia fuit in ℞ q̃ dixit eã nõ esse de ouib⁹ isr̃l.vñ dixit. Nõ suz missus nisi ad oues q̃ pierũt dom⁹ isr̃l. Oues aũt dom⁹ isr̃l erãt oues dei. In ℞ aũt q̃ dixit eã nõ esse de ouib⁹ isr̃l insinuauit eã nõ esse de ouibus dei.⁊ cõsequens relinquebat̃ q̃ erat de ouib⁹ dyaboli. Tertia duricia fuit in ℞ q̃ ipam canẽ appellauit. Nõ solũ eñ dixit ipam non esse ouẽ:ſ etiã eẽ canẽ. Quarta duricia fuit in ℞ q̃ dixit eam nõ esse dignã vesci pane filioꝝ:vñ de his duob⁹.ſ.q̃ erat canis ⁊ q̃ nõ erat digna vesci pane filioꝝ ait. Nõ est bonũ sumere panẽ filioꝝ ⁊ mittere canib⁹ ad mãducandũ. Ecce q̃t ⁊ q̃m magnas duricias oñdit ei xp̃s vt ei⁹ pstantiã cõprobaret.nõ est aliq̃ mulier ita patiẽs ⁊ ita sanctã q̃ si alicui viro magno loqueret̃:⁊ ipe ſ bi tanq̃ excõicate loq̃ nollet.⁊ insup eã ouẽ dyaboli diceret ⁊ canẽ appellaret:⁊ indignã eã vesci pane assereret.q̃ nõ recederet turbata ⁊ scãdalizata. Jpa aũtẽ in oibus cõstans ⁊ patiẽs sp̃ fuit.nã ad pmã duriciã se babuit ꝓuide:qz a pncipio ire noluit ad petrũ vel ad iacobũ vel ad iohannẽ vel ad aliquẽ aliũ discipulũ:ſ tm̃ ad ipm xp̃m. Tamẽ videꝫ q̃ xp̃us sibi respõdere nollet ꝓuidit sibi ⁊ ad discipulos iuit rogãs vt ipsi ꝓ ea intercedere dignarent̃. Tũc accedentes discipuli rogauerũt eũ dicentes. Dimitte eã ⁊ fac q̃ ipa petit:⁊ sic recedet qz clamat post nos ex ℞ q̃ eaz tenes qđ petit nõ cõples. Qz tum ad scdam duriciaz se babuit magnanimit̃. nã cũ discipuli ꝓ ea rogarẽt ⁊ xp̃s dixit eã nõ eẽ de ouib⁹ dei:⁊ p̃ sequẽs esset de ouib⁹ dyaboli. Illa audiẽs ℞ sumpta fiducia ad euz appropinquauit ⁊ eũ adorauit dicens. Dñe adiuua me.ac si dicat. Si vsq; mõ fui ouis dyaboli mõ volo esse ouis tua.⁊ in signũ adoro te sicut ouis pastorẽ.⁊ idcirco dñe adiuua me sicut pastor ouẽ suã debilẽ et infirmã. Qz tũ ad tertiã duriciã se babuit ista mulier prudent̃.qz q̃ñ xp̃s eã canẽ appellauit ipa ℞ nõ negauit:ſ canẽ se eẽ pfessa est di.Etiã dñe.ac si dicẽt.canẽ me vocas canis tu⁹ eẽ volo:dñi aũt canẽ nõ expellũt ſ li expellãt ꝑ vnã portã ꝑ aliã reuertit̃. Si ḡ sum canis nõ debes me expellere a te.si expellis ꝓtin⁹ redibo ad te. Qz tuz ad quartã duriciã se babuit sapiẽter qz q̃ñ xp̃s ei dixit q̃ nõ erat digna comedere panẽ filioꝝ.illa sapiẽter rñdit ei. Dñe nõ peto panẽ:ſ micã ⁊ si ego suz canis sicut me vocasti. ꝓsuetudo est tñ q̃ dñi dant canib⁹ ⁊ catellis saltẽ micas:ḡ da mihi istã micã quã peto.ſ.filie mee curationẽ.tũc rñdit ei Jesus. O mulier magna est fides tua q̃ me superauit ⁊ vicit.⁊ iõ fiet tibi sicut vis.⁊ sanata est filia eius ex illa hora. Notandũ aũt q̃ qñ aliq̃s ad aliquã sublimẽ p sonã aliquã gr̃am petiturus accedit illos secũ in societate ducit q̃s illius pſone amicos esse credit. Ista ḡ mlier ad ad xp̃m volẽs accedere ⁊ sanitatẽ ꝑ filia impetrare illas vtutes secũ assumpsit: q̃s xp̃o magꝫ gratas eẽ ꝓgnouit.ſ.patiaz fidẽ bũlitatẽ pseuerãtiã ⁊ oronẽ. Patia est soror xp̃i.fides ẽ filia xp̃i. bũlitas mat̃ xp̃i.et oro est nũci⁹ fidei ad xp̃m. Pro ḡ assumpsit q̃ fuit soror xp̃i.ſ.patiam qz ipam nunq̃ deseruit nec i vita nec i morte:ſ tãq̃ soror indiuidua sp̃ ipi associata fuit:vñ dr̃ Esa.xlij. Tacui eteni:sp̃ silui:patiens etiã fui ẽ. Ista aũt patia in trib⁹ iniurijs cõprobat̃.ſ.vbor̃ rerũ ⁊ pſone.in istis trib⁹ mulier patia cõprobata fuit. Pro nanq̃ sustinuit iniuriã in vbo q̃ xp̃s ipam canẽ appellauit. Nõ est aliq̃ mulier ita patiẽs q̃ si canis diceret̃.saltẽ q̃n rñderet. Nõ est verũ sum bona.ista aũt nõ tm̃ portauit patiẽter q̃ xp̃s eã canẽ appellauit.sed ipsa etiã se canez appellauit. Sciebat eñ hoc q̃ xp̃s hoc nõ dicebat oĩo ꝓpter iniuriã sed etiam pro bonis suis a iudeis fuit spoliata. vnde dicit Hirony.q̃ chananei dimittẽtes terras in quibus iudei tũc habitare solebãt.vel vllo bello consumpti vel in loca vicina dispersi sunt vel in seruitutẽ subiecti nomẽ tamẽ suũ circũferunt. Ex his ergo illa mulier chananea est q̃ iudeis admixta.credit̃ cognouisse ex lege xp̃m ex semine dauid nasciturũ esse. Ista aũt iniuriã bonoꝝ suoꝝ patiẽter portauit Tertio sustinuit iniuriã psonalẽ filie sue cõfessionẽ que a dyabolo grauiter oppimebat̃ quã oppressionẽ suam propriã reputabat.vnde nõ dicebat. Miserere filie mee dñe,sed miserere mei dñe,istam actualem in-

turiam non sicut primã aut secundã patienter portauit: ꝫ grauiẽ ferebat. Licz eñ eã canẽ vocabat xp̃s: de hoc habuit magnã leticiã. si bõ bona sua rapuit et in seruitutẽ eã redegit. de hoc habuit patientiã: ꝫ qa dyabolus i domo sua habitaret. de hꝫ patiam bñe non potuit ⁊ ad xp̃m clamabat di. Miserere mei dñe. hꝫ est ꝺ multos q̃ in aduersitatib⁹ dei murmurãt in psecutiõibus hoim blasphemãt: ꝫ q dyabolus in domo aie sue habitat nõ curãt nec ad deũ clamãt ⁊c. Scdo assumpsit fidẽ q̃ est filia xp̃i: qz p ipam de⁹ in cordib⁹ nostris gradiẽ. ad Eph̃. iij. Jnhabitare xp̃m p fidem in cordibus vr̃is. Jsta aũt fidẽ ista mulier habuit valde magnã: vnde dixit ei xp̃s. O mulier magna est fides tua. Tũc aũt est fides magna qñ est opibus coniuncta: charitati admixta pseuerãs ⁊ firma. Fides autẽ q̃ est sine opibus hꝫ ociositatẽ: ⁊ ista est fides multorũ. Jac. ij. Fides sine opibus mortua est. Si vo nõ est charitati cõiuncta hꝫ mutilitatẽ: iuxta illud. j. Corinthꝫ. xiij. Si habuero fidẽ ita vt mõtes trãsferã: charitatẽ aũt nõ habuero nihil mihi prodest. ⁊ est fides demonũ q̃ sunt extra statũ gr̃e. nec vlterius charitatẽ hñe possunt. De quorũ fide dr̃ Jaco. ij. Tu credis qz vn⁹ est deus bñ facis ⁊ demões credũt ⁊ cõtremiscũt Si aũt fides nõ est pseuerãs ⁊ firma habẽt pusillanimitatẽ: ⁊ ista est fides fideliũ. de qua dicit Mat. xiij. O dice fidei quare dubitasti. Luce. viij. Ad tps credũt ⁊ in tpe tẽptatiõis recedũt. His tribus modis fides isti⁹ mulier⁊ fuit magna. Fuit etiã opib⁹ charitatis cõiuncta: qz vacabat opibus miscdie inq̃tuz pro ipa orabat. fuit charitati admixta. Vera eñ charitas aliena incõmoda reputat sua. Añ ista mulier vexati onẽ filie sue suã ꝓpriã reputabit. Fuit autẽ pseuerãs ⁊ firma: qz sepe repulsa fuit ⁊ tñ sp pseuerauit. Tertio assumpsit hũilitatẽ q̃ fuit mater xp̃i. Dicit Berñ. q beata vgo ⁊ si ex virginitate placuit: tñ ex hũilitate cõcepit quãtumcũq; esset virgo si hũilis nõ fuisset deũ nõ cõcepisset. ⁊ qz ex hũilitate cõcepit. iõ ipa hũilitas q̃dammõ mater xp̃i fuit. Jstã hũilitatẽ ista mulier habuit secuz. ⁊ iõ exaudiri meruit: iuxt illud psal. Respexit in oronẽ humiliũ ⁊c. q hũilitatẽ secũ habuit: ista oñdit exẽplo verbo ⁊ facto. exẽplo qz xp̃m hũiliter adorauit. vbo catellum asseruit: qz inter iudeos hũiliter quersabat qđ fuit magne vtut̃ cũ iudei eẽnt superbi. Jnt̃ superbos eñ hũiliter scire quersari magna vtus est. Duo eñ hũiles ⁊ mãsueti pñt ad inuicẽ pacificari. Duo aũt superbi nunq̃ pñt pacificari ad inuicẽ nec cõuenire. Eidem⁹ eñ q duo corpa plana pñt ad inuicẽ applicari. Vnũ aũt corp⁹ sphericũ ⁊ vnũ cõcauũ ad inuicẽ applicari pñt. qz corp⁹ cõcauũ recipit in se suã cõcauitatẽ ⁊ alteri⁹ tumorẽ. Duo eñ corpa sperica ad inuicẽ applicari nõ pñt nisi in punct̃o. eodẽ mõ duo boies hũiles ⁊ mãsueti ad inuicẽ pñt letari: vñ xp̃s. Audiãt mãsueti ⁊ letent̃. xp̃s fuit hũilis. discipuli eteni fuerunt hũiles. ista etiã mulier iõ ⁊ ad inuicẽ bñ cõueniebãt ⁊ xp̃s ei⁹ pc̃es exaudiebat. vn⁹ aũt hũilis ⁊ vnus superbus pñt ad inuicẽ pacificari. qz hũilis intra suã humilitatẽ recipit ⁊ supportat alteri⁹ tumiditatẽ. ꝫ. Cũ his q̃ oderũt pacẽ erã pacificus. Eodẽ modo ista mulier chananea erat humilis: ⁊ iudei superbi q̃ subiugauerũt eam in seruitutẽ. ⁊ tñ cũ eis sciebat viuere ⁊ eorũ superbiaz hũiliter portare. Duo autẽ superbi ad inuicẽ pacificari nõ possunt nisi in punct̃o Jungi q̃dem possunt pacifice aũt viuere nõ possunt Prouer. xiij. Inter superbos semp iurgia sunt.

Dominica oculi. Sermo. xix.

Rat iesus eiciens de

e monũ illud erat mutũ Lu. xj. Notare debemus ꝫ cursum nature q̃ res diuersoz cõtrarioz simul ⁊ semel i se stare nõ pñt. vt aq̃ ⁊ ignis. lup⁹ ⁊ ouis. aia ⁊ dyabolus: qz ibi est ꝓrietas. ⁊ iõ bõ cogitãs se bñe lupũ. i. dyabolũ dr̃ sibi suũ nidũ destruere p penitentiã. tñ fugit ne occidat ouẽ. i. aiam. Jtẽ si senserit ignẽ cõcupiscentie dr̃ extinguere aq̃ lacrymarũ ⁊ p elemosynaz largitionẽ. qz sicut aqua extinguit ignẽ tpalem. ita etiaz elemosyna extinguit pctũ ⁊c. Jtẽ si cogitat damnũ q̃ lupus ⁊ ignis pnt sibi inferre dr̃ festinare ad xp̃m vt ab eo sepeℓ. ⁊ iõ homines hũtes boiem infirmũ ⁊ obsessum festinabãt ad xp̃m et de hoc euãgelio dicit dñs noster iesus xp̃s ⁊ homo volẽs nos omẽs saluare in ania ⁊ corpe pdicabat regnũ dei ⁊ multa signa fecit. Qđ pcipientes amici cuiusdã hois obsessi ⁊ spiritũ malignũ habentis mutũ. q̃ hoiem illũ fecit mutũ ⁊ surdũ rogabant amici eius vt sanaret eũ: ⁊ ipse eiecit demoniũ ⁊ locutus est mutus. ⁊ admirate sunt turbe. Quidã aũt q̃ circũstabãt dixerũt. Jn beelzebub pncipe demonioz eiecit demonia. ⁊ alij tẽptantes signũ de celo querebãt ab eo. ipe aũt vt vidit cogitatiões eoz dixit illis i parabolis Omne regnũ in se diuisum desolabit̃: ⁊ sic dom⁹ supra domũ cadet. Si autẽ ⁊ sathanas diuisus est quo stabit regnũ suũ: qz dicit̃ me in ptãte beelzebub eicere dyabolum. Si ego in ptãte dyaboli eicio demoni. filij vestri. i. sancti apli q̃ sunt de semie vro in q̃ eiciũt ipsi q̃bus ego vedi ptãtem eicere demones qz ipi credunt in me ⁊ vos nõ credit̃ mihi. iõ ipsi iudices vri erũt in die iudicij. porro. i. certe si ego in digito dei. i. in ptãte diuina eicio demonia. pfecto. i. merito pueniat ꝺ vos regnũ dei ita q̃ nũq̃ intrabit̃. Jtẽ alia parabola Cũ fortis armat⁹ custodiat atriũ suũ. s. domuz. in pace sunt oia que possidet. ꝫ si fortior illo superuenerit ⁊ vicerit eum: aufert vniuersa arma in quibus confidebat ⁊ spolia ei⁹ distribuet. Jta q̃ nõ est mecũ aduersum me est sicut vos pharisei estis. ⁊ q̃ nõ colligit mecũ dispergit sicut dyabolus. Jtẽ alia parabola. Cũ immundus spũs exierit ab hoie per pñam expellẽdo eũ. ambulat tunc p loca arida q̃rens requiẽ in penitẽtibus ⁊ in abstinentib⁹ ⁊ ieiunantib⁹ ꝫ nõ inuenit ibi requiem dicit. Reuertar in domũ meã vnde exiui. ⁊ cũ venerit inuenit eã scobis bene mundatã ornatã. ⁊ tunc vadit ⁊ assumit septẽ alios spirit⁹ nequiores se et ingressi habitant ibi. ⁊ nouissima hois hui⁹ fiunt peiora prioribus. ⁊ ista parabola est de istis q̃ mõ mundãt se ab oibus peccatis p scobã cõfessionis. ⁊ post festi pasche cadunt in septẽ peccata mortalia q̃ sunt p[illegible] ra q̃ dyabolus quia oẽs dyaboli nõ possunt vnã a[illegible] mã perdere in gehennã. si homo esset iustus: ⁊ tamẽ vnũ peccatũ mortale perdit animaz eternaliter: ⁊ iõ ait. Hi septẽ sunt nequiores dyabolo. Cũ autẽ hoc signũ vidit ⁊ parabolas eius quedã mulier Martilla noie: que fuit ministra marie magdalene. extollens vocẽ de turba christum laudando dixit. Beatus vẽter qui te portauit ⁊ vbera que suxisti. At ipse dixit. Quinimo. i. potius sunt beati q̃ audiunt verbũ dei ⁊ custodiũt illud ope adimplendo. Ad thema. Erat iesus eiciẽs demo. ⁊ illud erat mu. Nõ quattuor sunt demões q̃ eiciũt̃ q̃ttuor vtutib⁹. Primꝰ vocat̃ asmodeus ⁊ ille est demõ luxurie ⁊ expellit̃ p castitatẽ. Secũd⁹ vocat̃ beelzebub ⁊ iste ẽ demõ gule ⁊ expellit̃ p mort̃ mẽoriã. Terti⁹ est mãnon ⁊ iste ẽ demõ auari

cie: ⁊ eĩcit ꝑ miscdiam. Quart⁹ est demon supbie et dicit lucifer. ⁊ eĩcit ꝑ bumilitatẽ: qz vt dicit. Contraria cõtrarijs curant. Primus demon vocat asmodeus: ⁊ ille est demon luxurie: de q̃ Thob. iij. vbi in figura legim⁹: q̃ erat q̃dam vir babẽs pulcrã vginẽ noie Sarã quã tradidit cuidã iuueni in matrimoniũ: ⁊ in ꝓma nocte venit asmodeus demõ ⁊ occidit virũ vel iuuenẽ. postea tradidit eã alteri ⁊ fecit siliter asmodeus. ⁊ postea tertio: ⁊ sic septẽ viros iugulauit. ⁊ sara vgo ꝓmansit. Tandẽ tradidit eã iuueni thobie q̃ ex cõsilio angeli in ꝓma nocte cũ vgine surrexit ⁊ ambo orauerũt. iecur pisc⁹ sup ignẽ posuert ⁊ asmodeũ eiecerũt. Ita ꝑ sarã vginẽ pulcrã. spũaliter nota aiam deotã q̃ sine pctõ mortali pulcra est ⁊ tradit a xpo pie septẽ bonis cogitationib⁹ vt pueniat ad pfectuz statũ vite cõtemplatiõis: ꝙ asmodeus sp interficit vt nõ ꝓducat ad finẽ. Prima cogitatio bona est q̃ aia bz volũtatẽ bñ faciendo: recte viuẽdo: deo seruiẽdo. ꝑ quã bonã volũtatẽ pax dei dat: vtz Lu. ij. Et in terra pax boib⁹ bone voluntat. tũc statim adest asmodeus interficiẽs istã bonã cogitationẽ alia sibi suggerẽdo. Scda bona cogitatio est cõtritõnis ꝙ pctis cogitãs. ecce tu deũ offendisti iõ babeas ꝓtritionẽ. Treñ. ij. Velut mare cõtritio tua. tũc statim adest asmodeus dicẽs. Quare vis boc facere cũ senueris. tũc ꝓtritionẽ babeas ⁊ in extremis. Mã latro i cruce saluat⁹ est. Tertia bona cogitatio est quã tradit ei xpus virtus ꝓfessionis vt bõ confiteat oia pcta sua q̃ scit cogitare statim adest asmodeus suggerẽs. quare tu velles ꝓsbytero reuelare tua occulta exquo tu nõ vis dimittere: ⁊ statim interficit. Quarta vera cogitatio tradita est aie vt bona exẽpla ꝓbeat ne alius ab eo scandalizet. statim adest asmodeus di. quare tu nõ exbibes te vt placeas boibus si te nimis bũlias ꝙ stulto reputaberis. Quita bona cogitatio est vt bõ cogitet q̃ deo ⁊ ꝓximo satisfaciat. tũc statim adest asmode⁹ di. Si tu oia restituas tũc nullus dat tibi aliq̃d melius est vt reserues illa q̃ babes. Sexta cogitatõ bona quã tradit xp̃s aie est assiduitas oꝛonis: vñ cũ aia cogitat tu debes orare. tũc statim adest asmode⁹ dicẽs. Si multũ orauer⁹ in capite debilitaris: ⁊ statim interficit. Septia bona cogitatio aie quã tradit de⁹ est bonoꝛ verboꝛ informatio. ea b̃ cogitante statim adest asmode⁹ infundẽs vba detractiõis adulationis decceptionis ⁊ iuratiõis. sed tũc aia deuota debz surgere ⁊ orare: ⁊ iecur sup ignẽ ponere. i. castitatẽ q̃ ꝑ iecur intelligit sup ignẽ diuini amoꝛis ponere: ⁊ fugit asmodeus ⁊ aia tradit xpo ⁊ desponsat: vñ ait aplus. ij. Coꝛ. xj. Despondi vos vni viro vgiuẽ castã exbibere xpo. i. virginitatẽ seruare xpo q̃ diligit castos q̃ castitas flos ⁊ filius est dei. Sctus demon vocat beelzebub. ⁊ iste est demon gule oẽs gulosos diligens ⁊ sup eos dñans: ⁊ iste expellit ꝑ mortis memoriã: de q̃ legimus figurã Dan. xiiij. Daniel intrauit templũ in q̃ erat demoniũ beelzebub ⁊ ibi erat mẽsa ante simulachrũ vbi offerebãt oues ⁊ farina ⁊ vinũ ⁊ aliq̃ boies scz sacerdotes fecerũt subterraneas foueas ꝑ q̃s de nocte intrabãt templũ ⁊ deuorabãt de mensa ⁊ dixerũt q̃ beelzebub deuoraret. tunc ait daniel ad ꝓncipem. Iste beelzebub nõ deuorat ista ꝙ seruitoꝛes sui ⁊ volo ꝙ probare. de sero obtulit iterũ ꝓncipes sup mensam beelzebub: ⁊ daniel accepit cinerẽ albũ ⁊ sparsit circa mẽsam ⁊ clausit templũ. Venit igit mane ꝓnceps cũ daniele ad templũ ⁊ inuenit vestigia in cinere albo sup pauimentũ ⁊ sequebãt vestigia donec inuenit. lxx. viros q̃ fuerũt seruitoꝛes beelzebub ⁊ deuorabãt ista. quos oẽs ꝓnceps occidit ⁊ beel destruxit ⁊ demon fugit. Ita spũal'r oẽs potatoꝛes ac subpauperũ deuoratoꝛes sunt seruitoꝛes demonis beel vl' idoli Venit igit daniel ꝓpha. i. ꝓdicatoꝛ sternẽs super pauimẽtũ cinerẽ. i. memoriã mortz ꝓdicando: qz bõ cinis est ⁊ in cinerẽ spargit coꝛp⁹. s. post mortẽ: et inuenit bõ in oibus vestigijs ei⁹ nibil nisi cinerẽ. ⁊ cũ bõ se recolit cinerẽ. mẽsam deuoratiõis subpauperũ ⁊ beel destruit. i. gulã ⁊ dyabolus fugit: sed illos q̃ deuorãt de mensa beelzebub cũ venerit ꝓnceps iusticie occidit oẽs. ⁊ ꝙ melius est nobis q̃ fugiam⁹ ⁊ eiciam⁹ demonẽ illũ ꝑ abstinentiã ⁊ ieiuniũ: vnde dicit Aug. in quosdã ser. Ieiuniũ mentẽ purgat: leuat sensum: coꝛ facit cõtritũ ⁊ expellit dyabolũ: ⁊ bõ sic fit tẽplũ dei q̃ fuit templũ beelzebub ꝑ gulã. Tertius demon vocat mãmon ⁊ iste est demõ male auaricie regnãs sup oẽs auaros: vñ Lu. xvj. Facite vobis amicos de mãmona iniq̃. i. de iniustis reb⁹ q̃s acq̃siuist ꝑ vsurã ꝑ symoniã ⁊ ꝑ auariciã. Cui⁹ legim⁹ figurã Exo. xxxij. Moyses ascẽdit in montẽ ⁊ erat ibi. xl. diebus ⁊ tot noctib⁹: interim fecerũt filij isr'l vitulũ de auro ⁊ argento ⁊ ab vno acceperunt anulũ ⁊ ab alio circulũ ⁊ de oibus colligebãt aurũ ⁊ argentũ et posuerũt sup altare statuã ⁊ vt deũ adoꝛauerunt. Et cum moyses descẽdit de mõte in eoꝝ pñtia fecit de eo puluerẽ quẽ ꝓiecit in aquã ⁊ dedit pctoꝛib⁹ et ipis bibere. Ita spũal'r magnates filioꝝ isr'l sunt diuites bui⁹ mũdi q̃ a pauperib⁹ recipiũt qd sup flue cõgregãt et ornamentũ q̃bus ydolũ mãmone coꝛpis sui adoꝛãt: qz plus studẽt congregare q̃s deũ adorare. ⁊ iõ ait aplus Col. iij. Auaricia est ydoloꝝ seruit⁹. Cũ igit xpus descẽderit ꝺ mõte eterno iudicare viuos et mortuos vt sup bos diuites suã exerceat iusticiã: tũc bũc vitulũ. i. coꝛp⁹ tradet in puluerẽ. et pecuniã paupib⁹ negatã demones i igne mittũt et cõflant: et misera aia bibet eã. vñ tũc clamãt demões et i os aie aurũ et argẽtũ in igne liq̃factũ fundunt. Bibe mõ bibe tu aurũ et argẽtũ qd sp sitisti: vñ Greg. sup Mat. xxij. Eijcient in tenebꝛas exteꝛiores ibi erit fle. et stri. den. Dicit fletus q̃ venit de ardoꝛe: stridoꝛ dentiũ a frigoꝛe vbi duplex pena auar dat. Iste igit demõ mãmon expellit ꝑ septẽ opa misericoꝛdie. s. pegrinos bospitãdo. captiuos redimẽdo. nudos vestiendo. sitientes potãdo et infirmos visitãdo ꝛc. et sic stabit bõ secur⁹ cũ xp̃s descenderit de mõte iudicatur⁹. Quart⁹ demõ vocat lucifer: et iste demõ est supbie et expellit ꝑ ꝺutẽ bũilitatẽ qz nullo mõ põt dari melioꝛ medicina infirmo a frigiditate: nisi caliditatẽ medicina: qz ꝺria ꝓtrarijs curant: qz pctm̃ superbie sumpsit exoꝛdiũ ab illo demone lucifero: de q̃ ait Esa. xiiij. dixit lucifer. Ascendã super altitudinẽ nubiũ et similis ero altissimo: iõ q̃nto maioꝛẽ se reputauit ⁊ altioꝛẽ: tanto vilioꝛẽ supbia eũ deiecit. et iõ ipse est rex sup omes supbos: ferẽs tres malas coꝛonas q̃s dabit suis seruitoꝛib⁹. Vñ romani depingebãt superbiã ad modum dyaboli babẽtis tres coꝛonas. in ꝓma scribebat transcẽdo. in secũda nõ obedio. in tertia ꝓturbo. et vna coꝛona fuit super aliã. q̃re ad moduz dyaboli: qz dyabolus lucifer erat angelus sed ꝓpter supbiã deiectus: iõ ve coꝛone supbie. In ꝓma coꝛona fuit scriptũ transcendo: qz supbus bomo credit se transcendere sup oẽs boies totius mundi: vt pz in libꝛo. ij. Mach. v. de Antiocho rege q̃ credebat se imperare ventis et fluctibus maris et altitudines montiuz in statera ponderare et astra

celi ascẽdere. ⁊ cito venit ad tantã miseriã q̃ fuit eiectus de exercitu suo: ⁊ nemo poterat fetorẽ ei⁹ tolerare. ⁊ iõ iste ꝓmã coronã a dyabolo ꝓmeruit Jn scda corona fuit scriptuꝫ. nõ obedio. ⁊ ratio est q̃ supbus nulli vult obedire nec supioꝛi nec inferioꝛi: vt ptꝫ. iij. Reg. xv. de filijs salomõis q̃ nolebãt obedire mãdatis supioꝛ: ꝫ supbe dixerũt. Minim⁹ digitus mꝰ grossioꝛ est toto dorso pꝛis. ⁊ iõ despecti fuerũt ab oi pplo ⁊ alios ꝓncipes elegerũt. Jtem hoc patꝫ de saul. j. Reg. xv. q̃ noluit obedire mãdatis dei. iõ fuit electus a regno. ⁊ iste ꝓmeruit scdam coronã dñi sui dyaboli. Jn tertia corona fuit scriptũ ꝓturbo: ⁊ rõ est. q̃ supbia vni⁹ bois sepe ꝓturbat totã regionẽ: vt ꝑꝫ de q̃dã q̃ ꝓturbauit totã regionẽ filioꝛ Jsrl q̃ oẽs leuauerũt man⁹ ⁊ clamauerũt ꝓtra eum ad deũ: qꝺ ꝑꝫ in. ij. lib. Mach. c. iij. ⁊ iõ iste tertiã coronã ꝓmeruit. ⁊ supbi inobediẽtes boies pturbãtes in oibus excedẽtes ꝓmerẽt. ⁊ iõ vnusq̃sq̃ ꝺꝫ ipm expellere ꝑ hũilitatẽ. ⁊ ꝯ q̃ ad thema. Erat ibs ejcies demo . ⁊ illꝺ erat mutũ.

¶ Dominica Letare. Sermo. xx.

Jm subleuasset oculos Jesus ⁊ vidisset turbã ⁊c. Joh. vj. Nota q̃ in curijs dñoꝛ bñ ordinatis vbi maxima ꝺꝫ comedere multitudo req̃runt tria. Primo ꝓuidẽtia de necessarijs: q̃ ꝓuidẽtia est vtus q̃ ꝓcurat de futuris cõtingẽtib⁹: iõ Prouer. vj. dr. O piger vade ad formicã disce ab ea ꝓuidentiã q̃ colligit in esta te vnde viuat in hyeme. Scꝺo ꝺꝫ esse ordo seruiẽtiũ Mã seruitoꝛes qñ sunt intelligẽtes tũc ꝓncipes in bꝰ laudanẽ. Tertio req̃rit ordinatio sedentiũ vt vnusq̃sq̃ sedeat ꝑm dignitatẽ suã: vt ꝑꝫ in Gen. de ioseph q̃ posuit fratres suos ꝑm dignitatẽ ꝓmogeniture. ita fecit xp̃us ꝓnceps noster volẽs cibare maximã multitudinẽ fecit ꝓuidentiã: q̃ vt dicit euãgelista. ipe autẽ sciebat q̃d eẽt facturus. Jtẽ habuit etiã ordinẽ seruientiũ sibi: q̃ suos. xij. apl̃os. Jtẽ loci eminentiã iusserũt eos ordinate sedere: ⁊ de hoc legit in euãgelio. Abijt iesus trans mare galylee qꝺ est in regiõe tyberiadis ⁊ fuit cõgregatio aquaꝝ inter montes ⁊ circa iacebãt decẽ ciuitates. ⁊ sequebat eũ maxia multitudo q̃ videbat signa sup bis q̃ infirmabant q̃s oẽs curauit. Subijt igit iesus in montẽ. i. ascẽdit in montẽ. ⁊ ibi sedebat cũ discipulis suis. Erat aũt proximũ pasca dies festus iudeoꝝ Cũ subleuasset oculos ⁊ vidisset q̃ magna mꝭtitudo veniebat ad eũ. dixit iesus ad philippũ. vnde emem⁹ panes vt mãducẽt hi⁹ volẽs eũ tẽptare: ipe emꝫ sciebat q̃d esset facturus. Rñdit ei philippus. Ducentoꝝ denarioꝝ panes nõ sufficiũt eis vt vnusq̃sq̃ modicũ q̃d accipiat. dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ Andreas frater symonis petri. Est puer vn⁹ hic q̃ hꝫ q̃nq̃ panes ordeaceos ⁊ duos pisces: ꝫ q̃d sunt inter tantos. Dixit ꝯ iesus. Facite boies discũbere. erat aũt fenũ multũ in loco. Discubuerũt ꝯ viri nũero q̃si. v. milia. Accepit ꝯ iesus panes ⁊ cũ gratias egisset distribuit discũbentib⁹. similiter ⁊ ex piscibus quantũ volebat. Ut aũt impleti sunt dixit discipulis suis. Colligite q̃ superauerãt fragmẽta ne pereant. Collegerũt aũt ⁊ impleuerũt. xij. cophinos fragmẽtoꝝ ex. v. panib⁹ ordeaceis q̃ supfuerũt bis q̃ mãducauerunt Jlli ꝯ boies cũ vidissent q̃ fecerat signũ dicebãt. q̃a hic est vere ꝓpha q̃ vẽturus est in mundũ. q̃ ad thema. Cũ suble. ocu. iesus. Ex q̃ verbo est sciendũ q̃ exẽplo xp̃i debem⁹ oculos nr̃os q̃ttuoꝛ modis ad celũ leuare Primo vt filij famelici ad ꝑem in q̃ speramus, scꝺo vt ꝓfugi in montẽ ad quẽ cõfugiam⁹. tertio vt ꝓsecuti in liberatoꝛẽ in quẽ cõfidam⁹. q̃rto vt tristes in cõsolatoꝛẽ in quẽ gaudeam⁹. Et hec q̃ttuoꝛ tangunt in officio misse hodiẽrne. De ꝓmo velut in ꝑem dicit euãgeliũ. De scꝺo velut in mõtẽ dicit tract⁹. De tertio velut ꝓsecuti dicit epla. De q̃rto velut tristes in cõsolatoꝛẽ dicit introit⁹ misse. Letare hierl̃m ⁊ ꝓuentũ facite ⁊c. Primo debem⁹ oculos nr̃os subleuare ad deũ ꝑem velut pueri famelici. i. esuriẽtes ad parẽtes Vñ videmus q̃ oẽs ꝓuli tã aialiũ q̃z boim cũ famẽ sustinẽt ⁊ recurrũt ad parẽtes: sicut ꝑꝫ Treñ. iij. Pueri petierũt panẽ ⁊ nõ erat q̃ frangẽt eis illũ panẽ Jtẽ ꝑs. Qui dat iumẽtis escã ipsoꝝ ⁊ pul. cur. inuo. eum. Sup illa ẏba dicit glo. q̃ pulli curuoꝝ pascunt roze celi q̃diu plume eoꝝ nõ crescũt nigre. nã cũ parẽtes vidẽt pullos nõ sibi assi̇lari nõ pascũt eos donec videant q̃ eis assi̇lant. ⁊ iõ interim leuãt oculos ⁊ nr̃a ad deũ ꝑem q̃ pascit eos roze celi. Jste aũt pater pascit suã familiã boim. v. panib⁹ ꝙꝫ in euangelio hodierno. Prim⁹ est panis pnie ⁊ cũ illo pascit oĩs q̃ agũt pniam ꝓ pctis. Ezech. xij. Panẽ tuũ comede i amaritudine aie tue. Et ista amaritudo ꝓuenit ex recordatione pctoꝝ q̃ fecit: de quo ait ꝑs. Recogitabo tibi oẽs annos meos i amaritudie aie mee. Scꝺs est panis sacr̃alis q̃ pascit q̃tidie de altari oẽs fideles ⁊ oẽꝫ familiã suã. s. angelos ad q̃um bonorẽ ⁊ leticiã talis panis bñdicit ⁊ ipsi sunt pñtes. ⁊ de isto pane siliter oẽs aie in purgatorio existẽtes recreant q̃ eoꝝ pena minuit ⁊ boies sine pctõ mortali existẽtes sunt partícipes. ⁊ iõ frangit sacerdos sacramentũ in tres ptes ⁊ oẽs anie oẽs angeli ⁊ oẽs fideles de vno pane ⁊ de vno calice ptícipant. Tertius est panis materialis q̃ quotidie pascit totũ mundũ. ⁊ iste panis nõ siliter comedit. Alij comedũt in mensura ⁊ doloꝛe. alij comedũt in magna supfluitate. ⁊ irridẽt deũ ꝑem. De q̃bus habet Exo. xxxij. Sedebat pplus mãducare ⁊ surrexerũt ludere deũ blasphemãdo. ⁊ iõ ira dei descẽdit sup eos. Jste panis materialis ꝺꝫ quotidie a ꝑe peti deuote dicẽdo. Panẽ nostrũ q̃tidianũ da nobis hodie ⁊c. Panes isti debẽt acq̃ri laboꝛe manuũ nr̃arũ: vt ꝑꝫ in Gen. Cũ adã fuit expulsus de paradiso dixit ad eũ dñs. Jn sudoꝛe vult⁹ tui vesceris pane tuo. De isto pane debet hõ ꝓpter bonorẽ ꝑis celoꝝ pauperibus dare elemosynã. vt ait Thob. Munꝰ comedi panẽ meũ nisi paup bab eret partẽ suã. Quartus panis est infernalis quẽ comedũt oẽs dãnati quem pinsunt hic in pctis ac ibi comedũt eũ. De isto pane ait scriptura. Comedent panẽ impietatis ⁊ bibent vinũ iniq̃tatis omẽs peccatoꝛes terre. Quintus panis est panis celestis et illũ panẽ comedũt electi in mensa patris altissimi. De quo Lu. xxij. Ego dispono vobis regnũ vt edatis ⁊c. et hoc fit q̃n videbimus deuꝫ oculo ad oculũ quẽ nunc videm⁹ ꝑ speculũ. Jdeo debemus primo ad deũ oculos subleuare sicut filij famelici ad patrẽ panẽ petentes. Secundo debemus oculos subleuare ad deũ vt ꝓfugi ad montẽ in quẽ fugiamus. Unde videm⁹ q̃ qñ hõ est in terra inimicoꝝ et vndiq̃ vallat ⁊ videt altũ montẽ et castrum forte. in eo cogitat vtinã esses in tali monte tunc velles bene effugere manus inimicoꝝ. Jta nos cum simus in terra malarũ cogitationũ debem⁹ leuare oculos mẽtis cũ fiducia cordis ad montẽ eternitat̃. sicut hodie canim⁹ in officio misse. Qui cõfidũt i dño sicut mons syon nõ cõmo. ineternũ. q̃ hꝫt in hierl̃m. ciuitate celesti. vbi nullus doloꝛ. vbi nulla moꝛs. vbi nul-

la discordia. vbi nulla senectus. Debem⁹ igit ad deū oculos leuare vt mittat nobis auxiliū. Psal. Leuaui oculos meos in mōtes vndeveniet auxiliū mihi. Auxiliū meū a dño ⁊c. De quo legim⁹ hystoriā in libro de picturis q erat q̄dam rex potens ⁊ diues habens duas ciuitates vnā in tuto ⁊ alto monte ⁊ aliā i valle ad inimicis vallatā: ⁊ habuit duos filios: vnus habitabat cū patre in tuto mōte. alius in valle obsessa. leuauitq oculos filius in valle ⁊ clamauit ad patrez p auxilio: ⁊ pater scripsit quattuor lras. Prima erat peccatū ⁊ immundiciā relinque ⁊ honestate assume ⁊ statim te liberabo. Secūda lra erat talis. Dilige deum tuū ex corde tuo quoniā ad filitudinē suā te creauit. Tertia lra erat. sine amore nō poteris saluari. pter carentiā em amoris homo perit. Quartā lram misit sibi p ꝓpriū filiū quē habuit apud se. ⁊ tenor lre erat talis. De omibus tuis nihil peto nisi vt me diligas sicut tuū germanū. Ad ꝓpositū ille rex diues est deus pater q̄ hz ciuitates vicz celi ⁊ mūdi. vna est tuta in alto loco. s. monte ad quē oculos nr̄os subleuare debem⁹ ⁊ auxiliū petere. hic habuit duos filios. scz Jesum xp̄m̄ ⁊ humanā naturā in mūdo. Nuncia uit igit deus pater hūane nature p tres nūcios. Primus fuit abraā patriarcha cui mādauit sicut tenet p ma littera. Peccatū ⁊ immundiciā fuge. ⁊ hoc fecit. ⁊ filij eius ad multa tpa. Secūdus nūcius fuit moyses ⁊ ille fuit cū dño in monte synai. ⁊ accepit tabulā quasi litterā scriptā digito dei viui. ⁊ ille pīno nuncia uit legē dilectionis: q̄ ad imaginē dei creatus est: vt patz Gen. j. Tertius nūcius fuit Hieremias ꝓpheta quē deus sanctificauit in vtero materno q̄ dixit. Sine amore non poteris saluari ꝓpter cui⁹ caritatiā hō perit. Quartā lram misit sibi p ꝓpriū filiū suū de mōte eterno q̄ ipm hominē redemit ꝓpio suo sanguine et ille erat tenor sue littere de oibus nihil aliud peto nisi vt me diligas sicut tuū germanū. ⁊ sic est q debemus oculos subleuare ad deū sicut profugi in montē in quē fugiam⁹. Tertio debem⁹ oculos subleuare vt p̄secuti in liberatorē in quē speram⁹. Videm⁹ nāq q hodie paupes iusti ⁊ simplices a malis p̄sequūtur diuersimode velut verus heres fili⁹ abrae a spurio ysmaele: verus heres eterni regni est iustus. et iō eiecit spurius fili⁹ ancille. ⁊ hoc ostēdit epistola hodierna q̄ sumpta est de genesi. ⁊ Paulus ponit eā ꝓ exemplo p̄secutiōis iustorū ⁊ cōdemnatione malor̄. dicit q abraā habuit duos filios vnū de ancilla ⁊ aliuz de libera. i. de vxore ꝓpria. sed cū eēnt ambo pueri iste pueri. s. ysaac verus heres ⁊ liber. ⁊ ysmael spuri⁹ luserūt in domo ⁊ spuri⁹ p̄cussit verū heredem q̄ eius mater molestē ferens ⁊ tollēs filiū suū in gremiū dixit ad abraā. Tu promisisti mihi q̄n deus daret mihi filiū q tu velles eijcere ancillā ⁊ filiū ei⁹: q̄ filius ancille nō debet esse heres cū filio libere. tūc abraā dixit ad ancillā Tolle filiū tuū ⁊ vade de domo mea. et declit ei cibaria p̄ via. que iuit in desertuz ⁊ voluit ire in egyptū ⁊ errauit in deserto ⁊ non habuit aquā nec aliq̄d ad bibendū p triduū. Ita fuit desperata ꝓpter penuriā aque q voluit relinq̄re filiū suū sub arbore ⁊ recedere: s puer clamabat post matrē. ⁊ mota sunt materna viscera ⁊ reuersa ad puez ⁊ lachrymata est ⁊ leuauit oculos ad deū ⁊ orauit. Tūc misit angelus suū q̄ eduxit eā ad fontē in deserto ⁊ ibi habitauit ad multos annos: ⁊ filius accepit vxorē de egypto ⁊ creuit in gentē magnā: ⁊ isti dicebant ysmaelite. ⁊ isti sp̄ p̄sequebant filios abrae q̄ fuerūt veri heredes. Et iō dicit ap̄lus in hac ep̄la. Ita ⁊ nunc ois iustus ⁊ penitēs est verus heres. s iusti ⁊ boni veri heredes a spuriis. i. a pessimis p̄sequunt. s veniet hora in die iudicij q ancilla ⁊ filius ei⁹ eijcient. i. corp⁹ ⁊ aia ad deserti eterne dānatiōis vbi sustinēt sitim ⁊ nō bīt aquā misericordie: ⁊ verus heres iustus ⁊ penitēs manet in hereditate p̄is. liberi sum⁹ q̄ libertate xp̄us nos liberauit. iō ois hō q̄ est sine pct̄o est liber ⁊ heres. ⁊ omis peccator expellit. iō ois iustus ⁊ penitēs si p̄sequitur subleuet oculos suos ad dñm deū nostrū ⁊ liberabit eū. Quarto dico q debem⁹ oculos subleuare ad deū velut tristes in cōsolatorē in quē gaudeam⁹ vt ostendit introitus misse. Letare hierl̄m ⁊ conuentū facite omes qui diligitis eam. ⁊ ista letitia venit ex antiqua lege q hierl̄m fuit destructa postea reedificata ⁊ post captiuitatē reuocauit neemias oēm pplm̄ dispersuz ⁊ ait verbū p̄allegatū. Letare hierl̄m. Ita sancti patres hodie in roma vbi est mater totius eccl̄ie ⁊ magna leticia spūalis: q̄ celebrat papa missam in eccl̄ia q̄ vō ad sanctā crucē in hierl̄m: ⁊ post missaz hz rosaz de auro in quā infundit vinū cum balsamo ⁊ bibit: ⁊ tūc nobiles romani sedēt ante eccl̄iam in eq̄s preciosis ornati vestimētis: ⁊ nobliori romano quē videt inter eos tribuit hanc rosam q̄ bibit ⁊ tribuit aliis. ⁊ cū leticia equitant p totā ciuitatē. ⁊ hoc inuenerunt sancti p̄res: quia sicut eccl̄ia iam est in medio quadragesime hz p solatiū spūale recreari: vt ait poeta. Interpone tuis interdū gaudia curis. Vinū ⁊ balsamū significant xp̄m̄ deū ⁊ hoiem filiū ⁊ spiritūsanctū: ⁊ amru deum patrē. Ita tres p̄sone in vnū sicut aurum vinū ⁊ balsam⁹: ergo letemur hodie ⁊ ois tristis leuet oculos ad deū vt ipsum cōsoleť. ergo ad thema. Cū subleuasset oculos iesus. ⁊c.

¶ Dñica in passione. Sermo. xxj.

Esus autē abscondit

se Joh. viij. Nos videmus q̄n aqua abundās transit in angusto meatu: tūc in vno obstruit in alio loco q̄rit exitū. Ita spūaliter hō plenus oi malicia ⁊ dolo sepe cōfundit a iusto. ⁊ si in vno cōfundit ⁊ vincitur p veritatē q̄rit aliā excusationē. ⁊ si iterū vincitur tūc violenter inuadit iustū. Ita malicioſi iudei pleni omni dolo ⁊ inuidia fuerūt p xp̄m̄ sepe victi ⁊ cōfusi ⁊ tūc aliā excusationē ⁊ inuentionē inuenerūt: s xp̄m̄ vincere nō potuerunt. iō violenter in ipm̄ irruere voluerūt. s ipse sciebat tps q̄n pati ꝓ nobis debuit ⁊ illud adhuc nō venit. iō abscōdit se: vt p̄z in euangelio hodierno. In illo tpe. Dicebat iesus turbis iudeorū ⁊ p̄cipibus sacerdotū. Quis ex vobis arguet me de pct̄o. si veritatē dico vobis q̄re nō creditis mihi. q̄ ex deo est verba dei audit: ꝓterea vos nō auditis q̄ ex deo nō estis. rñderunt iudei ⁊ dixerūt ei. Nōne bene dicim⁹ nos: q̄ samaritanus es tu ⁊ demoniū habes. Rñdit iesus. Ego demoniū nō habeo sed honorifico patrē meū ⁊ vos inhonorastis me. Ego aūt non q̄ro gloriā meā: est q̄ querit ⁊ iudicet. Amē dico vobis. si q̄s sermonē meū seruauerit mortē nō videbit in eternū. Dixerūt g iudei. Nunc scim⁹ q̄ demoniū habes: abraā mortu⁹ est ⁊ ꝓphete ⁊ tu dicis. si q̄s sermonez meū seruauerit mortē nō gustabit in eternū. Nūquid tu maior es patre nr̄o abraā q̄ mortuus est ⁊ ꝓphete mortui sunt. quē teipm̄ facis. rñdit iesus. Si ego glorifico meipm̄ gloria mea nihil est. est pater me⁹ q̄ glorificat me quē vos dicit⁊ q̄ de⁹ noster est, ⁊ nō cogno

uistis eū: ego aūt noui eū. ⁊ si dixero qz nescio eū: ero similis vobis mēdax. sed scio eū ⁊ sermonē ei⁹ seruo Abraā pater vester exultauit vt videret diē meū. vidit ⁊ gauisus est. Dixerūt g̃ ad eū Quinquaginta an nos nondū habes ⁊ abraam vidisti. Dixit eis ihesus. Amē dico vobis: anteqũ abraā fieret ego sum. Tulerūt ergo lapides vt iacerēt in eū. Jhesus aūt absconditse ⁊ exiuit de tēplo. Quo ad thema. Jhesus aūt absc̃o dit se. Nota q̃ ꝯtuor sunt absc̃odita a nobis q̃ nullus bō pfecte scire pōt in hac vita. ꝫ aliq̃ ex illis sunt aliq̃bus sanctis reuelata de speciali gr̃a: sed naturalit nullus bō q̃liter cunq̃ sanct⁹ fuerit scire pōt. Primū est hora mortis. secundū dies vltionis. tertiū est pena dānatiōis. quartū est gloria elector. Primū qō a nobis est absconditus qō nos ignoram⁹ naturaliter est hora mortis: vñ Eccles. ix. Nescit bō finē suū. Et ibi dē. Nemo scit vtrū amore dignus sit vel odio: qz nihil certius morte ⁊ nihil incertius hora mortis. Jtem Job dicit. iij. ca. Viro absc̃odita est via mortis ⁊ hora ⁊ circūdet eū dies tenebrosita⁹. Si em̃ boies cōsiderarēt q̃ incertissima est illa hora vtiq̃ se p̄pararēt. nā qñ bō est iturus de vna ciuitate in aliā ⁊ ibi mansurus est: tria facit. Primo oia debita cū debitoribus planat. Jta ⁊ nos: qz nō habem⁹ hic manentē ciuitatē ad Hebr. xiij. ꝫ futurā inq̃rimus ⁊ nos optet ire ad aliā ciuitatē: siue velim⁹ siue nolimus ⁊ nescim⁹ qñ: iō debem⁹ q̃tidie planare oia nr̃a debita cū deo ⁊ proximo. Scdo ꝓuidet de viarū periculis vtrū vie sint tute: ⁊ si nō sunt tute accipit cōductore. ita ⁊ via aie cū egredit nō est tuta ꝫ latronib⁹ vndiq̃ obsessa. Si em̃ dyaboli latrones inq̃rebāt ⁊ insidiabant de via anie xp̄i qñ eā emisit in cruce q̃ntomagis insidiant boi peccatori moriēti in mille pctis. iō debem⁹ in hac vita eā facere tutā p elemosynarū largitionē. tūc elemosyna ducat cū cōductu angelico aiam p viā tutā ad ciuitatē futurā vbi eternaliter est māsura. Tertio videm⁹ q̃ bō exiēs ad aliā regionē ꝓuidentiā facit vnde viuat i ciuitate futura. ita ⁊ nos. nā Apo. xiij. dī. O pa illoꝝ sequunt illos: iō sapiēs ꝓponit nobis qua animalia q̃ ꝓuidentiā faciunt. ⁊ dicit Prouer. vj. O piger vade ad formicā ⁊ disce ab ea prudentiā q̃ colligit in estate vñ viuat i hyeme. Jta apis colligit mel ⁊ laborat i estate nō recusans vt inde viuat i hyeme. ⁊ illa ē intētio apis. ꝫ bō supflua rapit. ⁊ iō boies peccāt q̃ apibus totū laborē subtrahūt vt morianť in hyeme. ⁊ ꝓpter h̄ dicit Job. xij. Vade ad iumēta ⁊ docebunt te hāc ꝓuisionē. Exq̃ hora mortis ignoram⁹ q̃ absc̃odita est nobis legim⁹ exemplū: q erat q̃dā rex potes hñs in regno suo aduocatū quē improuise vocauit ⁊ deposuit ⁊ in exiliū misit ⁊ ibi maximam miseriā sustinuit. tandē aliū cōstituit ⁊ ei fecit siliter: ꝫ tertiꝰ cōstitut⁹ in loco ꝓuisionē fecit ⁊ multa alia bona collegit ⁊ in aliā ciuitatē occulte trāmisit. Dñ igit dñs illū similit sicut alios deposuit. ille letus ad exiliū alterius ciuitat⁹ transiuit: qz ibi sciuit vñ viuere honorifice potuit. Jta de⁹ pater cōstituit nos suos aduocatos in h̄ mūdo: nob cōmisit corp⁹ ⁊ aiam ⁊ res tpales ⁊ multos deposuit improuise. iō nos debem⁹ facere sapienter vt mittam⁹ multa bona opera ad futurā ciuitatē vñ viuam⁹ honorifice eternal. Scdm qō a nob est absc̃oditū est dies extremi iudicij: vñ ait Mat. xxiiij. De illo die nēo scit neq̃ āgeli neq̃ boies neq̃ electi. iō p̄monet saluator ibidē dicēs. Vigilate g̃ qz nescit⁹ diē neq̃ horā. s. extremi iudicij. Ad vigilandum g̃ do cēt nos qua aialia q̃ vigilāt qz dānū nō ignorāt ⁊ p̄q pue quatuor aialia. Primū est passer in tecto: vñ ait Dauid in psal. Vigilaui sicut passer solitari⁹. Passer q̃n bz oua ⁊ pullos sp vigilat: ne nisus improuise veniat ⁊ pullos suos ⁊ ipm rapiat. Jta ⁊ nos vigilare debem⁹ ne xp̃s veniat ⁊ ad iudiciū nos improuise rapiat. Scdm aial est pauo nā q̃n dormit de nocte tunc q̃n euigilat cito clamat qz timet q̃ alicṽs veniat ⁊ ipm improuise rapiat. Tertiū aial est grus: vñ dicit naturales q̃ q̃n grues volāt de nocte sedētes custodes stādo ad vigilandū ponunt ne lup⁹ improuise veniat ⁊ damna eis inferat. ita ⁊ nos debem⁹ sp stare in custodia ad vigilandū in bonis opib⁹ ne lup⁹. i. dyabolus nos improuise rapiat ⁊ ad iudiciū ptrabat. Quartū aial est philomena q̃ vigilat i nocte ⁊ cātat ⁊ nō manet diu i vno ramo: ꝫ de ramo in ramū volat ne buso ascēdat ⁊ improuise appēdat ⁊ dānū inferat. ita ⁊ nos debem⁹ ramos v̄tutū ascēdere deū laudare et in v̄tutib⁹ vigilare ne buso malax tēptationū nos appēdat ⁊ improuise ad iudiciuꝫ ptrabat: iō dico q̃ illa dies extremi iudicij est a nob absc̃odita: iō debem⁹ q̃tidie vigilare ⁊ ire de v̄tute in v̄tutē. Tertiū qō a nobis est absc̃oditū est pena infernalis seu eterne dānationis: quā mali nō considerāt: vñ ait dñs Lu. xix. Videns de⁹ ciuitatē fleuit sup illā ⁊ ait. quia si cognouisses ⁊ tu. supple fleres. q̃ mō absc̃odita sunt ab oculis tuis. qz venient dies in te qñ inimici tui vndiq̃ circūdabūt te: vñ ait illud idē de reprobis q̃ nō cōsiderant penā eterne dānatiōis: qñ em̃ pctor peccat mortalit: tūc inferius aperit os suū cōtra eū vt deuoret eū ⁊ nisi misceā ⁊ patiētia dei peccatorē expectaret: ipm vi uū cū corpe ⁊ ania deuoraret. Hui⁹ legim⁹ figurā. ij. Reg. Absalon filius regis dauid habuit duos seruos qui ipm offendebāt fortiter: ꝓpter qō misit alios seruos ⁊ iussit illos duos interfici: ꝫ ipsi fugerūt ⁊ in deserto in quodā puteo se absconderūt. ⁊ mulier q̃dam velamē expandit sup puteū ⁊ ibi latuerūt: quousq̃ q̃rentes recesserūt. ⁊ tandē ira filij regis placata est et ad gr̃am puenerūt. Jta spāl⁹ de⁹ pater in deitate habet filiū ihesum q̃ dī filius regis altissimi q̃ satis est mitis sup seruos suos. i. fideles: ꝫ q̃n ipm nimiū offendūt tūc interdum mittit angelos vt pctōres occidāt, tūc pctor recognoscēs se offendisse deū dz se absc̃ōdere in fonte penitētie ⁊ ibi ieiunare ⁊ orare. tunc misericordia dei expādit velamē protectiōis quousq̃ ira dei placat. ⁊ recipiat pctōres in gratiā ne eternaliter cōdemnent. ⁊ iō p̄z q̃ ira dei ⁊ pena est a nob abscondita. iō penitentiā agam⁹ ea vt euadamus. Quartū qō a nobis est absconditū est electio beatorū. ꝫ tunc post mortē ⁊ in vltimo iudicio clare manifestabitur: vñ ait Sap. v. Stabūt iusti in magna constantia aduersus illos in die iudicij q̃ eos bic tribulauerūt dicēt impij. Ecce quō cōputati sunt inter filios dei ⁊ inter sanctos. Hij em̃ sunt q̃s aliq̃n babuim⁹ in derisuꝫ sed tale gaudiū est a nob mō absc̃oditū ita q̃ nullus scit vtrū dignus sit: vñ in psal. Qz magna multitudo dulcedinis tue dñe quā absc̃odisti timētib⁹ te. Quis aūt ad tale gaudiū sit assumēdus in die iudicij h̄ absc̃oditū est a nob. Mā videm⁹ q̃ multi boni cadūt in peccatū mortale ⁊ in eo moriunt. ⁊ multi mali resurgūt ⁊ ad statū bonū cōuertunt. ⁊ g̃ finis est cōplemētū bonitatis. Et tñ p tria signa pōt cognosci q̃s debeat ad gaudium sempiternū assumi et eligi. Primū signū est dei castigatio et cū homo patienter sustinet: vñ ait Amos. iij. Ego vos cognoui ex oibus nationibus terre. et idcirco visitabo sup vos omēs iniquita

tes vestras vt possim vos assumere ad gloriã. Sap. xvj. In breui turbati habetes signũ salutis. Secũdũ signũ est boni delectatio: vt qñ delectat in bono ꝓximi ⁊ ipm diligit ꝓpter deum. vñ ait Joh. In hoc cognoscent filij dei ad gloriã sumẽdi si diligim⁹ fratres ⁊ q̃ non diligit manet in morte. Tertiũ signũ ad gaudiũ eligendũ est peccati detestatio vt habeat horrorẽ peccatorũ in cõscientia ⁊ cũ viderit alios peccare ꝙ sibi multũ displiceat. vñ dicit in psal. Perfecto odio oderã illos inimici facti sunt mihi. per hec tria signa cognoscit sumendus ad gloriã. ⁊ iõ querit dauid in psal. Quis ascendet in montẽ dñi aut q̃s stabit in loco sancto ei⁹. Innocẽs manib⁹ ⁊ mũdo corde q̃ non accepit inuanũ aiam suã. ideo ista quattuor sunt nobis abscondita. dies mortis. dies iudicij. quis dãnandus aut quis ad gloriaz assumendus. ⁊ ergo ad thema. Jesus abscondit ꝛc.

Dominica palmarũ. Sermo. xxij.

Jcite filie syon ecce

o rex tu⁹ venit tibi Mat. xxj. Nota ꝙ apud antiquos facta ⁊ probitates solebãt laudari. ⁊ hoc ꝓpter tres causas. Primo vt ipsis de suis ꝓbitatibus gratiarũ actio exhiberet: vñ Greg. Nõ est dignus de dandis q̃ nõ reddit grates de datis. Secũdo vt laudationes in posterũ reddant: vñ ait poeta. Virtus laudata crescit: ⁊ hoc ps de dauid. j. Regum. qñ ipse fecit victoriã cõtra Goliã. ois populus ipsuz laudabat. ⁊ rex posuit eũ sup equũ ⁊ duxit eũ p totaz ciuitatẽ in regalibus vestibus ⁊ mulieres ⁊ pueri clamabãt. Saul percussit mille ⁊ dauid decẽ milia in milibus suis. Tertio vt alios ad similia opa virtuosa valeant excitare vt ps qz troiani laudabãt Herculẽ militẽ fortissimũ qz multa bona eis fecit pro eis pugnãdo. Jõ romani laudabãt Pompeiũ: cui⁹ imaginẽ ex ere exerũt ⁊ in multis honorauerunt ꝓpter beneficia que ab ipo acceperũt. Et sm hoc iudei a xpo multas ⁊utes ⁊ mirabilia audierũt ⁊ viderũt. nã cecos illuminauit: mortuos suscitauit: leprosos mũdauit: infirmos curauit. ⁊ ideo teste cõscientia eoꝝ laudes ⁊ honores impẽdere sibi voluerũt: ⁊ hoc patz in hoc euãgelio qđ hodie legim⁹ ante ꝓcessionẽ ⁊ passionẽ et scribit Math. xxj. Cũ approp̃inquasset iesus hierosolimis in die palmarz de mane ⁊ venisset bethsage ad villã q̃ fuit in mõte olivueti in pede mõtis. tunc misit duos de discipulis suis dicẽs Jte in castellũ qđ cõtra vos est. hierusalẽ vocauit castellũ ⁊ nõ ciuitatẽ qz ciuitas apud antiqs fuit libera: ꝙ ipsi libertatẽ pro ꝓter peccata ꝓdiderũt. ⁊ iõ dixit. Jte in castellũ ⁊ statim ꝓuenietis asinã alligatã ⁊ pullũ cũ ea. Asinã habebant ꝓpter paupes q̃ nõ habebãt equos ⁊ mulos vel ꝓprios asinos. Nam ciuitas erat in monte sita ⁊ paupes q̃ habebant opus acceperũt asinã vel equã ⁊ lignũ duxerũt ⁊ dederũt sibi ad comedendũ ⁊ ad locũ cõmunẽ ipm ligauerunt. dixit ꝙ eis. Jte soluite et adducite mihi: si q̃s vobis dixerit quare soluitis: dicite. Dñs bis opus hz ⁊ confestim dimittet eos. Hoc aũt totũ factũ est vt adimpleret qđ dictũ est ⁊ ꝓphetam Zachariã. ix. dicentem. Dicite filie syon ecce rex tuus venit tibi mãsuetus sedẽs sup asinã ⁊ filiũ eius subiugalẽ ꝓpter humilitatẽ. Eũtes aũt discipuli fecerũt sicut ꝓceperat eis iesus ⁊ adduxerũt asinã ⁊ pullũ. i. paruulũ. ⁊ imposuerunt sup eos vestimenta sua et eũ desuper sedere fecerũt. Plurima aũt turba straverunt vestimẽta sua in via qui veneraṇt de alijs ciuitatibus ꝓpter festum solenne. ⁊ multa bona de Iesu nazareno audierũt: ⁊ ideo hoc fecerunt. alij aũt cedebant ramos de arboribus ⁊ sternebant in via. Turbe aũt que ꝓcedebant ⁊ q̃ sequebanť clamabãt cantando. Osanna. i. salua nos fili dauid regis nri: benedictus q̃ venit in noie dñi. Ex his verbis est sciendũ ꝙ turba hodie xpm honorauit quattuor. Primo in vestimẽtis prosternẽdo. Scõ in ramis proiciendo. Tertio in floribus portãdo. Quarto in bñdicendo: ita ⁊ nos debem⁹ hodie xpm honorare. Primo in vestimẽtis penitẽtie ⁊ dilectiõis. scõ in ramis palmarz ⁊ oliuarũ. tertio in floribus virtutũ ⁊ exultatiõis. ꝙrto in laude bñdictionis. Primo dico sic. ꝙ vnusq̃sq̃ nostrũ hodie debet christũ honorare in vestimẽtis penitẽtie ⁊ dilectiõis. Nã de vestimẽto penitẽtie legim⁹ in scholastica hysto. qñ aliqua mulier fuit apꝓhensa in fornicatiõe: tunc aliq̃bus faciebant gratiã ⁊ aliqs scõm ꝓceptũ lapidabãt. ꝙ ille mulieres q̃bus fuit facta gratia portabãt vestimẽta scissa ⁊ totũ corpus cũ capite velabant. ⁊ ista vestimẽta erãt nigra ⁊ ex vtra qz pte pendebãt manifeste vsqz ad terrã. ⁊ ita velate erãt in facie ꝙ vix videre poterãt gressum viarũ. Jta ania q̃ peccauit mortaliter est adultera apud deũ cui est desponsata in baptismo p anulũ fidei. vnde sentẽtia dãnationis ⁊ mortis eterne est iam a deo prolata: vñ Ezech. xviij. Ania q̃ peccauerit mortaliter ipa morieť. Debet igit talis aia de bona volũtate se castigare et accipere in corde vestimentũ pnie nigrũ in bũilitate et scindere p amaritudinẽ cõtritionis: vñ ait Jobel. ij. Scindite corda vra ⁊ nõ vestimẽta vestra ⁊ velate omẽs sensus corporis vestri. s. visum: auditũ: gustũ: tactũ et odoratũ: ne in illis amplio⁹ offendas creatorẽ tuũ. Cũ igit accipis humilitatẽ in recordatione ꝓcorum tuorũ impendis honorẽ xpo. ⁊ restituet tibi gratiã quã amisisti: vt ait Ezech. xviij. Ania q̃ reuersa est de via sua mala ipsa viuet et nõ morieť p lapidationẽ eterne pene. Secũda vestis in q̃ debem⁹ xpo obuiare est dilectiõis: et ista vestis est viridis. Vñ legimus ꝙ romani depinxerũt dilectionẽ ad modũ iuuenis cũ viridi vestimẽto et facie lata ⁊ capite erecto. In cui⁹ fronte scriptũ erat aureis litteris. Hyems ⁊ estas. latus eius apertũ erat et in corde scriptũ aureis litteris. longe et ꝓpe. in fimbriis vestimenti aureis litteris vita et mors. Jta spualiter imago fuit depicta ad modũ iuuenis pulcerrimi. qz dilectio sp dz esse q̃si florens iuuentus ⁊ nunqz senescere: vñ ait Sapiẽs Eccli. ix. Ne derelinquas amicũ in necessitate. ita bono diligẽs deũ. deũ dz in ꝓmo diligere sibi in necessitate subueniendo. Jtẽ in fronte nanqz erat scriptuz litteris aureis hyems et estas in signũ ꝙ verus amicus in dilectione vera nõ dimittit illũ quem amat in hyeme aduersitať ⁊ in estate ꝓsperitať. ita ⁊ nos xpm debemus diligere in aduersitate et prosperitate. Vñ ait Job. ij. Si bona suscepim⁹ de manu dñi mala aute quare nõ sustineamus. Jtẽ in corde fuit scriptũ lõge et ꝓpe aureis litteris in signũ q̃ diligit aliũ qñ ꝓpe est diligat eũ si lõge est: ꝙ multi diligũt in facie dũ sũt ꝓpe. ꝙ longe. i. a tergo detrahunt: vñ poeta. Qui mel in ore gerit ⁊ me retro pungere q̃rit. Eius amicicia nolo mihi socia. Jtẽ latus eius apertũ est in signũ ꝙ q̃ diligit dz suo dilecto suũ cor sp revelare. ita et nos debemus xpo cor nostrũ in cõtritione et cõfessione revelare sicut vero dilecto q̃ nos diligit: vnde Apoc. j. Qui dilexit nos et lavit nos a peccať in sanguie suo. Jtẽ in fimbria vestimenti eius fuit scriptũ aureis lit

teris vita ⁊ moꝛs. in signū q̄ q̄ veraciter diligit: diligit in vita ⁊ in morte qđ ptz de Maria magdalena q̄ xp̄m dilexit ⁊ in domo pharisei vnxit ⁊ lachrymis pedes lauit ⁊ crinib⁹ terlit. ad quā xp̄s ait. Dimissa sūt tibi pcā multa vñ multū dilexisti. ⁊ sicut ip̄m in vita dilexit ita ⁊ in morte diligēter in signū dilectiōis q̄siuit. ⁊ sic pz q̄ xp̄m debem⁹ hodie honoꝛare in duplici veste vicz penitētie ⁊ dilectiōis. Scdo dico q̄ xp̄m debem⁹ hodie in ramis arboꝝ honoꝛare ꝓiciēdo ad pedes ei⁹. Due arbores ponunt in euāgelio. s. oliua ⁊ palma. Oliua significat misericoꝛdiaz: q̄ em misericoꝛs est floꝛet sicut oliua. vñ cōmendat sapia misericoꝛdē boiem dicēs. Quasi oliua speciosa in cāpis. Mā oliua semp retinet suū viroꝛē tam in hyeme q̄z in estate. ita misericoꝛs floꝛet hic in gra ⁊ in futuro in gl̄ia. Et legim⁹ q̄ salomon fecit poꝛtas tēpli hieruſalē de oliua q̄n in hierl̄m templū edificauit dño in signū q̄ q̄cūq; voluerit ire ad poꝛtā tēpli celestis hierl̄m oporꝛtet ip̄m esse misericoꝛdē in hac vita. ℊ ois misericoꝛs bonoꝛat hodie xp̄m poꝛtās ramū oliue in manib⁹ sicut colūba quā Noe emisit de archa poꝛtauit ramuz oliue viretibus foliis: vt bñ Geñ. viij. Ita misericoꝛs tpe inundationis aquaꝝ. i. tribulationū in die iudicij recipiet a xp̄o letanter. q̄ hic ip̄m honoꝛauit in misericoꝛdia. Scda arboꝛ ponit in euāgelio de cui⁹ ramis ꝓiecerūt. s. palma. Palma significat vitā bonā ⁊ honestā: vñ ait aīa in cāticis. Ascendā in palmā ⁊ appbendā fruct⁹ eius. Hec palma bz ramos multos bz ramū patiētie: bz ramū obediētie: bz ramū dilectiōis ⁊ cōstantie: bz ramū pnie: bz ramū castitat⁹. Cum ramo obediētie honoꝛauit deū abraā q̄ voluit deo obedire ⁊ ꝓpriū filiū occidere ⁊ deo offerre: vt pz in Geñ. Cū ramo patie honoꝛauit deū Job. q̄ oia pdidit tñ patiēter dixit Job. j. Dñs dedit dñs abstulit sicut domina placuit ita factū est sit nomē dñi bñdictū. Cum ramo dilectiōis honoꝛauerūt xp̄m discipuli q̄ morte ꝑ eo sustinuerūt. Cū ramo ꝓstantie sancti martyres xp̄m honoꝛauerūt: vt pz de martyrio martyrū. de sancto Stephano Laurētio ⁊ ceteris. Cū ramo pnie bonoꝛauerūt sancti cōfessoꝛes q̄ ieiunauerūt. oꝛauerūt cū cilicijs coꝛpa afflixerunt ꝓpter deū. Cū ramo castitatis honoꝛauerūt xp̄m sancte virgines q̄ ꝓpter xp̄m v̄ginis filiū v̄ginitatē vsq; ad morte seruauerūt. Patet ℊ q̄ turba xp̄m honoꝛauit cū ramis d̄ oliua ⁊ palma. ita ⁊ nos de misericoꝛdia. i. oliua ⁊ palma. i. bona vita Tertio debem⁹ xp̄m cū turba honoꝛare cū virtutuz floꝛib⁹ q̄ ipse est flos v̄ginitat⁹: vt ipe ait Cañ. ij. Ego flos campi ⁊ liliū cōualliū Sed hodie q̄ttuoꝛ genera hominū inhonoꝛāt xp̄m floꝛe virtutū cū q̄ttuoꝛ malis floꝛibus Mā hypocrite inhonoꝛāt eū floꝛe qui crescit scirpo. de q̄ Job. viij. Nūquid virere pōt scirpus sine humoꝛe aut crescere carectū sine aq̄. Cuz adhuc sit in floꝛe nec carpat manu ante oēs herbas arescit. scirpus exteri⁹ viret: ⁊ interius vacu⁹ est. Ita hypocrita floꝛet mūdo ⁊ nō deo: q̄ sua opa facit boib⁹ intuenda. Nō pōt in floꝛe manu carpi: q̄ nō pōt hypocrita argui q̄n fiat impatiēs. ⁊ ideo sunt q̄si floꝛes depicti q̄ apparēt ⁊ nihil tñ sunt. de quo legim⁹. iij. Regū. vij. Fecit salomon in domo dñi floꝛes depingi q̄ splendebāt: sed tñ quasi nihil erant. Secūdi q̄ hodie obuiant xp̄o floꝛi cū floꝛib⁹ carnalis delectatiōis seu dilectiōis sunt lasciui: de q̄bus Esa. xl. dr. Omis caro fenū ⁊ ois gl̄ia eius q̄si flos agri. exiccatū est fenū tpe mortis. ⁊ flos eius delectationis decidit: vñ dixerunt impij deū nō cognoscētes Sap. ij. Nō pretereat nos flos tpis: coꝛoneemus nos rosis anteq̄z marcescant. Te. tij q̄ hodie xp̄m inhonoꝛāt cū malis floꝛibus terrene cupiditat⁹ sunt auari: vñ Jaco. Floꝛiet autē bō in sua pietate. Mā oꝛit sol iusticie in die mortis: et in die iudicij cū ardoꝛe diuine vltiōis ⁊ cadit flos auaricie. Quarti q̄ hodie virgineū floꝛē inhonoꝛāt sunt superbi: de q̄bus ait Hiere. xl viij. Date moab floꝛē supbie q̄ floꝛēs egredient improuise. sicut flos q̄ cadit ante tp̄us ita supbus bō cadit ex improuiso de floꝛe sue supbie in ꝓfundū lac⁹ fornacis: vñ legit de nabuchodonoſoꝛ Danielis. iiij. q̄ nabuchodonoſoꝛ rex in superbia sua deambulauit i palatio suo ⁊ exaltatus in supbia: ait intra se. Ego nabuchodonoſoꝛ edificaui mihi ciuitatē babylonie i decoꝛē regni mei ⁊ floꝛē fortitudinis mee. ⁊ ꝓpter hoc eiect⁹ est de regno velut q̄ deiciat de stipite i terrā ⁊ cōculcat. Ita accidit hodie multz quoꝝ coꝛ eleuat in supbia ⁊ floꝛent in fortitudine coꝛpis ⁊ tpe mortz ꝓicit flos talis in sterq̄liniū eterne mortz. et sic obuiant dño q̄ttuoꝛ genera boim hodie cū q̄ttuoꝛ malis floꝛibus vt hypocrite: luxurioſi: auari ⁊ superbi ꝛc. Quarto dico q̄ turba hodie honoꝛauit xp̄m in laude exultatiōis cātando. Bñdict⁹ q̄ venit in noie dñi: vt pz in euāgelio. Turbe autē q̄ sequebant ⁊ q̄ p̄cedebant clamabāt. Bñdictus q̄ venit in noie dñi. Ipe est benedicēdus q̄z venit ad nos oēs fideles bñdicendo. hic p gratiā ⁊ in futuro p gloriā. Ipe em̄ erat ille de quo p̄dixit pater ad abraā ante aduentū christi q̄ndecim centū annoꝝ ⁊ vltra. In semie tuo benedicent omēs tribus terre. Mā ꝓpter peccata hoim terra fuit maledicta ꝙ per christū benedicta vt pz Geñ. iij. Maledicta terra in ope tuo. ⁊ iō bō natus de terra nutritus de terra incurrebat eādez maledictionē. ⁊ ideo illud verificando spūsancto inspirāte clamabāt. Osanna. i. salua nos a maledictione: q̄z benedictionē dare voluit oibus iustis ⁊ maledictionē oib⁹ malis: vt pz Geñ. xlix. vbi legim⁹ q̄ patriarcha iacob habuit. xij. filios: qui accesserūt ad patrē vt acciperēt ab eo benedictionē q̄bus omibus benedixit ꝓter Dan cui maledixit dicēs. Fiat dan qua si coluber ⁊ serpens venenosus mordens: et hoc ꝓpter suā malicīā: q̄z parētes nō honoꝛauit. Ita spūaliter cū omēs filij dei in die iudicij accedūt ad patrē glorie vt accipiant benedictionē celestē. tūc oēs bñdicet ꝓter peccatoꝛē q̄ deum nō honoꝛauit nec ip̄m laudat ⁊ illū maledicet. iō cū turba debem⁹ xp̄m honoꝛare. ⁊ bñdictus q̄ venit in noie dñi decantare: vt cuz oibus electz in die iudicij valeam⁹ ad bñdicendū stare. ergo q̄ ad thema. Dicite filie syon ecce rex tu⁹ venit: occurre ei cū vestimētis penitētie ⁊ dilectiōis floꝛib⁹ v̄tutū cū ramis misericoꝛdie ⁊ pietatis ⁊ cāticle ⁊ bñdictōis: vt nos bñdicat hic et in futuro ame.

In Cena domini. Sermo. xxiij.

Exemplum dedi vobis

vt quēadmodū ego feci ita et vos faciatis Jo. xiij. Nos videm⁹ q̄n aliq̄s bon⁹ ⁊ fidelis amic⁹ ab amico debet recedere solet sibi aliq̄d de nodiū relinq̄re vt post recessum habeat de eo cogitare. ita xp̄s dñs noster quivenit ad nos tanq̄z amicus ad amicū nos visitare: vt ait in ps. Quia visitauit nos oriēs ex alto. Volens a suis de hoc mūdo recedre: ex emplū sue memorie voluit nobis hic relinq̄re: vt ait in psal. Memoriā fecit mirabiliū suoꝝ misericoꝛs ⁊ miseratoꝛ dñs. et de hoc dicit in euangelio. Ante diē festū pasche sciens ihesus q̄z venit hoꝛa ei⁹ vt trāseat

ex ꝟ̄ mūdo ad ꝑrem. cū dilexisset suos sctōs discipu-
los vsq; i finē dilexit eos q̄ secū erāt in ꝟ̄ mūdo fecit
cenā bodie suis discipulis dilectꝫ aplis: ⁊ cena facta
cū iā dyabolus misisset in cor symonis scariothis iu-
de vt traderet eū ꝓncipib⁹ sacerdotū ꝑ. xxx. argēteis
⁊ hoc fecit heri. s. in q̄rta feria. ⁊ ꝓterea multi boies
quarta feria nō comedūt carnes: eo q̄ caro xp̄i vēdi-
ta fuit q̄rta feria Sciēs aūt ihesus q⁹ oia dedit ei pater
in man⁹. ⁊ q⁹ exiuit a deo ⁊ ad deū vadit in ascensiōe
Surrexit a cena volēs nobis dare exemplū būilitatꝫ
ponit vestimenta sua. i. supiorē tunicā q̄ fuit sicut ve-
stimētū pegrinor⁹. Dicūt aliq; ⁊ ſbdūt illā tunicā quā
habuit tunicā ēe incōsutilē ⁊ illā supiorē exuit ⁊ posu
it de se ⁊ linteo vl̄ manutergio p̄cinxit se ⁊ misit aquā
in peluī quā bosp es tradidit eis ad lauādū man⁹: et
cepit lauare pedes discipulor⁹ ⁊ extergere linteo q̄
erat p̄cinct⁹. Venit ḡ ad symonē petrū ad lauandu⁹
sicut alios iā lauit: ⁊ dixit petrus retrabēdo pedes. ⁊
ego nō sum dign⁹. Rñdit dñs et dixit. Q̄d ego facio
tu nescis modo: scies aūt postea tūc dicā tibi q̄re ego
facio. Dicit ei petrus. Dñe tu non lauabis mihi pe-
des in eternū. i. nunq̄. Rñdit dñs. Si nō lauero te ꝟ̄
p gratiā nō habebis partē in regno eterno. Tūc exte
dit petr⁹ pedes ⁊ ait Dñe nō tm̄ laua mihi pedes ꝟ̄ ⁊
man⁹ ⁊ caput. vt magnā partē habeaꝫ tecū. Dicit ei
ihesus. Qui lotus est nō indiget nisi vt pedes lauet. ꝟ̄
est mūdus tot⁹: ⁊ vos mūdi estis ꝟ̄ non oēs. ⁊ hoc di
xit ꝓpter iudā: q⁹ sciuit q⁹ iā tradidit eū. ⁊ iō ait Non
estis mūdi oēs. Postq̄ lauit pedes eor⁹ accepit vesti
mēta ⁊ cū sedisset iterū discipulos ad mēsam q̄ fuit
rotūda. dixit eis. Scitis q̄d fecerim vob⁹ q̄re lauī ve-
stros pedes. tūc dixit. Vos vocaꝫ me magister ⁊ dñe
⁊ bene dicitꝫ. Sum eteni. si ego lauī vr̄os pedes mg̃r
⁊ dñs ⁊ vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes. Exē-
plū em̄ būilitatis i hoc oñdi vobis quēadmodū ego
feci vobis ⁊ vos faciatꝫ. Nota q⁹ xp̄s bodie nobis de
dit quattuor exēpla. Primū exemplū dilectiōis. scdo
exemplū mūdicie in lauādo. tertio exemplū būilitatꝫ
in ministrādo. q̄rto exēplū vocatōis in ꝑdicādo. Pri
mo xp̄s dedit nob⁹ exemplū mūdicie i lauādo. nā ipe
est mūdus. iō nullū immūdū vult bīe in suū cōsortiū
vñ psal. Ambulās in via imaculata h̄ mihi ministra-
bat. Debem⁹ igit anteq̄ corp⁹ xp̄i in cena altarꝫ acci
piam⁹ a q̄ttuor maculis lauari. Primo a maculis ma-
le cogitatiōis debem⁹ cor nostrū lauare: vñ Esa. j. La
uamini mūdi estote auferte malū cogitationū vestra
rū ab oculis meis. Nā cogitatio mala denigrat aiam
sicut candela albū parietē cuius nō cōburit murū al-
tm̄ maculat. ita mala cogitatio. iō debem⁹ aiam la
re: vñ Greg. Quis macula venialis pcti cogitati-
onis nō sepat a deo. tm̄ retardat. etsi in ista vita nō ab
luit ꝑ aquā ptritiōis optz vt i purgatorio laueꝫ. ꝟ̄ tm̄
cogitatio mala q̄m̄ bō statim resistit nō est pctm̄ ꝟ̄ me
ritū: vñ Maxim⁹ in ser. Quotiēs resistis totiēs coro
naberꝫ. Greg. Cogitatio quātucunq; mala mentē nō
polluit: si rō būana nō ꝓsentit. Scdo debem⁹ nos la
uare ab imundicijs male opationis: vt ait Hiere. iiij.
Laua a malicia cor tuū. nā macꝫ male opatiōis ma
culat cor ⁊ delet faciē aie. sicut videm⁹ q⁹ imago depi
cta ad pictē interdū ita macꝫ q⁹ non p̄t videri. ita
opatio mala maculat faciē aie. ⁊ iō sacerdos añq̄ ac
cedat ad altare: ꝑmo lauat man⁹ ⁊ añ eleuatōz ⁊ pse
cratiōz lauat solū digitos: q̄b⁹ tractat hostiā. i signū
q⁹ q̄libz accedēs ad sacr̄m dz se lauare a pctis oibus
tā venialib⁹ q̄ mortalib⁹: vñ legim⁹ i figura. ij. Reg.
vj. q⁹ ozа sacerdos accessit ad tēpluz ⁊ tetigit arcā in
q̄ fuit tabula moysi quā dñs dedit sibi in mōte synai
cū. x. p̄cep̄ ⁊ vga aaron q̄ floruit ꝑ naturā ⁊ māna et
imediate pcussus est a dño ⁊ accessit añ arcā ⁊ man⁹
ei⁹ aruerūt ⁊ iudei assignāt rōnē q⁹ dñs ita pcussit eū
q⁹ ꝓcedēti nocte dormiuit cū ꝓria vxore. ⁊ sic acces-
sit imūdus. Ecce si dñs pcussit illū q̄ arcā tetigit imū
dus cū ꝓria vxore dormiēdo. q̄nto magis pcutiet illos
in futuro iudicio q̄ accedūt cū mult̄ malis opatiōib⁹
ꝟ̄ tm̄ de⁹ bodie misericors ē: ⁊ sup ꝟ̄ nō debem⁹ pecca
re. Tertio debem⁹ nos lauare a malis locutiōibus ⁊
q̄cq̄d ore peccauim⁹. s. detractiōe. nā detractores in-
uidiosi assimilant canib⁹ Math. vij. Nolite sctm̄ dare
canib⁹. Quarto debem⁹ nos lauare añq̄ accedam⁹
a pctis intentōis: vñ dr̄ in ps. petēs dñm dicit. Laua
me ab iniusticia mea ⁊ sup niue dealbabor. Et iō figu
rā legim⁹ in Exo. q⁹ moyses fecit lauatoriū añ tabna
culū de ere ⁊ supius specta magna vt intrātes tabna
culū inspicerēt specula magna vtrū i eis aliq̄ macule
eēnt vt illas delerēt. ita ⁊ nos añq̄ aia exeat de domo
corp⁹ ⁊ añq̄ vadat ad altissimū mōtez dz se i specio
sz xp̄o mūdare. ⁊ in aq̄ ptritiōis lauare. iō exemplū
mūdicie accipiam⁹ bodie a xp̄o. ꝟ̄ voluit pedes discī
pulis lauare ⁊c. Scdo debem⁹ a xp̄o accipe exēpluz
dilectiōis qđ oñdit i cenādo. Añ i hac cena reliq̄t no
bis mēoriā sue dilectiōis in altissimo sacro qđ bodie
ꝓsecrauit di. Accipite ⁊ comedite. hoc est corp⁹ meū
Nā in sacro isto est q̄drupler dignitas q̄ i hostia sūt
manifesta i hostia est albedo: q⁹ dz eē ex puro tritico
in signū q⁹ accedēs dz eē in vtute castitatꝫ. Itē in bo-
stia est rotūditas q̄ significat diuinitatē: q⁹ sicut rotū
dū nō hz ꝓncipiū neq; finē. sic deitas q̄ est sub sacro.
sic etiā i aia sub corpe. q̄ntūcunq; em̄ corp⁹ lediꝫ ⁊ cor
pus comediꝫ tm̄ aia inuisibilis ⁊ impalpabilis est. ita
deitas sub hostia. Itē in hostia ē imago xp̄i. in signuz
q⁹ digne sumēs i corp⁹ xp̄i imꝑmiꝫ. sicut corp⁹ amaꝫ
cū amato: vñ. ij. Cor. iij. In eādē imaginē trāsformā
mur de claritate i claritatē. Itē in hostia est descptio
lrar⁹ in signū q⁹ q̄ digne accipit scribiꝫ ad libz eterne
vite: Añ ait dñs discipulis digne sumētib⁹. Gaudets
q⁹ noia vra scꝑpta sunt i libro vite. Et sic hz q⁹ bodie
a xp̄o recipim⁹ exēplū dilectiōis i cenādo vbi nob⁹ re
liq̄t suū corp⁹ ⁊ sanguinē i memoriā passiōis Tertio
xp̄s nob⁹ bodie dedit exēpluz būilitatꝫ in mīstrādo: vñ
ait Mat. xj. Discite a me q⁹ mit̄ sum ⁊ būilis corde.
Quō aūt būili⁹ posset boi fuire q̄ pedes lauare: vñ
Greg. Nō pōt eē maior būilitas q̄ q⁹ pedes discipu
lor⁹ lauit: vñ petr⁹ post ascēsionē dñi suis discipulis
sp pedes lauit. Et ex recordatiōe xp̄i būilitatꝫ sp ama
re fleuit Hmōi exēplū būilitatꝫ in lotiōe pedū est nob⁹
nō solū in xp̄o. ꝟ̄ in antiqs virꝫ iustis ⁊ būilib⁹ oñsuz.
Añ legim⁹ figurā Ben. xviij. De⁹ p̄ añ incarnatiōz
xp̄i ad duo milia annor⁹ ꝓbauit obediētiā abrae. ⁊ p
fect⁹ inuēt⁹ ē. post ꝟ̄ voluit ꝓbare suā būilitatē ⁊ mi
sit tres angelos ad ipm i spē boim ambulātiū quasi
eēnt fessi ex itinere petētes hospitiū. qs abraā lete su-
scipiēs dixit eis. Reqescite sub arbore q̄ stabat añ do
mū ⁊ lauēt pedes vr̄i ⁊ statim pedes eor⁹ lauit et di-
xit ad vxorē suā. Vade cito ⁊ affer tria sata farine et
fac panē vt bi comedāt. Ita spūal⁹ exēplū būilitatis
nō solū in xp̄o ꝟ̄ etiā i antiqs p̄ib⁹ sanct̄ ⁊ iustis nob⁹
est oñsuz. Nā xp̄s ꝑm būanitatē est de seie abrae: vtz
in euangelio Mat. Liber gñatiōis ⁊c. Qual⁹ p̄ talis
fili⁹? Nō em̄ fuit necesse angelis lauare pedes ꝟ̄ solū
in exēplū būilitatꝫ. dz ḡ aia deuota añq̄ ad altissimuz

accedat sacrm ꝓmo sub arbore requiescere. Arbor illa est crux scta & lauare ibi pedes. i. affectiones cū lachrymis. & tūc dicet xps ad sacerdotē Affer tria sata farine et fac inde panē vt talis reficiat. Tria sunt in sacro. s. diuinitas caro et aīa. Et sic anīa prius in humilitate lota accedat. g̃ xps añ̃ꝫ aplis dedit corpus pedes lauit: qz nullus superbus accedat. Quarto dico q̄ xps dedit nob̄ hodie exēplū vocatiōis in secretorū reuelatiōe & ꝑdicatiōe. R. uelauit eis tria secreta. nā videm⁹ in nālibus q̄ sunt pauci dñi q̄ sua secreta reuelāt seruis suis: s̄ xps dixit ad discipulos Joh. xv. Jā vos nō dicā seruos s̄ amicos qz seru⁹ nesciat q̄d faciat su⁹ dñs. s̄ ego q̄si amicus reuelo vob̄ & ꝑdico tria secreta. Prio mortē meā qz exiui a pīe & veni in mūdū. & iteꝝ relinq̄ mūdū & vado ad pīem. Jtē ego aīam meā pono ꝓ vobis. naz hodie tradar in man⁹ pctoꝝ in mortē & vn⁹ vīm me tradet. ex b̄ ceperūt tristari. Tūc ait tristicia impleuit cor vīm. s̄ expedit vobis vt ego vadā vob̄ pare locū & via tristicia vertet in gaudiū. Scdo ꝑdixit eis secretū & velut amicꝫ supnā remūeratione ne desperarēt dicēs Vos aūt sedebitꝫ sup sedes iudicātes. xij. tribus isrl. qz ipi credere noluerūt q̄uis signa diuersa viderunt. Tertio dixit eis eoꝝ dispsionē: vñ dixit eis. Scriptū est pcutiā pastorē & dispgent oues greg. Hui⁹ aūt dispsionis & secretoꝝ reuelationis legim⁹ figurā. iij. Reg. xix. q̄ Jezabel dña regionis iudeoꝝ pessima erat. misitq; nūcios & iussit interficere ꝓphās dñi: eo q̄ dixerūt veritatē. Tūc helyas fugit i deserti & requieuit sub iunipero & petiuit vt moreret. & obdormiuit ibi in amaritudie aie sue. venit g̃ angelus dñs portās sibi panē & aquā & suscitauit eū dicēs. Surge & comede: grādis tibi restat via. Qui surgēs comedit & bibit & ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vsq; ad montē dñi. Et ibi dñs secreta sua reuelauit sibi q̄ vellet i breui in curru igneo eū in paradisum ꝑ angelos ducere. & ibi vsq; ad diē iudicij nāliter viuere. & tpe antixpi debēt ꝓdicare. Jta spūal'r. Xps ꝓdixit suis discipulis tristiciā & cibauit eos pane vite & secreta eis reuelauit vt ꝑ illas secretoꝝ reuelatiōes eos ꝓfortaret. ita & nos debem⁹ facere. dū em̄ iust⁹ bō fugit mortē aie ꝑ pcti detestationez & refocilat sub iunipero pnie. qz iuniper⁹ est acut⁹. excitat⁹ diuīa inspiratiōe dz surgere ex pcti pigritatiōe & refici pane celesti & potari aq̄ tribulatiōis & lachrymaz effusiōis. & i fortitudine illi⁹ cibi queniet ad mōtē dei vite eterne sicut sancti apli. Montē in q̄ bñplacitū est deo bitare in eo: vt dicit ps. De isto pane celico q̄ hodie apli fuert recreati: ait Bern. O sancte panis q̄ nos sp reficis & nūq̄ in te deficis q̄ comederis q̄tidie & integer sp manes. illumia me. ꝓforta me. sctifica me. vas cordis mei de malicia euacua & illud reple dei gratia. g̃ quo ad thema. Exemplū dedi vobis.

Sequit sermo de passione dñi q̄ collectus est ex libro Jacobi de voragine. xxiiij.

Liens iesus q̄ iaz oīa

ꝓsummata sunt vt ꝓsummaret scptura. dixit. Sitio. illi g̃ spongiā plenā aceto ysopo circūponētes obtulerūt ori ei⁹. Cū g̃ accepisset iesus acetū dixit: cōsummatū est. & inclinato capite tradidit spm̄. Jo. xix. Xps in vita sua iudeis dederat multa documēta. exhibuerat multa sanctitatis exēpla. contulerat multa bñficia atq; miracula. Sz hodie miseri iudei ꝑ documēt dederūt xpo dura verba ꝑ exēplis dederūt duriora verbera: ꝑ bñficijs dederunt sibi durissima crucis tormēta. nō restabat nisi vna pena. s. vt ip̄s suz felle cū aceto potaret. sicut autoritate suprādicta dī. Jn q̄ q̄dez autoritate tria ponūt ex pte xpi & vnū ex pte iudeoꝝ. Mā ex pte xpi ꝑmo ponit ei⁹ feruens charitas cū dicit. Sitio. scdo ꝓsummationis veritas cū subdit: ꝓsummatū est. tertio magna pietas. cū dī. inclinato capite tradidit spm̄. Quarto ex pte iudeoꝝ magna crudelitas in b̄ q̄ sibi porrexerūt acetū ad bibendū. Circa ꝑmū notandū est q̄ in b̄ qd xpus dixit sitio. ei⁹ feruēs charitas notat. no em̄ sitiebat aliquē liquorē. Bern. Sitio ait xps nō voleo. O dñe q̄d sitiꝫ fidē vīam. salutē vīam. gaudiū vīm. plus aiaꝝ vīaꝝ ꝓditio q̄s corpis mei cruciat⁹ me tenet. Et si non mei saltē vū miseremini. Jsta autē xpi charitas triplr incēsa oēs alios amores supat & excellit. s. amorē nālez matrimonialē. socialez & aīalē. Amor nālis est q̄ est inter ꝑem seu matrē & filiū. & istum amorē amor xpi excellit. Nulla em̄ mater filiū suū intantū dilexit inq̄ tū xps nos hodie amauit. Esa. xlix. Nunq̄d pōt mulier infantē suū obliuisci vt nō misereat filio vteri sui et si illa oblita fuerit ego nō obliuiscar tui. Ecce i manib⁹ meis descripsi te vt sim mēor tui corā oculis meis sp. Nūq̄ fuit aliq̄ mater q̄ filiū suū intantū diligeret vt nomē suū in manib⁹ pingi vel scribi faceret. vt sic die & nocte memoriā ei⁹ habet. Christ⁹ aūt in manib⁹ suis die ac nocte scriptos nos portat vt sp memoriā nr̄i habeat. Et illa scptura nō fuit facta cū calamo vel atramēto vel in pgameno. s̄ calami fuerūt acutissimi claui. attramētū ei⁹ sanguis p̄ciosus. scptores iudei pueri. pgamenū caro manuū. Scdo excellit amorez matrimonialē q̄ est inter virū & vxorē. et b̄ in duob⁹ Prio in hoc si vxor fornicat vlteri⁹ nō recipit: s̄ aie nr̄e iesum xpm̄ sponsuz deserūt & dyabolo adultero cōsentiūt. xps eas penitētes recipit. et iō in cruce manus extēsas tenet ad innuēdū q̄ pctores ad se reuertētes ꝓtin⁹ amplexat. Hiere. iij. Vulgo dī si dimiserit vir vxorē suā & recedēs ab ea duxerit alterā. nunq̄d reuertet ad eā vltra. nūq̄d nō polluta et cōtaminata erit mulier ista. Tu aūt fornicata es cū amatoribus multis. tn̄ ad me reuertere. & ego suscipiaz te dicit dñs. Scdo amor xpi excellit amorē matrimonialez. in hoc q̄ dicit. Si eēt aliq̄ vxor q̄ maculas in facie vt corpe bīet & nō posset ab illis maculis emūdari. nisi vir vulnerari se faceret & in suo sanguie vxor balnearet: nō est aliqs vir q̄ vxorē suā tantū diligeret q̄ ista sustinere valeret. Anie eteni nr̄e erāt plene maculis. et iō xps in q̄nq; ptibus vulnerari voluit & sanguinē suū fudit in q̄ sponsa se balneauit et ab oibus maculis mūdata fuit. Et hoc est qd dī Eph̄. v. Viri diligite vxores vras quēadmodū xps dilexit eccliā & tradidit semetipm̄ ꝑ ea vt illā sctificaret mundās eā lauacro aq̄ in vbo vite vt exhiberet sibipsi gliosam eccliā nō habentē maculā siue rugā aut aliqd hmōi. s̄ vt sit scta & immaculata. Tertio amor xpi excellit amorē socialē q̄ est inter amicos. nullus bō inueniret q̄ vellet mori ꝑ amico q̄ntūcunq; iusto. s̄ pro amico bono. i. simplici fideli & innocēter dispōsito fortasitan qs se morti exponeret. nos nō eram⁹ iusti nec eram⁹ boni. s̄ impij & dei inimici. et tn̄ xps ꝑ nob̄ voluit mori. & b̄ est qd dī ad Ro. v. Cū adhuc essemus infirmi xps ꝑ nobis mortu⁹ est. Pōt tn̄ dici q̄ xps bēat vnicū filiū. s. gen⁹ hūanū. vt g̃ xps inter istos pacē faceret mediatorē se interposuit. j. Thim̄. ij. Un⁹ est mediator dei & hoim. bō xpus iesus q̄ dedit semetipm̄ redēptorē ꝑ nob. Sepe aūt cōtingit q̄ aliqs q̄n se inter du-

os rixãtes interponit: ab vtroq; vulnerãd⁹. Sz xp̃s vulnerat⁹ a pre Esa. liij. Propter scelus ppli mei p-cussi eũ Vulnerat etiã ab boie Zach. xiij. Dis plagatus sum i domo q̃ diligebãt me. Quarto vo amor domini nr̃i iesu xp̃i excellit amorẽ animalẽ q̃ est int̃ animam z corpus anima enim intantum diligit corpus q̃ ab eo separari renuit z omnem lesionem corporis vitat z fugit. Ania aũt domini nostri iesu xp̃i intantũ aias dilexit. q̃. s. a corpe suo p nr̃a salute separi voluit Job. x. Aiam meã pono pro ouib⁹ meis. Intantũ dilexit q̃ passus est corp⁹ suũ in q̃nq; ptibus cũ multa leticia lacerari vt p̃cũ nr̃e redẽptionis abũdanter effluer et. Vñ in psona sua dicit ꝓpheta. Cõcidisti sacũ meũ z circũdedisti me leticia. Scdo ponit cõsummatiõis veritas. psummataq; z cõpleta fuerũt oia q̃ dicta fuerũt de natiuitate sua: de sua cõuersatiõe z de sua passiõe. Hodie quoq; psummatũ fuit corp⁹ suũ z sanguis su⁹. Corp⁹ q̃dẽ suũ psummatũ fuit: q̃ oia ossa sua apparebãt z dinũerari poterãt. ps̃. Dinũerauerũt oia ossa mea. Nec mirũ si corpus eius sic fuit psummatũ q̃ fuit tribus disciplinis ꝑuissimis flagellatũ. Est em̃ q̃dã disciplina q̃ fit virgis: z ista fort̃ est q̃ carnẽ frangit. Est alia q̃ fit cũ spinis duris z acut̃ z ista est fortior: q̃ vsq; ad ossa pforãdo ptingit. Est aũt alia q̃ fit cũ ferreis instrumẽtis. z ista ẽ fortissima q̃ aiam a corpore excutit. Ista triplici disciplina fuit corp⁹ xp̃i flagellatũ. z iõ totaliẽ cõsummatũ. Primo em̃ fuit flagellat⁹ virgis seu funib⁹ nodosis qñ. s. pylat⁹ ip̃m ad colũnã ligari z flagellari fecit. z talis flagellatio totũ corp⁹ vulnerauit. Scdo fuit flagellat⁹ cũ spinis duris z acut̃ coronat⁹: z talis flagellatio vsq; ad os capitis z vsq; cerebrũ puenit: z ꝑm Chriso. Mille pũctis caput ei⁹ impleuit. z si dicat q̃ videt impossibile q̃ spine os capit̃ tãdurũ potuerũt pforare. Dez est ꝑm nãm s nõ ꝑm volũtatẽ diuinã. nec est ꝓriũ ei q̃d dr̃. Jo. xix. Os nõ cõminuetis ex eo. q̃ os capit̃ non fuit cõminutũ. lz fuit pforatũ. Tertio fuit flagellat⁹ instrumẽtis ferreis. i. cũ clauis acut̃. z ista flagellatio aiam excussit a corpe Mat. xxvij. Jesus clamãs voce magna pre nimio dolore clauoꝝ emisit spm̃. Scdo ei⁹ sanguis fuit psummat⁹. q̃ tot⁹ a corpore euacuat⁹. oia em̃ opa fecit de⁹ in nũero põdere vt mensura: vt dr̃ Sap. xj. excepto ope nr̃e redẽptionis. ibi em̃ nõ seruauit nũerũ. vt q̃ vnã vel duas guttas sanguinis funderet cũ vna sola sufficeret. nõ seruauit põdus. vt. s. vnã libr̃ã vel vnã vnciã funderet. nõ ꝟuauit mẽsurã. vt. s. vnũ calicez mẽsuraret. s totũ dedit totũ fudit. Vñ ps̃. Copiosa apud dm̃ redẽptio.

rñ. Prorsus copiosa q̃ nõ gutta sanguis. s vnda lumis p q̃nq; ptes corpis emanauit. Tertio oñdit magna cõpassio z magna pietas in s q̃ dr̃. Inclinato capite tradidit spm̃. Magna q̃dẽ impietas. q̃ iudei spm̃ xp̃i ab ei⁹ corpe violent̃ cũ mult̃ supplicijs expulerũt ps̃. Vim faciebãt q̃ q̃rebãt aiam. Ex s aũt q̃ dr̃. Inclinato capite tradidit spm̃. q̃dã voluerunt aiam ꝓncipalẽ sedẽ hr̃e in capite. Sup s tñ int̃ sapiẽtes fuerũt q̃ttuor opiniões. Quidã em̃ dixerũt aiam esse in corpe: z s ꝓpter auctem illã q̃ dr̃ Gen. ij. de creatiõe hois. Inspirauit i faciẽ ei⁹ spiraculũ vite. Jsta em̃ est inspiratio vite. Alij dixerũt ipam eẽ in corde z s ꝓpter auctem illã Mat. xv. De corde exeũt cogitatiões. q̃ em̃ cogitatiões exeũt absit nisi exeãt ab ania Hiero. in epl̃is ad fabiolã. Quid ꝓncipale hois nisi aia quã plato i cerebro: xps̃ eẽ in corde mõstrat. Alij dixerũt ipam i sanguie z s ꝓpter illud q̃d dr̃ Leui. xvij Ania ois carnis in sanguie est. Alij ipam eẽ int̃ corpe z in q̃libet pte totã. z hoc ꝓpter illud. ij. Reg. j. Adhuc tota aia est i memetipo in corpe meo. Judei vo volentes aiam xp̃i cruciare videnẽ istas q̃ttuor opiniones saltẽ ipo facto sciuisse. Prio em̃ ipam aiam cruciauerũt in capite q̃n fuit spinis coronat⁹. Anselm. Coronatus incedit. s ipe sua cruciat⁹ est corona. q̃ mille pũctis eius pciosissimũ verticẽ vulnerauit Scdo ipam cruciauerũt in corde. q̃ si fuit iuxta cor i latere vulnerat⁹ est: vt si forte aia remãsisset cruciatũ sentiret. Deruntñ cũ triplex sit amor. s. sermonis cordis z opis. tũc q̃n oñdit nob amorẽ sermõis sui in sapiẽti p̃dicatione. amorẽ opis i miraculoꝝ exhibitõe nõ restabat nisi oñderet amorẽ cordis quẽ oñdit i later̃ aptione Berñ. Clau⁹ penetrãs clau⁹ reserans. fact⁹ est mihi q̃ videã p foramẽ. clamat clau⁹. clamat vuln⁹ q̃ vere de⁹ sit in xp̃o recõciliãs sibi. Certõ cruciauerũt ei⁹ aiam in sanguie. q̃n. s. clauis acut̃ ei⁹ neruos aperuerũt. z totũ sanguinẽ cũ doloꝝ⁹ extraxerũt. ita q̃ corpus ei⁹ in cruce remãsit aridũ sicut lignũ: vs ps̃. Aruit tanq; testa vtus mea. Idem ossa mea sicut cremiũ aruerũt. Et assimilat xp̃s corp⁹ suũ teste z cremio. nã testa q̃ ꝓus fuerat hũida postmodũ ab igne facta est arida. Siliter cremiũ est lardũ adustũ. a q̃. s. ois pũguedo recessit. corp⁹ q̃ xp̃i i cruce fuit sicut testa q̃ ab oib⁹ suis humoꝝ⁹ fuit exiccata. Et fuit sicut cremiũ q̃ sanguie suo pciosissimo fuit euacuatũ Quarto vo afflixerũt ipi iudei aiam dñi nr̃i iesu xp̃i. a toto corpe q̃ a plãta pedis vsq; ad verticẽ nõ fuit in eo sanitas. Cruciat⁹ em̃ fuit i toto corpe. i pte supma fuit spinis coronat⁹. in media fuit ad colũnã ligat⁹ z flagellat⁹. in infima fuit pedib⁹ pforat⁹ vbi sensit magnũ dolorẽ: q̃ loc⁹ erat neruosus. z q̃ vn⁹ pes sup aliũ posit⁹ et q̃ grossis clauis pforatus z q̃ innitebat clauatis pedib⁹ totũ corp⁹. Quarto ponit̃ ex pte iudeoꝝ magna puersitas i eo q̃ os xp̃i aceto potauer̃t. Due magne rusticitates bodie ori xp̃i facte fuerunt. Una est q̃n sibi acetũ bibere dederũt. Scdo q̃n iudas ore suo turpissimo os christi fanctissimuz osculari ꝓsumpsit. istas duas rusticitates bodie multi adhuc faciũt ori xp̃i. Quidaz em̃ adhuc sibi dant acetum id est opera acerba. ps̃. Exacerbauerũt dñm pctores. Cũ em̃ debẽret dare vinũ suaue. i. opa bona z deo placita dant sibi acetum. i. opa acerba Esa. v. Expectaui vt faceret vuas z fecit labruscas. Scdo sunt q̃dã q̃ cũ iuda os xp̃i osculanẽ. Quatuor em̃ psone xp̃m osculate sunt Mã ipm osculata fuit mater ei⁹: q̃ qñ eũ infantez in brachijs suis baiulauit sepe ipm osculabat. z s in signũ amor̃. Osculat⁹ etiã fuit ipm symeon. qñ. s. ipm i vlnas suas assũpsit. z illd osculũ fuit i signũ reuerẽtie vl deuotiõis. sicut fiebs man⁹ vl pedes pape osculatur. Osculata etiã fuit eũ maria magdalena. z s in signũ recõciliatiõis. sicut qñ inimici ad pacẽ veniũt se mutuo osculanẽ. Osculat⁹ etiã fuit eũ iudas. z s in signũ ꝓditionis. sicut z ioab osculat⁹ est amasan: vt hr̃. ij. Re. xx. Quicũq; q̃ xp̃m osculabit videat q̃liter eũ osculet. Ille em̃ q̃ nullũ hz odiũ vel rancorẽ. s ad deũ z ꝓximũ hz sincerũ amorẽ osculat eũ cũ matre. Ille q̃ ad xp̃i passionẽ mlta reuerẽtia z deuotiõe z lachrymarũ effusiõe afficit̃. osculat eũ cũ symeone. Ille q̃ ꝓus erat deo inimic⁹. z in ista q̃dragesima est sibi recõciliat⁹ osculat̃ eũ cũ maria magdalena Ille q̃ bodie osculat̃ crucifixũ z etiã cũ ipo epulatur z post pascha ad pctã reuertit̃. osculat̃ eũ cũ iuda ꝓditore Magna em̃ proditio est bodie xp̃o osculũ dare et in

pascha cū ipo comedere ⁊ postea de domo corpis sui xpm expellere ⁊ inimicū sibi capitalem. i. demonē. in cor suū introducere. Talib⁹ pōt xps dicere qđ dr in ps. Tu vo hō vnanimis dux me⁹ ⁊ not⁹ me⁹ q̄ simul mecū dulces cibos capiebas. in domo dei ambulauimus cū consensu. Veniat mors super illos ⁊ descendant in infernū viuentes.

De passione dñi. Sermo. xxv.

Aspice ⁊ fac scdm exemplar qđ tibi i monte monstratū est Exo. xxv.

Christus est tanq̄ liber exēplaris: ad cui⁹ exēplar totā vitā nr̄am deducere debem⁹ ⁊ ipsaz corrigere. Eccl'ia q̄z officia sua ⁊ obseruātias suas ab isto libro extraxit. Maxime aūt i hac die eccl'ia i offi cio multa mysteria facit q̄ ab isto libro exēplauit. Et ī adducit supradictū vbū dei ps̄is eccl'iam alloquē ⁊ dicētis. Inspice ⁊ fac ꝺm exēplar qđ tibi in monte mōstratū est. Videam⁹ q̄ que sunt illa mysteria q̄ bo die eccl'ia facit ⁊ q̄ ex isto libro exēplauit. Primuz est q̄ altaria sunt denudata. Altare q̄dē est xp̄s q̄ bodie suis vestib⁹ fuit denudat⁹. Habebat eīm xp̄us tria ge nera vestimentoz. Prio habebat vestes materiales q̄s ferebat sicut alij boies. istis fuit denudat⁹. ps. Di uiserūt sibi vestimēta mea. Habebat aūt aliud vesti mentū. s. corp⁹ ꝓpriū. isto vestimēto aia xp̄i bodie fu it expoliata ⁊ corpe suo denudata. Job. xix. Inclina to capite tradidit spm̄. Habebat aūt vestes spūales. id est ipos apl'os qui xp̄m quodammō vestiebant ⁊ ornabāt Esa. xlix. Viuo ego dicit dñs. q̄ bis oib⁹ ve lut ornamēto vestier⁊. Istis vestib⁹ fuit post denuda tus. q̄ ab oib⁹ apl'is fuit derelictus. Scōm mysteriū est q̄ eccl'ia trib⁹ dieb⁹ mortē xp̄i plangit ⁊ tenebras facit ad innuendū q̄ sol trib⁹ horis tenebris se indu it ⁊ mortē xp̄i plāxit. vel ad innuendū q̄ triplex crea tura mortē xp̄i deflevit sicut pure corporalis. vtpote terra q̄ cōtremuit ⁊ sol q̄ obscurat⁹ fuit. ⁊ pure spūa lis sicut angelus. Esa. xxxiij. Angeli pacis amare fle bāt. ⁊ cōpositā sicut apl'i ⁊ sancte mulieres. ⁊ ī eccle sia trib⁹ diēb⁹ ⁊ noctib⁹ xp̄i mortē deplangit. Tertiū est q̄ cāpane bodie siluerūt. Xp̄s eīm habebat. xij. cā panas. i. xij. apl'os. quarū vna penit⁹ fracta fuit. s. iu das ⁊ remāserūt. xj. inter q̄s erat vna ceter⁊ grossior. scz Petr⁹ q̄ semel tamalte sonuit q̄ son⁹ ei⁹ sup ange los ascēdit: qñ dixit Mat. xvj. Tu es xp̄s filius dei vi ui. Ista cāpana bodie sonū suū pdidit qñ xp̄m nega uit. Similiter ceteri apl'i bodie sonū suum pdiderūt qñ xp̄m reliquerūt. Alia cāpana fuit xp̄us q̄ in vita non cessauit sonare. i. p̄dicare. tandē eleuata est in cāpani le crucis ⁊ ibi sonū dedit pie cōquestionis in auribus p̄is cū dixit Math. xvij. Deus me⁹ deus me⁹ vt qđ dereliq̄sti me. Dedit sonū magni amor⁊ cū dixit Jo. xix. Ecce filius tuus. dedit sonū magni doloris in auri bus būani gener⁊. cū dixit Treñ. j. O vos oēs q̄ trāsi tis p viā attēdite ⁊ videte si est dolor sicut dolor me⁹. et ista cāpana intantū sonuit q̄ rauca facta fuit ps̄. Laborauī clamās rauce facte sūt fauces mee. Tā dē ista cāpana fuit fracta. ⁊ etiā in q̄nq̄ ptibus pfo rata. ⁊ tūc oīno siluit ⁊ etiā sonū suū amisit. Alia vo cāpana fuit btā virgo Maria q̄ tādulciter sonuit q̄ fili⁹ dei ad ei⁹ sonū de celo venit qñ ipa dixit. Ecce an cilla dñi. Fiat mihi ꝺm verbū tuū. dulciter sonuit q̄ iohānes ad ei⁹ sonū in vtero tripudiauit. Ista cāpa na ferro doloris bodie pforata est. ⁊ ideo sonū pdidit Lu. ij. Tuā ipius aiam ptransibit gladius. Alia crea tura fuit vniuersitas creaturaz q̄ dat triplicez sonū. q̄ p̄dicāt dei potentiā ex sua magnitudine. dei sapiē tiā ex suo ordine. dei bonitatē ex sua vtilitate. Ista cā pana bodie intantū siluit q̄ tota cōfixa fuit. Leo pa pa ad b̄ pctū expauit ⁊ expaluit tota machina mun dialis. ⁊ fere in antiquū cahos redacta sunt vniuer sa. Qñ pbi videtes eclypsim solis p̄ naturā fieri dixe rūt. q̄ ordo nature puertit. aut elemēta mētiunt aut de⁹ nature patit. ⁊ elemēta sibi cōpatiunt. Quartuz est q̄ bodie tabule pcutiūt. illa aūt pcussio tabule re p̄sentat clamorē crucis. que clamat iudeoz malicia ⁊ xp̄i innocētiā. Scdo repūtat clamorē sanguis: q̄ cla mat p nobis ⁊ p̄ nos. Ma clamat p nob⁹ petēs mise ricordiā. vñ apl'us ad Heb. xij. Accessistis ad sangui uis aspsionē meli⁹ loquētē q̄z abel. Clamat aūt p̄ ter renos Job. xvj. Terra ne opias sanguinē meū neq̄ inueniat i te locū latēdi clamor me⁹. Latz ei sanguis xp̄i in eoz mēoria: q̄ nullā recordationē facit in eo rū volūtate. q̄ nullā deuotionē. Tertio son⁹ tabule repūtat ꝓfusum sonū q̄ fit i inferno. Sic̄dez qñ dñs noster iesus xp̄s claustra infernalia cōfringebat. Vñ dr in ps̄. Qui cōtriuit portas ereas ⁊ vectes ferreos cōfregit. Angeli valēter clamabāt. tollite portas p̄n cipes vias. Sancti p̄es iubilabāt. Vānati qui ibi re linq̄bant flebāt. demōes vlulabāt. ⁊ sic cōmix⁹ erat son⁹ gaudentiū ⁊ son⁹ flentiū. j. Esdre. iij. Nō pote rat q̄s̄q̄z cognoscere vocē clamoris letātiū ⁊ vocē fle tus ppli. Quarto son⁹ tabule repūtat strepitū armo rū quē fecerūt iudei i capiēdo xp̄m cū gladijs: armis fustib⁹ ⁊ laternis. Quinto son⁹ tabule fit ad excitan dā tristiciā ⁊ merorē. Hodie q̄dē eccl'ia tacet oēs so nos leticie ⁊ facit sonos tristicie. Ma tacet sonū cam pane ⁊ facit sonū tabule. Tacet lectiōes ⁊ facit lamē tatiōes. Tacet cātus leticie ⁊ dicit merozis ⁊ tristicie Quintū est q̄ passiōes alioz sanctoz celebram⁹ cuz gaudio. passionē dñi agim⁹ cū lamentatione. cui⁹ rō est: q̄ alij passi sunt ꝓpter se. s. vt gloriā acq̄rant quā nō habebāt. ꝑ xp̄s ꝓpter pctā nr̄a delēda. Alia rō est: q̄ bodie fleuit terra qñ ꝓtremuit. fleuit sol qñ obscu rat⁹ est. fleuerūt sancte mlieres. Luc. xxij. Filie syon nolite flere sup me. fleuerūt apl'i. vñ cantat. Tristes erāt apl'i de nece sui dñi. Fleuit petrus Math. xxvj. Egressus foras fleuit amare. Fleuit btā vgo. doloris gladio pforata. Fleuit xp̄s Math. xxvj. Tristis est aia mea vsq̄ ad mortē. Fleuerunt angeli Esa. xxxiij. Angeli pacis amare flebāt. Fleuisset si possibile fuis set de⁹ pater videt filiū suū tā ignominiose tractari. inter q̄ tot flētes null⁹ dz gaudere. Sextū est q̄ missa bodierna nō hz ꝓncipiū neq̄ finē: q̄ nec introit⁹ nec bñdicam⁹ dr. nec finit ad innuendū q̄ ille q̄ est pr incipiū ⁊ finis a nobis recessit. Ille etiā q̄ est in tribu one nō indiget bñdictione ꝑ cōpassione. ⁊ ī nō dicit bñdicam⁹ dño. Nō hz etiā ista missa mediū q̄ sacra hostia bodie est ablata. Septimū est q̄ circa crucem ter genua flectim⁹ vt illū honorem⁹ q̄ fuit ter ꝓ nob⁹ illusus. s. ab herode q̄ veste alba eū induit. a militib⁹ q̄ ipm spinis coronauerunt: ⁊ a iudeis q̄ sibi in cruce existenti insultauerūt. Facim⁹ ⁊ circa crucē officiuz in lingua greca ⁊ latina. ⁊ iste due lingue ipm cōfiten tur ⁊ adorāt. Lingua aūt hebraica ibi silet q̄ ipm nō cōfitet. Octauū est q̄ ante crucē totalit in terrā nos pstramus ⁊ postea osculamur. ipe eīm se ꝓpter nos pstrauit vsq̄ ad terre susceptionē. Phil. ij. Semet ipm exinaniuit formā serui accipiēs: vsq̄ ad terre ba bitationē. Baruch. iij. Post hec in terra visus est et

hoīb⁹ ꝺuersatus est vsq; ad terre intima p mozꝫ dele
ctionē. Wiere. x. vj. Fortis impegit fortē ⁊ ambo coꝛ
ruerūt pīter vsq; ad ēre penetratiōꝫ. Eccli. xxiiij. Pe
netrabo inferiozes ptes terre ⁊ inspiciā oēs dormien
tes ⁊ illūiabo oēs spantes i dño Monū ē q ecclia ho
die ꝓ oīb⁹ oꝛat. cui⁹ rō est q xp̄s hodie fuit valde pi
us i pcendo qñ dixit Lu. xxiij. Pr̄ dimitte illis q; ne
sciūt q̄d faciūt. Fuit valde liberalis i largiēdo: q; ad
modicā petitionē dedit latroni regnū celoꝝ. Fuit val
de largus i redimēdo: q; nō guttā ꝺ totū sanguinē ef
fudit ⁊ dedit ꝓ nr̄a redēptōe. tꝫ. Apud dñm miserico
dia ⁊ copiosa ꝛc. Jō ecclia ad sūitudinē xp̄i est liberalis
hodie i oꝛando ⁊ multū pia i pcendo. Decimū est q
hodie fideles ecclias ⁊ altaria sctoꝝ visitare ꝓsueue
rūt. Cui⁹ triplex est rō. Pria est q; talis visitatio rep̄
sentat visitationē apl̄oꝝ ⁊ sanctaꝝ mulieꝝ q; crebꝛe
sepulcꝛa visitabāt. Scda rō ē q; hodie xp̄s oēs scōs q̄
fuerūt a p̄ncipio mūdi vsq; tūc p̄sentialit̄ visitabat ⁊
ad lymbū descēdit. Lu. j. Visitauit nos oꝛiēs ex alto.
Tertia rō est q; hodie sancti debēt eē valde liberales
q; hodie de carcere erāt liberati ⁊ in celeste imperiuꝫ
sublimati. Sicꝫ de carcere liberarē ⁊ ad imp̄iū sub
limarē ille die illū multū diligeret ⁊ illa die multū li
beralis eēt. Merito ꝫ hodie fideles sctōs visitant vt
ab ip̄is de carcere liberaꝫ ⁊ ad imperiū sublimatꝫ bñ
ficiū obtinere valeāt. Qđ nob̄ p̄stare dignet. ꝛc.

In ipso die Pasche. Sermo. xxvj.

Esum queritis naza-

renū crucifixū: surrexit nō est hic Marci vlt.

Nos videm⁹ in nālibus q; de⁹ valde mira
bilia opa fecit ꝑm suā potēt. ā ⁊ ordinauit ea ꝑm suā
sapiam ⁊ pseruat ea ꝑm suā clemētiā. ⁊ iō ait ꝓpheta
in p̄s. Mirabilis de⁹ in oīb⁹ opib⁹ suis. Nā videm⁹
q; arbozes ⁊ plāte crescūt de terra: viresc̄ut: flozescūt:
fructificāt: matureſcūt. ⁊ fruct⁹ maturi colligūt ⁊ de
fructib⁹ viuit nā fragilis: ⁊ tpe suo arbozes arescunt
tanꝫ nō sit vita i eis ⁊ tñ iterū suo tpe reflozent ita q;
ois oculꝰ eas inspiciēs letat. Sz p quē modū illō fit.
certe ignozamus soli creatozi ꝓstat q̄ bz eas creare ⁊
totū celū gubernare. Ita spūal'r nota hoiez ꝑm Ma
theū. Arboz bona fruct⁹ bonos facit. Et i arboze na
turali ista supadicta videm⁹ q; egredit̄ de ēra occul
te viresc̄it: frōdescit: germiat: fructificat. arescit ad tē
pus ⁊ flozescit. Ita būana nā nascit̄ de terra: nutrit̄
de terra. in puericia viresc̄it. in adolescētia frōdescit.
in fortitudine germiat. in ope fructificat. in senectute
marcescit ⁊ arescit: q; cadunt folia ⁊ rami. ſ. qñ vires
deficiūt. ⁊ bō caligat in oc̄lis ⁊ i statura curuat ⁊ ad
mozē: ⁊ postea iterū reflozet in ip̄o die iudicij re
surgēdo. Et ista ꝓbat Job. xxiiij dicēs. Lignū bz spē
si ꝑ cisuꝫ fuerit rursum viresc̄it. Ita bō siliter q; nulli
sit dubiū de ħ: iō xp̄s de⁹ ⁊ bō in natura būana volu
it nasci de virgine. Flozuit i fortitudine: fructū fecit in
bona opatiōe. mozt⁹ est in crucifixione. sepult⁹ in se
pulcro manifesta visione: q; multi ħ viderūt. ꝫ modo
reflozuit i resurrectōne. Jō de eo ait ꝓpha. Reflozuit
caro mea. Quō autē hoc factū sit pz in euāgelio ꝑm
q; Marcus describit q̄ oia ista manifeste oculis suis
vidit dicēs. Maria magdalena ⁊ maria iacobi ⁊ ma
ria salome emerūt aromata vt veniētes vngerent ie
sum. Maria magdalena fuit illa cui dñs dixit i vigi
lia palmaꝝ. Dimissa sūt ei pcta multa qm̄ dilexit mul
tū ⁊ maria iacobi ⁊ maria salome fuerūt sozores virgi
dis marie. Et valde mane vna sabbatoꝝ id est vna
nocte trāsacto sabbato in q̄ sabbatū celebrabāt, veniūt
ſgit̄ ad monumētū dū sol incepit oꝛiri ⁊ dicebant ad
inuicē. Quis reuoluet nob̄ lapidē de monumēto qui
erat magn⁹ valde. ⁊ statim angelus dñi reuoluebat
lapidē de monumēto: ⁊ sedebat super lapidē ⁊ dixit.
Nolite timere: ⁊ introeūtes in monumentū viderūt
angelū in specie iuuenis sedētē in dextr̄ cooptū stola
cādida ⁊ timuerūt. Qui iterū dixit illis. Nolite expa
uescere. iesum q̄ritis nazarenū crucifixū: surrexit nō
est hic: ecce locus vbi posuerūt eū: ꝫ ite dicite discipu
lis ei⁹ ⁊ petro specialiter q̄ nimis tristis est eo q; ne
gauerit xp̄m: q; surrexit ⁊ p̄cedet vos in galyleā. i. pa
triā celestē: ⁊ ibi eū videbitꝭ facie ad faciē sicut i cena
p̄dixit vob. exiui a p̄re ⁊ veni in mūdū. et iterū relinq̄
mundū ⁊ vado ad p̄rem. ⁊ ibi me videbit⁹ in manife
sto. ꝫ quo ad thema Jesum q̄ritis nazarenuꝫ ꝛc. In
bis ℣ is angelus tria facit. Prio tangit passiōis xp̄i
ignominiā vt charitate inflamemur. cū dicit. Jesum
q̄ritꝭ nazarenū crucifixū. q. d. ꝓ nob̄ crucifixū. iō me
rito debem⁹ eū diligere ⁊ q̄rere. Scdo astruit resurre
ctionis gl̄iam: vt spe subleuemur: cū dicit. surrexit nō
est hic. q. d. iā gl̄ificatus est: ⁊ iō sup terrā q̄rēdus nō
est. Tertio subdit ꝓbationis materiā. vt in fide soli
demur: cū dicit. Ecce loc⁹ vbi ꝛc. Nō q; xp̄s surrexit
q̄ttuoꝝ modis: ⁊ b̄ quattuoꝝ de causis. Prio apparē
ter ꝓpter tristiū p̄solationē. Scdo potēter ꝓpter fidei
cōfirmationē. Tertio nāliter ꝓpter nature renouatio
nē. Quarto figuraliter ꝓpter future resurrectōis ostē
siōnē. Prio xp̄s surrexit apparēter ꝓpter tristiū cōso
latiōnē. Nā hodierna die apparuit discipulis suis ⁊
dilectis suis amicꝭ sex vicib⁹. Pria vice marie vgini
⁊ b̄ nō scribūt euāgeliste. q; illud q̄d pōt dubitari b̄
scribūt. ⁊ in illo nullus dz dubitare q̄n p̄mo apparu
it vgini marie q; xp̄s dixit. bonoza p̄em ⁊ matrē. ⁊ il
lud sp impleuit. ⁊ iō maria nō q̄iuit ip̄m cū alijs tri
bus marijs in sepulcro: ⁊ b̄ etiā ꝓpter nimiā debilita
tē coꝛpis ⁊ ꝓpter tristiciā quā habuit. Etiā dicūt aliq̄
doctoꝛes q; iste gutte sanguinee sup vestimēta ei⁹ ef
fuse sub cruce clarificabāt i resurrectiōe. ⁊ sic ip̄a bo
die gauisa est. Scda vice appuit marie magda. nam
q̄n ille tres marie venerūt ad sepulcrū. qđ fuit in boꝛ
to extra ciuitatē ⁊ nō inuenerūt coꝛp⁹ ꝫ angelū in de
xtris in stola cādida. ⁊ dixit eis. quē q̄ritis. surrexit
nō est hic. ite dicite discipulis. ⁊ cū irent ⁊ discipul⁹
dicere voluerūt Maria magdalena reuersa est sola
ad monumētū. Tūc duos angelos vidit. vnū ad ca
put ⁊ aliū ad pedes ⁊ dicūt. mulier q̄d ploꝛas. ⁊ cum
hec retrospexit. vidit dñm a lōge stantē i hoꝛto ⁊ pu
tabat ip̄m eē hoꝛtulanū dicēs Si sustulisti dñm meū
dicito mihi. vbi posuisti eū vt ip̄m tollam. rūdit dñs.
Maria. ⁊ in b̄ ℣bo cognouit euꝫ. ⁊ statim surrexit. ⁊
cecidit ad pedes ei⁹ vt osc̄lareꝰ. ⁊ ait dñs: noli me tā
gere. q; q̄ris dubitādo: ⁊ sic appuit scda vice Tertia
vice trib⁹ marijs simł. nā cū maria magd. vidit dñm
gauisa ē. ⁊ statī iuit ad alias marias. ſ. salome ⁊ iaco
bi vt eis dicēt. Tūc simł iste tres ibāt ad discipl̄os et
in via appuit eis xp̄s ⁊ dixit. Auete ⁊ osculabant pe
des ei⁹: tūc p̄misit eas se tāgere q; credebāt ip̄m sur
rexisse ⁊ dixit. Ite dicite frib⁹ meis q; surrexi a moꝛ
tuis. ⁊ sic appuit tertia vice. Quarta vice appuit pe
tro solus. Nā qñ isti tres marie eis dixerūt. tūc duo
discipuli ad monumētuꝫ statim cucurrerūt. ſ. petrus
⁊ iobānes: vñ Lu. Cucurrerūt duo simul ⁊ iobānes
fuit iuuenis ⁊ p̄cucurrit citius petro qui fuit senioꝛ ⁊
iobānes venit p̄rioꝛ ad monumentū ⁊ introspexit. ꝫ
cū petrus venit statim introiuit sepulcꝝ ⁊ inuenit lin
theū vel sindonē mundū in q̄ fuit coꝛp⁹ xp̄i inuolutū

ꝛ sudariū qđ habuit i facie. ꝛ sic iohes ꝛ petr⁹ recesse
rūt ꝛ eū nō inuenerūt. Cū aūt petr⁹ iuit ad secretū lo
cū in horto vt fleret. apparuit ei xp̄s vt nō ꝛsparet ꝫ
vt ꝓsolaret Lu. vl. Surrexit dn̄s vere ꝛ apparuit sy
moni petro. ꝛ sic q̄rta vice apparuit. Quinta vice ap
paruit illis duob⁹ discipulis hora vesptina euntib⁹
in emaus de birlm. sicut crastina die tenet euāgeliū.
Hic narra euāgeliū h̄ ꝛ cras p̄dicabit qđ hodie ē fa
ctus. Et sic apparuit q̄nta vice. Sexta vice apparuit
hodie oībus aplis sū in domo vbi cenā fecerunt ꝛ ibi
ꝓter metū iudeoꝝ mānserūt ꝛ ostiū clauserūt. ꝛ clau
sis ianuis ad eos intrauit dicēs. Pax vobis. nolite ti
mere. ego sum. Et h̄ apparitio facta fuit de sero hodi
erna die. ꝛ iō p̄z q xp̄s surrexit apparēter ꝓpt̄ trist̄iū
ꝓsolationē. Scđo xp̄s surrexit potēter ꝓpt̄ fidei cōfir
mationē. q̄s em̄ vnq̄ ex mortuis potuit seip̄m resus
citare? certe nullus. ꝫ xp̄s ꝓpria potētia seip̄m resusci
tauit Matħ. vl. Data est mihi oīs ptās i celo ꝛ i tra
Et Joh. x. Ptātē habeo ponēdi aiam meā ꝛ iterū su
mēdi eā p resurrectionē. Legim⁹ em̄. iiij. Reg. iiij. Or
belyseus iuscitauit puerꝝ mortuū. ꝛ h̄ non fecit ꝓpria
potētia ꝫ dīna: qz orauit ꝛ se sup puerꝝ posuit vt car
nē caleraceret ꝛ sic ip̄m resuscitauit. Etiā legimus in
eodē li. q ossa belysei ꝓpt̄ fuerūt trāslata i aliū locū
ꝛ tetigerūt ossa alteri⁹ mortui ꝛ surrexit. ꝛ h̄ virtute
ꝛ ptāte diuina vt iudeos incredulos in fide resurre
ctiōis p̄firmaret. ꝛ sic xp̄s hodie resurgere voluit ptā
te ꝛ vtute ꝓpria vt nos incredulos p̄firmaret: vtz in
euāgelio q ꝓpria ptāte surrexit. Nam feria sexta qñ
erat sepult⁹ dixerūt iudei ad pylatū. Dñe iube sepul
crū custodiri ne seductor ille nos seducat: ꝛ ne disci
puli furent ei⁹ corp⁹ ꝛ dicāt surrexit a mortuis. Tūc
pylatus fecit signare sepulcruꝫ cū sigillo ad iūcturas
lapidū ꝛ app̄ciauerūt q̄tuor fortes armatos vt tres
noctes ac tres dies deberēt custodire sepulcrū: qz di
xit xp̄s. Tercia die resurgā: ꝫ i nocte ista qñ xp̄s sur
rexit fact⁹ est terremot⁹ magn⁹. qz custodes facti sūt
velut mortui ꝛ fugerūt ꝛ xp̄s surrexit clauso tumulo
sine fractiōe sigilli: ꝛ dixerūt mlieres. Quis reuoluet
nobis lapidē. ꝛ iō surrexit potēter ꝓpria vtute. de boc
q̄dā sacerdos hodie dubitādo quō xp̄s posset resur
gere clauso tumulo cogitauit. Tūc cingulū q erat p̄
cinctus iacuit aī eū clausū sicut habuit circa corpus
ꝛ audiuit vocē sic dicētē. Sicut xp̄s clauso exiuit vte
ro vginis ꝛ cingulū in ꝓspectu tuo. sic xp̄s exiuit clau
so tumulo. ꝛ ꝫ xp̄s surrexit potēter ꝓpt̄ fidei ꝓfirma
tionē. Tercio xp̄s surrexit naturalr ꝓpt̄ nature reno
uationē. nā sicut nā dedit fenici q se renouat morien
do ꝛ resurgit iterū volādo: vt dicit Jsiđ. de naturis re
rū. q qñ fenix trecētoꝝ vel q̄dringētoꝝ annoꝝ ē vni
ca auis nō h̄s sociū sicut alie aues q posset sibi filios ꝓcreare: ꝫ sol⁹ volat in mōtib⁹ armenie ꝛ i mōtib⁹
libani ꝛ cū senserit se annosum decet ipm nā q volat
ꝛ q̄rit ramos de nobilib⁹ arboribus ꝛ facit in altiori
mōte i cacumine mōtis nidū ꝛ volat ad calorē solis
ꝛ laborat i volādo donec vlteri⁹ volare nō pōt ꝛ cuꝫ
impetu q̄rit nidū q nidus tūc accēdit ꝓ calorē solis ꝛ
se ꝛburit i nido. ꝛ de cinere illi⁹ auicule tercia die alia
auis renascit ꝛ iterū volat. Jta xp̄c voluit innouare
hūanā naturā antiquā p pctā p̄inoꝝ pentū i nidulo
sctē crucis ꝓpria volūtate corp⁹ in igne dīne caritatis
moꝛi. ꝛ tercia die renouare i resurgēdo. Jtez legim⁹ in
Exo. q moyses ex iussu dn̄i posuit. xvij. vgl̄as i tēplū
ꝛ nulla inter eas reflouit nisi tredecima q fuit virga
aaron. Jta mozalr de⁹ creauit. xij. naturas rer. ſ. no
uē chozos angeloꝝ. Post has decima nā fuit p̄fecto
rū aialiū q fuerūt creata aī boiez. post aialia creauit
pisces: post pisces reptilia ꝛ volatilia. q̄ꝝ nāꝝ trede
cima fit hūana nā. q iō vltio fuit creata: qz nulla illa
rū nisi hūana nā debuit renouari. ſ. p resurrectionē. ꝛ
iō xp̄s voluit p̄m⁹ eē q renouaret hūanā naturā et
clarificaret eā. sicut vga aaron arida p̄cisa. ꝛ in aridā
terrā posita reflouit: frōduit: ꝛ fructū fecit qz ꝓtulit
amigdalas pulcr. ozes q̄ aī p̄cisionē habuit. ꝛ sic ptz
q xp̄s hodie surrexit ꝓpt̄ nature renouationē. Quar
to xp̄s surrexit figuralr ꝓpt̄ future resurrectōis oñsi
onē. nā multi sūt ꝛ fuerūt aī xp̄m q credere noluer̄t
q bō incinerat⁹ posset resurgere. ꝛ iō legim⁹ Ezech.
xxxvij. qñ ꝓpha ezechiel p̄dicauit futurā resurrectio
nē iudeis ipsi credere noluerūt. Et iō dn̄s oñs oñdit
ꝓphe cāpū magnū plenū ossib⁹ aridis ꝛ dixit dn̄s ad
ꝓphetā. vides ossa ista oꝝ mortuoꝝ hoim. ℟ndit. Vi
deo dñe. Et dixit. Dic ex vbo meo vt resurgāt. et sta
tim dixit ꝓpha. Ossa arida audite vbū dn̄i ꝛ stati ac
cesserūt i ictu oculi iūctura ad iūcturā ꝛ vnūqđq ad
locū suū. ꝛ steterūt sup pedes ꝛ cutes ꝛ nerui ascēde
rūt ꝛ adhuc nō bēbant vitā. Et dixit dn̄s. voca q̄tuor
vētos a q̄tuor ptib⁹ mūdi ꝛ adducāt spīn vite. ꝛ ait
ꝓpha: Veni vent⁹ oriēs. occidēs: septētrionalis ꝛ me
ridionalis. ꝛ insufflate ossa ista ꝛ reuiuiscāt: ꝛ statim
oēs vixerūt. ꝛ erat exercit⁹ magn⁹ valde. Et ait dn̄s.
Sic ego dn̄s q creaui vos de nihilo renouabo vos ꝺ
sepulcris vr̄is. Mozalr h̄ visio manifeste oñdit resur
rectionē futurā. nā p ossa q iacuerūt in cāpo notant
oīa hūana corpa q iacēt in cinere sup vniuersā terrā
spiritib⁹ p̄uata. ꝛ cū venerit dies ista in q reflorēt oīa
xp̄s q bodie surrexit veniet cui p̄ oīa dedit in man⁹
suas ꝛ ei oīa obediēt. Mā mare dabit suos mortuos
terra mortuos suos. infernus mortuos suos. ꝛ adbe
rebūt ossa ad ossa. ꝛ vnūqđq redibit ad ꝓpria ꝛ coo
pient carne p̄stina: ꝛ q̄libet in carne sua videbit sal
uatorē. vñ Job. xix. Et in carne mea videbo deū sal
uatorē meū. ꝛ iō xp̄s voluit bodie resurgere vt vnus
q̄sq̄ p̄paret se ad futurā resurrectōz. Rogem⁹ ꝫ ꝛc.

Feria scđa post pasca. Sermo. xxvij.

Dsolus peregrinus

t ꝛc. Lu. vl. Mō q sicut videm⁹ qñ alicꝫ in
aliena vomo ex patria nasceret. in aliena
p̄ria ꝙuersaret. ꝛ i aliena vomo nutriret. ꝛ i aliena ci
uitate moreret. i alieno sepulcro sepeliret ver⁹ eēt pe
grinus. Jta xp̄s ꝓpt̄ nos ꝛ ꝓpt̄ nr̄am salutē dereliq̄t
p̄riā celestē ꝛ glie vt ipe ait Dicere. xij. Relicꝫ vomū meā
ꝛ hēditatē meā ꝓpt̄ te. ꝛ h̄ modo tāq̄ i aliena vomo
fuit nat⁹. ſ. i pegrinatōe marie qz iuit de nazareth
tbleē. Jtē i aliēa p̄ria ꝙuersat⁹: nā maria cū puer
ihu pegriata ē i egyptū. ꝛ ibi erat septē ānis i pegrina
tiōe. Jn aliena ciuitate mortu⁹. ſ. irlm quā elegit pas
siōi. i alieno sepulcro fuit sepult⁹. qz ioseph ab arima
thia sepeliuit eū i suo sepulcro qđ exciderat in petra
in quo nondum quisq̄ positus fuerat. bene ergo po
terant isti ꝙuo discipuli dicere verbum ꝓallegatum.
tu solus pegrinus es ꝛc. Quō istud accidit patet in
euāgelio. Duo ex discipulis iesu de. lxvij. ſ. cleophas
ꝛ lucas ibāt ipsa die resurrectōis dn̄i vicꝫ beri i castel
lū noie emaus qđ erat a irlm in stadio ſpacioꝝ. lx. h̄ spatio stadiorum
est alterꝝ dimidiū miliare de nr̄is. qz erat q̄daꝫ gigas (sunt 125 pass)
noie bercules ꝛ qñ ille ibat trāsibat vno anbelitu. lx.
passus. ꝛ ibi stabat. ꝛ iō ista loca dicebāt stadia ꝛ isti
duo discipuli loq̄bant ad inuicē de bis oībus q acci

derāt in ierm. z cū loq̄rent z vn⁹ aliū q̄reret. tūc xp̄s in spē pegrini appropinq̄bat eis z ibat cū illis: z oculi eoꝝ tenebāt. ne eū agn̄scerēt: z ait ad illos. Qui sē bi sermones q̄s cōfertis adinuicē ambulātes z estis tristes. Et rn̄dit cleophas. Tu sol⁹ pegrin⁹ es i ierm z nō cognouisti q̄ facta sūt i illa bis die⁹. Quib⁹ ipe dixit. q̄: z dixerūt de iesu nazareno: q̄ fuit vir ꝓpha potēs in ope z ꝓmone coꝝā deo z oi pplo. Et quō tradiderūt eū sūmi sacerdotes z p̄ncipes nr̄i in dāna tionē mortis z crucifixerunt eū. Nos aūt spabam⁹ qz ipse erat redēptur⁹ isrl. Et nūc sup hec oia bodie ē dies tercia vt facta sunt hec. Sz z mulieres q̄dā ex nr̄is terruerūt nos q̄ ante lucē fuerūt ad monumētū z nō inuēto coꝛpe ei⁹ venerūt dicētes se etiā visionē angeloꝝ vidisse. q̄ dicūt eū viuere: z abierūt q̄dā ex nr̄is ad monumentū z ita inuenerūt sicut mulieres dixerūt. ipm vo nō inuenerūt. Et ipse dixit ad illos. O stulti z tardi coꝛde ad credēdū i oib⁹ q̄ locuti sūt ꝓphe. Nonne oportuit hūc pati xp̄m z sic intrare in gloriā suā. z incipiēs a moyse z ꝓphis interptabat illis i oib⁹ scpturis q̄ de ipso erāt z appꝛopinq̄bāt castello q̄ ibāt. z ipse finxit se longi⁹ ire z coegerūt illū dicētes. Mane nobiscū dñe q̄n aduespascit z inclinata ē iā dies. z intrauit cū illis. z factū ē cū recūberet cū illis accepit panē z bñdixit z fregit z porrigebat ill⁹. z statim cognouerunt eū i fractōe panis. qz fregit q̄si aliq̄s scinderet z stati euanuit ab oculis eoꝝ. Et dixerūt ad inuicē. Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat in nob cū loq̄ret nob in via z aperuit nob scpturas. z surgētes eadē hora ꝛegressi sūt in ierm z inuenerūt xp̄m congregatos. z eos q̄ cū ipis erāt dicētes q dñs surrexit vere z apparuit symoni petro z narrabāt q̄ gesta erāt i via. z quō cognouerūt eū in fractōe panis. q̄ ad thema. Tu so. pe. es i ierm. Nō q xp̄s ē pegrin⁹ fact⁹ ꝓ nob. z hūc ad q̄tuoꝛ. Prio q̄ ad vestimētū scdo q̄ ad piculū. tercio q̄ ad viā. q̄rto q̄ ad signum. Prio ꝓ nob xp̄s voluit eē pegrin⁹. z hūc q̄ ad vestimētū. solēt enī pegrini bne vestimēta ab alijs distincta sicut lamina. vñ legit. j. Re. ij. q anna būit filiū cui nomē samuel. cui⁹ natiuitatē angel⁹ p̄dixit: quē devouit p⁹ hūc fecit filio suo vestimētū qd dī filamia de albo pāno z duxit eū i sylo. z pñtauit eū i tabnaculū. Ita virgo maria suo dilecto filio xp̄o iesu. c⁹ natiuitatē angel⁹ gabriel p̄dixit. fecit tunicā albā de purissima ⁊ginea carne assūpta. vñ ipse ait de se z de alijs bñtib⁹ vestimēta sua mūda Apoc. iij. Ambulabūt mecū i vestimētis albis. qz digni sūt. Sz illd vestimētū albū sui sctissimi coꝛpis factū ē in pegrinatōe ꝓ nob sangie rubricatū Vñ āgeli ad ipm de pegrinatōe venientē dixerūt. Quare rubꝛa ē vestimētū tuū. Rn̄dit. sanguis aspsus ē super vestimēta mea. hui⁹ rubri vestimēti legim⁹ figuram Gen. xxxvij. Pr̄iarcha iacob būit. xij. filios q̄z vnus quē mag diligebat fuit apd pr̄z. z alij filij fuert i valle ebron z sichimis pascētes pecora. Faciebatq̄ p̄ filio suo tunicā filaminā z misit ipm de domo advallē dothaim vt visitaret frēs. Vidētes frēs tunicā exuert sibi z laceraverūt: z i sāguie miscuert z miserūt pūi p mulierē q̄ accepit tunicā laceratā i sanguie intinctā. z iuit ad patrē dicēs. Vide si tunica filij tui sit an non. quā cū vidisset p̄ ait. Fera pessima devorauit filiū meuz Morabr. p̄i in dinis būit i domo sua iuxe se dilectū filiū suū iesū z būit i dcto bui⁹ pegrinatōis plēs filios q̄ pascebāt pecora suoꝝ pctoꝝ. misit igr filiū suū z fecit sibi tunicā filaminā. i. būanā nām de virgine. quē cū iudei vidētes ipm apphēderūt z vēdiderūt ꝓ. xxx. argēteis z tunicā sui coꝛpis lacerauerūt cū flagellis et coronatōe: ita q̄ totalr fuit i sanguie intincta z dedert mlierib⁹ gini marie. quā tunicā coꝛpis accipiēs maria añ crucē i gremiū z dicēs. p̄ celest̄ vide si tunica filij tui sit an nō. quā cū vidit p̄ ait. Fera pessima. i. gen⁹ iudeoꝝ devorauit filiū meū ita miserabilr tractado. Et iō p̄ vindicauit i eis q oēs fuert destructi z vēditi. Et sic pz q xp̄s fact⁹ ē ꝓ nob pegrin⁹ q̄tū ad vestimētū. Scdo dñs ur̄ dī pegrin⁹ ꝓ nob hūc in mūdo q̄tū ad piculū qd sustinuit. sustinet eñ pegrini diuersa picula. q̄nq̄ a socijs q̄ eos pdūt. ita xp̄s a ꝓpio discipulo iuda tradit⁹ fuit z vēdit⁹ ꝓ. xxx. argēteis. vñ iuit ad p̄ncipes sacerdotū dicēs eis. Quid vultz mihi dare z ego vob eū tradā. At illi ꝓmiserūt sibi trigita denarios z spopōdit. Itē pegrini sustinēt picula ab hospitib⁹ q̄ inēdū eos occidūt. Ita xp̄c a iudeis q̄ fuert hospites i hac pegrinatōne Zach. xiij. In bis plag pla gat⁹ sū in domo eoꝝ q̄ diligebāt me. Itē sustinent picula a spoliatoꝛib⁹. ita pegrin⁹ ꝓ nob xp̄c fuit spoliatus z vestib⁹ denudat⁹. Vñ ait Luc. xviij. Milites q̄ crucifixerūt eū acceperūt vestimēta sua z diuiserūt ea Itē sustinēt pegrini picula ab incursionib⁹ siue infestatōib⁹ bestiaꝝ. z iō portāt baculos. sicut xp̄s a dyabolis z tñ eis resistebat. Ita q̄libet xp̄ian⁹ accipiat baculū sctē crucz ꝓpē insidias serpētū z bestiaꝝ. i. demonū z malaꝝ tentationū. ita hodierna die pegrini multa sustinēt cū tñ pacē hāe debērēt. nā i antiq̄ lege pegrinis dabat⁹ pax. vñ de hūc hr̄ Josue. c. ix. vbi leg⁹ q̄n iosue venit cū filijs isrl añ trā ꝓmissiois vt gentiles cū suis possideret. Videtes gabaonite aliq̄ viri ꝓ parauerūt se sicut pegrini z acceperūt baculos z pileos z induebāt vestimēta lacerata z calciamēta fracta z i vasculs acceperūt acetū z i burs bībat duꝛ panes z antiquū z de nocte exiuerūt z de mane venert ad exercitū iosue q̄si alōge venirēt. q̄s iosue inꝛrogauit vñ venirēt. q̄ dixerūt de remot⁹ ptib⁹ sum⁹ pegrini. Cū q exiuim⁹ patriā nostrā ista vestimēta fuerūt noua: et sil⁹ ista calciamēta z iste panis fuit nou⁹ ecce q̄dur⁹ ē. Istud vinū i vasculs fuit recēs: ecce factū ē acetum Tūc ait iosue exq̄ estz pegrini pacē hāe debet. z sic ꝓcepit q null⁹ eos molestare debēt. z hūc fecerī iudei et alij q̄ nihilomi⁹ fuert saraceni. Sz heu miseri xp̄iani spoliāt pegrinos z recipiūt eos: z isti iudei z gētiles sup illos testioniū adducēt i die iudicij Deb. xj. Peregrini z hospites sē sup trā ne oppmas eos. Tercio xp̄c fuit pegrin⁹ ꝓ nob i hūc exilio q̄ ad vias. Peregrini nāq̄ libēter vadunt vias planas. sic xp̄s sp ascēdit montes z descēdit. Descēdit nanq̄ ab alto monte in vallē mirie. vñ ait i ps. A sūmo celo egres. ei⁹. Itē ascēdit altū mōtē olivueti baiulās sibi crucē Jo. xix. Itē fecit magnū descēsū vicz ad lymbū vbi captiuos liberauit. Itē fecit magnū ascēsū q̄n celos ascēdit. vnde apls. Ipse ascēdit sup oēs celos vt adiplēt oia. Quare sic ascēdit z descēdit z ꝓ diuersas vias h⁹ mundi ambulauit. Certe xp̄c nos vt nob viā demōstraret. qz ipse ait. Ego sū via veritas z vita. via. s. nō errās. veritas nō fallēs. z vita nō finiēs. z q̄ sequit̄ me nō errat. Sūt eñ q̄tuoꝛ q̄ pegrinis viā oñdūt. Primū ē ferri i pssio. nā q̄n pegrini vadūt cū ferris baculoꝝ faciunt fixuras in via vt sic sequētes recte vadāt. ita xp̄s via recta fixuras habuit in coꝛpe suoꝝ vulnerū cū ferris infixas. quas quilibet patiēs in tribulatōne sequit̄ p viā rectā patrie q̄ ducit ad patriā. Secōm qd oñdit viam pegrinis est palmarū reflexio vel ramoꝝ iuxe viā Ita spinea corona nobis oñdit viā rectā ꝓ humilitatē. Dis eñ superbus caput suū erigēs z coronās dz at-

tendere coronā xpi ⁊ accipe būilitatē q̄ est via recta. Tercū qđ oñdit viā rectā pegrinis est lapidū cōgregatio. qz inuijs ad romā pegrini magnos aceruos lapidū ponūt iuxta rectā viā: vt sequētes viā ⁊ ignorātes sequant̄ viā rectā. Ita quēlibet pegrinū ambulātē dz ducere xpi lapidatio ꝑ iusticia vt ptz in euāgelijs. Qui igit̄ ꝓsequit̄ ꝑ iusticia. inspiciat lapidatiōz xpi vt teneat viā iusticie Sap̄. x. Justuz deduxit dñs ⁊c. Quartū qđ ostēdit pegrinis viā est crucū erectio: nā cruces solēt libēter erigi iuxta viā vt pegrini non errēt. Ita q̄libet fidelis xpianus pegrinus existēs in hoc seculo dz sibi inspicere ⁊ assumere crucē pnie: q̄ oñdit aie post hanc vitā viā celestis patrie. Unde ait dñs Math. x. Qui nō accipit crucē suā. i. pniam ⁊ sequit̄ me. s. ꝑ pniam nō ē me dignus. Et sic pz q̄ xp̄s est pegrinus factus ꝓpter nos in hac exilio q̄ ad vias ꝑegrini. Quarto xp̄s est ꝓpter nos pegrin⁹: ⁊ hac ꝓpter insignia q̄ reportauit ad patriā celestē. Videm⁹ nāq; qñ pegrini redeūt ⁊ suā pegrinationē ꝓpleuerūt solēt signa portare: ⁊ hac ꝓpter tria. Primo vt homies signa videtes eis magis bonū faciāt. Ita xp̄s voluit signa suarū cicatricū in corpe reseruare vt deo pri oñdat ⁊ ipm ad miscdiā nobis faciendā valeat inclinare. vñ ad Hebr. ix. Introiuit ihs in celū vt appareat vultui pris ꝑ nobis intercedēdo. Scdo portāt signa qñ redeūt in signū ꝓpletois pegrinatois sue. ita xp̄s portauit signa ad celū vt oēs angeli viderēt ꝓplementum redēptois. Uñ ait xp̄s Joh. xvij. Pr̄ opus ꝓsummaui qđ dedisti mihi. nūc aūt clarifica filiū tuū. Tercio portāt pegrini sig̃ i reditu ad patriā vt securi⁹ q̄ viā i cedāt. Sic ꝑ q̄libet nr̄m sequēs verū pegrinū in via iusticie: in via humilitatis. in via patie. in via pnie reportat aia ei⁹ de hac vita signū saluatois ⁊ securitat̄ sicut em̄ hostes timēt signū ⁊ fugiūt ita dyaboli fugiunt. ⁊ hō ducatu angeli secure vadit. Ueruz pcōres xp̄m nō sequētes. ꝑ pegrinos oppugnātes dicūt tunc in egressu aie. ⁊ in die iudicij istud qđ scriptū ē de eis in ps. Signa nostra non vidim⁹ ⁊c. Et illud Sap̄. v. Ergo via iusticie errauim⁹: ⁊ lumē iusticie nō luxit nob.

Feria tecia post pasca. Sermo. xxviij.

Tetit ihesus in medio

discipulorū suorū ⁊ ostēdit illis manus ⁊c. Lu. xxiiij. Nos videm⁹ q̄ aialia irrōnalia ñ reliquūt suos puulos donec sciāt se nutrire. iō tādiu manēt circa ipos docētes ipos quō pñt se nutrire. vñ ps. sic aq̄la. puocās pullos suos advolādū ⁊ sup eos volitās. etiā hac videm⁹ in pentib⁹ bonis q̄ magis sūt solliciti circa suos filios vt eos ad bonū educāt q̄ ꝑ seipsis. vt ait Sapiēs Eccl. vij. Filij tui sint eruditi. Ita etiā spūal̄r fec dñs nr̄ ihs xp̄s elegit suos apl̄os tāq̄ filios dilectos eos docuit q̄diu apud eos erat ⁊ sine eo sp tristes erāt. Uñ ait petrus. Dñe q̄ ibimus sine te q̄ bēs verba vite. Et iō noluit eos relinq̄re q̄usq; i fide ꝓfirmaret ⁊ spūm scm̄ mittēt. ⁊ sepe eis apparuit infra hinc ⁊ ascēsionē. vtz in euangelio. Discipuli erāt sic ꝓgregati ꝓpter metū iudeoꝝ ⁊ ꝓturbati de amissione pris. stetit igit̄ in medio eoꝝ ⁊ dixit eis. Pax vobis ego sum. nolite timere. Conturbati ho ⁊ pterriti discipuli existimabāt se spm̄ videre. Et dixit qđ turbati estis ⁊ cogitatiōes ascēdunt in corda vra Videte manus meas ⁊ pedes meos qz ego sum: palpate ⁊ videte qz spūs carnē ⁊ ossa nō hz sicut me videtis hre. Et cum hoc dixisset oñdit eis manus ⁊ pedes. Adhuc illis dubitātib⁹ ⁊ mirātib⁹ ꝑ gaudio dixit. habetis hic aliq̄d qđ māducem⁹: ⁊ obtulerūt ei ptē piscis assi ⁊ fauī mellis. Et cū manducasset cora illis. accepit reliq̄as ⁊ dedit illis: ⁊ dixit ad eos. Hec sunt vba q̄ locut⁹ sum ad vos cū adhuc essem vobiscū. q̄m necesse est impleri oia q̄ scripta sunt in lege moysi ⁊ ꝑphetis ⁊ psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum vt intelligerēt scripturas: ⁊ dixit eis. Quia sic scriptū est. Et oportebat pati xp̄m ⁊ resurgere a mortuis tercia die ⁊ p̄dicare in nōie eius pniam ⁊ remissionē pcōrū in oēs gētes. Hic fit q̄stio. vtrū clarificat⁹ posset cibū naturalē comedere. Ad hoc dicūt doctores q̄ xp̄s modicū sumpsit de pisce ⁊ de fauo mellis vt ostenderet suā resurrectionē verā esse: ⁊ iste cibus euanuit sicut lapis calidus attrahit aquā ⁊ in se ꝓsumit. Et iō dicūt q̄ electi trāslati in paradisum comedūt fructū ⁊ ꝓsumūt sicut humorem sol. qz eno ch ⁊ belias ibi manēt vsq; ad diē iudicij. Nota q̄ xp̄s oñdit discipulis q̄tuor ꝓpter q̄ttuor cās. Primo ostēdit illis manus vt eos ⁊ nos ꝓuocaret ad pugnandū. Scdo oñdit eis latus vt eos ⁊ nos incitaret ad diligendū. Tercio ostendit eis pedes vt eos ⁊ nos reuocaret ad seruiēdū. Quarto oñdit eis totū corpus vt eos ⁊ nos incitaret ad cōpatiendū. Primo xp̄s post resurrectionē suā ostēdit suis dilectis discipulis man⁹ vt eos ⁊ nos ꝓuocaret ad pugnandū di. Videte man⁹ meas q̄bus fortit⁹ pugnaui ꝑ vobis ⁊ inimicū supaui. Et iō dicit Hiero⁹. Opus xpi actio nr̄a est instructio. Et iō fortiter pugnāti multā ꝓmisit gloriā. Et iō ait. Sic oportebat xp̄m mori pugnādo: ⁊ sic intrare in gloriā suā. Qui ꝑ q̄ vult cū xp̄o post hanc vitā intrare in gloriā. dz fortiter pugnare cōtra sex vicia. de q̄ habem⁹ figurā. j. Mach. ij. Ubi sex iniqui duces pugnabāt cōtra iudā machabeū ducez iusticie ⁊ volebāt ꝓpl̄m suū cogere ad adorandū idola. ⁊ recedere a deo q̄ fecit celū ⁊ terrā. Et ait machabeus dux iusticie. Melius est mihi mori in ꝓlio q̄z videre mala gētis nr̄e ⁊ fideliter pugnauit ⁊ vicit. ⁊ in gloriā hui⁹ mūdi intrauit. ita q̄ nomē eius laudabit̄ sup oēs duces vsq; ad diē iudicij. Et cū xp̄o mō itrauit ad eternā gliā. Ita spūal̄r sex sūt vicia q̄ nos impugnāt velut sex duces. Prim⁹ dux vicioꝝ ē iust⁹ amor ⁊ hac mltos supauit. Ita mlti sē q̄ amāt seipos ⁊ amāt creaturā plusq̄ creatorē. de q̄b⁹ ait dñs Mat. x. Qui amat patrē aut matrē aut vxorē aut filios aut seipm sup me: nō ē dign⁹ vt itret i gliā meā. qz xp̄s ducē iusti amoris supauit. pl⁹ nos q̄ seipm amauit Scds dux malicie ē iust⁹ timor. Multi nāq; sūt q̄ plus terrenā penā timēt q̄ eternā. ⁊ iō nolūt agere pniaz. de q̄bus Job. vj. Qui timet pruinā cadet sup eū nix eterne dānatōnis. Terci⁹ dux malicie ē voluptas carnis q̄ mltos vicit. vñ Hiero. Qui carnē suā i delectat⁹ ipinguāt vmib⁹ eū parāt. Ite Apoc. xviij. Quātū glorificauit se i delicijs tātū ei date de tormēt̄. Quart⁹ dux malicie ē pudor. Multi sūt q̄ bona facerēt si hac pudorē de ꝓrio ⁊ socijs q̄ irridēt. Magn̄ ē stulticia q̄ hō hz pudorē in hac q̄ ꝓficet̄ peta sua ⁊ facit bonū. meli⁹ eet hre pudorē cora vno hoie q̄ hre pudorē i iudicio cora deo angelis ⁊ hoib⁹. Quint⁹ dux q̄ multos vicit ē falsa spes. Dicūt ei dñs misericors ē ⁊ neminē vult dānari. si vellet dānare hoiem passus ꝑ hoie nō fuisset Uñ dicit Aug. sup epl̄am ad Roma. Spes non confundit si sepe cōfundit q̄n aliquis sperauit ⁊ ita non inuenit Sextus dux malicie q̄ vicit multos est luxuria q̄ tam seminas q̄ viros vicit ⁊ intrare ad regnū celoꝝ siue ad gloriā nō ꝑmittit. vñ apl̄us ad Eph̄. v. Nis fornicator aut immūdus nō hēbit ptē in regno

dei.iō oñdit xp̄s man⁹ q̄si pugnasset fortiē. Si aūt illos sex vicit iudas machabe⁹ z intrauit in gloriā mū di q̄nto magis vos si tenueritis zviceritis intrabitis in regnū celoz z in gl̄iā eēnitatē. Jō p̄mittit dñs gloriā Apoc.iij.di. Qui vicerit sedebit mecū in throno. Scdo dñs nr̄ ihs xp̄s oñdit hodie suis discipulis latus vt ipsos discipl̄os z nos excitaret ad diligēdū. q. di. Videte lat⁹ meū mihi aptū. coz i meo vulneratū. vt .s. videas quātū te dilexi: vt ait Cañ.iij. Vulnerasti coz meū amica mea. Dyabolus nāq; būano generi infixit lāceā sue fraudis tria vulnera cordi. Et iō voluit dñs lat⁹ suū apire. Añ legim⁹. ij. Reg. xviij. q̄ dauid dilexit Absalon filiū suū eo q̄ erat pulcerrim⁹. & ipse absalon ꝓpter suā pulcritudinē noluit p̄i obedire ꝓpter qđ fugit a facie p̄is in desertū. z ioab aduocatus p̄is trāstixit tres lanceas p latera absalon: et mortu⁹ est. qđ cum p̄ audisset ait. Quis mihi det vt moriar ꝓ te fili mi absalon ꝓpter nimiā dilectionē bina vice reuocauit verbū istud ꝑdictū. Ita moriār ꝓ dō nota xp̄m: q2 dō di manu fortis. h̄ habuit pulcerrimū filiū. s. hoiem ad imaginē dei creatū: & pulcritudinem nr̄am nō curauim⁹ creatoꝛē: & fecim⁹ ꝯ obedientiā in paradiso ꝓpter qđ venit ioab. i. diabol⁹ z transfixit p latera z coz ei⁹ tria maxima vulnera z mortem aie infixit. Primā fixurā aie fecit p lāceā gule dicēs. Comedatis de fructu nequaq̄ moriemini. Scdaz fixurā aie infixit p lanceam supbie di. Eritis sicut dij. Terciā fixurā cū tercia lancea fixit p lanceā auaricie dicēs. Sciētes bonū z malū. Cū ꝫ videret p̄ nr̄ ihs xp̄s suū dilectū filiū. s. gen⁹ būanuz bis trib⁹ lanceis vulneratuz ait. Quis mihi det vt moriar ꝓ te fili mi absalon. i. aia deuota. z sic ꝓ ea coz fecit vulnerari vt nos a vulneriḇ nr̄is sanaret. z iō ostēdit lat⁹ vt nos ad amādum illū excitaret. Tercio xp̄s ostēdit pedes ap̄lis vt nos z ipsos ad suū seruitiuz ꝓuocaret. Añ Eccl̄i.ij. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iusticia z timore. Item Esa.lij. Pedes eoz recti q̄ speciosi pedes euāgelizantiū bona ꝑdicātiū pacē. Ad seruitutē suā nō vult xp̄s bre nisi sunt mūdi. pulcri z sapiētes de q̄ legim⁹ figurā Dañ.j. Nabuchodonosoz rex babylonie ait suis aduocatis. Eligite mihi tres pueros decoros forma z sapiētes. in q̄bus non sit macula vt stent sup pedes z seruiāt mihi. z elegerūt danielē Sidrach z Abdenago. z isti tres fuerūt mūdi. iusti z fideles. ita q̄ nolebāt vti cibarijs regis. eo q̄ ipsi credebāt in deū q̄ fecit celū z terrā. z ipse rex adorauit idola. z ꝓpter h̄ petierūt q̄ darēt eis legumia. Ita spūaliter si rex inundus z eēnus voluit bre seruitores mūdos. quātomagis rex celestis: in cui⁹ ꝓspectu angeli sūt mūdi. Et isti tres bebebāt in se tres vtutes. ideo fuerūt in principis seruitiū electi. Primo nāq; fuerūt prudētes. Mā vn⁹. s. daniel i sua prudētia excellebat oēs prudētes babylonie. ita q̄z z nos xp̄ianos oportet esse prudētes vt de p̄teritis ac de p̄nt⁹ z de futuris prudēter oia disponam⁹ ad nostrā vtilitatē z dei gloriā. Scdo fuerūt mūdi. ita z nos oportet esse mūdos. nā vt ait ap̄lus Eph̄. v. Dis fornicator aut imūdus nō hz p̄tē i gl̄iā dei. Tercō fuerūt i fide stabiles. q2 magī elegerūt mori q̄ negare deū. Jō misit rex nabuchodonosoz i cādētē fornacē ibi sedebāt q̄si i roze. ita z nos oz esse stabiles i fide. z sic ptz q̄ xp̄s oñdit eis pedes: vt nos i suū seruitiū inclinaret. Añ p̄s. Sicut oculi puoz in manib⁹ dñoz suoz. q̄n stant z seruiūt eis. ita oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m donec misereat nr̄i vt intrem⁹ cū ipso i gloriā. Quarto dico q̄ oñdit suis discipulis totū suū coz p⁹ vt nos z ipsos ad ꝓpatiēduz reuocaret. Añ ait q̄ ad eos intrauit. Ego sum nolite timē. spūs carnē z ossa nō hz sicut me videtis hre. De isto oñsione sui coz pis legē ꝺ quodā sctō vicz machario q̄ deū multū annis exoꝛauit dicēs. O dñe quō ꝓ me q̄libet pctōre tot mala pati in tuo sctissimo coꝛpe potuisti cū nō ex opibus iusticie q̄ fecim⁹ nos meruim⁹ cui apparuit dñs dicēs. Misereꝺia me spinis coꝛonauit. caritas lat⁹ meū pfoꝛauit. patiētia me flagellauit benignitas clauū i dexterā manū fixit. clauū i sinistrā manū māsuetudo. pietas clauū in dextrū pedē fixit. humilitas clauum in sinistrum pedem fixit. bonitas me ligauit. Sed iusticia i bis locum nō habet. Unde ait ap̄ls ad Tyt̄. Nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos s̄m misereꝺiam saluos nos fecit. Et iō exq̄ audiuit talia de xp̄o q̄ iste virtutes eū cogerēt ad sustinēdū talia ꝓ hoie depinxit xp̄m in cruce pendentē z supra crucem imaginē pulcerrime ꝺginis supra quam scripsit misereꝺiam aureis lr̄is. z huic coꝛonā spineā impōsit. Jtē in latere dextro pulcrā puellā latus ei⁹ apientē z iuxta eā scripsit charitas. Jtē ad dextr̄ brachiū puellam pulcrā q̄ clauū i dextrā manū incussit cū malleo ferreo z iuxta illā scp̄sit patiētiā. Jtē iuxta sinistram manū puellā q̄ clauū infixit. z iuxta illā scp̄sit benignitas. Item iuxta dextrum pedem puellam. et iuxta illam scripsit pietas iuxta sinistram. scripsit mansuetudo. z puellam depinxit. Jtez ex alia parte stetit puella depicta z funem in manu tenuit z captiuauit: et hāc imaginē sctūs iste oī die bonoꝛauit iuxta reuelationē saluatoꝛis. Et iō ostēdit eis man⁹ vt eos z nos ad pugnandum aīaret. ostendit latus vt eos et nos ad amādū ꝓuocaret. Oñdit eis totū coꝛp⁹. vt nos z ipsos ad ꝓpatiēdū reuocaret vl̄ inclinaret. Oñdit eis pedes vt nos z ipsos ad suū ꝺuitiū ꝓuocaret ꝛc.

In octaua pasce. Sermo. xxix.

Afer digitū tuū huc

i z vide ꝛc. Joh. xx. Sciendū est aūt ad nostrā doctrinā q̄ tria genera hoim solet quilibet libēter recipe in domū suā. s. mgr̄m. medicum: z amicū. Mgr̄m q2 pōt ab eo doceri Ezech. xliij. Docebūt vos inter sctm̄ z pollutum q̄d agere debeatis. Medicū solet vnusq̄sq; libēter accipe in domū. q2 dī Eccl̄. xxxviij. Honoꝛa medicū ꝓpter necessitatē. si enī inciderīs in infirmitatē pōt tibi subuenire. Jtē amicū fidelē. vñ ait sapiēs Prouer. xvij. Omni tēpe diligit q̄ amicus est. Istas aūt tres ꝓditōes habuit xp̄s Fuit mgr̄ doces nos viā veritatis. Añ ait Joh. xiij. Vos vocatis me mgr̄ z dñe z bñ dicitis: sum etenim Item fuit medicus q2 sanauit eos Luce. vj. Qui habebāt infirmos ad eum veniebāt q2 virtus de illo exiuit z sanabat oēs. Item fuit amicus q2 aiam suā dedit ꝓ ouibus in morte. z be tres bone ꝓditōes ostenduntē in hoc euāgelio Johannis. Cum sero esset die illo vna sabbatoꝛū. i. prima die post sabbatum. z boc fuit in die pasce de sero. z fores essent clause vbi erāt discipuli cōgregati ꝓpter metum iudeoꝛum. venit ie sus ianuis clausis z stetit in medio discipuloꝛum suoꝛum z dixit eis. Pax vobis. Et cum hoc dixisset: oñdit eis manus z pedes z latus. z gauisi sunt discipuli viso dmino. eo q̄ surrexit a mortuis. Dixit eis iterum. Pax vobis. Sicut misit me pater z ego mitto vos. Hec cū dixisset insufflauit et dixit. Accipite spm̄ sanctum quoꝛum remiseritis peccata remittuntur eis. et quoꝛum retinueritis retenta sunt. Thomas

aũt vnus de .xij. nõ erat cũ eis qñ venit ihesus. Dixerũt ergo ei alij discipuli. vidim⁹ dñm. Ille aũt dixit. Nisi videro in manib⁹ eius fixurã clauoꝝ: ⁊ mittã digitũ meũ in locũ clauoꝝ ⁊ mittã manũ meã in lat⁹ ei⁹ nõ credã. Et post dies octo. s. hodie iterꝝ erãt discipuli eius intus ⁊ thomas cũ eis venit ihs ianuis clausis ⁊ stetit in medio ⁊ dixit. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitũ tuũ huc ⁊ vide man⁹ meas ⁊ affer manũ tuã ⁊ mitte in lat⁹ meũ. ⁊ noli ee incredulus ꝫ fidelis. Rñdit thomas ⁊ dixit. Dñs meus. s. q̃ me redemisti ⁊ deus me⁹. s. q̃ me creasti. Dicit ei ihs. qz vidisti me thoma credidisti: beati q̃ nõ viderũt ⁊ crediderũt. Multa quidẽ ⁊ alia signa fecit ihesus in ꝓspectu discipulorꝝ suorꝝ q̃ nõ sunt scripta in libro ꝟ. hec aũt sunt scripta vt credatis qz ihs est filius dei. ⁊ vt credentes vitã habeatis in noie ei⁹. Quo ad thema. Infer digitũ tuũ huc ⁊ vide man⁹ meas. Nota q̃ ꝯtuor sunt man⁹ q̃s debemus videre. Prima est man⁹ diligens. scda est man⁹ scribẽs: tercia est man⁹ ꝓcutiens. qrta est man⁹ tribuẽs. Prima manus est dirigẽs vel demõstrans. Nam videmus q̃ vbi vie sunt, plixe ibi ponit manus q̃ ostẽdit ⁊ dirigit ambulantes ad viã rectã. vñ ait in ꝑs. Deduxisti dñe ꝓplin tuũ in manu moysi ⁊ aaron. ⁊ ostẽdisti eis viã bonã ꝑ quã ambulant. Sicut eĩ manus bois habet pollicẽ: ⁊ q̃tuor digitos. ita dz hẽ virtuosus bõ manũ quã inspiciat vt ipm ad vitã rectã dirigat. Pollex est iusticia. qz sicut pollex habet duo mẽbra. ita iusticia. q̃ bõ sit iustus q̃ ptinẽt ad deũ ⁊ primũ. tunc tpe mortis dirigit ipm deus ꝑ viã rectã. Vñ Sap. x. Justũ deduxit dñs ꝑ vias rectas. ⁊ ostẽdit illi regnũ dei. qz pollebat in virtute iusticie. Digitus post pollicẽ est index. ⁊ ꝑ hunc accipit prudẽtia. nam sicut ille digitus habet tria membra. ita prudẽtia habet tria. Vñ prudẽtia cogitat de ꝓteritis. ordinat de ꝓsentib⁹. ⁊ puidet de futuris Prouer. vj. O piger vade ad formicã ⁊ discе ab ea prudẽtiã. Digitus post indicẽ est medi⁹. ⁊ hic significat fortitudinẽ: ⁊ ille silr habet tres articulos vel mẽbra. ita fortitudo tria dz hẽ vt bõ resistat diabolo q̃ nititr eũ occidere. ⁊ resistat fortiter mundo q̃ nititr ipm a deo retrahere. ⁊ resistat fortiter carni q̃ nititr ipm decipe. Post mediũ digitũ est anularis. iuxta minimũ digitum. ⁊ in isto portat anulus. qz ibi est vena q̃ tangit cor ⁊ significat dilectionẽ. Et silr habet tria membra ita dilectio dz esse. q̃ diligas deum ex toto corde. ꝓximũ sibi subueniẽdo. ⁊ diligas teipm aiam tuã mũdã seruãdo. Post anularẽ est minim⁹ ⁊ iste vocat auricularis. qz dz auricularis. eo q̃ bõ põt attingere aures. ⁊ significat obedientiã. Vñ sicut digitus iste silr habet tres articulos. ita obediẽtia obediat suo superiori. suo sili. suo inferiori. sicut ꝑps fuit obediẽs vsq; ad mortẽ. ⁊ iõ exaltauit eũ pr. ⁊ dedit illi nomẽ qd ẽ sup oẽ nomen. vt in noie eius flectat ptãs inferni. mũdi ⁊ celi: ⁊ sic ꝑz prima manus dirigẽs ad viã rectã. Et iõ ꝑps oñdit in cruce manus. q̃si diceret. Ecce bõ viã rectã. Scda manus est manus scribẽs. aliqñ eĩ scripsit scripturã rigoris ⁊ iusticie. scripsit scripturã misericordie in templo qñ ꝓtabãt sibi mulierẽ in adulterio deprehensam ⁊ accusabãt eam ⁊ interrogabãt dicentes. Magr. mulier ꝟ deprehensa est in adulterio: ⁊ moyses iussit eam nobis lapidare. q̃d tu dicis de ea. Tunc dñs manu scribebat in terra ⁊ ait. q̃ vrm sine pcto est. primus mittat in eam lapidẽ. Tunc oẽs confusi recesserũt. ⁊ ait ad mulierẽ. Ubi sunt q̃ te accusabant. Nemo te ꝯdẽnauit mulier. Que dixit. Nemo dñe. Dixit aũt dñs. Nec ego te ꝯdemnabo. Vade et iam amplius noli peccare. ⁊ hec est manus cum scriptura mie q̃ scripta est ꝓ oẽs penitẽtes. Scdo scripsit scripturã iusticie manu rigoris ꝓtra induratos. Huius legimus figurã in libro Dan. v. Balthasar rex babylonie spoliauit regẽ birim. ⁊ tulit inde vasa sacrificij. calices ⁊ lauatoria argentea ⁊ aurea. ⁊ thuribula aurea. ⁊ alia multa. ⁊ fecit conuiuiũ magnũ ⁊ comedit et bibit de vasis sacrificioꝝ templi ⁊ laudauit ydola et blasphemauit ꝓtra deũ. Tunc sedẽs in conuiuio vidit manũ in superficie pietis aule scribẽtẽ ⁊ neminẽ iuxta manũ illã. ⁊ iõ nimiũ territus. vocauit oẽs sapientes regionis. vt exponerẽt sibi banc scripturã quã man⁹ hec scripsit. quoꝝ nullus ꝟ potuit. Tandẽ vocatus est daniel ꝓpha. cui dixit rex. Expone mihi banc scripturã q̃ est scripta. Mane thetel phares: ⁊ dabo tibi munera magna. Rñdit daniel. Exponã tibi. Tu eĩ nosti qualia dñs fecit cũ tuis antecessoribus. ⁊ specialiter cũ nabuchodonosor pie tuo. qui eleuatus fuit in superbia. ⁊ iõ eiectus de regno comedit fenũ vt bos: ꝫ ad ista nõ cogitasti ⁊ spoliasti templũ dñi. ⁊ in vasis aureis q̃ ptinẽt ad laudẽ dei laudas ydola tua. iõ scripsit manus ꝓtra te illa tria verba. Mane. i. deus numerauit dies tuos q̃s viuere debes ⁊ ꝓpleti sunt ad tps. ⁊ ideo morte morieris. thetbel. i. appẽsa sũt opa tua in statera bona ⁊ mala. ⁊ plura sunt opa tua mala q̃ bona. iõ morte morieris. Phares. i. diuisum est regnũ tuũ tribus regibus qui veniẽt in breui ⁊ interficiẽt te. ⁊ diuidẽt regnũ tuũ: ⁊ in sequenti nocte accidit ei sicut daniel sibi exposuit ⁊ mortuus est. qz Darius rex psarũ venit nocte ⁊ occidit oẽs in ore gladij ⁊ destruxit ciuitatẽ ⁊c. Ita spñaliter induratus nõ cogitat q̃ deus multis pctoribus fecit: ꝫ pmanet in peccatis. ⁊ vasis aureis. s. memoria voluntate ⁊ intellectu. q̃bus vti deberet ad laudẽ dei. vtiꝫ ad laudem ⁊ bonorẽ diaboli. qd̃ videns ipse dñs manu sui rigoris ⁊ iusticie scribit ꝓtra eũ hec tria verba. Mane. i. numerauit dies tuos q̃s ꝓpleui: ⁊ ꝟ ꝓpter pctã tua. thebel. i. ꝑsideraui opa tua bona ⁊ mala ⁊ valde pauca sunt opa tua bona. ꝫ valde multa sũt opa tua mala. Phares. i. diuisi iam regnũ tuũ. Nam aiam tuã diuisi diabolis. res tuas amicis. ⁊ carnẽ tuã vermibus ⁊ isti tres sic accipiũt vnusq̃sq; partẽ suaz. vt nullus eorꝝ daret partẽ suã ꝑ alios duab⁹. nã diaboli nõ darent aiam ꝑ rebus ⁊ ꝑ corpe. Nec vermes darent carnẽ ꝑ anima vel rebus. nec amici darent res tpales ꝑ aia ⁊ corpe. Et ideo misera anima existens in purgatorio clamat ad amicos q̃ tollũt res suas dicẽtes illud Job. xix. Miseremini mei miseremini mei saltẽ vos amici mei. qz manus dñi tetigit me. ⁊ sic ꝑz manus scda. Ideo videte manus meas. Tercia manus est manus ꝓcutiẽs ⁊ ista ꝓcutit aliqs misericorditer ꝑ infirmitatẽ ⁊ aduersitatẽ vt emendent: vt ꝑz in figura tpe Esaie. filij isrl exercerunt ydolũ in campo ⁊ planicie nemorosa in bonore cuiusdã ydoli nomie baal ⁊ illi obtulerũt filios ⁊ filias: vt ꝑz in ꝑs. Immo lauerũt filios. s. ⁊ filias suas demonijs. In ꝟ ꝓpheta tus est deus ⁊ dixit ad Esaiã vade ⁊ dic filijs isrl. Extendã manũ meã ⁊ ꝓcutiã illos ⁊ dispgã baal de loco isto. ⁊ ꝓcussit eos manus dñi. eos tribulãdo ꝑ infirmitates eorꝝ ⁊ ꝑ famẽ ⁊ ꝑ mortẽ ⁊ destruxit ydolũz. et sic emẽdauerũt se ⁊ agebant pniam. Ita spñaliter multi sunt qui in ꝓsperitate et abundãtia rerum immolant demonijs et non deo. quia magis eligunt creaturas q̃ deũ creatorẽ qd̃ videns dñs extẽdit manũ suaz

de alto ꝓcutit ꝓ aduersitates vt eꝫnēdenť et laudent creatoꝛē. Jtē illa manus potētie aliqs ꝓcutit ꝓ eternā dānationē. vt ait in ps. Jn manu potēti ⁊ bza. ex. Cum illa manu ꝓcussit regē pharaonē. de q̄ legimus Exo. Qꝛ pharao noluit dimittere ppl'm dñi ꝙ afflixit ĩo clamabāt ad celū. ⁊ ait dñs. Jnduratū est coꝛ pharaonis ⁊ non vult dimittere ppl'm meū nisi in manu fortī ⁊ ꝓcussit totū regnū egyptioꝝ cū diuersis plagis ⁊ tandē extendit manū ⁊ submersit eū in mari rubro Jta vult facere oĩbus induratis in pctis q̄ nolūt audire ꝑdicare verbū dei: ꝙ magis indurant. ⁊ illos tangit in manu potēti. Uñ apl's Heb. x. Horrendū ē incidere in manus dei viuētis. Jtē i Exo. Extēdisti manū tuā ⁊ deuoꝛauit eos terra infernalis. ⁊ ꝫ est tercia manus quā videre debemus oculis coꝛdis. Quarta manus est manꝰ tribuens: ⁊ ꝫ manus multa tribuit iustis. Uā primo dat gratiā sanitatis. Uñ ait ille bō cuius filia erat moꝛtua Math. ix. Dñe filia mea mō defuncta est. ꝙ veni impone manū sup eā ⁊ viuet. Et ita dꝫ dicere q̄libet pctoꝛ. cuiꝰ aia moꝛtua est i pctis. Jtē ista manꝰ pietatis tribuit iustis foꝛtitudinē. Uñ ait euāgelista de sctō iohe. Eteni manꝰ dñi erat cū illo ⁊ ꝓfoꝛtauit illū in oi bono. Jtē ista manꝰ pietatis deducet. Uñ in ps. Eteni manꝰ tua deducet me. ⁊ tenebit me dex. tua. Jtē ista manus pietatis ꝓ bāevitā tribuit electis tria. Uā tribuit eis bñdictionē. Uñ in ps. Apis tu manū tuā ⁊ imples oē aial bñdictōe. Jtē ista manꝰ tribuit gaudiū. i. gaudiū immēsitatē. vñ ait aia electa sedēs cū deo in eternitate. Leua eiꝰ sub capite meo. i. sinistra manꝰ. ⁊ dextera eiꝰ amplexabitur me. Jtē ista manꝰ tribuit electis honoꝛis dignitatez Uñ petrus in cano. sua Humiliamini sub potēti manu dei vt vos exaltet in tpe visitatōis. i. in die iudicij Jtē ista manus tribuit electis quietis securitatē. Uñ dicit Sap. iij. Justoꝝ aie in manu dei sunt. ⁊ nō tanget illos toꝛmentū malicie. Et sic ꝙz ad thema. Uide manꝰ meas. vide manū clementie. manū iusticie. manū potētie ꝓcutiētē. vide manū pietatꝫ dona tribuētē

Dñica prima post octauas pasce. Sermo. xxx.

Go sū pastoꝛ bonus

e Joh. x. Paulus apl's doctoꝛ ecclesie dei in epl'a ad Eph. dicit q̄ xp̄s est caput nostrū ⁊ nos mēbza eius. ipse eĩm p̄ nr̄. nos aūt filij eius. ipse est rex noster. nos populus eius. nos ꝺo oues ⁊ ipse pastoꝛ. ergo ait. Ego sum pastoꝛ bonus. q̄ autem est caput nr̄m ponit rōnem. nam caput habet optimū locū in mēbris ⁊ est nobilius ⁊ subtilius ⁊ est dignius. Jta xp̄s obtinet excellentioꝛē locū in celo ⁊ in terra. Uñ ait ꝓ apl̄m etā. Et ego ponā primogenitū illum excelsum p̄ regibus terre. Etiā sicut caput ē subtilius. q̄ habet oēs sensus coꝛpis in q̄b⁹ ꝓsistit sapia ꝙ i sua sapia excellit oēs sapiētias mūdi. vñ ait apl's. Col. ij. Jn eo recōditi sunt oēs thesauri sapie ⁊ sicut nobilius est mēbrū. ita xp̄s q̄ nos nascimur in pctis ipse sine pctō de virgine purissima de spūsancto ꝯceptus: vt dicit Petrus qui pctm̄ nō fecit nec est inuētus dolus in oꝛe eius. Etiā est dignius q̄ caput habz regere oĩa mēbza coꝛpis ⁊ vitaz eis ministrare. ⁊ oĩa mēbza seruare ad modū boni pastoꝛis q̄ regit ministrat ⁊ ꝓseruat suas oues. ꝙ bñ pōt dicere verbū ꝑ legatū. Ego sum pastoꝛ bonus. Quō aūt illas habet regere. custodire. liberare. ⁊ eis ministrare. cognoscere ⁊ signare: ꝙz in euāgelio. Dixit iesus dis. suis in cena q̄ ꝓ eis ⁊ ꝓ nobis voluit ire ad moꝛtē. ego sum pastoꝛ bonus: bonus pastoꝛ aiam suā. i. vitā ponit ꝓ ouibus suis. mercēnarius ⁊ q̄ nō est pastoꝛ cuius nō sunt oues ꝓprie videt lupū venientē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit ⁊ dispgit oues. mercēnariꝰ aūt fugit. qz. s. ꝓ mercede pascit oues. ⁊ plꝰ curat de mercede q̄ de salute ouiū. i. fideliū. qz nō ptinet ad eū de ouibus. Ego sum pastoꝛ bonus ⁊ cognosco oues meas. ⁊ cognoscūt me mee. sicut nouit me p̄r ⁊ ego cog̃sco p̄ez: ⁊ aiaz meā pono ꝓ ouibꝰ meis. ⁊ alias oues habeo. s. gentiles q̄ nō sunt ex h̄ ouili. ⁊ illas oportet me adducere ꝓ meos apl̄os post ascēsionē. ⁊ vocem meā audiēt q̄ fient xp̄iani. ⁊ fiet vnū ouile. i. vna congregatio fideliū in sanctā ecclesiā. ⁊ vnus pastoꝛ. s. papa ex pte mei cui ꝓmisi pascere sanctā ecclesiā. Etiaz aliqui dicūt sup illo verbo. Erit vnū ouile ⁊ vnus pastoꝛ q̄ adhuc q̄ ante diē iudicij erit vna fides ꝓ totū mundū. Quo ad thema. Ego sum pastoꝛ bonus ꝛc. Nota q̄ bonus pastoꝛ circa suas oues. i. fideles in ip̄m credētes q̄tuoꝛ facit. Primo signat studiose vt cog̃scat. Scꝺo ꝓtegit affectuose. vt custodiat. Tercio liberat p̄ciose vt possideat. Quarto pascit fructuose vt alliciat. Primo dico sic q̄ chr̄istꝰ sicut bonus pastoꝛ signat oues suas studiose vt cognoscat hic et in moꝛte ⁊ in die iudicij. nā sepe seducit ouis vt occidat. ita multi seducunt vt occidant in aia a lupo furibūdo. vtz. ij. Reg. xij. vbi legimꝰ q̄ dñs misit ꝓphetam ad regē dauid q̄ peccauit ⁊ ait ad euz. Quidam paup bō habuit ouē quā tenerrime dilexit: ita q̄ illa ouis comedit de mēsa sua ⁊ bibit ꝺ cypho suo ⁊ sinu suo coꝛmiebat. Sed venit quidam q̄ habuit multas oues ⁊ tulit ouē paupis ⁊ occidit. quid ille demeruit certe moꝛtē dixit dauid. Quis est iste paup nisi xp̄s q̄ factus est ꝓ nobis ita paup. Uñ Math. viij. Vulpes foueas habēt ⁊ volucres celi nidos. filius autez hoĩs nō habet vbi caput suum reclinet. Ille habuit ouē quā tenerrime dilexit. s. aiam ad dei imaginē creatā quā dilexit ⁊ diligebat q̄ cibat de mēsa angeloꝝ pane vite. de sacro altaris. ac potat de calice sui sanctissimi sanguinis ⁊ coꝛmit i sinu gr̄e sue sancte ecclesie. Qui igit̄ talē ouē. i. hoiem iustū ꝓsequit̄ ⁊ occidit q̄d mereť certe dauid dixit moꝛtē mereť eternā. Ut igit̄ nullus infestaret occidere oues xp̄i. s. suos fideles voluit signare eos studiose. Cuius figurā legimꝰ Gen. xxx. Jacob p̄riarcha ⁊ laban q̄dā vir habitabāt i vna regiōe ⁊ iuxt̄ se hēbāt oues q̄ fuerūt oēs vniꝰ coloris. dixit aūt iacob ad laban. volo signare oues meas ne sit iurgiū int̄ te ⁊ me. ⁊ vt cog̃scā oues meas volo eas signare. Accepit itaq̄ iacob ẏgulas amigdalaz ⁊ discoꝛiauit eas ⁊ posuit i cannali pleno aq̄ vbi oues bibebāt. Et ex aspectu amigdalaz ⁊ ẏgulis agniculi erāt diuersi coloris Et sic cog̃uit iacob oues suas ab ouibꝰ laban. Jta spūalr dñs nr̄ ⁊ laban dyabolꝰ hūt sil' oues i isto deserto huiꝰ mundi. Ue igit̄ fiat iurgiū int̄ eos in die iudicij sigt xp̄s oues suas. posuit itaq̄ dñs ẏgulas amigdalaz. i. sctōs ⁊ scās. vt iohez bap. iohem euāgelistā. katherinā sanctā ⁊ barbarā sāctā ⁊ alios sctōs ⁊ sctās q̄s discoloꝛauit diuerb⁹ coloꝛibꝰ in eoꝝ passiōe. rubeo coloꝛe ex sāguie. albo coloꝛe ex castitate. nigro coloꝛe ex būilitate. Tales igit̄ oues xp̄i debēt inspicere vitā eoꝝ: ⁊ inspectio ꝓducit fructū sil'em. ⁊ sic accipit ouis xp̄i signū a sctis: ⁊ istud signū imprimit̄ in baptismo. Tūc veniēs i die iudicij statuet oues suas a dextris. i. ad vitā eternam hūtes xp̄i signū. sed oues laban. id est malos iudeos. gentiles ⁊ malos xp̄ianos statuet a sinistris. qz non hūt si-

gnū illius cuius opa nō fecerūt. Scdo bonus pastor ꝓtegit affectuose vt custodiat. Uñ Ezech. xxxiij. Sicut pastor visitat gregē suum vt ꝓtegat. ita visitabo vos dicit dñs. Huius legimus figurā in libro Ezech viij. dixit dñs ad ezechielē. veni t oñdā tibi q̄d faciā ouibus. t vidit septuaginta viros stare t bīe versum ad templū. t ad orientē babētes faciē: t venerūt sex angeli cū sex securibus vt interficerēt eos: ꝙ venit q̄ dā indutus lineis albis ad modū pastoris dicēs. ad illos, sex. Me pcutiatis donec signemus illos q̄ ptinēt ad dñm. t ꝓcepit illos donec suos elegit. t in frontib⁹ illoꝝ impssit signū thau. t postea ait. Percutite oēs alios illos nō ꝓtegā. q̄ nulli pepcerūt. Ita spūaliter p illos. lxx. viros ſtātes nota ꝓgregationē oim boim vertentiū versa ad templū: qz dñm nō honorāt. vertētes faciē ad ortū solis expectātes diē iudicij. Veniēt igit sex angeli cū sex securibus vt oēs interficiāt ꝓpē pctā boim. Sed ait pastor bonus indutus alba veste scz carne purissima ꝓtegēs suos fideles dicēs. Nolite pcutere donec meas oues eligā. t tūc nulli parcāt ꝙ oēs pcutiāt q̄ nō sūt de ouili boni pastoris. Prima securis qua pctōr percutit est superbia. Unde ait Uba cuc in ꝑs. Percussisti caput de domo impij. Domus impij est ꝓscia mala. vbi superbia est caput oim malorum. Scda securis est morbus q̄ multos imꝓuise pcutit. Uñ di. iij. Reg. Percussit dñs iorā languore insanabili. Tercia securis q̄ pcutit ouem laban et nō ouem xpi est grauitas pctōr: que magis pcutiūt aiam miserā q̄ magna securis corpus Uñ di Amos vj. Percutiet domū maiorē ruinis t minorē scissionibus. Maior domus est aīa t minor est corpus: q̄ ambo pcutiunt securi pctōris. Uñ in ꝑs. Securis rasciā. i. barde decisti eā vicz ouē morbidā t malā. Quarta securis q̄ ouis laban pcutit est mortis acerbitas. vñ ait dñs Amos. ix. Percute cardinē t mouebunt supliminaria. Cardo est corpus. supliminaria sūt vires q̄ oēs mouebunt qñ mors cū securi sua percutit corpus. Quinta securis pcutiēs ouē laban. i. malum boiem. ē scueritas iudicij. Mā in ictu oculi iudicat qñ misera aia egredit. Uñ dicūt tales oues laban. i. dyaboli serui mali xpiani. inique egimus ꝓtra te t ad iracundiā te, ꝓuocauimus. idcirco percussisti nos nec pepcisti nobis. Et ꝙ fit qñ de ore eius exibit gladi⁹ acutus. Sexta securis q̄ pcutit oues laban. i. diaboli est pene eternitas. Uñ Prouer. xix. Parati sunt mallei pcutiētes stultoꝝ corpibus. Et illud ꝑs. Supra dorsum meū fabricauerūt pctōres. tunc igit in illa extrema necessitate qñ celi mouēdi sunt dē. oues xpi tāq̄ a bono pastore ꝓtegent vt nō pcutiat eos quisq̄. vñ ꝑs. Proteges eos in tabernaculo tuo a ꝓtradictōne linguarū. Et sic pz q̄ xps bonus pastor ꝓtegit oues suas affectuose vt custodiat. Tercio xps velut bon⁹ pastor liberat oues suas ꝓcioso vt possideat. Uñ eramus venditi t pditi ꝓpter pctā primoꝝ pentū: ꝙ neq̄ auro neq̄ argēto liberauit nos: ꝙ ꝓcioso sanguine xpi liberati sumus. Et tō figuratus est p bonū pastorem dauid. De q̄ legimus. j. Reg. xvij. ca. Jesse q̄ fuit pr̄ dauid vir iustus: misit filiū suū dauid quem diligebat pascere oues suas. t veniebāt leo t vrsus tollentes ꝑdam de ouibus dauid q̄s pascebat ꝙ dauid surrexit cuz baculo t pera pastoris t occidebat eos t liberauit oues suas. qz dñs cū eo erat. Moraliter p Jesse nota patrē in diuinis q̄ habuit multas oues in hoc mūdo. i. aias ad imaginē dei creatas. Sed venit leo superbie lucifer t vrsus sathanas auaricie t tulerūt p. dā. Misit igit pr̄ filiū suū dauid. i. xpm pascere oues in hoc mūdo. i. suos fideles. Venit igit leo t vrsus. i. demon t mūdus aiam decipiendo ad lymbū p suā potētiam ducēdo. Dō videns dauid. i. xps accepit baculū. i. sanctā crucē. t cū leone t vrso pugnauit t eos superauit. t oues captas in lymbo sedētes ad q̄nq̄ milia annoꝝ liberauit t libertati restituit. Uñ ps. Eduxit eos de tenebris t vmbra mortis t vincula eoꝝ dirupit: t libertati dedit. q̄ xps bonus pastor oues suas liberauit. vt eas q̄si suas in libertate possideat. Quarto dico q̄ xps pastor bonus pascit oues suas fructuose vt eas alliciat. Pascit eas oues. i. fideles diuersis cibarijs. Primo cibo naturali. vt fructus terre t arborū ꝓ nobis ꝓcedo vt nos pascat. Uñ ait Leuit. xxvj. Dabo vobis pluuias seroti⁹. t ymbē matutinū. t terra gignet fructus suos. t arbores pomis replebunt. Scdo pascit eas de carnibus pecoꝝ diuersoꝝ Uñ ps. Dia subiecisti sub pedibus ei⁹ oues t boues vniuersas. insup t pecora campi. Volucres celi t pisces maris. Tercio pascit oues eius pane sctē doctrine verbi dei Eccli. xv. Cibauit eos pane vite t intellectus. Quarto pascit oues eius cibo sacrali Joh. vj. Caro mea vere est cibus t sanguis me⁹ vere est pot⁹ Huius legim⁹ figurā in Exo. xij. c. Qz moyses pascebat oues t minabat eas in interiora deserti t ibi pascebant in herbis virētibus. Ita xps minat gregē suarū ouiū in interiora deserti. i. ad solitariā vitā. vitaz bui⁹ mūdi fugiēdo. t ibi pascit in herbis virētibus. i. in. xij. articulis fidei q̄bus bō vireſcit in virtutibus. Et sicut Moysi ibi loquebat ihesus. ita loquitur suis ouibus inspiration⁹ diuinis. De istis pascuis verius ait i li. Ezech. xxxiij. Ego requirā oues meas t pascā eas in mōtibus isrl t ibi requescent in herbis virētibus. Quāto em̄ mōtes sunt altiores tanto flores t herbe dulciores ꝓpter rorē q̄ citius cadit i mōtes q̄z in valles: t oues libētius comedūt in mōtib⁹ q̄z in vallib⁹. t lac eo dulci⁹ est ꝓpter herbas montiū Ita spūaliter quāto alti⁹ bō ascēdit monte ꝓtēplationis tanto dulcius pascit in diuinis. t quāto magis tendit ad ima q̄ualiū tantomin⁹ capit de dulcibus. Et iō monet ipe ꝓpha Esa. oēs oues atq̄ fideles xpi dicēs. Uenite ascendam⁹ ad montē dñi t ibi pascua inueniemus. q̄ dñs nr̄ ihesus xps pastor bon⁹ q̄ etiaz suas oues signat. ꝓtegit liberat t pascit de.

Dñica scda post octauas pasce. Sermo. xxxj.

Os vero contristabi-

v mini: ꝙ tristicia vra vertet in gaudiū Joh. xvj. Nota q̄ tuor sunt stulticie ꝓpter q̄s bō sepe ꝓtristat. Prima est boiem in tali statu viuē n q̄ nō audet mori. Uñ Eccl. xliij. Mors nō tardat Et. xlj. O mors q̄amara ē memoria tua. Scda ē ꝙ vilissima re vitā exponē sicut naboth. iij. Reg. xxj. exposuit vitā suā t pdidit ꝙ pua vinea. nā revocauit eū dixit. Da mihi vineā. Rndit nolo. tūc misit falsos testes t eū lapidare fecit. t sic tristabat. Tercia ē inter bonū t malū eligē malū t bonū spernē. sic fecit moyses cui rex pharao posuit coronā sup caput ei⁹ cū adhuc eēt puer t piecit coronā tunc accepit carbonē ignitū t auꝛ ꝑbuit puero t puer elegit carbonē t oēs dixer̄t. Stulticia sua ē. Quarta stulticia ē qñ bō vendit hereditatē pr̄nā ꝓ cipbo pleno lentibus. ita fecit esau vēdidit em̄ ꝓgenitura fri suo iacob. pyna scutella plena lentibus. vt ptz Gen. xxv. Ita spūaliter qui nunq̄ cogitat de morte sed semp gaudet de vanitati

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

bus sepe ex hoc tristat. Ite bō sepe gaudet coronās se corona superbie. z pdit coronā glorie. Item bō sepe vendit bñdictionē celestis hereditatis p gaudio vanitatis. ꝙ xps monēs suos discipulos ne ipsi stulte in his ageret: ꝙ melius esset eis hic modicū tristari et post hanc vitam eternaliʒ gaudere. z iō ait vtꝫ. Vos vo ꝓtristabimini z mundus gaudebit: ꝙ tristicia vra vertet in gaudiū. vtz in euāgelio. Dixit iesus dis. suis in cena. Modicū z iam nō videbitis me z iterum modicū z videbitis me. qz iam vado ꝓ vobis in mortem. z iterū qñ resurgo videbitis me: z in ascensione mea qz vado ad patrē. dixerūt ḡ discipuli adinuicez Quid est quod dicit nobis modicum z non videbitis me. z iterum modicum et videbitis me: quia vado ad patrem. dicebāt ergo. Quid est qđ dicit nobis modicum. nescimus q̄d loquit nec intelligimus. Cognouit aūt iesus ꝙ volebāt eum interrogare: z dicit eis. de hoc queritis inter vos qz dixi vobis modicum z nō videbitis me z iterū modicū z videbitis me. Amē dico vobis qz plorabitis z flebitis vos in hoc mūdo ꝓpter psecutōes mūdi. z mūdani gaudebūt qz vos psequent. vos aūt ꝓtristabimini ꝓpter mortē meā: sed tristicia vra vertet in gaudiū. qz videbitis meā gloriā vñ dicā vobis pabolā. Mulier cū parit tristiciā habet qz venit hora eius: de qua ait pr in Geñ. ad Euā In dolore paries filios tuos. cum autē peperit puerū iam nō meminit pssure ꝓpter gaudiū: qz natus est ei puulus in mundū pulcer ꝑm imaginē eius z creatoris. Et vos igit nunc tristiciā habetis. iterū aūt videbo vos z gaudebit cor vrm. z gaudiū vrm nemo tollet a vobis. qz eternaliʒ mecū gaudebitis. Nota ꝙ qtuor genera hoim tristant ꝓpter qtuor causas. Primi sunt penitētes: q̄ tristant de pctō ꝓmissiōe. scdi sunt in mūdo gaudētes. q̄ tristant de gaudij amissione: tercij sunt fortunati de fortune mutatōe. qrti sunt hypocrite: q̄ tristant de vultus exterminatione. Primo dico ꝙ penitētes tristant de pcti ꝓmissione: z est bona ꝓtristatio qñ hō cogitat. Ecce tu deū offendisti tuū creatorē. z ꝓpter hoc tristat. Unde ait Dauid postq̄ peccauit in pm. Quare tristis es aia mea z q̄re cōturbas me. Spera in deo qñ adhuc confitebor illi vt mihi pcta mea dimittat. qz miseratōes eius sup oia opera eius. De ista ꝓtritiōe aie penitētes legimus figuram in antiqs libris iudeoꝝ ꝙ erat quedā pulcra puella cuidā magno principi despōsata: z illa reliquit suum principē z adhesit cuidā malo tyrāno. ꝓpter qđ venit in magnā tristiciā z tandē tristis cognouit ꝙ male fecit et misit ad principem quē reliquit q̄tuor anulos: in primo fuit scriptū amore langueo. In scdo languore pereo. In tercio pereūdo spero. in qrto sperando reuiuisco: z cū hoc q̄tuor lras: in prima quē fugi diligo in scda quē dilexi fugio: in tercia qđ fugi peniteo. in in qrta penitēdo gaudeo. Ad ꝓpositū. ista puella est aia peccatrix q̄ est pulcra dum est sine pctō. vñ de ea dr Can. iiij. Tota pulcra es amica mea z macula nō est in te. Et ille magnus princeps cui est despōsata ē xps q̄ ait Osee. ij. Despōsabo te mihi in fide vicz in baptismo. ubi renūciat diabolo. Sed reliquit suum principē qñ pctm mortale ꝓmittit z adheret diabolo cuius voluntatē facit. ꝙ deus immittit ei sepe ptritionē de pctis: tunc pōt dicere ad xpm sicut dr supra in anulis. amore langueo. z nimio desiderio eternoꝝ z languēdo pereo ex formidine q̄ feci. ꝙ sperādo reuiuisco. qz scio me creatorē z redemptorē habere ita misericordē q̄ ait ꝙ ꝓphetā Ezech. xviij. Nolo mortē peccatoris ꝙ vt magis peniteat z viuet. Ite Ezech. xviij Peccatoꝝ in quacūq; hora ingemuerit pctoꝝ suoꝝ amplius nunq̄ recordabor. z iō gaudeo. z in hac scripsit. Quem fugi mō diligo. i. dñm meū iesum xpm: z quē dilexi vicz diabolū mō fugio ꝓ pniam. z qđ fugi peniteo vicz verba dei audire sepe fugi. z penitendo mō gaudeo. iō talis tristicia est bona. qz doiem in aia saluat z in pscia letificat. Un Bern. Aia q̄ tristis est sup magnitudinē pcti z incurvata incedit ex timore dñi. illi dñs dabit gratiā z letificabit eā. z sic tristicia vertet in gaudiū. Scdo dico ꝙ de mūdo gaudentes tristant de gaudij amissione. Un de illis dr Job. xxj. Gaudēt ad sonitū organi z in puncto ad infernū descendūt. z sic tristant. Iō ait in alio ca. sapiēs Eccls. vij. Melius est ire ad domū luctus q̄m ad domū convivij. qz gaudiū dolore sepe miscet. Nam videmus in naturalibus ꝙ sepe post aurā clarā z splēdorē solis sequit pluuia z tēpestas. z post estatē venit hyems. de tali gaudio tpali qñ hō h pdit tristat. Legimus figurā in li. Jone. c. iiij. Qz Jonas ꝓpha dñi multū fessus fuit ex labore itineris tpe estiuali z nullū habuit refrigeriū: ꝙ posuit se iuxta viā vt requiesceret z obdormiuit. z videbat sibi ꝙ sup eū crescēt arbor magna. s. hedera q̄ crescit ad muros z ex illo habuit gaudiū in vmbra z statim venit vermis corrodēs arborē z aruit z folia ceciderūt z vmbra ab eo recessit ac ꝓterijt. z sic evigilauit ꝓpha z trist nimis erat qz nō habuit iterū refrigeriū. Ita moraliʒ hō ambulat in h mūdo diuersa loca bincinde z gaudet in trāsitoriis iuxta viā vanitatis z in gaudiū mundi transit sicut vmbra: vt ait Job. Sicut vmbra ꝓtereūt gaudia. z cū sic requiescit sub vmbra leticie gaudet: ꝙ venit vermis corrodens arborē corpis z folia eius cadūt qz oēs vires illius deficiūt z tunc aia exiēs de corpe z q̄si de somno evigilans tristat. qz tunc nō habet refrigerium a deo Jdeo ait Jheremias Treñ. v. in pona illoꝝ dicēs. Defecit gaudiū cordis nri. versus est in luctū chor? nr. z corona capitis nri cecidit. Ue nobis qz peccauimus. z sic pz ꝙ aliq tristant de gaudij trāsitorij amissione. Tercio aliq tristant vicz fortunati de fortune mutatōe. nā fortuna multos exaltat i h mūdo vñ ipsi gaudēt. z multos deicit ac depōit vñ tristat. vñ ait poeta. Quē vult exaltat quē vult fortuna recalcat. Hujus legimus figurā Hester. vj. Qz assuerus rex habuit quendā aduocatū q̄vocabat aman. z ille aman fuit multū magnus z potēs z in gloria eleuatus. z aliq bonus hō mardocheus noie apud regē fuit quē rex voluit etiā apud se in gloria exaltare. qđ aman vidēs ex invidia mortē apud regē procurauit z in curia sua patibulū erexit vt ipm ibi suspēderet. qđ pcipies mardocheus excusauit se apud regē z accusauit Aman tunc rex misit ꝓ aman z dixit. Quē rex vult honorare q̄d dr illi fieri. at ille putabat ꝙ rex vellet ipm honorare. z iō ait. dñe quē rex vult honorare dr poni in equo regis z indui vestimētis regalibus z duci p totam ciuitatē z clamare in oibus angulis platearū sic dr honorari quē rex vult exaltare. z tūc ait rex. Hoc tu debes facere mardocheo inimico tuo: z oportebat ꝙ faceret illud aman qđ pcepit ei rex z sic tristis magis fuit ꝙ sic debuit inimicū suū in tanto honore honorare. z ipse pedester currere z clamare. z sic fortuna aman exaltauit z eiecit mardocheū: z statim exaltauit ecōuerso mardocheū z eiecit aman. Ita spūaliʒ fortuna mūdi est instabilis z multos exaltat vñ gaudent: ꝙ cū eijcit eos in lutū ptumelie magis tristant:

ꝛ sic gaudiū illoꝝ cito mutaꝫ in ptumeliā ꝛ tristiciā. Jō ait salomon Prouerb. xvij. Spūs tristis exiccat ossa. Ossa sūt virtutes q̄ oēs deficiūt ꝓpter amissionē fortune. Quarti sūt hypocrite q̄ tristanꝫ de vultus exterminatōe. de q̄bus ait dñs Matḃ. vj. Nolite fieri sicut hypocrite tristes. exterminant em̄ facies suas ꝛ bñt facies macras ꝓpter lucrū ꝛ laudē hoim. q̄ꝫ huis hoibus est ignota eoꝝ tristicia. tm̄ deo est manifesta eoꝝ nequicia. ꝛ talis tristicia est dolosa. Unde ait dñs Matḃ. xxiij. Ue vobis hypocritis q̄ similes estis sepulcris foris dealbatis intus plena spurcitijs. Isti aūt assimilanꝫ parietib⁹ q̄ sunt intus de luto ꝛ exteriꝰ sunt picti ꝛ dealbati ita q̄ apparent q̄ sint de lapidibus politis. cementū est color exterius positū ꝛ tegit qđ est interius: ꝫ q̄n paries pcutitur ꝛ domus destruit tunc videbit apte q̄d latebat interius. Huius legimus figurā Ezech. viij. dixit dñs ad Ezech. Vade in templū dñi ad domū anteriorē ꝛ cū ibi esset ꝓpheta ait dñs. Vides tu pietē istū. Rñdit video dñe ꝛ ait. Perfode domū ꝛ pietē. ꝛ fodit foramen magnū ꝓ parietē ꝛ dixit. Vide. ꝛ vidit ꝓpha abominatōnes pessimas pictas ad parietē in circūitu q̄s homies occulte solent facere ꝛ ait dñs. Jsta aūt manifesta erūt tpe mortis ꝛ in iudicio q̄ mō occulta sunt in mundo Jsta spūaliter ꝓ parietē q̄ occultaꝫ in domo nota hypocritā q̄ apparet hoibus bonus ꝛ q̄si semp sit tristꝫ ꝓ desiderio eternoꝝ cū tm̄ ḃ facit ꝓ lucro mūdanoꝝ Sed cū venerit mors ꝛ pcutit illū ꝛ pfodit parietes domus pscie q̄ sunt latera corpis de luto pessimo sed foris dealbati p simulationē sctitatis ꝛ virtutis. Uñ ait Paulus Ananie principi sacerdotū ꝛ dixit. Percutiet te deus paries dealbate. ꝛ tunc statim tpe mortis in die iudicij apparēt abominatōes. i. mala opa ꝛ male cogitatōes q̄ latebāt abintra. Uñ Petrus Ravennēsis doctor in quodā sermone ait. Hypocrisis ē subtile malū. secretū virus. tinea sctitatis. tristanꝫ coram hoibus ꝓ terreno lucro. iō tristabunꝫ coꝝā deo angelis ꝛ electis ꝓ eterno dāno. Ergo q̄ ad thema. Uos vo tristabimini ꝫ tristicia vra vertet̄ in gaudiū mulier cū parit tristiciā habet.

Dñica tercia post octauas pasce. Sermo. xxxij.

Vm venerit ille argu

c et mundū Joh. xvj. Nota q̄ q̄ vult aliū arguere debz q̄tuor psiderare. Primo q̄ ille quē vult arguere sit arguēdus. Uñ Aug⁹. Si me arguis ꝛ non sum culpabilis teipm̄ ledis. Scdo q̄ qui vult arguē nō sit redarguēdus. Uñ ait Boeti⁹. Pudoꝝ est doctoꝝi discipulū arguere q̄n culpa redarguit ipm̄. Uñ ait Poeta. Tunc alios culpa cū tu fueris sine culpa. Tercio debz psiderare tps. nā q̄n vellet aliq̄s aliū arguere coꝝā oi pplo. ꝛ ipm̄ confundere nō eēt bona redargutio. iō ait dñs. Si peccauerit frater tu⁹ in te corripe eū inter te ꝛ ipm̄ solū. si audierit te lucratus es eū. si te non audierit q̄ dimittat adhibe duos vel tres. Qꝛ si nō audierit eos dic ecclie. Si aūt ecclīa non audierit: sit tibi sicut ethnicus ꝛ publicanus Quarto debz psiderare mores psone quē vult arguere nā multi sunt q̄n arguunt peiores efficiunt. sicut alexander rex mltos occidit q̄ ipm̄ arguebāt tandē q̄dā phs ipm̄ multuꝫ subtiliē arguebat vñ bonos mores ab eo capiebat. Jtē p̄z de Nerone impatoꝛe q̄ suum doctorē Senecā occidit eo q̄ ipm̄ de malicia sua arguebat. Sed xps bñ poterat arguere. ꝛ bñ pōt arguere in iudicio. qꝛ fuit ꝛ est sine redargutōe. vñ ait Petrus. Qui pctm̄ nō fecit nec est inuētus dolus in ore eius ꝛc. Jtē bñ pōt arguere qꝛ pctoꝝ arguēdus est in multis. Jtē ipse bñ pliderat tps q̄n debz arguere. ipse multis hic parcit q̄s in die iudicij acriter arguet. Jtē ipse subtiliter arguit. nā aliq̄s p infirmitatē. vt emendet̄. aliq̄s p aduersitatē. vt ipm̄ cognoscāt. aliq̄s p ira districti iudicij ꝛ rigoris. Jō ait dauid postq̄ꝫ peccauit. Dñe ne in furoꝛe tuo arguas me. Jtē Job dicit. xiij. Quis mihi ḃ tribuat vt i inferno ꝓtegas me donec ptrāseat furoꝛ tuus. ꝛ ḃ patet in euāgelio. Dixit ibs dis. s. Vado ad eū q̄ me misit ꝛ nemo ex vob interrogat me q̄ vadis. ꝫ qꝛ ḃ locutus sum vobis tristicia implenit coꝛ vrm̄. ꝫ ego veritatē dico vobis expedit vobis vt ego vadā. Si em̄ nō abiero paclitus nō veniet ad vos. Si aūt abiero mittā vobis eum: ꝛ cum venerit ille arguet mundum de peccato de iustiꝛcia ꝛ de iudicio. de peccato quidem. quia non credūt in me: de iustitia vo quia ad patrē vado et iam nō vi debitis me. de iudicio aūt qꝛ princeps mūdi huius. i. diabolus iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: ꝫ nō potestis portare mō. i. retinere. Cum aūt venerit ille spūs veritatis docebit vos oēm veritatē. Non em̄ loquet̄ a semetipso ꝫ quecūq̄ audiet a pre ꝛ me loquet̄. ꝛ q̄ ventura sunt annūciabit vob. Ille me clarificabit ꝛ manifestabit. qꝛ de me accipiet ꝛ annūciabit vobis. Ad thema. Cū venerit ille arguet mundū. p mūdū intelligit̄ bō. nā sicut mūdus maioꝛ pstitutus est de q̄tuoꝛ elemētis. vicz de terra. igne aere ꝛ aqua. ita bō q̄ dī minoꝛ mūdus. Nā caro que est in boie ꝛ ossa sunt de terra. sanguis de aqua: ꝛ anhelitus vel spiramen est de aere. caloꝛ naturalis ē de igne. ꝫ mundū arguet. i. boiem mundū. s. minoꝛē. Arguet aūt boiem a q̄tuoꝛ q̄ tangūt in ḃ euāgelio. Primo in deū nō credētes. vt ipse dicit. Quia nō credūt in me ꝛc. Scdo pctm̄ ꝓmittentes qꝛ de pctō ꝛc. Tercio iusticiā nō sectātes. qꝛ de iusticia. Quarto iudiciū nō timētes. Primo dico q̄ deus arguet acriter in eū nō credētes. vñ arguit duos discipulos in via ambulantes Lu. vl. O stulti ꝛ tardi coꝛde ad credendū in his q̄ scripta sunt. Fides aūt est vita aie. Nam videmus q̄n arboꝛes in hyeme moꝛiunt. in estate ꝓ caloꝛem solis reuiuiscūt. ita aia q̄ꝫ viuit in coꝛpe: tm̄ q̄ꝫ diu est sine fide moꝛtua est sicut arboꝛ in hyeme: sed q̄n fides venit in coꝛda hoim nō credentiū incipiunt reuiuiscere. vt dī Jac. ij. Fides sine opibus moꝛtua est. Jgit̄ illa q̄ credim⁹ de xpo fide teneam⁹ ꝛ ope impleamus. Si em̄ credo q̄ xps fuit hūilis ꝛ ego suꝫ superbus q̄d ꝓdest mihi sua hūilitas. si ego credo q̄ xps fuit pius ꝛ ego sum auar⁹. q̄d mihi ꝓdest sua pietas certe nihil. si ego credo q̄ xpus fuit misericoꝛs ꝛ ego nulli misereoꝛ. q̄d mihi ꝓdest sua mia: certe nihil. ego credo q̄ xps fuit castus ꝛ ego luxuriosus. q̄d mihi ꝓdest sua castitas. certe nihil. si ego credo q̄ xpus fuit māsuet⁹ ꝛ ego iracūdus. q̄d mihi ꝓdest sua māsuetudo certe nihil. ꝛ iō ait apls ad Heb. xj. sine fide bonoꝝ opeū impossibile est placere deo. iō fides est vita aie. Jtē fides est lux aie. vñ videm⁹ q̄n aliq̄s poneret q̄tuoꝛ pelues de q̄druplici materia. vna de auro. alia de argēto. tercia de ferro. q̄rta de plumbo. in illud aūt qđ similius soli est sol resplendet. Mozalr ꝓ plūbea peluim nota coꝛ hois qđ cito recedit ꝛ ꝓ pau cū tps credit. ꝓ peluim ferreā nota coꝛ hois indurati: qđ oīno credere nō vult. ꝓ peluim argenteā nota coꝛ hois qđ bz fidē in ḃis ꝛ nō in opib⁹. ꝫ ꝓ peluim auream nota coꝛ hois i fide vera cū auro dilectōis oꝛ

D

natū: ⁊ illud magis opat̄ gr̄a spūſſcti. q̄ vnūq̄dq̄ ap
plaudit ſuo ſili dicit Xrist. Jtē fides eſt miraculoꝝ
opatiua. Uñ legimus q̄ b. Petrus fuit in naui ⁊ vi
dit dñm in mari ambulantē. ⁊ miſit ſe tota fide i ma
re ⁊ ambulauit ſup̄a mare. ꝙ tñ dubitauit ⁊ in mari
merſus eſt vſq̄ ad os. ⁊ dñs man⁹ ſibi poꝛrexit ⁊ ex
traxit eū ſup̄a. Et ait Petrus. O dñe vis me p̄ire in
mari. ⁊ rñdit dñs ⁊ ip̄m arguebat dicēs. Modice fi
dei q̄re dubitaſti. Jō debem⁹ hāc rectā fidē ne venies
dñs redarguat nos acriter ſicut iudeos incredulos:
q̄bus ait Job. x. Si mihi non vultis credere credite
opibus q̄ ego facio. ex q̄ nō credidiſtis opib⁹ nec mi
bi. ſō in ptāte diaboli eſtis. Scdo dicit q̄ xp̄c vult ar
guere pctm̄ p̄mittētes in q̄ deū ſūt negātes. Unde. ij.
Thim. iij. Argue obſecra increpa pctōrē in oi patia
⁊ doctrina vt pctm̄ dimittat. Ma dñs redarguit cha
yn valde acriter eo q̄ fratrē ſuū occidit ⁊ ip̄m maledi
xit in arguēdo. Jtē redarguit valde acriter in gadiſo
q̄n dixit. adā vbi es. quātomagis redarguet boiem q̄
deū relinq̄t ⁊ deū creatorē ſuū negat. ⁊ b etiā facit pec
catoꝝ p pctm̄ mortale. ſicut legim⁹ de romanis q̄ de
pingebāt pctm̄ mortale ad imaginē boīs q̄ erat val
de horribilis diſpoſita. circa quā ſtabāt q̄tuoꝝ imagi
nes. vna imago ſup̄a caput. et erat b imago dei. ad
quā ait. Deū meū negani beu mihi q̄ natus ſuꝫ. Ad
dexterā ſtetit imago pulcerrimi boīs ad quā ait. Di
gnitatē būane p̄ditōis nō cognoui. ve mihi q̄ natus
ſum. Ad imaginē ſiniſtrā. ⁊ b erat imago diaboli. ad
quā ait. Homagiū diabolo feci beu mihi q̄ nat⁹ ſum
Jnfra infernus apiens os ſuū ⁊ expectās ad deoꝝā
dū ad modū draconis. Jta ad p̄poſitū q̄re ſic depin
gebāt romani certe ad nr̄am doctrinā. Haꝫ cū pctōr
cū pctis mortalib⁹ deū negauit ſp tremet. Ma nabu
chod. deū negauit q̄ nō eſſet de⁹ ⁊ ip̄m arguit deus q̄
tanq̄ bos fenū comedit. Judas deū negauit q̄n ip̄m
vēdidit: ſō ſe ſuſpēdit ego deū meū negaui ait ad ima
ginē ſup ip̄m ad imaginē diaboli iuxta ſiniſtram. ho
magiū diabolo feci. Ma videm⁹ q̄ hō facit homagiū
alicui⁹ dñi q̄ iurat ſibi q̄ i oib⁹ velit ſu⁹ eē ⁊ ſuū velle
pficere ⁊ ſub dñio ſuo militare. ita facit pctōr q̄t pctā
p̄miſit tot homagia fecit Ma p pctm̄ ſupbie diabolo
homagiū facit. q̄uis hō viuit in mūdo tñ militat i di
aboli dñio. Jtē p pctm̄ luxurie facit homagiū dyabo
lo. q̄ ipſe p̄nceps tenebraꝝ dꝫ ſup illos dñiū q̄ am
bulāt in tenebris. Jtē aliqui p inuidiā Sap. ij. Jnui
dia diaboli mors intrauit in orbē terraruꝫ: ſō imago
diaboli a ſiniſtris. imago a dextris boīs pulcri. q̄ ois
dignitas q̄ eſt ſine pctō ad plenū nō pōt exp̄imi. naꝫ
ipſe eſt dei ſedes. ⁊ ſō ait ad dignitatē būanitatis nō
edi viuere. Quarta imago infra. q̄ infernus expe
talē pctōrē deū negātem: q̄uis mia dei expectat
p̄uerſionē. q̄ ait. Nolo mortē pctōris. Or aūt infer
nus expectat ait Eſaie. v. Jnfernus dilatauit animā
ſuam. ideo multos rediarguit per p̄ophetam. Niſi
p̄uerſi fuerītis. nūc p̄minādo vibrabit gladiū ſuū ⁊c.
Can. iiij. Veni amica mea. Tercio xp̄s arguet mūdū
de iuſticia quā nō timuerūt. nā p̄lati q̄bus p̄miſſa eſt
iuſticia correctōis ita corrigāt cū māſuetudine vt ait
ſapiēs. Noli eē ſicut leo oppr̄imēs. Ma leo eſt animal
fortiſſimū ⁊ audax vt dicit Jſiō. ad nulli⁹ pauebit oc
curſū. tñ aliq̄n dimittit ſuā ferocitatē. ita iudex vel p̄
latus q̄bus p̄miſſa eſt iuſticia arguēdi. nā malis ⁊ ob
ſtinatis dꝫ eſſe ſicut leo. nō tñ ꝫ p̄ſonā ꝙ ꝫ vicia. Uñ
Senec. Prudēs p̄latus punit pctm̄ vt nō pereat hō
optima res pctā p viā iuſticie extirpare. ⁊ tñ dꝫ ſp in
p̄patiēdo hāc miſcdiā. Uñ legim⁹ figurā Judic. xiiij
q̄ ſamſon fortiſſimus tranſiuit p viā ⁊ occurrebat ei
leo volēs ip̄m occidere: ꝙ ipſe reſiſtebat ⁊ vicit leonē
⁊ occidit eū. poſtea egreſſus inuenit mel i ore eiuſdē
leonis ⁊ comedit ⁊ vicit inimicos ſuos. ⁊ de melle de
dit ſocijs ſuis ⁊ ait i enigmate. De comedente exiuit
cibus. de forti egreſſa eſt dulcedo. Jta ſp̄ualr̄ ſubdit⁹
volēs ſe erigere ꝫ deū: ꝫ p̄cepta dei. ꝫ p̄latū. dꝫ p̄lat⁹
ei reſiſtere ⁊ vincere ſicut ſamſon vicit leonē: ⁊ ip̄m
corrigere p viā iuſticie vt ſit alijs in exemplū. ⁊ ſicut
ſamſon inuenit mel in ore leonis ⁊ comedit. ita etiaꝫ
dꝫ ſubdit⁹ ſe būiliare coram ſuo ſupiore. vt inueniat
mel. i. dulcedinē correctiōis. Uñ ait Greg. Correctio
ſup̄na lꝫ in ſe ſit bona ad ſanādas aias p viā iuſticie
ne deus arguet p vindictā. tñ ſp dꝫ dulcoꝝari p miaꝫ
Uñ in p̄s. Miſcdiā ⁊ iuſticiā cātabo tibi dñe. Quar
to arguet dñs deus boiem de iudicio qđ non timuit.
Uñ ait in p̄s. Arguā te ⁊ ſtatuā ꝫ faciē tuā i extremo
iudicio. Jn q̄libet iudicio tpali q̄tuoꝝ vel q̄nq̄ debēt
eſſe p̄ſone. Prima p̄ſona dꝫ eſſe iudex. ſcda eſt actoꝝ
tercia eſt reus. q̄rta ſunt teſtes. q̄nta ē doctoꝝ. ita vult
dñs facere in iudicio. Ma ipſe xp̄s vult eſſe iudex ſi
cut ipſe ait i euāgelio Job. v. Pater nō iudicat quē
q̄. ꝙ oē iudiciū dedit in man⁹ filij. Teſtes ſunt ange
li ſicut dicit Hiero. q̄ angeli ſunt p̄nites vt ſint teſtes
actuū nr̄oꝝ. Actores aūt p̄pria pctā q̄ pctōr p̄miſit ⁊
p̄ pniam nō deleuit. ſicut dicit Bern. Pctōr cū mori
tur ſecū portat ſua pctā. Et dicunt pctā. Opa tua ſu
mus nō te derelinq̄m⁹ ꝙ ad iudiciū tecū pgem⁹. Re
us eſt ipſe pctōr ad quē pōt fugere in illa extrema ne
ceſſitate. Ma dicet illud Reg. iiij. Ipſi mōtes nolūt
recipe fugā noſtrā. Doctores ſunt demones. Uñ ait
dñs in euāgelio Math. xviij. Tradidit eū tortorib⁹
q̄duſq̄ redderet vniuerſum debitū. Huius legim⁹
figurā in li. Num. xxxj. Dixit dñs ad moyſen. Elige
tibi. xij. milia viros armatos ⁊ vlciſcere ꝫ inſidiātes
q̄ videbāt multa ſigna ⁊ tñ me timere nolūt. ⁊ moy
ſes elegit. xij. milia viros pfectos in armis q̄ trāſibāt
añ pp̄m ad pugnandū ⁊ occidit oēs reges eoꝝ: ⁊ mł
ti ceciderūt q̄ deū timere noluerūt. Jta moraliꝫ p̄ dī
cit ad filiū ſuū. i. ad ieſuꝫ. Elige tibi. xij. viros pfectos
i. xij. ap̄los vt ſtent tecū in iudicio. vt pꝫ in p̄s. Gladij
ancipites in manib⁹ eoꝝ ad faciendā vindictā in na
tionib⁹. q̄ iudiciū nō timuerūt. ⁊ tunc occidit inſidiā
tes. i. pctōres ⁊ reges eoꝝ pdā p dānationeꝫ. Uñ dr̄
Math. xxv. Jte maledicti in ignē eternuꝫ. Ergo ad
thema. Cū venerit ille arguet boies de infidelitate q̄
credere noluerūt. de pctō q̄ nō voluerūt. de iuſticia q̄
nō timuerūt. de extremo iudicio q̄ nō timuerūt ⁊c.

Quinta quarta Docē ioco ditatis. Sermo. xxxiij.

Xiui a patre et veni ī

e mūdū Job. xvj. Nota tria ſunt q̄ boies et
ſp̄aliter p̄ncipes faciūt gratioſos. Primū
eſt magna pietas. exēplū de rege alexādro magno de
q̄ dr̄. j. Mach. j. q̄ erat largus ⁊ pius ⁊ diuiſit ⁊ dedit
alijs q̄ eū petebāt. Scdm eſt magna nobilitas. exem
plū. ij. Reg. xviij. de illo quē miſit ioab vt Abſalon fi
liū regis occideret. Rñdit. Si appēderes mille argē
teos in manu mea nō mitterē manū in filiū regis p̄
pter nobilitatē Eccl's. x. Beata eſt terra cui⁹ rex no
bilis eſt. Terciū eſt ſapia. vñ legim⁹. iij. Regū. q̄ vni
uerſa terra deſiderauit videre faciē regis vt audiret
ſapiam ei⁹. Hec tria fuerūt in ieſu xp̄o dño nr̄o. Fu
it ſapiēs. vñ Col. ij. In eo ſunt recōditi oēs theſauri

sapie. Fuit nobilis q2 de corde paterno exiuit in vterum virginis. iō filius altissimi vocabit. ait angelus ad mariā. Fuit pius q2 gratiā distribuit oibus penitentib⁹: de pietate: de sapia. ⁊ de nobilitate eius ꝓmē dat in ℔ euāgelio. Dixit iesus discipulis suis. Amen amē dico vobis. i. vere. si q̄d petieritis patrē in noīe meo: dabit vobis. Usq; mō nō petistis quicq; in noīe meo petite ⁊ accipietis. vicz vt gaudiū vīm plenū sit. Hec in ꝓuerbijs. i. obscuris verbis: locutus sum vobis. venit hora cū iam nō in ꝓuerbijs loquar vobis ꝙ palā de pīe meo annūciabo vobis. In illo die in noīe meo petetis. Et non dico vobis. q2 ego rogabo patrē meū ꝓ vobis. ipse eīm pī amat vos: q2 vos me amastis. ⁊ credidistis. q2 a deo exiui. Exiui a pīe ⁊ veni in mūdū iterū relinquo mundū ⁊ vado ad patrē. Dicūt ei discipuli. Ecce nūc palā loqueris ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis. Nunc scimus q2 scis oīa ⁊ nō est opus vt q̄s te interroget. In ℔ credimus q2 a deo existi. Et sic pz sua pietas ibi. petite ⁊ accipietis. sua sapia in ℔ q; dī. nūc scimus q2 oīa scis. sua nobilitas ibi. exiui a pīe ⁊ veni in mundū. Nota q; xps exiuit a pīe q̄tuor modis ꝓpter q̄tuor cās. Primo dialiter exiuit a pīe nō pedū gressu ꝙ sicut ros de celo in herbā ad dulcorandū. Exiuit a pīe sicut riuulus de fonte ad terrā humectandā. Exiuit a pīe sicut splēdor a sole ad terrā illuminādam. Primo xps exiuit a pīe sicut ros de celo in herbā ad dulcorandū. vñ ꝓpha Esaias diu añ exitum eius clamauit desiderādo Esa. xlv. Rorate celi desup. Ros eīm habet q̄tuor ꝓprietates bonas. Prima ꝓprietas: q2 sanat supfluos humores. q2 dicūt naturales mgri Si ros nō caderet supflui humores tpe estiuali ascēderēt ⁊ aerem inficerent. ꝙ ros temperat: iō apotecarij vtunt rore ꝓpter lepram. Huius legimus figurā. iiij Reg. Qr lepr̄osi aliqui fuerūt expulsi ꝙ intrabant quādam castrū ⁊ de nocte cecidit ros q̄ se lauabāt ⁊ mūdati sunt. iō nos fueramus lepr̄osi in ania ꝓpter pctā primoꝝ parentū. ⁊ ergo xps exiuit a pīe velut ros de celo vt sanaret. iō ait ania deuota Cañ. v. Caput plenū est rore. cincinni pleni sunt guttis. Scda ꝓprietas rozis est q2 refrigerat. Uñ illud tps q̄ ros cadit i estate est frigidū de mane ꝓpter rorē. iō dicūt naturales mgri ꝙ in conchis marinis albis iuxta mare generātur margarite de rore mediante vento aquilonari. iō ait Eccl. xviij. Mōne ardorē refrigerat ros ⁊ iste margarite valent ꝓtra caducū morbū q̄ dicunt vniones ita xps exiuit vt nos ꝓseruaret a casu mortalis pcti. q2 ros celi in vtero virginis velut alba concha fact⁹ est bō. Tercia ꝓprietas rozis q2 pascit. vñ oues libentius pascunt in mōtibus vbi ipse ros frequenter cadit. q2 bñ nutrit. Uñ in ps. Sicut ros hermon qui descēdit in montē syon. ⁊ sic dicit ꝓpha. q2 pīes antique leges solebant oues de mōte hermon offerre ac immolare in montē syon. q2 ibi erāt pascua pulcra ꝓpter rorem celestē. Item quō ros hermon descēdit in montē Require in scda dñica post Ephiam. Itē pisces pascunt in aquis de rore celi vt videm⁹ apte. apiunt os suū ⁊ capiūt rorē. Item pulli coruoꝝ pascunt de rore q̄diu nō habēt nigras plumas sicut dī in ps. Qui dat iumētis escā ipsorū ⁊ pullis coruorū inuocātib⁹ eū. Exiuit igit vt nos pasceret. Item cū rore cecidit mana pribus in deserto. ita exiuit cū rore celi xps vt nos pasceret pane angelico. vñ ait in euāgelio Joh. Ego sum panis viuus q̄ de celo descendi. ꝙ exiuit vt ros. Quarta ꝓprietas rozis est q2 dulcorat. vñ apes colligētes mel de floribus vbi ros cadit dulci⁹ est. vñ Greg. Sicut apes in flore. ita xps in casta mēte. ⁊ sic pz q; xps a pīe exiuit velut ros de celo rē. Scdo xps exiuit a pīe ⁊ venit in mūdū sicut riuulus a fonte ad terrā irrigandā. videm⁹ nanq; q; terra nō pōt facere fructū sine aqua. iō ait dauid. Ania mea sicut terra sine aqua. q2 sicut terra nō facit fructum sine aqua, ita aia bois nō potuit facere fructū meritoriū nisi xps exiret a pīe ⁊ irrigaret aiam suā mīa ⁊ gra. Huius legimus figurā. iij. Reg. xviij. q; ariditas erat in terra eo q; nō pluit in trib⁹ annis ⁊ mēsib⁹ sex q; multi boies mortui sunt fame ascēdit belyas montez ⁊ adorauit septies. ⁊ descēdit ymber de celo ⁊ irrigauit totā terram. Ita moraliter añ exitū xpi in mundū terra. i. hō ꝺ terra erat aridus in ania. iō petiuit Esa. xlv. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustū: apiat terra ⁊ germinet saluatorē. Sed scti pres ab adam vsq; ad noe: a noe vsq; ad abraā. ab abraā vsq; ad moysen. a moyse vsq; ad ꝓphas. a ꝓphis vsq; ad dauid. a dauid vsq; ad xpm. sic septies orauerūt vt xps mitteret pluuiaz sup terrā de celo gre sue ⁊ mie. ⁊ pī exaudiuit eos et misit. ⁊ sic xps exiuit a pre ⁊ irrigauit mundū. vñ ait in ps. Concrescat vt pluuia doctrina mea fluat vt ros eloquiū meū. ⁊ iō ait Job. vij. In die festiuitatis magne stabat ihs ⁊ clamabat. Si q̄s sitit veniat ⁊ bibat ⁊ de ventre eius fluēt aque viue q̄tuor riuuli sicut ꝺ fonte paradisi fluūt. sicut legim⁹ Gen. ij. q; de fonte paradisi fluūt q̄tuor flumina ad irrigādū q̄tuor regiones Unus ꝓ egyptū. alius ꝓ terrā Euilath. tercius ꝓ arabiā. q̄rtus ꝓ ethiopiā. ita de xpo tanq; de fonte paradisi fecūdi sctē ecclesie exeūt q̄tuor flumina sctoꝝ euangelistarū. s. Mathei. Luce. Marci ⁊ Johis. Mā matheus dicit de xpi humanitate. Johes de xpi deitate Lucas xpm ꝓ nobis immolatū. Marcus dicit xpm nos a mortuis resuscitasse. Jō ista q̄tuor flumina de fonte paradisi xpi q̄tuor euāgelistarū irrigauerūt totā terrā iō exiuit a pre in mundū sicut riuulus a fonte ad terrā irrigandā. Tercio exiuit xps in mūdū sicut verbū ab ore bois ꝓ pdicationē. Uñ ait ꝓpha. Misit verbū suū ⁊ sanauit eos de interitu eoꝝ. Xpus eīm ꝓ suā pdicationē multos eripuit de interitu eterne dānatois. sua pdicatio verbi fuit verbum prīs: sicut q̄n alicꝫ mittit nuncīū vt magnus princeps: tunc illud verbū qd nūcius loquit nō est nūcij ꝙ principis qui misit illū. Ita verbū pdicatois xpi. vñ ait in euangelio. Mea doctrina nō est mea ꝙ eius q̄ misit me prīs de cuius ore pdicaui vobis regnū celoꝝ. vñ son⁹ verbi xpi est q̄si son⁹ leonis rugientis ꝓpter pctoꝝ quorūdē. Uñ Joh. in apocalipsi. x. Uidi inq̄t ego Johes verbū prīs q̄si angelū fortē descendentē de celo amictū nube ⁊ iris in capite eius. ⁊ facies eius erat vt sol ⁊ pedes eius velut columna ignis. ⁊ dextrū pedē posuit sup mare. sinistrū sup terrā ⁊ clamauit quemadmodū leo cū rugit. ⁊ ad vocē eius sunt congregate oēs creature. Ita moraliter verbū prīs ē xps q̄ exiuit de patris voluntate q̄si angelus magni consilij fortis ⁊ potēs est Esa. ix. Ipse angelus magni consilij fortis ⁊ potens. dñs potēs in ꝓlio. amictus nube. i. carne alba ꝺ purissima virgine sumpta Esa. xix. Ascēdet dñs sup nubē candidā. Iris in capite in signū reconciliatōnis būane vt pz in Gen. ix. Ponā arcū meū in nubib⁹ celi ⁊ erit signū federis inter me ⁊ inter terraz. Pedes eius vl crura velut colūne ignis. q2 sicut columne sustentāt domū vel edificiū. ita pdicatio verbi dei edificiū sctē ecclesie sustētat. Dextrū pedē supra mare .i. penitētes q̄ s reduxit i amaritudine ꝓtritōis vt ait

Treñ.ij. Velut mare ꝓtritio tua. Sed ſiniſtrū ſuper terrā. Hi ſunt frigidi in deuotiõe ⁊ indurati in q̃bus nõ faciũt fructū: clamat leo cū rugitu. dicit eñ Ihſiõ. q̃ leo cū viderit ſuos puulos mortuos clamat rugiẽdo tres dies: ⁊ p clamorẽ ſurgũt ſui pueri. Ita xp̃us leo d̃ tribu iuda clamauit bina vice: ⁊ cū clamorẽ terciũ faciet oẽs reſurgunt. Primũ clamorẽ fecit in p̃dicatõe vbi clamauit Matth̃.iij. Dis arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ excidet̃ ⁊ in ignẽ mittet̃. Scõm clamorẽ fecit in cruce: vt dicit euãgeliſta. Voce magna clamauit ⁊ emiſit ſpm̃. Tercio clamabit in iudicio futuro ⁊ oẽs reſurgemus. ⁊ ſic pz q̃ xp̃s exiuit a p̃re velut verbũ ab ore nobis p̃dicãdo. Quarto xp̃s exiuit a p̃re ſicut ſplendor a ſole ad terrã illuminandã. Videmus p̃ oculis q̃n ſol retinet ſuũ ſplendorẽ ita q̃ non tangit terras tunc aer obſcurat̃. terra infrigidat̃. vigerunt lubrice. dies tenebroſi. tempeſtas dñat̃. ⁊ inde venit byems. iõ oẽ tp̃s qđ erat añ xp̃i exitũ a p̃re i mũdũ fuit q̃ſi byems ꝓpter q̃tuor cãs. Primo ꝓpter viarũ lubricationẽ ita q̃ fuit lubrica. q̃ aie ambulabant ad lymbũ. vñ ait in p̃s. Fiat vie illoꝝ tenebre ⁊ lubricum. Scõdo ꝓpter frigiditatẽ. nam terra infrigidatur gelu q̃ nec arbores nec terra p̃t fructum ꝓducere. Job. xxxviij. Noſti de cuius vtero egreſſa eſt glacies ⁊ gelu de celo q̃s genuit. Tercio ꝓpter tempeſtuoſitatem aeris Job. xxxvij. Ab interioribus egredieñ tempeſtas. Quarto ꝓpter opandi difficultatẽ. hõ modicum p̃t aliq̃d opari Eccli. xxj. Qui colligit lapides in byeme q̃ſi q̃ edificat domũ ſuã de impẽſis alienis. Ita ſpualr byems erat añ xp̃i exitũ in mundũ ꝓpter lubricitatẽ vie. q̃ nullus ita ſanctus fuit quin oporteret ipm̃ poſt mortẽ viã ambulare ad lymbũ. Itẽ ꝓpt tempeſtatẽ diuine ire ꝓpter pctm̃ ita q̃ multi ſũt ſubmerſi. Item ꝓpter opandi difficultatẽ q̃ nulla erant opa meritoria. Item ꝓpter frigiditatẽ dilectõis diuine hõ erat frigidus ad diligendum. Sed venit xp̃s a p̃re tanq̃ ſplendor a ſole q̃ habet viã mundificare ⁊ nobis demõſtrare ad eternã vitã. Item opa nr̃a meritoria facere. Item tẽpeſtatẽ ſedare. Itẽ terrã inflamare. ⁊ ſplẽdor a ſole exiens ꝓducit eſtatẽ. q̃ oẽ tp̃s ab illo exitu xp̃i eſt q̃ſi eſtas ꝓducẽs flores virtutũ. hoc ꝓſiderauit aia deuota dicẽs in Cañ. Jam eñ hyems tranſijt ymber abijt ⁊ receſſit flores in terra nr̃a apparuerũt. ⁊ h̃ ꝓpter ſplendorẽ diuine illuminationis q̃ exiuit a p̃re. Ergo ad thema. Exiui a p̃re ⁊ veni in mundũ.

In diebus rogationum. Sermo. xxxiiij

Petite ⁊ dabit̃ vobis.

Luce. xj. Nos videmus q̃n aliq̃s hõ multũ eſurit ⁊ nõ hz cibũ: ⁊ non habet etiã vñ habet viuere q̃ ait Dauid. Panis cor hois ꝓfirmat ⁊ q̃ tunc daret ſibi vnũ panez plus ipm̃ letificaret q̃z tpe abũdãtie daret ſibi totã domũ ⁊ ſpãliter q̃n talis habet paruulos vel eius amicus venit ⁊ nihil habet tunc hõ tribulat̃ magis ꝓpter amicuz vel puulos q̃z de ſeipſo. Jõ ait Hiere. Paruuli petierũt panẽ ⁊ nõ erat q̃ frãgeret eis. Ita ſpualiter xp̃s habet in h̃ mũdo multos puulos. i. hoies fideles in ipm̃ credẽtes ⁊ ſpãliter paupes ſunt puuli xp̃i q̃m ipſorũ eſt regnuz celorũ. ⁊ q̃ illis h̃ ſubuenit tãq̃ filijs ⁊ amicꝫ xp̃i ⁊ q̃c q̃d eis fecerit xp̃o i ꝓpa ꝑſona facit. vñ ipe ait Mat. xxv. Qđ vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtꝫ. Mittit g̃ eos ad petendũ ⁊ q̃ eis hic ſubuenit in modico in p̃ſti vita magis letificat ⁊ ꝓmã aiam q̃z poſt hanc vitã vel ipe mortis vel poſt mortẽ daret ꝓ xp̃o totã domũ. ⁊ iõ ait in verbo thematis. Petite ⁊ accipietis vt q̃ ſubuenit ꝓpter deũ quicq̃d petit ꝓ ſalute aie ſue impetrabit. ⁊ h̃ pz in euangelio hodierno. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã banc. Quis vr̃m habet amicũ ⁊ venit ad illuz in nocte ⁊ dicit. Amice bone ſurge ⁊ acomoda mihi tres panes. q̃ amicus meus venit ⁊ nõ habeo qđ ponã añ illũ ⁊ ille deintꝰ rñdens dicit. Jam oſtiũ meũ clauſuz eſt ⁊ pueri mei ſunt in cubili nõ poſſum ſurgere. ⁊ ille pulſat ꝑſeverans ⁊ petit iterũ. tandẽ ſurgit ꝓpter improbitatem ⁊ dabit illi quotq̃t habebat neceſſarios: ipſe bñ facit: ſ ego dico vobis. Petite ⁊ dabit̃ vobis pulſate ⁊ apietur vobis. querite ⁊ inuenietis: ois eñ q̃ petit ꝓ ſalute aie accipit. ⁊ q̃ querit gratiã inueniet: ⁊ apiet̃ porta ſalutis aie pulſanti p oꝛones ⁊ bonas opatões: q̃s añ ex vobis patrẽ petit panẽ vicz naturalẽ vel patrẽ ꝓ naturali pane. nunq̃d dabit illi lapidẽ? certe non. aut petit a p̃re piſcẽ nunq̃d dabit filio petẽti ꝓ piſce ſerpentẽ? aut ſi filius a p̃re petit ouũ: nunq̃d dabit illi ſcoꝛpionẽ ꝓ ouo? certe nõ. q̃ eſt p̃ naturalis. Si g̃ vos cũ ſitis naturaliter mali ⁊ bñ noſcitis bona data vobis a deo dare filijs vr̃is. quãto magis p̃r v̄r celeſtis de celo dabit ſpm̃ bonũ gr̃e ⁊ veritatis. ⁊ vitã eternam poſt hanc vitã dabit petẽtibus. Ergo q̃ ad thema. Petite ⁊ dabit̃ vobis. Debemus añ petere q̃tuoꝛ. Primo pro pctoꝝ remiſſiõe. Vñ ait dauid in p̃s. petendo. Miſerere mei deus ſm̃ magnã miſcoꝛdiam tuã. Scõdo ꝓ gr̃e infuſione. Tercio pro eterna manſione. Quarto ꝓ tribulationis liberatõe. Primo dico q̃ vnuſquiſq̃ fidelis dz petere ꝓ pcti remiſſione. Unde dõ. Dẽs iniq̃tates meas dele. petẽdo miſcoꝛdiã. Nam videmus q̃n hõ eſt in vinculis petit ꝓ liberatione. vt pz de Joſeph Geñ. xl. Oꝛ ioſeph in egypto ſedebat in captiuitate ⁊ pincerna pharaonis ſedebat cã eo ⁊ liberabat̃. tunc petiuit ioſeph pincernã dicẽs Peto te memẽto etiã mei. ſ. vt ſuggeras. i. pſulas regi. ſ. pharaoni vt ſaltẽ etiam ⁊ me. ſ. ioſeph educat de iſto carcere. Ita ſpualiter hõ in pctis mortalibus eſt in carcere pharaonis. i. diaboli. dz igit̃ petere pincernã altiſſimi regis vicz xp̃m. qui p̃t nobis ꝓpinare de cellario dilectõis gratiã ⁊ miſcoꝛdiaz. Vñ ait aia Cañ. ij. Introduxit me rex in cellã vinariã ordinauit mei charitate ⁊ exaudit ⁊ liberat de vinculo mortis pctõrũ vt poſſet dicere. Laqueus ꝓtritus eſt ⁊ nos liberati ſumus. Itẽ in p̃s. Aia nr̃a ſicut paſſer erepta ẽ de laqueo venantiũ. Item videmus q̃n hõ eſt infirm? ⁊ ſcit medicũ q̃ p̃t ipm̃ ſanare certe petit eũ diligenter vt ſanet. ita hõ cognoſcẽs ſe in aia infirmuz petit medicũ ꝓ ſalute aie ſue ſicut dauid dicit in p̃s. Miſerere mei dñe q̃m infir. ſum ſana me d̃. q̃m cõ. ⁊c. ſ beu multi ſunt q̃ petũt qđ eſt p̃ ſalutem aie ſue. ⁊ iſti nõ exaudiñt̃. Huius legimus figurã. iij. Re. ij. c. Salomon ſedebat in throno gr̃e dans oibus petẽtibus quicq̃d petebant. ſ venit frater ſuus adonias ⁊ petiuit vt daret ſibi pulcrã puellã ꝛginẽ pauperculã vt ip ſam violaret. Rñdit Salomon q̃ uis frater meus es in hac petitõe nõ exaudiã te. q̃ petis p̃ honorem regni dicẽs. Munq̃d ego ſum rex ⁊ frater meus es genere regali petis ꝓ filia ruſtici ſpes eius decepit te. iõ nõ exaudiã te ⁊ negauit. Ita moraliꝛ xp̃s dñs nr̃ Salomone ſapiẽtioꝛ. Salomone ditioꝛ ⁊ nobilioꝛ ſicut ipſe ait in euãgelio. Pluſq̃ salomõ hic. i. xp̃s. ergo ſedet iã in ſolio ⁊ throno gr̃e ſicut dicit apl's ad Hebr. iij. Accedamus cũ fiducia ad thronũ gr̃e. ſ q̃n pctoꝛ

petit vel bō iustus qđ est ꝺ salutē aie. tunc ait ꝺns sicut Salomon. Frater meus es ꝼm humanā naturā quā ꝓpter te assumpsi attēde q nō petas qđ sit ꝓtra regnū eternū z ꝓpriā salutē. ꝫ pete licita vicz pcti remissionē aie salutē z te exaudiet. Multi sunt qui petunt ꝓ mille marcis. alius petit ꝓ vxore pulcra. aliꝰ ꝓ pulcritudine. ꝫ ꝺeus illos non audit. qz dicit sacra scriptura. Deus nō exaudit pcōres in hac petitione ꝓtra ꝓpriā salutē. ꝫ ꝺeus exaudit pcōres qñ petūt ꝓ remissione. vt ꝑz Lu. xviij. De publicano ꝺi cēte. Deus ꝓpicius esto mihi pcōri. Scđo ꝺebet bō petere ꝓ grā. nam sine grā est bō q̄si mortis imago nō ꝺebes colorē neq; ꝺecorē. Item est aia sine grā sicut tabula rasa. Item sine grā est sicut terra sine aqua. iō petamus gratiā diuinā. Nam melius est bne gratiā diuinam q̄ bne thesaurū totius mūdi: z iō multi habuerunt thesauros magnos z nō gratiā diuinā. iō damnati sunt sicut Nabuchodonosor rex magnus. Item alexander diues. Itē meliꝰ ē boi gratiā bne q̄ omnē sapiam totius mūdi. z iō multi habuerunt sapiam z nō gratiā ꝺei. iō pierūt sicut salomon qui fuit sapientior totius mūdi. tñ ꝓpter pcm̄ pdidit gratiā sil'z sapientiā. z sapia nō liberat boiem in ira districti iudicij. ꝫ grā liberat boiem z secure stabit. Item melius est boi bne gratiā q̄ bne longā vitam. z iō scti martyres: ꝓphe: apli: doctores z virgines magis elegerunt mori z pdere vitam corpalem q̄ pdere gratiā ꝺei. vñ qñ eis inter duo optio dabat z vnū eligerēt aut mori aut ydola adorare aut xpi gratiā negare. Rnderūt Magis eligimus mori q̄ pdere gratiā. iō mortē nō timuerūt qñ in se gratiam sciuerūt. Petat igit bō ꝓ grā diuina qz grā diuina fecundat aiam sicut pluuia terrā. Vñ ait Zach. x. Petite a ꝺño pluuiā serotinā z ymbrē matutinū vt terra repleat fructibus. i. petite ꝓ grā ꝺei in pñti z ꝓ gloria in futuro vt terra aie vre repleat fructibus bonorū operū. Item petat bō pro grā diuina: qz dirigit boiem in viā rectā. vñ ait Thobias senior ad filiū suū Thobie. iiij. Fili mi in oi tpe bñdic ꝺeum z pete ab eo vt dirigat vias tuas. Item petat ꝓ grā diuina qz boiem ꝓfortat. Vñ. j. Cor. xv. Gratia ꝺei sum id qđ sum z grā eius semp in me manet. Tercio homo fidelis ꝺebet petere nō ꝓ auro neq; ꝓ argēto neq; ꝓ longa vita. ꝫ ꝓ eterna mansione qz ꝼm apl'm Heb. xiij. Non habemus hic manentez ciuitatē ꝫ futurā inquirimus. iō ꝓ gaudio eterne ciuitatis petamus. vt dicit xps in euangelio Joh. xvj. Petite z accipietis vt gaudiū vr̄m plenuz sit. Istud gaudiū ꝓsistit in tribus. Primo in ꝺei visione. Unde j. Cor. xiij. Nunc aūt videmus ꝓ speculum z in enigmate. tunc aūt in celesti gaudio videbimus facie ad faciem. in qua facie videbimus ꝓterita pñtia z futura tanq̄ in speculo claritatis. z ista facies illumiat totū celum q̄ non indiget sole neq; luna. Scđo consistit in ꝓpria beatificatōe. vñ Esa. xxxv. Leticia sempiterna sup capita eorum. gaudiū z exultationē obtinebunt. qz corpus glorificat. z q̄ttuor ꝺotes in resurrectiōe accipit z aia cum corpe assumpto vicz claritatem q̄ splendet subtilitatem qz sicut meus bois subtilis est ex pte aie iam est in roma iam in birm iam in fine mūdi. ita tunc subtile erit corpus cum aia in illa mansione. z sic impassibilitatē accipiet. qz nunq̄ tūc aia amplius pati pōt. vt dicit Apoca. xxj. Quia neq; clamor neq; dolor erit vltra: q̄ prima abierunt. agalitas qz nō pōt includi in aliquo loco. z sic gaudium ē plenū in ꝓpria beatificatōe. Tercio ꝓsistit i iocūꝺa so cietate. Vñ in ps. Ecce q̄ bonum z q̄ iocundum habitare fratres in vnū. Ibi habitat cum angelis in pulcritudine pacis. ibi est sanitas sine dolore. ibi est requies sine labore. ibi est pax sine discordia. ibi est gaudium sine tristicia. ibi ē vita sine morte. ergo ꝺico q ꝺebemus petere ꝓ eterna mansione. nam in ista mansione pñti z discordia absq; pace. mors sine vita. tristicia sine gaudio. labor absq; requie. ac infirmitas cōtinua sine sanitate. Quarto ꝺico q ꝺebemus petere ꝓ tribulationū liberatōe. qz ecclesia diuersimode tribulat. nunc ꝓ famē. nunc ꝓ pestilentiā: nunc ꝓ guerras: ideo sancti pres illas rogatōes bina vice instituerunt in anno primo in ꝺie Marci. et hec ꝺr̄ rogatio maior. eo q beatus Greg. papa in roma primo instituit ꝓpter magnam causam. Nam in ꝺie pasce boies ꝓmunicabāt z immediate ad pcta pristina redibant ꝓpter qđ ꝺeus misit magnā plagā. Nam qñ sternutabant vel oscitabāt: morieban̄. ꝓpter qđ qñ aliquis sternutabat alius hoc vidēs dixit. Deus adiuuet te. ideo beatus Gregorius in ꝺie Marci instituit vt homines ieiunarēt z orarēt z cum crucibus ꝺñi z vexillis orādo circūirent. Et postq̄ ꝓcessio fuit facta vidit in castro trans tyberim angelū stantem cum gladio cruētato quē in vaginā misit in signū cessatiōis huiꝰ plage. Scđa rogatio q̄ fit in istis ꝺiebus fuit instituta in vienna q̄ est ciuitas in ytalia. Nam ibi fuit magna plaga circa illud tps. qz terremotus sepe venit z multe domus corruerūt. Item grando frumenta sepe ꝺestruxit. Item multorū ꝺemonū clamor horribilis audiebat in aere. Item aliqñ ꝺemones lupos et multos boies necauerūt. Sed mamertus eps illius regionis z ciuitatis mādauit rogauit z instituit hos tres ꝺies ieiunare z orare z ꝓcessiones cum crucibꝰ z vexillis circūire z statim cessauit plaga illa. In his ꝓcessionibus portant̄ cruces ꝓ vexillis sicut in antiqua lege qñ ppls ꝺñi ꝺebebat pugnare z inimicos fugare: acceperūt vexilla z tubas. sic z nos facere ꝺebemus ꝓtra plagas vt ꝺemones audiāt z fugiāt. z cantus significat cantū angelor. vicz. Sancte ꝺeus. Sancte fortis. Sancte z immortalis. z iste cantus fuit ab gelis reuelatus z doctus. Vñ dicit Joh. Damascen' Cum apud ciuitatē ꝓstantinopolim ꝓcessio istis ꝺiebus fieret quidam scolaris iuuenis ꝺe medio ppli extra ꝓcessionē ꝓ angelos in celum ductus est z angeli ꝺocuerūt iuuenē cantū istū quem cantāt scolares in ista ꝓcessione vicz. Sancte ꝺeus. sancte fortis. sancte immortalis. ꝺeinde rediēs iuuenis cantauit ac alios docuit. z sic ois tribulatio cessauit: sed tñ hodie multi sunt in ꝓcessionibus istis qui vertūt bō in risum z iocum: ideo ꝺeus beu plagat mundū. Petamus igitur ꝺeuote ꝓ bis q̄ttuor. s. ꝓ peccati remissione. ꝓ grē infusione. ꝓ eterni gaudij māsiōe. ꝓ tpalis tribulatōis cessatōe. Ergo quo ad thema. Petite z ꝺabit̄ vobis. Dō nobis pōstare ꝛc.

In ascensione ꝺñi. Sermo. xxxv.

Assumptus est ieſus

a in celū sedet a ꝺextris ꝺei Marci. xvj. Ar esto. ꝺicit q omne graue ꝺeorsum: z omne leue sursum. z tñ graue nō pōt supra eleuari nisi mediante instrumēto. Quatuor aūt sunt instra p q̄ grave sursum eleuat̄. Primū est virtus inferior vt radix in terra q̄ tanq̄ cum instro eleuat arborem in altum. Scđm est virtus supior actiua vt sol attrahit humores ꝺe terra in altū. Terciū est virtus interior expul-

siua vt patet de fontibus qui cadunt de alto. Nam qñ aqua vadit in meatu compsse p cannalia. ex vi interi ori exprimit aquã in altũ. Quartũ est virtus exterior pmotiua vt mediãte scala ascẽdit bõ in altũ. vel mediante instro ducit aliqd graue in altũ. vt lignũ vel lapis. Ita spualiter xps babuit qtuor virtutes medi antibus quibus corpus eius clarificatũ est bodie eleuatũ. Nam primo babuit humilitatez q̃ tanq̃ radix arboꝛẽ eleuat. ita virtus humilitatis qꝛ se humiliauit ita meruit exaltari. Scdo babuit pietatẽ tanq̃ virtutem attractiuã. qꝛ sua pietas traxit eum ad nostram necessitatẽ. iõ retraxit corpus passum ⁊ glorificatũ in altum. Tercio babuit misꝛiam q̃ tanq̃ virtus exterior pmotiua traxit eum ad patrẽ. Vñ aplus. Non ex opibus iusticie q̃ fecimus nos sed sm suam misꝛiã saluos nos fecit. ⁊ sicut retraxit ad nos ita retracta ꝓsummatio opis retraxit ad patrez. Quarto babuit veritatis potentiã q̃ tanq̃ supior attraxit. Nam videmus q̃ vnũqdq̃ tendit ad suũ principiũ. sicut aqua nõ quiescit ꝺ fluit semp donec venerit in mare qd est principiũ oim aquarũ ⁊ de eo exiuit. ita veritas xpi corpus glorificatum attraxit sicut radius solaris bumores de terra. ⁊ sic mediãte ꝓpria ptãte sm veritatẽ ascẽdit. Nullius eim pot ꝓpria virtute ascẽdere vt angeli ascẽdunt p virtutẽ veritatis. aie mediãte auxilio angelorum. vñ dicit aplus ad Eph. iiij. Ipse est qui ascendit supra oẽs celos vt adimpleret oia. ipse ait in euãgelio Joh. xij. Si exaltatus fuero tunc oia trabã ad me. mediãte veritate. ⁊ quõ ꝺ facit ⁊ ascẽdit ps in euãgelio hodierno Marci. xvj. Recumbẽtibus. xj. discipulis in domo vbi cenabant cum eo qñ voluit ire in mortẽ. apparuit illis iesus ⁊ exprobrauit infidelitatẽ eorum ⁊ duriciã cordis. qꝛ bis. s. qui viderant ipm ⁊ dixerũt eis eum resurrexisse a mortuis ipsi non crediderũt ⁊ dixit eis. Ite in vniuersum mundũ ꝓdicate euãgeliũ omni creature. i. boi qui est dns oim creaturarũ. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit saluus erit: qui vo nõ crediderit ꝺemnabit. Signa aũt eos qui crediderint q̃ pñt facere bec sequenter. In noie meo demonia eyciẽt: linguis loquent nouis. serpẽtes tollent. etsi quid mortiferũ biberint nõ eos nocebit. sup egros manus imponẽt ⁊ bñ habebũt. Et dns quidẽ iesus postq̃ locutus est eis iussit eos ire in montem oliueti ⁊ ibi coram eis assumptus est in celũ ⁊ sedet ad dextris dei patris. Et ecce duo angeli steterunt iuxta illos in vestibus albis qui dixerunt. Viri galylei quid statis aspiciẽtes in celum. Quia veniet quẽadmodũ vidistis eum ascendentẽ in celum. Tunc apli ibant ⁊ vbiq̃ ꝓdicabãt ⁊ baptizabãt ppl'm dño cooperante ⁊ sermonẽ ꝓfirmante sequẽtibus signis. qꝛ signa q̃ fiebãt ꝓdicationẽ ꝓfirmabãt. Quo ad thema. Assumptus est in celũ sedet ad dexterã dei pris oipotentis. Nota q̃ in celũ assumptus est iesus p ipsius veritatis potentiã. ⁊ ꝺ ꝓpter qtuor causas. Prima est vt ãgelicã ruinã restauraret. i. reparet. Scdo vt nos ⁊ pri reconciliaret. Tercio vt viam nobis manifestaret. Quarto vt nobis gratiã ministraret. Primo dico q̃ iesus bodie ascẽdit vt angelicã ruinã reparet. Vñ in ps. Judicabit natões ⁊ implebit ruinas. Huius legimus figurã Josue. xiij. Josue cum oi pplo filiorum isrl' transiuit iordanẽ ⁊ subuertit regna inimicorũ suorum ⁊ diuisit eis terrã in funiculo distributõis. Ma tribus tribubus reliquit supiorẽ partem terre ad orientem. ⁊ ꝺ fuit pulcrior ⁊ fecũdior. ⁊ iste tres tribus illã retinuerũt ꝓpter nobilitatẽ. ꝺ aliam terram iustra diuisit nouem tribubus ⁊ banc terrã possederunt in pace ⁊ in multitudine maxima ⁊ dns eorum ꝓtector fuit. Ita spualiter xps dns nr transiuit iordanem nostre mortalitatis ⁊ ibi destruxit regnũ inimicorũ suorũ vicz demonum. Vñ in sua resurrectione ait illud ps. Tollite portas principes vras ⁊ introibit rex glorie. Et dixerũt. Quis est iste rex glorie. Rñdit. Dns fortis ⁊ potẽs sic ⁊ portas ereas ⁊ vectes ferreos cõfregit. ⁊ deduxit ppl'm captiuũ de egypto tenebrarũ ⁊ reduxit eos p iordanem ois tribulatõis in terrã ꝓmissionis glorie ⁊ nouẽ tribubus diuisit terrã inferiorez ⁊ terrã ꝓmissionis supiorẽ possederũt tres psone videlicet pr in diuinis. filius in humanitate. deus ⁊ bõ sedens a dextris pris. ⁊ spũssanctus ⁊ ipse est advtro qꝛ ꝓcedẽs. ꝺ illas nouem tribus q̃ duxit secum diuisit in nouem ordines angelorũ sm q̃ ruina facta fuit. 1 Prima tribus fuit chorus aplor ⁊ illis obtinuit locũ supiorẽ chori angelor qui dr seraphin. Nam iste chorꝰ inflamatus est diuino amore q̃ aliud cogitare nõ pñt nec loqui nisi solum de deo. ⁊ sic apli qui talẽ locũ cum illis in terra illa ꝓmissionis acceperunt inflamati erant in diuino amore. Vñ Roñ. viij. Quis nos sepabit a charitate xpi. scio q̃ neq̃ mors neq̃ vita neq̃ fames neq̃ gladius. 2 Scda tribus fuit ordo ꝓphetarũ q̃bus diuisit scdam terrã ꝓmissionis. i. chorum angelorũ q̃ dr cherubin. nam iste chorus habet plenitudinẽ scie diuine. ⁊ sic scti ꝓphe q̃ futura ꝓdixerunt. ⁊ dns loquebat ipsis tanq̃ amicis. ⁊ ideo cum eos redemit de lymbo secũ duxit. ⁊ in iordanem sedi 3 cherubin partẽ diuisit. Tercia tribus fuit ordo patriarcharũ. ⁊ illis diuisit partẽ in tercio choro a supmo qui dr throni. nam in illo sedet deus iudicia discernẽdo. sic scti ꝓpharche aliud mandatũ nõ habuerũt. nisi declina a malo ⁊ fac bonũ. ⁊ ipsi sm iudiciũ rõnis faciebãt oia bona ⁊ vitabãt oia mala. ergo acceperunt 4 partẽ inter angelos tercij chori. Quarta tribus fuit sanctor martyrũ q̃ accipiebãt quartã partẽ ꝝrti chori qui dr dñatiões. qꝛ sicut ille chorus dñat sup choros inferiores ⁊ vincũt demones. ita scti martyres vicerũt ꝓpria corpa ⁊ ꝓpter deũ tradiderunt ad supplicia. iõ p fidẽ vicerũt regna ⁊ quartã sortẽ acceperũt i 5 diuisione eterna. Quinta tribus fuit sanctor doctor qui suis documẽtis mundũ illuminabant ⁊ obstinatos ⁊ errãtes in via veritatis deducebãt acceperunt sortẽ inter chorũ angelor qui dr potestatum. Sexta 6 tribus fuit sctor ꝓfessorũ qui ꝓpter deũ ꝓpria corpa crucifixerũt ⁊ in maxima abstinẽtia vixerũt. vt btus Benedictus. beatus Franciscus qui sepe exuit vestimenta et nudus per rubum spinosum se transtulit q̃ totum corpus sanguineum apparuit. et sanctus Bernardus. ⁊ multi alij cõfessores ⁊ sanctus antbonius ⁊ sanctus Paulus. ⁊ isti acceperunt sortẽ inter 7 chor angelorũ qui dr principatus. Septima tribus fuit sanctor beremitarũ q̃ mundũ ꝓtemnẽtes in beremo babitabãt ⁊ isti acceperũt sortẽ inter septimũ chor q̃ dr virtutes. q̃ suis virtutibus ⁊ oꝛonibus ꝓmeruerũt illã sortẽ. Octaua tribus fuit sanctarũ virginũ q̃ suis meritꝭ ꝓpter castitatẽ sui corpis ⁊ cordis 8 vt scta Katherina ⁊ scta Barbara obtinuerũt octauũ chorũ in terra ꝓmissionis eterne. q̃ chorus dr archangeli qui bñt officium custodire ciuitates. ita iste scte virgines custodiebãt ciuitates cui corpis ab omni immũdicia. Nona tribus est ꝓpugator ⁊ viduarũ 9 qui accipiũt sortẽ inter chor angelorũ q̃ dr angeli q̃ mittunt ad custodiendũ boies ⁊ deducẽdũ ad bonũ

sic ipsi deduxerūt seipsos z eorū pueros et ꝓximos. ideo accipiunt partē ꝑm dignitatē z ꝙuis vnus chorus est excelsior altero tñ de sorte sua vnusquisq; cōtentaꝫ. z ideo dico q xp̄s hodie voluit ascendere vt adimpleret ruinas angelorū. collocaret z diuideret terrā ꝓmissionis ꝑm dignitatē. Scdo xp̄s voluit hodie ascēdere vt nos p̄ri recōciliaret. q2 vt dī Eph.ij. Longe eramus a deo ꝓpter pctā nr̄a. & ꝓpe facti sumus ꝓpter filium eius iesum qui est ꝓpiatio nr̄a ad patrē. Huius legimus figurā q erat quidā magnus rex habēs duos filios. quoꝝ vnus offendit patrē. iō missus est in exiliū. & venit frater z compatiebaꝫ fratri suo miseria motus venit ad ipm in exiliuꝫ z fecit sibi nigrū clypeū z arma nigra assumpsit z pugnauit ꝑ fratre z hostem vicit. z post triumphum fecit sibi clypeū albū z alba arma auro decorata in signum victorie z leticie z fratrē expulsum p̄i repsentauit cum omni hereditate sua. z redeunte filio oēs serui occurrebant ipsis cum hymnis z canticis z ipm laudabāt Ita spūaliter rex diues est deus p̄r qui habuit duos filios xp̄m iesuꝫ z hoiem in paradiso: & scōs filius. s. hō offendit patrē. z iō alius fili⁹. s. xp̄s filius dei viui misericordia motus transtulit se in exiliū assumens nigra arma. i. corpus humile: z pugnauit ꝑ nobis z superauit hostem. ac cum fratre z omni familia vicꝫ cū adam z eua z cū omni ꝓgenie ad patrē remeauit. et tunc in signū victorie accepit alba arma auro decorata qñ corpus glorificatū assumpsit z fratrē suū patri recōciliauit. z ideo serui p̄is occurrerūt ei cū leticia. Unde aliqui admirādo dixerūt hodie. Quis est iste qui venit de edom. i. de exilio. alij dixerūt. Iste formosus est in stola sua gradiēs. i. veniēs in multitudine. ideo ascēdit hodie vt nos hoies recōciliaret p̄ri. Tercio ascēdit xp̄s dñs hodie vt nobis viam manifestaret. Añ ps. Notas mihi fecisti vias vite. q2 ante ipm nobis erat ignota. Huius legimus figurā Gen. xxix. Jacob patriarcha vidēs pulcrā puellā quā interrogauit cuius filia eēt. Rñdit. Laban est p̄r meus. Venit itaqꝫ z seruiuit septem annis ꝑ ipsa in frigiditate z nuditate z nullus labor fuit sibi grauis tandem regressus ad patriā cuꝫ magno comitatu z ipse p̄cessit omnē familiā suā ꝑ desertū vsq; ad mesopotamiā q2 via fuit sibi nota z inde exiuit. Ita spūaliter xp̄s dñs nr̄ videns humanā naturā in deserto huius mundi vagantē ꝓsiderās pulcritudinē eius q2 ad imaginez dei hoiem creauit. ad quē potuit bñ dicere. Quis est p̄r tuus. certe ipse deus qui possedit fecit z creauit eū ꝑm ps. Hoc ꝓsideranꝫ xp̄s exiuit vt Jacob ꝓpriā terram. seruiuit ꝑ ea vicꝫ ꝑ aia humana nō septem annis vt Iacob. & xxiij. annis. in frigiditate. pauptate. siti z aliis. z tandē cum magno comitatu reduxit eam p̄cedens ꝑ desertū huius seculi q2 via fuit sibi nota z deducēs eos vsq; ad mesopotamiā. i. celestē gloriā. z hoc dicit ꝓpha Micheas. ij. Ascēdit pandēs iter ante eos. z dux eorū fuit. Quarto xp̄s hodie ascēdit vt nobis gratiā z gloriā ministraret. vñ ait apls. Ascendit vt impleret oia. ascendit salomon vt thronuꝫ gre possideret z daret omni petētiui bñ in rogationibus primi mēbri ita xp̄s. q. aūt ascēdit vt nobis gratiam daret ꝑ in figura. iiij. Reg. ij. vbi legimus q dñs voluit belyam de mūdo ducere in paradisum z apparuit iurta iordanē belyseo z ꝑdixit illi. tūc belyas habuit bonū amicū vicꝫ ꝓpetā belyseū cui dixit. Ecce tollar a te vis aliq̄d petere a me ꝙ pete añqꝫ tollar a te. z ait belyseus. Peto dñe vt duplex spūs quem habuisti ꝓphetarū fiat in me. Rñdit belyas. Difficilē rem petisti tñ si me videris in curru igneo ascēdere fiet tibi sicut petisti. z cum angeli venerūt z belyam in nube in curru posuerūt: vidit Helyseus z sic clamauit. Ecce currus isrl' z auriga. q2 sancti angeli ducūt eum Ita mozal'r dñs hodie celos ascēdit in curru diuini amoris. Dixit igit̄ nobis. Vis aliquid petere a me ꝙ pete anteqꝫ tollar a te. Nam xp̄us tollit̄ a nobis qñ peccamus z tpe mortis q̄tum ad vona. iō pete a me q̄ vis z dabo tibi. debemus etiā petere cum ꝓpha q̄ dixit. Oro vt duplex spūs tuus sit in me. s. vt habeaꝫ gratiā in p̄nti z gloriā in futuro. Sed rñdit xp̄us. Si poteris me videre in curru igneo. i. si poteris me videre in mēte tua stantem in cruce ꝑ te z sequi me fiet tibi vt petisti. Ergo ad thema. Assumptus est ihs in celū sedet ad dexterā dei p̄is oipotētis vt nobis viam demonstraret z ruinā angelicā reparet z nos p̄i recōciliaret z nobis gratiā z gloriā ministraret. Qđ nobis p̄stare dignet̄ ꝛc.

Dñica. v. post pasca. Sermo. xxxvj.

Tvos testimoniū p-

e bibebitis q2 ab initio mecū estis Joh. xv.

Nota q vnusquisq; bonus dux vel princeps debet tria facere circa suos famulos. Primo dꝫ bñe vexillū distinctum a vexillis inimicorū vt exercitus sequaꝫ vexillū sui ducis vt ptꝫ Num. ij. Precepit moyses tribubus isrl' dicēs. quelibet tribus habeat suū signū vt posset tribus illa sequi suū ducē. Secundo dꝫ dux vel princeps ppm instruere quō debꝫ pugnare ꝓtra inimicos z insidias ponere z p̄cauere exemplū de dauid qui bñ p̄cauebat insidias golie: iō vincebat ipm. Tercio debet eos animare per dona si habuerint aliqđ damnū q illud eis in duplo velit recuparе. Añ ait Tullius de re militari. Stipendium largū animat pugnantē q2 corona victoribus de iure debeꝫ. Ista tria habuit xp̄s dux z princeps apl'oꝝ et sancte ecclesie. Primo habuit vexillū distinctū quod fuit gra spūssancti tam in signis q̄ in loquelis in sanctis apl'is q2 nemo poterat facere ista signa q̄ ipsi fecerūt. Scdo eos instruxit oia p̄dicēdo q̄liter deberēt regere in ꝙ mūdo. Tercio dona larga ꝓmisit. vñ Petrus volens scire de stipēdijs ait. Quid dabis nobis p̄mij q te sequimur z oia dimittimus z sustinemus psecutōes. Rñdit dñs. Cum sederit filius hois in sede maiestatis sue sedebitis z vos supra sedes duodecim iudicātes. xij. tribus isrl'. z ista ostēdunt in ꝙ euāgeli. In illo tpe. Cum venerit paclitus quē ego mittam vobis a p̄re spm̄ veritatis q̄ a p̄re in diuinis procedit. ille testimoniū ꝓbibet de me. z vos testimonium bibebitis q2 ab initio mecū estis. s. p̄dicatiōis z miraculoꝝ manifestatiōis z mutatōis aque in vinū. Hec locutus sum vobis vt nō scādalizemini. i. vt nō recedatis a fide. absq; synagogis faciēt vos. i. ipsi ejcient vos tanqꝫ excōicatos. Sed venit hora vt quis interficit vos. arbitret obsequiū se p̄stare deo q̄ ad iudeos z ydola q̄ ad paganos. & ꝙ faciēt. s. infidelesvobis. s. fidelibus q2 nō nouerūt patrē neq; me. Sed ꝙ locutus sum vobis vos ꝑmonēdo vt cū venerit hora talis psecutōis tunc reminiscamini q2 ego dixi vobis. Quo ad thema. Et vos testimoniū ꝓbibebit⁹ ꝛc. Nota q sup dctōres z nō credētes q̄tuor testimonia adducunt̄. Primū testimoniū in ꝑsonis diuinis est. Scdm testimoniū erit in apl'is. Tercīū in creaturis Quartū testimoniū vult facere in cicatricibus. Pri-

mo deus vult facere seu phibere testimoniū sup malos in diuinis psonis. Pater in ptāte: qz sua potētia creauit celū z terrā z oēm ornatū eoz. Filius cui attribuit sapia q ornauit sydera regit z ordinat in sua sapia. Spūssanctus in clementia q pseruat oia p patrē creata z p filiū ordinata. Sed tñ sunt sex genera hoim q viderūt z audierūt in signis z virtutibus dei opa z tñ nec credere nec se emendare volunt. iō ipse vult sup eos in ꝓpria psona adducere testimonium in die mortis z in die iudicij. z illos enumerat p prophetā Malachiā .iij. ca. dicēs beata trinitas. Ego accedā ad vos in iudicio tpe suo z ero testis velox maleficis z adulteris pūris mercedē retinētibus. viduis z pupillis vim facientibus. z pegrinos oppzimentibus. Primo dico q deus vult esse testis in ꝓpria psona maleficis q suis trufis z nequicijs circūierūt mūdū cū incantationibus boies decipiūt dicunt se mortuos suscitare babētes spūs inclusos. scribunt caracteres z multa alia faciūt q nō sunt dicēda. ponūt cabalistas in collū ne penales balneenť. tales aūt excōicari debēt z infideles iudicanť. Ūñ legimus q rex Saul fuit ad quandā phitonissam z ꝓmisit ei pecuniaz vt ꝓphetā Samuelē resuscitaret. ꝓpter qđ deū offendit z deus ipm de regno eiecit. z mortuus est in bello. iō oēs isti q nolunt desistere sunt excōicandi. Nam dē phibuit Leuit. xx. dicēs. Alia q accesserit ad phitonissas vel ad psulendū sortilegas ipsa morieť. z isti sūt primi sup qs deus vult ducere testimoniū. Scdi sunt adulteri. Ūñ ait. Ego ero testis velox adulteris. Nā adulteriū est pessimū pctm qđ in decē ꝑceptis ponit ꝓpter qđ multi sunt lapidati ad mortē. Ūñ legimus Dañ. xiij. Oz duo senes iudices volebant Susannā vxorē ioachim filiā belchie violare p̄misit deus illos lapidari ad mortē. Ūñ legimus in Judic. ca. xix. Oz quidā iuuenis accepit vxorē z venerūt aliqui mali z receperūt sibi vxorē q transiuit ad iudices z ꝓquerebať ab eis. z ipsi iudices ꝓpter ꝟ multos iussu dei occiderūt. ꝟ heu iam modicū curāt. tm ꝟ ꝑceptuz nō est deletū ꝟ ꝓfirmatū. iō iam plagavenit in mundū. Tercij sunt piuri sup qs deus vult esse testis in ꝓpria persona tm bodie iurāt boies faciliter z ducūt in psuetudinē z quicqd loquunť sp cū iuramēto ꝓfirmant: cū tñ deus veritas est. z cum dauid dicit in ps. Perdes oēs qui loquunť mendaciū. Judei sunt in bis meliores q̄ xp̄iani. nam qđ iudei iurāt in adonay suo hoc seruāt z si deberēt mori. Item pagani sunt meliores q̄ aliqui xp̄iani in ꝟ. nam legimus q pagani exierūt quandā ciuitatē ad expugnandū qđdā castrū z iurabāt p solē q nollēt redire ad ciuitatē nisi expugnassent. ꝟ expugnare nō poterāt. iō miserūt nuncios ad mulieres z dixerūt q aut dimitterēt ciuitatē z venirent ad eos aut acciperēt alios viros: qz iuramentū vellent seruare: ꝟ multi xp̄iani iurāt z dant lras z tm nō seruāt. Quarti sunt sup qs deus vult esse testis bi sunt mercedē retinētes laborātibus. z illud est vnuz de pctis clamātib⁹ in celū. Ūñ Jac. v. Merces operariorū q messuerūt terrā defraudata est. z clamor ad aures dñi sabbaoth introiuit. z iō ait Thobias ad filiū Thob. iiij. Fili mi nō morabiť merces operariorū tuoz apud te vsq mane. Quinti sunt viduis z pupillis calumniā facientes. vñ ait dñs in Exo. xxij. Vidue z pupillo nō nocebitis. si leseritis eos vociferabunť ad me z ego exaudiā clamorem eoz z indignabiť furor meus. pcutiāq vos gladio eterne damnatiōis: ꝟ heu iam nō curāt multi q̄ uis eis dñs cōminať cum eterna pena. Sexti sunt sup qs deus vult facere testimoniū q̄ pegrinos oppzimūt. decipiūt z spoliāt. nam pegrini veri q sūt in via pegrinatois z ꝓpter deū oia reliquerūt sunt filij dei z dñs ꝓtector eoz est. Ūñ ait dñs in ps. Peregrinus sum apud te sicut oēs patres mei. q illos offendit melius esset q offenderet ꝓpriā pupillā oculi sui. Ūñ dicit illud ps. Exaudi deus oratiōnē meā z ne sileas q ego ledar qm̄ ego aduena z pegrinus sum. z iō ait dñs in euāgelio. Qđ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Et sic pz primū testimoniū qđ facit xp̄s in ꝓpria psona trinitatis. Secm̄ testimoniū sup malos vult adducere cū suis duodecim aplis. Ūñ ait ad eos Act. j. Ego elegi vos vt sitis mihi testes in hierm z in oi iudea z vsq ad vltimum terre. Hi aūt testes ꝑdicāt tria de xp̄o. Primo suam largissimā remuneratiōnē bñfaciētibus z ꝑdicantib⁹ Ūñ ait Math. xj. Venite ad me oēs qui laboratis z onerati estis z ego reficiā vos. Secdo iuā pissimam misericordiā. Ūñ ait Hiere. Vade clama ꝰ orientē z occidentē aquilonē z meridiē dicens. Reuertere ad me aduersatrix isrl z ego suscipiā te. Tercio ꝑdicāt suam seuissimā iusticiā ꝰ obstinatos. Ūñ in ps. Nisi conuersi fueritis gladiū suū vibrabit tc. Huius legimus figurā i li. Hester. Iratus rex ꝰ filios isrl z misit lras vt oēs interficerēť: ꝟ tandē misericordia motus misit alias lras cuz lris signatis anulo regis z fecit reuocare priam. z fecit ꝓclamare misericordiā. Ita spūaliť in antiq lege dē dedit mortis sniam dicēs illud Gen. ij. In q cūq hora comederitis morte moriemini. Itē Ezech. xviij. Alia q peccauerit ipsa morieť. ꝟ post missionez spūssancti isti. xij. nūcij missi i qtuor ptes mūdi testimoniū phibēt de xp̄o clamātes z nouas lras mie portātes. Iste lre fuerūt signate anulo regis. i. gra spūssancti p signa. vñ ait dñs ad eos. Ite in orbē vniuersū ꝑdicate euāgeliū mie z gre oi creature rōnali. z sic pz q testimoniū vult xp̄s phibere in. xij. aplis. Tercio xp̄c vult testimoniuz phibere sup pctōres nō credētes in creaturis vicz in celo z in terra z in alijs. vñ ait Job xx. Revelabunt celi iniqtatē meā z tu dñe instauras testes ꝰ me. Huius legimus figurā in li. Deut. xxxj. Moyses dedit filijs isrl legē ex ꝑcepto dñi. ꝟ ppls in primo scdo tercio z qrto anno multū bñ seruabāt legem dece ꝑceptoz. ꝟ statim de die in diem dimiserūt tunc moyses scripsit ea in vno libro z vocauit omnē multitudinē filioz isrl z dixit. Ecce iam me viuēte dimittitis legē z inique agitis. Quid igit vultis facere post mortē meā ego scripsi legem dei mei in ꝟ libro z volo mecū ducere ptra vos in iudicio z volo vocare celū z terrā ꝓ testimonio. z posuit libz in archa federis. Ita spūaliter xp̄s dedit nobis nouā legē nō a seipso ꝟ ex deo. s. qtuor euāgelia. ꝟ in primitiua ecclesia seruabāt vsq ad trecētos annos q tanta fuit charitas inter xp̄ianos q qui duas tunicas habuit dedit vnā nō habēti. z multi optauerūt ꝓ xp̄o mori. ꝟ post illud tps tepuit charitas de die i diem. ideo vult dñs libros suoz euāgelioz ducere ad iudiciuz z sumere celū z terrā ꝰ obstinatos z icredulos. ꝟ ꝓbat Joh. i apoca. dicēs. Ecce libri aperti sunt z viui z mortui iudicabunť ex eis: z sic patet q xp̄s vult testimonium perbibere super peccatores non credentes z obstinatos in creaturis. Quartū testimoniū vult dñs phibere cum suis cicatricibus vulnerum que ꝓ nobis sustinuit. Unde ait Joh. crisostomus super illo verbo Math. Tunc apparebit signum filij hominis. nam angeli deferēt crucem ante eū z lanceam et spineam

coronã ꝛ duos sup pctores i testimoniuꝫ ꝛ in corpe glorificato siue clarificato q retinuit q̃nq; vulnera ci catrices q̃ manifeste apparẽt ꝛ clariora ẽ ille loc⁹ vbi fuerũt illa vulnera maiora tanq̃ sol splendẽs de eis: vt ꝓbat Zacharias. Videbũt in quẽ trãsfixerũt. Huius etiã ponit Joh̃. in Apoc. figurã dicens. Cũ venerit tũc oĩs populus ꝓgregabit̃ ante thronũ vbi vident eũ tanq̃ iudicẽ sedere ꝛ vnicuiq; iudicabunt ꝑm meritũ ꝛ demeritũ: qz tũc est clausa sue misericordie bulla q̃ in hac vita est apta ꝛ tũc nõ aliud iudicat q̃ qđ iustitia stricta dictat. ideo ait Petrus Act. x. Jpe est a deo cõstitutus iudex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ. Ergo ad thema. Et vos testimoniũ ꝓhibebitis qz ab initio mecũ estis. Rogemus dñm q illo tpe possimus secure stare quando hec erunt ꝛc.

In die Penthecostes. Sermo. xxxvij.

Piritussanctus quez

Mittet pater in noie meo docebit vos oĩa. Jo. xiiij. Ad hoc q aliq̃ petitio audiat̃ tria sunt necessaria. Primo ex pte donãtis pietas. nam si nõ eẽt pius ꝑ auar⁹ ille quẽ petis tũc frustra petit. Secũdo ex pte petẽtis ydoneitas. s. q nõ sit odiosus sed amorosus: qz dona donant̃ ꝑm amorẽ: vtz. j. Regũ. j. Elchana dedit familie ptes vt imolarent. ꝑ q̃ dedit vxori sue anne partẽ tũc tristabat̃: eo q eã diligebat ꝛ sterilis fuit: iõ sacerdos tẽpli nõ acceptauit ei⁹ munera. Tertio ex pte doni vtilitas: nã posset aliq̃s petere qđ nõ ꝓdesset alicui nec sibi vtile esset. Jdeo ait ait dñs ad discipulos. Petite vt gaudiũ vr̃m plenum sit. i. eternũ. Discipuli aũt cõsiderabãt hec tria. Primo ex pte dãtis. s. xp̃i pietatẽ. ex pte petẽtis ꝓpriã necessitatẽ. ex pte doni vtilitatẽ: ꝙ petebãt eis mitti spũm sanctũ ꝛ de hoc dicit euãgeliũ. Dixit ihesus discipulis suis. Si q̃s diligit me sermonẽ meũ seruabit. ꝛ pr̃ me⁹ celestis diliget eũ ꝛ ad eũ veniem⁹ ꝛ mansionẽ apud eũ faciem⁹ ꝓ gratiã spũssancti. Qui nõ diligit me doctrinã meã nõ seruat: ꝛ sermonẽ quez audistis nõ est me⁹ sed ei⁹ q̃ misit me pr̃is. Hec locutus sum vobis apud vos manẽs. Paraclyt⁹ aũt spũss. quẽ mit. vob̃ pater in noie meo ille vos docebit oĩa q̃cunq; docui vos ꝛ illa faciat̃. Pacẽ relinquo vobis: pacẽ meã do vobis. Nõ quõ mũdus dat ego do vobis: qz mũdus pacẽ nõ seruat: ꝑ pax mea post hãc vitã est eẽna. Nõ turbet̃ cor vr̃m neq; formidet. audistis q ego dixi vobis vado ad pr̃o vobis ad pr̃em in celũ ꝛ venio ad vos spũm sanctũ mittẽdo. Si diligeretis me gauderetis vtiq; qz ad patrẽ vado. qz pr̃ maior me est i eo q creauit celũ ꝛ terrã ꝛ oĩa. Et nũc dixi vobis pr̃iusq; fiat vt cũ factũ fuerit credatis. Jã non multa loquar vobiscũ. Venit eñ ꝓceps mũdi huius. i. dyabolus vos temptans: ꝑ in me nõ hz quicq; cõsentiẽdo Sz vt cognoscat mũdus qz diligo patrẽ ꝛ sicut mãdatũ ab eo accepi ita facio notũ. Ad thema. Spũssanct⁹ quẽ mittet pater i noie meo docebit vos oĩa Nota q spũssanctus q̃ttuor opat̃. Primo eleuat ꝓ ꝓtemplationẽ. secũdo purgat ꝓ increpationẽ: tertio rectificat per directionẽ. q̃rto instruit ꝓ informationẽ. Prio dico q spirituss anct⁹ eleuat mentẽ hoim ꝓ ꝓtemplationẽ ad cognoscendũ celestia ꝛ ad despiciendũ terrena. Hui⁹ legim⁹ figurã Ezech. viij. vbi ait. Steti in cãpo magno ꝛ eleuauit me spũs inter celũ ꝛ terrã. ꝛ vidi celestia q̃ erãt pfecta: ꝛ vidi terrena: ꝛ ecce appuit inanis ꝛ vacua. ꝛ ideo celestia desideraui ꝛ terrena despexi. Jta spũaliter vnusq̃sq; fidelis dz petere ꝓ grã spũssancti vt ipm eleuet mẽte ꝛ stet inter celũ ꝛ terrã oculis mẽtis celestia ꝓsiderãdo sim̃l ꝛ terrena. Aspiciat oculis mẽtis supra se regez celi cui⁹ pulcritudinẽ sol ꝛ luna miranť. cui⁹ vultũ desiderãt angeli ꝓspicere. Respiciat aũt terrena ꝛ ꝓncipes mũdi in q̃bus nõ est veritas neq; salus. Aspiciat supra se reginã celi. De qua ait ps̃. Astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato circũdata varietate mat̃ misericordie. Respiciat mlieres hui⁹ mũdi in q̃bus nõ est stabilitas. Aspiciat militiã celestis exercit⁹ ꝛ respiciat militiã hui⁹ mũdi q̃ terrena deuastant ꝛ destruũt sup quos veniet gladi⁹ eterne dãnationis. Aspiciat supra se thesaurũ celestẽ vbi nec erugo nec tinea demolitur. Respiciat infra se thesaurũ mũdi quẽ fures effodiũt ꝛ furanť. Aspiciat supra se dona de celo de spũsancto ꝓcedẽtia: vicz donũ sapiẽtie: intellect⁹: cõsilij: fortitudinis: timoris: pietatis ꝛ donũ sciẽtie. Respiciat inferi⁹ dona bis ẽria. superbie: auaricie: luxurie: gule: ire: inuidie: accidie. Cum eñ põderas vnũ ẽ reliquũ: ꝛ celestia appetis ꝛ terrena ꝓ:er eoꝝ maliciã spernis. tũc cũ ꝓba ꝓ spũsanctũ inť celũ ꝛ terrã eleuab̃. Secũdo spũssanctus purgat peccata ꝓ increpationẽ pctõrũ ꝛ ꝓ punitionẽ: vñ ait dñs in Jobã. xvj. Cũ venerit ille arguet mundũ de pctõ. Hui⁹ legim⁹ figurã Apo. viij. Accepit angelus thuribulũ aureũ ꝛ impleuit illud de igne altaris ꝛ misit in terrã. Et postea septẽ angeli cũ septẽ tubis se ꝑparabant. Hec figura oñdit missionez spũssancti ꝓ plagã male opantibus q̃ noluerũt audire doctrinã eius. nã angelus accepit thuribulũ aureũ qđ est dilectio: qz spũssanct⁹ est dilectio q̃ a pr̃e ꝛ filio ꝓcedit et misit in terrã hoies inflamando diuino amore ꝑ pacẽ curãt: iõ septẽ angeli cũ tubis se ꝑparãt plagã ꝓpctis mũdo inferẽdo. Prim⁹ angelus tuba cecinit ꝛ venit tonitruũ ꝛ destruxit tertiã partẽ mũdi arborũ. ꝓ arbores nota nobiles quorũ tertia ps perit in aniã tonitruo dãnatiõis. Una ps sunt nobiles q̃ sunt contẽti stipẽdijs suis ꝛ defendunt viduas ꝛ orphanos ꝛ nulli dãnũ faciũt. ista ps nõ perit. Scda ps sunt que moriunť vt puuli nobiliũ anteq̃ habẽt annũ discretionis: qz filij⁹ nõ portat iniq̃tatẽ pr̃is q̃ ad ajam. Sed tertia ps sunt illi q̃ sũt raptores ꝛ tenẽt latrones. ista ps perit cũ tonitruo eẽne dãnatõis. Scds angel⁹ tuba sua cecinit ꝛ cecidit de celo mons magn⁹ ardẽs igne mare: ꝛ tertia ps nauiũ interijt. q̃d ꝓ naues nisi mercatores notanť q̃rũ tertia ps dz pire in aia. Una ps est illa q̃ vẽdit ꝛ emit sine dolo ꝛ ditanť. Alia ps qui emũt agros ꝛ vineas ꝛ oues ꝛ boues ꝛ apes ꝛ q̃cq̃d de⁹ dederit i bis sũt ꝓtenti sicut fuerũt pr̃iarche ꝛ ꝓphete q̃ sunt saluati. Sz tertia ps q̃ perit eternaliter bi sunt q̃ vendũt cũ fraude ꝛ dolo: vnde ps̃. Perdoẽs q̃ loquunť mẽdaciũ. Tertius angelus tuba cecinit ꝛ cecidit de celo magna stella in flumĩe cui nomẽ absinthẽ ꝛ inde aque amare facte sunt ꝛ boies mortui sunt ex aquis. ꝓ bos nota laboratores ꝛ cõem populũ: vicz mechanicos quoꝝ tertia ps mo[illegible] in aq̃. Una ps est q̃ laborant fideliť ꝛ nutriũt filios suos ꝛ dant elemosynã suã paupibus ꝑm ps̃. Labores manuũ tuarũ qz mãducabis btus es. Alia ps q̃ bñ laborauerũt ꝛ de laborib⁹ cũ habẽt necessitatẽ seruiũt deo ꝛ dant elemosynã paupibus ꝛ frequentant eccliam. Sed tertia ps q̃ morieť in aia sunt mali opatores q̃ boies decipiunt ꝛ iurãt q̃ sit bonũ cũ sit malũ. ꝛ sabbatũ non custodiũt. ista pars morieť. Quartus angel⁹ tuba cecinit ꝛ cecidit grãdo ꝛ ꝑcussit tertiã ptez ẽni ꝛ terre. Per h̃ nota rusticos q̃ colũt terrã. quoꝝ

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

siliter tertia ps perit. Una ps est illa q̄ colūt agrū fideliter ⁊ primo nō nocebūt: ⁊ dāt decimas ⁊ dāt elemosynā medicantib⁹. Alia ps saluaf qui custodiūt sabbatū ⁊ vadūt dñicis die⁹ ad eccl̄iam ⁊ seruiunt creatori ⁊ sunt patiētes hi saluanf. Sz tertia ps perit grandinē eterne dānatiōis destruif: sicut sunt rustici q̄ furanf agrū ⁊ frumētū primi ⁊ ad eccl̄iam ire nolūt: nebrianf: ridanf. ista ps perit. Quint⁹ angelus tuba cecinit ⁊ tertia ps solis ⁊ lune ⁊ stellarū percussa est: p hoc notaf stat⁹ p̄sbyteroꝝ ⁊ religiosoꝝ q̄ debērēt lucere in eccl̄ia sicut stelle sol ⁊ luna: ꝫ tertia ps p cutif. Una ps q̄ nō p̄cutif sunt tria vota obseruātes scz pauptatē: castitatē ⁊ obediētiā. Alia ps q̄ saluaf sunt p̄sbri dēo deuote horas canonicas p̄soluētes: exempla bona dātes: ⁊ q̄cūd supbabēt de p̄bendis elemosynas dātes distribuūt hi saluanf. Sed tertia ps vicz inobediētes: luxuriose viuētes: diuitias magn̄as salutē aie cupiētes: hi p̄cutiunf. Sext⁹ angelus tuba cecinit ⁊ aptus est fons abyssi ⁊ exierūt locuste habētes lorīcas ferreas: dētes leonū: capillos mulierū: et terrā maculauerūt. Hic describif stat⁹ huius mūdi. nā p istas locustas notanf supbi q̄ iā portāt vestimēta locustarū: lōgas manicas vsq; ad terrā q̄si volare volētes: ꝫ nō ad celū lorīcas ferreas q⁹ sunt indurati capillos mulierū q⁹ mulieres iā vt placeant amatoribus mūdi alienos crines faciunt: ⁊ iuxta aures sicut arietes cornua. ⁊ iste mal⁹ usus venit de puteo abyssi infernalis ad quez tendūt. Septim⁹ angelus tuba cecinit ⁊ audiuit iohānes vocē de celo clamantē. Factū est ⁊ vidit mulierē stantē in aere amictā sole ⁊ luna sub pedib⁹ ei⁹: ⁊ coronā. xij. stellaꝝ in capite eius Hic describif stat⁹ iustoꝝ. nā post tribulationē malorū est congregatio fideliū q̄ verū solē iusticie xp̄m sunt secuti. ⁊ luna sub pedib⁹ q⁹ terrena despiciebāt. coronā. xij. stellaꝝ i capite q⁹. xij. articulos fidei tenuerūt. iō sp̄us sanct⁹ purgat p increpationez vt vnusq̄sq; se in hac vita seruet vt tunc secure posset stare. Tertio sp̄us sanct⁹ rectificat p directionē. et q⁹ intētio portat vexillū i regno vtutū ⁊ conscie: iō necesse est vt sp̄us sanct⁹ rectificet intentionē. Hā q̄ttuoꝝ gña boīm sūt in eccl̄ia: q̄rum intētio nō est recta ⁊ via p quā ambulāt est curua. Hui⁹ legim⁹ figurā pu̇erb. xxx. salomō ait. Tria sunt mihi difficillima ⁊ q̄rtū penit⁹ ignoro. vicz viā aq̄le volāt̄: viā colubri sup terrā: viā nauis in mari: ⁊ viā viri i adolescentia sua: iō despingebāt salomonē iudei i introitu ip̄ius tēpli i būc modū. Ipse sedebat i throno regali ⁊ sup eū aq̄la volans ad quā ait. Viā aq̄le seq̄ nolo. ad dexterā coluber ad quē ait Eius viā seq̄ nolo. ad sinistrā nauis p mare nauigās ad quā ait. Viā ei⁹ seq̄ nolo. infra eū adolescēs incōstans ad quē ait. Viā ei⁹ seq̄ nolo. Ad p̄positū q̄ttuoꝝ sunt genera boīm in eccl̄ia quoꝝ via nec intentio est recta. Primi sunt hypocrite q̄ assilanf aq̄lis. naz aquila [illegible] in altis ⁊ tn̄ predā capit in terris. ita hypocrite apparēt quasi aquile volantes tn̄ sunt boies decipientes. Secūdi sunt mendaciū loquētes ⁊ verba discordie seminātes. isti assilanf colubris q̄ venenū discordie semināt inter cōcordiā. Tertij sunt verbis adulatoriis simulātes. hi assimilanf nauib⁹ p viam nauis i medio maris. sicut em̄ nauis ptransit mare ⁊ tn̄ vestigia nō possunt inueniri: ita multi gerunt mel in ore ⁊ fel in corde: quoꝝ nec via nec intētio est recta. Quarti sunt luxuriosi. vicz vir in adolescentia q̄ est incōstans: sed cū venerit sp̄us sanct⁹ facit in bis viā rectā ⁊ intentionē bonā. facit de hypocrit̄ iustos facit de adulatoribus p̄fectos: ⁊ facit de luxuriosis castos. Iō petit eccl̄ia in hymno quē bodie canim⁹ ad laudē sancti sp̄us. Veni creator sp̄us mētes tuoꝝ visita ⁊c. ⁊ sic patz q⁹ sp̄us sanctus rectificat intētiones boīm. Quarto dico q⁹ gratia sp̄us sancti instruit p informationē disciplīne scie ⁊ bonitatis: vñ ait Dauid in p̄s. Bonitatē ⁊ disciplinā ⁊ sciam doce me: vñ Sapien. Sp̄us sanct⁹ est oīm artifex ⁊ oēm habz virtutē. Sunt aūt septē artes q̄s docet sp̄us sanctus. q̄s multi vertūt in malū. Cuius figurā legim⁹ Ben̄. xlj. Vidit pharao in sp̄u calamū vnū in agro habentē septē spicas. Calam⁹ in agro est bō in mundo habēs septē artes q̄ ip̄m bonoratū ⁊ glorioſum faciūt oi mundo q̄ spiritus sanctus q̄ est artifex oēm habēs sciam. Prima scientia est grāmatica q̄ docet recte loq̄. ille em̄ laudaf a litteratis q̄ dī bon⁹ grāmaticus: ꝫ ille magn̄ laudatur a deo q̄ nullū decipit: veritatē sp tenet: q⁹ deus veritas est. Secūda scientia est phisica: q̄ docet circa naturalia vicz herbas: arbores ⁊ aliqs lapides p̄ciosos ⁊c. ⁊ ille multū laudaf a mūdo q̄ talē scit sciam. ꝫ ille laudaf magn̄a deo ⁊ angelis ⁊ ē coram illis bon⁹ phisicus q̄ creatorez in creaturis cognoscit ⁊ gr̄as agit q⁹ ip̄m dñm cōstituit oīm creaturaꝝ mūdi. Tertia scia est geometria q̄ docet mēsurare: vt multi subtiliter sciunt mēsurare altitudines turriū ⁊ montiū ⁊ p̄funditatē maris inuestigare. ⁊ p circulos oia subtiliter ordinare. ille multū laudaf i mūdo: ꝫ ille magn̄ quē docet sp̄us sanct⁹ ⁊ facit geometrū q̄ quotidie mēsurat ip̄s a deo sibi impēsum q⁹ nō inutiliter sibi p̄sumat: ⁊ mēsurat i corde bona opa ⁊ mala vt valeat reddere rōnē. Quarta scia est theologia: q̄ docet sacram scripturā vt bibliā euāgelia ⁊ oēs libros sacre scripture: ⁊ isti q̄ istā sciam sciūt multuz laudanf. Sz tn̄ multi sunt q̄ sunt theologi ⁊ oēm bibliā ⁊ libros sciūt ⁊ seip̄os nesciūt. iō docet sp̄us sanct⁹ boiem vt seip̄m cognoscat. ⁊ multi sunt q̄ solū sciūt vnū p̄ nr̄ ⁊ aue maria ⁊ magn̄ laudanf ip̄s magni theologi: vñ Aug. In die iudicij surgēt indocti ⁊ cōdēnabunt nos doctos. Quita scia est musica docēs p̄fecte ⁊ subtiliē cātare: ⁊ ille multū laudaf a mundo q̄ est bon⁹ music⁹: ꝫ ille magis laudaf a deo ⁊ angelis q̄ scit deuote orare: elemosynā dare ⁊ ieiunare. quia nō clamor ꝫ amor sonat i aure dei. non vox ꝫ votū: nō cordula ꝫ cor deuotum Sexta scia est rhetorica q̄ docet boiem bñ scribere p̄fecte ⁊ ornate loq̄ ⁊ dictare: ⁊ ille bñ laudaf: ꝫ ille plus laudaf quē sp̄us sanct⁹ oia docet ꝟba dei scribere i corde suo ⁊ facere illud q⁹ placet suo creatori: sicut dī de beata virgine. Oia ꝟba xp̄i cōferēs in corde suo tanq̄m in libro Septima scia est astronomia q̄ docet diuīnare cursū solis ⁊ lune ⁊ stellaꝝ inuestigare. ⁊ ille multū laudatur a mundo: ꝫ ille plus laudaf quē docet sp̄us sanct⁹ stellas inspicere solē ⁊ lunā vt creatorē laudet si placeret deo semp laudare optaret: ⁊ ponit omnē volūtatē suā ad volūtatē dei. si pluit pluat: si sol lucet luceat: ⁊ cogitat. ecce quanta pulcritudo est in celo superiori: ex quo tanta pulcritudo est in celo inferiori. Et sic illas septē artes vel scias docet vti sp̄us sanct⁹ ad laudē ⁊ honorē dei. tūc i vno calamo stāt septē spice plene ꝟtutib⁹. Iō p̄z q⁹ sp̄us sanct⁹ docet ⁊ informat.

Feria Secunda. Sermo. xxxviij.

Dixerunt in mundum

Job. iij. Tria sunt signa veri amoris vnius ad alterum. Primū est instructio in agēdis quid agere ⁊ vitare debeat: vnde Ecclesiastī. vij.

Filij tibi sunt erudi illos. Secundū est subuentio in reb⁹ necessarijs. Eccli. xxix. Perde pecuniā ꝓpē amicū tuū. z i necessitate illi⁹ nō abscōdas eā. Tertiū vt si necesse fuerit q etiā ꝓpter amicū suū exponat se in periculū mortis: vñ Helter. iiij. Tradā me morti pro vobis. Ista tria signa veri amoris oñdit paē circa genus hūanū q nos p spūmsanctū docuit quē misit i antiqua lege ꝓphetis vt pplm erudirent. z in noua lege aplis vt mudū docerent tanqz filios dei. Itē oia creauit in creatiōe ꝓpter nos. Nā creauit solē z lunā propter nos. z creauit alia ꝓpter nos. vñ ipse ait in ps. Nūquid māducabo carnes thaurorū aut sanguinē hircorū potabo. q nō ꝓpē me ⁊ ꝓpē te creaui illa. Itē filiū suū ꝓpē nos tāqz seipm nō solū exposuit piculo mortis: ⁊ i mortez amarissimā. z de h dī i euāgelio. In illo tpe dixit ihesus discipulis suis. Sic de⁹ dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret pro hoie. vt ois q credit in illū non pereat in ania: sed habeat vitā eternā. Non em misit deus filiū suū in mundū vt cōdemnet hominē: sed vt saluet hō p ipm q credit in eū nō condemnat. q aūt nō credit iā iudicat⁹ est ad mortē eternā. qz nō credit in noie vnigeniti filij dei: hoc autē est iudiciū cōdēnatiōis: qz lux venit in mundū z dilexerūt hoies magis tenebras qz lucē. Tenebre aūt sunt eorū opa mala. ois em q male agit odit lucē: z nō venit ad lucē vt nō arguant opa eius. Qui aūt facit veritatē venit ad lucē vt manifestent opera eius: qr in deo facta sunt. Ad thema. Lux venit in mundū. Nota q q̄druplex est lux. Prima lux ē xps. ⁊da lux est gra spūssancti. tertia lux est bō iustus. quarta lux est gloria eterna. Primo dico q xps fili⁹ dei viui missus in hūc mundū pro nobis dī lux z hoc ꝓpter multa. ꝓmo qz lux habz altiorē locū in creaturis: vt pz in stellis luna z sole q stant supra omia elemēta locata. ita xps excellentiorē locū hz sup oēs choras angelorū z sup oēs electos in celo: vñ dicit aplus. Sedet ad dexterā dei patris oipotentis: z ipse ait Eccl. xxiiij. Ego in altissimis habito. z thron⁹ meus in colūna nubis. Secūdo dī lux filius dei: qz sine luce bō nō pōt bona facere. sic sine xpo bō nō pōt facere opera meritoria. Vñ ipse ait in euāgelio Joh. xv. Sine me nihil potestis facere. Tertio dī lux xps qz mundū illuminat suis doctrinis merit z exemplis. vñ ait Joh. viij. Ego sum lux mūdi q sequit me nō ambulat i tenebris sed habebit lumē vite. Huius figurā legim⁹ Gen. j. Terra erat inanis z vacua z tenebre erāt sup faciē abyssi Dixitq deus añ creationē oim creaturarū. Fiat lux z facta est lux. z vidit deus q eēt valde bona z terra germinauit herbā virentē z fructū multiplicē scdm species suas. Ita spūaliter hūana natura p peccatū fuit lapsa in tenebris z vmbra mortis. q non nisi spinas z tribulos germinauit vitiorū. vñ videm⁹ q terra carens luce est sterilis z nisi spinas z tribulos profert. Erant igit supficies cordis nri tenebre. z iō facti fueram⁹ velut abyssi: z iō nō poterat ꝓpter abyssum nostrorū peccatorū z vitiorū deus videre sup faciez anie. sed pater in diuinis vidēs nras tenebras dixit. Fiat lux in mūdo. qñ. s. misit filium suū vnigenitū ie sum xpm in vterū ꝟginis: z lux luceat in mūdo quando xps exiuit vterū virginis z mundū illuminauit. z terra. i. hō de terra germinauit herbā virentē z fructū fm species suas. i. ꝟtutes diuersas mediāte xpo: vñ ait Aug. in lib. de spū z aia. Erat in q̄t nubes tenebrosa ante oculos meos z in tenebris ambulaui: sed venit illumīator meus z deduxit me de tenebris in lucē z sic pz q xps est lux tenēs supremū locū. z sine xpo nihil meritorie possumus opari. Scdo gra spūssancti dī lux: vnde dicit xps in euāgelio Joh. xij. Dū lucē habetis credite in lucē vt filij lucis sitis. Nā videmus qñ hō est in tenebris non pcipit q sibi sunt nocua vtrū prope vel longe sint. Posset enim hō in tenebris dormire inter serpentes venenosos q nesciret. ⁊ qñ lux veniret cognosceret q fuit in magno periculo ita pcōr existens in mortalib⁹ pctis dormit z ambulat in tenebris inter vermes psciētie z inter serpētes demonū z hec cognoscere nō pōt nisi mediāte gratia spūssancti. Hui⁹ legim⁹ figurā Act. xij. Petrus erat in tenebris z ois pplus iudeorū expectabat vt educeret z interficeret. sed venit angelus qui misit dns et eduxit eū dicēs. Surge seqre me. z surgēs secut⁹ est eū: z ceciderūt catbene de manib⁹ suis z ptrāsijt portā ferreā: z postea ait. Nūc scio vere qz misit dns angelū suū z liberauit me de tenebris z de oi expectatione plebis iudeorū. Ita moraliter pcōr est vinctus catbenis pcōrum z soluī nō pōt qz tenebre sunt in habitaculo cordis expectat eū pplus infernorū vt tradatur ad eternā mortē: ⁊ mittit dns spūsctm vt surgat z sequat eū extra portā ferreā. z dū surgit p pcti confessionē soluit catbenas vitiorū qñ sacerdos ponit manū supra caput ei⁹ z restituit in pstinā gram. tunc vadēs bñ pōt cogitare retrorsum ad vitia dicēs. Nunc scio vere qz misit dns gram spūssancti: z liberat⁹ suis ab oi expectatiōe plebis infernorū qz si mortu⁹ essem in talib⁹ pctis eternaliter dānat⁹ fuissem: vñ Aug. in soliloq̄o. Cōuersus vidi tenebras i q̄b⁹ fuerā z abyssum pctōrū in q̄ iacuerā. ve tenebris in q̄bus celū nō vidi nec me cognoui z te dnm dereliq̄ q es lux vera z sic pz q gra spūssancti dī lux. Jō lux venit in mundū. Tertio iustus bō dī lux: vñ Mat. v. dns dixit ad discipulos z ad oēs iustos. Vos estis lux mūdi. qrez qz lux multiplicat fruct⁹. Quāto em terra magis habet de luce tāto plus hz de fructib⁹ bonis. Vñ alique valles vbi nō est lux ibi nō est fruct⁹. Itez lux multo plus cōicat alijs q̄ sibipi. ita iustus cōicat gram sibi a deo datā alijs cū dilectiōe: vñ ait Sap. vij. Gratiaz quā habeo sine inuidia cōico. z honestatē illi⁹ nō abscōdo. Itē manifestat seipam. nō est necesse lucē abscōdere: ⁊ ponit supra cādelabrū. ita xps posuit fideles i sancta eccl̄ia. vbi alij videāt eoz bona opa z p. uocent ad similia: vñ ait Mat. v. Sic luceat opa vestra bona vt videtes glorificēt ꝑrem vestrū q in celis est. Itē qz lux lucet ad multas immundicias mundi vt pz de sole: z tñ nō maculat: ita iustus bō inter infideles pctōres pdicat verbū dei z multos peccatores videt z supbos mūdi z tñ nō inde maculat in [illegible] tia nec in ania: vñ Paulus scribit ad Thim. discipulū suū dicēs. j. Thim. iiij. Exēplū est o fidelium i ꝟbo in cōuersatione cē. z ad Tyt. ij. In oib[illegible] ipm pbe exemplū bonorū operuz. Et petrus in [illegible]onica sua j. Pet. ij. Cōuersationē vestrā inter gentes habentes bonā. vt emendent q vos videant. Huius legimus figurā Exod. xxvij. Dns precepit Moysi z suis successoribus q semp deberet esse in tabernaculo vel in templo lucerna ardēs z nunqz extingui quā presbyter templi deberet nutrire q non extingueret oleū infundēdo. ꝓterea habet ecclesia ex antiqua lege q in oibus ecclesijs cathedralibus z religiosorū debēt lucernas vel lāpades q nunqz debent extingui. Ita spiritualiē lumē iusticie insti hois nunqz dz extingui in tēplo cōsciētie: vt aīa videat opa dīfica z semp debz

infundi oleū pietatꝫ vt nō extinguaꝫ. ⁊ tūc talis iust⁹ in cui⁹ corde est lāpas charitatis ⁊ infundit oleū humilitatis. debet cōmunicare oībus intrantib⁹ ecclīaz suū lumē ꝙ exēpla bona instructiōes bonas ⁊ ꝙ orationes devotas. sic lux. i. iustus mꝫltiplicat fruct⁹ bonoꝝ operū ⁊ multis ꝓdest ad laudē dei: vñ Grego. Jlla ⁊tus plures edificat ⁊ nobis gloriaz eternā ministrat q̄ in būilitate nutrimentū bz: vt pz de virginibus q̄nq; prudētibus q̄ habuerūt lāpades ardentes Ideo intromisse sunt ad ianuā vite eterne. ℔ quinq; fatue nō habētes lāpades charitatis. nō oleū būilitatis expulse sunt ⁊ porte clause sunt añ eas. Et sic patet ꝙ bō iustus dī lux. ideo lux venit i mundū. Quarto lux dī gloria eterna Esa. lx. Erit dñs ppl̄o suo gloria in lucē sempiternā. ⁊ ratio est. qz lux ministrat vitā. ita gl̄ia eterna ministrat vitā eternā. Jō ait in ps. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in montē sanctū tuū. Jtē qz lux letificat: vt pz de ambus q̄ sedēt in tenebris ⁊ nō letanť. ℔ adueniente luce tūc cātant ⁊ letanť. ita aie electorū hic i tenebris mūdi nō sunt lete: sed veniētes ad lucem eternā gaudent ⁊ letanť. Qui⁹ legim⁹ figurā Ezech. xlvij. dicit ezechiel. Vidi ⁊ ecce aq̄ egrediebantur sub limine domus dei vbi erat claritas immēsa ⁊ aq̄ descendebant in templū: ⁊ facies vom⁹ versa fuit in orientē. ⁊ aque splendabāt vt cristallus cui⁹ impetus fluminis letificat ciuitatē dei. Jta moraliter ꝙ hanc aquā egredientē de domo dei vbi tāta fuit lux claritaꝫ nota gaudiū electoꝝ: nā fluminis ei⁹ impetus letificat ciuitatē dei id est vitā eternā vbi oēs gaudēt. vñ ait Sap̄. x. Dedi iustis ⁊ electis claritatē eternā: vt luceāt coꝝ deo in lumine viuentiū.

Feria tertia. Sermo. xxxix.

Go sum ostiū per me

si q̄s introierit saluabit Joh. x. Añ notandū q̄ dē⁹ pater ab initio duos ordines tam q̄z in duob⁹ claustris ordinauit. vnū padisum terrestrē. aliū in celo. Sz de claustro innocētie apostatauit bō q̄n expulsus ꝓpter pctm̄ fuit de padiso. de claustro supiori apostatauit angelus lucifer cū suis. Sz deus pater misit ꝓpriū filiū vt revocaret boiem tanq̄z ouē errantē sine pastore. vñ dauid. Errauī sicut ouis que perijt. Sz q̄re nō revocauit apostatā q̄ cecidit de supmo ordine. s. luciferuz cū suis. Rō est qz bō erat fragilis nature qz de terra formatus. iō magꝫ ei cōpatiebat. Ergo bō petiuit humiliter deū patrē p̄o revocatione ⁊ liberatiōe: vt pz de sanctꝫ patriarchis ⁊ ꝓphetis de būilitate demōis nullius legit. qz indurat⁹ est ira superbia q̄ noluit se būiliare erga suū creatorē: sicut legit de sancto Machario abbate q̄ orauit p demonib⁹ vt eos recipet ad gr̄am ⁊ cōpatiebat eoꝝ miseric ñdit ei dē⁹. Si vellēt se būiliare ⁊ veniā petere rec ē eos ad gr̄am. Tunc postea appuit ei dyabolus interrogās eū q̄d rn̄deret ei dñs dixit. Si velles te būiliare ⁊ veniā petere. rn̄dit diabolus. hoc nullo mō faciā. sed dē⁹ vz se coraz nobis būiliare: q̄a iniuriā nobis fecit. ⁊ ℔ xp̄s soluz nobis missus est ad illos revocādos q̄ se būiliant ⁊ pniam agūt: ⁊ isti pti nēt ad cōgregationē diuine hereditatꝫ ad quā sum⁹ vocati: ⁊ hoc pz in euāgelio hodierno. Dixit ieſus di scipulis suis. Amē amē dico vobis. i. vere Qui nō intrat ꝙ ostiū būilitatis i ouile ꝙgregatiōis fideliū: ℔ alibi unde vicz ꝙ viā superbie ⁊ incredelitatꝫ ascēdit. ille est fur ⁊ latro. q̄ aūt intrat ꝙ ostiū vere fidei huic ostiario aperit q̄ est xp̄s. ⁊ oues. i. fideles quos revocauit audient vocē eius. s. sue predicatiōis. ⁊ ꝓprias oues quas primitus vocauit vicz duodecim apl̄os vocat nominatim ⁊ ipas educit: ⁊ cū ꝓprias oues. i. apl̄os emiserit vadit ante eas ꝙ spūs sanctū eos cōfortādo. ⁊ vocē eius audiūt ⁊ sequunť. alienū non sequunť. i. dyaboli insidias. sed fugiūt ab eo qz nō noverūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓverbiū dixit eis ieſus de revocatiōe būilitatꝫ. Jlli nō intellexerūt eū q̄d loquebat eis. Jtē dixit eis. Amē amē dico vobis. i. vere. Ego sum ostium. Omēs quotquot ante me fuerūt fures sunt ⁊ latrones sicut sunt dyabolus ⁊ mūdus. Sed nō audierunt eos oues. i. sancti ꝓphete ⁊ electi dei. Per me si quis introierit saluabit. ⁊ pascua inueniet. siue egrediendo siue ingrediēdo. egrediēdo de hoc mundo ad patrē. Fur. i. dyabolus nō venit nisi vt mactet ⁊ furetur oues ⁊ ꝓdat cōdemnādo. Ego veni vt vitā habeant ⁊ abūdantius habeāt post hāc vitā in eternitate Ad thema. Ego sum ostiū ꝙ me si q̄s introierit salvabit Job. x. Sūt em̄ q̄ttuor ptes mūdi q̄ habēt suas portas. Oriens habet tres. Occidēs habz tres. Meridionalis tres. Septētrionalis tres. ꝙ bas tres portas oportet nos intrare in gaudiū celestꝫ gaudij. Huius figurā legim⁹ Apoc. xxj. Venit ad me vnus de septē angelis ⁊ dixit mihi. veni ondam tibi ciuitatē nouā hierusalē supnā. ⁊ claritatē eius splendentē. ⁊ lapides p̄cios erāt in circuitu ei⁹ ⁊ habebat murū altū ⁊ portas duodecim. tres ab oriente: tres ab occidēte tres ab austro: ⁊ tres ab aq̄lone. Jta spūaliter. ꝙ hāc ciuitatē hierusalē nouā. nota celestē patriā. cuius claritatis lumen est ita magnum qđ splendet a facie dei q̄ non indiget sole neq; luna. Murus eius altus: qz neq; clamor neq; mors neq; discordia possunt intrare. habet hec ciuitas duodecim portas ꝙ quas oportet vnūquēq; intrare. Prima ps illius ciuitatꝫ est oriens. ⁊ habet tres portas ab oriēte q̄ vocaꝫ natiuitas hois. Hā ꝙ primā portā trālsit bō cū nascit in mūdū nudus pauꝑ ⁊ in miseria ⁊ in dolore. Añ ait Job. j. Nudus egressus suz ab vtero matris mee ⁊ nud⁹ revertar illuc. Jnē oēs em̄ creaturas pauperiorꝝ nascit bō. mēdicat eteni lanā de oue. linum de terra. coriū de equo vel boue: pisces de aq̄. ⁊ sic de alijs. ⁊ sic in paupertate: nuditate ⁊ miseria intrat ꝙ portā primā. Secūda ab oriēte natiuitatꝫ est porta baptismatis: q̄ est ianua ⁊ porta salutꝫ. Puto em̄ qñ bō ꝙ illā transit ibi absoluit ab oibus pctis originalibus ⁊ ibidē renunciat ⁊ abnegat dyabolo ⁊ pompis ei⁹ ⁊ facit homagium ipsi deo et angelis eius: vnde Aug⁹. Baptismus est prima porta gratie ⁊ misericordie ⁊ omniū sacramētorū primus introitus. Tertia porta ab oriēte est cōfirmationis. vnde cōfirmatio a sanctis patribus instituta est: qz qñ homo incipit florere in virtutibus a tribus statim impugnať: videlicz. dyabolo: mūdo et propria carne. sed debet cōfirmari in omni bono sicut episcopus supra sanctū oleuz ⁊ chrysma multas legit bñdictiones: ⁊ illa cōfirmatio fiat homini defensio cōtra demonē mundū et carnē. Et hec cōfirmatio venit ex antiqua lege. Nam legimus. j. Reg. ix. quando filij israel intrauerūt terrā promissiōis ꝙ mare rubrū ⁊ per iordanē ad possidendā eā fuerūt multipliciter impugnati ab inimicis. Sed venerunt seniores ad ꝓphetam dominī Samuelē ⁊ petierūt vt vngeret eis regē: q̄ orauit dñs vt mitteret sibi vnū quē vngēt eis. Et misit sibi dominus Saul iuuenē fortem et elegantis forme ⁊ statute quē ꝓpheta duxit ꝙ portas ta

bernaculi ⁊ in cornu altaris vngebat ipm chrysmate in regē dicēs. pugna fortiter bella q̄ tibi eueniēt. Ita spūaliter qñ bō venit ꝓmo p duas portas natiuitatꝫ ⁊ iordanis baptismatis ⁊ in mūdo incipit florere tūc multis impugnationib⁹ tribulatē nūc a mūdo nūc a dyabolo nūc a ꝓpria carne. Dz ḡ duci ad ēpm vt vngat ipm in regē vtutū vt viriliter pugnet cōtra vicia ⁊ cū dyabolus videt q̄ chrysmate est vnct⁹ tanq̄ rex fugit. ideo a sanctis patrib⁹ ⁊ ꝓphetis noue legis est hec cōfirmatio inuēta. ⁊ sic ptrāsiuit bō per tres portas. Secūda pars ciuitatis hierusalē habz tres portas. ⁊ sunt aquilo: p istā portā transit ad infernuz. qz ait Hiere. ab aquilone pandet oīe malū qñ eīm homo peccat mortaliter tūc vadit ad portas eterne dānationis. Debet igit̄ peccator reuerti de portꝫ peccatorū ⁊ ire p tres portas q̄ vadūt ad ciuitatē hierusalē. Prima est cōtritio cordis: nā ꝑm tortores. Cōtritio est dolor volūtarie assumpt⁹ ꝓ peccatꝫ cū ꝓposito cōfitendi ⁊ satisfaciēdi. Nā qñ homo habz verā cōtritionē cordis tūc vadit ad primā portā. Vñ aia deuota dicit in Cañ. vij. Verbe bone dederūt odorē in portis. i. bone cogitatiōes de peccatis. Secunda porta ab aq̄lone est cōfessio oris: vñ ꝑm Ray. Confessio est legitima cora sacerdote peccati declaratio. Aug⁹. in lib. de peni. Cōfessio est salus animarū. dissipatrix viciorū. restauratrix virtutū. oppugnatrix demonuz Quid plura: obstruxit os inferni ⁊ portas apuit paradisi: Vñ qñ pō pure confitet oia peccata q̄ vnq̄ fecit ⁊ absoluit a cōfessore: tūc vadit p secundā portaz ad ciuitatē hierusalē: vnde ait in psal. Introite portas eius in cōfessione. Tertia porta ab aquilone. i. a peccatis est porta satisfactiōis. Satisfacere q̄d sit. dicit Anselm. in li. iiij. cur de⁹ homo. Satisfacere est deo honorē debituz reddere. Et Ray. Satisfactio cōsistit in tribus. s. oratione ieiunio ⁊ elemosyna. Per orationē homo satisfacere pōt cōtra supbiā. p ieiuniū contra carnis cōcupiscentiā. p elemosynā cōtra auariciam: qz p ieiuniū homo ordinat in seipso. p elemosynā ad proximū. per orationē in deū. Nam qñ homo penitentiā sibi iniunctā impleuit. tunc iuit p tertiam portā de peccatis: vñ Esa. xxvj. Aperite portas et ingrediet gens iusta. Tertia pars ciuitatis est ab occidente. ⁊ hec significat mortē homis. nam ibi sol occidit. i. vita nostra subtus terrā. ⁊ hec pars habet tres portas p quas homo vadit in mortez. Prima porta est amarissime mortis. nam aia homis egredit de ore per amarissimā separationē. sicut videm⁹ q̄ in separatione anime omia mēbra patiunt. oculi etiam vertunt. ⁊ sic tunc ania vadit ad primā portā occidentalē. de ista porta dicit in psal. Appropinquauerunt vsq̄ ad portas mortis. Secūda porta est qñ ania iudicat i ictu oculi qñ angeli veniūt ⁊ adducūt bona opa eius ⁊ demones opera mala. ⁊ quādo iudicat ad saluandū per eternā vitam. tūc bene potest verificari illud in Prouerbijs vlti. ca. Laudet eū in portis opera eius. qz opa eorū sequunt illos. Tertia porta est purgatorij p quā aliquos homies oportet ptransire. sed tamē alicq̄ non diu ibi manent: sed alicq̄ valde diu ibi manēt. q̄ clamāt istud Job. xix. Miseremini mei miseremini mei saltē vos amici mei. succurrite mihi vt cito possim transire p hanc portam purgatorij. de istis ait Job. xxxviij. Nūquid aperte sunt tibi porte mortis ⁊ ostia tenebrosa vidisti in purgatorio. tūc p penas quas ibi patit frāgit portas ferreas. De quibus in ꝑ. Cōtriuit portas ereas. ⁊ vectes ferreos cōfregit. Quarta pars ciuitatis hierlm fuit ab austro ⁊ habuit portas tres. De porte sunt introitus ad eternū gaudiū. Primus est introitus ad felicitatē omnium electorū. nam quādo intrat consortiū eorū. tunc ibit per primā portam: vnde legimus figurā in libro Judith. xiij. q̄ domina iudith exiuit de nocte ciuitatē bethuliam cū sua ancilla ⁊ iuit vias tenebrosas ⁊ deuicit holofernē ⁊ tunc de mane venit ad portas ciuitatis ait. Aperite nobis portas qz nobiscuz est deus. Ita spūaliter ania egredies de corpe p vias tenebrosas purgatorij. vincit holofernē. i. dyabolū. q̄ animaz multū vexat in purgatorio. donec ipsa satisfaciat ibi pro omibus peccatis suis. tunc ania purgata ⁊ victo holoferne. i. dyabolo pōt bñ dicere ad angelos. Aperite nobis portas regni celestis qz nobiscuz est deus. Vicimus eīm holofernē ⁊ omes penas mūdi et purgatorij. ⁊ sic ibit per primā portā. Secda porta est virgo gloriosa quā videt velut reginā celorū ⁊ dominaz angelorū que est porta misericordie. p quā peccatores possunt intrare. vnde de ea canit ecclesia. Tu regis alti ianua ⁊ porta lucis fulgida tu virgo Maria Tertia porta est altissime veritatis apparētia ⁊ claritatis refulgētia q̄ aperit qñ homo clarificatus deuz videbit facie ad faciē. de ista porta dicit in psal. Hec porta dñi iusti intrabūt per eā. Per hanc igit̄ portā siqs introierit saluabit ⁊ pascua inueniet. i. delectationē in diuia facie. ḡ ad thema. Ego sum ostiū p me si qs introierit saluabit. qd̄ nob ꝓcedat pī ⁊ filius ⁊c.

De sancta Trinitate. Sermo. xl.

Altitudo diuitiarum

O sapiētie ⁊ sciētie dei q̄ incōprehēsibilia sunt iudicia ei⁹ ⁊ inuestigabiles vie ei⁹. ad Roma. xj. Quia Arestotiles ait. Oēs homes naturaliter scire desiderāt multarū rerum differentias. tñ aliqueres sunt q̄ nullus homo plene inuestigare valet. que sunt triū personarū vnitas. ⁊ tamē trinitas. nā multi voluerūt scire ad plenū ⁊ ascenderūt multos montes. ⁊ descenderūt valles. ⁊ quanto ꝑfundius inuestigabant ⁊ quanto altius cogitabāt tanto mīº scire pfectam noticiā poterant. Ideo ait dauid in psal. Defecerūt scrutātes scrutinia Accedet homo ad cor altū videlicet cogitando. ⁊ exaltabit deus in contemplando. Debemus tamē laudare tria opera triū personarū. que videm⁹ manifeste. Primo opus patris qui creauit celū ⁊ terrā. vñ ait Augusti. Si talē creatorem videre qui talem terrā ⁊ tale celum posset creare vellem dicere q̄ esset pater. Secundo opus filij sui redemptoris qui nos redemit suo ꝑcioso sanguine vt testimoniū nobis perbibent qui viderunt [illegible] dierunt. Tertio opus spiritussancti sue illuminationis qui illuminat corda sanctorū prophetarū ⁊ apostolorū: vt patet manifeste in signis ⁊ miraculis. Dz quomodo hi tres vnū sunt ⁊ tamē tres [illegible] hoc nullus perfecte scire potest: qz nimis ꝑfunda [illegible] acte sunt cogitationes eius. Vir insipiens nō cognoscet. ⁊ stultus nō intelliget hec. nec sapiens huius mundi. Sed post hanc vitā videbimus eū facie ad faciem. Ideo ait Paulus apostolus in themate. O altitudo diuitiarū sapientie ⁊ sciētie ⁊c. Nota q̄ quatuor sunt inuestiganda de trinitate. Primo quomodo sit in veteri testamento declarata. Secūdo quō sit in nouo testamento vel lege demōstrata. Tertio quomodo sit in naturis rerū manifestata. Quarto quomō signis miraculorū sit confirmata. Primo dico q̄ beata tri-

nitas pōt a nobis inuestigari quō sit in veteri testa/
mēto declarata. & hoc quadruplici rōne. Nā primus
testimoniū fuit Esaie q̄ vidit dñm sedentē super soli
um excelsum & eleuatū quē adorauit omnis terra et
duo angeli stabāt ex vtraq; parte & clamabant. San
ctus sanctus sanctus dñs deus sabaoth. & hoc est te
stimoniū primū. Secundū testimoniū antique legis
est abrae patriarche q̄ sedit in ostio tabernaculi & vi
dit tres stātes ꝓpe eū. tres vidit & vnū adorauit Hec
ostensio fuit sibi reuelata. Nā vidit tres psonas & tñ
nisi vnā psonā adorauit. & petiuit & exaudita est ora
tio eius. q̄si diceret. Tres sunt psone in diuinis. & tñ
vn⁹ est adorandus. & q̄uis distincta sunt opa tñ est
vn⁹ deus. Tertiū testimoniū antique legis est dauid
ꝓphete in psalmo dicētis. Bñdicat nos deus de⁹ no
ster & bñdicat nos deus: & metuāt eū oēs fines terre
In illa autoritate manifeste oñdit trinitatē psonarū
& vnitatē earū: vñ ait Bñdicat nos de⁹ pater noster
bñdicat nos deus filius. bñdicat nos de⁹ spūssanct⁹.
Ecce manifeste ponit tres psonas. & vnitatē apte ex
primit in vltimo vbi dicit. & metuāt eū oēs fines terre
Quartū antiq̄ legē est ipius sapiētis. qui dicit Eccli.
xliij. Sol triplicīter exurit mōtes. ꝑ montes intelligū
tur chori angelorū. vt ait in psal. Mōtes in circūitu
eius. nā pater sua claritate veritatis exurit mōtes an
gelorū igne diuine claritatis. filius exurit mōtes. i. cō
templatiuos radio contēplationis. Spūssanct⁹ com
burit montes & exurit mētes sanctorū eos in sapien
tia sua illustrando. Et sic quadruplex testimoniū ba
bem⁹ de trinitate antique legis q̄uis inuestigabiles
sunt vie eius. Secūdo beata trinitas a nobis pōt in
uestigari quō sit in noua lege demōstrata. & hoc simi
liter quadruplici rōne. Primū testimoniū trinitatis
noue legis est xp̄i dñi dicētis Marci vlti. Dixit dñs
ad discipulos q̄n celos voluit ascēdere. Ite in orbē
vniuersum & p̄dicate euāgeliū omi creature. i. omni
homini baptizātes eos. in nomie patris & filij & spiri
tussancti. vbi manifeste exprimit trinitatē. & dicit bea
tus philippus ad iesum. Oñe ostende nobis patrē &
sufficit nobis. Rñdit dñs. philippe. ego & pater vnū
sum⁹ q̄ videt me videt & p̄rem meū & spīnsanctū mit
tā vobis a patre & filio ꝓcedentē. Secundū testimo
niū est iobānis euāgeliste. vñ dicit in Apoc. iiij. Vidi
ante thronū quattuor anialia & in circūitu throni an
geli die ac nocte cantabant. Sanct⁹ sanctus sanctus
dñs deus oipotens qui est & erat & qui venturus est
Sanctus pater oipotens q̄ erat ab eterno. sanct⁹ fili
us dñs q̄ venturus est iudicare viuos & mortuos. et
spūssanctus q̄ est illumiator: cōsolator: viuificator &
in[illegible]mator cordis hois in oi opere bono. Tertiū te
[illegible]monīū est pauli apli dicētis Rom. xj. Ex ipo & per
ipm & in ipso sunt oia. Ex ipo tanq̄ a patre creatura
rū oim creatore. ꝑ ipsum tanq̄ p filiū oim redempto
rē. in ipl[illegible]q̄ in spūsancto sunt oia distincta ordi
nata & illu[illegible]ata. creata p patrē & illumiata p spiritū
sanctū & redēpta p filiū. Quartū testimoniū est de ca
nonica Joh. j. Joh. v. q̄ dicit. Tres sunt q̄ testimo.
niū dāt in celo. pater. verbū: & spūssanctus: & hi tres
vnū sunt. In his verbis describit diuinaꝝ psonaꝝ di
stinctio. & hoc ibi. Tres sunt q̄ testimoniū dant in ce
lo. Secdo psonaꝝ vnitas. & hoc ibi. hi tres vnū sunt.
In his excludit error⁹ hereticorū ꝗrundā q̄ dicunt q⁹
nō sunt tres psone i diuinis & pat̄ cū vult est fili⁹ & fi
lius cū vult est ꝑ. spūssanct⁹ cū vult est & fili⁹. Et iō
dicit. tres sunt & hi tres sunt vnū. & sic ꝑ testimoniū
qd̄ inuestigari pōt noue legē. Tertio btā trinitas pōt
a nobis inuestigari in reb⁹ visibilibus. & hoc siliter in
q̄ttuor. Prio i sole splēdente: q̄ sicut in sole nāli ocu
lus noster videt tria. s. quātitatē splēdorē & ignē. Ita
in trib⁹ psonis tñ vna est eēntia Rotūditas quātita
tis significat p̄iem. q̄ id qd̄ est rotundū nō hz p̄ncipi
um neq; finē. Splēdor solis significat filiū seu psonā
filij q̄ est splēdor a p̄re ꝓcedēs sicut lumē de lumine.
Ignis solis significat ignē spūssctī q̄ missus ē aplis
in spē ignis. q̄ sicut sol hz inflamare vt germiet. Ita
ignis spūssancti. Secdo pōt in speculo visibili demon
strari. Nā quātūcūq; speculū magnus fuerit in se. tñ
in eo nō relplēdet nisi vna imago: & si diuidis specu
lū in tres ptes in q̄libz pte apparet eadē imago. Ita
in speculo eterno ipius trinitatis videt imago vna dei
tatis & tñ sunt ibi tres psone & in q̄libet psona reful
get sicut in alia. Tertio pōt oñdi in fonte fluente: nā
sicut fons fluens emittit riuulū & de riuulo q̄ ꝓcedit
de fonte fit ꝓgregatio aq̄rū q̄ lauat mundat & potat.
ita p̄ est fons & origo oim creaturaꝝ: vñ ꝑ. Sitiuit
aia mea ad deū fontē viuū q̄n veniā & apparebo an
te de. Sicut de fonte riuulus sic fili⁹ a p̄re. Sicut aq̄
rū ꝓgregatio ꝓcedit de fonte & de riuo. ita ꝓcedit ab
vtrisq; psonis aq̄ spūssancti boies lauās mūdans &
creans: vñ Ezech. xxxvj. Effundā sup vos aquā mū
dā & mūdabimini ab oibus inq̄namētis vīs. Quar
to demōstrat beata trinitas in re visibili sicut in vite
Nā vitis hz frondes flores & fruct⁹. ita aia humana
ad imaginē dei creata. sicut p̄ Gen. j. Faciam⁹ boiez
ad imaginē nr̄az. Nisi ibi fuisset btā trinitas dixisset
vtiq; facia boiem de. Et sicut h̄ tria sunt i vite frōdes
flores & fruct⁹. ita aia hz memoriā volūtatē & intelle
ctū. Et iō ait xp̄s Jo. xv. Ego sum vitis vera et vos
palmites: q̄ manet i me & ego in eo: h̄ fert fructū mul
tū: & sic ꝑ q̄ btā trinitas in psonis & vnitas in essen
tia est in reb⁹ visibilib⁹ demōstrata. Quarto est bea
ta trinitas miraclis p̄firmata: & hoc siliter q̄ttuor mi
raculis. Primū est qd̄ narrat q̄dā doctor q̄ dū entro
pius. q̄ cū q̄dā sacerdos nō credēs sanctā trinitatez
eē in vnitate. deberet quēdā puez baptizare & puer
tebat illa verba q̄ xp̄s docuit discipulos. Ite i orbē ba
ptizātes eos in nomie p̄is & filij & spūssancti. puerte
bat aūt illa verba & dixit. baptizo te in noie p̄is ꝑ filiū
in spīnsanctū. & statim aq̄ disparuit & ali⁹ p̄sbr accel
sit credēs & baptizauit recte. tūc aq̄ ibi reuersa est. et
coram oi populo factū est istud miraculū. Secōm mira
culū narrat Sigibert⁹. cū q̄dā sacerdos dubitaret &
staret i altari legēs missam de trinitate. cogitās q⁹ nō
posset esse trinitas psonaꝝ in vna eēntia. & cū stabat
sic cogitādo & dubitādo in memoria. statim apparu
erūt tres p̄ciosi lapides coram illo in altari. & in quoli
bet cornu altaris erat vn⁹ lapis ex opposito. & in me
dio tertius & statim paulatim transibant in vnū. s. in
mediū & erat vnus lapis preciosus. & ille statim post
missam faciens cōfessionē retinuit lapidē istū ꝑ ma
gnis reliquijs & valuit infirmis ad medelā. Tertius
miraculū legim⁹ in scholastica hystoria. q⁹ in natiui
tate xp̄i tres soles orti sunt in oriente ac paulatim re
dacti sunt in vnū solē. in signū q⁹ ante xp̄i natiuitatē
nō erat nisi noticia vni⁹ psone i diuinis. s. patris. Sz
nato xp̄o tres psone fuerāt manifestate in vna essen
tia. Quartū miraculū fuit bti Aug. Nā ipevoluit cō
ponere libz de trinitate & ibat iuxta mare cogitādo.
scz q̄liter posset ꝓponere q⁹ nō erraret. & vidit quēdā
puez sedē iuxta mare q̄ faciebat foueā. & habuit cocle

ar aureū volēs mare exhaurire in illā foueā: ⁊ aligu/stin⁹ mirabat dicens. q̄d facis tu. ℟ndit volo mare fundere in hāc foueā. r̄ndit hoc est impossibile. et ait puer ita impossibile est te scire posse fundamētaliter qđ cogitas. sed crede simpliciter. ⁊ fides tua saluū te faciet ⁊ visparuit ⁊c.

De venerabili sacramento. Sermo. xlj.

℣ est panis qui de ce

b lo descēdit Joh. vj. Nota q̄ hō dz longā viā ambulare indiget ꝓ via pane: qz dī in ps. Panis cor hois ꝓfirmat. Et rō est qz sp agit calor nālis in humidū. ⁊ ista sunt ℣ria. s. ignis ⁊ aqua. ita ignis nālis sp trahit ad se aquā būiditatis hoc ē sanguinē vt digerat humidū qđ inuenit in hoīe. ⁊ nisi homo reciperet cibū ⁊ potū ignis talis totū corp⁹ cōsumeret. vt pz q̄ aqua effundit sup calidū lapidē. tūc ignis in lapide cōsumit aquā cito. Ita spūal⁹ optet aiam ambulare post hāc vitā ad longā viā vicz celestis glorie. Jō indiget bona refectiōe anteq̄ exeat. et illa refectio est verbū dei ⁊ sacramentū corpis ⁊ sanguinis xp̄i: qz sicut corp⁹ viuit cibo nāli. ita ania cibo spūali. Ūñ ait dñs Mat. iiij. Non in solo pane viuit hō: sed etiā a cibo spūali. i. sacramētali. Nisi igit aia accipiat hūc panē sanctū. tūc peccatū qđ facit de die in diē sicut ignis cōsumit oēs vires anie ⁊ q̄ recedit de corpore ⁊ nō accipit de isto pane deficit in via celestis gaudij. Jō ait dñs in euangelio hodierno discipulis suis ⁊ turbis iudeorū. Caro mea quā relinq̄ vobis in memoriale mee passionis vere est cibus. ⁊ sanguis quē cōsecraui in calice de vino q̄ significat sanguinē quē fudi i cruce. vere est potus. Qui ergo digne manducat carnē meā ⁊ bibit sanguinē meū i me manet ⁊ ego in illo. Et tūc ait discipulus in speciali. Sicut misit me pater viuēs in deitate ita ego viuo propter patrē in eadē deitate. ⁊ q̄ manducat me viuet ꝓpter me. Hic est panis q̄ de celo descēdit: nō sicut patres vestri manducauerūt māna in deserto ⁊ mortui sunt: qz illud manna comedebāt ꝓpter tēporalē esuriem. Jō mortui sunt: sed q̄ manducat hūc panē quē ego vobis reliqui in memoriā meā nō morietⁿ ineternū: sed viuet mecū eternaliter. Ergo ad thema. Hic est panis q̄ de celo descendit. Ūñ iste panis sacramētalis q̄tuor vtilia homini digne sumēti pstat. Jō ait ap̄lus in hodierna epla. j. Chozin. xj. Probet autē se ipm̄ hō vt sit dignus ⁊ tūc de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Primo a peccato purgat. secūdo gratiā donat. tertio in tēptatione cōfortat. quarto vitā eternā subministrat. Primo dico q̄ corpus xp̄i digne sumētibus a peccatis aiam purgat. Ūñ ait dñs Luc. xxij. Hoc est corpus meū qđ provobis daf in remissionē oīm peccatorū. ⁊ hō quotidie peccat. sicut dī. j. Jo. j. Si dixerim⁹ q̄ pctm̄ nō habem⁹ nosipos seducim⁹ ⁊ veritas in nobis non est. iō necesse est quotidie panē sanctū sumere. nā in ꝓmitiua eccl̄ia christiani omni die cōmunicabāt ⁊ se ꝓparabant. ⁊ tandē per mēsem. ⁊ tandē semel in anno. ita q̄libet xp̄ianus ad minus semel in anno cōmunicare debz. ⁊ si non faceret multū peccaret. ⁊ tandē ania egrediēs morerē eternaliter. Qz aūt a vicijs purgat legim⁹ figurā. j. Reg. xiiij. q̄ Jonathas pugnauit contra inimicos ⁊ ex labore fuit fessus ita q̄ amisit visum ⁊ ascēdit montē et inuenit mel ⁊ comedit ⁊ oculi eius sunt illuminati. ⁊ iterū pugnauit. ⁊ vicit inimicos. Ita spūaliter homo quotidie pugnat cōtra vicia, vicz dyabolū trahentez ad superbiā. mundū ad auariciā allicientē. ꝓpriā carnē pctō luxurie inficientē: de quo ania bois obscuraf in oculis cognitiōis. debet igit talis ascēdere montē sancte vite in q̄ est beneplacitus deo habitare in eo ⁊ ibi inueniet dulcedinē mellis. qđ apis. i. spūs sctūs de celo posuit sup lapidē altaris in bñdictione sacramēti. Et sic ania illuminaf vt p̄caueat se ab omibus peccatis futuris. ⁊ doleat de peccatis p̄teritis: ⁊ sit cautꝰ de peccatis p̄sentibus. Et ideo sacerdos in altari facit inde mentionē post paf noster dicēs. Libera nos q̄sumus dñe per hoc sacramentū a peccatis p̄teritis p̄sentibus ⁊ futuris. ⁊ sic patet primū sacramentum xp̄i digne sumētibus q̄ purgat a peccatis. Secundo corpus xp̄i digne sumēti gratiā donat ⁊ augmentat: vñ Sap. xvj. Prestitisti eis panē de celo habentē omne delectamentū. Huius legimus figurā Exo. xvj. q̄ filij israel de mane exierūt ⁊ colligebāt manna qđ cecidit cū rore. ⁊ q̄ colligebat cū auaricia volens multa apprehēdere. eo minus habebat. Et illud manna seruabaf in archa testamēti in memoriā posteris. vt filij eorū scirent mirabilia q̄ ostēdit deus patribus eorū in deserto. Ita spūaliter existens in peccatis mortalibus est quasi in tenebris noctis. qui debet de mane exire. i. surgere cito ⁊ colligere manna p gram sancti spūs. quod prestat omnē sapore deuotę. ℣ auaris non sapit ⁊ incredulis: sicut filijs israel aliq̄bus qui dixerūt. Utinā mortui essemus i egypto vbi sedebamus super ollas carniū. i. carnalia magis sapiūt eis q̄ spūalia. Et sicut filij israel habebant manna in archa federis in memoriā mirabiliū dei. ita etiaz sacerdos debet habere manna. s. sacramentū in altari vel iuxta altare. Nā ante archā vbi erat manna fuit propiciatoriū. id est locus miscdie. vt quādo fuerunt tribulati ibant ad archam vbi erat manna. ⁊ ibi orabāt dicentes. Recordare dñe quomodo eduxisti pres nostros. ⁊ quomodo cibasti eos manna in deserto quadraginta annis ⁊ facies gratiā ⁊ misericordiā: p māna fideliū quā sacerdos benedicit in altari Sed multi sunt heretici qui cōtra fidem dicunt q̄ bene credūt q̄ christus filius dei benedixit. sed q̄ sacerdos homo peccabilis benedicere nō potest. Ad qđ respondet fides catholica q̄ verbum sacerdotis non est sacerdotis sed est ipius xp̄i Sicut verba nuncij sunt dñi qui mittit eū. Sicut em̄ ad verba moysi virga q̄ tenuit in manu in ictu oculi versa est in carnē ⁊ ois aqua in sanguinē. ⁊ ois puluis terre in muscas ex potestate mittentis ⁊ nō facientis. Sic possibile est credenti q̄ ad verbū sacerdotis quasi nuncij possunt hec fieri Itē ad verbū Josue sol iuit retrorsum in celo tanq̄ nuncij dei. ergo credenti pstat gratiā ⁊ nō credēti ira dei: vt patz de pharaone q̄ noluit credere. ideo ira dei descendit supra eū. ⁊ sic patz q̄ panis xp̄i dat gratiā. Tertio dico q̄ iste panis sacramētalis in tem[illegible]atione cōfortat. Ūñ legimus figurā. iij. Reg. xix. [illegible]beta belyas sedit sub iunipero ⁊ petiuit vt morereⁿ. et dormiuit ⁊ venit angelus domini ⁊ portauit sibi panem subcinericium et vas aque. qui surgens comedit ⁊ bibit. et ambulauit in fortitudine cibi illius vsq̄ ad montem dei oreb. ⁊ ibi loquebatur cum deo sicut homo cum homine. Ita spiritualiter duz homo temptatur diuersimode a nuncijs dyaboli suscitaf ab an angelo vt fugiat a peccatis per penitentiam. q̄ figuraf per iuniperum: quia iuniperus est acuta. ita penitentia est satis dura. et postq̄ in penitentia dura requieuit anima surgat ⁊ comedat de celesti pa-

ne ⁊ aia ꝓfortaꝫ.ita q̄ tpe mozꝫ ambulabit in fortitu
dine cibi illi⁹ sacrameti vsq; ad mōtē dei.vbi dēū cla
re videbit.Cōtra būc aūt articulum dicūt etiā infide
les Quō pōt eē sacrm in tot locis oi die cōsecrandū.
Rñdet doctores ⁊ fideles q̄ sacrm ꝓsecrat ꝟbis xp̄i.
⁊ sicut verbū cuz loquit diuidit in mille aures:tñ in
se est indiuisibile.ita ꝟba sacramēti. Item dicūt quō
pōt tā magnū corp⁹ xp̄i sicut pēdebat in cruce ꝓtine
ri sub tali qua hostia.Rñdent doctores ⁊ fides eccle
sie q̄ ita magnū est corp⁹ xp̄i sub hostia sicut pende
bat i cruce ⁊ natū de ꝟgine.Et ponunt exēplū.Sicut
hō videt magnā turrim in quo speculo:si illud ē pos
sibile in creatur̄ q̄ntomagis in subtilitate in diuis. Jtē
dicūt infideles xp̄iani oi die accipiūt corp⁹ xp̄i.q̄ mi
nuit ⁊ dēū comedūt. Rñdet fides q̄ caro xp̄i est sub
hostia ⁊ aia sub corpe.cuius eīm corpus comedit tñ
aia nō leditꝫ.⁊ sic igit̄ p3 q̄ corp⁹ cū integra fide sum
ptū ꝓfortat aiam in omi bono ope ⁊ i fide ⁊ deducet
aiam post hāc vitā ad mōtem dei eternitat̄. Quarto
corpus xp̄i digne sumptū p̄stat sumēti vitā eternā et
vitā gr̄e:vñ etiā ait dñs Ego sum panis viu⁹ q̄ de ce
lo descēdi.Si q̄s māducauerit ex hoc pane viuet in
eternū.Qui⁹ legim⁹ figurā in Gen̄.ij.q̄ de⁹ plātauit
paradisum ⁊ in medio paradisi pulcerrimā arborē ꝓdu
cens optimū fructū Añ q̄n hō comedisset de illo fru
ctu ante pctīm virisset ineternū. Jō posuit dñs ange
lū ad custodiendū hoiem ne comederet de ligno vite
vt nō viueret ineternū post pctīm. Sed si comedisset
ante pctīm i statu innocētie virisset ineternū. Jta spi
ritualiter exq̄ deus tantā dignitatez p̄stitit hūano ge
neri ⁊ illā amisim⁹: voluit igit̄ ꝓpriū filiuz plātare in
medio secūdi paradisi q̄ est eccl̄ia tanq̄ arborē vite fru
ctus vite afferēs. Fruct⁹ igit̄ secūdi arboris xp̄i secū
di paradisi ecclesie est corp⁹ xp̄i qđ ante pctīm hō debe
at comedere:s post pctīm ꝓhibitus. Jta hō existens
in statu innocētie ⁊ iusticie dz corpus iesu xp̄i accipe
re sed post pctīm nō debet accipe:nisi ꝑus pniam agat.
iō nō sicut cibus corpis vertit̄ in corp⁹ hominis ita ci
bus xp̄i:vñ btūs Aug⁹.in soliloquio. O dñe cū acce
pero corpus tuū in sacramēto tu nō mutaberꝫ in me
s ego mutabor in te.hic p gr̄am ⁊ charitatē:⁊ in futu
ro p gloriā:q: tu es charitas ⁊ q̄ accipit te in charita
te in te manet ⁊ tu in eo.⁊ sic p3 q̄ christi corp⁹ digne
sumenti vitā eternā p̄estat.Ergo hic est panis q̄ de
celo descendit.Si quis digne māducauerit viuet in
eternū.qđ nobis cōcedat q̄ sine fine viuit ⁊ regnat.

Dñica p̄ma post Trinitatis. Sermo.xlij.

Omo quidam erat di

b ues ⁊ induebaꝫ purpura ⁊c.Luc.xvj.Se
pe illud dñs qđ docuit ꝟbo postmodū con
firmauit exēplo. Supius q̄dē hoies ab impetu diui
tiarū retraxerat ⁊ ad faciendū elemosynā inducebat
Pba[illegible] aūt q̄ erant auari eū deridebant. iō hoc exē
plo ꝑ[illegible] adduxit vbi verificatū est illud qđ dixit do
min⁹ Matb.vij.q̄ lata est via ⁊ spaciosa q̄ ducit ad
pditionē:⁊ arta q̄ ducit ad vitā.diues q̄dem iuit per
latā viā.⁊ iō pditionē incurrit.lazarus aūt p artā vi
am iuit.⁊ iō inuenit vitā.Scōm Aug⁹.status homi
nis tripliciter ꝓsiderat.s.in vita.in morte ⁊ post mor
tē.q̄tuz ad istū statū describit hic diues ⁊ pau. Pri
mo q̄ ostendit stat⁹ hois diuit̄ in vita qui fuit valde
gloriosus q: fuit in magnis diuitijs delitijs ⁊ bonori
bus. Primo q̄ fuit in magnis diuitijs.Esse aūt diui
tē nō est culpabile.deus eīm diuites ⁊ potētes nō abij
cit cū ⁊ ipse sit potēs Job.xxxvj.Et iusti ⁊ sancti di
uites fuer̄t q̄ deo placuerūt sicut abraā ⁊ ceteri pa
triarche.Sz notandū est q̄ circa diuitias culpa qua
tuor modis fieri pōt.aut auare tenēdo .aut indebite
exponēdo.aut nimis diligēdo.aut iniuste acq̄rendo.
Et q̄tum ad istos q̄ttuor modos diuites reprehensibi
les inuenim⁹:vt p3 in euāgelio.⁊ saltē in trib⁹ p̄mis
iste reprehensibilis esse videt. Primus diues q̄ auare
retinebat est ille q̄ dixit Lu.xij.Aia mea habes mul
ta bona reposita i annos plurios ⁊c. talis erat ⁊ iste
diues q̄ auare retinebat diuitias ⁊ nibil alijs cōmu
nicare volebat.Legit̄ q̄ cū alexander p quādā siluā
pgeret ⁊ ipse cū suo exercitu fere siti deficeret q̄dam
p magno p̄cio cipbū aque sibi vendit quē ipse ꝓtinus
effundi mādauit noluit eīm solus bibere postq̄ illud
suis militibus nō poterat cōmunicare. Ecōtra dicit
auar⁹ Eccli.xj. Jnueni requiē mibi.⁊ nunc māduca
bo de bonis meis solus.Scōus diues fuit q̄ vane ex
pēdebat.sicut filius ille ꝓdigus q̄ acceptā substantiaz
in vanitatib⁹ cōsumpsit:vt dī Lu.xv.Talis etiā fuit
iste diues q̄ expēdebat in vestib⁹ curiosis ⁊ epulis de
liciosis seu delicat̄.⁊ tñ sicut dicit Jo.chryso. De⁹ di
spensatores diuitiaz suaz voluit nos esse. p hoc eīm
manifeste p3 q̄ diuitie nō sint ꝓprie nr̄e s accōmoda
te nobis.⁊ iō nos nō debem⁹ eas expēdere ad nr̄am
volūtatē s ad fraternā necessitatē. Qz nō sunt ꝓprie
nr̄e p3 in morte.si eīm canis duos boies sequit̄ cui⁹
sit ignorat̄:s cū ab inuicē separ̄t canis dñm suū imi
tat̄.sic due psone sunt:hō.s.⁊ mūdus ⁊ cuius diuitie
sunt bois aut mūdi ignorat̄ s in morte diuitie rema
nēt in mūdo.Terti⁹ diues fuit q̄ nimis diuitias dili
gebat vt ille cui dñs dixit vt dī Lu.xvij.Omia q̄ ba
bes vade ⁊ vende ⁊ da paupib⁹ ⁊c.Et sequit̄.Quis au
ditis cōtristat⁹ est qz diues erat valde.Talis iste di
ues fuit q̄ diuitias nimis diligebat.Cōtra tales dī.j.
ad Thim̄.vj.Qui volūt diuites fieri incidūt in tem
ptatiōes ⁊ in laqos dyaboli ⁊ desideria multa.⁊ inu
tilia ⁊ nociua q̄ mergūt hoiem in interitū. ⁊ nos pot̄
us mergere debem⁹ eas sicut refert Hiero. de socra
pho.q̄ collecto magno auri pondere,piecit in mare di
cēs. Abite pessuz.i.in ꝓfundū male cupiditates.ego
vos mergā ne ipse mergar a vob. Quart⁹ diues fuit
q̄ iniuste acq̄rebat.iste fuit villic⁹ iniq̄tatis qui de bo
nis dñi sui ditat⁹ fuit Lu.xvj.Cōtra tales dicit Aug.
Res q̄s cupis muscipula est.dñ cupis capier̄. tenes
alienū reneꝫ a dyabolo.Osee.vij.Fact⁹ est effraym
q̄si colūba seducta nō bñs cor.bñ seducta:qz cū ava
rus granū aliene subē vult cape a laqueo dyaboli ca
pit̄.⁊ bñ nō bñs cor.s.in corpe s in arcba. Scdo fuit
iste diues i magnis bonorib⁹:qz induebaꝫ purpura
ad ostentationē.nō dz tñ bō de vestib⁹ gloriari.respi
ciendo ad pctīm suū.pctīm eīm fuit cā vestiū qz bō an
te pctīm nudus erat.nec veste induebaꝫ : qz indutus
erat veste innocētie:vñ videm⁹ q̄ sol non indiget ve
stimēto qz indutus est suo splēdore.ps. Amict⁹ lumi
ne sicut vestimēto. Nec liliū qz indut⁹ est suo cando
re.Matb.vj.Cōsiderate lilia agri quō crescūt nō la
borāt neq; nent. Dico aūt vob q̄m nec Salomon in
oi glia sua cooptus est sicut vnū ex istis Nec ager qz
indut⁹ est suo viroze Luc.xij. Si aut̄ fenū qđ hodie
est ⁊ cras in clybanū mittit̄.de⁹ sic vestit.q̄ntomagis
vos pusille fidei. Nolite g̃ solliciti eē dicētes ⁊c. Nō
ergo añ pctīm nō indigebat vestimēto qz supponēdo
q̄ creat⁹ fuit in gr̄a ipe ad instar solis indut⁹ erat lu
ce gr̄e.ad instar liliꝫ cādore innocentie.ad instar agri

virore virtutū: ꝫ ꝓdita innocētia aduenit verecūdia: tūc de⁹ hoi vestes pelliceas fecit. Hō ꝙ pctm̄ fuit vulnerat⁹ excecat⁹ atq; i furto dep̄hensus. z hō tanq; vulnerato ligamē exhibuit tanq; excecato velame appo suit ac tanq; furi cauterū impssit. Tale est g̃ de pulcritudine vestiū gl̃iari q̃le eēt si aliq̃s vulnerat⁹ gl̃ia reē de eo q̃ hꝫet velame sericū sup vulnus. vel fur de eo q̃ hꝫet pulcrū cauteriū: vel excecat⁹ de eo q̃ hꝫet velamē deauratū. Bern̄. q̃ gl̃iaē de veste silis est furi q̃ gloriaē de cauterio. Scdo non dz hō gloriari de vestibus respiciēdo ad subam suā: hō q̃dē est tanq; pomū in q̃ sunt tria. s. cortex exterior: media suba z granū interi⁹. ꝙ corticē exteriorē intelligit habit⁹ exteriorē: sicut em̄ cortex pomi est alba aut rubea: sic hō in diuersis colorib⁹ vestiū delectaē. ꝙ subaz pomi intelligit corp⁹. ꝙ granū interi⁹ intelligit aia dū vulgariē ipm granū aia pomi appellaē. Stult⁹ eēt aūt iste hō q̃ totū pomū alteri daret z sibi solū corticē retineret tales sunt vani gl̃iosi q̃ dāt dyabolo corp⁹ z sibi solū retinēt vestimētū gl̃ie vane. Dz aliq̃n accidit q̃ excoriās pomū corticē ꝓijcit: ꝑam comedit: granū spgit sic q̃n hō supb⁹ mouit vestib⁹ deindaē: caro a vermibus comedit: z aīa ꝙ diuersas penas spgit. Tertio nō dz hō gl̃iari in vestib⁹ respiciēdo ad suū finē. q̃ em̄ induebaē vestimēto purpureo cito induet sacco vilissimo. Job. xvj. Saccū cōsui sup cutē meā q̃ induebaē molli byssō cito induet aspero cilicio. ꝑs. Posui vestimētū meū ciliciū: q̃ capitio tunicarū suaz ornabaē z fixit margaritas cito decorabit vermib⁹ infinitis. Job. xxx. Qui me comedūt. s. vmes nō dormiūt. a multitudie eoz ꝙsumit vestimētū. i. corp⁹ meū. Tertio iste diues fuit i magnis delicijs: qđ notaē cū dicit Epulabaē q̃tidie splēdide. Ei⁹ em̄ q̃uiuia fuerūt lauta: iō dī. epulabaē. epule em̄ sunt ab opulētia dicte. i. talia cōuiuia ducūt ad inopiā. Prouer. xxj. Qui diligit epulas i egestate erit. fuerūt cōtinua: iō dī q̃tidie. z talia q̃dere faciunt tēperantiā. Prouer. xxiij. Moli esse in cōuiuijs potatoz. tē. Fuerunt nimis delicata. iō dī splēdide: z talia generāt luxuriā. Greg. Celebrari conuiuia sine culpa vix possunt pene epulas sp comitaē voluptas. Mā cū corp⁹ in refectiōe delectationis resoluit cor ad mane gaudiū relaxaē status autē pauperis fuit statui diuitis oīno ꝓrius. Iste em̄ fuit in diuitijs vbertate. Iste i extrema paupertate. ille purpura z byssō amict⁹. iste vlcerib⁹ circūdatus. ille abūdauit delicijs. ille indigebat micis. Et ex his patiebaē graue tēptationē cordis. Ista em̄ tria patiebaē iste paup. s. extremā paupertatē: vlcerosam infirmitatē: z graue temptationē z tñ quodlibet istoz sufficiebat sibi ad penā. aut pauptas sine infirmitate: aut infirmitas sine pauptate: aut grauis temptatio sine vtroq;. Ista aūt tria tangit Greg. dicēs. Quātus putam⁹ fratres charissimi tūc in corde paupis tumult⁹ tēptatiōis fuit. Certe ad penā poterat sufficere pauptas vel egritudo. ꝫ vt ꝑaret amplius simul habuit z pauptate z egritudine. tabescere. Jtez quātas hūc egenū z vlcerib⁹ obesum tēptationes creditis in sua cogitatiōe tolerasse cū ipse egeret pane z nō haberet nec sanitatē: atq; ante se diuitē cerneret salutē z diuitias habere tāuoluptuose. Lazarus em̄ erat aurū dei margarita dei. z stella dei. Ut aūt sibi ꝑaret positū est illud aurū in camino pauptatis z non potuit corrūpi. posita est illa margarita in sterquīnio infirmitatis z nō potuit inficī. posita est illa stella i nebula tēptatiōis z nō potuit obscurari. ꝫ mō abstractū est illud aurū dē camino: z positus est in thesauro celesti. leuata est illa margarita de sterq̃lino z ordinata est in regis ornamēto. Purgata est illa stella ab oi nebula z data est nob in exēplū. Posito vtriusq; statu añ mortē. ponit vtriusq; stat⁹ post mortē. vterq; q̃dem mortu⁹ est z rapt⁹ ꝫ differēter. Diues q̃dē mortuus est triplici morte. s. morte culpe dū esset in mūdo q̃ separaē aīa a dē. morte nature q̃ sepaē aīa de corpe. ꝙ pzio. 3 morte gehēne q̃ sepaē a visione dei z cōsortio bonoz. Lazarus mortu⁹ est vnica morte. s. morte nature. fuit aūt viu⁹ i mūdo p gratiā mō viuit corā deo p gl̃iam. Uterq; em̄ fuit de hō mūdo rapt⁹ ꝫ differenē nā lazar⁹ est i sinu abrae deportat⁹. ista autē deportatio ab angelis facta est i tutamentū custodie. ꝑs. Angelis suis mādauit de te. tē. in signum reuerētie: sicut epi in manib⁹ portaē q̃n intronizaē. ꝑs. In manibus portabūt te. tē. Et i signū leticie. Chryꝰ. Sufficiebat ad pauperē portādū vn⁹ angelus: ꝫ ꝓterea plures veniūt vt chozos letificēt. Diues velut procbianus dyaboli ad tumulū infernale deductus est z ibi sepult⁹: de q̃ sepultura dī Hiere. xxij. Sepultura asini sepelieē. Sepultura em̄ asini talis ē q̃ excoriaē et pellis a dño suo possideē. carnes a canib⁹ laceraē. z ossa pluuijs z grandinib⁹ exponunē: sic etiā q̃n alicūs diues moit iniqu⁹. pentes eius possidēt terrenā subam: vermes lacerāt carnē suā. supplicia infernalia torquēt aīam que naturā ossis habebit: z cōsumi nunq; poterit. Eccli. x. Cū moriet hō hereditabit serpētes. s. infernales ꝫtum ad aias z bestias. i. pentes vastātes terrenā ꝑam. bestia em̄ q̃si vastia dī. z vermes corrodētes carnē ꝓpriā. Tertio videndum est de statu vtriusq; post mortē q̃ valde dissimilis est q̃ diues est i tormentis: z paup in loco q̃eto: vñ dī. Eleuauit diues oculos suos cū esset in tormentis. tē. Dicit aūt tormentū q̃si torquēs mentē. Torquebaē q̃dē diues de gl̃ia lazari quē videbat de sua pena quā sentiebat. et de impossibilitate remedij desperabat. ꝑs. Pctōr cuz videbit. q̃ ad ꝑmū. dētib⁹ suis fremet z tabescet. quo ad secūdū. desideriū pctoz peribit. q̃ ad tertiū. Pauper aūt erat in loco quieto. i. in sinu abrae. Dicit aūt sinus abrae loc⁹ superior inferni habēs aliquā lucez et dī sinus ꝓpter quietē z trāquillitatē: sicut sinū maris dicim⁹ locū a vētis z tēptationib⁹ quietū. Abrae aūt sin⁹ dī: q̃ abraā fuit ꝑma via credēdi z ꝑin⁹ publice abraā ꝓdicauit fidē vnius tantū modo veri dei.

Dominica secunda. Sermo. xliij.

Omo quidaz fecit ce

nā magnā Luc. xiiij. Nos videmus q̃n aliq̃s ꝓceps voluerit aliq̃d bonorabile cō uiū ꝓparare dz quatuor ꝓsiderare. Primo tps apt⁹ ad ambulandū vt isti de longinq̃s inuitati possint in vijs ambulare. Mā si esset aura pluuialis vel [illegible] frigidissim⁹: tūc nō possent ambulare inui[illegible]ecū. 2 do dz ꝓsiderare locū aptū ad sedendū honorifice sine ꝑssura inuitatis. nō solū ad mēsam ꝫ etiā ad iocū z gaudiū. Tertio dz de optimis cibis ꝓuisionē ordinare z de vino: q̃ vinū letificat cor hois. Et iō in cōuiuijs ꝓponit hoibus vinū optimū q̃d pōt haberi vt letent inuitati. Quarto dz ꝓsiderare q̃ illud ꝓuiuiū stet p aliq̃d longū tps vt labor z seruitiū q̃d inuitati exhibuerūt nō pdaē. Hec q̃ttuor ꝓsiderauit xp̃s. nā ꝑmo ꝓsiderauit tps q̃n voluit mittere nūcios z ipse met venire z inuitare: z hō ē tps gre z miserie. Scdo cōsiderauit locū: q̃ loc⁹ vbi p̃gauit. s. in celo est ma-

gnus ⁊ amenus. Tertio q̄ ad cibos ordinauit ⁊ fecit pulsionē magnaz. Quarto de diuturnitate: qz durabit ista cena eternalit̄. Et illa patēt in euāgelio sequēti. Dixit ihesus discipulis suis pabolā hāc. Hō q̄dā fecit cenā magnā ⁊ vocauit multos: ⁊ misit seruū suuz hora cene dicere inuitatz vt venirent: qz iā pata sunt oia. ⁊ ceperūt se excusare. Primꝰ dixit ei. villā emi et necesse habeo exire ⁊ videre illā: rogo te habe me excusatū. Et aliꝰ dixit. iuga boū emi q̄nq̄z ⁊ eo ꝓbare illa: rogo te habe me excusatū. Et alius dixit. Uxorem duxi ⁊ iō nō possum venire. Et reuersus seruꝰ nūciauit hec dño suo. Tūc iratꝰ pīfamilias dixit seruo suo Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatz ⁊ paupes ⁊ debiles: cecos ⁊ claudos introduc huc. Et ait seruꝰ. Dñe factū est vt imperasti. i. iussisti. ⁊ adhuc est locꝰ vacuus. Et ait dñs seruo suo. Exi in vias ⁊ sepes ⁊ cōpelle intrare vt impleat̄ domꝰ mea. Dico aūt vob̄ q̄ nemo virorū illoz q̄ vocati sunt gustabit cenā meā. Cena ista ē glia celestis quā hō xp̄s deꝰ ꝑpauit: ⁊ mittit suos p̄dicatores vt boies vocēt ad cenā eēne glie. Sz tria genera excusant se ꝓpter tria maxia pctā. s. supbi q̄ notant̄ p illū q̄ villā emit. Secundi sunt auari q̄ significant̄ p illū q̄ quinq̄ paria boū emit. Tertij sunt luxurioſi q̄ significant̄ p illū q̄ dixit uxorē. Et iō seqūtur. Dico vob̄ q̄ nemo virorū illoz q̄ vocati sunt gustabit cenā meā: qz venire noluerunt. Nota q̄ q̄druplex est cena Prima est pcti mortalis q̄ dyabolo peccatoz facit cenā. Scda infernalis q̄ dyabolus inuitat peccatorē. Tertia cena est spūalis gr̄e q̄ iustꝰ inuitat xp̄m. Quarta est cena eternalis glie q̄ xp̄s inuitat iustū. Prima cena est pcti mortalis q̄ pctōr inuitat diabolū. De ista cena dicit Judit. xij. q̄ holofernes princeps militie fecit cenā i quarta die exercitui suo in q̄ cena ipse fuit inebriatꝰ ⁊ pdidit vitam. Ita spūaliter Holofernes dicit̄ pctōr q̄ facit cenā dyabolo i quarta die. Prima dies est q̄ incipit accidiari ⁊ nō bz gratiā eundi ad p̄dicationez. ad eccl̄iam ad missam ⁊ ad cōfessionē. Secunda dies est qñ incipit cogitare opa mala. Tertia dies est qñ pficit opꝰ. Quarta dies est qñ desperat tūc dyabolo est cena p̄pata ⁊ pōpis eius Uñ Jaco. j. Peccatū cū cōsummatū fuerit ge. mor. qz tūc pctōr morit̄ in illa cena. ⁊ hoc in aia: vñ Eccli. xiij. Cōfundet te i cibis suis donec exinaniat te bis vlter. In ista cena pcti mortalis multi paupes irridentur: ⁊ laboz ⁊ sanguis deuorant̄ ⁊ multi iusti supplātant̄ ⁊ tradunt̄. vñ legimꝰ q̄ sanctꝰ Jobānes baptista venit de deserto ⁊ p̄dicauit regnū dei: ⁊ charitatiue arguebat Herodē ꝓpter hoc q̄ accepit uxorē fratris sui dicēs. Peccasti quiesce ⁊ fac pniam. Et herodes posuit ip̄m in carcerē ⁊ fecit cenam magnā suis principibus. ⁊ i illa cena fuit tradit̄ ad mortē hō iustꝰ ꝓpter veritatē q̄ deus est: sicut dixit in euāgelio. Ego sum veritas. Ita multi in sancta eccl̄ia faciūt cenas vbi vocatos excludit̄: q̄ veritas deus est. ⁊ falsitas intromittit q̄ dyabolus est. ⁊ ibi cōsiliū inuenit̄ quō iustus tradat̄ ⁊ occidat̄: de isto dī in ps. Sedet in insidijs cū diuitibus in occultis vt interficiat innocentē ⁊ trucidet rectos corde. ⁊ h̄ est dyabolus q̄ cū eis sedet. ⁊ iō tales q̄ sunt iusti ⁊ nō sedēt in tali cena illos laudat dauid in ps. dicēs. Beatus vir q̄ nō abijt i cōsilio impioz. i. q̄ nō facit dyabolo cenā. ⁊ in via pctōrū nō stetit: q̄ ip̄m inuitāt: ⁊ in cathedra pestilētie nō sedit. vbi occidit̄ iustus. Et sic pz q̄ pctōr dyabolo facit cenā. Secunda cena est infernalis ad quā dyabolus inuitat pctōrem ⁊ ꝑparat homini pctōri in ania.

Mā sicut ip̄e dyabolꝰ inuitat hic: sic dyabolus inuitat eū post mortē ad cenā: vbi diuersa cibaria ꝓparat pctōri. de ista cena scriptū est Apoc. xix. Ego Johānes vidi cenā tenebrosam ⁊ venit angelus de celo ⁊ clamauit voce magna. Uenite aues celi comedite carnes regū terre: tūc volucres celi putridas carnes comederūt hoīm mortuoz. Ita spūaliter reges ⁊ p̄ncipes terre sunt supbi ⁊ auari comedētes paupez sudorē ⁊ laborē: tūc tpe mortis clamabit angelus de celo dicēs. Uos volucres celi comedetis carnes reguz id est delectatiōes: ⁊ aias eorū: sicut ipi deuorauerūt iusto s: ita deuorabitis aias eoz eternaliter cruciādo Ista cena dyaboli figurata est: ꝓ ista cenam de q̄ legimus Beñ. xl. q̄ magister pistorū pharaonis sedebat in carcere ⁊ vidit q̄ habebat sup caput suū tria canistra ⁊ vnū excelsius alio ⁊ sup ea oēs cibos q̄ p̄nt fieri arte pistoria: ⁊ aues celi venerūt ⁊ comederunt de capite suo: ⁊ illud videbat sibi i somnis. Et post tres dies educit̄ de carcere ⁊ occiditur ⁊ volucres celi comederūt carnes. Ita moralit̄ pctōr faciēs cenā dyabolo cū peccatis bz tria canistra: q̄ cū tribus peccatis maxime inuitat̄ dyabolus: vicz pctō supbie: auaricie ⁊ luxurie. in q̄bus sunt oia fercula. i. oia pctā in his cōprehendunt̄ ⁊ vnū excelsius alijs: vicz superbia q̄ excellit vicia per tres dies. Pria dies est natiuitatis. scda dies vite. tertia xo dies ē dies mortis i q̄ dyabolꝰ aufert caput pctōris. i. aiam ⁊ occidit peccatorē eternā dānatiōe: ⁊ volucres celi. i. dyaboli lacerabūt eaz ⁊ morsu debūt morsu amarissimo: vt dicit ps. Deuorabūt eos aues morsu amarissimo. ⁊ dētes bestiaz. i. de monū immittā in eos cū furore trahentiū sup terraz atq̄ serpentū: ⁊ sic dabūt anie cenā ꝓ cena pcti eternaliter cruciādo. Tertia cena est spūalis gr̄e: vbi hō existēs facit xp̄o ⁊ angelis cenā i corde puro ⁊ cōsciētia mūda: de ista cena dī Apoc. iij. Ego sto ad ostiuz cordis foris ⁊ pulso per inspirationē: ⁊ si q̄s mihi aperuerit introibo ⁊ cenabo cū eo. In hac cena spūalis gr̄e triplex cibꝰ dz apponi. Primꝰ est doctrine salutaris q̄ multū reficit aiam in bono cōfortādo. Math. iij. Hō in solo pane viuit hō ⁊c. Iste cibus doctrine salutarz iā nō curat: ⁊ tm̄ multi curāt. Treñ. j. Populus gemēs ⁊ q̄rens panē. Dederūt p̄ciosa quecq̄ pro cibo ad reuocillandū aias. qz sine cibo isto aia deficit Secūdus cibꝰ spūalis cene est cibꝰ pnie. Psal. Ciba bis nos pane lachrymarū ⁊ potū dabis nob̄ i lachrymis in mēsura. Et hic cibus pnie dz esse in pōdere. s. vt hō ponderet pctā q̄ fecit: ⁊ satisfactionē vt satisfactio respōdeat culpe. Ezech. iiij. Cibus q̄ vescerz erit in pōdere. Tertius cibꝰ est cibus sacramētalis: qz datur de manibꝰ p̄sbyteri q̄ stat i loco xp̄i: ⁊ mēsa est altare: vñ ps. Parasti i cōspectu meo mensam. Est aūt iste cibꝰ illi⁹ cene corꝑis xp̄i q̄ dicit Joh. vj. Ego sum panis viuus q̄ de celo descēdi: q̄ māducat ⁊c. Ista cena figurat̄ p illā cenā quā xp̄s fecit i vltima cena qñ voluit ire in mortē: de q̄ dicūt euāgeliste q̄ttuor. Xp̄s fecit cenā cū discipul̄ suis. accepit panē ⁊ bñdixit et dedit discipulis suis dicēs. Accipite ⁊ comedite hoc facite i meā cōmēoratione ⁊c. Ista cena figurat̄ in li bro. ij. Esdre. iij. Darij rex fecit cenā purpuratis ⁊ nobilibꝰ sui regni ⁊ cibauit eos large. ⁊ vnusq̄sq̄z ad sua ꝓpria remeauit. ita aia deuota inuitauit xp̄m ⁊ angelos per gratiā i cor suū. ⁊ cibauit eos large per cibos spūalis vite: ⁊ vnusq̄sq̄z ad ꝓpria remeauit. i. xp̄s ad thronū suū regalē ⁊ angeli ad loca sua: ⁊ sic patz tertia cena vbi ania xp̄m ⁊ angelos inuitauit. Quarta

cena est cena eternalis glorie: vbi xps aiam deuotam inuitauit dicēs. Dia parata sunt. Et ista cena est magna ꝓpter tria. Primo ꝓpter magnū principē t nobile q̄ ea ꝓparauit: vñ ps. Mñ magnus es tu tc. de⁹ solus. Secūdo dr magna: qr magna est ibi gloria: vñ dr in ps. Gloria t diuitie in domo ei⁹. Tertio dicit magna ꝓpter cōuiuantes: vñ Apoc. vij. Vidi turbā magnā quā nemo poterat dinūerare exceptis angelis q̄rum nō erat nūerus. Cena ista figurat in illa cena: de q̄ legim⁹ Hester. j. q rex Assuerus fecit cenā magnā suis ꝓncipibus in horto regali: t misit septē nuncios pro vasthi regina vt veniret ad regē: q̄ venire noluit t nūcios vacuos remisit. Tūc iratus rex post cenaz vocauit oēs potētes t dixit. Quid ꝓsulitis: ego vocaui reginā ad cenā meā quā ꝓparaui vobis honorificē t illa spreuit me t misit nuncios meos septē vacuos. Rñderunt potētes dicētes. Dñe rex arguite eam vt vxores nō faciant nobis simile. q̄ priuauit eā corona glorie t fecit eā ancillā t aliā elegit in reginā. Ita moraliter xps deus noster rex celi t terre fecit cenaz magnā glorie suis ꝓncipibus electis: vt dicit ps. Prīcipes populoꝝ cōgregati sunt cū deo abraaz. Mittit omni die septē nūcios ꝑ regina. i. pro aia hois q̄ esse deberet regina celi vt veniat. Primus est ipa pietas dei q̄ nobis multa bona tribuit: vñ in ps. Dia subiecisti sub pedib⁹ eius oues t boues vniuersas: insup et pecora campi. Volucres celi t pisces maris tc. t fructus terre t arborū. Secundus est misericordia: vñ psal. Misericordia dñi plena est terra. Tertio⁹ nūcius est patiētia: vñ aplus ad Rom. Patientia dei ꝓpectat te vt cōuertaris: & pm impenitēs cor tuū thesaurizas tibi irā in nouissimo die: qr venire noluisti Quartus nūcius est afflictio talis: vñ ait in euangelio hodierno. Cōpelle intrare vt quos nō pōt vocare ꝑ misericordiā t patientiā. tandē mittit tribulationē vt veniant. Quintus nūcius est ipse dauid qr ait. Audi filia t vide t inclina aurē tuā q̄ cōcupiuit rex speciē tuam: t veritas est. Sext⁹ sunt ꝑdicatores hodierni q̄ omni die damāt in ꝑdicationib⁹ ad aiam peccatricē vt reuertat. nūc arguūt. nūc supplicant. nūc cōminant nūc ꝓmittunt coronā dei Can. iij. Veni de libano veni coronaberis. Septim⁹ nūcius est missio angelorū cū tubis: t illos oportet nos audire t surgere t venire cū tuba clanget. Surgite mortui venite ad iudicium. tūc ipa aia peccatrix q̄ istos septē nūcios spreuit ꝓuabit corona. t alia regina eliget tc. Rogem⁹ igitur deum tc.

Dñica tertia post Penthe. Sermo. xliij.

Jcrecipit peccatores

Lu. xv. Nota q ꝓpter duo homo solet dimittere vnū locū t ire ad aliū ad habitandū. Et vnus dimittit vnū dñm t recurrit ad aliuz. Primo q̄n hō in loco vbi habitat a dño suo nimis affligitur: sicut filij israel relinquebāt egyptū: vt ps Exo. xij. qr Pharao nimis afflixit eos qr oportebat eos portare lutuz ad faciendū lateres vt edificarent ciuitates: t posuit super eos aduocatos q̄ immites erāt t pcusserant eos cū flagellis sicuti aialia bruta. Secundū ꝓpter quod hō relinquit locū t malū dñm: est q̄n sperat dies fieri t dñm mitē t piū cognoscit tūc mutat locū t recurrit ad illū dñm. Ita filij israel cognouerūt q dñs voluit esse eoꝝ dux t promisit q vellet eis dare terraz fluentē lacte t melle. t ibi diuites fieri voluerūt: t ꝓpter hoc reliquerunt pharaonem. Ita spūaliter duo sunt q̄ debent nos mouere vt fugiam⁹ principē mūdi, tie cui militamus ꝑ peccata q̄ durus est. multos flagellat scorpionib⁹ t cruciat eternaliter/t fugiam⁹ ad principē misedie t gratie q̄ parcit t mansuetus est t benignus sup malicia nostra: t ait Mat. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis t onerati estis t ego reficiam vos. Ite omne qd venit ad me nō ejciā foras: et de hoc dicit euangeliū. Erant appropinquantes ad iesum publicani t peccatores vt audirēt eū. t murmurabant pharisei t scribe dicētes: qr hic peccatores recipit. t māducat cū illis. Et rndit ad illos parabolaz hanc. Quis ex vobis homo habēs centum oues t si pdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagintanouez in deserto t vadit ad illam q̄ perierat donec inueniat illā: t cū inuenerit imponet humeris suis gaudens. et veniēs domū cōuocat amicos t vicinos dicēs. Cōgratulamini mihi oēs qr inueni ouē quā perdideram. Dico vobis q ita erit gaudiū in celo sup vno peccatore penitentiā agente quam sup nonagintanouē iustis q̄ non indigent penitētia. Ite aliā parabolam dixit. Aut mulier habēs dragmas decē. Dragma est denarius habēs monetā imperatoris t si pdiderit vnā nōne accēdit lucernā t euertit domū t querit diligenter donec inueniat eā: t cū inuenerit cōuocat amicas suas t vicinas suas dicēs illis. Cōgratulamini mihi omnes. qr dragmā inueni quā pdideram. Ita dico vobis: gaudiū erit angelis dei in celis super vno pctore penitentiā agente. Iste due parabole sunt de peccare q̄ fuit ouis errans: t dragma decima habēs imaginē imperatoris. s. dei: qr angelorū chori sunt nouē. et homo decim⁹ est creatus tc. Et xps nō venit ꝓpter iustos: sed ꝓpter peccatores. Ideo ad thema. Hic recipit pctores t māducat cū illis. Unde sciendū q homin⁹ recipit q̄ttuor genera hoim. Primo recipit mūdū t dyabolū fugientes ad ꝓtectionē sue potētie. Secūdo recipit desolatos ad sinū gratie. Tertio recipit ignorātes ad doctrinam sue sapiētie. Quarto recipit viriliter pugnātes ad remunerationē glorie. Primo dico sic q xps recipit mundū t dyabolū fugientes ad protectionē sue potētie: qr dns fortis est t potens in plio: dicit ps. Huius figurā legim⁹ q dauid rex multa bona fecit filijs israel. sed saul rex iniquus inuidio se psequebat eū. ꝓpter qd fugit ad achis regē Geth. et tūc scripsit litteras ad regē q̄ representaret sibi seruū suū profugū. Tūc serui illius regis Geth cognoscentes dauid enarrabāt facta: t probitates q̄s fecit filijs israel. tūc recepit eū gratiose t defendit eū. Ita spūaliter nos sum⁹ in hoc mūdo vbi dyabolus nos psequitur in multis insidijs vt nos occidat. Debemus igit fugere ad xpm regē potētie vt sua ꝓtectōne nos defendat in tpe mortis cū aia stat ante regē xpūs dyabolus dicet. Da mihi seruū meū profugū q̄ in multis malis cogitatiōibus t opibus mibi cōsensit: tunc angeli stant vt dicit Hiero. Angeli sunt testes [illegible] nostrorū t noiant xpo regi ꝓbitates nr[illegible]ecimus aliq̄ opa bona recipit nos ad suā ꝓtectionē sicut rex Achis dauid fugientē. Jō faciam⁹ hic opa bona. vincam⁹ leonē t vrsum t liberem⁹ ouē de ore eoꝝ. i. dyabolū t mundū. q̄ tūc aiam nr̄am poscūt: tunc securi possum⁹ ad ipm fugere. t sic ptz ꝓmū. Scdo dns nr̄ recipit nos desolatos t desperatos ad sinum gratie si veniā q̄rimus. nulli eīm hoim est desperanduz. Mā deus est misericors t pius vñ dicit in euāgelio Joh. vj. Dis q̄ venit ad me nō ejciā foras. Huius figurā legim⁹: q erat quidā austerus rex habēs filiū miseri

Sermo XLV

cordē quē misit pegrinari in peregrinatiōe q̄ accepit pulcrā puellā. t omni die dei ponsatiōis fecat i regno patrī p quattuor ptes ꝓclamare p quattuor nūcios Dñi clamauit. venite t miscdiam recipite. Scds clamauit. rex est benign⁹ t pius oibus q̄ petūt veniā. Tertius clamauit. ex pte regī nullus diffidet nec desperet: sed cū fiducia t spe accedat. Quart⁹ nūcius clamauit. lras mortis reuocat rex in miscdia qs dedit in ira. Ita moraliter iste rex durus fuit pater i diuinis. Fuit em̄ ita durus t austerus q ꝓ vna cogitatione dānauit multa milia angelor: vt ꝑz de lucifero etiā de adā quē ꝓpter vnū morsus pomi eiecit t morte dānauit. Sed fili⁹ ei⁹ xps scda psona i diuinis veni t de celo pegrinari in hūc mūdū: t vidit pulcrā puellā q̄ erat aia deuota quā despōsauit assumendo nostrā naturā. t tūc misit quattuor nūcios in q̄ttuor ptes mūdi clamātes. Primus est Matheus q̄ clamat in suo euāgelio ex pte regis xpi. Mat. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis t onerati estis t ego reficiā vos. Secūdus nūcius est Johānes euangelista dicēs in euāgelio suo. Xps liberauit mulierē peccatricē deprehensam in adulterio dicēs illi. Nec ego te cōdēnabo vade noli amplius peccare. Tertius est iterū Johannes euāgelista dicēs. Lras mortis reuocauit: vñ dicit in canonica sua. Translati sum⁹ de morte ad vitam. Quart⁹ marcus dicēs. Fili remittunt tibi pcta tua. Itē oīne debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me. Et ego in filiū miscdie recepi te: t sic ꝑz secūdū. Tertio dico q xps recipit ignorātes ad doctrinā sue sapiētie: vñ dicit apls. In eo sunt recōditi oēs thesauri sapie t scie Uñ ipse inuitat ignorātes ad suā doctrinā salutarē. Unde dī de iusto t sapiēte quez xps docuit Eccli. xv. Aqua sapiētie potauit illū dns deus noster. Inuitat indoctos dicēs. Appropiate ad me t cōgregate vos in domū disciplīne vt vnusqsq audiat q̄d agere debeat aut q̄d vitare. Hui⁹ legimus figurā Neemie. viij. q filij isrl acceperūt a dño librū t legē: sed ipi nō seruabāt eā: ꝓpter hoc fuerūt dispersi t tribulati. tandē venit Esdras ꝓpheta t sapiētior oim: t fecit gradum ligneū altū ante portā tēpli hierusalē t accepit librū testamēti: t vocauit cōem pplm t ascēdit gradū altū populus stabat subter eū t legebat de mane vsq ad vesperas t omis ppls appropinq̄bat t erigebat aures vnusqsq ad lectionē. t tūc ait Esdras. Si illa seruabitis q̄ in illo libro scpta sunt t ego legi. Deus eripiet vos t recipiet tanq̄ filios t erit de⁹ vester: t eo q nō seruauim⁹ ea deus immisit nob tribulationes qs passi sum⁹: t omis ppls flebat t doctrinā seruabat. Ita spūaliter dns nr ihesus xps tanq̄ Esdras scriba [illegible] legis. ita ipse est ꝓpheta noue legis: vñ dixerūt i [illegible] Prophēta magnus surrexit in nobis. surrexit [illegible] populo vbi iudei cōueniebāt t ꝓdicabat de libro sue sap[illegible] habuit in corde: t dixit iudeis. q qr illā legē q[illegible] ter dedit dimisissent: ide veniret tribulatio sup eos [illegible] induratū erat cor eorū t volebāt eum lapidare qr docuit eos: sicut Nero impator pessim⁹ occidit magistrū suū Senecā. t ipi venditi t tribulati t regno ꝓuati sunt etā eterno q̄s temporali: t si fecissent sicut populus Esdre q̄ Esdrā audiuit aures erexit t pro pctis fleuit. t ideo dns erat eorū dux et magister hec eis nō accidissent. Et ideo oēs xpm audire nolētes: nec doctrinā suā sequi volētes dispergentur nec eos hic nec in futuro recipiet: t sic patet tertium.

Quarto xps viriliter pugnātes recipit ad remūeratiōz glie. Promittit nāq̄ septē dignitates ꝓ septē vicijs impugnātib⁹: vñ dicit Jo. in apo. Uenit aq̄la volās t clamās p mediū celi dicens. q̄ vicerit dyabolum et mūdū t ꝓpriā carnē dabit illi mānā absconditū t panis angelor ad mēsaz regī eterni. Itē scdo. Qui hec tria vicerit nō ledet a morte scda: s recipiet ad vitaz glie. Itē tertio. Qui hec tria vicerit dabo illi edere de ligno vite qd est in medio paradisi Itē quarto. Qui vicerit hec tria illi dabo ptātem sup gētes t regna t recipiā illū ad me. Itē quito. Qui hec tria vicerit recipiā eū vt columnā splendidā t firmā i regno t in tēplo meo. Sicut em̄ colūna sustentat t decorat edificiū q̄s est pulcra. ita talis victor recipiet t decorabit in regno firmabit t nunq̄z flectet. Itez sexto clamauit. Qui vicerit hec tria recipiā eū tpe mortī: t sedebit mecū in throno glie. Apls. Si fuerim⁹ socij passi onū erimus t cōsolationū. Et ideo merito si pugnamus viriliter cū xpo cū ipso erimus in throno. et petiuit xps patrē dū voluit ire ad pugnā Jo. xvij. Pat q̄s dedisti mihi volo vt vbi ego sum t ipsi sint mecū.

Dñica quarta post Pentbe. Sermo. xlv.

Stote misericordes

e sicut t pater vester celestis misericors est. Lu. vj. Nota q multa sunt q̄ debēt movere hoiem ad miscdiam. Primū est corpis nostri ꝓximitas. nā oēs xpiani sunt tanq̄ vnū corpus habens multa membra t membrū membro cōpatit. sicut man⁹ manui alteri subuenit. oculus oculo. pes pedi. ita homo dz hoi misereri q̄ est ꝑm imaginē suā creatus est. Secundū est qd nos dz movere ad miscdiam irrationaliū aialiū exēplaritas. nā aialia irrōnalia ꝓpatiunt sibi. sicut legit in naturī rerū de aq̄la: qn̄ aquila dz pullos cogit eos anteq̄z sciāt volare ad aspectū solis dū splēdet in claritate. t qn̄ alicjs suorū pullor non pōt aspicere solē sine reuerberatiōe oculor istuz proicit denuo tanq̄z nō sit de natura sua. quod videns falco miserek illi pullo abiecto. t ducit ad nidum suū t nutrit cū pullis suis. Ita bō rōalis videns ꝓximū suū necessitatē hre: dz sibi misereri. Tertiuz qd nos dz movere ad miscdiam est ꝓpria necessitas. Nā nos indigem⁹ miscdia a deo. iō oportet nos misereri ꝓximo. vñ ait dñs Matb. xviij. Serue nequ oia debita dimisi tibi. nōne oportuit t te misereri conserui tui. Quartū qd nos movere dz ad miscdiam. est dei nostri exēplaritas. Nā miscdia movit ipm vt surgeret de paterno corde t acciperet hūanitatē: t fecit se captiuari t illudi t conspui ꝓpter nos. iō debem⁹ nos exēplo xpi alē alteri misereri: qr xps in ꝓpria psona ait in euāgelio. Qd vni ex minimis meis fecistī m̄ fecistis. De hāūt dicit i euāgelio hodierno. Estote misericordes sicut t pr̄ vester celestī misericors ē. Nolite iudicare t nō iudicabimini. Nolite cōdemnare t nō cōdemnabimini. Dimittite t dimittet vobis. Date t dabitur vobis. Mensurā bonā t cōfertā t coagitatā t superefluentē dabūt in sinū vestrū. Eadē quippe mēsura qua mensi fueritis remetiet vobis. Dicebat t illis sīlitudinē vnā. Munq̄d pōt cecus cecū ducere nonne ambo in foueā caduut? Sic qn̄ ꝑlatus malus dat aliqd malū exemplū tūc cec⁹ ducit cecū t ambo i foueā cadūt eterne dānatōnis. Itē aliud exemplū est. Nō est discipulus sup magrm. Perfect⁹ aūt ois erit si sit sicut magister eius. Quid aūt vides festucam in oculo fratris tui: trabē autē q̄ in oculo tuo est nō cōsideras Aut quō potes dicere fratri tuo frater sine. i. ꝓmitte eiciā festucā de oculo tuo: ipe trabē in oculo

tuo nō vides. Hypocrita eīce pmū trabem de oculo tuo. z tūc pspicies vt educas festucā de oculo fratrꝫ tui: qz multi sunt q̄ iudicāt alios de quo z ipi habent maximū pctm̄. Quo ad thema. Estote misericordes sicut z pr̄ vester celestꝫ misericors est. Ad̄ notandus q̄ tuor generib⁹ hoim vult de⁹ eē misericors. Primi sunt deū timētes. secūdi bona opa facientes. tertij sunt paupibus cōpatiētes. q̄rti sunt iniuriā patiētes

1. Primo de⁹ vult esse misericors illis q̄ ipm timēt: vñ dicit in ps̄. Quō miseret pat filioꝝ. miserꝫ est dns timētibus se. qm̄ ipse cognouit figmentū nr̄m. i. fragilitatē nostraz. Eidem⁹ in nālibus q̄ qm̄ aliqs simplex bō offendisset magnū pncipē: z timeret ipm. z si voluntarie simplex bō accipet gladiū euaginatū. z flexis genib⁹ poneret se ante illuz z diceret. O dne offendi vos sum reus mortī dabo me i man⁹ vras in gratiā. vere nisi talr pnceps bret cor ferreū sibi misereret et dimitteret offensam. Ita debet qlibet bō facere q̄ deū offendit debet se bumiliare coram deo pncipe z filiū mortis se cōfiteri. Hui⁹ legim⁹ figurā. ij. Re. vlt. q̄ dauid maxime peccauit ꝯ deū: iō deus misit Gad pphetam ad ipm dicēs. Ecce de⁹ misit me ad te. tu eū offendisti elige vnā de trib⁹ plagis: aut pestilentiā: aut famē aut gladium inimicorū. Et dauid elegit pestilentiā. z tūc venit tāta pestilentia i regno suo q̄ in breui tēpore morieban̄ septuaginta milia hoim. tūc dauid flexit genua cadēs ante deū in terrā dicēs. O dne pcute me ego sum q̄ peccaui. Et tūc de⁹ vidit timorem z bumilitatē z dixit ad angelū. Sufficit nūc cōtine manū tuā. Tūc dauid vidit angelū stantē in nube habentē gladiū cruentatū quē misit in vaginā. Ita moraliter de⁹ pater z dns dedit nob intelligentiā sciēdi bonū z malū. z ipe nullū malū dimittit ipunitū. iō ait dauid ad eū. Dne quo ibo a spū tuo z quo a facie tua fugiā Si ascēdero i celū tu illic es si descēdero ad infernū: ades. Et ipe dns rndet i ps̄. Si acuero vt fulgur gladiū meū reddā vltionez hostibus meis. i. pctoribus. Hoc cognoscēs pctor dz facere vt dauid dicens. O dne ego peccaui z malū cora te feci ne pmittas plagā pr̄ pctā mea z ego amplius nūq̄ offendā te. Tūc statim ait dns ad angelū volentē peccatorē pcutere cū morte eterne dānatōnis. Mitte gladiū in vaginā satis est: qz me ita bumiliter exorauit: iō oportet me ei⁹ misereri. Ad̄ Ambro. in quodā sermone. Cessat vindicta diuina cū illud pcurat bumilitas būana et vindicta mutat̄ in misericordiam. Secūdo de⁹ vult esse misericors bona opa facientibus. Hā videm⁹ qm̄ aliqs magnū z pulcrū edificiū facit. querit bonos artifices: et si artifex est bon⁹ edificiū erit bonū. Ita spūaliter oportet nos in opibus misericordie edificare edificiū in celo in quo aia nostra debz eternaliter gaudere. vñ ait in ps̄. Misericordia edificabit̄ in celis. z pmus artifex buius eterni edificij fuit xps: z licz p multas alias vtutes edificauit eternū babitaculū. tamē pcipue p misericordiā. Vult etiā babere tales artifices sicut ipse incepit. Ad̄ ait aplus paulus. Non ex opibus iusticie q̄ fecim⁹ nos: sed scdm suā misericordiam saluos nos fecit. Querit igit̄ tales coadiutores pro edificando misericordiā. Unde legim⁹ figurā in libro Reg. q̄ salomon edificauit edificiū pulcrū in bierusalem: z misit nūcios vt adducerent de omibus regionib⁹ artifices q̄ sciebant operari ligna cedrina z alia ligna q̄ pertinebant ad ipm edificiū vt compleret dom⁹ dñi. Ita spūaliter dns noster noster ihesus xps pmus fundator in humana natura edificiū pulcrū in celo de electis q̄ sunt artifices bonorū operū z vltimū testamētū condidit dicens Mat. v. Beati misericordes quoniā ipsi misericordiam cōsequent̄. Mittit igit̄ adbuc omni die angelos suos quādo boies morunt̄: z illi eligūt tales artifices q̄ bona opa fecerūt z adducūt illū ad regē altissimū vt op⁹ suū qd incepit cōpleat. Ip se em̄ talis optim⁹ artifex fuit. ideo ait Sap. vij. Omniū em̄ est artifex omnē habēs virtutē omia prospiciens. Ideo q̄ ipm sequunt̄ inuenient misericordiam apud ipm. Ad̄ dicit Leo papa in quodaz sermone. Virtutes bonorū opez que in deo sunt: tante dignitatis sunt vt inde fiat anie in celo eternalis mansio. Et quanto plures z in misericordia ornate. tanto pulcrior fit babitatio anie. Et sic pz q̄ misericordiam inuenient bñ operantes. Tertio dico q̄ misericordiam apud deū inuenient. 3.
bic z in futuro q̄ paupibus subueniunt in tribulationibus eorū: vnde ait dns Matb. xxv. Qd vni ex minimis meis fecist̄ mibi fecist̄. Et sicut opa misericordie sunt septē in q̄bus bomo dz proximo subuenire. scilicet bospitari peregrinos. potare sitientes. cibare. esurientes. vestire nudos. sepelire mortuos. visitare infirmos: z liberare captiuos. Ita sunt septē remunerationes z dona misericordie a deo. Hui⁹ figuram legimus Apoc. j. vbi ait Joba. Ego vidi thronū altuz et magnū: z regē in throno sedere aurea zona accinctū circa cor: capilli albi. ante cui⁹ conspectū stetit turba magna: z babebat rex in dextera manu stellas septez Iste aūt rex xps est q̄ est rex regū z dns dnantiū qui est aurea zona accinctus circa cor pter diuinū amorē. capilli albi pter castitatē. turba magna fuit illa q̄ expectabat remunerationē pro septē opibus misericordie. ideo babuit in dextera largitatis septē stellas q̄ sunt dona largitatis pro septē donis pietatis z misericordie. Primū donū est obliuio omniū tribulationū ita q̄ nunq̄ pōt cogitare retrorsum de tribulationibus nec de amaritudine mortis. Hā quando inspicit illā sanctissimā faciem nunq̄ pōt cogitare retrorsum. ita inebriant̄ a loco tam pulcro pro eo q̄ bospitauerūt pegrinos. Baruth. iij. O israel q̄ ingens est domus tua Secundū donū est q̄ inebriat̄ a vino eternitatꝫ a mensa trinitatꝫ. cui⁹ vna gutta ym Aug⁹. est tante potentie q̄ si bomo baberet omne vinū mūdi mitteret pro vno haustu eterni vini z boc pro eo babet q̄ potauit sitientes. Ad̄ dr in psal. De torrente voluptatis tue potabis eos. Tertiū donū qd per tertiā stellā figurat̄ est ciborū abundātia de mēsa diuinitatis Ad̄ dixit ipa regina austri videns Salomonē ita ornate omia babere in mēsa. iij. Reg. x. Beatus es dne z beati sunt serui tui. Et illū cibū babebit p eo q̄ esurientes cibauit. Quartū donū qd p quartam stellā figurat̄ est vestis refulgētia. Ipsi ibi fulgebunt milieri cordes sicut sol de veste: vñ ps̄. Astitit regina [illegible] tuis in vestitu deaurato: eo q̄ vestiuit pau[illegible]nudos in mūdo isto. Quintū donū qd p qu[illegible]cuam figurat̄ est immortalitas z vita. vñ Ap[illegible]xxj. Neq̄ mors neq̄ luct⁹ neq̄ dolor erit vltra: z ꝯ p eo q̄ sepeliuit mortuos. Sextū donū qd p sertā stellā figurat̄ est corpis sanitas ita q̄ nunq̄ infirmabit̄: vnde dicit Ysaie. Dne vbi est eterna sanitas q̄ nunq̄ pōt babere nisi in tua babitatiōe: z boc babet̄ pro eo q̄ visitauit infirmos Septimū donū eterne remūeratiōis est libertas. ita q̄ pōt vti deo z quicq̄d desiderat ibi obtinebit. z ibi nullus erit seruus sed oēs liberi. vñ aplus ad Gal. iiij. Qua libertate xps nos liberauit. Et boc babet pro eo q̄ captiuos liberauit: z sic pz q̄ q̄ com-

patiẽt p̃ximo miscdiam babebit a deo. Quarto dico q̃ apud deũ babebũt miscdiam q̃ patiunt iniuriã z dimittũt ꝓpter deũ. Mã sicut septẽ sunt opa miseri cordie extrinseca seu corpalia sicut dictũ est in p̃cedẽti mẽbro. Ita sunt septez opa miscdie intrinseca siue spũalia. Primũ est offensam dimittere. secundus est pctoꝛez charitatiue corrigere. tertiũ est ꝓ pctõre orare. quartũ est ignorantẽ informare. quintũ est dubitãtẽ vel desperantẽ cõfirmare. sextũ est lugentẽ cõsolari. septimũ est ad oẽs afflictões mũdi cõpassionẽ cordis bꝫe. Itez siliter deus vult illis misereri post banc vitã z eos clarificare. Huius figurã legim⁹ Apoc. j. Johãnes vidit septẽ cãdelabꝛa aurea z in medio cãdelabꝛorũ boiem simĩlẽ filio bois. Iste filius bomis est xp̃s ihesus q̃ descẽdit de celo miscdia motus ad bumanã naturã assumendã z in illis septẽ opibus misericordie spũalibus seu specieb⁹ refulsit in boc mundo sicut aureũ cãdelabꝛũ. Mã offensam dimisit. Vñ ait dñs Lu. xvij. Pater dimitte illis q̃ nesciũt q̃d faciunt: peccãtes correxit: vñ iudeos multotiens correxit di. illis. Vos male agitis z omis q̃ male agit odit lucẽ. Pro peccatoꝛibus oꝛauit in monte oliueti: z factus est sudoꝛ eius q̃si gutte sanguinis descurrentes in terrã. ignorantes instruxit sicut magister discipulos suos Math. ix. Circuibat ciuitates z castella vt doceret populũ: z in templo docebat ignorãtes. dubitãtes cõfirmabat. Vñ dixerunt discipuli Math. xxiiij. Dñe z magister dic nobis q̃n bec erũt: q̃bus ait. Ve niet tribulatio q̃lis nõ fuit ab ĩntio. sed beatus q̃ pse uerauerit vsq; in finẽ: z bic salu⁹ erit. Lugentes cõsolabat: vñ ait discipulus Luc. p. Gaudete q̃ noia vꝛa scripta sunt in celo. i. in libꝛo vite. Ad oẽs affectiões mũdi tã in boibus q̃ in aiabus cõpassionẽ babuit in in corde. z ita x̃p̃s ideo refulget in celo sicut candelabꝛũ aureũ z oẽs q̃ siliter faciũt refulgẽt in eo. Jõ ait Joh. Vidi septẽ cãdelabꝛa aurea. i. septẽ turbas q̃ se ĩ bis septẽ opib⁹ spũalib⁹ miscdie exercẽt. z bi mõ refulgent vt sol z luna z aurũ bene purgatũ. Ergo ad tbema. Estote misericoꝛdes.

Dominica quinta. Sermo. xlvj.

Er totã noctẽ laboꝛãtes nibil cepimus Lu. v.

Nota in naui bene ordinata debent esse tria. Primo ne p̃n. cipalis nauta eligat̃ p sortẽ. Secũdo q̃ naute p̃nci pali obediãt oẽs in naui existẽtes. Tertio q̃ collocet vnũquẽq; in loco suo i naui ad sua officia ad q̃ videt eos aptos Ita spũaliter eccl̃ia est quasi nauis p quã oꝛtet nauigare ad poꝛtuz salutis eterne in fide ca. tbolica: p boc mare magnũ in qua sunt reptilia quoꝝ nũ. nõ est nũer⁹. In q̃ nauĩ p̃ncipalis nauta fuit x̃p̃s q̃ [illegible]elect⁹ p̃m sortẽ s ꝓpter experientiã suã quia sciuit [illegible]bñ ducere. Posset eĩm miles eligi p̃m sortẽ in na[illegible] gubernatoꝛe q̃ melius sciret pugnare q̃ nauẽ gubernare: z sic oẽs submergerent̃. sed x̃p̃s bene sciuit nauẽ ducere bui⁹ eccl̃ie. ideo est ipe p̃ncipalis nauta cui oẽs debẽt obedire seruãdo suam doctrinã. z vnũquẽq; posuit in locuz suũ. Mã aliquos posuit ad officia cardinalat⁹: aliq̃s ad officiũ epatus aliq̃s ad officiũ p̃sbyteratus. aliq̃s ad officiũ religionis. aliq̃s ad officiũ diaconatus. aliq̃s ad matrimoniũ. aliq̃s impatoꝛes. aliq̃s reges. aliq̃s duces. aliq̃s milites. z vnicuiq; dedit suã doctrinã vocationis. ita q̃ ois manẽs in suo statu possit ꝓmereri vitã eternã z venire ad poꝛtũ salutis. Vñ ap̃ls. j. ad Thessal. iiij. Nõ eĩm vocauit vos de⁹ in immundiciã s in sanctificationẽ vt vnusq̃sq; vĩm possit possidere z gubernare nauẽ sui coꝛpis in sanctificatiõe z bonoꝛe. Et iõ dicit i euãgelio bodierno. Cũ turbe irruerẽt in ihesum vt audirẽt verbũ sue p̃dicatiõis. ipe stabat iuxta stagnũ genezareth z vidit duas naues stãtes ante littus. q̃ isto stagnũ fuit ꝓgregatio aq̃ꝝ z int̃ duos mõtes Piscatoꝛes aũt descẽderũt vt lauarẽt rbetia. Ascendẽs aũt ihesus i vnã nauim q̃ erat petri rogauit vt a terra reduceret pusillũ. i. modicũ: z sedẽs docebat de nauicula turbas. vt aũt cessauit loq̃ dixit ad symonẽ. duc in altũ. i. de littoꝛe i mare: z laxate rbetia i capturã piscium. z rñdet symon. Preceptoꝛ p totã noctẽ laboꝛantes nibil cepim⁹. in ꝛbo aũt tuo laxabo rbete. Et cum b fecissent ꝓcluserũt piscium multitudine copiosa. Rũpebat aũt rbete eoꝛũ z annuerũt socijs q̃ erãt in alia naui vt venirẽt z adiuuarẽt eos. Et venerũt z implerũt ambas nauiculas ita vt pene mergerent̃. Dõ cũ videret symon petr⁹ pcidit añ pedes ihesu dicẽs. Exi a me q̃ peccatoꝛ bõ sum ego dñe. Stupoꝛ eĩm circũdederat eũ z oẽs q̃ cũ eo erant ex captura piscium q̃s ceperãt. Siliter aũt iacobũ z iobannẽ filios zebedei q̃ erãt socij symonis. z ait ad symonẽ ihesus. Noli timere ex boc iã boies eris capiẽs p tuã p̃dicationẽ ĩ rbeti. i. ecclia. Et subductis ad terrã nauib⁹ z relictis oibus secuti sunt eũ. z sic patz euãgeliũ. q̃ ad tbema. Per totã noctẽ dc. Nota q̃ p̃ns mundus cõpar̃ nocti. Prio q̃ in nocte viatoꝛes sunt errãtes. Scdo q̃a in nocte vident̃ boꝛoꝛes. Tertio q̃ i nocte augmentant̃ doloꝛes. Quarto q̃ in nocte frustrant̃ laboꝛes. Prio dico q̃ i nocte errãt viatoꝛes: ita pctoꝛes errãt diuersimode: q̃ in nocte sunt tenebꝛositates z lux deficit eis. i. diuina gra q̃ viã deberet oñdere eis vt eoꝝ erroꝛẽ cognoscerẽt. Sz q̃ nũc cognoscere nolunt cognoscẽt post bãc vitã q̃n aia egredieť de coꝛpe. Tũc dicẽt istud Sap. v. Errauim⁹ a via veritat̃ z lumen iusticie nõ illuxit nob. Nox est stat⁹ mũdi ĩstabilis. iõ bõ sepe cadit imꝛouise z aia capiť z occidiť. De boc legim⁹ figurã Judic. xix. q̃ dã iuuenis vadens cũ quadã muliere pulcra. z cũ veniret gabaon venit nox z errauerũt z mulierẽ pdidit i illa nocte tenebꝛosa: z de mane die lucente inuenit eã moꝛtuã. Ita moraliter bõ pctoꝛ ambulat i nocte tenebꝛosa suoꝝ peccatoꝝ. cũ pulcra puella. s. aia ꝓpꝛia vadens cũ coꝛpe s venit nox mort̃ z pdet aiaz suã moꝛtuã morte eterne dãnationis ꝓpter pctã: q̃ sicut fulgoꝛ solis exit ab oꝛiẽte z apparet vsq; ad occidẽtẽ. ita venit fili⁹ bois Jõ ait x̃p̃s Mat. xxv. Media nocte clamoꝛ factus est. ecce sp̃osus venit luc̃ z veritat̃. z q̃ pate sunt intrauerũt cũ eo ad nuptias. z q̃ i nocte erãt. s. nõ patete foꝛis mãserũt. Ergo pz ꝓmũ q̃ stat⁹ pctoꝝ cõpar̃ nocti q̃ in nocte errãt pctoꝛes. Scdo dico q̃ status pctoꝝ cõpar̃ nocti. q̃ i nocte videnť boꝛoꝛes: vñ scriptũ est in li. Hester. q̃ mardoche⁹ vidit i visiõe noctis q̃ttuoꝛ bestias pugnãtes i mari. vna bestia erat silis leoni babẽs alas q̃si aquila. Scda bestia similis erat vꝛso babẽs tres oꝛdines dentiũ in oꝛe. Tertia similis pardo bñs q̃tuoꝛ alas. Quarta bestia erat boꝛribilis bñs septẽ capita z decẽ cornua. Nota p q̃tuoꝛ bestias q̃tuoꝛ pctã pugnãtia in nocte sup̃ mare bui⁹ mũdi. Primũ est superbia q̃ silis erat leoni bñs alas

aquile. Mā leo est rex aialiū: ergo nāliter est supbus. Mā dicit Jsiō. Qñ insequit a venatoribus vadit in campū vt videat ab hoibus z nullius pauebit occursum. Jta supb⁹ q̄cq̄d facit hoc facit vt videat z laudet ab hoibus. Etiā bz alas aquile qđ significat supbiā mulieris: vñ dr in ps. Sicut aquila prouocās ad volandā pullos suos: z sup eos volitans. Jta supbe mulieres filias suas docēt supbire. z ita multa mala venūt iā de supbia. Dicit em̄ ydumee supbe Hiere. xlix. Cū exaltaueris q̄si aquila nidū tuū: inde detrahā te dicit dñs. Scđa bestia erat q̄si vrsus: et significat auariciā. Ursus erat valde horribilis habens tres ordines dentiū i ore. Ubi vrsus bz debile caput. vñ iā debilitat in auar⁹ caput ecclie: q⁹ oēs studet auaricie z māmone a maiore vsq; ad minorē: bz fortia brachia q⁹ q̄cquid capit i brachia tenet fortit. Jta auarus q̄c q̄d apprehenderit siue iuste siue iniuste nō retribuit et q̄cq̄d p̄dicat: q⁹ pctm̄ nō dimittit nisi ablatū restituatur: tm̄ nō curat. Jtē habuit tres ordines dentiū in ore: q⁹ q̄cq̄d auar⁹ cogitat: loquit: opat. sp est ad iniustū lucrū. Est em̄ auar⁹ filius bufoni q̄ qñ vinea floret exit vineā z pascit terra. ita auar⁹ qñ p̄dicat verbū dei exit ecclām. pascit terra. i. desiderijs terrenis. Ubi Esa. lvij. Propter iniq̄tatē auaricie ei⁹ irat⁹ fuit z̄c. Tertia bestia est pardus vel pāthera diuersis coloribus ornata habēs q̄ttuor alas. z significat luxuriā q̄ pugnat in mari hui⁹ mūdi. et bz q̄ttuor capita: q̄a luxuria bz quattuor pctā. s. simplicē fornicationē. videlicz liberi cū libera. est tm̄ pctm̄ mortale Adulteriū qñ cōiugati faciūt cōtra matrimoniū q̄ in antiq̄ lege lapidabant. Incestus qñ aliq̄s coit cū cōsanguinea. z zodomiticū qđ est pctm̄ clamās in celū. p vindicta Jstud pctm̄ iā maxime regnat velut bestia in nocte tenebrositatz pctōr. Aug⁹. Efficacissim⁹ rex est luxuria z laqueus ad capiendū anias hoīm. Quarta bestia pugnās in nocte fuit horribilior hīs septē capita z decē cornua. Septē cornua sunt etiā septē peccata mortalia. s. supbia: auaricia: luxuria: inuidia: gula ira: accidia. et bz decē cornua. i. decē p̄ceptor trāsgressiones. z habent i his vsibus. Unū crede deū nec vane iures p ipm̄. Sabbata sanctifices: habeas i honore parētes. Nō sis occisor: fur: mechus: testis iniqus. Alteri⁹ nuptā: nec rē cupias alienaz. Et bestia hec. i. dyabolus suis cornib⁹ oia p̄cepta iā cōculcauit. z sic patz scōm. Tertio dico q⁹ stat⁹ pctōr compat nocti vt pz in themate. Laborantes p totā noctē nihil cepimus: q⁹ in nocte augmētant dolores: sicut videmus qñ est infirm⁹ hīs dolorē qñ nox venit tunc dolor crescit. p hunc dolorē nota dolorē anie. Mā sicut corpus pterit doloribus. ita aia pctōris quāto em̄ dolores graviores tanto clamores acriores. ita aia dñ sentit dolorē clamat fortiter ad saluatorez cū ꝓpheta dauid q⁹ clamauit fortiter ad dñm dicēs. Miserere mei deus qñ infirm⁹ sum z̄c. Hui⁹ figurā legim⁹ de alexādro magno q⁹ obsedit quādā ciuitatē cū magno exercitu: z venerūt bistriones z vagi z laudabant eū dicentes ipm̄ esse filiū Jouis planete z immortalē: sed iuit ad spaciandū extra exercitu: z cū sagitta vulnere graui vulnerat⁹ est: z cū nox accessit vuln⁹ intumuit z graviter doluit z clamauit Homines me deceperūt q⁹ immortalē me dixerūt s dolor vulneris clamat me esse mortalē. Jta spūaliter peccator nō curat deū cū non sit infirm⁹ sed sanus in corpe z peccat audacter. z cū laudat credit se esse immortalē sicut Alexander magnus z nō curat de dolore anie q⁹ maxime vulnerat z dolet. sed qñ dñs tendit arcū suū sicut dr in ps. Arcū suū tetendit z paravit illū: ad sagittandū p vindictā peccatorē: p infirmitatē z aduersitatez corpis. Tunc pctor sentiēs in nocte suor pctōrū agnoscit se mortalē: sicut alexander q⁹ dixit. Miserabiliter sum decep tus z hoies deceperūt me dicētes me esse immortalem. Sed dolor in nocte vulneris mei clamat me esse mortalē: z sic p3 tertiū. Quarto dico q⁹ stat⁹ peccatorū cōparat nocti: q⁹ in nocte frustrant. i. annihilant labores. iō dixerūt apli vt patz in themate p totā nocte tc̄. Jta q̄diu bō est in peccatis mortalib⁹ omnia opa perdit. tēpus consumit inutiliter. gratiā negligit turpiter Et iō mōnet dñs nos Job. xi. Me oportz opari donec veniat nox in q̄ nemo opari pōt. i. in hac vita debem⁹ opa bona facere. venit nox. i. mors post hanc vitā q⁹ nemo pōt aliq̄d boni facere: s de oibus opibus nostris in nocte mortz ratione reddere debemus. De hac figurā legim⁹ Danielis. vij. Aspiciebā nocte z throni positi sunt z antiquus dierū sedebat z thron⁹ sicut flame ignis: z rote ignee circa thronū. igneus fluui⁹ egrediebat. z milia miliuz ministrabāt ei: z decies centena milia assistebāt ei. Jsta visio i nocte significat statū iudicantiū. Post dīē hui⁹ vite venit nox in qua nemo pōt opari. s iudicant⁹ ꝑm opa. ideo vidit in nocte. et ad thronū iudicialē q̄ immediate ponit in ictu oculi ania adducit. z antiquus dierū sedit. i. xp̄us. z flama ignis erat eius thron⁹. i. iudicabit pctōrem ad ignē eternū. rote iuxta thronum vt traberēt pctōres ad supplicū eternuz. fluui⁹ igneus id est sentētia dānationis. Milia miliū. i. multitudo angelorū ministrabāt ei. z decies centena milia assistebāt ei. i. multitudo electorū assistūt ei. z gladij ancipites in manib⁹ eor. Ad faciendā vindictā in peccatoribus in nocte pctōrum ambulātib⁹. Cūc oīs labor quē fecerūt in pctō mortali nihil prodest. s q̄ ad thema. Tota nocte laborantes z nihil cepimus.

Dominica sexta. Sermo. xlvij.

Jsi abundauerit iusti

tia vīa plus q̄z scribarū z phariseorū nō intrabitis in regnū celorū Matth. v. Nota q⁹ de⁹ dedit tria bona nobilia hoibus. s. corpus aiam et res tēporales. Ania em̄ est nobile donū q⁹ ad imaginē dei est creata Gen. j. Faciam⁹ hoiem ad imaginē nostrā. vñ ait Judith. xij. Magnificata est ania mea p̄ oibus creaturis. Secūdū donū nobile est corp⁹ cū suis alimentis. vnde bō est dignissima creatura oīm creaturarū q⁹ excellit oīa aialia volatilia z reptilia. Tertiū donū tpale sunt diuitie aurū z argentū [illegible] sessiones. z hec tria dedit de⁹ homini vt inde se [illegible] suo creatori. Dedit corp⁹ vt nō offendat prīn[illegible] ñ ꝓhibens eū ait. Ne furtū facies. Nō occi[illegible] ō me chaberis. Dedit aiam vt nō habeat inui[illegible] corde vel irā maledicēdo: male cogitādo: s iō [illegible] laudādo z amādo z ꝓmū ꝓpter deū diligendo. Dedit ei res tpales vt ꝓmo offerat de illis rebus. z hec tria ostendunt in euāgelio. Dixit iesus dis. suis. Amē dico vobis: nisi abūdauerit iusticia vīa plus q̄z scribarū z phariseor⁹ non intrabitis in regnū celor⁹. Audistis q⁹ dictū est antiq̄s. i. in antiqua lege. Non occides. q⁹ aūt occiderit [illegible] eus erit iudicio mortis. Sed ego dico vobis. [illegible] q⁹ irascit fratri suo ita q⁹ in ira maledicit eum reus erit iudicio mortis eterne. Qui aūt dixerit fratri suo. i. ꝓmo racha qđ est verbū indignantis z motū inuidie cordis ostendēs maledicēdo reus erit

consilio. Qui aũt dixerit fratri suo fatue ex̄ inuidia ⁊ ira ipm maledicēdo reus erit gebenne ignis. i. eterne pene. Si g̃ offers mun⁹ tuũ ad altare ⁊ ibi recordat⁹ fueris qz ꝓximus tuus habet aliquid aduersum te. ita q̄ tu habes inuidiã in corde tuo. relinque ibi munus tuũ ante altare ⁊ vade ꝓus recõciliari fratri tuo ⁊ tũc venies offeres mun⁹ tuũ: qz oblatio q̄ fit cũ inuidia cordis nõ est deo accepta. sicut oblatio Cayn q̄ fuit inuidiosa: ⁊ ideo fuit maledict⁹. ⁊ sic ꝑz euangeliũ. Ergo quo ad thema. Nisi abũdauerit iusticia vestra plusq̄z scribarũ ⁊ pharisеorũ nõ intrabitis in regnũ celorũ. Ex his notandũ q̄ q̄ttuor genera hominũ nõ intrabũt in regnũ celorũ. Primi sunt iusticiaz vendẽtes. secũdi sunt iniuste iudicãtes. tertij sunt inuidiã retinẽtes. quarti sunt iniuste offerẽtes. Primo dico q̄ oẽs qui vendũt iusticiã nõ intrabũt in regnũ celoz. ĩõ monet nos dñs dicẽs Math. vj. Attendite ne iusticiã vram faciatis coram hoibus alioq̃n non habebitis mercedẽ apud ptrem in celis. hoc fecerũt pharisei qz oia bona opa fecerũt hoibus intuẽda. Isti faciunt sicut bõ vineã in floze vendẽs. ⁊ cum venerit byems nõ bz aliq̃d ad bibendũ. Itẽ faciũt sicut bõ qui vendit agrũ cũ seminat ⁊ cũ venerit messis nõ bz qđ in horreũ ponat. ⁊ sic hypocrite omnẽ mercedẽ iuste retributionis amittũt: ĩõ regnũ dei nõ intrabunt. Huius legim⁹ figurã in li. j. Mach. vj. Venit antiochus rex malus pugnare cõtra iudã machabeũ ꝓncipẽ iusticie. ⁊ ille antioch⁹ sedebat in magno elephante. qđ vidẽs iudas machabe⁹ ꝓmisit magnã mercedẽ cuidã militi noie Eleazar: q̃ vadẽs ad plũ ⁊ vt magnã laudẽ hoim haberet pugnauit cõtra antiochũ et elephantẽ vicit. sed babuit se incaute qz elephas cecidit sup eũ ⁊ occidit eũ: ⁊ sic mercedẽ sibi ꝓmissam ꝓpter vanã gloriã amisit: ⁊ cũ machabeo castrum nõ intrauit. Ita moraliter. p antiochũ nota dyabolũ q̃ sedet in elephante. i. supbia. vñ ps. Supbia eoz qui te oderũt. ascendit semp ⁊ vult ꝺ iustũ hoiem bellare. Sed Eleazar. i. vana gloria volẽs oẽm mundũ acq̃rere: sicut pharisei pugnãt incaute opib⁹ inanis pmie: qz faciũt hoibus intuẽda: ⁊ occidũt elephantẽ. i. dyabolũ: sed occidunt in aia. ⁊ ĩõ pdunt mercedẽ: ⁊ ciuitatem quã iusti intrãt q̃ iusticiã suam ad bonorẽ dei faciũt: vñ dicit Hugo de sancto vic. Sub hoste inch̃t morik̃ ⁊ mercedẽ ꝓmissam pdit. q̃ de virtutibus gloriak̃ ḡs fecit. Ergo ad thema. Nisi abundauerit iusticia vra ⁊c. Secũdi q̃ nõ intrabũt in regnũ celoz sunt iniuste iudicãtes. Et hoc ideo qz iudex etern⁹ est iustus ⁊ rectũ est iudiciũ eius. dicit ꝓpheta in ps. Sed heu iudices hui⁹ mũdi sunt sicut iudices q̃s cõstituit Samuel [illegible]ta de q̃bus dr. Receperũt mũera ⁊ puerterũt iudiciũ. j. Reg. viij. Psal. dextera eoz repleta est muneribus. Et ĩõ romani depingebãt iudicẽ in hõc modũ. Sedebat in throno ⁊ erecta facie in celum. ⁊ imago erat [illegible]rens vtroq̃ oculo ⁊ vtraq̃ manu. Et ratio erat hec. In throno depingebant in signũ q̃ districtus iudex sedens in iudicio dz hẽ intentionẽ ad illũ iudicẽ viuorũ ⁊ mortuorũ supernũ. ⁊ q̃ est sup eũ ⁊ sicut ipe iudicat sic iudicabik̃ ab eo. vtroq̃ oculo cecus in signũ q̃ dextrũ oculũ nõ dz diligere fauore diuitũ vel amicorũ vt illis magis inclinek̃ ḡs paupibus. Sinistrũ oculũ nõ habuit in signũ q̃ nõ dz iniudiose iudicare vt illi male iudicet cui nõ est fauẽs ⁊ illis iudicibus semp debz iusticia pdicari. Itẽ dz carere dextera manu ita q̃ nõ sit nimis auidus ⁊ nõ accipiat mũera ⁊ puertet iudicia. Itẽ non habuit sinistrã manũ in signũ q̃ nõ sit nimis mitis ita q̃ boles sup̃ bec. nõ faciat maledicẽtes. Judex ẽ valde misericors me nõ punit. Sz h̃ ista imago nõ est depicta ⁊ ei⁹ significatio sicuti est i terra nra. cũ poti⁹ ꝑcholoz q̃ iudicium tenẽt in ẽra nra. bi st in q̃rũ manib⁹ iniq̃tates sẽ. dextera eoz repleta est mũeris⁹. ⁊ in sinistra diuitie ⁊ glia. q̃ nõ intrabũt nec sedebũt cũ altissimo iudice. et sic pz scõm. Tertij q̃ nõ intrãt in regnũ celoz sunt iniuste pseq̃ntes ⁊ inuidiã retinẽtes i ira ꝓmũ maledicẽtes: vñ dicit dñs de iusto q̃ iniuste pseqt̃. Qui maledixerit tibi sit ille maledict⁹. Mã inuidiosus bõ est velut coluber serpẽs: vt dr. puer. xxiij. de vino qñ flauescit ⁊ splẽduerit in vitro color ei⁹. Ingredit blãde ⁊ i nouissimo mordebit vt coluber ⁊ sicut regulus venena diffundet. sic bõ inuidiosus interdũ simulat ⁊ placz hoib⁹ vt scrutek̃ corda. nouissime aũt mordebit vt coluber. Coluber ẽ serpẽs a colore dict⁹ ⁊ fugit lucẽ ⁊ colit vmbrã. Itẽ inuidiosus mltos colores cõsiderat i ꝓmo quẽ odit. nã si videt colorẽ albũ. i. ꝓsperitatẽ dolet i corde. si videt aduersitatẽ tpalez gaudet: colit vmbrã nugarũ: fugit lucẽ veritatis. Et ĩõ dr Eccl. xxj. Quasi a facie colubri fuge pctã. Inuidiosus bõ assimilat Dan filio patriarche iacob q̃ bñdicere filijs suis volẽs: eis futura pdixit Beñ. xlix. Et dedit oib⁹ bñdictionẽ ⁊ bona eis ꝓbetauit: cũ aũt inspexit dan ꝓsideras q̃ cẽt inuidiosus bõ dixit. Fili⁹ meus dan q̃si coluber mordẽs in semitis vngulas eq̃ vt cadat equ⁹ vt sessor ei⁹. ĩõ ipe nõ intrabit i terrã ꝓmissionis vt accipiat sortez cũ filijs isrl. Ita spialr̃ p dan nota hoiem inuidiosuz q̃ est sicut coluber i via penitentis vite q̃ cupit mordere p infamiã vngulas eq̃. i. gressus bonoz opez ꝓmi: cadit sessor. i. bõ dñs bonã famã. Eteni accidit sepe q̃ coluber serpẽs volens mordere. calcak̃ ⁊ occidik̃ a trãseuntib⁹. ita accidit sepe q̃ bõ bon⁹ ⁊ iustus detractiões lingue dolose non timet: ꝫ calcat eũ manẽs in bono ꝓposito. ⁊ ĩõ talis inuidiosus nõ intrabit cũ iustis i regnũ celoz. ḡ quo ad thema. nisi abũdauerit iusticia vra ⁊c. Quarto q̃ nõ intrabũt i regnũ celoz sũt iniuste offerẽtes. nã q̃ vult iuste deo offerre vt de⁹ accipiat oblationẽ: vt pz i euãgelio. debz tria ꝓsiderare. Prio cui offeras. Mã multi sunt q̃ deo nõ offerũt ꝫ dijs alienis vñ errant offerentes iniusta sacrificia. Sz illi q̃ offerũt dijs alienis nõ intrabũt i regnũ celoz. nã multi sunt q̃ offerũt deo luxurie ⁊ q̃cqd dãt mulieribus ꝓpter luxuriã offerũt cũ Salomone ydolo moabitaruz. de q̃ legit. iij. Reg. xj. qz cor Salomonis deprauatũ fuit q̃ ad luxuriã q̃ obtulit ydolo moabitarũ ⁊ eiect⁹ est de regno. Alij offerũt ventri: ⁊ illi sunt gulosi. de q̃bus Phil. iij. Quorũ deus vẽter est. ⁊ sup bis indignabit de⁹. ĩõ non intrabũt in regnũ celoz. Itẽ scdo ꝓsiderare debes quãtuz offeras. nã si multũ babes ⁊ diues es mlta debes offerre paupibus: sicut dixit thobias senior Si multũ tibi fuerit tũc multũ offer fili mi. ⁊ bonora deũ de tua substãtia. ⁊ si modicũ babes modicũ offer i deuotiõe cordis: sicut illa mulier q̃ pauper erat ⁊ obtulit deo p ua mũera in tẽplo cũ deuotione cordis: ⁊ erat dñs dicẽs. Hec mlier plus oibus fecit. nã alij diuites obtulerũt florenos: ⁊ hoc fecerũt pompose. ⁊ ĩõ vide quãtũ offeras. Tertio dz cõsiderare vtrũ sit iuste acquisitũ. nã alij offerũt vilissimũ denariuz deo: sicut Cayn. Itẽ alij offerũt deo qđ a pauperibus receperũt. ⁊ illud nõ est deo acceptũ: ꝫ de ꝓpio labore. vñ legimus figurã. j. Reg. xv. Samuel dixit ad Saul regẽ vt interficeret omnes pessimos sodomitas iuxta terram

filiorū ysrl habitātes t nō parceret boibus hēc iumēti
tis eo q offendebāt deū. ꝫ saul pepcit diuitibus t iu
mēta plura pinguia retinuit. tunc ait samuel. qre pe
peisti illis. Rndit vt offerā deo. h fuerunt de rapina.
tunc rndit samuel. plus est obediētia qz victima. i. ob
latio pecoꝝ. Ita spualiter multi sunt q rapiūt a pau
pibus p vsurā t rapinā t latrociniū t de illis offerūt
deo. melius esset q obseruarēt obedientiā. qz deus p
bibuit vsurā t rapinā. t obedirēt deo in ꝑceptis eius
qz talē obedientiā facerēt. t ꝓterea saul fuit electus
de regno. ita isti q offerūt iniuste dijs. i. pctis. Ergo q
ꝙd thema. Nisi abūdauerit iustitia vra tc.

Dnica. vij. post pentħ. Sermo. xlviij.

I dimisero eos ieiu-

nos deficiēt in via Marci. viij. Sunt em in vita pnti qtuor magni defectus. Primus defectus est vite brevitas. Un dicit ps. Sicut vmbra ptereūt. Scs defectus est tediositas. vñ Job. x. Te det aiam mea vite mee. Tercius defectus est irrevocabilitas. qz bō non pōt revocari vt illud qd neglexit recupet. vñ dives Lu. xvj. O dne mitte Lazarū i domū pris mei. habeo em qnqz frēs vt testet illis ne veniāt in hūc locū tormētoꝝ. Rndit abrahā. h nō pt eē qz mag est distātia inē vivos et mortuos. vt mortui nō pnt ire ad viuētes. Quart defect ē indigētia vel necessitas. nā bō ē nud iō indiget vestib. bō ē sitibūdus. iō idiget potu. bō ē famelic. iō indiget cibo. ꝫ q ad thema. Si dimisero eos ieiu. defic. in via. Et h on dit in euāgelio qd hodie legit. Cū turba plima esset cū iesu nec haberēt qd māducarēt. vocatis discipulis ait illis. Misereor sup turbā qz iā triduo sustinēt me. nec hnt qd manducēt. t si dimisero eos ieiunos deficiēt in via. Rnderūt ei discipuli sui. Un istos hic qs poterit saturare panibus in solitudie? Et interrogauit eos dicēs. Quot panes habetis? t rndерunt septē panes. Et ꝑcepit turbe discūbere sup terrā. Et accipiēs septē panes gras agēs fregit t dedit discipulis vt turbe apponerēt. Et apposuerūt turbe. t habebāt pisciculos paucos t ipsos bndixit t iussit apponi. Et māducabāt t saturati sunt t sustulerunt qd supauerat de fragmētis septē sportas. Erāt aūt q manducauerāt qsi qtuor milia t dimisit eos: t sic pz euāgeliū Ergo q ad thema. Si dimisero eos ieiunos deficient in via. Nota q qtuor sunt vie in qbus multi deficiēt Prima est via p mundū. scda est via ad infernū. tercia est via ad purgatoriū. qrta est via ad celū. Prima via ē via p mūdū t illa incipit qn bō nascit t finitur qn bō moritur. Un in ps. Errauerūt in solitudine in inaquoso. viam ciuitatis habitaculi nō inuenerūt. De hac via q est multiplex multi errāt. Legim figuram Exo. q moyses duxit filios ysrl de egypto in solitudinē t errauerūt ꝓter diuersa pcta ita q pauci q exierunt ad terrā ꝓmissionis puenerūt. Ita moraliter xps ductor nr eduxit nos de egypto tenebraꝝ pctoꝝ nrorū ad viā rectā. vñ ipse ait. Ego sum via q sequit me nō errat Job. xiij. Sed sicut. xij. tribus filioꝝ ysrl errauerūt. ita sunt. xij. genera boim in eccla q errāt in hac vita. Primi sunt sapiētes huius mūdi qbus ondit viā sapie. ꝫ ipsi errāt in via sapie t viā stulticie facientes Sap. v. Errauimus a via veritatis t lumen sapie nō luxit nobis. Scdi sunt nō ieiunātes q debērent ambulare in via obediētie. ꝫ errādo declinando qz veniūt ad viam inobedientie. Un. j. Job ij. Scribo vobis iuuenes nolite diligere mūdū ne vos seqꝫ

cat: qz omne qd est in mūdo est ꝙcupia carnis t ꝙcupiscētia oculoꝝ est sup̄bia vite. Tercij sunt diuites q bus oñdit xps viam miscōie ꝫ ipsi declināt ad viam auaricie claudētes viscera pietatis. t paupibus non ꝓpatiētes. Un. j. Joh. iij. Qui viderit fratrē suū hre necessitatē t clauserit viscera sua ab eo quō charitas dei est in eo. Quarti sunt sup̄bi qs dns viā humilitatis docuit dicēs. Discite a me qz mitis sum t humilis corde. t ipsi declināt a via humilitatis ad viā sup̄bie ideo errāt in solitudine. Quinti sūt paupes qs docuit patiētie viam dicēs. In patientia vra possidebitis aias vras. ꝫ ipsi declināt a via patiētie blasphemantes ꝑ deū dicētes. Et qre nō creasti me ita diuitem sicut talē t talē. Sexti sunt iuuēcule mulieres qs docuit viā honestatis t verecūdie. ꝫ declināt ad viā impudicitie loquētes inhoneste ornātes se mūdo vt allici ant ad pctā eas inspiciētes. de qbus ait Esa. iij. Quō ambulabāt filie syon. nutibus oculoꝝ ibāt tc. Itē in ps. Filie eoꝝ ꝓposite circūornate vt similitudo templi. Septimi sunt principes infideles socij furū. Octaui sunt mercatores qs docuit viam veritatis. Un ipse dicit. Ego sum veritas. ꝫ ipsi declināt ad viā mēdacij ergo errāt in solitudine. Noni sunt laboratores q laborāt cū pigricia qs etiā docuit viā fidelitatis vt fideliter laborēt in vinea sctē ecclesie. ꝫ ipsi declināt ad viam pigricie. iō dr Prouer. vj. O pigervade ad formicam t disce ab ea prudētiā. Decimi sunt sacerdotes sine scia. Un Malach. ij. Labia sacerdotis custodiunt sciam t legez requrent ex ore eius. qz angelus dni exercituū est: ꝫ ipsi declināt ad viā luxurie t immundicie. Undecimi sunt ꝓiugati qs docuit viā ꝓcordie. t ipsi viuūt sicut equs t mulus in qbus nō est intellectus. Duodecimi q errāt in hac via deserti sunt religiosi sine gra q nō hnt gratiam orādi neqz ꝑdicādi Un Jac. j. Religio mūda h est mūdum se custodire ab h seculo. isti significant p. xij. tribus filioꝝ ysrl. t sicut isti nō venerūt ad terrā ꝓmissionis. ita boies supradicti nō puenerūt ad terrā eterne vite quā ꝓmisit deus rectā viā seruantibus. Un Esa. Hec via dni ambulate i ea. ꝫ ad thema Deficiēt in via. Scda via est mala t illa ducit tpe mortis ad infernū. Unde ait Matth. vij. Lata est via q ducit ad mortē eternam. t illā vadūt oēs pctores tpe mortis. De ista via legimus figurā. iij. Reg. j. Un filij ysrl fuerūt discordesi tunc ieroboā erexit duo ydola ad vias duas q duxerūt boies ad tēplū irlm. vnū ydolū iuxt viā bethel. et aliū iuxt viā dan. t scpsit ita aureis lris Ecce dij tui israel q te eduxerūt d tra egipti. h adora t retinuit ppl ne irēt p viā rectā i irlm. Ita spualr diabol erexit in h mūdo duo idola. s. sup̄bia t auaricia q boies macolūt. Un Col. iij. Auaricia ē ydoloꝝ ꝑuitus. qs tp. mort ducit ieroboā. i. diabol i regnū suū p viā [illegible] brositat t miserie. De ista via quā ibit miser [illegible] in ps. Fiāt vie eoꝝ tenebre t lub. t ange. dn [illegible] mis sus pseques eos qz ꝙsilū suū audire noluerunt: t ista via multū ē lata qz multi inueniūt eā. t h ē via q ad infernū ducit. ꝫ ad thema. Si dimisero eos ieiu. tc. Tercia ē via q ducit ad purgatoriū vbi aia ducit p angelū: t ibi multas tribulatōes sustinet. aliq mille ānos aliq centū. aliq. x. aliq tres boras. tn illa est saris mūda via. t sic erit mūda. t aia sp est in gra t spe salutōis De ista dicit Treñ. iij. Codusit iniqus. i. diabol vias meas tpe mort lapidib q̄dratis. s. pctis obūciēdo: ꝫ istas vias ad qs ducit aia ad purgatoriū pt bō i hac vita p elemosynaꝝ largitoꝝ facē tutas t planas

Mam iuxta illã sedet diabolus ꝙsi latro sperãs capeaiam. ℣ si hic bõ dat elemosynã paupibus ducãt cante ꝑ angelũ ad purgatoriũ ⁊ de purgatorio ad celestẽ patriã. Huius legimus figurã. iij°. Reg. ix°. Mñ rex salomon regnauit in irlm ⁊ in oĩi regno isrl ordinauit aliqs boies accipe a trãseũtibus passagiũ. ⁊ de illa pecunia ordinauit vt oẽs trãseũtes tributũ dantes esse securi potuerũt a latronib⁹ ⁊ raptoribus. Ita spũalr xp̃s dñs nr̃ sapientissimus ⁊ pacificus rex ordinauit paupes in hõ mũdo vt accipent elemosynas tãq̃ passagiũ a diuitib⁹ ⁊ quicq̃d ipis dat ipsi regi xp̃o p̃tãt ⁊ tunc aia post mortẽ vadit secure viã purgatorij et ducãt ꝑ angelos ꝙs deus ad hõ ordinauit in via eẽne vite ad patriã celestis glorie. Ergo ad thema. Si dimisero eos ieiunos desi. i via. Quarta via ẽ ad portã salutis ad patriã sine oi purgatorio. ⁊ ista est multuz stricta ⁊ arta ⁊ illã pauci inueniẽt sicut dr̃ Matth. vij° Arta est via q̃ ducit ad vitã ⁊ pauci inueniẽt eã. illã oportet nos cũ palma victorie obtinẽ sicut p̃es scti illã añ nos obtinebãt. De ista via dr̃ Sap. x°. Justuz deduxit dñs ꝑ vias rectas ⁊ ostẽdit illi regnũ dei. De ista via legimus figurã Num. xxj. Mñ filij isrl ambulabãt ꝑ mare rubrũ ⁊ venerũt ad terrã seon ⁊ rogauerũt vt pmitteret eos ambulare ꝑ regnũ ꝙvias regias pacificas. et in nullo vellent ei aliq̃d molestẽ inferre nolnit eis assentire. tunc dixerũt Oportet nos ire. nõ est alia via nisi ista ꝑ regnũ tuũ ⁊ violenter intrabãt ⁊ rex Seon voluit eis resistere ne ambularent. ℣ ipsi fortiter dimicabãt regẽ ⁊ oẽm ppl'm suũ fugauerunt Ita spũaliter post banc vitã nõ est alia via nisi ꝑ terram Seon. i. diaboli. qz tenebrosas vias vadit aia. ℣ qñ egrediẽt aia iusti de corpe põt dicere ad regẽ seon. i. diabolũ. qz ipse est pñs cũ egrediẽ de corpe. pmitte me ire pacifice ad regnũ eterne glorie. qz diu dubitat aia ⁊ stat in porta mortis. sicut ꝑ de sctõ Hylarione monacho q̃ dixit ad aiam ꝓpriã. Egredere q̃d times egredere q̃d dubitas. lxx. fere annis xp̃o seruisti et mortẽ times. O si aia illius sci dubitat q̃d faciat aia pctõris morietis in mille pctis mortalib⁹. Debet igit aia viri iusti viriliter pugnare auxilio angelor⁹ ⁊ ire ꝑ terrã seon. i. diaboli. ⁊ tũc fugit cũ nõ habet ptẽ in ea ⁊ sic secure vadit ad terrã ꝓmissionis. Ergo q̃ ad thema. Si dimi. eos ie. desi. in via.

Dñica. viij. post penthe. Sermo. xlix.

Xbor bona fructus

a bonos facit Matth. vij. Nos videmus q arbores domestice modicũ fructificant inẽ spinas. Rõ est. qz spine naturalr sũt sicce ⁊ glomerãt terrã cũ radicibus ⁊ trahũt ad se humorẽ iõ bõ bñs bonã arborẽ in horto suo nõ pmittit crescere spinas [illegible] eã ℣ eradicat eas. Ita spũalr. Mõ devotus vel [illegible] bona volens fructificare in bonis opibus ⁊ mie[illegible] mittit crescẽ pctã nec in corde nec in ore nec in ope. ℣ eradicat ꝑ ꝓfessionẽ cõtritoz ⁊ satisfactionẽ. vñ bõ ẽ sic arbor puersa. sic arbor nãlis bz radicẽ plãtatã in terrã ⁊ ramos in celũ. ita bõ bz radicẽ q̃ est caput bois versus celũ ⁊ ramos q̃ sũt brachia ⁊ pedes versus terrã. in signũ q̃ in mũdo dz bẽ fructũ in opibus miscdie ⁊ nõ in celo. Mã in celo nõ indiget vestimẽtis. Ibi eñ oẽs domestici dei vestiti sunt duplicibus ⁊ stola claritatis. Ibi nõ odit hospita pegrinum qz sunt oẽs ciues ⁊ domestici dei. Ibi nemo dicit ciba esurientẽ. qz ibi oẽs sedẽt ad mẽsam p̃is. Ibi nemo dicit pota sitientẽ. qz ibi bibũt devino deitatis qõ leti ficat cor bois. Ibi nemo dicit sepeli mortuuz. qz oẽs sunt ibi viuẽtes ⁊ nũq̃ morietes. Ibi nemo dicit solue captiuũ. qz ibi oẽs sũt liberi. ℣ hõ dz bõ in terra facere cũ pedib⁹ ⁊ brachijs q̃ sunt rami plãtate arbor̃ bone in terra h⁹ mũdi velut in horto vt hic fructũ faciat ⁊ nõ in celo. ℣ ibi fruãt fructib⁹ ꝙs ꝓducebat in terra. Ergo ad thema. Arbor bona fruct⁹ bonos facit. ⁊ de hõ ait in euãgelio hodierno. Dixit ie. dis. suis. Attẽdite a falsis ꝓphis q̃ veniũt ad vos in vestimentis ouiũ. intrinsec⁹ añt sunt lupi rapaces a fructibus eor̃ cognoscetis eos vñ dicã vob ꝑabolã. Mũq̃d boies colligũt de spinis vuas. aut de tribulis ficus. certe nõ Sic ois arbor bona fruct⁹ bonos facit. ois arbor mala malos fruct⁹ facit. Non põt arbor bona naturalr malos fruct⁹ facere. sic etiã arbor mala nõ põt nãliter bonos fruct⁹ facere. Dis arbor. i. hõ q̃ nõ facit bonũ fructũ excidet ⁊ in ignẽ mittet. igit ex fructib⁹ eorũ cognoscetis eos. Mõ dis q̃ dicit mihi dñe dñe. i. q̃ solũ credit in deũ ⁊ nõ pficit in ope intrabit in regnũ celorũ. ℣ q̃ facit voluntatẽ p̃is mei q̃ in celis est ipse intrabit in regnũ celor̃. ⁊ sic p̃z euãgeliũ. Mñ sciẽdũ q⁹ ois arbor bona q̃tuor bona dz hre. Primo folia. scdo dz hre ramos. tercio dz hre flores. qrto dz hre fruct⁹. ita q̃libet hõ. Primo dico q⁹ ois arbor dz hre folia. Folia significãt bonã voluntatẽ. Nam qñ arbor emittit folia intẽdit facere fruct⁹. ita bona voluntas in boie ꝓcedit fructũ. ℣ multi sunt boies q̃ bñ bñt bonas cogitatões ⁊ nõ faciũt opa. isti assimilanr arbori quãvi dit⁹ oñs ⁊ q̃siuit fructũ ⁊ nõ iuenit ⁊ maledixit ei. ⁊ stati aruit. Ita multi boies cogitãt. tu vis emẽdare statũ tuũ tu eñ es i pctis mortalib⁹. ℣ ñ faciũt fructũ q⁹ semẽdẽt ⁊ quertanr. ⁊ hõ facit suggestio diabolica sundes venenũ iuxta radicẽ dicẽs. Mõ adhuc ℣ qñ senuris tunc emẽdes. Huius legimus spãlem doctrinã. ⁊ Plinius mgr̃ in naturis dicit. q⁹ in india ẽ arbor mr̃. tũ pulcra bñs lata folia ⁊ optim⁹ fructus crescit i ea ℣ interdũ venit serpẽs venenosus ⁊ fundit iuxta radicẽ venenũ intoxicãs arborẽ ⁊ statim incipiũt folia cadere. qđ vidẽs ortulan⁹ statim ꝓrat arborẽ in sũmitate ⁊ infundit illi tyriacã ⁊ statim folia reuiuiscunt ⁊ germinant ⁊c. Ita spũaliter homo qñ cogitat q⁹ velit se emẽdare in suo statu ⁊ ꝓsiteri ⁊ numq̃ amplius peccare ⁊ deo seruire. ⁊ sic ꝓducit vt arbor folia. hoc videns diabolus serpens venenosus qui decepit adã ⁊ Euam in specie serpentis infundit venenum male cogitatõis ⁊ diffidentie q⁹ adhuc diu expectet. certe tunc iste homo debet facere sicut ortulanus in india debet ꝓrare cor eius cum terebello passionis xp̃i q̃ fecit corpus suũ ꝓrari ꝓpter eũ. ⁊ debet cogitare q⁹ talis passio in eo nõ pdat. ⁊ tũc xp̃s infundit tyriacã. i. gratiã dinã ad inspiratiõnẽ bonã. ⁊ sic resumit sua folia ⁊ expellit venenum pcti ꝑ ꝓfessionẽ. cõtritionem ⁊ satisfactionẽ. ⁊ sic nõ maledicet in die mortis ⁊ iudicij. vt arbor ficuum iuxta viam nõ habens nisi folia. ⁊ sic ꝑz primũ. Scdo dico q⁹ arbor bona dz hre ramos extensos. vñ sapiẽs de iusto boie ⁊ timẽte deũ dicit Eccl. j. Radix sapie est timere deũ ⁊ rami illius longeui. Et idẽ Eccli. xxiij°. Rami mei rami honoris ⁊ gre. Sicq̃ q̃libz hõ dz hre sex ramos honoris ⁊ gre Primus est ramus cognitõis suipsi⁹ vt hõ cognoscat fragilitatẽ statim ꝓrij defectus. ⁊ sic mũdet pscìam suã ab opibus mortuis sicut dicit apls. Super hunc ramũ debet sedere auis q̃ dr̃ pauo qui talis est nature qñ de nocte dormit ⁊ cum vigilat cito clamat. quia timet pulcritudinẽ amisisse. ita aia devota dormiẽs in

tenebris hui⁹ corpis cū euigilat. sp dz cogitare he pul critudinē pdat. z sic se hūiliet z dicat cū ꝓpha dauid Miserere mei de⁹ qm infirm⁹ sum. Scōs ram⁹ hui⁹ arboris ē opassionē bte cū ꝓmo. qz qm bō ꝓsiderat q bō patit z ei ꝓpatit sicut mēbrū mēbro. Mā xps ē caput nr̄m z nos inuicē membra ei⁹ sicut dicit apls. Sup illū ramū sedet scā auis q noctua dr q talis ē nature. vbi bō infirmat ibi volat z clamat. ita dz facere bō iustus cuz viderit hoiem infirmari z mori in pctis mortalib⁹ dz sibi appropinquare z p eo orare vt de⁹ eū quertat a pctis mortalib⁹. vñ Jac. v. Orate p inuicē vt saluemini. Terci⁹ ram⁹ virtutū ē patia. 3
nā aia se cognscēs ꝓmo cōpatiēs extūc pfectior erit si oēs tribulatōes qs mūdus diabolus z ꝓxim⁹ pnt sibi inferre sustinet patiēter. Un xpus in euāgelio ait Luce. xxj. In patia vra possidebitis aias vras. Sup būc ramū sedet tercia auis q dr cignus q talis ē natu re qn morti appropinqt tūc dulcit cātat. ita bō iust⁹ q expectat futurā gloriā z scit se securū qn mors nā lis venit z gaudet. Un Phil. j. Cupio dissolui z ee cū xpo. Quart⁹ ramus ē grāy actio. nā qn aia ꝓsiderat 4
tanta būficia q recepit a deo q ipsā creauit redemit z dñam mūdi fecit. z reginā celi elegit. tunc reddet grā rūactōes. Un Bern. Ingratitudo ē vent⁹ exiccans oēm fontē z ymbrē gre z mie. z io Dauid dicit in ps. Lauda aia mea dñm. laudabo dñm in vi. mea. Sup bunc ramū sedet q̄rta auicula q dr philomena q tal est nature quāto d mane dies magis appropinqt tā to dulci⁹ cantat: ita talis aia iusti bois quāto gra dei magis appropinqt tanto dulci⁹ laudat. Quintus ra 5
mus hui⁹ arboris ⁊tutū est desideriū eterne vite. nā aia cognscēs malū statū hui⁹ mūdi desiderat magz ee nā vitā cū z. Un Aug. Nūq traxit me bonestas bu ius mūdi. s mō stat⁹ inūdi mihi apparet esse falsitas z vanitas vt dr Eccls. j. Ad ꝓsideras aia anhelat et spirat ad vitā eternā oia terrena ꝓculcādo. Sup būc ramū sedet byrūdo q sp accipit cibū in aere volādo. ita talis aia magis delectat in celestib⁹ q in terrenis Un apls Phil. iij. Conuersatio nr̄a in celis est. Et io dicit Ezechias rex de illa iusta aia. Sicut pullus by rūdinis sic clamabo. Sextus ramus hui⁹ arboris est 6
vinculū diuinū vbi aia colligata ē deo p amorem vt maneat in deo z de⁹ in ea. Un. j. Joh. iiij. Deus cha ritas ē z q manet in charitate in deo manet z de⁹ i eo Sup būc ramū diuini amoris sedet sexta auicula q dr colūba vel turtur q talis est nature qn pdit sociuz tunc aliū nō eligit. z aquā purā nō bibit. z sup ramū viridē nō sedet. ita aia deuota exns in diuino amore cū pdit xpm. i. q gra ꝓtēplatōis sibi interdū subtra hit. tn nō bibit aquā hui⁹ mūdi vicz aquā pcti in de lectationib⁹ pnūtis vite. nec sup ramū viridē sedet: qz gaudijs mūdi nō delectat. s sp p cantu gemitū emit tit. z sic arbor bona cū foliis z ramis ⁊tutū bonoruz operū fruct⁹ bonos facit. Tercio dico q arbor bona 3
habet flores. i. bonus bō floret in bona fama. z io tal assimilat virge aaron q floruit de q dicit Num. xvij. vbi legim⁹ q. xij. genera isrl ponebant ⁊gas de anng dalis aridis in templū z clauserūt d nocte z de mane floruit virga aaron z vnusq̄sq scripsit nomē suū sup virgā suā. z nulla virga nisi virga aaron floruit. Ita spualiter. xij. sunt genera in ecclesia sctā q debēt scri bere sup virgas sue ꝓscie eoz noia. z qn mane venit xps. s. tpe mortis. si nō floruit in vita in ignē mittet si cut virge filioz isrl q nō floruerūt. Primus stat⁹ in lo co xpi est papa pr̄ totius ecclesie cuius ptās est clau-

dere celū z apire. scribat ipse nomen suū qz pr̄ dr sup virgā sue ꝓscie vtrū sic se habeat sicut ecclesia q est si bi ꝓmissa vt inde valeat reddere rōnē supmo pape i cui⁹ loco sedet. z si tpe mortis nō floret i ignē mittet eternum sicut virga arida z arbor q nō erat florida. Scōs flatus ecclesie ē cardinaliū q sunt ꝓsiliarij pa- 2
pe z iurāt ecclesie q velint ꝓsiliare qd sit dignū z iu stū z p pace. z io vocāt cardinales. qz sicut ianuarius tur in cardine. ita eccla xpi vertit in eodē inuamine z in loco apl̄oz sedet q scribāt z audiāt vt floreāt: z si nō tūc tpe mortis mittent in ignē eternuz vt arbor arida. Tercius stat⁹ est epoz qb⁹ post cardinales cō 3
missa est ecclesia. qz cardinales sp debēt esse cū papa sic eis ꝓmissum ē custodire regiones tāq̄ summi pa stores ouiū. vt inde valeāt rōnē reddere sūmo pasto ri. s. xpo q dixit. Ego sum pastor bon⁹ ꝛc. scribant ipi noia sua sup virgā ꝓscie eoz z si nō florēt in fidelita te tpe mortis mittet in ignē eternū sicut lignū aridū Quart⁹ stat⁹ est abbatū z ꝓlatoz qbus ab epis z pa 4
pa ꝓmissi sunt tanq̄ pūbus filij dei. z abba dr pr̄ qui habet filios nutrire cū doctrinis z scribat sup virgaz eoz noia sicut pre. s. vtriq̄ officiū ꝓmissum bñ custo diat si nō florēt tūc die mortis velut arbor arida mit tent in ignē eternū. Quint⁹ status est religioso⁹ qui 5
viuūt sub obedientia supioz q vouēt deo z suis ꝓlat tria vicz voluntariam paupertatem. castitatez z obe dientiam. supscribant z ipsi vtrum hoc bene serua uerūt sicut ꝓmiserūt. z si nō certe de mane. i. tpe mor tis mittet velut arbor arida in ignē eternū. Sext⁹ sta 6
tus ā pūbioz q sunt ordinati ab epis. qz ipsi quondā solebāt ꝓdicare. ꝓfessiones audire z baptizare z alia officia ecclesie gubernare. s ipsis ꝓmissum est illud. z io oportet q habeāt mūdicia vite. qz oia mūda mū dis ꝑm noticiā ꝓscie. Un dicit dns. Vos q nō habet sciaz nō fruamini officio sacerdotali. Itē debēt dare bonū exēplū vt simplices nō scandalizent sicut dicit de eis. Vos estis lux mūdi nec sitis sicut cū cecus ce cū ducit qz pūbr̄ cecus nō cognscēs sctitatē ducit cecū .i. simplicē in iniqtatē. z g scribāt z ipsi eoz noia sup virgā ꝓscie si nō florent tūc manet arida. z in die mor tis mittet in ignē eternū velut arbor arida. Septim⁹ 7
stat⁹ est imperatoris cui ꝓmissus ē a deo gladi⁹ tpalis. Un xpo in cena ipsi discipuli dixerunt. Ecce duo gla dij hic. Rndit. Satis est. Et isti duo gladij sunt ptās tpalis z spualis q ꝓmissa est pape. Iste imperator scri bat sup virgā sue ꝓscie vtrū gladio sibi ꝓmisso corri gat corrigēda qz sedet in loco xpi. Si aūt nō floret in virtutibus sibi ꝓmissis mane. i. tpe mortis mittet in ignē eternū velut arbor arida. Octauus status in ec 8
clesia est status regū qui sunt sub imperatore. z dicunt reges qz debēt ecclesiā regere in pace z sapia. io po tant corpo nas aureas z scribūt noia sua sup virga ꝓscie vtrū floreāt sicut cōmissum ē eis. si nō tūc [illegible]
arbor arida in ignē eternū mittet z pdēt corone [illegible]
rie. Un Treñ. v. Cecidit corona capitis nr̄i [illegible]
qz peccauim⁹. Non⁹ status ecclesie est pr̄ qui 9
dicūt duces qz debēt ducere vexillū regis altissimi. s ducūt vexillū inferni. si bñ ducūt iam ecclesiā sanctā z exercitus ei⁹ sequit bñ ptz. io ait Baruth. iij. Ubi sunt principes tui. Rndet. ad inferos descenderūt sup scribāt z ipsi. si nō floret virga ꝓscie mittent in ignez velut arbor arida. Decimus status est baronū q sūt 10
sub principibus gradu z statu ecclesie dei. q dicunt li beri eorum ꝓpter eorum būficia q fecerunt ecclesie. z si sunt liberi a pctō qua libertate xps nos z eos libe-

rauit. supscribāt eoꝝ noīa supꝝ virgā sue ꝓscie. vtruꝝ sint liberi a pctis mortalibus. si non tunc mittent in
11 ignē eternū in die mortis velut arbor arida. Undecimus status ecclesie est militū quoꝝ officiū ē viduas
et orphanos defendere. et gladius ꝑmittit eis vt reddant inde rōnem in die iudicij. ℔ si mō dareꝫ eis pro
gladio teda melius esset. qz ꝓburūt ecclesias et nocēt viduis et orphanis. supscribant et ipsi sue ꝓscie noīa
eoꝝ. vtꝝ bñ defendāt ecclesiā. si nō floꝛent in iusticia mittent velut arbor arida in ignē eternū. Duodeci-
12 mus status ecclesie est aduocatorū qui sunt sub militibus: quoꝝ officium est iudicare ꝑplm et discernere
causas q̄ principes nō semp molestentur et ipsi iudicant ꝑplm in laboꝛe. et ꝓcurāt dñis necessaria. super
scribāt et ipsi vtrū sint fideles et mites. Sed timeo q̄ iam sunt aduocati sicut fuerunt aduocati in egypto
pharaonis qui afflixerunt ꝑplm dei scoꝛpionibus. iō
pierūt cū eoꝝ principibus. iō scribāt et ipsi et si nō floꝛent in manifuetudine mittent in ignez eternū velut
arbor arida. et sic p3 tertiū q̄ arbor bona debet floꝛe-
4 re sicut quelibet floꝛet ania. Quarto dico q̄ quilibet
bō fructū bonorū operū ꝓducere debet velut arbor
bona. Debet inquā ꝓducere fructū dulcem vt ficus 1
fructū pinguē vt oliua. letū fructū vt vitis. Huius le
gimus figurā Judic. ix. Abymelech ꝓnceps mitis
et humilis abiectus erat de regno ꝓpter suā simplici-
tatem et elegerūt supbū regē. Ascēdit igit altū mon-
tem. et vocauit seniores regis et dixit illis pabolā. Ar
boꝛes siluestres voluerūt eligere regem et dixerūt ad
1 oliuam. Impera nobis et tu eris rex nr̄. Rñdit oliua
Nolo deserere bonū fructū meū q̄ lampades nutriū
tur vt ardeāt et boies vngūt ꝓpter impiū vr̄m. Tūc
2 iuerunt ad vitem dicētes. Tu eris rex nr̄. Rñdit vi-
tis. Nolo deserere bonū fructū meum q̄ letificat coꝛ
hois ꝓpter imperiū vr̄m. Tunc ibant ad rannū et di
3 xerūt. Tu eris rex nr̄. et ille accepit regnū. et tunc lace
rauit arboꝛes. Et istaz pabolā dixit eo q̄ ipm sprezue
runt et aliū elegerūt. Ita spūaliter bō iustus: velut ar
boꝛ bona cum dyabolus et amici eius ꝓsulunt dicen
tes. Assume bonoꝛes huius mūdi. tunc deuot⁹ debet
rñdere sicut olina. Nolo deserere dc. qz ps. dicit. Si-
cut oliua fructificaui in domo dñi. i. in eccl'ia xp̄i. Itē
debet respondere sicut ficus. Nolo deserere dulcem
ructū meū operū bonorū meoꝝ ꝓpter bonoꝛē hui⁹
mūdi vt nō dicaꝫ de me illud Habac. iij. Ficus nō flo
rebit. Itē debet rñdere sicut vitis. Nolo deserere no
bilem fructū meū bonoꝝ operū meoꝝ ꝓpter bonoꝛē
huius mūdi. nam fructus meus letificat deū et boies
Ego vitis abundās in miscdia dei mei. Añ Greg. su
per Ezech. Contemplatiua et bona vita est ab exteri
bus se retinere et soli deo inherere vt fructū bono-
rum operū valeat ꝓducere vt arboꝛ bona et fructuo
sa. Ad thema. Arboꝛ bona habet folia bonaꝝ co
gitationū. habet ramos bonoꝝ desideriorū. habet flo
res bonoꝝ operatis et moꝝ. habet fructū bonoꝝ operū ad
regnū eternū. Sed ramnus seu taxus arboꝛ mala la
cerans arboꝛes sunt supbi qui regnāt in ecclesia dei.
Añ Matth. vij. Arboꝛ mala fructus malos facit. iō
mittet in ignē. Rogemus dc.

Dñica. ix. post pentē. Sermo. l.

Edderationez Luce

r xvj. Nos videmus q̄ aliq̄s seruus seu ad
uocatus accusaꝫ apud dñm suū si dñs est
crudelis. tunc capit eū sine meditatiōe et ponit eū in
vinculū sicut pharao fecit Joseph iusto cuius fuit in
notes tñ ipm incarcerauit q̄ mulier ipm accusauit.
℔ si dñs est bonus et māsuetus q̄ aduocat⁹ suus ac
cusaꝫ tria facit. Primo dicit q̄ rōnē reddat. secdo di-
lationē dat vt se excuset. tercio si reus est punit. si nō
reus est dimittit. Hec tria vult facere xp̄s dñs nr̄ cu-
ius aduocati sumus in hac mūdo. qz nobis multa bo-
na ꝑmisit et pctōr accusaꝫ apud dñm a diabolo q̄ va
dit tota die p vniuersam terrā vt inuestiget opa nr̄a
Añ de Job dñs ad diabolū dixit. Ubi fuisti sathan.
rñdit diabolus. Circuiui terrā vt viderē opa hoim et
ꝓsiderarē. Dixit dñs. Nunq̄d ꝓsiderasti seruū meum
Job? rñdit. Ita tu bñdixisti. q̄ oia sunt ꝓspera. et iō
talē accusat pctōrē apd deū. Añ cū accusat tūc dño
vt bon⁹ et misericoꝛs tria facit vt dictū ē. Primuz est
q̄ citat q̄ sibi infirmitatē vel aduersitatē vel inspira
tionē mittit vt se emēdet. Secdo dat dilationē ad de-
cē annos vel ad. xij. vel. xiij. qz nō vult mortē pctōris
℔ vt disponat se p pniam ad reddendā rōnē et viuat.
Tercio post q̄z bon⁹ et māsuetus citauit et posuit dila
tionē. tūc vocat crudelē. et ℔ tpe mortis vt rōnē red
dat. et si iustus inuēt⁹ fuerit sic citat⁹ accusat⁹ et voca
tus sup multa ꝓstituet eū bona. si reus tūc sup eū ira
tus tradet eū tortoꝛib⁹. Jā ꝑmonet nos dñs in mul-
tis dulcib⁹ verbis et doctrinis. vt bñ viuam⁹ vt non
inueniamur rei: vt p3 in Ḃ euāgelio. Dixit ie. dil. suis
bō q̄dā erat diues et iste ē xp̄s. q̄ hēbat villicū. i. ad-
uocatū et hic accusat⁹ est apud illū q̄si dissipasset bo-
na ipsi⁹ q̄ sibi ꝑmisit. et vocauit illū dñs su⁹ et ait illi.
Quid ℔ audio de te. redde rōnē de bonis tibi ꝑmissis
iā nō potes tuū officiū plus exercere. et dedit illi dila
tionē ad certū tp̄s. Tunc villic⁹ ait intra se. Quid fa
ciā qz dñs me⁹ aufert a me villicationē. i. aduocatiōz
meā. fodere nō valeo. mēdicare erubesco. Scio quid
faciā. exq̄ habeo dilationē vt cū fuero amotus q̄ me
recipiāt. volo facere amicos. Cōuocatis itaq̄ singu-
lis debitoꝛib⁹ dñi sui dicebat ꝓmo. Quātuz tu debes
dño meo. At ille dixit. Centū Cados olei. Cadus est
amphoꝛa bñs tres vrnas. Et dixit illi. Accipe cautio
nē tuā. et sede cito scribe. l. Retineas dimidietatez. vt
mihi bñfacias cū amot⁹ fuero. Dixit ad aliū. Quātū
tu debes dño meo. Rñdit. Centū Chozos tritici. et di-
xit. Scribe. lxxx. et dimisit sibi. xx. vt mihi bñfacias cū
amot⁹ fuero. Chozus ꝓtinet. x. vasa q̄z q̄libet babz
tres modios. Et villic⁹ ē laudat⁹ apud dñm. qz pru-
dēter fecisset. qz filij hui⁹ sęculi prudētioꝛes sūt filijs lu
cis i generatōe sua. i. filij hoim i mūdanis astutioꝛes
sūt i reb⁹ seculi q̄z filij et amici dei ad sedaria negocia
et iō ait dñs. Facite vob amicos de māmona iniq̄ta-
tis. i. de iustis reb⁹ q̄s bētis date elemosynas. vt cum
venerit dies mortis recipiāt vos amici regis q̄ ē xp̄s et
angeli et electi dei i eēna tabernacla. et sic p3 euāgeliū
Nō nos oz reddē rōnē de q̄tuoꝛ. Prio de bonis na-
ture. secdo de bonis gr̄e. tcio de bonis glie. Prio dico q̄ nos oz reddē rōz de bonis na-
ture q̄ sūt fortitudo. pulcritudo. agilitas. subtilitas et
quō illā bona exponam⁹ tāq̄z boni aduocati puidea
m⁹. Nā multi male expēdert. iō vitā et eoꝝ pulcritud
nē amisert. vtz de absalon q̄ fuit pulcerrim⁹ et ipe mi
tum male illud donum expendit in pctis. iō accusat⁹
coꝝ dño et ipm ꝓuauit ℔ dono. Itē de Samsone cui
cui dedit dñs donū fortitudis et ipe male expēdit et iō
dñs ipm sua fortitudie ꝓuauit. Añ dixert ipi fortes
et pulcri Sap. ij. Cozonem⁷ nos roꝝ añ q̄z marcescāt
et nō sit locus quin ꝑtranseamus in pctis. De his lc.

gunus hystoriã. q̃ q̃dã erat mulier gerẽs puulũ ivte ro ⁊ trãsiuit ad deos ⁊ orauit vt puulo suo daret vna. ⁊ pm? dedit fortitudinẽ. scdo dedit pulcritudinẽ. terci? dedit bonoris plenitudinẽ. tũc petiuit vt daret etiã vite longitudinẽ vt nũq̃ moreret. tũc dij dixerũt Hoc nõ possum? pferre ꝙ oportet mori. Tunc irata mulier obtulit dijs mũera vilissima ꝓ bonis optimis ⁊ recessit ⁊ pepit puerũ vicz monstrũ dijs facie symee ⁊ brachia ⁊ pedes sicut auca ⁊ oculos i capite. Ita spũaliter p istã mulierẽ nota corpus hũanũ qđ gerit puerũ. i. aiam. cui pr dedit pulcritudinẽ. filj? fortitudinẽ spũssanctus bonoris plenitudinẽ. qz dignissima creatura. ꝙ miser hõ nõ est ꝓtentus ⁊ nõ põt hie vitã ppetuã hic in mũdo. ꝙ oportet eũ mori. offert deo ꝓ pulcritudine ⁊ ꝓsperitate supbiã. ꝓ fortitudie auariciã. ꝓ bonore ⁊ dignitate luxuriã. Et h̃ ꝓbat dauid i ps. Querterũt se ⁊ nõ seruauerũt pactũ. iõ mutabis eos ⁊ mutabunt̃. Et sic ptz primũ qd de bonis nature debemus reddere rõnẽ deo tpe mortis. ⁊ si bñ expendimus illa bona fortitudinẽ. pulcritudinẽ. agilitatẽ subtilitatẽ. eo melj? habebimus et si male apparebim? q̃si symea. Scdo dico q oportet nos reddere rõnem de bonis gre. q̃ sunt sapia. scia. intellectus ꝓsiliũ. ⁊ illud bonũ dat ꝑm donatões xpi. Añ. j. Cor. xij. Dedit aliq̃bus sciam. sicut Salomoni qui fuit sapiẽtissimus viror. dat aliq̃bus sciam in opando subtilia beificia. dat aliq̃bus sciam magni intellectus. dat aliquibus gratiam magni consilij. Unde dicit idez. Diuidit singulis vt vult. et iõ gratias egit Paulus deo de bis datis dicẽs. j. Cor. xv. Gra dei sum id qđ sum ⁊ gra eius in me vacua nõ fuit: in me semp manens. Et istud donũ est optimũ donũ qđ põt nobis dare: et pcellit donũ nature. ⁊ semp h̃ dona dat nobis si petimus eũ ⁊ sumus digni gra spũssancti vt malum vitemus ⁊ bonũ opemur. ⁊ bona cogitemus. vñ. ij. Cor. iij. Non sumus sufficiẽtes cogitare aliq̃d a nobis q̃si ex nobis. ꝙ sufficiẽtia nra ex deo est. ⁊ ideo ad illud bonũ diuine gre debemus cor nrm pparare sicut dicit ꝓpha Dauid. j. Paral. xxij. Preparate corda vra ⁊ aias vras dño deo. Nam sepe mittit nobis illud donũ gre ⁊ miscdie de celo. ⁊ cũ inuenit corda nra immunda nõ venit ad nos ꝙ reuertit̃ ad deũ. Huius legim? figuraz in Genesi. viij. Noe eñ erat in arcba ⁊ extra arcbã fuit diluuiũ sup oẽm terrã. Et Noe aperuit fenestrã ⁊ misit columbã binc ⁊ inde. tandẽ fessa quesiuit vbi sederet ⁊ nõ inuenit locũ ⁊ noluit sedere sup cadauera sicut coruus fecit iõ reuersa est ad noe i arcbam. Ita spũaliter: pr mittit nobis de celo gratiam sanctispũs velut columbã albã. Añ dicit Joh. i euãgelio. c. j. Spũssanctus in columbe spẽ visus est. ⁊ diluuiũ pctoz inundat iam sup vniuersam terrã. i. homines. ⁊ iõ non sedet sup cadauera. i. corda putrida. iõ gra spũssancti reuertet̃ in arcbã eternitatis. ⁊ ista columba semp volat ꝙ pauci sunt q̃ sunt digni vt requiescat sup eos. Et iõ de bonis gre oportet nos reddere rõnem q̃ sunt sapia. scia. intellectus cõsiliũ. ⁊ sic pz scdm mẽbrũ. Tercio dico q nos oportet reddere rõnem de bonis substãtie q̃ sunt diuitie i rebus in auro ⁊ argẽto. i. in possessionibus tpalibus vt dom? boues ⁊ oues. Dicit eñ ps. Oia subiecisti sub pedibus eius oues ⁊ boues vniuersas insup ⁊ pecora campi. De illis debemus esse sicut boni dispẽsatores. vt nõ expendamus ea inutiliter. ꝙ debemus pauꝑibus ptẽ ꝓpter deũ tribuere qui nobis bec dedit: ꝙ multi sũt q̃ congregant q̃ vsurã ⁊ rapinã ⁊ nulli pauperi dant partem. ⁊ illi offendũt deũ a quo oia habẽt. Añ legimus in figura. j. Reg. xxv. Dauid fuit in deserto carens cibo ⁊ misit pueros ⁊ nũcios ad Nabal diuitẽ ⁊ petiuit vt sibi subueniret. qz oia q̃ haberet ab ipso haberet. qz fuit dñs suus. ꝙ Nabal durus dño suo dauid panẽ negauit ⁊ nuncios remisit vacuos. ⁊ iõ iratus dauid ꝓmisit q̃ vellet ipm occidere exquo noluit sibi subuenire de illo bono qđ habuit ab eo. Ita spũaliter oia bona q̃ habemus veluti res tpales habem? a deo tanq̃ a dño. ⁊ mittit nobis quotidie nũcios suos vel seruos. i. religiosos mẽdicãtes. ⁊ suos pauperes tãq̃ ꝓprios filios. Qui illos igit̃ necãt ⁊ ad xpm vacuos mittũt. tunc eis iratꝰ ⁊ ꝓmittit deus eternã mortẽ. Añ ait Math. xxv. Qđ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Ite maledicti in ignẽ eternũ ꝛc. Et ideo cogitemus ad reddendũ rõnẽ vt post mortẽ securi stemus. ⁊ sic pz terciũ. Quarto dico q oportet nos reddere rõnẽ de bonis gloie q̃ nobis ꝓmisit vt illa nõ amittamus. Añ ps. Credo videre bona dñi i terra viuentiũ. Et ista bona celestis glorie amittim? ꝙ pctã ⁊ acq̃rimus ꝙ bona opa Eccl. xxxj. Qui potuit transgredi ⁊ nõ est transgressus: facere mala ⁊ nõ fecit: iõ stabilita sunt bona illius ⁊ bona opa eius laudant oẽs angeli ⁊ ois ecclesia sanctoz̃ ⁊ illa amittimus ꝙ pctã. recupamus in pnia. ita q nobis dñs restituet oia vtz in figura Gen. xxxvij. Joseph erat cuz fratribus ⁊ quesiuit escã vt cõsolaret eos ⁊ portaret eis ad comedẽdũ. ꝙ frẽs sui reddebãt mala ꝓ bonis male tractãtes eũ ⁊ vendẽtes eũ ⁊ postea factus est dñs magnus sup oẽ regnũ egyptioz̃ ⁊ frẽs sui venerunt ⁊ se bumiliauerũt ⁊ adorauerũt ⁊ rogauerũt eũ vt pasceret illos. Ipse vo videns eoz̃ bumilitatem dimisit oẽs inuidias ⁊ dedit eis in regno suo multa bona ⁊ possessiones ⁊ oia q̃ desiderabãt. Ita spũaliter dñs nr̃ quesiuit nos in h̃ mũdo tri ginta annis ⁊ multa bona celestia nobis ꝓtulit in sanãdo ⁊ redimẽdo. ꝙ nos dedimus mala terrena ꝓ celestim? bonis: nos eñ vendim? eũ in h̃ mũdo ꝓ. xxx. denarijs. ꝙ ipse ẽ ita bon? a q̃ oia bona ꝓcedũt q si rogem? eũ ⁊ bũliam? nos nũq̃ recordabit̃ iuriã. ꝙ multa bona nob̃ ꝓferet ⁊ celestis glorie dabit nobis mansiones sicut ioseph fratribus int̃ chozos angeloz̃. Añ Joh. xiiij. In domo pris mei mansiones multe sunt. ⁊ oia q̃ desiderat̃ mus ibi nobis ministrabit. ⁊ iõ de illis bonis amissis ꝙ pctã nra recupemus per pniam. Oportet eñ nos reddere rõnẽ de bonis nature q̃ sũt fortitudo pulcritudo ⁊ de bonis gre q̃ sunt sapia. scia ⁊ intellectus. et de bonis substãtie q̃ sunt diuitie ⁊ delitie. ⁊ de bonis glorie q̃ sunt mansiones eterne.

Dñica. x. Sermo. lj.

Jdens iesus ciuitatẽ

Venit sup illam Luce. xix. Peta ꝓpter boim tria mala inuenit hõ. Primũ inuenit maculã ⁊ deformitatem in aia. ⁊ bec inducũt iraz dei. Unde apls ad Eph. ij. Omnes filij eramus propter pctã Scdm malum est in intellectu ita q̃ homo intrat in ignorantiam. Unde apls Rom. j. Obscuratum est insipiẽs cor eorum. Terciũ malum est in corpore: ⁊ boc inducit infirmitatem ⁊ tandẽ mortẽ acutissimam. Sed venit xps cõpatiens humane nature ⁊ tres medicinas nobis contulit cõtra tria supra dicta. Nam primo contra peccatũ remissionem peccatoz̃. Unde. j. Joh. ij. Remittunt̃ vobis peccata vestra per nomen ipsius. Secũdo contra fatigationem

pene corpoꝛ nr̄oꝛ suā passionē. Vñ Rom̄. viij. Xp̄s
de pcto dānauit pctm̄. i pctā diminuit p penā quā su
stinuit. Tercio eruditionē scientie rōnē decorantē ꝑ
ignorantiā. vñ Job. xv. Quecūq; audiui a pre meo:
nota feci vobis. Et pſiderās ppatiebaꝫ būane natu
re flendo nō ꝓ eo ꝙ ꝓ nobis. z h̄ oñdit in euangelio.
Videns ihs ciuitatē fleuit sup illā. qz cū discipulis ap
propinq̄uit sibi veniens de galylea z dixit. Si cogno
uisses tu hō q̄ habitas in illa q̄ nūc tibi sunt i pace ab
scōdita ab oculis rōnis tue merito fleres. qz venient
dies in te z circūdabūt te inimici tui vndiq; z ad ēr̄a
pſternēt te z coangustabūt te z filios tuos qui in te
sunt occidēt z nō relinquēt in te lapidē sup lapidē: eo
q̄ nō cognouisti tp̄s visitatōis tue q̄ filiꝰ dei venit de
celo visitās te z venit. z intrauit in ciuitatē z venit i
tēplū z cepit eijcere vēdētes z emētes dicēs illi. Scri
ptū est em̄. Domꝰ mea domus oꝛonis vocabit̄. vos
aūt fecistis illā spelunc̄ latronū. z erat q̄tidie docēs
in tēplo. z sic ꝓz euāgeliū: Ergo q̄ ad thema. Et ista
q̄ p̄dixit verificabant̄ post ascēsionē dn̄i ad. xl. ānos
q̄ tpe patiēter expectauit vt agerēt pniam ꝓ pctis q̄
ipm in cruce occiderūt: s̄ exq̄ nō egerunt pniam s̄ in
pctis pmāserūt misit Tytū z vespasianū impatoꝛes
romanos q̄ obsederūt irl̄m ciuitatē z tota regio pflu
ebat ad eā z ita circūdabāt eā q̄ multi boies moꝛtui
sunt fame. ita magna fames erat in ea vt vna mulier
iugulauit suū ꝓpꝛiū filiū z assauit z comedit qđ erat
ꝑ naturā. z destruxerūt eā q̄ nō māsit lapis sup lapi
dē: z multa milia boim gladio pierūt. z multa milia
iudeoꝛ vēdiderūt dātes. xxx. iudeos ꝓ vno argēteo
z sic verificata fuit ꝓphetia xp̄i buiꝰ euāgelij. Nota q̄
q̄tuoꝛ sunt ciuitates in q̄bus habitant oēs creature.
Prima ē ciuitas buiꝰ mūdi q̄ est plena fraude z ini
q̄tate. vñ ps. Vidi iniq̄tatē z p̄dictionē in ciuitate die
z nocte circūdabit eā iniq̄tas. z nō defecit de plateis
eius vsura z dolus. illa aūt ciuitas sicut miserabiliter
edificat̄. ita miserabiliť destruet̄ in die iudicij. Huiꝰ
legimꝰ figurā Josue. vj. qñ filij isrl̄ venerūt añ bieri
cho: z biericho erat circumdata muro magno z alto
tunc Josue misit septē sacerdotes cū tubis sonātibꝰ
q̄ septies circūibāt ciuitatē cū tubis z ceciderūt muri
ac ciuitas destruiť: ois ppls interficiť a maioꝛe vsq;
ad minoꝛē. Ita spūaliter ꝓ iericho q̄ interp̄taꝫ luna
nota p̄tē mūdū q̄ mutaꝫ vt luna. s̄ iosue. i. xp̄s cum
septē sacerdotibꝰ sctis circuit z septima vice coꝛruit
ciuitas z muri buiꝰ mūdi destruunt̄. Primꝰ summꝰ
sacerdos ē xp̄s q̄ sue p̄dicatōis voctia vt tuba cane
bat sup hāc ciuitatē mūdi. istud Math. vij. Dis ar
boꝛ q̄ non facit fructū bonū excidet̄. Scōs sacerdos
fuit iohes baptista q̄ circūibat canēs voce tubali di,
cēs. Pniam agite appropinq̄t em̄ regnū celoꝝ. i. dei
ci? fuit nūerus. xij. apl̄oꝝ q̄bus ait. Jte in oꝛbez
suꝫ p̄dicate euāgeliū oi creature. q̄ crediderit
tc. ...rt? sacerdos ē numerus. lxxij. discipuloꝝ. vñ
Lu. x. Misit eos binos z binos in oēm ciuitatē ante
eū. de q̄ꝝ nūero fuit lucas. marcus cleophas z multi
alij q̄ p̄dicabāt die iudicij z multa bona. Quintus sa
cerdos ē nūerus p̄dicatoꝝ q̄ p̄dicāt in plateis mūdi
q̄bus ait dn̄s z vnicuiq; nr̄m Esa. lviij. Clama ne ces
ses q̄si tuba exalta voce z annūcia pplo meo scelera
eoꝝ z domui iacob pctā eoꝝ Sext? sacerdos ē belyas
z coadiutoꝛ ei? enoch q̄ in padiso terrestri viuere de
bēt vsq; i die iudicij. z tūc p̄dicabūt tpe antixp̄i: z tūc
occidenť in plateis irl̄m. vtz in libꝛo Dañ. Septim?
sacerdos ē oꝛdo canētiū sup ciuitatē mūdi cū tuba si
cut angeli in die iudicij. Vñ. j. Coꝛ. xv. Canet em̄ tu
ba z moꝛtui resurgēt incoꝛrupti. h̄ tuba canet. Surgi
te moꝛtui venite ad iudiciū. z tūc muri ciuitatis mū
di coꝛruēt z ois ppls mūdi moꝛieť. z ois creatura q̄
vixit ad h̄ tps in hac ciuitate. Ergo dn̄s videns ciuita
tē fleuit sup illā. i. p̄tē mūdū. Scōa ciuitas est pscia
in q̄ habitat aia velut rex i sua ciuitate. z ciuitas scti
ficat̄ in baptismo. Vñ ait aia Eccl̄. xxiij. In ciuitate
sanctificata silr̄ requeui. Muri eius sunt custodia an
geloꝝ. Porte sunt q̄nq; sensus coꝛpis. pciues aie sūt
mēoꝛia volūtas z intellectꝰ. Sz h̄ ciuitas sepe capit̄
z destruit̄. De q̄ legimꝰ Judic. xx. Tribus beniamin
habitabat in vna ciuitate z venerūt hostes dicētes so
cijs suis. Nos intrabimꝰ ciuitatē z vos manebitis i
insidijs cū videritis fumū occurrite. qz appōbēdemꝰ
ciuitatē. z q̄n fumū viderūt occurreūt z ciuitatē de
struxerūt z obtinuerūt. Ita spūaliꝛ ciuitas h̄ est pscia
vbi habitāt filij dei z nō custodiūt ciuitatē bn̄. veniūt
ergo insidiatoꝛes. i. demones ꝓ malas cogitatōnes z
dicūt socijs suis diabolis. Nos intrabimus ciuitatē
pscie ꝓ malas cogitatōes. z cū videritis fumū. i. pse
sum ꝓ exterioꝛē apparētiā. Mā interdū cogitatōnes
male ab extra apparēt ꝓ gesta. z tūc diaboli occurūt
adimplere opꝰ. z sic occidūt aiam cū ꝓtutibꝰ suis. qz
sic apparet malꝰ fumꝰ male pscie q̄ surgit ex succen,
su ciuitatis male ꝓcupie. Vñ Origenes. Quia ignis
luxurie cuiꝰ scintilla sunt prava colloq̄a cuiꝰ flama ē
supbia. cuiꝰ cinis ē inopia. cuiꝰ finis ē moꝛs eterna.
Ergo fleuit sup ciuitatē. Tercia ē inferni de q̄ dr̄ apo
ca. xvj. Ciuitas babylon venit in mēoꝛiā añ deū z de,
dit ei calicē vini ire z indignatōis. z sic maledixit oi,
bus bitātibꝰ in ea. Ciuitas babylon ē infernꝰ cui dn̄s
maledixit z oibꝰ bitātibꝰ in ea. Ista ciuitas bz ples
plateas miserie z penaꝝ. Prima platea ē tenebꝛarū
Job. x. Dimitte me vt plāgā paululū volorē meū añ
q̄ꝫ vadā ad terrā tenebꝛosam z optā moꝛtis caligine
terrā miserie z tenebꝛaꝝ vbi vmbra moꝛtiſ z null? oꝛ
do s̄ sempiēn? boꝛoꝛ inhabitat. Scōa platea est sul
phuris z fetoꝛis. Vñ ps. Ut lutū plateaꝝ velebo eos
Jtē ps. Pluit sup pctoꝛes laq̄os ignis sulphur z spi
rit? procellaꝝ ps calicis eoꝝ. Jtē Esa. xxxiij. De cada
uerib? dānatoꝝ ascēdit fetoꝛ. Tercia platea ē ignis z
ardoꝛis. vñ ps. Ignis i furoꝛe meo ardescet z ardebit
vsq; ad inferni nouissima. Quarta platea ē frigoris z
niuis. vñ Job. xxiij. Ducent de aq̄s niuiū in caloꝛē
nimiū vt pene augmētent̄. Quinta platea ē visio de,
monū boꝛribiliū Amos. v. In plateis eoꝝ erit plan
ctus magn? z vlulat?. Sexta platea erit esuries. Vñ
in Esa. c. lxv. dicit dn̄s. Serui mei comedēt z vos esu
rietis. Septima platea ē sitis. vt dr̄ Lu. xvj. de diuite
Mitte lazaꝝ vt intingat extremū digiti sui i aquā vt
refrigeret linguā meā. In his plateis iferni mlti cru
cianť. iō videns ihs ciuitatē fleuit sup illā. Quarta ci
uitas ē celi de q̄ Apoca. xxj. Vidi ciuitatē sanctā irl̄m
nouā descēdēte de celo tc. h̄ bz septē plateas i q̄b? est
gaudiū z leticia. Prīa platea ē splēdidissime oꝛdiata
Mā ipsā ciuitatē edificat altissim? rex sibi z suis ami
cis i decoꝛē vñ sternet̄ auro mūdissimo z lapidib? p̄
ciosis saphiro carbūculo z smaragdo. Scōo i plate,
is ilm supne sananť gl̄iosissime oia coꝛpa electoꝝ in
gl̄ificatōe q̄ ampli? nunq̄ infirmanť. Mā legimꝰ de
sctō petro q̄ credētes ponebāt infirmos i plateis ci,
uitatis. z vmbra q̄ sup eos venit de sctō Petro sana
uit eos. quātomagis ꝓ vmbrā oipotētis dei plasma,
toris oim rerū z ꝑ aspectū summi regis oēs sanabunť.

Matth. 3. — Marci. 16. — Apocal. 11. — Deut. 32.

Tercio in platea huius ciuitatis cozonabimur gloriosissime. Añ legim⁹ q rex Assuerus fecit boiem quē diligebat honozari in oibus plateis ciuitatis. ita xp̃s oēs diligētes eu3. Quarto in hac platea ciuitatis celi letissime gaudebim⁹. qz ibi ꝓiugati iusti ⁊ boni vidēt eoz opa ⁊ pueros coz̄ deo exaltatos aliq̄s in officio papatus. episcopatus. ꝑbyteratus. aliq̄s vidēt cum angelis ludere in plateis birl'm ciuitatis supne. Añ Zach. viij. Platee ciuitatis implebunt infantibus ⁊ puellis ludētibus ⁊ senes. i. ꝓiugati ꝓgratulati sūt de fructibus. i. de pueris q̄s ibi vidēt in dignitate. Quinto in hac platea celestis ciuitatis laudabit deus gloriosissime. Añ p̃s. Ciuitas birl'm lauda deū tuū syon. ciuitas sancta. qm̄ ꝓfortauit seras portarū ⁊c. Sexto in platea ciuitatis supne cognoscemus deū splendidissime. Añ. j. Coz. xiij. Nunc videmus p speculū. i. in obscuritate ⁊ enigmate. tunc aūt videbimus facie ad faciē. Item in Cañ. iij. Egredimini filie syon videte regē in decoze Septimo in platea hac fruimur deo dulcissime. Añ p̃s. Gustate ⁊ vi. q̄m̄ sua. est dñs btūs vir q̄ speraꝫ eo. Jō ait p̃s. Mihi adherere deo meo bonū est. ⁊ ponere in eo spem meā. tunc in illa ciuitate possum cū sctis ⁊ electis ⁊ angelis suis ip̄m eterna liter laudare. Ergo videns ciuitatē ꝑscie destructā ⁊ fleuit sup illā. vidit ciuitatē huius mundi in die iudicij destructā ⁊ fleuit sup illā. vidit ciuitatē infernivbi damnati punient fleuit sup illā. ⁊ vidit ciuitatē celi ⁊ gauisus est sup illā. Ad quā ⁊c.

Dñica. xj. Sermo liij.

Qui se humiliat exaltabit

q Luce. xviij. Nota q superbia est inebriū vicioꝝ detestabile coz̄ deo ⁊ hoibus ꝓuer. vi. Superbiā ⁊ arrogantiā eoꝝ detestor h̄ ꝓpter tria. Primo qz superbia orit ex inobedientia. Añ inobedientia cordis tui extollet te in superbiā. Scdo orit ex superbia excecatio mentis. Tercio orit ex superbia inuidia q̄ coz̄ deo ⁊ hoibus odibilis est. vt dī Eccli. x. ita ecōuerso de humilitate tria oriunt bona primis ꝓtraria. Nam primo de humilitate orit obediētia ⁊ subiectiōis reverētia. Añ Gen. xvj. Venit agar ancilla et humiliauit se coz̄ dño. Scdo orit de būlitate intellectus cognitōis. Añ Prouer. xj. Ubi humilitas ibi sapia. Tercio de būlitate orit charitas q̄ expellit inuidiā. Añ Jaco. iiij. Deus superbis resistit humilibus dat gloriā gratiā ⁊ charitatē. Et h̄ sex ostēdunt in h̄ euāgelio. tres species superbie de pharisco q̄ superbe intrauit templū gloriādo inaniter de bonis. ⁊ tres spēs bonitatis. s. humilitatis de publicano q̄ pcussit pect⁹ suū ⁊ noluit oculos leuare q̄ p̃z in euāgelio hodierno. Dixit ih̄s ad quosdā q̄ in se ꝓfidebāt tanq̄ iusti ⁊ aspnabant ceteros ꝓbolā banc. Duo boies ascenderūt in templū vt orarēt vnus pharisc⁹ ⁊ alter publicanus. pharisc⁹ stans hec apud se orabat. Deus gr̄as ago tibi. qz nō sum sicut ceteri hoies. raptores. iniusti. adulteri. velut etiā hic publican⁹. Jeiuno bis in sabbato. decimas vo de oibus q̄ possideo. ⁊ publicanus alonge stans ⁊ noluit oculos leuare in celum quia reputabat se indignum coz̄ deo ⁊ angelis: s pcuties pect⁹ suū dixit. Deus ꝓpicius esto mihi pctōri: h̄ de intima cordis ꝓtritiōe dixit. Ecce iste primus māsit sicut fuit. gloriādo em̄ de bonis orauit. s iste. s. publicanus obtinuit remissionez oim pctōz. Añ ait dñs. Amen dico vobis qz hic descēdit iustificatus. i. mū⁹ dus ab oi pctō in domū suā. Et iō ait ꝓcludendo istā ꝓbolā nobis in exemplū. Ita dico vobis. Qui se exaltat humiliabit p retributionē in futura vita et q̄ se humiliat exaltabit in eterna vita. Et sic p3 euangeliū. q̄ ad thema. Qui se humiliat exaltabit. Nota q vera humilitas in q̄tuoz recōmendat. Primo in naturis. scdo in lapidibus. tercio in figuris. q̄rto in picturis. Primo dico q vera humilitas ꝓmēdat in naturis. ⁊ primo in quodā floze. s. viola q̄ est puus flos ⁊ primus inter flozes nūcias estatē. ita humilitas inter ceteras virtutes est prima. qz sicut superbia ē radix oim vicioꝝ. ita humilitas est radix oim virtutū. Item viola est sicut parua arus rostrū h̄s ⁊ alas ⁊ caudā ita humilitas habet os semp ad laudandū deu3. Añ dixit in p̃s. Lauda aia mea dñm. hab3 duas alas ad celestia ꝓtemplandū ⁊ de terrenis volandum: habet caudā guulā ad mortis memoriā. Item ꝓpat in naturis rerū stelle nam stella apparet parua tñ dicūt naturales q stella sit maioz tota terra. Dicit Eccli. l. de humili boie. Quasi stella matutina in medio nebule ⁊ q̄si sol in meridie ⁊ q̄si luna plena. ita refulget būlitas in ecclesia dei. Item humilitas in naturis rerum ꝓpat lapidibus ꝑciosis. Primo ametisto qui talis ē nature q reprimit ebrietatē ⁊ inducit sobrietatez. sic humilitas reprimit supbiā. q̄ se humiliat ambiciose. Añ supbus est q̄si ebrius ignorās seip̃m. Añ Joel. j. Expgiscimini ebrij a vino supbie. Scdo humilitas ꝓpat aspidi. q̄ fugat fantasmata. sic humilitas transitoria q̄ sūt somnia. qz Eccli. xxxiij. dī de supbo. Coz tuū fantasias patit. Tercio humilitas cōpat saphiro. naz sicut saphirus reprimit tumores. ita būlitas irā. Añ dī. j. Coz. xiij. Humilitas nō inflat. Quarto humilitas est sicut onichinus. nam sicut iste lapis facit boiem fortē ꝺ ip̃m diabolū vt p3 de dauid. j. Re. vbi Samuel venit ad yesse qui habuit octo filios. de bis nullū elegit nisi illū q̄ fuit despectus ⁊ būlis. s. dauid. ⁊ ille vicit leonē ⁊ vrsum ⁊ Goliā. ita humilitas vincit diabolū mūdū ⁊ ꝓpriā carnē. ⁊ iō fuit exaltat⁹ sup oēs frēs. ꝺ qui se humiliat exaltabit. Scdo dico q vera būlitas ꝓmēdat in picturis. nam legit q romani depingebant būlitatē ad modū bois bñtis caput inclinatū cū nigris vestib⁹ ad ambulandū cū baculo ⁊ ad seruiendū. Sic ad ꝓpositū vera būlitas d3 bie q̄tuoz ꝓditōes bonas. Prima ꝓditio q būlis se vilē sp velit reputare in ꝓsona cuius sit pulcer iustus ⁊ nobilis vt3 de dauid q̄ fuit pulcer. tñ reputauit se velut canē mortuū mordere nolentē vt3. j. Reg. j. q̄m̄ ip̃m saul persequbat. iō imago inclinauit caput suu3. Scda ꝓditio ē q ver⁹ būlis d3 se reputare exulē in ꝓscia ⁊ patū in oib⁹ mādatis dei q̄ ad deū ptinēt ⁊ dicat illud p̃s. Parat⁹ sum ⁊ nō sum turbat⁹ eo cū baculo ad ambulādū. Tercia ꝓditio d3 esse q ver⁹ hūlis se sp oñdat despectū. vt3 in h̄ euāgelio. qz [illegible] stetit reputauit se indignū oculos leuare ad [illegible] imago būit nigra vestimēta. Quarta ꝓdi[illegible]būilitatis q būlis se sp reputet ad seruiēdū [illegible]s q̄si de iure teneat. cuius nō ptinet sibi ad seruiēdū interdū. vt3 de xp̃o dño nr̄o q̄ fuit magr ⁊ dñs. tñ fuit suis discipulis lauādo pedes eoz. vñ ait Math. xj. Discite a me qz mitis sum ⁊ būlis corde. Et sic p3 scdm q vera būlitas cōmēdat in picturis. Si em̄ romani q̄ erāt pagani sic depingebāt būlitatē. q̄nto magꝫ nos xp̃iani. Tercio dico q būlitas ꝓmēdat i scripturis. Nam sacra scriptura ꝓmēdat humilitatē ⁊ vitupat superbiā q̄ est sua ꝺria. ⁊ iō humilitas meliorē partē elegit q̄ sua ꝺria. Mā superbia elegit quod est extra

vt hypocrite. De q̄bus dicit scriptura. Amāt p̄mas sedes in synagogis. salutatiões in foro. ab oibus vocari rabbi q̄ est mḡr. z nō intus est vacuus z solū q̄rit q̄ est extra. ꝫ econuerso humilitas cū sua p̄ria diuidēs. elegit ptē meliorē ab intra. Unde. ij. Cor. j. Maz gloria nr̄a h̄ est testimoniū p̄scie nr̄e. z deus videt in abscōdito cogitatões hoim. Itē supbia elegit corticē ꝫ būilitas nucleū vt inde deus honorēt z p̄rim⁹ edificet. Itē supbia elegit paleas vane glorie. ꝫ būilitas elegit granū vt colūba. Unde dicit aia deuota Cant. v. Ama būilis q̄si oculi columbarū sup riuulos aquarū. Itē supbia elegit florē. ꝫ humilitas fructū. Unde Can. ij. Fructus eius dulcis gutturi meo. Itē supbia elegit montē eleuatōis. ꝫ būilitas elegit vallē depressiōis z humilitas meliorē ptē habebit. q̄ montes sunt aridi: mōtes sunt duri: mōtes sunt tempestuosi. Itē supbi nunc aridi sunt in deuotōe. nūc duri in p̄mi cōpassione. nunc steriles in bonoz operū fructificatiōe z montes sunt tēpestuosi in varia tentatōe. ꝫ ecōtrario valles sunt tute z molles. ita boies sunt irrigui in lachrymarū effusione. sunt fructuosi in bonorū operū fructificatōe. sunt molles in p̄mi ꝑpassione. sūt tranquilli in pacis ꝑstrictōe z cōfederatōe. Unde videmus q̄n aqua fluit tunc fluit de montibus in vallē. sic gr̄a diuina in corda hoim humiliū. Unde Greg. Quāto arbor altior tanto motus p̄mior. z quanto arbor p̄fundior: tanto firmior. ita humilis quāto p̄fundior stat in humilitate tanto securior a tēpestate huius mūdi Ergo ad thema. Qui se humiliat &c. Quarto p̄mendat humilitas in figuris. quia supbia gerit figuram oim viciorū. Est em̄ sicut rex q̄ non venit solus. ꝫ q̄n supbia venit in cor hois plura pctā sequunt. s. auaricia. accidia &c. Jō dicit poeta. Si tibi gr̄a si tibi sapia formaq; det. Sola supbia destruit oia si comitet. vñ videmus p experientiā q̄n aliq̄s vult vas aliq̄d frāgere iactādo ad terrā p̄mo eleuat. quāto em̄ altius eleuat tanto grauiꝰ cadit. Ita diabolus q̄n vult hoiem frāgere in oibus virtutibus destruēdo. primo eleuat in supbia. Itē diabolus facit sicut auicula q̄ nō pōt frāgere nucē volans in altū z p̄mittit cadere sup lapidē vt saltē p casum frangat quā non potuit rostro frangere. ita diabolus quē nō pōt frāgere in humilitate ducit in altū supbie. z bonoris huius mūdi vt cadat sup lapidē vt peccet in xp̄m ie. sum q̄ est lapis fūdamēti totius ecclesie. Unde. j. Cor. x. Petra aūt erat xp̄s. Itē videm⁹ q̄ multi sūt simplices z būiles. ꝫ si eleuant ad honores mutāt mores. Unde quātūcunq; fuerit ouis vilis z despecta si nola pendēt ad collum sp nitēt p̄cedere alias oues z reputat se meliorez. ita quātūcūq; hō sit humilis si collo suo nola supbie appendit se exaltat. Item videmus q̄ ligna putrida z [illegible] de nocte splendēt z in die nō h̄ est in die iudi[illegible] sol iusticie. Itē destruit sepe supbia hoiem in co[illegible] in aia z in rebus. Huius legimus figurā. iij. Reg. xiij. Amasyas rex ignobilis misit ad Joas regē isrl̄ dicēs. Veni z videamus nos mutuo z da mihi filiā tuā. Tunc rex isrl̄ nobilis z potēs rescripsit ei derisorie in parabolis. Carduus illa herba scripsit cedro in libano. des mihi filiā tuā. Cedrus de libano venit z quocauit in potētia sua oēs bestias campi z cōculcauerūt carduū z ad nihilū redactus est carduus Et istā pabolā rescripsit vt attēderet de sua supbia. ꝫ noluit acq̄escere. Tandē venit rex isrl̄ cū potētia magna z regionē carduī destruxit et ip̄m interfecit. Ita moraliter carduus est supbus hō stans in cāpo huius mūdi. cū em̄ floret in fortuna credit se deo assimilari. scribit ḡ ad cedrū in mōte libano. i. ad xp̄m. da mihi filiā tuā. i. gloriā in h̄ mūdo in futurū credēs p supbiam gloriā eternā acq̄rere. ꝫ cedrus de libano. i. xp̄us cōuocat oēs bestias terre. i. spūs malignos z dat eis ptātem vt carduū in campo supbie stantē p̄culcēt h̄ p mortē z miseriā z in futuro p eternā dānationē. et iō p̄mināndo oibus supbis dicit p̄pha in ps. Vos aūt sicut boies moriemini. z sicut vnus de p̄ncipibus cadetis. q̄ sicut ille p̄nceps supbus lucifer. cecidit. et ille supbus amasias rex ita oēs superbi. Jō q̄ ad thema. Qui se humiliat exaltabit̄ &c.

Dñica. xij. Sermo. liij.

Surdos fecit audire.

ſ Marci. vij. Nota q̄ sicut videmus vnūq̄q; q̄ opus laudat suū factorē. q̄ si opus est bonū tunc q̄ inspicit dicit. Q̄ bonus z subtilis est ille artifex q̄ fecit h̄ opus. Sed si opus est nullius valoris tūc vituperat suuz artificē ita q̄ qui inspicit dicit. Qualis ignarus fecit h̄ op⁹. Ita charissimi tria opa subtilia z pulcra q̄ videm⁹ ad oculū laudāt suū opificē q̄ est deus creator oim. Primū est opus creatōis q̄d fecit valde potēter. s. creādo celū z terrā mare et mōtes &c. z oia q̄ in eis sunt: in h̄ ope p̄z sua potētia Unde Aug. Si viderē aliquē opificē q̄ tale celū. talem terrā z talia q̄ in eis sunt posset facere. verevellē dicere q̄ esset deus. ꝫ ex q̄ nullus hō pōt talia facere merito dz hō deū laudare dicēs. Bñ oia fecit. Secūm op⁹ est ordinatōis. z h̄ fecit valde subtiliter sicut videm⁹ q̄ ordinauit sydera in celo. z planetas solē z lunā q̄ tenēt cursum suū in speris suis ascēdētes z descēdentes. recedētes redeūtes. z p̄ recessum z reditū faciēs diē z noctē estatē z byemē q̄ oia subtiliter ordinauit. Unde ps. Bñdicite. i. laudate oia opa dñi dño. laudate &c. Terciū est opus sanatōis. z h̄ fecit misericorditer. vñ apl's ad Tyt̄. Non ex operibus iusticie q̄ fecimus nos: ꝫ p̄m suā misericordiaz saluos nos fecit deus p redēptionē z sanationē corp̄is z aie. z de his loquitur in euāgelio hodierno. Exiēs ih̄s de finibus thyri illius regionis vbi p̄dicauit z infirmos sanauit. z venit p sydonē p illā regionē z venit ad mare galylee inter medios fines decapoleos. i. decē ciuitatū q̄ iacuerūt circa illud mare. z cū ibi venit ad mare adducūt ei hoiem mutū z surdū. z amici eius rogabāt eum vt manū sibi imponat. z dñs misericors motus eduxit eū de turba seorsum. i. sepatim. z misit digitos in aures eius z accepit de saliua oris z tetigit linguā eius. Unde suspiciēs in celū ih̄s ingemuit. z ait illi. Effeta. i. apire. z statim apte sunt aures eius z solutū est vinculū lingue ei⁹ z loquebat recte. Et p̄cepit illis ih̄s ne alicui dicerēt. dans nobis exēplū q̄ d̄ bonis opibus nō debem⁹ vanā gloriā querere. Quanto aūt eis p̄cipiebat tāto plus p̄dicabāt. z eo magis ammirabant dicentes. Bñ oia fecit. surdos fecit audire z mutos loqui. z sic p̄z euāgeliū. Quo ad thema. Surdos fecit audire. Nota q̄ q̄tuor sunt voces q̄s dz q̄libet pctor audire. Prima vox est p̄mināti. ſcda vox est p̄dicatiū. tercia vox est clamantiū. q̄rta vox est resuscitatiū De p̄ma voce dico q̄ q̄libet pctor dz audire vocē cōminantiū. Unde ps. Vox dñi sup aq̄s deus maiestatis intonuit. Per aq̄s nota ppl̄m huius mundi. q̄ sicut aqua fluit z refluit die z nocte z nūq̄ q̄escit. ita ppl's huius mūdi vnus nascit̄ alius moritur donec reuertant in terrā. Quō aūt dñs apiat aures surdorū pctōr. p

vocē cōminantiū tanq̄ vocem tonitrui magni patet Apocal'. x. vidi angelū de celo venientē z clamantē z postq̄ clamauit septē tonitrua dederūt voces suas. Ita moraliter angelus ē xp̄s q̄ clamat pctōrib⁹ vt penitentiā agāt in hoc mūdo. z post ip̄m clamāt septē voces tonitruor. Prima vox tonitrui ē plaga huius mundi p̄ famē p̄ pestilētiā z p̄ guerras q̄ de celo emittunt ad cōminandū pctōri. Ūñ p̄s. Eteñ sagitte tue transierūt. z vox tonitrui tui in rota. Rota significat mundū q̄ mundus ad modū rote voluit in instabilitate. sagitte sue transierūt terrā tribulādo z vox illi⁹ tonitrui sonet pctōribus cōminando. vñ dicūt naturales q̄ oñs creature timent tonitruū. nā pisces vadunt ad p̄fundū maris nō se mouere audentes. bestie siluar fugiunt ad latibula. z aues se abscondunt in cauernis z scissuris petrar. ē solus miser pctōr nō audit nec timet vt fugiat a pctō. z sic patet prima vox Secunda vox tonitrui ē fraus z dolus z detractio q̄ iam totam terrā concutiunt. vnde Hieremie. ix. Omnis amicus fraudulēter incedit. De ista voce tonitrui dicit Joh̄. in Apocal'. Venit angelus de celo z emisit voces horribiles z tonitrua in terram z diuisit terrā. Ista vox terribilis est fraus z mendaciū. diuisit terrā in tres ptes. s. in iudeos: paganos z malos xp̄ianos. q̄ omnes in fraude z dolo viuūt in terra. Tercia vox tonitrui est breuitas vite. quanto magis homo debet timere talem incertitudinem vite q̄ tonitrui vocē vñ Eccl'i. xl. Substantie iniustor sicut fluuius siccabuntur z sicut tonitruū magnū in pluuia p̄sonabūt. Nam sicut tonitruū magnū dissipat pluuiā. ita breuitas dissipat oēs res temp̄ales z corpus z aiam quā possidebat. Quarta vox tonitrui ē horribilitas mortis. nam quādo videmus mori magnū vl' maiorē nobis. tunc pcutit vox tonitrui ad aures nostras dicens. Ecce sicut ille moritur tu morieris. dispone res tuas. z cum illud tonitruū pcutit z omnia membra tāgit in occultis vicz neruis. in capite sis paratus: q̄ nescis diē neq̄ horā. vñ p̄s. Dominū formida. aduer. ei⁹ z su. ipos in ce.to. Quinta vox tonitrui est iudicij p̄nitas. Nam citius venit ad nos dñs in ictu oculi tp̄e mortis. Unde in li. Hester. vidi tonitruū in somnis ita magnū q̄ capilli capitis horruerūt. Sexta vox tonitrui est iudicis strenuitas. vñ Math̄. xxv. Cū venerit fili⁹ hominis in sede maiestatis sue. Tūc sonabit vox maiestatis sue terribile verbū. Ite maledicti in ignē eternū. de isto tonitruo ait Dauid in p̄s. Et intonuit de celo dñs z altissim⁹ dedit vocem suā grando et carbones ignis. Septima vox tonitrui est penarū p̄petuitas q̄ nunq̄ habebūt finē. nā q̄diu dñs est in celo tamdiu durabit ista pena. vñ Isa. xxix. Dñs exercituū visitabit terrā infernor cuz tonitruo. vnicuiq̄ dando' ⁊m opera sua. Et hec ē vox cōminantiū qua pctōres nolunt audire vt emendent statū eor. Secūda est vox p̄dicantiū q̄ p̄dicant verbū dei. Ista assimilat voci tube. Ūñ dicit dñs p̄ ꝓphetā Isaiā p̄dicantem Isa. lviij. Quasi tuba exalta vocē tuam z annūcia populo meo scelera eor. Ite Joel'. ij. Canite tuba in syon. cōuocate cetū. i. turbā. Hui⁹ legim⁹ figurā Numeri. x. Dixit dñs ad moysen q̄n nō habuerunt campanas. Fac tibi duas tubas ꝓpter quatuor causas. Primo q̄n pp̄s debet pugnare cō inimicos tunc tubis facies clangorē vt pp̄s animet. Scdo q̄n pp̄s debz venire ad festū tūc fac sonū vt pp̄s veniat ad officiū dei. Tercio q̄n vis aliq̄d pp̄o intimare q̄d facere debeāt aut vitare. Quarto q̄n reus debz mori p̄ suo delicto tūc fac populū ꝓuocari. Ita spūaliter p̄dicator verbi dei debet hr̄e duas tubas. vna ē p̄dicatio. secūda est sancta vita: vt q̄d ore p̄dicat exemplis ostēdat z illas tubas debz hr̄e ꝓpter q̄tuor causas. Primo ad vocandū populū ad bellū spūale vt animēt pusillanimes i bonis opibus vt virilit pugnēt cō mundū dyabolū z ꝓpriaz carnē. Secūda vt pp̄s se p̄paret ad festū futur eterne glorie. Nā si aia peccatrix ibi venerit nō habēs vestē nuptialem audiet a rege eterno illud Math̄. xxij Quō huc intrasti vbi ē vestis virtutū quā tibi cōmisi in baptismo. vñ sequit. Ejicit i tenebras exteriores Tercio debz hr̄e p̄dicator vocē tubalē in p̄dicando vt cōuocet populum z dicat q̄d debeat vitare z operari Quarto q̄n reus debebat occidi tūc tuba clangebant Ita p̄dicator debz tuba vocis sue clamare. reum. id est peccatorē eternaliter dānari nisi agat penitentiam. et sic patet secūda vox. Tercia vox est clamantiū. Nazor vox pctōr clamantiū est diuersa z multiplex. z specialiter quīq̄ voces peccator. versus. Clamāt ad dominū de terra crimina quinq̄. Usura sodoma merces homicidaq̄ ꝓda. Primo clamat ꝓ vindicta vsura q̄ a pauperibus exigit iam aliqui exponūt pecunia pauperibus accomodando. melius esset q̄ reciperent a iudeis qui tm̄ in ebdomada reciperent de vna marca vnū denariū. ē xp̄ianus vsurarius accipit soli dū. vnde vsura in antiqua lege erat ꝓhibita. p̄s. Qui pecuniā suam nō dedit ad vsuram. z munera sup̄ innocentes nō accepit. Cum esū paupes ita tribulātur tūc clamor ad dñm vadit. Ūñ Isaie. xix. Clamabūt ad dñm a facie tribulantis z mittet eis saluatorem z ꝓpugnatorē q̄ liberet eos. Secundū peccatū clamās ad dñm est homicidiū z clamat p̄ vindicta. Und̄ ait dñs ad Cayn Gen̄. iiij. Ubi est frater tuus abel quia vox sanguinis eius clamat ad me de terra q̄ aperuit os suū z accepit sanguinē eius. Maledictus sis sup̄ terrā. Nā homicida peccat occidēdo ō omnē creaturā. nam hō est dignissima creatura omniū creaturarū z dñs totius terre: vt patet in p̄s. Omnia subiecisti sub pedibus eius z̄c. Et ois creatura clamat ō homicidā ꝓ vindicta nisi agat penitentiā. z deus descēdit z vindicat. nam ꝓhibuit homicidiū in. x. p̄ceptis. z sic clamat vox sanguinis. nisi sanguis xp̄i clamaret p̄ misericordia sicut apl's. Sicut sanguis humanus clamat p̄ vindicta. ita sanguis xp̄i p̄ misericordia. alioq̄n deb⁹ iaz destruxisset totū mundū. ita miserabiliter fundit iaz fundit sanguis humanus p̄s. Effuderūt sanguinē velut aquam in circuitu. Terciū peccatuz clamat voce sua z est merces retenta. Ūñ Jaco. v. Merces operiox q̄ messuerūt terrā retenta ē eis. clamat ad d̄ z clamor eius in aures dñi sabaoth introiuit. Quartū peccatū q̄d voce sua clamat est oppressio vidu orphanor. Eccl'i. xxxv. Dñs nō despiciet p̄ lor viduar z orphanor. Nā si leseris eos ment et clament. talis clamor ascēdit vsq̄ ad celū et dñs exaudiet z vindicabit. Quintū peccatū clamans est mutū z luxuria inordinata q̄ iam regnat p̄ totum mundū. Ūñ Gen̄. xvij. dixit dñs ad abraam. Clamor sodome z gomorre multiplicatus est nimis z peccatū eor aggrauatū est. descendā z delebo eos. Et sequitur. Pluit dñs sup̄ sodomā z gomoram sulphur et ignem. Sed heu iam totus mūdus venit ad talē statum quicq̄d clamant hec quinq̄. s. sanguis human⁹. vsura. sodoma. merces retenta z vox p̄dicantiū z cōminantiū. boies surdi sunt z nō curant ex q̄ istas voces clamantes nō curāt optet eos audire quartā vo

obediētia ℓ seruā cōsecra.

ē vicz resuscitantiū q̄ sequit. Quarta vox ē resuscitantiū. hec vox ē valde horribilis. Clamat nāq; xp̄us ad modū leonis q̄ nos resuscitabit. Nā leo q̄n parit filios suos mortui sunt. tūc p̄ma die clamat. scd̄a die clamat ⁊ tercia die audiūt ⁊ resurgūt. ita xp̄us clamauit p̄ma die sue p̄dicationis ⁊ nō audiuim⁹. clamauit secūda die in cruce et nō audiuim⁹. ⁊ clamabit tercia die vicz in die iudicij ⁊ optet nos audire siue volum⁹ siue nō. Itē clamat vox angelor. Surgite mortui venite ad iudiciū. vt p̄z in euāgelio Math. Mittet filiꝰ hominis angelos suos ⁊ colliget a quatuor ptib⁹ mūdi. ⁊ tūc surdos faciūt audire. naz alij q̄ sunt si possent obstruere aures libēter facerēt. ⁊ illud optet p̄ qđ nullū ē remediū. tūc plangēt se oēs tribus terre. vñ Isa. xxvj. Expgiscimini ⁊ vigilate q̄ dormitis in puluē terre. Ergo ad thema. surdos fecit audire ⁊ mutos loq̄.

Dñica. xiij. Sermo. liij.

Beati oculi qui vident

q que vos videtis Luce. x. Dicit enī in rerum natura q̄ aquila solē in splendore suo clarissimis oculis suis clare intuet ⁊ nō reuerberat oculos. quātomagis verus sol deus oculos mētis p̄t delectare ⁊ suauitatē cordis inducere. ⁊ ad hoc faciendū tria requirunt q̄ oculis naturalib⁹ delectationē inducunt. Primū ē q̄n res quā videt ocul⁹ sit speciosa ⁊ delectabilis tūc oculus delectat. Scōm ē q̄n medium deducens visum fuerit clarū. qz in medio tenebraz nō p̄t clare res speciosa intueri seu dirigi ad clarā rem. ideo bō babēs debiles oc̄los nō p̄t sustinere lucē. Ita tria sunt q̄ oculos mētis delectāt. Primū est ree ꝑ speciosa q̄ ē ipe de⁹. vñ p̄s. Speciosus forma p̄ filijs hominū. Secundū mediū ē p̄timus q̄n bō inspicit p̄timuz ⁊ pulcrā imaginē tūc ē tāq̄ mediū q̄ dirigit oculus ad deū cognoscendū. vt p visibilia ad amorē inuisibiliuz inducamur. Terciū quasi clarus visus ē cognitio deitatis mediāte fide. q̄uis enī ocul⁹ exterior deū sicut ē nō videt. fide tn̄ ocul⁹ cordis ip̄m videt ⁊ ip̄m clarevidebit in futuro sicut ē. ⁊ hec tria ostendunt in h̄ euangelio. Dixit ihs discipulis suis. Beati oculi q̄ vident q̄ vos videtis. vicz deū in humanitate. Nā ego dico vobis q̄ multi ꝓphete ⁊ reges desiderabant videre q̄ vos videtis. s. xp̄m filiū dei de virgine natū. ⁊ audire eius doctrinā quā vos auditis. ⁊ nō audierūt aurib⁹ corpalibus. ⁊ cū hec diceret. Ecce quidā legispitus. i. doctor in lege tentans eū dixit. Magister q̄d faciēdo vitā eternā possidebo? At ille dixit. In lege q̄d scptū est. Quō legis? Ille rn̄dens Diliges dn̄m deū tuū ex [illegible] corde tuo. ⁊ ex tota anima tua. et ex omnibus viribus tuis. et ex omni mente tua. ⁊ p̄timum tuum sicut [illegible]m. Dixitq; illi. Recte rn̄disti. hoc fac ⁊ vives. Ille [illegible]utē volens iustificare seip̄m dixit ad iesum. Et q̄s [illegible] p̄tim⁹. Suscipiēs autē iesus dixit parabolā. Hō [illegible]dā descendebat ab irl̄m in iericho ⁊ incidit in latrones q̄ etiā despoliauerūt eum. ⁊ plagis impositis abierūt semiuiuo relicto. Accidit aūt vt sacerdos quidā descenderet eadē via. ⁊ viso illo preteriuit. Silr ⁊ leuita cū esset secus locū ⁊ videret eū ptransijt. Samaritanus autē iter faciēs venit secus eū ⁊ vidēs illū misericordia motus ē. ⁊ appropiās illi alligauit vulnera eius infundēs oleū ⁊ vinū: ⁊ imponēs illū in iumentū suū. duxit in stabulū ⁊ curā eius egit. Et altera die ptulit duos denarios ⁊ dedit stabulario ⁊ ait. Eura illi⁹ habe ⁊ qd̄cūq; superogaueris ego cū rediero reddā tibi. Quis horz inter sacerdotē leuitaz ⁊ samaritanū tibi videt p̄timus fuisse illi q̄ incidit in latrones? Et ille dixit. Qui fecit misericordiam in illū. Et ait illi ihs. vade ⁊ tu fac silr. ⁊ sic patet euangeliuz. Ista pabola est q̄ ad genus humanū. Homo vulneratus inter latrones ē genus humanū qđ cecidit p peccatū primorum parentū ⁊ iacuit extra viā spoliatus oīmbus virtutibus. ⁊ venit sacerdos. i. ꝓphete ⁊ sacerdotes q̄ eum sanare nō possunt. leuite fuerunt de illis q̄ sub sacerdotibus fuerūt ⁊ seruiebāt in templo dei q̄ nō poterant curare ⁊ venit samaritanus. i. xp̄us ⁊ infudit oleū misericordie ⁊ vinū pietatis ⁊ sanauit genus humanum. Ergo quo ad thema. Beati oculi q̄ vident q̄ vos videtis. s. xp̄m in humanitate in ip̄m credendo nō soluz oculis corpalibus q̄bus ipi iudei eū viderūt. ⁊ oculis mentis ip̄m ꝓtemplando ⁊ illū sequēdo. Ergo Beati oculi ꝛc. Nota q̄ oculi iusti hois quatuor debēt videre. Primo ad fundendū lachrymas ad purgandū p̄timū delictū. Secūdo debēt videre bona exempla p̄timi ad imitandum. Tercio dn̄t videre pulcras creaturas ad laudandū deū. Quarto debent videre celestia ad exorandū deū. Primo dico q̄ oculi iusti hois debent videre vt fundāt lachrymas ad purgandū p̄timū delictū. vñ p̄s. Exitus aquaz deduxerūt oculi mei. qz nō custodierūt legē tuā dñe. Nā sepe hō offendit deū oculis videndo illicita. de q̄bus cadit hō in ꝓscientia ad ꝓsensum pctōz. Huius legim⁹ figurā. ij. Regū. xj. q̄ dauid post meridiē deambulabat in aula sua et vidit pulcrā mulierē vxorē vni⁹ militis ⁊ ex aspectu pculoz cecidit p ꝓsensum in peccatum mortale. Et illud postmodū deleuit p lachrymas p ꝓfessionez ⁊ satisfactionē. ido dicit in p̄s. Per singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratum meū rigabo. Cū deus p peccatū offendit. p lachrymas reconciliat. Hui⁹ figuraz legim⁹ Gen. viij. Terra erat ita cooperta cum peccatis hominū q̄ deus dixit penitet me fecisse hominem. Venit igit inundatio aquaz ⁊ purgauit totā terraz ⁊ lauit eam ab oīmbus immundicijs eius ⁊ octo boies qui fuerūt in archa illos de⁹ benedixit ⁊ posuit arcuz in signū misericordie in nubib⁹ celi. Et columba venit ad noe postq̄ mundata erat terra ⁊ portauit ramū virētibus foliis in ore de arboꝛe oliuarū. Ita mortalis homo offendit deū p visum suoz oculoz ꝓpiscentia mala auaricie. luxurie ⁊ superbie. Ita dn̄s p̄t bene dicere. Penitet me fecisse hominē pctōrez. ⁊ cū venit diluuiū aque lachrymaz. tunc excussis omnib⁹ peccatis deus reconciliabit: ⁊ arcū federis. i. misericordiam ponit inobis. tunc saluat in archa ꝓscientie octo psone. id ē octo beatitudines. ⁊ columba. i. gratia spiritussancti venit in archam ꝓscientie portās pacem ⁊ spem vite eterne. ⁊ aqua lachrymaz purificat illa que ocul⁹ ab extra vidit ⁊ maculauit. Vñ Hieroñ. sup Math. Sicut post vehemētes motus aeris aer purificat ⁊ terra fecundat: ita post lachrymaruz pluuias serenitas mentis inducit. Et sic patet primū q̄ oculi iusti hois vident ꝓscientiā immundaz ⁊ fundūt lachrymas ad purgandū. Scōo dico q̄ oculi iusti hois videt bona exempla p̄timi ad imitandum. vñ Prouerbioꝛ. iij. Oculi tui recta videāt ⁊ silia faciāt. ⁊ multi sunt q̄ vertunt magis oculos ad vana hui⁹ mūdi videnda ⁊ inde anima sepe maculat. vt3 gen. xxxiij. in figura. Jacob venit cū familia sua de mesopotamia p terrā gētiliū ⁊ dixit ad pueros suos ⁊ ad familiā suam. Mundatis simul. ⁊ null⁹ se absentet nec mittet societatem nostrā. ⁊ pulcra puella filia eius Dyna noie exiuit de societate vt videret mulieres ⁊ vanitates regionis il-

lius.cū videret filiā ꝓncipis gentiliū apꝑhendit puellā ⁊ violauit eā. Ita moraliter nos sumꝰ in via ꝙ quā tendimꝰ ad patriā nostrā.iō optet nos manere in via recta ⁊ iusta.vñ Deutro.v. Nō declinabitis neq; ad dexterā neq; ad sinistrā.ꝙ ꝙ viā quā ꝓcepit dñs deus vester ambulabitis. Sed sunt multi q̄ dimittūt societatē bonā.i.vitā sanctoꝝ q̄ suis bonis opibus meruerūt tenere viā vite.ꝙ iā vertūt oculos ad vana bꝰ mūdi.qđ videſ dyabolꝰ capit aiaz maculat ⁊ ꝓuat eā vtute ac ducit ad ꝓfensum pctoꝝ. sicq; misera aia ambulat post mortē nec veniet ad patriā cū electis. Hiere. ix. Heu heu mors intrauit ꝙ fenestras. Fenestre sunt oculi ꝙ q̄s vadit ad animā aut mors aut vita.iō claudaſ dyabolo ⁊ apiaſ xp̄o. Tercio dico q̄ oculi beati videt̄ creaturas q̄s deꝰ creauit nobis ad vtilitatē ⁊ sibi ad laudē ⁊ honorē.vñ ps. Videbo celos tuos opera digitoꝝ tuoꝝ.lunā ⁊ stellas q̄ tu fundasti ⁊ illas debēt videre boni bois oculi vt laudent creatorē in creaturis. que creature sunt velut speculum in que relucet potentia patris.sapiētia filij. bonitas spiritussancti. Añ.j.Coꝝ.xiij. Videmꝰ nūc ꝙ speculū ⁊ enigmate. ⁊ post hāc vitā facie ad faciē.ꝙ oculi auari bois vident creaturas vicz domos pulcras possessiones.animalia.agros.vineas ⁊ desiderāt ⁊ optāt ⁊ cogitāt statim in corde suo. Utinā illa res esset tua. ⁊ hoc ē maximū peccatū qz dr̄ in ꝓceptis dñi. Nō cōcupisces rem ꝓximi tui iniuste.sicut fecit achab rex isrl̄. vtz.iij. Regū.xxj. Vidit vineā pulcrā q̄ erat vni⁹ q̄ dicebaſ Naboth ⁊ misit ꝙ eo et dixit. Da mihi vineā tuā q̄ noluit cōsentire ꝓpter hoc fuit lapidatꝰ. ⁊ peccauit ille rex mortaliter ꝙ visum ⁊ dānatus ē eternaliter. Qz autē oculi bois auari oia q̄ videt̄ ꝏcupiscūt legimꝰ figurā: Zach.v. vbi angelus dñi ostendit zacharie mulierez sedentē in amphora q̄ habuit oculos videntes in vniuersam terrā.tandē venit angelꝰ ⁊ posuit sup os amphore talentū plumbi venerūt due mulieres habētes alas milui ⁊ duxerūt amphorā cū muliere in terram sennaar ⁊ posuerūt eam ibi. Ita moraliter mulier sedēs in amphora cuiꝰ oculi sūt in vniuersa terra ē auaricia cui nō sufficit qđ hz.ꝙ desiderat oia q̄ videt i vniuersa terra. Talentū plumbi qđ posuit angelus sup os amphore ē positū in signū impietatis: qz auarus ē impiꝰ claudit̄ os eiꝰ ad ꝓrandū ꝙ gra diuina. Añ ps. Muta fiant labia dolosa ⁊ claudit̄ cor ad cōpatiendū ꝓximo ꝙ venerūt due mulieres habētes alas milui.i.auiditas in acquirēdo et austeritas in possidēdo tanq̄ miluus rapiēdo q̄cq̄d oculi videt̄ hec tollēt eū de terra viuentiū ⁊ ꝓducent ad terrā morientiū. Unde Math.xxij.ligatis manibꝰ ⁊ pedibꝰ ꝓicite euz in tenebras exteriores.ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Ergo quo ad thema. Beati oculi q̄ nō ꝏcupiscūt rem ꝓximi.ꝙ videtes creaturas laudāt creatorē. Quarto dico q̄ oculi beati bois desiderāt eternā gloriā. Naz videmus q̄ oculi beatoꝝ iustoꝝ solent leuari ad celū vñ possunt diuinā gratiā expectare. vnde ps. Leuaui oculos meos in montes vnde veniat auxiliū mihi. ꝙ multi sunt q̄ magis leuāt oculos vt videāt honores huiꝰ mūdi q̄z honorē celi.cū tamē honores huiꝰ mūdi cito trāseant. Unde romani depingebāt honorē huiꝰ mūdi in templo appollinis ad modū homis habētis rosam in dextra.liliū in sinistra.supra solsequiū. infra absintbiū. ⁊ scripserūt supra imaginem. leuate ⁊ qđ significat ꝓsiderate. Nā hō cū ē in honore huiꝰ mundi floret vt rosa delitijs ⁊ diuitijs. ꝙ de vespe.i. tpe mortꝝ aduersitatis aresćet ⁊ ab oīb⁹ vilipendit̄ vt rosa arida q̄ ꝓicit̄ cito cū arida ē. Ita in sinistra lilium albū cū suis foliis.nā liliū bene redolet vt bonū dat odorē dū floret.ita gra bois cū ē in honore mūdi.ꝙ q̄ folia cadūt cito fordescūt ita cū bois bonor cadit et aduersitas ⁊ mors venit: tunc cito bonor ⁊ vires fordescunt. Itē solsequiū supra in signū q̄ solsequiū habet talē naturā q̄n sol oriť aperit̄ ꝙ duz sol recedit ⁊ occidit claudit̄. Ita fortuna ⁊ bonor mūdi cū sol ꝓsperitatis aduenit ⁊ oriť apit hō oculos ⁊ videt cūcta placentia sibi: ꝙ cū sol occidit.i.cum mors venerit statim oculi claudunt̄: ⁊ tunc nihil videt nisi tenebras ⁊ claudit̄ in sepulcro. Itē inferi⁹ absintbiū in signū q̄ oīs delectatio mundi mō est dulcis in pctis: ⁊ erit amara post hanc vitā. Isaie.xxiij. Erit potio amara bibentibus illā: blande ingredit̄ ꝙ erunt eius nouissima quasi absintbiū. Itē psal. Fel draconū vinum eo. ⁊ ve.as. in. Ergo ad thema. Beati oculi q̄ videt; trāsitoria vana ⁊ despiciunt: ⁊ celestia appetunt et cuz deo eternaliter gaudent.

Dominica.xiij. Sermo.lv.

Aus illorū vt vidit qz

v mundatus ē. regressus ē magnificās deum: Luce.xvij. Nihil vtilius homini quo ad animā nisi gratia diuina. Nō ē quasi mortis imago: et q̄si vas vacuū ⁊ fractū. vñ ps. Factus sum tanq̄ vas ꝓditū: ⁊ in alio psal. Tanq̄ vas figuli ꝓfringes eos. iō ait Paulus. Gratia dei sum id qđ sum. Nā multi habuerūt sanitatē corpis sine gra dei ⁊ perierūt ⁊ sic gra valet sup omia ad salutē anime: ita sanitas corpis valet boi ⁊ vtilius ē oibus diuitijs mundi. Ergo dicit cabo. Eger dives habet numū ꝙ nō habet ipm. Si homo ꝙ esset infirmus q̄d sibi valeret aurū ⁊ argentuz terre vilis. Ad sanitatē obtinendam tria sunt necessaria. Primo sapienti medico suā infirmitatē ostendere Añ Eccli.xxxviij. Altissimꝰ creauit medicinā ð terra ⁊ vir prudens nō abhorrebit eam. Scdm est precepti medici obseruare: si infirmus nollet obedire medico ipm curare nō posset. vñ Greg. Ipe se interimit q̄ ꝓcepta medicoꝝ negligit. Terciū ē sanitatis bñficium medico reddere. vñ Bern. Ingratitudo ē vetus exurens ⁊ exiccans omnē fontē gratie. De bis beneficijs xp̄i circa curationē leprosoꝝ legit in boc euangelio. Cū iret ihs in irlm trāsibat ꝙ mediā samariā q̄ fuit regio gentiliū iuxta regionē galylee. ⁊ cū intraret in quoddā castellū occurrerunt ei decē viri leprosi q̄ audierunt q̄ ihs illuc veniret ⁊ ipm ibi expectabant extra portā castelli in monte. Cū autē dns venit cuz discipulis surrexerūt leprosi ⁊ steterunt alonge nō audētes sibi appropinq̄re ⁊ leuauerūt vocē dicētes. Ih ꝓceptor miserere nr̄i. q̄s vt vidit misericordia motus bi ꝓximū ē misereri. dixit eis. Ite ⁊ ostendite vo[illegible]er doctib⁹: ⁊ factū est dum irent mundati sunt. T[illegible]au tē ex illis vt vidit qz mūdatus regressus ē [illegible]agna voce laudis laudās deū: ⁊ cecidit in fac[illegible] terram ante pedes ihesu gras agēs. Et hꝰ erit samaritan⁹. Rñdens autē ihesus. Nōne decē mundati sunt: ⁊ nouem vbi sunt? nō ē inuentus q̄ rediret ⁊ daret gloriam deo nisi hꝰ alienigena.i.ab extra veniēs. et ait illi ihs. Surge ⁊ vade: qz fides tua saluū te fecit: ⁊ sic ꝙ euangelium. Nota ꝙ quatuor modis.i.quatuor de causis mūdaſ aliq̄ res. Primo mundaſ corpꝰ vt fiat sanius. secundo mundaſ dom⁹ vt fiat mundior. tercio mūdatur frumentuz vt fiat purius. quarto mundaſ facies vt fiat clarior. Primo dico q̄ corpus mundaſ vt fiat

sanius p medicinā laxatiuā vt ꝓz de medicis. Quando em̄ mali humores veniūt in corpus bois inde infi cit corpus z inde sepe maculatur z inde qñq; lepro si tas generat. Debet igitur malos humores in se p ber bas amaras purgare. Ita bō sepe spūaliť in aia ma culať p malas cogitationes p mala ꝟba z malas opa tiones z inde corā angelis aia sordet sicut lepro sus de spicit z ejcit. Debet aūt talis aia sentiēs se grauataz malis humoꝛib⁹ pctoꝝ querere medicū misericordē z offerre illi sicut lepro si solebāt in veteri lege. De q̄ le gim⁹ Leui. xiij. Q̄n em̄ lepro sus bō mundabať a le pra offerebat duos passeres viuos. Et tunc sacerdos accipiens illos passeres iuit cū lepro so in flumen aq̄: z vnū occidit in vase terreo mis cut sanguinē cū aq̄ z babebat aspꝛsoꝛiū de ligno cedrino z ysopo. ligabatur passer vn⁹ filo coccineo ad modū aspꝛsoꝛij z aspgebat septies lepro sum cū illa aqua admixto sanguine pas seris interfecti z ali⁹ passer dimittebať in agrū volare Ita moraliter pctoꝛ est lepro sus in aia. q; sicut lepro sus fuit abiectus in antiqua lege. vtz Leuiti. xiij. Qui fuerit lepro sus inter vos ejciebať extra ciuitatē vel ca strū. Ita pctoꝛ in aqua ejciebať tpe mortis extra castrū vl' ciuitatē celestē. Sentiēs pctoꝛ se lepro sum debet se ostendere sacerdoti in cōfessione suā infirmitatē dete gendo z ꝺz offerre duos passeres. i. contritionem cor dis z satisfactionē opis tūc sacerdotes accipiūt aſper soꝛiū de ligno cedrino sancte crucis passionis xp̄i i ad iutoꝛiū p absolutione q; xp̄s p nobis in ligno satisfe cit. ysopo. i. būilitate z circūligat z aspgit cū aqua vi ua z sanguine xp̄i quē p nobis septies effudit. Nam p nostris pctis voluit septies sanguinē fundē vt nos lauaret a peccatis vt dicit Joh̄. in Apocal'. Qui dile xit nos z lauit nos sanguine suo a peccatis nr̄is. Pri mo effudit sanguinē in circūcisione. secūdo in flagella tione. tercio in coꝛonatione. quarto in manuū pforati one. quinto in pedis dextri infixione. sexto in sinistri pedis claui incussione. septimo in lateris lancee mili tis aptione de q̄ exiuit sanguis z aqua vt in euāgelio Joh̄. Unus miles noie longin⁹ latus ei⁹ aperuit lācea: z cōtinuo exiuit sanguis z aqua in remissionē pctoꝝ: vt nos lauaret ab oīni pctō corpis z anime. ḡ quo ad tbema. Mundat⁹ ē z regressus ē magnificās deū Se cundo dico q; aliqua res mundať vt fiat mundioꝛ si cut dom⁹ a sordib⁹ p scobā. ita mundať dom⁹ cōscien tie vt fiat habitatio xp̄i. Sicut em̄ videmus q; ancilla purgat domū z oēs immūdicias ꝓgregat aī ostium. z cū pala ꝓjcit aī ostiū. ita bō ꝺz ꝓgregare oīnes sor des pctoꝝ z ejcere extra domū cōscientie cū pala cō fessionis. sicut fecit Dauid q̄ dixit. In corde meo me atus sum z exercitabar z scopebā spīm meū. Qui⁹ ndatiōis legim⁹ figurā Antiochus ꝓnceps militie templū z erexit ydola z cogebat ppl'm vt ado ra ꝫ dixit Judas machabeus. Melius ē mi bi m ello q; videre mala gentis nr̄e. z pugnauit ē eū z vic z intrauit templū z eiecit ydola z purga uit domū dei. z fecit altare nouū z obtulit sacrificiuz: z pstrauit se in terra oās ne ampli⁹ inciderēt in tan tas tribulationes q; sic templū immūdareť. Ita mo raliť Antiochus. i. dyabol⁹ intrat templū cordis nr̄i z facit inde templū idolorū qñ ibi fit auaricia: luxuria. gula q̄ sunt ydoloꝝ fuitus. sicut dr̄ Balť. v. Sed ani ma deuota hoc ꝓsiderās q; de domo ꝓscie q̄ debet eē dom⁹ dei facta ē dom⁹ idoloꝝ dicat cuz iuda macha beo. Meli⁹ ē mihi moꝛi in bello spūali pugnādo con tra vicia q̄ videre tanta vicia in domo ꝓscie. z sic pu gnet ꝑ anthiochū. i. dyabolū vincendo z domū mun dat p scobā ꝓfessionis z se ꝓsternere debet aī faciem dei oratio dicēs. Ne vnq; ampli⁹ dom⁹ ꝓscie mee im mundeť et sic ꝓz scōm q; dom⁹ mūdať vt fiat mundi oꝛ. Tercio dico q; aliqua res mundať q; fiat mūdioꝛ id ē purioꝛ sicut frumētū a palea. Nā videm⁹ q; quā do frumentū ē imundū a paleis. tunc p flagellū dn̄ cō teriť z mundať: ita aia bois qñ ē imunda a pctis de bet se p flagellationē. i. castigationē dn̄ mūdare. q; q̄e q̄d bō patiēter sustinet et seip̄m flagellat hoc nō susti nebit i purgatorio. Unde legim⁹ q; romani depingebāt pniam vt bō nudus tenēs in manu flagelluz ferreum cū quatuoꝛ folijs. In p̄ folio scribebať plango. In se cūdo dico. in tercio. volo. in quarto facio. Ita spūaliť depingiť mūdatio aie p flagellū vt bō nudus in signū q; sicut in boie nudo nihil latet. ita penitēs ꝺz oia pec cata sua ꝓfiteri: q; nō ꝓfitenti z nō reuelāti minať do min⁹. Naum. iij. dicēs. Reuelabo pudenda tua in fa cie tua corā oibus i dic iudicij. Itē depingebať cū fla gello. q; sicut p flagellū purgať triticum ita castigatio mūdat aiam. Hoc flagellū habuit quatuoꝛ folia. In p̄ scribebať aureis lr̄is plango in signū q; volēs mun dare aiam ꝺz plangere. vñ ps. Lauabo p singulas no ctes lectum zc. i. ꝓsciam meā. In scdo dico i signū q; q; vere penitēs ꝺz dicere ꝓpria pctā z nō aliena. Un de. Dic tu ꝓpius pctā tua z iniq̄tates tuas vt iustificer] In tercio volo q; q̄ vult mundare aiam suā debz ba bere voluntatē q̄cq̄d sibi a sacerdote iniungať q; illō velit facere. In quarto scribebať facio. q; vere peni tēs volēs mundare animā suā ꝺz facere vt flagellatō pnie rñdeat culpe. ita aia purgať p flagellationē pnie Itē videm⁹ q; aur⁹ ꝓbať p ignē vt fiat puri⁹: sic ani ma bois p ignē tribulatiōis. ps. Igne me examinasti. Nam qñ aurifaber aur⁹ ꝓbat p ignē q̄diu ibi fuerit immūdicia in igne fumū emittit. ita q̄diu bō ē ipatiens z murmurat ꝺ ignē tribulatiōis. aia nō est mū da. ℔ qñ patiēter sustinet tūc ē mūda. Itē ait Jaco. in cano. ca. j. Beat⁹ vir q; suffert tentationē qñ cū ꝓba tus fuerit accipiet coꝛonā vite quā repꝛomisit de⁹ dili gentib⁹ se. Et Sap̄. iij. Tanq̄ aur⁹ in fornace ꝓbauit illos. Et sic ꝓz ꝫcīū q; aia mūdať sic triticū p flagellū. Quarto dico q; facies mūdať vt fiat clarioꝛ a macul eā deturpātibus. Un qñ aia ē sine pctō tūc ē pulcra ℔ macule diuerse deturpāt eam. Un ꝓquiriť Hieremi. Uermes ascendūt sup terrā. facies eaz facies cōbu ste. Videm⁹ nāq̄ qñ boies ferialib⁹ dieb⁹ laboꝛāt in domo maculāt facies eoꝝ z iō habēt specula añ ostia vñ qñ domū exeunt ad solennitatē. tūc specula inspi ciunt si aliqua macula in facie appareat vt illā deleāt Ita moraliť bō exñs in hoc mūdo tāq̄ i domo labo rās diuersimode. z añq̄ exeat de domo coꝛpis videat speculū ꝓscie sue diligēter an aliq̄ macule ibi fuerint. z si aliq̄d ibi fuerit qđ oculos diuine maiestatis offen dat. deleat z mundet in aqua ꝓtitionis. vñ legimus Judith. xij. q; ipa iudith volēs liberare ppl'm suuz vt placeret ꝓncipi z vt inueniret gratiā. in ꝓspectu ei⁹ la uit faciē in fontib⁹ bethulie. z sic facta pulcra placuit pncipi. ita q; mādauit oibus subditis suis dicēs eis Dimittite eā libere ire vbicūq; voluerit z sic de mane veniēs ad portas ciuitat⁊ dixit. Aperite portas q; no bisc̄ ē de⁹. Ita z nos qñ aia bois ē obsessa p diuersa tentamēta z pctā volēs ppl'm suū liberare. i. volunta tē memoriā z intellectū q̄ sunt ppt's aie ꝺz faciē lauare in fonte lacꝛymaꝝ vt placeat altissimo pncipi. z tunc ꝓnceps mādat suis subditis. i. dyabolis q̄ obedi

ant mandatis eius dicēs illis. Dimittite eā libere ire q̄e mortis ad portā ciuitatis eterne. ⁊ tūc aia veniēs ad portā ciuitat⁊ eterne dicit. Aperite mihi portas q̄ nobiscū ē deus. vñ Hiero. O lachryma būlis tua est potētia tuū ē intrare regnū. añ tribunal tu secure stabis ⁊ quicq̄d petieris obtinebis accusantib⁹ inimicis silentiū imponis. magis dyabolū crucias q̄ pena iferni. ⁊ quāto lachryma ē maioris amaritudinis tanto magis facies purificat. Ergo quo ad thema. Unus illorum vt vidit ⁊c.

Dñica. xv. Sermo. lvj.

Onne anima plus est

n q̄ corpus Math. vj. Scōm phm cū ꝓriorū ꝓrij sunt effectus vt calidi ⁊ frigidi q̄ sūt effectus cōtrarij. sic eoꝝ opationes sunt ꝓrie. Ita sollicitudo circa tpalia bꝫ tres malas ꝑditōes. Prima cōditio mala ē q̄ bꝫ mentē affligere sollicitudo temporalis sicut spina vñ dr Math. xiij. Qd cecidit int spinas fructū nō dedit. vñ Eccles. j. Vidi cuncta sub sole ⁊ ecce vanitas ⁊ afflictio spūs. Secūda ꝑditio mala ē sensuū ⁊ intellect⁹ sapiētie destructio. Jdo quidā phōs vadēs ad scolas athenis ꝓiecit oēs pecunias et oēs occupationes tpales deposuit vt posset eo melꝰ sapientiā inuestigare. Tercia mala cōditio ē animā a deo elongare ⁊ dei obliuisci. vñ Hiere. ij. Popul⁹ meus oblit⁹ ē mei dieb⁹ innumeris ꝓpter sollicitudines tpales. Sꝫ sollicitudo circa spūalia bꝫ tres bonas cōditiones circa animā ꝓrias ꝑmis. Prima ē bona sollicitudo spūalis. q̄ in his bō ꝓsolat. vñ Eccls. ij. Vadā ad spūalia ⁊ affluā delicijs. Secūda bona cōditio spūalis. q̄ sollicitudo spūalis intellectū illuminat in viā dei animā deducēdo. vñ in ps. Accedite ad eum ⁊ illuminamini ⁊ facies vre non ꝓfundent. Tercia bona ꝑditio ē q̄ viuūt cū deo sollicitudines spūales. vñ apls. j. Cor. vj. Qui adheret deo vnus spūs ē cū illo. Ergo dauid in ps. Mihi adherere deo bonū ē ⁊ ponere in deo spem meā. Et ido dñs ꝑmendat illos q̄ preponunt sollicitudinē spūalem sollicitudinib⁹ tpalib⁹ ⁊ magis eligunt seruire deo q̄ dyabolo ꝑ auariciam. ⁊ hoc dicit in hoc euangelio. Dixit ihs discipulis suis. Nemo pōt duob⁹ dñis seruire. aut enī vnū odio habebit ⁊ alterū diliget. aut vnū sustinebit ⁊ alterū contemnet. Sic vos deo nō potestis seruire ⁊ mammone. qui est deus pecunie vel auaricie. ideo dico vobis ne solliciti sitis anime vestre q̄d manducetis neq̄ corpi vro q̄d induamini. Nōne anima plus est q̄ esca ⁊ corp⁹ plꝰ q̄ vestimentū. Respicite volatilia celi que nō serunt neq̄ metunt. neq̄ cōgregant in horrea: ⁊ pater vester celestis pascit illa. Nōne vos magis pluris estis illis Quis autē vestꝝ cogitans pōt adūcere ad staturā suam cubitū vnum? Et de vestimētis quid solliciti estis Cōsiderate lilia agri quomō crescūt. nō laborāt neq̄ nent. Dico aūt vobis. q̄m nec Salomō in oī gloria sua coopertus ē sicut vnū ex istis. Si enī fenum agri. qđ ē hodie ⁊ cras in clibanū mittit de⁹ sic vestit quā. tomagis vos minime fidei. Nolite ergo solliciti eē dicentes. Quid manducabim⁹ aut q̄d bibem⁹ aut quo cooperiemur? hec enī oia inquirunt gentes. Sicut ei pater vester q̄ bis oībus indigetis. Querite ergo p̄mū regnū dei ⁊ iusticiā eius ⁊ hec oīa adūcient vobis. ⁊ sic patet euangeliū. Ergo quo ad thema. Nōne anima plus ē q̄ corpus. ⁊ hoc ꝓpter quatuor causas. Primo ꝓpter inicium creationis. scōo ꝓpter officiū vocationis. tercio ꝓpter pciū redemptionis. quarto ꝓpter p̄miū ad qđ est vocata. Primo dico q̄ aia plus est curanda q̄ corpus ꝓpter initiū creationis. Nam p̄mo die lucē. secūdo die celū creauit ⁊ terram. tercio die arbores ⁊ plantas. quarto die solē ⁊ lunā ⁊ stellas quinto die pisces ⁊ volucres ⁊ bestias terre. Tūc beata trinitas dixit. Faciam⁹ hominē ad ymaginē et similitudinē nostrā q̄ ad anima. Nam sicut sigillū imp̄mit cere. ita aia imp̄ressa est corpi. Sed corpus de terra ē ⁊ aia p̄m formā q̄ ē sine pcto ad imaginē dei creata ē Et sicut deus vnus ē in essentia ⁊ trinus i ꝓsonis. ita anima in tribus dignitatib⁹ ⁊ vna dignitas in persona anime in essencia. vicz memoria. voluntas ⁊ intellectus q̄ sunt tres potentie anime. Nam memoria ad amorē patris disponit. voluntas disponit ad fidē filij ⁊ intellectus disponit ad spem eterne vite ꝑ spūsanctū. Quare aūt deus creauit hoiem p̄m corpus de terra tamfragili materia. Dicūt doctores q̄ hoc fecit iō q̄ ꝑfectus esset in tribus opationibus creatiōis. Nā aliquas creaturas creauit ex puris spūalibus nature sicut angelos aliquas creauit ex puris corpalib⁹ materijs. sicut sunt animalia q̄ nō habēt animā nisi vegetatiuā q̄ moriunt cum corpibus. ⁊ sensitiuam habēt nō habentia intellectū. ⁊ sic voluit ꝑficere terciū opus ⁊ creauit hominē ex puris corpalib⁹. vicz quatuor elementis. de igne. aere. aqua ⁊ terra. De puris spūalib⁹ miscuit de naturis angelicis. ⁊ sic hō p̄m corpus creatus ē velut animal brutū. Et p̄m animā velut angel⁹ q̄ habet intelligere. i. sentire. qui habꝫ memorare ⁊ voluntarie agere. ⁊ sic anima ducit imaginē dei cum vexillo deitatis. ⁊ cetere creature nō sunt nisi vmbra. iō vnusquisq̄ debet seruare animā mundaꝫ sicut sibi in baptismo cōmittitur. cum ei vestis innocentie traditur que significat illā vestem q̄ ante sibi erat tradita. s. ante peccatū. Et ideo dicit sacerdos quādo puer baptisat. induens eum veste innocentie. vestem sanctam et immaculatā ⁊ candidā quā ꝑferas añ tribunal xp̄i. et ꝓterea dicet illis in die iudicij q̄ maculauerūt vestes innocentie eternaꝝ nuptiaꝝ. Amice quō huc intrasti: nō habens vestē nuptialē. Math. xxij. ⁊ ido sequit ligatis manib⁹ ⁊ pedibus ꝓicite eū in tenebras exteriores ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Et sic patet p̄mꝫ q̄ anima plus ē curanda q̄ corpus ꝓpter initiū creationis. Scōo dico q̄ aia plus ē curanda q̄ corpus. ꝓpter officiū ad qđ ē vocata. Nā est ad illud vocata vt laudet creatorē cū angelis ⁊ archāgelis ⁊ reddat grā rūactiones ꝑ bñficijs sibi a deo collatis. vñ Aug⁹ in libro de spū ⁊ anima. Hō in medio cōstitutus ē a deo vt boi seruiant creature. quas subiecit dñs sub ptāte hois ad seruiendū ei vt luna. sol ⁊ stelle. arbores [illegible] te ⁊ bestie terre. ⁊ hoc dicit Dauid in ps. Dia[illegible] sti sub pedib⁹ eius oues ⁊ boues vniuersas i[illegible] ⁊ pecora campi. Volucres celi ⁊c. ⁊ de bijs o[illegible]s nō aliud reqrit nisi q̄ hō laudet ipm ⁊ fui[illegible]anctitate aie. Vñ Apls. j. ad Thessal. iiij. [illegible]n vocauit nos deus in imundiciā ꝫ in sanctificatō vt seruiam⁹ dño. Et iō soli boi inē creaturas datū ē intelligere creatorē qđ alie creature nō habēt. Et iō ait ꝓpha. Lauda aia mea dñm laudabo dñm in vita mea. psallam deo meo q̄diu fuero. O ēs creature clamāt ad hominē. O hō dilige creatorem. ⁊ hoc triplici voce. Prima vox creaturaꝝ ē. O hō accipe. Scōa vox. o hō redde Tercia vox. o hō fuge. Quare p̄ma vox clamat. o hō accipe. nā dū sol oriē dicit. O hō accipe meū seruiciū q̄ splendeo tibi. sic luna ⁊ stelle clamant. ⁊ terra clamat accipe seruitiū meū q̄ ego te porto ⁊ pasco ⁊ oēs

creature clamāt accipe. Secūdo clamāt oīes creature. redde. q̄d? certe grauactiones. vñ Aplus. j. Cor. iiij. Quid habes bō qō nō accepisti: nā pauper et nudus mundū intrasti. redde g̃ qō reddere debes. z q̄d? certe dilige deū. z da paupib? nō ipi deo g̃ ꝓpter ipm. ipe em̄ no indiget pecunia nec carnib? thauroꝝ vt dicit in ps. bonoꝝ meoꝝ nō eges. g̃ o bō redde altissimo vota tua. z redde sacrificiū laudis. Terciavox clamat fuge. z quare? nā si bō nō laudat creatorē accipiens bñficia ei? tūc omis creatura clamat fuge. Quia nr̄a pscia psequit nos accusans infelicē animam ad occursum ois creature. nam bō q̄ scit se in pctis trepidat in aquis timet se mergi. g̃ bō sciens se sine peccat̄ vadit secure. Et ideo multi sancti trāsibant nudis pedib? z siccis p aquas. Bō existēs in peccatis fugit tonitruū timet pcuti. g̃ si sciret se sine pctis non fugeret. Itē supradicta ꝟba dicit beat? Aug?. sup Gen̄. si bomo in pctīm trāsgressionis nō cecidisset. ipm nulla creatura lesisset. Ergo pz scdm q̄ aia plus ē curanda q̄ corp? ꝓpter officiū ad qō est vocata. Tercio dico q̄ aia pl̄ē q̄ corp? curāda ꝓpter preciū redemptiōis q̄ ē redēpta. dicit Apls. j. Cor. vj. Empti estis pcio magno. q̄ pcio? dicit petrus. nō auro nec argento. g̃ pcioso sanguine agni imaculati. cui? vna gutta pciosior erat omni mūdo. z ꝓpter nobilitatē anime istud pciū nō potuit inueniri in finib? mūdi. iō inuenit pater extra fines oēs. z hoc de paterno corde. Vñ Prouerbiorū. xxxj. Procul z de vltimis finib? pciū eius. Nam omne aurū totius mundi est quasi arena exigua ad valorez vnius anime. Istud precium posuit pater in vtero virginis z solutū fuit p nobis dum hec sanctissima caro virginalis cū corona spinea. cuz clauis z flagellis fuit pforata z lancea. z ita large solutū z effusum pciū q̄ tanq̄ riuuli aquaꝝ de fonte effluxit. Vnd? precij solutionē p̄dixit dauid in ps. Ex vsuris z iniq̄tate redimet aias eoꝝ z honorabile nomē eoꝝ coram illo q̄ mō dett cū ipo p̄re i gl̄ia. z iō ait Ber. o aia misera q̄ tāpciose redēpta. q̄re ꝑmittis tibi corp? dñari? Munq̄d magna ē cōfusio vbi irridet seruus dñm. z vbi ancilla est sup dominā. q̄ corpus ē sicut ancilla. z aia ē sicut domina. Vnd? legimus figurā Gen̄. xvj. vbi Sarai vxor patriarche abrae q̄ habuit ancillā q̄ voluit dñari sup dñam accepit potestatē a viro z affligit ancillā i pane z aqua z tandē venit ancilla se humiliās dñe sue z fecit multa bona. Ita moraliter corp? ē ancilla g̃ aia domina. z si corpus ꝑmittit dñari sup animā dominam aia irridebit ab electis in die iudicij. Debet g̃ dña aia accipe potestatē a xpo z affligere corp? i pane z aqua [illegible] ccatis. tūc se būiliat corpus z multa bona ꝑmittfacit. z sic pz terciū q̄ aia ē plus curāda q̄ corp? [illegible] rto dico q̄ anima ē plus curanda q̄ corpus ꝓpte[illegible]ī ad qō ē vocata. Maz illud p̄miū est eterna bean[illegible] ē ꝑmissa oibus in boc corpe bñ laborātibus. v[illegible] vinea Matb. xx. Voca operarios z redde illis mercedem. Caueat igit aia ne aliq̄d cōmittat vñ tale preciū amittat. q̄ ꝑmissa sunt aie z corpi que bñ se habuerūt in labore beatoꝝ opez. xij. munera q̄ mūerat beat? Aug?. in li. de ciui. dei. Primū donum est claritas sine tenebrositate. q̄ iusti fulgebunt sicut sol. Secūm ē speciositas sine deformitate. q̄ tunc erit speciosus forma p̄ filijs hominū. Terciū ē agilitas sine ponderositate q̄ tūc i oibus obedit corpus anime Quartū est impassibilitas sine penalitate. q̄ tunc nec aia nec corpus pōt pati. Quintū ē subtilitas sine grossitate. q̄ tunc nec anima nec corpus pñt includi. g̃ sicut sol vitrū penetrans. sic aia z corpus simul p ferrū z murū penetrare possunt. Sextum ē sanitas sine languore q̄ corpus nō pōt ampli? infirmari nec anima. Septimū est requies sine labore. quia nec aia nec corpus fessari seu lassari pōt. Octauus est securitas sine timore q̄ ibi ois timor a corpe z anima remouet. sed anima nū resistit corpi z corp? anime in hac vita. Nonū ē noticia sine errore. q̄ nūc videm? in speculo. s. in creaturis creatorē g̃ tūc facie ad faciem. Decimum ē pax sine pturbatione. q̄ ibi nulla ē discordia. g̃ oibus vna voluntas. Undecimū est vita sine morte. quia neq̄ mors neq̄ luctus erit vltra. Duodecimū ē gaudiū sine dolore. vñ. Ysaie. lxj. Et letitia sempiterna sup capita eoꝝ. Et hec. xij. dona ꝓmerēt anima in corpore: z habebit ea ꝓpetue. Ergo quo ad thema. Nōne anima amplius ē q̄ corpus ꝓpter initium creationis. ꝓpter preciū redemptionis. ꝓpter officium vocationis ꝓpter p̄miū eterne remunerationis.

Dominica. xvj. Sermo. lvij.

Oꝛtuus est filus vnicus matris sue Luce. vij. Justicia apparet in malox punitione. z miscōia in remissione pctox. g̃ tamē magis ē necessaria humano generi miscōia q̄ iustitia ꝓpter fragilitatē humanitat̄. z iō dicit ꝓpha. Nōne cū iratus fueris miscōie recordaberis. z q̄uis equalis fuerit in illo iusticia et miscōia. tamē sp suam miscōiam p̄ponit iusticie. z iō dr̄ Eze chiel. xviij. Nolo mortē pctōris g̃ vt cōuertat̄ z viuat z ꝓpter miscōiam ad genus humanū voluit incarnari. vt dī. apls. Nō ex op̄ibus iusticie q̄ fecim? nos: sed p̄m suā miscōiam saluos nos fecit. q̄ crucifixionem z mortē vt nos reuocaret ad vitā. Ergo vidēs vnicū filium vidue mortuū miscōia motus resuscitauit eum. vt pt̄z in euāge. Ibat ihs in ciuitatē q̄ vocat naym z ibant cū illo discipuli eius z turba copiosa. Cū aūt appropinquaret porte ciuitatis ecce defunctus efferebatur vnicus fili? mr̄is sue. z hec erat vidua. z turba ciuitatis multa cū illa. Quā cū vidisset ihs. misēia mot? sup illā dixit. Noli flere. z accessit z tetigit loculū. Hi aūt q̄ portabāt steterūt. Et ait dñs. Adolescēs tibi dico surge. z resedit q̄ erat mortuus z cepit loq̄. z tradit illū mr̄i sue. Accepit aūt oēs timor z magnificabāt deum dicētes. q̄ ꝓpha magnus surrexit in nobis. et q̄ visitauit dñs plebē suā. z sic pz euangeliū. Nota circa thema quadruplex est mors. Prima ē mors nature. scda ē mors culpe. tercia mors spūalis gr̃e. quarta mors eternalis gehenne. Prima mors nature ē. quia oēs creature naturales moriunt̄ q̄ viuūt vita naturali. De illa morte dr̄ Eccli. xlj. O mors q̄ amara ē memoria tua. Vñ videm? q̄ nō bō senescit calor naturalis deficit. z natura debilitat̄ z tandē corp? morit̄. z hoc ꝓuenit nobis ex p̄mis pntib?. s. adā z eua q̄b? dominus ait vtz Gen̄. j. In quacūq̄ hora comederitis de arbore ista morte moriemini. Si. n. nō peccassz bō nō fuisset mortu? g̃ tādiu in paradiso viriss̄et q̄diu do placuisset z tūc ip̄m cū aia ad celū duxisset. z q̄ p̄mus bō se morti obligauit. iō ois posteritas morieb. q̄ vt dic̄ pbs. Principio corrupto p̄ncipiata corrūpunt̄. sicut q̄n arbor morit̄ i radice oēs rami ei? moriunt̄. z circa illā mortē naturalē nō q̄tuor Primo ē generalis. q̄ oēs sūt sb dñio ei? z recipiēt sniam suā. nec pcit alicui nec diuiti ꝓpter suas diuitias. nec nobili ꝓpter suā nobilitatē. vñ Eccls. ij. Morit̄ doct? sil̄r vt idoct?. diues pariter vt paup. Vñ dictū fuit cuidā diuiti Stulte hac nocte

morieris Scdo mors ē horribil' ꝑ horribilē visionē demonū .q̄ sūt p̄ntes ⁊ expectāt aiam. Añ legit q̄ de mon erat iuxta crucē dñi x̄p̄s pepēdit in ea q̄ nūq̄ pec cauit.quātomagℓ pct̄ori assistit q̄ i diuersis pctis mo rit. vñ Job.xvj.hostis me⁹ terribilis⁹ oculʼ me intuit⁹ est. Tercio mors ē formidabil' ꝑ dissolutionē omni um mēbroꝝ. Mā oculi ꝺtunt i cap̄ite. vene rumpunt in corpe. ⁊ totū corp⁹ ꝓcrepat i dolꝑ ⁊ oia mēbra que runt. vbi aia sepat a corpe ꝑ timorē. vñ Eccls.viij. Mō ē in hois ptāte ꝓhibere spīm. Quarto mors ē ter ribil' ꝑ discussionē opez. Mā in ictu oculi i sepatiōe aia iudicat ad eternā dānationē.aut ad purgatoriuz aut ad vitā eternā.tūc mala opa q̄ bō fecit per pniaz nō deleta dicūt ad hoiem peccatorē. Opa tua sumus te nō relinq̄mus tecū ad iudiciū pgem⁹. Et si bō tunc ad corp⁹ posset redire ⁊ pniam agē q̄libēter rediret ꝙ bō nō ꝑt ꝙ facē iuxta verbū Sap.ij. Mō ē reuersio fi nis nr̄i. iō bō ꝺz se sp disponere ad mortē. q̄ nihil cer tius morte ⁊ nihil icertius hora mortis. Et sic ptz pri mū. vicz de morte naturali q̄ ē general'. horribilis. for
midalis ⁊ terribil'. Scda mors ē pcti mortal'. Añ quā do bō ē in pctis mortalib⁹ q̄ꝑ uis viuit corā hoib⁹ ē tñ mortu⁹ i aia. Apocal'. Nomē habes q̄ viuis ꝙ mortu us es. Añ videm⁹ q̄ mors natural' facit corpus grauī dū. Ita pctm̄ facit hominē grauē ad opus bonū. Añ nō q̄ p q̄tuor instrumēta morit corp⁹ ⁊ occidit. Pri mū instrumētū ē gladi⁹ q̄ multi moriunt. ita p pecca tū inuidie mlti moriunt i aia. Mā inuidia q̄si gladius multos occidit. Occidit gladi⁹ inuidie ꝓmos parētes in paradyso. occidit gladi⁹ inuidie abel iustū hominē. Uendidit gladi⁹ inuidie iustū ioseph ꝑ.xxx. denarijs ⁊ voluisset eū occidisse nisi rubē dixisset. clamat san guis ei⁹ sup nos ad celū. Gladi⁹ inuidie suspēdit x̄pm in cruce. ⁊ iō ꝺr ꝓuerbioꝝ.xxx. Generatio q̄ ꝑ denti bus gladios ꝺz ⁊c. ⁊ iam multi moriunt gladio inui die. Scdm instrumētū q̄ multi moriunt i corpe ꝙ est ignis p quē auaricia nota. vñ p̄s. Incenderūt sanctu ariū tuū ⁊c. ignis nūq̄ dicit suff.cit ita auaricia. Unde Hieremie.vj. A minore q̄ꝑpe vsq̄ ad maiorē omnes auaricie studēt. ⁊ a ꝓpha vsq̄ ad sacerdotē. eo q̄ mul ti moriunt gladio auaricie p pctm̄ mortale in aia. Jō legim⁹ figurā. Nūe.xxij. q̄ balaā voluit maledicere fi lios isrl' ꝑ auariciā. tūc angel⁹ dñi stetit i via babēs gladiū dñi i manu cōminās sibi mortē eternā. iō mlti moriunt igne auaricie ⁊ gladio inuidie. q̄ sunt duo in strumēta q̄ occidunt corpa ⁊ talit etiā aia. Terciū in strumētū q̄ corpa occidunt ē iaculū baliste vl' sagitte p quā itelligit luxuria. vulnus ei sagitte cū labore cu rat. ita pctm̄ luxurie si ꝙ peccatū ducit in ꝓsuetudinē De hoc iaculo luxurie ꝺr in ꝓuer.ca.vij. Mō luxurio sus vidēs mulierē pulcrā sequit eā in ꝓcupia sua do nec trāsfigat sagitta iecur ei⁹ vt moriat i aia. q̄ cū pec catū ꝓsūmatū fuerit generat mortē. Quartum instru mentū q̄ multi submergunt ē aq̄. vñ Osee.x. Sama ria fecit regē in supbia trāsire ⁊ perire sicut spuma su per aquā. q̄d ei supbia ē nisi spuma q̄ cito perit: ⁊ iō supbus rex pharao submersus ē sicut plumbū in aq̄s vehemētib⁹: ⁊ sic ptz secūda mors q̄ ē mors pcti mor talis q̄ assignat gladio inuidie: igni auaricie: iaculo lu xurie. ⁊ aq̄ supbie. Tercia mors ē spūalis gr̄e in aia q̄ morit bō mūdo ⁊ viuit x̄po. vñ Apl's Coll'.iij. mortui estis mūdo ⁊ vita vr̄a absc̄dita ē cū x̄po i gl'ia. Jsta mors assim̄at morti naturali: ⁊ hoc ꝑ multa. ꝙ q̄n bō ꝺz mori corp⁹ distempat. scdo nō gustat: tcio vertit i pallorē. q̄rto appetit⁹ subtrahit: q̄nto cor frangit: se xto aia sepat. septimo sepelit. Jta spūalit bō q̄n mo rit mūdo distempat q̄ dolet q̄ deū offendit suis pec catis: ⁊ sic bō ducit ad dilectionē dei. ⁊ sic languet vñ in Cañ. Mūciate dilecto q̄ amore langueo. Scdo re nuit gustū mūdial' dilectiōis ⁊ solū celestia sapit. vnꝺ p̄s. Gustate ⁊ videte q̄m suauis ē dñs. Tercio i pallo rē vertit: vñ aplus. Charitas oia suffert oia sperat. q̄r to appetit⁹ subtrahit ab aia morieti mūdo. Gustato em̄ spū desipit ois caro: vt dicit Greg. Quito cor fran git ꝙ alieni amoꝝ subtractionē. Gre. diuin⁹ amor a di lectiōe mūdi totaliter occidit Sexto aiam sepat ab oi bus mūdanis ⁊ pacificat in deū Unde Gregoꝝ⁹. Cha ritas sancta pacificat in deum cor vt nulli adhereat nisi soli creatori: ⁊ sic aia mortua mūdo viuit i x̄po: si cut in p̄s. ꝺr Mihi adherere deo bonū ē: ⁊ ponē i deo spem meā: ⁊ sic pz tercia mors qua bō morit mundo morte spūali: ⁊ illa morte mortui sē oēs sancti. Quar ta mors ē mors eternal' miserie vbi aie moriūt ⁊ tñ vi uūt: ⁊ mori nō p̄nt. de his Joh. in Apocal'.xvj. Come dēt linguas suas p̄ doloꝝ⁹ q̄ optāt mortē ⁊ mori nō p̄nt: de ista morte q̄ ē valde horribilis ꝺr vna figura i apoc.xiij. vbi vidit Joh. angelū cū falce vt metēt: q̄ messes sup maturē ⁊ q̄cq̄d messuit collegit ⁊ posuit in horreū dñi sui. tūc ali⁹ venit cū alia falce acuta ⁊ quic quid messuit posuit in ignē ad cōburendū in lacuz ire dei magni. Jta spūaliter mors ē duplex. vñ dicit i p̄s. Preciosa in ꝓspectu dñi mors sanctoꝝ ei⁹. ⁊ sequit mors pctoꝝ pessima. Mittit em̄ mors sanctoꝝ qua si angel⁹ cū falce metēs iustos quasi vineas ⁊ botros stātes in flore ⁊ triticū q̄s ponit in horreū celestis glo rie: ꝙ mittit mors pctoꝝ ad modū angeli mali cū fal ce ad metendū pctores. ⁊ q̄cq̄d messuit posuit in lacū ire dei magni ad cōburendū. Quare aūt vidit mortes in specie angeli metētis. certe ꝺr q̄ q̄n messores venit ad agrū vbi multe spice stāt q̄ nō sunt mature: non expe ctat donec matureſcāt ꝓpter alias spicas q̄ stāt inter maturas spicas: ita mors venit q̄nq̄ ip̄rouise: ⁊ non curat an spica. i. hō. sit matur⁹. i. ꝓpatus ad mortē. ꝙ mlt os metit mors q̄ stāt adhuc in flore ⁊ cresc̄t in iuuē tute. Jtē q̄n messor ē metēs oēs spinas faci. circa ērā eḡles q̄ supius nō erāt eḡles. Jta mors facit homies equales diuites ⁊ paupes nobiles ⁊ ignobiles. fortes ⁊ debiles. iō p̄monet nos saluator in euāge. Mathei xxiiij. ꝺi. Uigilate q̄ nescit⁹ diē neq̄ horā mortℓ. Qui igit vult euadē mortē eternā vt nō interficiat eterna liter moriēdo ꝺz hāc figurā bñ notare. Jtē legit Mie re.xlj. Jsmael exiuit in agz ⁊ appḃendit plus q̄.lxx. paganos q̄s iudicauit ꝓditores: ⁊ duxit ad mediū ci uitatis vt occideret q̄s oēs occidit p̄ter.x. q̄ dixerunt. Mō occidas nos q̄ habem⁹ magnū thesauz in tam humo q̄ tritico ⁊ ordeo ⁊ melle ⁊ oleo ꝓ sauz dedit eis ekiā vitā vt ostenderēt ei. Jt alit mors exit ad interficiendū oēs hoies ꝙ ꝺ t the sauz i cordib⁹ bonoꝝ opez q̄ figuranꝫ ꝓ qtuor se curi sunt a morte eterna. Mā q̄ vult euadē sicut illi. x. ꝺz bñe thesauz ordei: p ordeū pnia itelligit. vñ in euā ge. Joh. vj. ca. Est puer vn⁹ ꝙ ꝺz. v. panes ordeaceos. i. q̄nq̄ ptes pnie. s. ꝓfessionis: ꝓtritiōis: satisfactio nis: ieiunij ⁊ orois. Scdo ꝺz bñe thesauz tritici. ꝑ tri ticū nota passionē x̄pi quā ꝺz portare in memoria. vn de domin⁹ assim̄at se grano tritici Joh.xij. dicēs. nisi g̃ nū frumēti cadēs i terrā mortuū fuerit ipm̄ solū ma net: si autē mortuū fuerit multū fructū affert: q̄ vide mus quādo granū tritici spargit tūc i se morit et fru ctū affert: ꝙ si manet integz tūc nō facit fructum. Jta

passio xpi si xps nō fuisset passus nullū fructū sanitatis sua natiuitas fecisset. Sz exq̄ mozt⁹ ē multū fructū ptulit. Tercio dz bō bre thesauz mellis q̄ significat dulcedinē vite eterne vt deserat z caueat pctā et gustet illud mel. Unde ait aia deuota. Q̄ dulcia fauci b⁹ meis eloq̄a tua sup mel oz meo. Quarto dz habere thesauz oleiz mozte eternā. Oleū significat misericordiā q̄ seruat ferrū a rubigine. sic op⁹ miscdie ardet in lampade in eccl̄ia in bonoze dei z splendet. Ita aia bñs oleū miscdie intromittit vt splēdeat coz̄ deo in vita eterna: vt pz de q̄nq̄ virginib⁹ sapientib⁹ bñtibus oleū in lampadib⁹ suis. i. miscdiaz: iō intrabūt in vitā eternā patet. g̃ q̄ ad thema. Mozt⁹ ē filius vnicus matris sue. Ita q̄druplex ē mozs: vicz naturalis qua optet nos mori. pcti mortal' a qua debemus nos oēs custodire Mozs spūalis qua mozimur mōdo bāc mortē debem⁹ desiderare. Mozs eterne dānationis quam oēs formidare debem⁹ g̃ vt cū dño viuam⁹ z̄c.

Dñica. xvij. Sermo. lviij.

A huic locum Luce

o xviij. Q̄ uis fides ihu xpi sit in vita recta salus animarū: g̃ tñ sine opibus nō sanat iuxta illud Jaco. ij. Fides sine opibus mozt̄a ē. Opera aūt q̄ fiūt a credentib⁹ sunt in duplici dñia. Quedā sunt de se tam mala q̄ nō possunt aliq̄ mō fieri bona in se vt sunt piuria scurrilia: mēdacia: adulteria: rapina: vsura z̄c. q̄ a credentib⁹ sunt ꝓhibita. vñ Ezechie. xviij. Dia q̄ peccauerit mozte mozie⁹ nisi priam egerit. Quedā sunt in se tā bona opa q̄ fiūt a credentib⁹ vt nullo mō in se possunt fieri mala vt deū diligere et ꝓximū ꝓpter deū. vñ ait Aug⁹ Dia in se habēs sacra mēta p̄t eē malus sed veram habens charitatem non potest esse mal⁹. Quedā sunt indifferētia taz bona q̄z mala: vt ieiunare: ozare: elemosynā dare. Et hoc p̄t aliq̄s facere ꝓpter vanā gloziā vl' ꝓpter deū. vñ Greg. Sepe bona opa bō facit ꝓpter deū. g̃ tñ duz vana est laus in mēte bois illa bona opa annihilat z defedat z sic de bis trib⁹ opibus fit mentio in euāgelio. Primo de bis q̄ sunt mala in sevt insidiatio diuine bonitatis q̄ xp̄o insidiabant iō ipm in domo obseruabant. Secūdo q̄ sūt i se valde bōa vt ifozmatio bonitat̄ i diuio amoze. Tercio q̄ sē mala z bona vt sanatio i sabbato. Sed in vera fide ꝓpter lucrū supnū debem⁹ in hac vita locū būilitatis retinere vt fiāt nobis eterne retributiones: de hoc dicit in p̄senti euāg̃l. Cū intraret ihs in domū cuiusdā p̄ncipis phariseoz sabbato manducare panē: z postq̄z cū discipul' suis māducauit panē obseruabāt eū nō ꝓpter charitatē g̃ in dolo vt possent eū [illegible] liquo cape vñ eū accusarēt. Et ecce poztauerunt [illegible] opicū añ illuz vt ipm curaret et hec fuit intētio eo [illegible] ipm curaret vellent dicere q̄ non seruaret sab[illegible] si non curaret eum vellent dicere q̄ non es[illegible] set mi[illegible] os. Et rñdens dixit ad legispitos z pharisēos dices. Uicz sabbato curare? At illi tacuerūt Ipe vo apōbens sum infirmū illū sanauit z dimisit eū: et dixit eis ihesus. Cui⁹ vestz asinus aut bos in puteum cadens die sabbato z nō ōtinuo extrabet eū z tamē nō violauit sabbatū. Et nō poterāt ad hec rñdere. videns ibi aliq̄s supbos inuitatos dixit eis parabolam: intendens q̄ ꝓmos accubitus desiderabāt. Cū inuitat⁹ fueris ad nuptias in supmo loco ne discūbas: Ne forte honoratioz te sit inuitatus ab eo z veniens q̄ te z illū inuitauit: dicat tibi. Da huic locū: z tūc incipias cum ruboze infimū locum tenere. Sed cum vocatus fuer̄z vade z recumbe in nouissimo loco: cum venerit q̄ te z illum inuitauit dicat tibi. Amice ascende superius: et erit tibi gloza coram simul discūbentibus quia oīs qui se exaltat humiliabit̄: z qui se humiliat exaltabit̄ Ergo quo ad thema. Da huic locum. Nota q̄ quatuoz sunt loca in quibus omnis creatura continet. Primus huius mundi. secūdus inferni. tercius purgatorij. quartus exultationis. Primus locus est mūdi p̄secutionis z insecuritatis qua multis modis bō persequitur z punitur: z ideo dixit iesus discipulis suis. Uos non estis de hoc mundo: ideo p̄sequet̄ vos de ciuitate in ciuitatem Luce. x. q̄ em̄ in mūdo multiplicit̄ persequetur. hoc patz Ezechiel. xxj. Filij hominis ꝓpheta z dices. Hec dicit dñs deus. Loquere gladi⁹. gladius exacutus ē z limatus. Ut cedat victimas exacutus est vt splendeat limatus est. Clama et vlula fili bois z pcute manu ad manū: z dupliceť gladius ac tripliceť gladius interfectoz. Ita moralit̄ q̄n boies p̄sequuntur gladio persecutionis z tribulationis solet manu ad manum percutere et clamare in celum. Sz gladius p̄secutionis fuit simplex in prima etate mundi. In secūda scz legis fuit duplex. Sed modo factus est triplex gladius. Primus gladius ē quo boies sūt martyrizati z decollativnus affatus: alius lapidatus alius alio mō pemptus ita q̄ omnis sanguis effusus sup terram a sanguine abel iusti bi omnes gladio p̄secutionis mortui sunt. Unde p̄s. Effuderunt sanguinē velut aquā in circuitu ir'm: z iste sanguis nō effundebat̄ q̄diu fuit in vagina. Mā ante Cōstantinū impatorē z silueſtrem papā tanta fuit p̄secutio in xp̄ianis. q̄ sepevna die martyrizati sunt tria milia sanctoz̄ alia. xj. milia. alia. v. vt patet de sanctis de q̄bus predicatur. tunc regnauit gladius. Sed tunc Siluester papa mundauit Constantinū imperatoz̄em a lepza tūc ille dedit pacem ecclesie z christianis: ita q̄ null⁹ amplius xp̄ianum interficeret ꝓpter fidem: z sic cessauit gladius sed modo est gladius reuocatus in eccl̄ia. ita q̄ solum iam multi pauperes interficiūtur z p̄sequūtur z agricole sanguis effundit̄. ꝓpterea sanguis eorum clamat super raptoz̄es vindictam ad celuz. sicut sanguis abel. de quo Genes. iiij. Domin⁹ dixit ad Cayn. Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. Secūdus gladius est gladius discordie z inuidie quoniā charitas cessauit z inuidia regnat z gladius in mundū intrauit. Fuit nanq̄ ab ascensione domini inter discipulos z alios xp̄ianos tanta charitas q̄ ille qui habuit duas tunicas dedit vnam nō habenti. z quicquid habuerunt xp̄iani hoc erat illis commune. Post hoc cepit defiecre charitas ecclesie z dol⁹ inuidia superbia z auaricia intrauerunt. ꝓterea venit tercius gladius guerre ꝓpter defectuz charitatis. De isto gladio dicitur Apocalypsis. vj. Ecce apertum est sigillum secundum libz. et exiuit equus rufus. et qui super illum sedebat habebat gladium in manu. et data est ei potestas vt tolleret de terra pacem. Ita moraliter nos sumus in vltima etate mundi ante die⁹ iudicij ꝓpter peccata hominum vult deus delere terrā. Ita deus mittit plagas in munduz vt tollatur de terra pax. z homines inter se inuicem interficiantur. z h̄ numq̄ fuit ita maxime inter christianos sicut modo: ideo locus mundi est persecutiōis z insecuritatis z̄c. Secundus gladius est eterne damnationis z vindicte ire dei. De hoc gladio dicit ꝓpheta. Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrabit. Item si acuero vt fulgur gladium meum z arripuerit iudicium manus mea: reddam vltionem hostibus meis. De isto gladio dicitur Apocalypsis. Uidi thronuz z qui sedebat

in throno aspectus eius terribilis. Et ex ore eius exiuit gladius ex vtraq; pte scindens. Sedens in throno est christus ex cui⁹ ore exiuit gladi⁹ ex vtraq; pte scindens ⁊ acut⁹. q⁹ tunc scindet tā ad corpus q̄ ad aiam dāmatoꝝ cū dicet sniam mortis eterne. Ite maledicti in ignē eternū. Et iste gladi⁹ scindit quatuor vulnera. ite. s. a societate oim electoꝝ. Ecce p̄mus vuln⁹. maledicti. q⁹ bñdictionē noluistis. in ignē qui nunq̄ extinguet. eternū: q⁹ durabit sine fine. Jō ꝓ uideant isti nobiles q̄b⁹ gladi⁹ defensiōis est cōmissus ne gladius eterne mortis veniat sup eos. Scōs locus inferni est. in quo oīes dāmati continent. ibi triplex est miseria de qua p̄monet nos ꝓpheta zacharias. ij. ca. ⁊ clamat p̄monendo. O o o filia syon que habitas iuxta babylonē fuge. Filia syon dicit anima deuota. q⁹ syon interpretat speculū sancte trinitatis ⁊ babylon dicit cōfusio. ⁊ significat eternā damnationē. q̄ p̄monet nos dicens. O anima deuota q̄ habitas iuxta filiā damnatiōis fuge ne venias ad eā. scz in locū tormentoꝝ. Dicit ergo ter O o o. ꝓpter tria. Primo est ibi o filia syon fuge. q⁹ ibi nulla est miseri cordia. sed ibi est terra obliuionis. Uñ p̄s. Obliuioni datus sum tanq̄ mortu⁹ a corde. Et si oīm die mille misse legerent vni damnato nihil sibi ꝓdesset q⁹ i inferno nulla est redemptio. ⁊ hec Job. sed ꝓdest illis q̄ sunt in purgatorio. Uñ Sap̄. v. Spes impij tanq̄ lanugo est que a vento tollit. Scdo dicit O filia syon fuge q⁹ ibi sūt tenebre terribiles. Jdeo dicit Job x. Dimitte me paululū vt plangā doloꝛē meuꝝ añq̄ vadā ad terrā tenebrosam ⁊ opertā mortis caligine terrā miserie ⁊ tenebrarū vbi null⁹ ordo sed sempitern⁹ horror inhabitat. ergo fuge. Terciū o dicit. O filia syon fuge ne ibi venias. q⁹ ibi ē ignis inextinguibilis. Uñ Esa. xxxiij. Quis ex vobis p̄t habitare cū ardoribꝰ sempiternis in loco horroris ⁊ vaste solitudinis vbi nulla aqua est refrigeratiōis. vtz de diuite in euangelio Luce. xvj. q̄ fuit in tormentis ⁊ patiebatur in igne in lingua ⁊ petiit abraam vt mitteret lazarum vt extremū digiti in aquā mitteret ⁊ refrigeraret linguā q⁹ cruciabat in flāma. ℟espondit abraam. q⁹ nō posset fieri. q⁹ est magnū chaos inter damnatos ⁊ electos. i. magna distantia. ⁊ sic ptz secundū scz locus eterne damnationis. Terci⁹ est locus purgatorij in quo similit sunt tria mala ⁊ tribulatiōes. ℔ tñ aia in purgatorio semp est in spe saluationis. De isto loco dicit Grego. iiij. dyalogoꝝ q⁹ anime purgātur in diuersis locis. aliq̄ purgant in igne. aliq̄ in aq̄ alique in glacie. vtz in passionali de epo Theobaldo cui apportabat glacies in qua fuit anima quā triginta missis liberauit. Et in quolibet loco sustinēt diuersas penas. ⁊ alique citius purgant ⁊ aliq̄ diutius ⁊ p̄cipue habent tria ve. De quo Job. in apoc. Vidi aquilā volantē p̄ mediū celi ⁊ voce magna clamantē. Ue ve ve hominib⁹ habitantib⁹ in terris. s. in purgatorio in loco tenebroso ⁊ penaꝝ. Ita moralit. Jsta aquila est beat⁹ Johannes q̄ comparat aquile ꝓpter sanctitatē ⁊ cōtemplationē glorie ⁊ pene. nā in cena recubuit supra pect⁹ dñi vbi vidit oia tam in celo q̄ in purgatorio. Dicit ergo ter ve ꝓpter penas de trib⁹ pctis ad q̄ oīes hoies naturaliter sūt inclinati. Primo ve superbie. Uñ Esa. Ue corone superbie. q⁹ q̄cq̄d homo p superbiā peccat ⁊ nō delet in hac vita p pniam ꝓ illo sustinebit in purgatorio ignominiā. id est despectōnē. q⁹ diu despicietꝫ ab electis donec purget. vt fiat clarior sole. vñ in Apocal. Ortum fuit in delicijs superbie tantū dat ei de tormentis ignominie ergo p̄mū ve habet. Scdo clamat ve auaris. Multi sunt q̄ studeant auaricie. vt dicit Habacuc. Ue q̄ congregant nō sua. Et q̄uis cōfiteant̄ ⁊ habeāt cōtritionē ⁊ tñ nō satisfaciant hic in vita. tūc optet nos satisfacere in purgatorio. ⁊ isti sustinent maximos horrores ⁊ visiones demonū. ℔ tñ nō possunt animas trahere ad eternā damnatōz. ℔ cruciāt p horribilē aspectū. Uñ Ezec. ij. Ue tibi que habitas inter scorpiones ⁊ subuersores q̄ tecū habitant. ergo secundo ve. Tercio ve clamauit. q⁹ ve luxuriosis q̄ cōfessi sunt: ⁊ satisfactionē nō faciūt. iō in purgatorio oportet eos satisfacere isti sustinent fetorē maximū. Alique sunt ad mille annos. alique ad diē iudicij. Jō clamāt quotidie istud Job. Miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei. Aliq̄n ducunt̄ de aquis niuium ad calorē nimiū: vt pene augmentent̄. iō clamat tercio ve. Aug⁹. Jgit̄ pniam cōdignā faciam⁹ vt in tpe mortis accipiam⁹ in breui eternā glām. Et sic ptz locus terci⁹. Quart⁹ locus est loc⁹ vite eterne. De quo p̄s. Beati q̄ habitant in domo tua dñe in secula seculoꝝ laudabūt te. ibi triplex est gaudiū. De quo dicit apls sic. Nec oculus vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit. quanta sunt gaudia q̄ p̄parauit de⁹ diligentib⁹ se. Jō dicit Hieremias. A a a dñe deus nescio loqui. Quia ibi erit iocundissima visio in facie sancte trinitatis que facies illustrat totū celum Jō nō indiget neq; sole neq; luna in quā faciē desiderant angeli ꝓspicere vbi homo videt omnia tanq̄ in speculo ꝑterita. presentia ⁊ futura. Ergo a primo. Secundo a. ꝓpter societatē delectabilē vbi angeli ⁊ omnes electi vt fratres habitant in vnum. Und⁹ psalmista. Ecce q̄bonū ⁊ q̄iocūdū habitare fratres in vnum. Tercio a. domine deus ꝓpter gaudium sine doloꝛe. Uñ Jobannes in Apocalypsi. Et absterget deus omnem lachrymaꝝ ab oculis eoꝝ. Et Esa. xxxv. Letitia sempiterna sup capita eorum. Gaudiū ⁊ letitiam obtinebunt. ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Ergo a domine deus. Et sic patet de loco eterno vbi est gloria eterna. Ergo quo ad thema. Da huic locum glorie qui fuit bonus in loco huius mundi ⁊ se humiliauit. ⁊ da huic locū inferni: q̄ se in ℔ loco exaltauit

Dñica. xviij. Sermo. lix.

Jliges dominū deū

ō tuum ex toto corde tuo Matb. xxij. Nota q⁹ cor humanum non potest ab amore naturali quiescere: aut diligit terrena: aut celestia. Si diligit terrena: tunc certe comparatur terre [illegible] ā terra est frigida ⁊ ponderosa. ita talis homin[illegible] est ponderosum ⁊ tardum ad omnia bona [illegible]dum. Unde Matbei. xxiiij. Quoniam fr[illegible]uit iniquitas refrigescit charitas mu[illegible]. Et si cor humanum est in dilectione occupat[illegible] circa celestia tunc comparatur paradiso quia paradisus est locus oltior q̄ terra. ⁊ propter hoc diluuiū terre nō intrauit paradisum. Item de paradiso exeunt quatuor flumina ita de corde diligenti celestia ⁊ spiritualia. quia diligit deum. diligit proximum: diligit parentes. diligit amicos ⁊ diligit ꝓpter deum inimicos Ut autē vnusq̄sq; preponat dilectionem dei. ⁊ postponat dilectionem terrenorum: Dicit dominus in euangelio quod modo sequitur. Accesserunt ad Jesum pharisei: et interrogauerunt eum Unus scilicet legislator temptans eum ⁊ dicens. Magister quod

est mandatū magnū in lege. Ait illi Jesus. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo & ex tota mente tua & ex tota aia tua. Hoc est maximū & primū mandatū. Scōm aūt simile est huic. Diliges ꝓximū tuū sicut teipm. In his duob⁹ mandatis tota lex pendet & prophete. Cōgregatis pharisēis interrogauit eos ihs dicens. Quid vobis videt de xpō cui⁹ fili⁹ est? Dicunt ei dauid. Ait eis Jesus. Si fili⁹ dauid est quomodo Dauid in spiritu vocat eū dñm cum nō sit ex lege q̄ pater vocet filiū suū dñm? dicens in ps. Dixit dominus dño meo se. a dex. meis. Donec ponā ini. tu. scabe. tu. i. donec priue dyabolū potestate sua quā habz in mūdo. Dauid vocat eū dñm quō fili⁹ est? & nemo poterat ei respondere vbū. neq; ausus fuit quisq; ex illa die interrogare eū. & sic patet euangeliū: quo ad thema. Diliges deū tuū. Debem⁹ aūt deū diligere q̄ tuor modis. viz fortiter: sapienter: ardenter: cōstanter. Primo dico q̄ debem⁹ deū diligere fortiter. Añ dicit aia deuota in Canti. Fortis est vt mors dilectō quia sicut morti nullus pōt resistere nec eā superare. sic dilectiōi dei. Añ dicit apls ad Roma. Quis nos separabit a charitate dei? scio q̄ nec mors neq; vita. Homo eīm dicit fortis in mundo q̄ de fortissimo boste triumphat ꝓpe deū quē diligit. sicut dauid q̄ pugnauit cū Goliā & vicit eū sicut ptz. j. Reg. xvij. Item hō dicit fortis in mundo cui nihil est difficile ꝓpe euz quē amat. vtz de raptorib⁹ & militib⁹ q̄ ꝓpe suos dominos exponūt se piculo mortis. Ita hō dicit fortis in spūalib⁹ q̄ sp parat⁹ est in seruitio dei. Añ dic poeta. Amor vincit oīa. Item homo dicit fortis q̄ est ligatus vinculis fortissimis & ꝓpe eū quē diligit dirupit oīa vincula. vtz in figura de sanſone: Judicum xvj. Sanſon fortissim⁹ ligat⁹ vinculis fortissimis ab inimicis & irruit in eū spūs fortitudinis & dirupit vincula & multos inimicos occidit in agro. Ita spūalit existens in pctis mortalib⁹ in tenebris sedet ligatus vinculis fortitudinis pctōz. Añ ps. Funes pctōrum circūpleti sū me. & cū diligit dñm deū suū ex toto corde suo. tūc irruit i eā spūs fortitudis & absoluit & frāgit p cōtritionē & cōfessionē oia vincula pctōz suorū & tunc pōt bene dicere illud ps. Dirupisti vincula mea dñe & tibi sacrificabo hostiā laudis. Ite hō talis bene pōt dici fortis qui aliq̄d tenet ita fortiter q̄ nemo pōt de manu ei⁹ redimere. Ita spūaliter talis hō bñ pōt dici fortis q̄ tenet amorē dei virtutib⁹ adherens deo. Añ ps. Mihi adherere deo bonū est. Et sic patet ꝓmū. Scdo dico q̄ debem⁹ diligere deū sapienter vt in eius amore viuam⁹ Nā nō existens in amore est q̄si mortis imago. vt dicit. j. Joh. iij. Trās[lati]am⁹ de morte ad vitā q̄m deū diligim⁹. Et q̄ nō di[lig]it deū manet in morte. Si eīm deū diligere volu[mus] sap[ien]ter necesse est vt ipm cognoscam⁹. qz dicit [Aug.] Nihil amatū nisi cognitū. Ꝛto eīm res est nobi[lior] to magis diligit. vtz de auro & argento. Et qz de[us] est summū bonū. ergo debet magis diligi. Sed sunt aliq̄ q̄ stulte faciunt. qz diligūt vilia & nobilia cōtemnūt. vtz in figura in scholastica hysto. de puero moyse. q̄ cū erat triū annoz stabat ante mensam pharaonis. & pharao accepit coronā de capite & posuit sup caput pueri: & puer ꝓiecit ad terrā coronā nobilē. & oēs dixerūt: stulticia sua est. Ita multi sunt in hoc mundo q̄b⁹ aurea corona in capite ponitur q̄n dilectio dei imꝓmit in baptismo p fidē. & q̄n trāsitoria magis diligūt q̄ bonū eternū. coronā & capite ꝓiciunt in terram. Añ cōquerit Treñ. vl. Ceciderit corona capitis nostri. ve nobis qz peccauim⁹. isti diligūt deū sapienter q̄ referūt grates deo. eo q̄ nos cū nihil essem⁹ de nihilo creauit ad imaginē & similitudinē suā. vtz in Geñ. j. Creauit de⁹ hoiem ad imaginē suā. Creauit etiā hoiem valde nobilē quo ad corpus & etiā quo ad animā. Añ in ps. Lauda aia mea dñm. Etiā deū diligūt sapienter. qz recolūt bñficium redēptiōis. Añ apoc. j. Qui dilexit nos & lauit nos i sanguine suo a pctis nostris. q̄ ꝓ aliq̄ intrat mortez merito diligit eū. Ita fecit xps nobis. Maiorē charitatē nemo hz: vt aiam suā ponat q̄s ꝓ amicis suis. Etiā ille diligit deū sapienter q̄ refert grates ꝓ ministerio creaturatū. Nam de⁹ omnes creaturas ad ministeriū hominū deputauit. Añ aug. in li. de cōfessi. Celū & mare & omnia q̄ in eis sunt vndiq; dicūt mihi vt diligā te dñe. Eidem⁹ nanq; luna solē & stellas q̄ seruiant homini & terra ꝓfert fructū ad indigentiam bois. Et sic ptz scōm. Tercio dico q̄ debem⁹ deum diligere ardenē & talis ardor accendit ꝓ deuotā de deo meditationē. Añ ps. Et in meditatione mea exardescet ignis. Pro ista dilectiōe feruente petiuit Aug. in li. cōfes. dicens. O amor q̄ semp ardes & nūq̄ extingueris accende cor meū & illūina sensus meos vt deū sup omnia diligā. Dilectio vera cōparat igni ꝑm sniam saluatoris. Luc. xij. Ignē veni mittere in terrā. i. charitatē. Ignis eīm naturalis est leuis materia. iō ad summa se eleuat. Ita cor deū diligēs supcelestia meditat. Añ phil. iij. Nostra cōuersatio in celis est. Ignis naturalis grossam materiā in subtilē vertit. ita ignis vere dilectiōis oia trāsitoria in celestia & eterna mutat. Ite ignis naturalis accendit & calefacit frigida. ita vere dilectiōis ignis cor calefacit frigidū ad dilectionē dei. Ite ignis naturalis illuminat. ita ignis diuine dilectionis illuminat rōnem hois vt deū diligat & cognoscat. De isto igne naturali legim⁹ figurā in Leui. vj. Dixit dñs ad moysen. Ignis in altari meo sp ardebit: quē sacerdos nutriet subijciens ligna. Et iō igne impleuerūt thuribula aurea & dicebāt ignis viuus. qz nunq̄ extinguebat. qz dabat ꝓ sacrificio. Ita spūaliter in altari cordis dz sp ardere ignis diuini amoris quē sacerdos debz nutrire ꝓdicationib⁹ ligna subijciens dñice passiōis xpi. vt cogitet q̄tum de⁹ hominē dilexit. & sic implet[ur] thuribulū aureū q̄n mēoria ardet in deuota oratione. Et sic patet terciū q̄ deū debemus diligere ardēter. Quarto q̄ debem⁹ deū diligere cōstanter. Naz sunt inc̄ōstantes in dilectiōe q̄ hodie diligūt opa bona & faciūt ea in diuino amore: & cras odiūt mala ꝓpetrando. Sed deum diligit anima deuota. Cantic. v. Adiuro vos filie Hierusalē. id est angeli dei si inueneritis dilectum meum & veneritis ad deum mea opera bona presentando dicite ei. quia amore langueo ex constanti dilectione. Sicut enim quādo homo est in constanti dilectione & non pōt habere quē diligit languet ex amore. Ita spiritualiter homo languet ex desiderio eterne vite. Comparatur enim vera dilectio dei languori corporali ꝓpter quatuor. Primo ꝓpter gustuz. quia quando homo languet non sapiunt sibi cibaria. ita homini diligenti deū cōstanter non sapiunt carnalia. Augustinus. Diligenti anime desipit omnis caro. Secundo ꝓpter auersionem oculorum. quia quando homo languet & videt bastiludia & coreas auertit oculos & abhorret talia videre. Item hō deū diligens abhorret oia trāsitoria & vana. Añ dicit apostolus ad Gal. vj. Crucifixus est

mihi mundꝰ ⁊ ego mundo. Jtē Greg. Vileſcūt anie
3 oīa q̄ habentꝫ in terris. Tercio qꝛ oia ſunt boi lan-
guenti amara. ita languoꝛ ſpūalis facit homi amara
oīa pcta nō ſolū ſua ſed etiā aliena. Vñ paulꝰ poſt
q̄ deū cōſtanter dilexit ⁊ tota anima dixit ad Rom.
ix. Triſticia eſt mihi magna ⁊ cōtinuꝰ doloꝛ in coꝛde
4. meo q̄diu audio malū de ꝓximo vel video. Quar-
to languoꝛ naturalis quotidie ē in deſiderio videre
in amoꝛe quē coꝛde diligit. vñ Can. ij. ſubumbra illi⁹
ſedi quē deſideraui. Jta ania cuiuſlibet fidelis q̄ eſt
in amoꝛe dei ꝓtinue nō requieſcit donec videat deū fa
cie ad faciē. Vñ dauid in ps. dicit. Sitiuit ania mea
ad deū fontē viuū ⁊ nō requieſcā douec veniā ⁊ ap-
pareb̄o ante faciē dei mei. Jtē quietaꝫ vt nullā aliaꝫ
creaturā querat niſi ſolū deū. Vñ Aug. ſupꝛa Beñ.
Una eſt virtꝰ ibi amare qđ videas ⁊ videre qđ amas
⁊ amatū eternaliter in tranq̄llitate poſſidere Ergo q̄
ad thema. Dilige dñm deū tuū ex toto coꝛde tuo foꝛ
titer: ſapienter: ardenter ⁊ conſtanter.

Dominica. xix. Sermo. lx.

Onfide fili remittun-

c tur tibi pcta tua Mat. ix. Nota ante pec-
catū generatio humana habuit q̄tuoꝛ bo
I nas vtilitates. Prima fuit libertas. nā libertas ꝑua
let auro. ſ illā poſt peccatū amiſit ⁊ facta eſt q̄ſi filia
captiua. Qđ cōqueꝛit Eſa. lij. Captiua filia ſyon ſol
2 ue vincla colli tui. Scōa fuit pulcritudo. vñ de ea di
cebaꝫ Can. vij. Qꝫ pulcra es ⁊ q̄ decoꝛa chariſſima i
delicijs. Statura tua aſſimilata eſt palme. ⁊ illā am
ſit ⁊ facta eſt quaſi nigra. Vñ Treñ. iiij. Denigrata
eſt facies noſtra ſup carbones. Tercia eſt q̄ fuit vir-
tutib⁹ adoꝛnata. ſed poſt pctm̄ vtutib⁹ ſpoliata. vnde
Lu. x. Deſcendit homo ab ieꝛm in bieꝛicho ⁊ incidit i
3 latrones q̄ ipm ſpoliauerūt ⁊c. Quarta fuit ſapiētie
claritas quā amiſit. Vñ aug. ſup Beñ. Adā ante pec
catū oīb⁹ herbis: oīb⁹ aīalib⁹ noīa impoſuit. ⁊ om
nes curſus ſtellaꝝ ſciuit tanq̄ optimꝰ aſtronomꝰ. ſ
poſt pctm̄ hec oīa amiſit. Vñ apls Roma. j. Ob-
ſcuratū eſt inſipiens coꝛ eoꝝ. Et illud cognouit boi
euenire ſaluatoꝛ. iō ait vbū ꝓallegatū. Fili ꝓfide re-
mittunt tibi peccata tua. quō em̄ ⁊ quare dicat: hoc
oñdit pñs euangeliū. ſ. qđ ſequit ⁊c. Aſcendēs ie
ſus in nauiculā tranſfretauit. nā ante tranſibat illud
mare ſine naui vt oñderet ſuā deitatē. ſicq̄ mō volu
it tranſire cū naui vt oñderet ſuā humanitatē: ⁊ ve-
nit in ciuitatē ſuā q̄ dicit capharnaū. qꝛ ibi multa mi
racula fecit. Cum intrauit eā: offerebāt ei paraliticū
iacentē i lecto ⁊ rogabāt eū vt curaret ipm. qꝛ ꝑ mul
tos annos erat infirmꝰ ⁊ nullus medicꝰ poterat ipm
curare. dixit aūt dñs ad infirmū. Cōfide fili remittū-
tur tibi pcta tua. Tūc ſcribe ⁊ pharifei cogitabāt in-
tra ſe. Quis eſt hic q̄ intermittit ſe dimittere pcta cū
nemo pōt dimittere q̄ſ ſolꝰ deꝰ. Videēs dñs cogitati-
ones illoꝝ peſſimoꝝ dixit. Quid cogitatꝫ mala i coꝛ
dibus vr̄is? Quid eſt facilꝰ dicē: dimittunt tibi pec
cata tua. an dicere: ſurge ⁊ ambula? Ut aūt ſciatꝫ qꝛ
filius hominis hꝫ ptātem dimittendi hominib⁹ pcta
in terra ex ſua diuinitate. Dico tibi paralitice ſurgeꝛ
vade: ⁊ tolle lectū tuū. ⁊ vade in domū tuā: ⁊ ſtatim
ſurrexit. Videntes turbe timuerūt ⁊ glorificabāt de-
um q̄ dedit talē ptātem hoib⁹ in terra talia opa face
re. Ergo ad thema. Cōfide fili mi remittunt tibi pec
cata tua. Vñ ſciendū q̄ quatuoꝛ modis debemꝰ eſſe
filij dei, vt nobis dicit verbū ꝓallegatū. Primo patri
noſtro debemꝰ aſſimilari. ſcōo ipm diligere. terciō ei⁹
coꝛrectiones patienter ſuſtinere. quarto in neceſſita-
te ad deū recurrere. Primo dico q̄ filij di ſimꝰ vt no
bis dicit hoc verbū. debemꝰ noſtro patri aſſimilari.
vñ videmꝰ q̄ ſi filij carnales aſſimilantꝫ ſuo patri car
nali tunc diligit eos pluſq̄ ſi nō aſſimilarentꝫ. ita cer
te eſt de nobis ſi imago trinitatis in qua fecit nos ſi-
miles ſibi in nobis munda ſeruetꝫ tunc erimꝰ ſibi ſi-
miles. vtꝫ Beñ. j. Faciam⁹ hoiem ad imaginē ⁊ ſili-
tudinē nr̄am. Cū em̄ aīa de nihilo a deo creaꝫ: trini-
tas ſtatim imꝓmit op⁹ trinitatis in ipam. ⁊ ſicut de
us eſt trinꝰ in ꝑſona ⁊ vnꝰ in eſſentia. Jta vicꝫ ania
vna eſt in ſubſtantia: trina in potentia. Mā pater im-
ꝓmit anie potentiā vt potenter ſi vult poteſt reſiſte
re oibus impugnantijs dyabolice fraudis ⁊ bui⁹ mū
di ⁊ carnalib⁹ cōcupiſcētijs. ⁊ filius impmit ſapiam
qꝛ eſt ſapia patris qua anima poſſit diſcernere inter
bonū ⁊ malū bonū appetendo: malū vo vitando. et
ſpūſanctꝰ impꝛimit in eū intellectū quo poſſit ſemp
facere bonū ⁊ ꝓficere de virtute in virtutez. ⁊ poſſit
creſcere in viꝝ ꝓfectū in ſpūalib⁹. Qui⁹ legim⁹ figu
rā Beñ. xl. Pincerna pharaonis vidit vitē vnā ⁊ in
ea tres ramos ⁊ vuas ꝓducentes ac mittētes: quas
vuas accepit et exꝑſſit vinū inde in calicē ⁊ dedit re-
gi. ⁊ rex acceptauit gratanter reſtituit eū in gradū pri
ſtinū. Jta moraliter: Pincerna pharaonis ſedēs in
carcere ē aīa ſedens in coꝛpe. vt dicit apls. Quis me Rō. 7
liberabit de carcere mortis hui⁹? Illa aūt hꝫ tres po
tentias vicꝫ memoriā: voluntatē: intellectū. Debet
igit accipē tres vuas de illis trib⁹ ramis q̄ ſunt con
tritio: cōfeſſio ⁊ ſatiſfactio. ⁊ exꝑimere vinū cōtritio
nis in calicē coꝛdis. vñ in ps. Potaſti nos vino cōpū 59.
ctionis. ⁊ ꝑſtare regi altiſſimo: ⁊ gratanter acceptat
tanq̄ pater clemētiſſimꝰ ⁊ reſtituet nos in gradū pri
ſtinū. ⁊ ſic in illis trib⁹ potentijs vicꝫ memoria: volū
tate ⁊ intellectu aſſimilamur ſibi. Si bñ bas potenti
as regim⁹ tūc nos magis diligit ſicut pater filiū q̄ ſi
bi aſſimilatꝫ. Secōo dico. q̄ filij ſum⁹ dei. Si dicat ad
nos. Fili remittuntꝫ tibi pcta tua: neceſſe ē vt tibi gra
tias ꝑ beneficijs nobis collatis referamus. Unde di
cit Bern. Jngratitudo eſt ventus exiccans omnem
fontem gratie ⁊ miſcōie. Mam videmꝰ q̄ filiꝰ habet
vitaꝫ coꝛpaliter a patre. ideo ipm naturaliter diligit
tanq̄ creatus ab ipſo ⁊ ſpūaliter ſumus ꝑ filium dei
creati. ideo merito ꝓpm diligimus. vnde Apocal. j.
Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis noſtris in ſan
guine ſuo. Jtem apls ad Ephe. v. Sicut filij chariſ
ſimi ambulate in dilectione in qua xp̄us nos dilexit.
qꝛ nulli creature tantam dilectionē oſtendit ſicut
neri humano. Mam creaturas ſuperioꝝes nō p
mit ſed tm̄ hominē. ⁊ ipſas ſuperioꝝes creaturꝫ
hominū cuſtodiam cōſtituit. vnde in ps. Ang
is mandauit de te vt cuſtodiant te in om
tuis. Jtem inferioꝝes creaturas ad ſeruit
dinauit. vt patet de ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊ de terra q̄
nobis ſeruiunt cum fructibus diuerſis ⁊ de mari et
aquis que nobis ſeruiūt cum piſcib⁹. Vñ in ps. Om
nia ſubieciſti ſub pedib⁹ ei⁹ oues ⁊ boues vniuerſa
⁊c. Volucres celi ⁊ piſces maris ⁊c. Jdeo debemus
ipſum veraciter diligere ſicut filius patrem vt dicat
tibi verbum thematis. Fili mi remittuntꝫ tibi pecca-
ta tua. tūc debes ꝓmo omnē rem ꝓpter ipm q̄ntūcū-
q̄ dilectā poſtponē ⁊ ipm dilectiōi tue ꝓponē. qꝛ ipe
ꝓpter te poſtpoſuit oīa tranſitoꝛia. Jtē debemꝰ ꝓ
pter ipſum ꝓꝛiaꝫ voluntatē abnegare. ⁊ hec tria ait

dñs petro Joh. vlt. Petre diligis me. Rñdit petr⁹. Dñe tu scis q̄ amo te. dixit tercio. Petre amas me tunc tacuit ad tps modicū cogitādo quō te ita replicādo interrogat. amas me. z respondens petrus tercio dixit. tu scis dñe q̄ amo te. Hic oritur q̄stio. Quare sic trib⁹ vicib⁹ interrogauit. Rñdet. Interrogauit ꝓmo Petre amas me vt ꝓpē me oīs creaturas dimittas hui⁹ mundi z sequere me. Scdo Petre amas me vt ꝓpter meā dilectionē inimicū diligas qđ est signū maxime pfectiōis. Tercio petre amas me: vt ꝓpter me tuā ꝓpriā voluntatē z teipm relinquas ꝓpter dilectionē dei. Relinq̄t seipm q̄ naturaliter est supb⁹ z facit se humilē. z q̄ naturalit̄ est luxuriosus z facit se castum. z q̄ naturaliter est auarus z facit se misericordē. z sic ptz secundū. Tercio dico q⁹ debemus esse filij dei vt nobis valeat dicere. Fili remittūtur tibi peccata tua ei⁹ correctiōes patienter sustinere. vt videm⁹ q⁹ filij boni sustinent verba dura parētū z verbera dura. nec iō turbent̄: vt sapiēs in ꝓuer. Qui diligit filiū augmentat virgam: ita z nos debemus ferre patienter correctiōes duras q̄s immittit p infirmitatē corpis z priuationē rerū tpaliū. Exemplū habem⁹ in patre naturali q̄ si hz filiū quē teneri me diligit z viderit ipm peccare corrigit ipm ne malus malū sequat̄. vt babek̄ in figura cuiusdā romani q̄ habuit filiū quē dilexit noie lucrecius z dimisit sibi omnē voluntatē nec correxit. tandē furabat̄ z apprehendebat̄. cū ad suspendiū ducer̄ petiuit vt patri suo vnū ꝟbum posset loqui. z tandē pater fuit vocatus ad filiū. z fili⁹ dixit. Dilecte pater da mihi osculū anteq̄ moriar. z cū pater voluit osculari filiū. fili⁹ voluit apphendere nasuz patris z mordere dixit ad patrē. Pater si me dilexisses naturalē filiū in iuuuentute mea me bñ correxisses. & exquo me nō correxisti z voluntatē meā dimisisti sum ꝓfusio tua z oīm amicor̄ meor̄ z mortē turpissimā me optet sustinere. ne ergo sim⁹ cōfusio oīm amicor̄ nostror̄ in die iudicij vult nos hic de⁹ vt pater misericors corripe p aduersitates vt valeat nos in die iudicij exaltare dicēs matheī. xxv. Venite filij benedicti patris mei ꝓcipite regnū. z sic patet terciū. Quarto dico q̄ vult esse fili⁹ dilect⁹ vt sibi valeat dicere. Fili mi remittūt̄ tibi peccata tua. oz in necessitate ad deū tāq̄ ad patrē recurrere suū auxiliū inuocare. vñ videm⁹ q⁹ fili⁹ lz offendit patrē suū nāle cū sit in necessitate recurrit ad patrē vt ptz de antiq̄ lege z noua. in antiqua legim⁹. iij. Reg. xviij. de absalon q̄ offendit patrē suū Dauid z tñ cū pater filiū in necessitate vidit z audiuit filiū ex latiōe trib⁹ lanceis transfixū a Joab: ait. Quis mihi det vt moriar ꝓ te fili mi absalon? Ita a nos q̄uis offendim⁹ debem⁹ tñ in oīi tribulatiōe suū auxiliū inuocare. vñ Dauid in ps. Ad dñm cū tribularer inuocauī z exaudiuit me. Item ptz in noua lege. Luc. xv. de filio ꝓdigo q̄ cōsumpsit omnē substātiaz z prīmoniū inutiliter. tandē venit in tantā miseriam vt cuperet saturari de siliq̄s q̄s porci manducabant z nemo illi dabat. Et dixit. Vadā ad patrē meū z dicā ei. pater peccaui: fac me sicut vnū de mercēnarijs tuis. Et miscōia mot⁹ pater sup filiū dedit ei tria dona. Primo dedit ei ꝓmā stolā. scdo anulū in manu: z tercio calciamenta in pedib⁹ z fecit conuiuiū. Ita pater noster celestis quē multū offendim⁹ malis cogitatiōib⁹: malis ꝟbis: malis opib⁹ tñ in necessitate z angustia nra in quib⁹ sum⁹ p pctā possum⁹ ad ꝑiem recurrere z dicē. O pi q̄ es in celis peccaui coram te nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹ & me ad miam tuā recipe z fac me sicut vnū de famulis tuis. Qđ videns pi celestis dat nobis ꝓmā stolā. i. grām quā amisim⁹. dat nobis anulū. i. charitatē. calciamenta in pedib⁹. i. bonas affectōes. z facit nobis cōuiuiū pane celesti nos reficiens. z dat nobis verbū thematis ꝓallegatū. Cō fide fili remittunt̄ tibi peccata tua.

Dñica. xx. Sermo. lxj.

Oquebat̄ ihesus principib⁹ sacerdotū pharisei z discipulis suis. Mat. xxij.

Nota iste rex multū ab hoi bus laudat̄ q̄ nō solū inuitat ꝟbis boies ad curiā suam & etiā mittit vbiq̄ locor̄ nūcios vocando ad curiā suā. z illā aperit oīm⁹ ad intrādū libere z vias facit pacificas vt null⁹ q̄ nō ptinet ad regē possit eis viam impedire. Ita fecit salomon rex sapientissim⁹ in antiqua lege ferens sceptrū. ordinauit. xij. sapientissimos toti⁹ regni sup ꝓuisiōe de vijs regalib⁹ vt vnusquisq̄ posset pacifice ire ad curiā suā. Ita spāliter fecit dñs nr̄ Jesus xp̄s tenēs sceptrū noue legis misericordie z gre. vt dicit Jobes in Apoc. Ipse ē rex regū z dñs dñantiū. z iō merito laudand⁹ sup oīnes gentes z reges. q̄ ipe nō solū inuitat. immo curiā regni celestis aperit. vias facit planas: supplicat: cōpellit z donat munera diuersa vt ad ipm veniam⁹: vtz in euangelio. Loq̄bat Jesus ꝓncipib⁹ sacerdotum: pharisei⁹ z discipulis dicens. Sile est regnū celorum boi regi q̄ facit nuptias filio suo: z misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: z nolebant venire. iterum misit alios seruos dicens. Dicite inuitatis Ecce prandiū meū parauī. thauri mei z altilia mea. i. volucres occisi sē. z oīa pata venite ad nuptias. Illi autē neglexerūt z abierūt: ali⁹ in villā suā ali⁹ ad negociationē suā. Reliq̄ vo tenuerūt seruos ei⁹. z cōtumelijs affectos occiderūt. Rex aūt cū audisset irat⁹ ē. et missis exercitib⁹ suis ꝓdidit homicidas illos z ciuitatē illor̄ succendit. Tūc ait seruis suis. Nuptie quidē parate sē. & q̄ erant inuitati nō erāt digni. ite g̃ ad exitus viar̄ z quoscūq̄ inueneritis vocate ad nuptias. z egressi serui ꝓgregauerūt oīs quos inuenerūt bonos z malos z implete sunt nuptie discumbentiū Intrauit aūt rex vt videret discūbentes: z vidit ibi hoiez nō vestitū veste nuptiali. Et ait illi: Amice quō huc intrasti nō habens vestē nuptialē? At ille obmutuit. Tūc rex dixit ministris. Ligatis manib⁹ z pedibus ei⁹ mittite eū in tenebras exteriores ibi erit fletꝰ z stridor dentiū. Multi aūt sūt vocati pauci vo electi z sic ptz euāgeliū. Iste rex q̄ fecit cōuiuiū filio suo ē de⁹ pater q̄ pparauit nobis cōuiuiū eternevite. z misit nuncios ꝓmos. s. sanctos patriarchas vocare hominē ad celeste cōuiuiū & nolebāt venire. Scdo misit alios nuncios. vicz sctos ꝓphas z apl̄os illos apphenderūt iudei z occiderūt. Et alij neglexerūt venire. vn⁹ p auariciā: ali⁹ p luxuriā: ali⁹ p supbiā. igitur rex misit ꝓncipes vicz Tytū z vespasianū q̄ obsederūt irlm post ascēsionē dñi. xlij. annis transactis z occiderūt de iudeis vsq̄ ad decē centū milia. vt inuenit in iudaico libro: vēdiderūt. xc. milia: sp. xxx. iudeos ꝓ vno denario. z sic ꝓdidit homicidas illos pessimos z tandē misit suos apl̄os ad exit⁹ viarū. z oīm die mittit ꝓdicatores modernos vt boies ad cōuiuiū xp̄i vocēt. z tandē in die iudicij mittet angelos cū tuba vocare ad nuptias. vidit ibi hoiem nō vestitū veste nuptiali. i. peccatorē. q̄ vestem que sibi in ba-

ptiſmo eſt cõmiſſa. nõ bz qua ꝑbꝛ veſtit puerũ dicẽs Accipe candidã ⁊ immaculatã quã ꝓferas añ tribunal xꝑi. ⁊ illã homo maculat diuerſis peccatis. Cuz eñ dñs videt illũ in iudicio dicit. Ubi eſt veſtis tua nuptialis. ⁊ ille tacet qz ſcit ſe reũ. tũc ait miniſtris. ꝓ ñcite eũ in tenebꝛas exterioꝛes ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentiũ. Et hec verba cõcludit dñs. Multi ſunt vocati pauci vo electi quo ad multitudinẽ hoim. qz multi ſunt pagani indei ⁊ mali xꝑiani q̃ eẽciunt ad tenebꝛas exterioꝛes. Ergo quo ad thema. Loquebaꝫ ieſus ꝓncipibꝰ ſacerdotũ phariſeis ⁊ diſcipulis. Loq̃baꝫ dñs quatuoꝛ generibꝰ hoim. Primo ignoꝛantibus vt beniuolꝰ inſtructoꝛ. ſcdo oꝛantibꝰ vt dilectꝰ cõſolatoꝛ. tercio penitentibꝰ vt fidelis recõciliatoꝛ. quarto induratis peccatoꝛibꝰ vt terribilis vindicatoꝛ. Primo dico q̃ dñs loquiꝫ ignoꝛantibꝰ vt beniuolus informatoꝛ. informans eos vt tunc ſecure poſſint ſtare ⁊ veſtimentis virtutũ ſe oꝛnare vt cuz ipſo ad cõuiuiũ eternũ valeãt intrare. vñ Eſa. xlviij. Ego dñs docens te vtilia. Loquebaꝫ interdũ docens iuſticiã. Uñ Math. v. dicit. Dico añt vobis. niſi abundauerit iuſticia vꝛa pluſq̃ ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. ⁊ ille iuſticiã ſue doctrine tenet q̃ dat deo ſuũ ius ⁊ ꝓximo ſuũ ⁊ ſibi ſuũ ius. Itẽ aliq̃n loquebaꝫ docens miam. vñ Luc. vj. Eſtote miſericoꝛdes ſicut ⁊ pa. ve. ce. miſericoꝛs eſt: q̃ ſolẽ ſuũ facit oꝛiri ſup bonos ⁊ malos. Itẽ loquebaꝫ docẽs patientiã Luc. xxj. In patia vꝛa poſſi. aias veſtras. Et qz hec locutꝰ ſũ vob qz pſeq̃mini de ciuitate in ciuitatẽ. ⁊ cũ venerit tal'hoza reminiſcamĩ: qz ego dixi vobis. Itẽ loquebaꝫ docens charitatẽ. vñ Joh. xv. Hoc eſt ꝓceptũ meũ vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. multi eñ ſunt q̃ diligũt ſe inuicẽ: ſ nõ ſicut xꝑs dilexit nos. ipe dilexit nos ſ ꝓter nos peccare noluit. Et dilectio eſt veſtis aie. Mã ſicut veſtis tegit turpitudinẽ coꝛpis: ita dilectio tegit pctũ ⁊ nõ delet: vt nõ appareat nudꝰ coꝛã deo electis ⁊ angelis. vñ ſapiens ꝓuer. x. Charitas opit multitudinẽ pctoꝝ. Itez charitas aſſimilaꝫ veſti. qz ſicut veſtes pulcre reddũt hoiem amicabilẽ ⁊ pulcrũ ita charitas animã. vñ ps. de anima habẽte hanc veſtẽ. Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circũdata varietate. Itẽ ſicut veſtis ꝓtegit coꝛpus a multis incõmodis. ita charitas defendit aiam in oĩbus ſuis neceſſitatibꝰ. Unde apls. j. Coꝛ. xiij. charitas oia ſuffert oia ſperat. Qui igiꝫ cuſtodit hãc veſtẽ mundã põt dici btus. Unde Apoca. xvj. Btus q̃ cuſtodit veſtimenta ſua ne nudus ambulet. tõ dñs loquebaꝫ docens iuſticiã: patiẽtiã: miam ⁊ charitatẽ q̃ oꝛnãt aniam q̃ſi veſtimenta pulcra coꝛpꝰ: ne dicat Amice quõ huc intraſti nõ habens veſtẽ nuptialẽ? Scdo dico q̃ dñs loquiꝫ oꝛantibꝰ vt dulcis cõſolatoꝛ. Uñ ait ania deuota Cañ. v. Ania mea liquefacta eſt vt dilectꝰ me locutꝰ eſt mihi Sed nulla aia põt audire talẽ locutionẽ: niſi ab oĩbus mundanis fuerit ſepata ⁊ in cõtemplatiõe leuata. Jõ ait dñs Oſee. ij. Ducã eã in ſolitudinẽ. i. in vitã ſolitariã ⁊ ibi loquar ad coꝛ ei. Jn ſolitudine bõ põt deuote oꝛare ⁊ loqui cũ ꝺo ⁊ deꝰ cũ eo. Jõ ſcti viri tã antique legis q̃z noue legis q̃rebãt ſolitudines: vtz de Moyſe Exo. iij. Oz̃ diu fuit in egypto dñs nõ loq̃baꝫ ei. ſ dũ minabat gregẽ ouiũ in interioza deſerti ibi loq̃baꝫ dñs ad moyſen. At ille. Dñe q̃d iubes? Ait dñs ad eũ. Uade ⁊ dic pharaoni vt dimittat populũ meũ. qz clamat ad me ⁊ ego eruã eos in manu potenti. ⁊ hec nõ loq̃baꝫ dñs in egypto ſ in deſerto. Jdẽ ꝓz de Saul. j. Reg. ix. q̃diu fuit cũ pr̃e matre ⁊ frib⁹ in patria nõ fuit vnctꝰ in regẽ. ſ qñ ſaul fuit in deſerto querẽdo aſinas pr̃is ſui. tũc loq̃baꝫ dñs Samueli vt vngeret Saul in regẽ. ⁊ locutꝰ eſt ei dicens Modo inſiliet in te ſpũs dñi ⁊ mutaberis in virũ alium ⁊ hec facta ſũt in deſerto. Jdẽ ꝓz. iij. Reg. xix. de Helya. q̃ ambulabat p deſertũ. xl. dieb⁹ ad montem oꝛeb. ⁊ ibi loq̃baꝫ dñs cũ eo ſicut nõ hoi. Jdẽ ꝓz cuz ſanctis noue legis vicz Joñe baptiſta. q̃ meruit audire: videre ⁊ loq̃ cũ dño in deſerto. ⁊ ſpiñſctm videre in ſpecie colũbe qñ ſup ripã ſtabat ioꝛdanis. Itez btus Anthoni⁹ qñ dñs ſtabat in aere ⁊ vidit eũ in deſerto. Btus anthoni⁹ dixit. O dñe vbi iã fuiſti. dixit dñs ad eũ. Anthoni ego erã apud te. ſ volui ꝓbare patiam tuã. Jõ ad deſertũ deuote oꝛando ⁊ ſolitarie viuẽdo vadam⁹ vt dñs loquaꝫ nobis vt inuitet nos ad ſuũ eternũ cõuiuiũ. Tercio dico dñs loqueꝫ vere penitentibꝰ ſicut fideꝫ pacificatoꝛ. vt dicit aplus ad Eph. Uenit dñs loq̃ pacẽ bis q̃ ꝓx loq̃ pacẽ bis q̃ longe. nã locutꝰ eſt pacẽ bis q̃ lõge. i. pctoꝛibꝰ. ſ nolurũt pniam agere. ab bis eñ longe eſt ſalus dei. vnꝺ ps. Loq̃ꝫ dñs pacẽ in ppl'o ſuo. Sicut de illis q̃ agũt pniam. ſ de alijs ꝺz. Longe a pctoꝛibꝰ ſalus. q̃ autẽ ſunt ꝓx. i. iuſti bis loquiꝫ dñs pacẽ. vñ iuſtꝰ ait ī ps. Audiã q̃d loquaꝫ in me dñs deꝰ me⁹. vt faciã volũtatẽ ſuã. Loquiꝫ aũt dñs vere penitentibꝰ tanq̃ mediatoꝛ. vñ videm⁹ q̃n inimicicie ſunt inẽ duos: tunc optet q̃ mediatoꝛ inter eos loquaꝫ pacẽ reforman. do. ita eſt inter pctoꝛẽ ⁊ deũ diſcoꝛdia. optet igiꝫ mediatoꝛẽ loq̃. ⁊ ſic ex vtriſq̃ mittiꝫ vnꝰ ad reformãdũ pacẽ. Ita ex ꝑte dei mittiꝫ miſcoꝛdia q̃ xꝑus eſt. vñ ps. Miſcoꝛdia eiꝰ ꝓueniet me. ⁊ pctoꝛ intermittit ſuũ interlocutoꝛẽ. ⁊ hic ꝺz eſſe amara cõtritio coꝛdis cũ cõfeſſione lachrymaꝝ. Tũc iſti duo. ſ. mia dei ⁊ ptritio faciũt pacẽ. Ad ꝓz in rege Ezechia in li. Eſa. c. xxxviij. Egrotauit ezechias vſq̃ ad moꝛtẽ. ⁊ dñs locutꝰ eſt ad Eſa. dicens. Uade ⁊ dic regi. oꝛtet eũ moꝛi. qz me offendit. Qd̃ audiuit reꝛ ⁊ fleuit fletu magno ⁊ ſtatim miſit deꝰ miam ⁊ reꝛ pniam fecit Et iſti duo fecerũt pacẽ. ⁊ ſtatim pace facta dñs locutꝰ eſt. Adã tibi quindecim annos vite tue. ⁊ gauiſus eſt reꝛ. Et ſimiliter loquebaꝫ dñs marie magdalene. Dimiſſa ſunt tibi peccata tua vade in pace. Et ſic patet terciũ qd̃ dñs loquiꝫ penitentibꝰ vt ſecũ pacificenꝫ vt poſſit eos in iudicio ad ſuũ cõuiuiũ introducere: vt largus remuneratoꝛ. Quarto dico q̃ dñs loquiꝫ indurat⁹ pctoꝛibꝰ vt terribilis vindicatoꝛ. Uñ dicit dominꝰ ſup Eſaiã. xlij. ca. Tacui: ſemp ſilui: patiẽs fui Mã de multis peccatoꝛibꝰ tacet deus ad multos nos q̃ nõ vindicat ⁊ ſup hoc grande peccãt. Tar aũt duriꝰ cum venerit flagellat ⁊ cruciat quãtius peccatoꝛẽ expectat. Et multotiens occ[illegible] loquiꝫ p inſpiratõnẽ diuinã dimitte pecca[illegible] tps eſt. vt dauid ait in ps. Audiã q̃d loqu[illegible] me dominꝰ deꝰ. Sed peccatoꝛ ſp auertit aurẽ ⁊ obſtruit q̃ſi ſerpẽs ſurdꝰ q̃ nõ exaudiet vocẽ incantãtiũ. Et loquiꝫ oi die p os p̃dicantiũ bũ dei: nũc arguẽdo nũc ſuppliãdo nũc minando: ſ peccatoꝛ facit ſe ſurduz Tandẽ aũt oꝛtet eum deũ audire loquentẽ in diẽ iudicij q̃ſi terribilẽ iudicẽ cuz dicet. Itẽ maledicti in ignem eternũ. De hac terribili locutiõe dicit Johannes figurã Apoc. j. Vidi in medio ſeptem candelabroꝝ hoiem ſil'em filio hois habentẽ gladiũ ex vtraq̃ ꝑte acutũ de oꝛe eius ꝓcedentem: ⁊ vox eius ſicut vox aquarũ multaꝝ ⁊ ſicut vox tonitrui magni. Itẽ

est xp̃s q̃ in die iudicij appebit inter candelabra aurea q̃ sunt septẽ turbe angelor̃ seu sanctor̃ elector̃ scz patriarche: ꝓphe: angeli: apli: martyres: ꝓfessores ⁊ virgines. Et ex ore ei⁹ ꝓcedit gladi⁹ acut⁹ .i. sniam ꝓfert damnatois loquẽs terribiliter. vt dr Mat. xxv Jte maledicti ⁊c. Et illa vox est dãnatis ita terribilis velut vox tonitrui: ⁊ tũc pctor obmutescit ⁊ dicet xp̃s. Quo tu pctor huc intrasti nõ habens vestẽ nuptialẽ, ꝓicite eũ in tenebras exteriores. Ergo ad thema loq̃bat ibi ꝓncipib⁹ pharisei sacerdotib⁹ apl̃is ⁊ iudeis. Jta quotidie loquit̃ deuote orantib⁹: ignorantib⁹: penitentib⁹ ⁊ induratis.

Dñica .xxi Sermo. lxij.

Ade filius tuus viuit

Job. iiij. Nota q̃ nulla res melior est oĩ mundo q̃ꝫ gratia diuina. hoc quo ad aiaz ⁊ nulla res melior quo ad corp⁹ q̃ꝫ sanitas. Mã gr̃a diuina facit hoiem socĩ angelor̃: fratrẽ xp̃i ⁊ suor̃ discipulor̃. vtz in euãgelio Mat. xij. qñ xp̃s stetit in synagoga iudeor̃ docens eos venit vn⁹ cor̃ ad eũz dicens. Fratres tui ⁊ mater tua foris stant querẽtes tibi loqui. Rñdit ibs. Qui facit volũtatẽ patris mei ipe est me⁹ frater sor̃ ⁊ mater. Ergo nihil vtili⁹ quo ad aiam q̃ꝫ gr̃a xp̃i. Et ꝯ sancti magis optauerũt mori vita naturali q̃ꝫ amittere gr̃az diuinã Sz q̃ ad corpus nihil vtili⁹ q̃ꝫ sanitas. vñ Catho. Eger dives bz nummũ ꝯ nõ bz ip̃m: vicz quo ad sanitatẽ. Quid valeret homini ois thesaur⁹ mundi qñ semp esset infirmus. iõ hõ existens extra gr̃am dei ⁊ sp infirm⁹ esset redarguẽd⁹ si posset habere piũ regẽ q̃ posset sibi dare gr̃am: ⁊ posset habere expertũ medicũ q̃ posset sibi dare sanitatẽ ⁊ illũ nõ visitaret aut ꝑ se aut ꝑ aliũ Jdeo ait dauid in ps. Multiplicate sunt infirmitates eor̃: postea accelerauerũt. Et hec ꝯgnoscens iste regul⁹ iõ xp̃m visitauit ⁊ ꝑ gratia ⁊ sanitate filij xp̃m humiliter exorauit. Et xp̃s rñdit verbum ꝓallegatum. Vade fili⁹ tu⁹ viuit. vtz in euangelio hodierno. Erat q̃dam regul⁹ cui⁹ fili⁹ infirmabat̃ in capharnauz. q̃ erat ciuitas in qua xp̃s multa miracula faciebat. hic cũ audisset q⁹ Jesus aduenisset a iudea in galyleam: abijt ad eũ ⁊ rogauit eũ. O dñe descende ⁊ sana filiũ meũ. Jncipiebat enĩ mori. dixit ibs ad eũ Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis nõ creditis. Dicit ad eũ regulus. Dñe descende priusq̃ moriat̃ fili⁹ me⁹. Dixit ad eũ dñs. vade fili⁹ tu⁹ viuit. Credidit r̃gul⁹ ꝑmõi dñi quẽ dixit ei. Vade fili⁹ tu⁹ viuit ⁊ obꝑauit borã illã i cor de suo ⁊ iuit. Jã aũt eo appropinquante ciuitati caphar aũ a qua exiuit occurrerũt ei serui eius dicẽtes filius viueret. Jnterrogauit ergo ab eis borã in q̃ lius habuerat. ⁊ dixerũt ei. Heri ꝙsi bora septima it eũ febris ⁊ reuixit. Cognouit ergo pater q⁹ illa erat in qua dixit ei iesus Vade fili⁹ tu⁹ viuit ⁊ credi ipse ⁊ dom⁹ ei⁹ tota. ⁊ sic patet euãgelium resumendo thema. Vade fili⁹ tu⁹ viuit. Nota quadrupler est vita. Una est vita naturalis. scda culpe. tercia gr̃e. quarta glorie. Prima est vita nature. de q̃ dr Gen. j. Creauit de⁹ hoiem de limo terre ⁊ inspiravit in faciẽ ei⁹ spiraculũ vite. Hec vita est valde breuis. vñ Job. xiiij. Homo nat⁹ de muliere breui viuẽs tpe reple. mul. mise. Mã diuerse sunt miserie in hoie vt pauptas. psecutio: nuditas: frigiditas: infirmitas Vñ ps. Multiplicate sunt infirmitates eor̃. Hec vita semp est in tentationib⁹. Nunc tentat̃ hõ in hac vita a mundo ꝑ superbiam: nũc a ꝓria carne ꝑ luxuriaz nũc a dyabolo ꝑ auariciã ⁊c. Jõ ait Job. vij. Militia est vita hominis sup terrã. Hec vita nõ pot dura re. sed sicut rosa cito arescit ⁊ tanq̃ lanugo a vento tollit̃. ⁊ tanq̃ spuma gracilis a procella dispergit̃. ⁊ tã q̃ fumus diffusus a vento euanescit. et tanq̃ memoria hospitis vni⁹ diei pretereuntis tollit̃. ⁊ sicut pomũ pulcrũ a verme corrodit̃. ⁊ velut vapor dispergitur. Vñ Job. vij. Quia ventus est vita mea. Hec vita hominis sepe abbreviat̃ ante tp̃s dũ peccator nõ sperat ꝓpter peccata sua. vñ in ps. Dathan ⁊ abyron deleñ. Aperta ⁊ terra ⁊ deglutiuit Dathan ⁊ abyrõ ante tp̃s. Jdem ptz in Gen. xix. de q̃nq̃ ciuitatibus. de quibus ibidẽ dr. Pluit dñs sup zodomã ⁊ gomorram sulphur ⁊ ignẽ. Jtem vita hec misera pueris sepe abbreviat̃ ꝓpter peccata parentũ. vtz de dauid. ij Reg. xij. Quia dauid peccauit cõtra dñm: ⁊ ait dñs ad dauid. Puer quẽ diliges morietur ꝑ te. ⁊ de filijs zo domor q̃ nõ peccauerũt ⁊ tñ cum parentib⁹ mortui sunt. Hec iniqua vita misera sepe abbreviat̃ hoĩ ꝓpe nimiã iusticiã hois. nam interdũ hõ est in tanto desiderio vite eterne q̃ de⁹ ipm sumit de hoc falso mundo. Vñ Sap. iiij. Translatus est añ temp⁹ ne malicia mutaret intellectũ ei⁹ aut fictio deciperet aiam illius. Qui se bene bz in hac misera vita in virtutib⁹ se exercendo ⁊ pctis resistendo. ad hũc ait dñs. vade filius tu⁹ viuit. Scda vita est vita culpe. de qua dicit apl's ad Roma. Si ꝑm carnẽ vixeritis morte moriemini. q̃uis homo viuit corpe si est in pctõ mortali mortu⁹ est in anima. Vñ in Apoc. de vita pctõris in pctõ mortali existentis. Nomen habes q̃ viuis: ꝯ mortu⁹ es quo ad animã q̃ iam deputata est ad mortem eternã. Hec vita pcti mortalis occasionẽ accipit a cõcupiscentia oculor̃ ita q̃ mors intrat in cõscientiã ⁊ occidit aiam. Ad ꝙrit̃ Hiere. ix. Heu mors intrauit ꝑ fenestras nr̃as. Hec vita pcti tal̃ sepe causat̃ a voluptate ⁊ crapula. Vñ Sen. in li. de morib⁹ Plures moriunt̃ crapula q̃ꝫ gladio. Jõ premonet nos apl's ad ephe. v. Nolite inebriari vino in quo ẽ luxuria. Hec vita pcti mortalis sepe causat̃ ex auaricia quã sequit̃ mors eterna. Vñ nihil iniqui⁹ est q̃ꝫ amare pecuniã. h enĩ q̃ amat pecuniã: vendit animã suã dyabolo ⁊ obligat morte eterna eam. Hec vita peccati mortalis causat̃ ex inuidia. Vñ Job. qui nõ diligit fratrẽ suum sed odit manet in morte. Jõ qui hec quatuor vicia habet supradicta vicz. cõcupiscentiã oculor̃: crapulã: auariciã ⁊ inuidiã. obligat aiam suã post hãc vitã ad eternã penã. ꝯ q̃ viuit in castitate abstinentia in pietate: in charitate manet in vitam eternã. Vñ Sap. v. Justi aũt in ꝑpetuũ viuẽt. Joh. Nos sumus translati de morte ad vitã. Et illic dicit dñs. Vade fili⁹ tu⁹. i. anima tua viuit in pñti ꝑ gratiam in futuro ꝑ gl̃iam. Tercia vita est vita gratie. de qua dicit Job. x. Vitã ⁊ miam tribuisti mihi ⁊ visitatio gratie tunc custodiuit spũm meũ. hac vita gratie viuit homo q̃ est sine peccato mortali. Vñ enĩ homo nascit̃ portat secum venenũ pcti mortalis. s. peccati originalis. ꝯ illud expellit̃ ꝑ baptismũ ⁊ vita gratie ꝑ illi⁹ virtutẽ infundit̃ ⁊ ꝑ fidem cõseruat̃. Unde dicit dñs in euangelio Johannis. xj. Omis q̃ viuit ⁊ credit in me nõ morietur in eternũ. Hec enĩ vita disponit hoiem ad vitã eternã. Vñ Ro. vj. Stipẽdia pcti mors. gr̃a aũt dei vita eterna. Sicut aũt peccatũ mortale inducit mortẽ eternã. ita gratia dei inducit vitã eternã. Hec aũt vita gr̃e diu erat in ꝓmissiua eccl̃ia. sed modo est suppeditata ⁊ conculcata: vt patet in

li. Dañ. viij. Vidi arietē ꝫ orientē in aere ventilantē: q̄ habuit duo cornua vnū excelsius reliquo. Sz ve nit hircus ab oriente q̄ cōculcauit arietē cū cornibus suis ⁊ ad nihilū redegit eū. Ita spūaliter aries ouiuz albus fuit vita gratie desiderās ortū solis veri lumi nis q̄ est xp̄s ⁊ diuinā gratiā habens vnū cornu excel sius reliquo. i. charitatē dei ⁊ primi. vnuz excelsius. qz charitas dei tenet p̄cipatū. Sz venit hircus feti dus ab occidente vbi apparet oīne malū. i. vita feti da ⁊ maculata q̄ iam regnat in mundo vitā grez mū dicie cōculcauit ita q̄ iā nullū viciū appet qđ olim vi ciū dicebaꝫ. Vñ poeta Olim qđ viciū fuit est mō vir tus. Nūc nihil est viciū nisi habere nihil. iō homi exi stenti in vita gratie dicit dñs. Vade fili⁹ tuus viuit. Quarta vita est vita eterna. de qua vita ait dñs Jo han. xvij. Hec est vita eēna vt cognoscāt te solū verū deū ⁊ quē misisti Jesum xp̄m. Et hanc vitā cōmen dat aresto. in li. celi ⁊ mundi dicens. Est illic fixa sem piterna vita sed hic transitoria. Hec est vita eterna: vbi possum⁹ deū videre facie ad faciem. vbi est sani tas sine infirmitate requies eterna sine labore pax si ne timore: leticia sine merore: veritas sine erroꝛe. Et illa possumus acq̄rere p tria bona in hac vita. Pri mo p boni op̄is exercitationē. vt dicit sapiens Eccl's vj. Quid hz homo de oīni labore suo nisi q̄ laboret ⁊ pgat post mortem illuc vbi est vita. Sc̄o possum⁹ acq̄rere vitā eternē p malop̄ patientē suppoꝛtatōez Ille est certus q̄ hec mala ⁊ puersa sustinet patientē q̄ post hanc vitam vadat ad eternā vitā. qz deus nō punit bis in idip̄m. vñ Eccl'i. ij. Sustine ad modicuz temp⁹ vt crescat in nouissimo vita tua. Tercio pōt acq̄ri vita eterna p iusticie exhibitionē. Vñ Sap. v. Justi aūt in ꝑpetuū viuent. ⁊ apud dñm est merces eop̄. Et Sap. iij. Justop̄ anime in manu dei sunt. be atus Jaco. c. j. dicit. Beat⁹ bō q̄ suffert tentationez: ⁊ vincit in hac vita. qm̄ cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coꝛo nam vite. Dicit ergo patienti bene opanti. Vade fili us tuus viuit. hic p gratiam ⁊ in futuro p gl̄iam.

Dominica. xxij. Sermo. lxiij.

Eru⁹ ille rogabat do

minū: patientiā habe in me ⁊ omnia red dā tibi Matb. xviij. Unde videm⁹ q̄ ra tio naturalis dictat q̄ vnusq̄sq̄ faciat ꝓximo suo qđ ab eo desiderat. facientes cōtrariū opponunt se rati oni. Nam duo p̄cepta fuerūt legis nature. s. declina a malo ⁊ fac bonū. vt ptz in p̄s. Et due legis scripte. vicz Diliges dñm deū tuum ex toto coꝛde tuo: ⁊ pro ximū sicut teip̄m. In his duob⁹ vniuersa lex depen det ⁊ ꝓphete. Ita xp̄s legifer noue legī miscdiez gra tie voluit duo p̄cepta dare vnum negatiuū aliud af firmatiuū que includunt p̄cepta nature ⁊ scripture. Qđ tibi nō vis fieri alteri ne feceris. sed seru⁹ dñi se nō cōsiderans p̄cepta nature transgredi nō declina uit a malo ꝫ fecit malū: nō dilexit deū ⁊ ꝓximū: non fecit ꝓximo suo qđ sibi desideranit fieri. iō debitoꝛ fa ctus est dei. ꝓpē hoc ait in themate. Seru⁹ ille roga bat dñm di. Patiam babe in me ⁊ oia tibi reddam. quō hoc factū sit bz in euangelio qđ sequit. Dixit ie sus dis. s. para. bāc. Sil'e est regnū celoꝛ hoi q̄ voluit rōem ponere cū seruis suis. et cū incepisset rōem po nere oblat⁹ est ei vn⁹ q̄ debebat. x. milia talenta. Cū aūt nō haberet vñ redderet iussit eū venūdari ⁊ vxo rem ⁊ filios ⁊ oia q̄ bēbat. Et ille ꝓcidēs rogauit do minū di. Patiaz babe in me ⁊ oia reddā tibi. Miser tus aūt dñs hui⁹ illi⁹ dimisit ei oē debituz. Ecce q̄nta mia. dñs dat plura q̄z seru⁹ petit. petit dilationē ⁊ do min⁹ dat solutōz. Egressus aūt seru⁹ ille inuenit vnū de seruis suis q̄ debebat ei centū denarios ⁊ tenens suffocabat eū dicēs. Redde qđ debes. Procidēs āt seru⁹ ille ⁊ rogās eū dixit. Patiam babe in me bone socie ⁊ oia reddā tibi. Ille aūt noluit ꝫ tenens suffo cauit eū. ⁊ misit eū in carcerē quousq̄z redderet vni uersum debitū. Uidētes aūt cōserui ei⁹ q̄ fiebāt con tristati sunt valde. ⁊ venerūt ⁊ nūciauerunt dño suo oīnia q̄ facta fuerūt. Tūc vocauit eū dñs su⁹ ⁊ ait il li. Serue neqūz. oīne debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me nōne ꝫ oportuit ⁊ te miserēri cōserui tui sicut ego tui miserī⁹ sum? Et irat⁹ dñs valde tradidit eū tortoꝛi bus quoadusq̄z redderet vniuersa debita. Sic ⁊ pa ter me⁹ celestis faciet vobis si nō remiseritis vnusq̄sq̄ fratri suo de coꝛdib⁹ vr̄is. Et sic ptz pabola. Jsta ergo pabola est ꝓ illos q̄ peccant ꝓ. x. p̄cepta dei om ni die ea frangēdo. iō sunt debitoꝛes decē milū talē toꝛ. ꝓpē transgressionē decē p̄ceptoꝛ ⁊ rogant dñm p gr̄a ⁊ mia. Sz ipi indurati ꝓ ꝓximū nolūt ꝓximo cōpati i pua re. ꝫ suffocāt trucidāt ⁊ spoliāt ⁊ iudicio se irā cōcitāt. qđ videns dñs dicit ad vnūquēq̄z. Nō ne oportuit ⁊ te dimittere ꝓximo tuo. sed tu non vis dimittere ꝓximo tuo. iō ego nō faciā tibi miam ꝫ vo lo te tradere toꝛtoꝛib⁹. i. dyabolis quoadusq̄z reddas vniuersum debitū ⁊ cōcludā te in carcerē eternaꝛ pe narū cruciando eternalit. Dñs ꝓcludens dicit. Pa ter me⁹ celestis faciet vobis sic: si nō dimiseritis ꝓxi mis vestris oēm inuidiā de coꝛdib⁹ vestris. ergo quo ad thema. Seru⁹ ille rogabat dñm Nota q̄ debem⁹ esse serui dei. qz dñs circa seruos facit quatuoꝛ bona Primo ꝓuidet in cibarijs. sc̄o ptegit in piculis. ter cio ditat eos in bonis. quarto exaltat eos in regnis. Primo dico q̄ dñs seruis ip̄m deuote rogantib⁹ ꝓ uidet in cibarijs ⁊ necessarijs. Unde videm⁹ q̄ boni do mini sp̄ sunt solliciti de cibarijs seruoꝛ suoꝛ: ita fa cit dñs. Et hoc ptz in antiqua lege. Legim⁹ eīm de ꝓ pheta daniele seruo dei destruēte idolū Bel. q̄ dixit. Dñs me⁹ adoꝛeꝫ sol⁹ q̄ creauit celū ⁊ terrā ⁊ oia q̄ in eis sē. ꝓpter hoc miserūt eū pagani in lacū vbi erāt septē leones ⁊ nō dabāt eis cibaria septē dieb⁹ vt de uoꝛarent danielē. ꝫ Daniel oꝛabat ad dñm cui mlto tpe ꝯuiebat in ⁊tutib⁹ diuersis. ⁊ domin⁹ recoꝛdat⁹ serui sui Danielis dixit ad Abacuc ꝓphām q̄ habuit escam volens in campū poꝛtare messoꝛib⁹. Fer pran diū qđ babes seruo meo Danieli q̄ esurit in babylo ne in lacu leonū. Rūdit abacuc. Dñe babylonem ne scio: lacū ignoꝛo. qz distabat ab illo loco centū milia ria. Tūc angel⁹ dñi appēndit abacuc in vertice: ⁊ duxit in babylonē añ lacū ⁊ abacuc inclinans se in cum clamauit: Daniel serue dei veni tolle pra qđ misit tibi dñs de⁹ tu⁹. ⁊ sic habitauit in lacu tepē dies donec fuerūt pacti. postea extract⁹ fuit de lacu. Ita ostendit dñs seruo suo cibaria prestādo vt nos seruiam⁹ sibi fideliter ⁊ nō curem⁹ sed oīem sollici tudinē in eū ꝓiciam⁹. qz ipi est cura de nobis. vt di cit apls Petr⁹. j. Pe. v. Jstud idem ptz de belya de quo legim⁹. iij. Reg. xvij. vbi legim⁹ q̄ tanta fames erat in terra q̄ multi hoies moꝛiebant in fame. ⁊ be lyas seru⁹ dei magnā famē sustinuit vt peteret dñm p moꝛte. Et dixit dñs ad eū. Serue mi belya vade i sareptaz sydonioꝛ: q̄ fuerūt gentiles: tu nō debes fa me perire. Ego p̄cepi mlieri vidue vt te pascat. ⁊ sur rexit Belyas seru⁹ dei. Cū appꝛopinquaret poꝛte ci-

uitatis inuenit ibi mulierē pauperculā viduam de qua dñs ei dixit. Prophēta dicit ad mulierē. Mulier qd queris. Respondit ei mulier. Colligam mihi duo li gna vt faciam mihi ⁊ filio meo tortam vt comedam⁹ ⁊ moriamur. Rñdit ꝓpheta. Fac mihi prius qz esu rio nimis. Rñdit mulier. Non habeo de farina nisi ꝙtum pugillus potest capere ⁊ modicū olei in lecy to. dixit ꝓpheta seruus dei. Mulier crede mihi ⁊ fac mihi vt comedā. qz dominꝰ cui seruio misit me buc⁊ dico tibi de ore domini mei ꝙ nec farina nec de oleo deficiet qñcūqz cibaria ꝓparabis donec dominꝰ mit tat pluuiam sup terram. Et cibauit dñs seruū suum ⁊ ancillam suā mulierē istam de modico. Item simi liter patet in noua lege de paulo primo heremita qui primo seruiuit dño multos annos in deserto. ⁊ tan dem nō habuit ad comedendū ⁊ dñs misit ei corvuz ꝙ omni die cibauit eum in deserto portans panem. interdum carnes. Sed heu diuites huius mundi ba bentes omnia bona peiores sunt corvis. Corvus pa scebat virum dei cum pane ⁊ carnib⁹: ⁊ ipsi pmittūt pueros xpi fame perire in boc mundo: ⁊ audient in die iud: cū. Nō vni ex minimis meis nō fecistis mi bi nō ⁊c. Ite maledicti in ignem eternum ⁊c. Pau vos diuersis cibarijs delicioſis: ⁊ vos seruos meos pascere noluistis. ⁊ sic patet primo quō dominꝰ pre uidet seruis suis de cibarijs sibi seruientibus ⁊ ipm rogantibus. Ergo quo ad thema. Seruus ille roga bat dñm suum. Scōo dico ꝙ dñs ꝓtegit seruos su os in periculis. Unde videm⁹ qñ dñi vident seruos suos in periculis subueniunt eis ꝓ posse si sunt boni domini. Ita facit dñs noster q̄ bonus est dñs super omnes dños. nunqz dereliquit seruos suos in tribu lationibus. Unde ait dñs Esa. xliij. Seruus me⁹ es tu cum transieris per aquas tecū ero ⁊ flumina non operient te. cum ambulaueris in igne nō comburer⁊ ⁊ flāma nō ardebit in te. Deus autem liberabit ser uos suos ꝓ aquā. vt patet in filijs israel cum seruie bant dño ⁊ transire debebant in terram ꝓmissionis dñs aperuit mare rubrū vt sicco pede ptrāsirent nec vllus eorum remansit. ⁊ pharao cum seruis suis vo lens seruos dei occidere demersus est in mari quasi plumbū in aquis vehementibus ⁊ ideo laudabāt ser ui dei dñm suum gratias agentes ⁊ cantantes hunc psalmū in littore. Cantem⁹ dño glo: ⁊c. Et ꝙ seruos suos liberauit de igne. boc patet Dañ. iij. Nabucho donosor erexit statuā aureā sup quā stabat idolum: conuocans omnē pplm ad idolum vt adorarent. sed tres pueri dei. s. Daniel Sydrach ⁊ abdenago dixerūt Nos nolumus idola adorare qz serui dei sum⁹ qui fecit celum ⁊ terrā ⁊ iratus misit eos in caminū ignis dñs misit angelū suum ⁊ liberauit eos de igne et tabant domino dicen. Bñdictus es dñe de⁹ pa noſtroꝝ ⁊c. Et boc idem patet de dauid. j. reg. xvij. q̄ cōfidebat in domino ⁊ pugnabat cōtra vrsuz ⁊ leonem in agro ⁊ contra gygantē ⁊ dñs erat cū eo: ⁊ liberauit eum ⁊ cōfortauit ⁊ vicit. ⁊ dñs dixit ad da uid. Quis est sicut seruus meus dauid. Et sic patet secundū ꝙ dñs seruis suis subuenit ⁊ ꝓtegit in tri bulatione. ergo ⁊ nos in tribulatione rogem⁹ eū. vt patet in themate. Seruus ille roga. dñm ⁊c. Tercio dico ꝙ dñs seruis suis dat dona eos ditando q̄ sunt dona spūssancti omnia dona tpalia excellentia vt ip se ait Jobelis. ij. Sup seruos meos ⁊ ancillas meas effundam de spiritu meo. id est de septem donis spi ritussancti dabo eis. Dat enim dyabol⁹ seruis suis se ptem dona mala. i. septem pctā mortalia. vicz supbi am: luxuriā auariciā: inuidiā: gulam: iram ⁊ acciaā. Sed pius dñs seruis ⁊ ancillis suis dat septē dona vtilia contra bec septem dona nociua. Primū est ti mor dñi contra supbiā. vt homo cogitet in corde ꝙ deū timeat ⁊ peccata dimittat. vñ Eccli. j. Timor do mini expellit peccatū. ꝑs. Initiū sapientie timor dñi. ⁊ expellit supbiā. Secundū donū boni dñi est donū pietatis ꝑ peccatū inuidie. qz pietas charitatiue ꝓxi mū diligit. ⁊ inuidia est contra charitatē. iō charitas expellit omnē inuidiā. ⁊ talis seruus accipiens a do mino charitatē pietatis diligit deū ⁊ ꝓximū. j. Joh. iij. Ne⁹ charitas est ⁊ q̄ manet in charitate ⁊c. Ter ciū est donū scientie cōtra iram ⁊ mites nō faciūt bo mines iracundos. vñ Matb. v. Beati mites ⁊c. vos estis mei serui ⁊ possidebitis terrā. Quartū donū est donū fortitudinis cōtra acciāiā. Et iō petiuit dauid in psal. dicens. Bñe spū ꝓncipali cōfirma me. Spūs fortitudinis cōfirma meū cor. vt expellat omnem acci diā. Quintū donū est donū cōsilij ꝑ auariciam. ita ꝙ hō expellit omnē auariciā a se ⁊ oia facit consilio bo no. ⁊ nunqz vadit ad cōsilia impioꝝ. Jō dicit Dauid in psal. Beat⁹ vir q̄ nō abijt in cōsilio impioꝝ ⁊ i via pctōꝝ nō stetit ⁊ in cathedra pest. ⁊c. Hoc aūt fac do nū cōsilij. Sextū donū est donū intellect⁹ contra gu lam vt hō viuat in abstinentia. Nam abstinentia est virtus q̄ domat oia vicia eleuat mentē ad celestia et est summa medicina corpis ⁊ anime. Jō petiuit ps. Da mihi intellectū ⁊ viuā. Septimū est donū sapiē tie ⁊ valet cōtra luxuriā. vt homo caste viuat. qz non vult dñs in suo seruitio habere luxuriosos. Et iō ait ꝓpheta Ezec. Eleuauit me de⁹ inter celū ⁊ terrā de spiciendo terrā ⁊ celum desiderando. Qui ergo hec septem dona a dño bz diues est in omnib⁹. iō ptz ter ciū. Rogem⁹ ergo dñm ꝓ donis spūssancti. Quarto qz dñs fideles seruos exaltat in regno eterno ⁊ intro ducit ad gaudia. Un Mat. xxv. Euge serue bone et fidelis qz in pauca fuisti fidelis supra multa te cōsti tuā intra in gaudiū dñi tui. Ipsi ei serui dei sedebūt ad mensam dñi celestis vt ipse ait Luce. xxij. Ego di spono vobis sicut disposuit mihi pater me⁹ regnum vt edatis ⁊ bibatis sup mensam meā in regno meo. O q̄ dissimilis retributio premioꝝ seruoꝝ dei ⁊ seruoꝝ dyaboli. vt dr Esa. lxv. Ecce dicit dñs serui mei comedent ⁊ vos esurietis. Serui mei bibēt ⁊ vos si tietis. Serui mei letabunt ⁊ vos tristabimini. Ser ui mei sunt in pulcritudine ⁊ vos in timore flagella tione ⁊ immundicia. Serui mei laudabunt ꝑ exulta tione cordis. ⁊ vos clamabitis ꝑ dolore cordis. vnd pōt dici de seruis istis qd regina Sabba dixit de ser uis Salomōis. iij. Reg. x. Regina sabba audiēs glo riā salomonis ⁊ veniēs videre ⁊ sedens in mensa vi dens Salomonē in tanta gloria oia bene ordinata ⁊ seruos ita vestitos in aureis vestib⁹ dixit. Bñe beati sunt serui tui. ita pōt dici de xpo. Cū ei audit regina sabba. i. eccla: de rege Salomone. i. xpo ⁊ de seruis eius. i. angelis ⁊ electis ⁊ viderit in celo sicut audit hic predicare: pōt bene dicere admirando gliam. be ati sunt serui tui bne. Ergo quo ad thema. Seru⁹ il le rogabat dñm. ita nos rogem⁹ dñm vt nos pascat ⁊ liberet vt nobis dona tribuat ⁊ ad gliam ꝓducat.

Dñica. xxiij. Sermo. lxiiij.

Dius est imago hec

et supscriptio Matb. xxij. Nota ꝙ ꝓter

pctm̃ p̃ mozũ parentũ. ſ. Ade ⁊ Eue: magn⁹ defectus bũano generi eſt relict⁹. ita q̃ mali ſp inuidẽt bonis: vt p3 de lucifero q̃ ꝓpter inuidiã in paradiſo decepit genus bũanũ. ea de cauſa q̃ bõ fuit creat⁹ vt impleret ⁊ poſſideret locũ ſuũ in celo. Itẽ p3 de Cayn ⁊ Abel: q3 Abel optimas oues obtulit deo. Cayn vo viliſſimas fruges. ⁊ dñs reſpexit ad munera abel ⁊ nõ ad cayn. ⁊ iõ inuidit fratri ſuo occidẽs eũ. Idẽ p3 de ioſeph q̃ fuit iuſt⁹ ⁊ accuſauit frẽs ſuos de crimie peſſimo. ⁊ ideo oderãt eũ nec poterãt ei q̃cq̃ pacifice loq̃. Idẽ p3 de Saul ⁊ Dauid: eo q̃ dauid occidit goliaz gygantẽ fortiſſimũ ⁊ liberauit ppl̃m dei. iõ pplus laudabat eũ pluſq̃ ſaul. cantãtes. Saul pcuſſit mille et dauid decẽ milia. ꝓpter qd odiuit eũ Saul volẽs eũz occidere: ſ tñ bonus eſt magnũ meritũ qñ ſuſtinẽt patienter malozũ pſecutiones: qd p3 in pdictis. Mã parentes noſtri decepti a dyabolo redẽpti ſunt a xp̃o filio dei ⁊ in locũ lucifero paratũ collocati. Cayn condẽnatus ⁊ abel in mũdo ſanctus. ⁊ in celo bonorat⁹ Joſeph vẽditus ⁊ in regno egyptioꝝ ſup oẽs eleuatus. Dauid patiẽter ſuſtinuit. ideo ſaul de regno poſitus ⁊ dauid regnũ obtinuit. Voluit ergo xp̃s lucifer̃ noue legis relinq̃re exemplũ. vt malozũ pſecutiones patienter ſuſtineam⁹. vt p3 in euãgelio: q3 iudei multotiẽs inierũt cõſiliũ vt caperẽt eũ in ſermone: ſ nõ poterãt. iõ modo acceperunt ad eos ſeruos herodis q̃ fuerũt pagani q̃ nõ coutebanꝫ iudeis ſed tñ in hoc facto iudei tranſgreſſi ſunt legẽ vt caperẽt euz in ſermone. ſicut aqua vadẽs i meatu ſuo qñ nimia eſt excedit meatũ. ⁊ ſi in vna pte obſtruiꝫ querit aliã partẽ: ita malicia iudeoꝝ. Quõ hoc factũ ſit p3 in euãgelio qd ſequiꝫ. Abeuntes phariſei inierũt cõſiliũ vt caperent ieſum in ſermone. ⁊ mittũt ei diſcipulos ſuos cũ herodianis dicẽtes. Magiſter ſcim⁹ q3 verax es ⁊ mãdata dei in veritate doces. ⁊ nõ eſt tibi cura de aliquo. nõ em̃ reſpicis pſonã hominuz. Dic ergo nobis q̃d tibi videt. Licet cẽſum dari ceſari an non? Cognita ieſus nequitia eoꝝ ait. Oſtendite mihi numiſma cẽſus. At illi obtulerũt ei denariũ habentẽ imaginez impatoris. Et ait illis ieſus. Cui⁹ eſt hec imago et ſuperſcriptio? dicũt ei. ceſaris Tũc ait illis. Reddite ergo q̃ ſunt ceſaris ceſari. ⁊ q̃ ſunt dei deo. ⁊ ſic nõ poterant eũ cape: q3 iſti herodiani fuerũt ſerui herodis regis q̃ fuit ex parte impatoris ibidẽ. ſic ſubtiliẽ reſpondit. nec ꝓhibuit nec admiſit. q. d. Si tenemini de iure aliq̃d tributuz ceſari. exquo eſt in ſuo dñio det ei. Et qd de iure tenemini deo de obſeruantia mandatorũ ſuoꝝ reddite. Et ſic patz euangeliũ. Ergo quo ad thema. Cui⁹ eſt imago ⁊ ſuꝑſcriptio hec? Et nota q̃ quadruplex ſcꝑtura ſcripta ẽ ſup imagines. Prima ſcriptura ſcꝑta eſt ſup imaginẽ redẽptoris. Secũda ſcriptura ſcripta eſt ſup imaginẽ pctoris. Tertia ſcriptura ſcripta eſt ſup imaginẽ vani homis. Quarta ſcꝑtura ſcripta eſt ſup imaginẽ leticie eternalis atq̃ ſempiterni decoris. Prima ſcꝑtura ſcꝑta eſt ſup imaginẽ noſtri redẽptoris: vñ legiꝫ in euãgelio. Scripſit ſup eum pylatus. Jeſus nazarenus rex iudeoꝝ. q. d. Judei nullã cauſam habuerũt ſup eũ: ego erã iudex ipius niſi q3 dixiſſe ipm aſſerunt ſe regẽ iudeoꝝ eſſe. ⁊ hec ſuꝑſcriptio eſt nobis ad bonorem: iudeis vo in cõfuſionẽ. Veniãt ſ laici ⁊ legãt banc ſuꝑſcriptionẽ ⁊ cõpatianꝫ ei q̃ ꝓ eis ſuſtinuit. ⁊ q3 imago xp̃i laicis pendiꝫ ad eccl̃iam ⁊ iuxta vias vt tanq̃ i libro legãt ⁊ diſcãt patiam caſtitatẽ ⁊ bũilitatẽ mãſuetudinẽ pietatẽ ⁊ miſcordiam. Clerici q̃ũt lr̃ati legãt ſcꝑturã omni die in libris. De hac ſcriptura dr̃ in li. Ezech. ij. Expandit ſcripturã coz̃ me. ⁊ h̃ ſcriptura erat lam̃tationes. carmen ⁊ ve. Et eſt ſenſus tria ſũt in hac ſcriptura intelligẽda. Primũ eſt quare ibi ſcriptũ fuit lamentatões. Certe h̃ eſt ea de cã q3 nos pecc̃auimus ⁊ ille nihil mali fecit nec inuẽtus eſt dolus in ore eius. ⁊ tñ ꝓpter nos ꝑtulit penas. iõ merito lam̃tari debemus. Añ Thob. ij. ⁊ Amos. v. Dies feſti vñi ꝓuertẽtur in lamentũ. Scdm̃ ve eſt ve Marie virginis matris xp̃i q̃ vidit filiũ eius dilectũ tammiſerabiliter tractari de loco in locũ ⁊ ad crucis ſuppliciũ. Tercium eſt vox filie ſyon q̃ inter morientes expãdit manus ſuas. Filia ſyon eſt maria q̃ expandit manus inter morientes ſcz inter filium ⁊ latrones. Tercũ carmen ẽ leticia. q3 genus humanũ ꝑ redemptionẽ xp̃i eſt letificatũ. ⁊ i celũ exaltatũ. vbi gaudet laudãdo eum. ergo ſcriptũ fuit carmen leticie Joh. in Apocal. Vidi turbã magnã ante thronũ laudãtes dñm in gloria ⁊ dicentes. Redemiſti nos ſanguine tuo. ⁊ feciſti nos deo nr̃o regnũ. i. reges ⁊ ſacerdotes tibi laus tibi gloria ⁊ gr̃arumactio ꝑ infinita ſecula ſeculoꝝ Amen. Jdeo tu bõ dum videris imaginẽ xp̃i in eccl̃ia poteris dicere. Cuius eſt hec imago ⁊ ſuꝑſcriptio. Ali⁹ põt dicere nr̃i redemptoris et nr̃e leticie ⁊ bonoris. Scda eſt imago pctoris ⁊ eius ſuꝑſcriptio eſt magni horroris. de hac imagine dr̃ in p̃s. In imagine ꝑ transit hõ. ſ ⁊ fruſtra conturbaꝫ. Theſaurizat pctor ⁊ ignorat cui cõgregabit ea. Eſt em̃ pctor q̃ſi mortis imago ſm̃ Berñ. Supſcriptio huius imaginis pctõris eſt ſuũ pctm̃ qd ſcribiꝫ ſtilo ferreo vt poſſit legi in die iudicij in fronte ſibi in ꝓfuſionẽ. Et h̃ ꝓbat Hieremie. xvij. c. Peccatũ iuda ſcriptũ eſt ſtilo ferreo. et dyabolus ſtet a dextris eius: dicit p̃s. Cum iudicatur exeat ꝓdemnatus. Septẽ ſcribenꝫ ſup ꝓſciam peccatoris. Primũ eſt pctoꝝ multitudo quaz nõ deleuit ꝑ pniam. Añ Job. xix. Exarenꝫ. i. ſcribanꝫ pctã pctõris ſup ꝓſciam ſtilo ferreo. Et h̃ ꝓſideras dauid poſt q̃ peccauit dixit. Miſerere mei deus ſm̃ magnã miſericordiã tuã. Scdm̃ qd ſup ꝓſciam pctõris ſcribiꝫ eſt tps qd amiſit ⁊ nihil boni fecit ſ inutiliter expendit. Añ Job. xxiiij. Dedit ei deus locũ pñie. ⁊ ille abutiꝫ eo in ſupbia. iõ ſm̃ Joh. in Apocal. x. Tps poſt mortẽ amplius nõ erit. Terciũ qd ſcribiꝫ ſup imaginem pctoris eſt pulcritudo aie eius quã habuit. quã polluit ⁊ denigrauit. Añ Treñ. iiij. Denigrata eſt facies eoꝝ ſup carbones. Quartũ eſt gr̃a dei quam neglexit. Nam in gr̃a ſumus ſ negligimus miſerabiliꝫ q3 vnus vadit ad villam ꝓ ſupbia. alius ducit vxorẽ ꝓ luxuria. tercius emit boues ꝓ auaricia. igiꝫ neglexerũt. ergo talis negligentia ſcribiꝫ ſup ꝓſciam pctõris. Quintũ qd ſcribiꝫ pctoꝝ eſt ira dei: Añ dr̃ in Prouocauerunt eum filij ⁊ filie. iõ iratus dñs [illegible] dit eos tortoribus. i. diabolis. Sextũ ẽ pena [illegible] obligaꝫ. Nam ſicut ſcriptura dicit. Pene t[illegible] doꝝ in ciuitatibus in legibus ⁊ in iure quicq̃d debẽt pati ꝓ ſuis delictis ſcribiꝫ. fur ſuſpendiꝫ. raptor decollaꝫ. traditor rotaꝫ ⁊c. ita pene eterne damnatiõis nõ eſt equalis. alij ſuſtinẽt fetorẽ. alij ardorẽ vt p3 in p̃s. Ut faciãt in eis iudiciũ cõſcriptũ. Septimum qd ſcribiꝫ pctoꝝ eſt expulſio regni celeſtis. Sicut em̃ q̃ expelluntꝫ ꝓpter pctã ſua de ciuitatibus ſcribunꝫ in libris ciuitatis ſic expulſi a celeſti patria ſcribunꝫ in libro eterne damnatõis. De q̃ Apoc. xx. Vidi libros ⁊ ex eis mortui iudicati ſunt. Añ ergo hõ videt pctorẽ indurat̃ põt dicere ad alium. Cuius eſt imago hec et

S

sup̄scriptio.alius pōt rñdere. hec est imago pctōris.
3. Tercia imago ē vani bonoris. De hac imagine ꝛ sup̄scriptiōe dicit Fulgentius q̄ romani faciebāt imaginē vani bonoris ad modū mulieris vage.scribētes super eam aureis lr̄is. Hec est imago vani bonoris. Hanc inspice ꝛ semp eam fuge.hec imago habuit coronā in capite ꝛ sceptrū in manu sinistra:ꝛ pauonez in manu dextra.ꝛ oculis ceca ꝛ velata ꝛ sedebat sup currū quē trahebāt q̄tuor leones.ꝛ hec erat rō eorū. Vanus bonor mūdi huius qui illū diligit est inconstans quasi vaga mulier habens coronā in capite.q̄ a mūdo tanq̄ rex semp desiderat bonorari. Sceptrū in manu in signū q̄ semp desiderat impare.ceca oculis ꝛ velata in facie.q̄ malicia excecauit eam q̄ nullum curat pctm̄ vt dicit Sap̄.ij. Excecauit eos malicia eorū. Habuit pauonē in vna manu.q̄ sicut pauo cum sua cauda ornat sua posteriora ꝛ anteriora. sed q̄n ornat anteriora denudat posteriora. ita talis ornat se mundo ꝛ p̄uat se eterna gloria. Quatuor leones ante eam:q̄ q̄tuor pctā veniūt cum bonore vano huius mūdi.vicz sup̄bia.auaricia.luxuria.ꝛ inuidia. Et sic p̄z tercia imago.s.vani bonoris susceptio. Posset ergo bō cum talē hoiem vagū querentē bonorem viderit interrogare. Cuius est imago ꝛ sup̄scriptio? Rñdeꝯ. Vani bonoris. Quarta imago ꝛ sup̄scriptio est iusticie bonitatis ꝛ eternalis decoris. De ista imagine quomodo iusti boni homines sunt creati ad decorē regni dī Geñ.j. Creauit deus hoiem ꝛc. Dñ igit̄ post baptismū vbi imago hec depingit̄ auro charitatis ꝛ ornat se veste castitatis ꝛ mūdicie seruatur munda sicut ibi p̄mittit̄ a p̄bro q̄n̄ induit puero hanc vestē q̄n̄ dicit. Accipe hanc vestē ꝛc. tunc bene pōt esse speculū sine macula. cādor lucis eterne imago bonitatis. Sed sup imaginē iusti hois scribit̄ sup̄scriptio leticie q̄n̄ dicebat dñs discipulis Lu.x. Gaudete q̄n̄ noia vr̄a scripta sunt in libro vite. In hoc libro noia oim elector̄ inscribunt̄.sicut rex facit inscribi oēs milites ꝛ stipendiarios ꝛ familiam. Ita facit dñs vt dī in Apoc.ij. Qui facit voluntatē p̄ris mei ꝛ vicerit mūdū. Item.xliij. Scribe beati mortui q̄ ꝛc. Item.xix. Scribe beati q̄ ad cenam agni vocati sūt. Cum igit̄ bō viderit iustū hoiem pōt dicere. Cuius ē imago hec ꝛ sup̄scriptio. Potest dicere alius Hec est imago creata a dño.ideo gaudia eterna manent scripta sup eam.

Dñica.xxiij. Sermo.lxv.

On mortua est puel-

la sed dormit Math̄.ix. Nos videmus q̄ vnaquecz̄ res appetit suū terminū nisi impediat̄.sicut lapis cadens de alto nō quiescit nisi tandū vbi quiescere pōt.q̄ dicit Aresti. Omne letum ꝛ omne graue deorsum. Item p̄ videmus in aq̄ q̄ non quiescit.s. fluit donec veniat ad mare qđ est terminꝰ eius nisi impediat̄. Ideo dicit Eccl̄s j. Omnia flumina intrāt in mare ꝛ mare nō redūdat ꝛ q̄ locus hois nō est in p̄ mundo ppetuus eo q̄ hō ad celuz est ꝓcreatus.ideo nō debet quiescere donec veniat ad suū terminū. Vñ Aug. de ciuitate dei. Dñe creasti nos ad te.ꝛ ideo inquietuz est cor nr̄m donec veniamus ad te. Et illud p̄sideravit dñs in hac puella q̄ erat iam morte sine fine p̄uenta voluit eam resuscitare vt ad finem p̄ bonam fidem possit anhelare ꝛ se p̄parare ad bonam vitam. Ideo cum p̄ dixit verbum p̄allegatū. Dñe filia mea mō defuncta est. Rñdit. Non est mortua morte eterna sed dormit morte naturali. ideo volo eam resuscitare. vt illa que aīa ei? vidit valeat alīs nunciare. ꝛ videntes hoc signū magnificabāt dñm. Quō aūt hoc factum sit p̄z in euangelio. Loquēte ihesu ad turbas. ecce princeps vnus accessit ad eum ꝛ adorauit eum dicēs. Dñe filia mea modo defuncta est: s̄ veni cura eam ꝛ pone manum tuā sup eam ꝛ viuet. Et surgēs iesus sequebat eum ꝛ discipuli eius: ꝛ ecce mulier q̄ sanguinis fluxū patiebat̄ duodecim annis. accessit retro ꝛ tetigit fimbriaz vestimenti eius. Dicebat em̄ intra se. Si tm̄ tetigero vestimentū eius salua ero. At iesus uersus ꝛ videns eam dixit. Confide filia fides tua saluam te fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. Et cum venisset ad domū p̄incipis illius ꝛ vidisset tibicines ꝛ turbā tumultuantē q̄si amici p̄incipis p̄fluxit. ꝛ boies multi occurrebāt dum debebat iesus intrare domū vbi mortua erat puella. Dixit aūt dñs ad turbam. Recedite nō est mortua puella s̄ dormit. Et deridebāt eum. q̄ videbāt eam mortuā. s̄ dixit: dormit morte naturali. Et cum turba esset eiecta intrauit domū ꝛ tenuit manū puelle ꝛ dixit. Puella surge. Et puella statim surrexit. ꝛ exiit fama hec in vniuersam terram. Et sic p̄z euāgeliū. Ergo q̄ ad thema. Non est mortua puella s̄ dormit. Nota q̄ sacra scriptura loquit̄ de quadruplici puella. Prima est puella mortua. Secda est pulcra puella. Tercia ē puella deo despōsata. Quarta ē puella coronata. Prima est puella mortua ꝛ p̄ eā designat̄ aīa peccatrix q̄ vere est mortua cum in pctis mortalibus p̄sistit ꝓpter sepationem a deo. Est enim miserabilior sepatio a deo p̄ pctm̄ mortale q̄z sepatio corpis ab aīa p̄ mortem naturalē. Vñ Aug⁹. Stulti sunt qui plangūt corpus a q̄ recedit aīa. ꝛ non plangunt aīam a qua recedit deus. In resuscitatiōe puelle huius deus septē fecit ꝛ septem hodie fiunt in resuscitatōe aie pctōris de morte sp̄uali. i. de mortali pctō Primo tibicines expellebat. ita oportebat nos de domo p̄scie expellere oēs voluptates vanas huius mūdi vt ania resuscitetur. tunc incipit puella vel ania se mouere ad oia sp̄ualia. Unde Aug⁹. Gustato sp̄ū de sipit ois caro. Et p̄s. Gustate ꝛ videte q̄m suauis est dñs. Secdo debet turbam tumultuantez expellere. i. oēs occupatōes q̄ aīam in seruitio dei possunt impedire. Et tunc aīa dicere pōt illud p̄s. Mihi adherere deo bonum est. Tercio debet admittere ad domū cōsciētie patrem. ꝛ ille intromittit̄ q̄n̄ homo cogitat q̄liter sit in pctis ꝓceptus ꝛ educatus ꝛ natus. Quarto debet admittere matrem. i. cogitatiōz mortis. s. q̄ homo in terram reuertet̄ q̄ est mater omniū. De his duobus p̄e ꝛ matre dicit Job.xvij. Putredini dixi pater meus es. mater mea ꝛ soror mea vermibus. Et q̄n̄ sic iste due cogitatōes veniūt in domum p̄scie: tūc homo cauebit se de peccato. ꝛ ania q̄si puella de morte resuscitabit̄. Quinto petrus admittitur q̄n̄ habet aīa cōtritionem de peccata p̄missa. Vñ dī de Petro q̄n̄ peccauit xp̄m negando. Petrus aūt egressus fleuit amare. Sexto Jacobus intromittit̄ in domū cōscie q̄n̄ homo peccata supplantat̄ ꝛ viriliter resistit. Unde p̄s. Viriliter agite ꝛ ꝓfortet̄ cor vestrum. Septimo Johannes in domū p̄scie sumit̄ cum gr̄a diuina. q̄ Johannes gr̄a dei interp̄tat̄. ꝛ tunc talis aīa p̄ gratiam diuinam visitat̄. De quo.j. Joh̄.iij. Trāslati sumus de morte ad vitam p̄ gratiā. Et sic p̄z p̄mū q̄ puella mortua resuscitat̄ q̄n̄ tibicines ꝛ turba tumultuans ꝛ pater ꝛ mater Petrus ꝛ Johannes in

tromittunt. z tenet dñs manu animę peccatoris z re surgit a mortuis. Scda puella est decorata. z p hanc notat anima virtutibus ornata. De qua dr Cañ. vij. Oī pulcra es et q̄ decora: charissima. De ista decora puella legit figura in Gen. xxiiij. Cum seruus abrae veniſſet ad fontem inuenit iuxta fontem puellam nimis pulcram q̄ impleuit hydriam dicens. Bibe dñe z camelis tuis potum tribuaz. Et ex hoc facta est vxor ysaac. Ita moraliter puella habuit quatuor virtutes Primo erat pulcra. ideo placuit ysaac. ita aia nostra puella ad imaginez dei creata debet habere quatuor virtutes. Primo erat pulcra ita aia nra virtute charitatis ornata q: sicut pulcritudo exterior ornat corpus. sic charitas ornat aiaz vt placeat deo. Cañ. iiij. Tota pulcra es amica mea. Scdo hec puella fuit casta. ita debet esse ania nra. Unde Sap. iiij. O q̄ pulcra est casta generatio cū. Tercio hec puella fuit humilis. q: descēdit ad fontem haurire aquaz. ita aia nra debet esse humilis vt a deo accipiat gratiam. Cañ. iiij. Deus dat humilibus gratiā superbis resistit. Quarto hec puella fuit pia. vñ ait. Bibe dñe z camelis tuis potum tribuā. ita aia nra debet esse pia z misericors petētibus z egenis. vt dñs ait Luce. vj. Estote misericordes sicut z pr vester celestis misericors ē Et sic ptz scda puella que debet esse decorata. Tunc dicet dñs. Non est mortua s dormit. mundū spernēdo. diuina contemplando. Unde ait talis puella Cañ. v. Ego dormio z cor meū vigilat. Tercia puella q̄ est deo desponsata est aia in fide integra deo iam iuncta vt nihil ei placeat nisi ipi adherere. De ista puella dr Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide. Sicut enī puella cum anulo desponsat iuueni. ita aia in fide cum xpo Sicut enī anulus est rotundus. ita fides ipsa debet eē sine fine cum opibus approbata. q: dr Jac. ij. Fides sine opibus mortua est. Et portat in sinistra manu i digito iuxta minimum digitum. q: sicut ibi est vena q̄ tangit cor. ita debet p̄cedere fides de bono corde. vt talis puella deo desponsata toto corde fidem seruet. Cañ canit claustralis desponsata dño toto corde. Ip si sum desponsata cui angeli seruiūt. cuius pulcritudinem sol z luna mirant. Hec aūt puella deo sic desponsata nō erit sola. s debet habere quatuor virtutes quasi quattuor pedisequas. quarū prima debet esse pudicitia. Hiero. Pudicitia debet esse virtus virginē dei vbiq̄ sequens. Scda debet esse carnis domatio. Amb. Cibus p timorem potus abstinētie carnem tuam domitat. Tercia debet esse pstantia. Mam dyna puella pulcra patriarche Jacob filia voluit bincinde currere z videre vana ideo fuit rapta z pdidit virginitatem. Quarta debet esse prudētia vt omnes suos sensus custodiat. vt patet in euangelio Math. xxv. Quinq̄ prudentes virgines vigilabant. Ideo cum xpo regnum intrabant. s quinq̄ dormiebant. z ideo nō intrabāt. s dñs dixit eis. Amen dico vobis nescio vos. Et sic patet tercium q̄ puella nō est mortua sed desponsata deo. Quarta puella coronata hec est aia que in eterna gloria in regno eterno coronata z in futuro iudicio est coronanda. Unde ait talis aia Esaie lxj. Quasi sponsum decoratum corona z quasi sponsam ornatam monilibus suis. Ista puella figurat p puellam de qua legit Hester. j. vbi legit q̄ Assuerus habuit vxorem noie Vasthi que fuit superba z noluit obedire mandatis regis. Ideo priuauit eam corona regali. z fecit inuitare omnes pulcras puellas in omni regno z ex eis vnam elegit z imposuit ei coronam dicens. Hec erit regina. Ita moraliter rex celi habuit pulcram puellam in celo sed supbam. q̄n luciferus ad imaginem suam creauit. sed noluit obedire mandatis dei. iō priuauit eū corona gloie. vel aliter. Rex celi in paradiso habuit pulchram puellam q̄n aiam ad suam imaginem creauit coronatā corona gloie. vt dicit ps. Gloria z honore coronasti eum. Sed noluit obedire mandatis dei. sed ē transgressa mādata regis q̄n pomum pbibitum comedit. ideo priuauit eū corona gloie Tren. v. Cecidit corona capitis nostri. Ue nobis. q: peccauimus. Elegit aliam animaz humilem in hoc mūdo que obedit mandatis dei z illi imponet coronam in die iudicij coram omni mundo dicens. Hec erit regina q: est puella humilis que oculis meis placuit. et ideo concludit dñs noster in euangelio Luce. xiiij. Qui se humiliat exaltabit qua ta puella est in celo iam coronata z coronāda.

De aduentu iudicij. Sermo. lxvj.

Tunc fugient ad montes. s. eternitatis Math. xxiiij. Videm⁹ q

p̄m rōnē hominis naturalis omnia debet homo facere cum prudentia z discretione tam de preteritis q̄ de p̄sentibus z de futuris vt homo prideat quid faciendum sit z quid dimittēdum seu fugiendū vt si bona z vtilia sint p̄m rōnez faciat z pficiat. si vo mala tunc fugiat z caueat. Cum enī parua aialia fugiant nociua vt patet de apibus q̄ intrāt flores si sentiunt amaros z nociuos. statim euolant z fugiunt. z in floribus sibi aptis z dulcib⁹ diu manēt z inde dulcedinem allicīūt. Et ideo moyses misit. xij. explorato res ad terram p̄missionis vt futura pericula prideRent vt scirent quid facere z vitare eos oporteret: et q: xp̄s p̄dixit suis discipulis de aduentu iudicij multa futura vt ea p̄dicarent. z mala p̄currentia denunciarent. q: tunc in illis dieb⁹ periculosis nullus pōt vti alterius auxilio vel consilio. q: oportet q̄ vnusquisq̄ respondeat p seipso. z ideo saluator p̄monet nos futura pricula p̄dicendo vt patet in euāgelio. Cum videritis abominationem desolatōis antixp̄m in loco sc̄o bierm stantem dicentem se esse xp̄m. De quo p phetauit Daniel ante multa tpa. qui legit ista intelligat de antixp̄o z psecutōne magna. tunc qui in vera cōfessione z vere fidei firmitate sunt fugient ad montes eterna cōtemplando. z qui in tecto sunt solitarie vite nō descendant aliquid tollere q̄ pter deum di miserūt z qui in agro celestis vite non reuertat tollere tunicam veterū suoz pctōrum de quibus fecit penitentiam. Ue aūt p̄gnantibus z nutriētibus. i. ve illi qui modice fidei sunt. q: eo citius decipient in diebus. Orate aūt nunc ne fuga vra fiat in hyeme vel sabbato. i. tēpe mortis in vltimo die. s vt tunc securi possitis stare. Erit enī tunc tribulatio magna qualis nō fuit ab initio mūdi vsq̄ modo neq̄ fiet postea. et nisi breuiati fuissent dies illi. q: nō durabīt nisi tres annos. q: antixp̄s tot annis regnabit q̄t xp̄us p̄dicauit. z h̄ est in quartū annū. Si aūt diu duraret talis p̄secutio non fieret saluus ois homo. s pter electos breuiabunt dies illi vt maneat in fide. tunc si quis vobis dixerit. Uenite ostendā vobis xp̄m. hic est aut illic. nolite credere. Surgent enī multi pphe falsi z dabunt signa z p̄digia. ita q̄ in errorem multi cadant si pōt fieri s nō fiet q̄ electi cadant a fide. Ecce predixi vobis. si ergo dixerint in deserto est nolite credere et

Nume: 13.

exire. aut in penetralibus regū est nolite credere. Sicut enī fulgur exit ab oriēte ⁊ apparet in occidēte. ita erit aduentus filij hois ad iudiciū ⁊ oēs electi cum eo. Nam vbi corpus ibi ⁊ aquile ꝯgregabunt. Statim aūt post tribulationem dierū illoꝝ sol obscurabit et luna nō dabit lumen suū ⁊ stelle cadent de celo ⁊ virtutes celoꝝ mouebunt. Tunc apparebūt signa filij hois in celo sue passionis q̄ oñdit cicatrices vulnerū suoꝝ in iudicio. Tunc plangent se oēs tribus terre. qz vidēt signū filij hois venientis in nubibus celi cum virtute ⁊ maiestate magna. Et tūc mittet angelos suos cum tuba ⁊ voce clamātes ⁊ clangētes. Surgite mortui venite ad iudiciū ⁊ ꝯgregabūt electos a q̄tuor ventis a summis celoꝝ vsq; ad terminos eorum. Ab arbore fici discite parabolā. cū enī ramus ei⁹ tener fuerit ⁊ folia nata scitis q̄m ꝓpe est estas. ita ⁊ vos cū videritis hec p̄dicta fieri scitote q̄m ꝓpe est regnū dei Amen dico vobis. non p̄teriet hec generatio de terra generis humani in qua vnus nascit̄ alius morit̄ donec hec p̄dicta oia fiant. Celum ⁊ terra transibūt verba aūt mea nō p̄teribūt. i. potius perirēt celuz ⁊ terra q̄z verba dei nō essent vera. Et sic p̄z euāgelium. ⁊ istud euangeliū solet legi feria quarta post dñicam decimā post octauas penth̄. cuius officium vocat̄. Dum clamarē. Quo ad thema. Tunc fugient ad montes. Ex his verbis sciendū q̄ vnusquisq; fidelis debet q̄tuor fugere. Primo pcti intoxicatione. secdo receptione ⁊ seductione mundi. tercio antixp̄i seductione. quarto psuasionē damnandoꝝ. Primo dico q̄ vnusquisq; debet fugere pcti intoxicationē. Vñ p̄monet nos Eccl. xxj. Quasi a facie colubri fuge pctm̄. Nam hō ꝓpter pctā multa mala incurrit. Primo a diabolo captiua tur in aia. Unde Esa. lij. cōquerēdo de pctis aie dicit Captiua filia syon solue vinculū colli tui. ⁊ sic aia taliter capta dicit cum ps. Funes pec. circum. sunt me Qui igit̄ vult absolui redimat se p bona opa. s. misericordie. Vñ dixit daniel nabuchodonoꝝ regi. Peccata tua elemosynis redime Dañ. iiij. Et p opa pie franguntur oia vincula vt p̄z de manasse rege. iiij. Re. Qz fuit capt⁹ ⁊ in babyloné ductus: ⁊ egit pniaz. ⁊ deus misit sibi angelum ⁊ liberauit eum ⁊ ꝓstituit eū in regnū suū. Secdo p pctm̄ homo omnis virtutū spoliatur. vt p̄z Luce. x. Descēdit homo ab hierlm in hiericho ⁊ incidit in latrones qui ip̄m spoliauerūt ⁊ vulneraūerūt. Homo descēdit ab hierlm in hiericho ⁊ incidit in latrones q̄n descēdit de statu iusticie in statū pcti ⁊ immūdicie: ⁊ tunc cadit in latrones. i. diabolorum ptātes qui ip̄m spoliāt virtutibus ⁊ vulnerant in aia Esa. liij. Vulnerati eramus ꝓpter pctā nostra. Item. j. Mach. iij. Illa die ceciderūt multi vulnerati. Tercio homo ꝓpter pctm̄ maculat̄ in aia. nā peccatum est sicut fumus. nam fumus albam domū deturpat ita ⁊ pctm̄ ꝓsciam mundā. vñ ꝓpha. Quēadmodum deficit fumus ita deficiāt pctores a facie dei. Quarto homo p pctm̄ ad eternam penam obligat. Vñ ait dñs ad cayn q̄ peccauit mortaliter. Nonne si bñ egeris recipies? Si aūt male pctm̄ tuū statim in foribus adest ⁊ penā ꝓ eo recipies. Maledictus sis sup terraz. ⁊ maledicta sit terra in ope tuo q̄ suscepit sanguinē fratris tui. Ergo quasi a facie colubri fuge peccatū vt tūc in die mortis ⁊ in die iudicij possis fugere ad montes eternitatis aux̄iliū a deo postulans. Unde ps. Leuaui oculos meos in mon. vnde ve. aut mihi. Saluator. O peccator considera in quanto periculo tu es ambulans in tenebris: qz lumine gre p̄ri uatus es Sap. v. Errauimus a via veritatis ⁊ lumē iusticie nō luxit nobis Treñ. iiij. Lubricauerūt vestigia nostra inquantū sequimur voluptates carnis q̄ faciūt nos ꝓnos ad peccandum. O peccator age penitentiam si habitas in tenebris inuoca eum qui est lux ⁊ illuminet te. ⁊ dic verbū dauid. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte. ne ꝛc. Si times labi in via lubrica inuoca eum qui est via firma vt te stabiliat ⁊ dic cuz dauid. Perfice gressus meos in semitis tuis. Si metuis insultus hostium inuoca illum qui est omnipotēs. ⁊ dic cum dauid. Eripe me de inimicis meis deus meus. ⁊ euades omnia ꝓcula. Secdo debemus fugere antixp̄m in p̄dicatiōe. Nā sua p̄dicatōe puertet quasi totum mundū. ideo Daniel ihesus xp̄s apl̄i ⁊ alij sancti multa de eius aduētu p̄dixerunt. Nam ym Greg. in quadam omelia. Mi nus iacula feriunt q̄ p̄uidenī ⁊ nos tolerabilius mūdi mala suscipimus si contra hec p ꝓuidentie dipeū muniamur. Ipse enī dr antixp̄s quasi aduersarius xp̄o qui in oībus est cōtrarius xp̄o. Sicut enī xp̄s est cōceptus de virgine purissima. ita ipse cōcipietur de meretrice immūdissima: ⁊ sicut xp̄s est conceptus de spū sancto. sic antixp̄s de spū maligno. ⁊ sicut xp̄s de⁹ ⁊ homo: ita antixp̄s diabolus ⁊ homo. ⁊ sicut xp̄s natus est in nazareth ciuitate floꝛida. ita ipse in babilonia maledicta. ⁊ cum habuerit triginta annos inci piet p̄dicare: miracula facere: munera dare: ⁊ penas diuersas ꝓpalare. In his quatuor subijciet sibi mundum. ideo fugite. Primo a p̄dicatione eius ⁊ suoꝝ discipulorū: qz sua p̄dicatiō est euāgelijs cōtraria: qz vbi xp̄s p̄dicauit humilitatem ipse ⁊ sui p̄dicabūt superbiam: ⁊ sicut xp̄s castitatem: ita ipsi luxuriam: et sicut xp̄us p̄dicauit misericordiam: ita ipsi auariciam: ⁊ sic de alijs. ⁊ sicut xp̄s dedit spm̄ sanctum: ita dabit ipse spm̄ malignum. Et hec omnia patēt in libro Danielis vbi dicit. Cum circūierint iniqui reuelabit̄ ⁊ consurget ille impudens homo ⁊ cum venerit abominatio quasi non homo ⁊ in loco sancto stabit ⁊ dicet se esse deū. Item apl̄s. ij. ad Thes. ij. Cum venerit discessio. i. inobedientia a sede scz aplica ⁊ impio romano: ita q̄ nullus curat obedientiam: ⁊ sic puertet mundum cum suis p̄dicationibus ⁊ suoꝝ discipulorū qui loquent̄ tantā sapiam ꝓ opationem spūs maligni q̄ omnis mūdus ammirabit̄. Secdo puertet mūdum a fide p munera. Nam totus mundus declinabit in fine ad auariciam. ita q̄ nullus curat aiam taz clerici q̄z laici: ideo duces episcopos milites⁊ quasi totū mundum attrahet cū pecunia dans eis magna munera sicut dicit glosa sup epl̄am Pauli. q̄ omnis thesaurus occultus ⁊ fossus in terra a diabolis custodit̄ ⁊ tūc sibi ⁊ suis ꝑsentabit̄. Si enī iam veniret timeo q̄ multi eū seqrent̄. Tercio puertet mūdū per grauissima tormenta: nam faciet sibi parare oia genera tormentoꝝ. s. craticulas ferreas: gladios acutos: fuscinas ⁊ furnos accēdet: ⁊ tanta ꝓsecutio erit vt p̄mittit euangelium q̄ tale tps nūq̄ fuit neq; erit: iō breuiabunt̄ dies illi ꝓpter electos. Quarto puertet mūdū p marima signa in celo in aquis in terra ⁊ in mortuis ipse ⁊ sui faciēt signa: qz demones sunt sp apud eos. ⁊ quicq̄d postulant facient. ⁊ ideo tangit xp̄s in hoc euangelio sicut audistis. Surgēt falsi ꝓphete ⁊ dabunt signa magna ⁊ multi in errorem deducent̄. Nā diaboli intrabūt corpa ⁊ loquent̄ mortui: pisces venient de aquis ⁊ loquent̄ verbis humanis: ⁊ hec oia fient p demones vt homies puertant a fide. iō fugite

scdo antixpi psecutionem. Et sic ps scdm. Tūc fugite ad montes eternitatis. Tercio debemus fugere hui⁹ mūdi dceptōes. Uñ pmonet nos Zach. dicēs. O filia syon q̄ habitas iuxta filiam babylon fuge. Syon dr speculū z significat aiam deuotā ad quā ait ꝓpha Fuge filiā babylonis. i. dceptōes mūdi. q2 mundus multos decipit: iō ꝓpt panthere. Panther est animal habēs dulcē anhelitū z pulcrū colorē z ideo sequūt eū alia: ꝫ interius est plenū veneno: iō interficit ea. Ita mūdus est pulcer in aspectu: q2 qui seruiūt mundo ornāt se vestibus superbie vt placeāt hoibus. habz mūdus vt panther dulcē anhelitū: q2 multi appetūt delicias huius mūdi comedēdo z bibēdo laute i mollibus dormiēdo ꝫ in extremis inficit suo veneno pcatorem et interficit: et sic talis qui modo glorioſus mundo apparet. tempore mortis mundus eam abiicit z spernit z obliuiscitur q̄ perit memoria talium cum sonitu campanarum. vt patz in ps. De mundo nota hystoriā. Tres phi stabant ante alexandrū mūdū sibi describētes. Primus fecit circulū z scripsit ad duos fines illius circuli o o duo o alius in eodez circulo in medio scripsit bli. Tercius scripsit uio. Conuocauit autē rex oēs sapiētes vt exponerēt sibi banc scripturam: tunc vnus eorū ait. Dñe mi rex hec figurant mundū istū. nam oēs lre scripte hinc z inde faciunt obliuionē. prima duo scz oo. q2 mūdus cū dolore hoiem emittit. z cū dolore recipit ipm hoiem qñ nascit: z qñ morit scribūt bli: q2 ad ecclesiaz ducūt ipm exequiando: q2 sicut ecclesia accipit eū ad baptismū ita accipiet eū ad exequias. b. em baptismū li. libera nos dñe significat illud rñsoriū cantādo in exequijs vicz. Libera me dñe de morte eterna dc. tunc terra facit tercīū circulū z scribit uio. q2 de terra nascit: et ad terram reuertit. Parentes z terā ꝓponūt oēs suas lras z faciūt obliuionē. q2 tunc semp obliuiscit a deo ideo talis bñ pōt dicere istud ps. Obliuioni dat⁹ sum tanq̄ mortuus a corde dei amici: z a corde hui⁹ mūdi. Ergo fuge mundū z puertere ad mōtes eternos diuina ꝓtemplādo vt in ps. Leuaui oculos meos in montes dc. Quarto fugere debemus damnandorum ꝓfusionē z eorū damnationē. De b̄ ait Job. Fugite a facie gladij: q2 vltio iniquitatis est gladius. De isto gladio eterne damnatōis dr in Apoca. Vidi thronū z q̄ sedebat in throno z de ore eius exiuit gladi⁹ acutus. Iste sedēs in throno est xp̄s veniens ad iudiciū tanq̄ iudex strenuissimus: et gladius de ore eius est sinia dānatiōis cū dicit. Ite maledicti dc. z iuxta ipm sedebāt. xij. apli z ceteri babētes gladios in manib⁹ iuxta illud ps. Et gladij ancipites in manibus eorum. Ad faciendā vindictā dc. Ergo fugite nūc pctā z munimina antixpi. fugite huius mūdi blandimenta deciētia vt tūc in illo die amara possitis fugere damnā dorū picula z cū xp̄o z electis eternaliter exultare in gloria. Ergo ad thema. Tunc fugiēt ad montes eterna ꝓtemplando deū sine fine laudātes.

In dedicatione. Sermo. lxvij.

Olens ad ecclesiam

v iret z ibidē missam audire sex ꝓditōes dz habere. Primo debet ire cū reuerētia z hūilitate: q2 nō magis acceptus est superbus spūaliter in tēplo z in ecclesia q̄z lucifer in celo. Idem dñs q̄ lucifer rum eiecit de celo habet sedem in templo sancto suo Uñ ps. Dñs in templo sctō suo: dñs i celo sedes ei⁹. Scribit em in Cano. extra de emunitate ecclesiarum Oz ad ecclesiā debet esse humilis ingressus. Domus templi est domus humilis. z ideo nō pōt sustinere accessum z ingressum superborū teste ps. qui dicit. Non habitabit in medio domus mee q̄ facit superbiā. Debz ergo bō cogitare in via qua vadit ad ecclesiaz. Ecce tu vadis ad cōspectū illius ad quē ascendit moyses in alto monte synai z intantū tremuit ppls q̄ mansit inferius q̄ nō audebat approprinquare montē. Etiā tu q̄ vadis in ꝓspectu illius cuius cōspectū tremunt oēs principes z ptātes celi: cuius minimus minister est maior q̄z maximus princeps mūdi Vade ergo reuerēter z humiliter z nō ascēdas ad altiora loco templi: q2 sicut solus moyses ascēdit ad montē synai: sic tm̄ sacerdos habet ascendere ad altitudinē templi z non alius sicut Johes baptista ait se indignū ad soluendū corrigias calciamētorū eius. Justū est vt pcator maneat alonge stare cū publicano: vel si voluerit altius ascēdere z reputare te dignū altiori gradu tibi posset ꝓtingere qd ꝓtigit lucifero q̄ ꝓpter suā superbiā qua voluit simul sedere cū altissimo trusus est in infernū de summo celo: z tm̄ de prima ꝓditiōe volenti ad ecclesiā ire z bonā missam audire. Scdo debet ire cū ꝓposito ꝓfitendi pctā sua si qua habeat anteqūz introeat ecclesiā: q2 si nō decet apparere in ꝓspectu boim ꝫ mane quin primo lauet seipm in facie ei⁹ multo min⁹ decet aliquē apparere in ꝓspectu dei nisi corde mūdus sit. iuxta illud Matth. v. Bti mūdo corde: qm̄ ipsi deū videbūt in celo. Exemplū legit de quodam inueterato pctore cū missaz audiret. eucharistiam videre nō poterat: z cū amici sui dicerēt b̄ contigisse rōne suorū pctōr fecit ꝓfessionem: z sic altera die vidit eucharistiā clare: ꝫ q2 ipse putauit b̄ magis caligini oculorū ꝓtigisse q̄z peccato: iterū peccauit: et tūc cū rediret ad ecclesiā nō vidit eucharistiam. Tūc dixit. Jam vere ꝑpendo q̄ cōfessio purificat oculos ad videndū deū z facta cōfessione vera clarius vidit q̄z añq̄z hoc fecisset vnq̄z videre poterat. Hec de illo. Cum em̄ bō eadem de causa vadit ad ecclesiā videre deū suū z audire missam vt fiat particeps sacri z gre que sacerdos ibi de sacro credit recipe: decet vt audiens missam sit sine pctō sicut q̄ celebrat. Hinc ē q̄ nō solū sacerdos celebratur⁹ dicit ꝓfiteor añ altare. verumetiā minister: q2 ille repsentat psonam oim audientiū missam. Quicūq̄z ergo nouerit se grauatū aliq̄ mortali pctō nullo modo debet recipe oscula pacis: q2 illud significat participationē sacri: ꝫ q2 nemo pōt esse particeps sacri vel alterius gre qui est in mortali pctō. ideo nō est dignus recipe oscula pacis qui habet mortale pctm̄: z maxime qui odiū habet in corde z qui comedit z bibit inordinate: z tantū de scda ditione necessaria volenti ad ecclesiā ire z audire sam. s. vt vadat cū ꝓposito ꝓfitendi. Tercio de cū magno timore ꝓpter peccata sua male cōfessa vel omnino incōfessa. q2 vadit ad illū iustū z terribilē iudicem qui in nouissimo die peccatores dabit dyabolo z socijs eius. sicut legit in. iij. dialo. Greg. Or quidam nobilis peccauit cū quadam puella: z postq̄ intraret ecclesiam respexit hincinde p timore si cubi dyabolus veniret z rapet eū de medio: ꝫ q2 euasit tunc exiuit ecclesiam: tercio die p gaudio veniēs minus timuit. quarto die adhuc minus z peccatū parū ponderauit septimo die cū veniret z peccatuz obliuioni tradidisset intrauit templū sanctū snie omni timore: z sic subito cadēs mortuus est: z ergo hic patet quāte virtutis sit timor dñi: q̄diu iste homo timuit: z cū

timore ecclesiā intrauit saluus exiuit. Est ēm templū dñi tanq̄ domus ciuiū supnorū: vbi iustus iudex sedet cū oibus consulibus suis paratus facere iudiciū oibus aduenientibus: ꝓpter qđ fatue agit qui illuc sine timore vadit seu q̄ respicit iudicē sine timore. Vñ suadēt doctores theologi q̄ quicūq̄ grauatus peccato mortali voluerit videre sacrm dī q̄si subito statim deprimere oculos suos cognoscēdo illū esse iudicem quē sepe offendit. Et sicut fatue agit qui ecclesiā intrat sine timore. sic sapienter audit q̄ talis non diu maneat ne iudicem ꝓuocet ad vindictā faciendam. Unde legit q̄ quidā occidit virū in platea et quesiuit refugiū in ecclesia: plus timēs hoiem q̄ deū. non diu mansit q̄ manere nō potuit ꝙ exiuit et ad mortē iuit: et cū argueret de amicis cur nō mansisset in ecclesia: ipse rndit. Pauimentū ecclesie videbat mihi tantus sub pedibus ardere q̄ nullo mō poterā sustinere. Et tantū de tercia pditōe necessaria volenti ad ecclesiaz ire et ibidem bonā missam audire. s. vt vadat cū magno timore ꝓpter pctā sua. Quarto debet ire cū silentio ab inutili ꝓfabulatōe et respicere ante se nō circūquaq̄: si alicꝫs occurrerit qui ei loqui voluerit breuit rndeat et signū crucis faciat: q̄ sepe ptigit q̄ diabol⁹ misit nuncios suos ad auertendū illos qui vadūt ad ecclesiā vel ad ꝓfabulandū in via et in ecclesia. Unaz legit q̄ quedā mulier desperata ꝓpter diuitias quas amisit ambulabat loca deserta: et diabolus occurrēs dixit ei. Si facere vis qđ iubeo diuitias et bonores tibi dabo. Rndit mulier. Fac qđ dicis et faciā qđ exigis. Rndit diabolus. Tu vadas ad ecclesiā vacabis q̄ salutationibus collocutionibus et inquisitionibus parentū et vtensiliū domoꝝ tam in via q̄ in ecclesia: et sic retrabas et impedias missas audire volētes ab oꝛonibus et deuotionibus. Rndit mulier illa. Libenter faciam q̄ ꝑ scio et soleo semp: et statim portauit ei diabolus abundantiā bonorū tpaliū: et taliter impediuit oꝛātes et ad ecclesiā euntes q̄ multos duxit ad alias vias et auertit a vidēdo sacrm: et cū diu hoc cōtinuasset surrexit quedā tempestas vna dierum tpe misse et venit ictus fulguris et tonitrui et pcussit mulierem illam solā et nō aliud: ita q̄ nō solū mozeret: verumetiā incineraret et nihil remaneret ex ea nisi vestimēta. Hec de illa. Patet ergo quanti piculi sit aliquē impedire ab oꝛone et introitu ecclesie. Reuera diabolicū opus est diabolica merces inde expectanda est. Sapiēter agunt qui eundo ad ecclesiā salutationibus aures nō accōmodant. Et tantū de q̄rta cōditione necessaria volenti ad ecclesiā ire et bonā missaz [illegible] vt sez vadat cū silentio ab inutili ꝓfabulatōe [illegible] debet venire cū regalibus muneribus. quia vad[illegible] curiā magni regis qui dixit Exo. xxiij. Non apparebis in ꝓspectu meo vacuus. Cum ēm xpian⁹ in altari inuenerit eundē puerū quē tres magi inuenerūt in ꝓsepio dignū est vt ipse ita veniat ad ecclesiam sicut illi venerūt ad bethleem cū muneribus regalibus si saltē habet. Qui aūt nō habēt munera regalia deo digna: illis sufficiet bona voluntas. s. q̄ velent libenter portare munera regalia si haberēt: et sepe acceptiores sunt deo cū veniūt ad ecclesiaz q̄ qui magna portāt. Greg. dicit. Nihil deo ditius offertur bona voluntate. Hec ille. Qui aūt satis habet debet recognoscere et suis muneribus oñdere q̄ illū credit deū suū et dñm quem sacerdos tractat et oñdt oculis hoim et nō solū debet ꝫ recognoscere oblatōe rerum suarū. verūetiā suipsius. q̄ dignū est vt illi qē offeramus qđ sumus et qđ habemus et eo magis dignū q̄ ipse deus nobis vitā obtulit et seipm. Specialiter aūt debēt illi venire cū muneribus dandis miseris et pauperibus qui libēter exaudirent in suis oꝛonibus. quia etiā ipse admittit et multis annis admisit vt pauper iacēt ad fores ecclesie clamātes et mendicātes subsidiū elemosyne. quatinus ꝓ hoc introitōibus insinuet: si vultis clamoꝛē vre oꝛonis exaudiri in templo audite et vos clamoꝛem pauperū ante templū Proꝛuerb. xxj. Qui obturat aurem suam ad clamoꝛē pauperis: et ipse clamabit et nō exaudiet. Hec ibi. Tantū de quinta pditōe necessaria volenti ad ecclesiā ire et bonā missam audire sez vt vadat cū regalibus muneribus et plenis manibus si habet. Sexto debet ire coꝛ de puro et ocioso nihil cogitando nisi de deo quē querit in templo. Vñ legit de quadaz muliere villana q̄ remote habitabat ab ecclesia q̄ semp iuit qñcūq̄ campanam audiuit pulsari ad ecclesiam ꝓ missa et qñ redibat ꝓiecit ad cistam suā fabam vnā ꝓ fozamē. Anno ꝛo circūuoluto rogauit deū intime vt sibi reuelaret q̄t misse de oibus essent sibi grate. et dicto verbo aperuit cistam et inuenit tm vnā fabam. Tunc ingemiscēs cepit flere amariſſime dicens. O pie dñe qua de causa pōt esse q̄ tantū laboꝛē pdiderim: q̄ nullaz diem ꝓtermisi qñ audiui campanā missalem quin ꝓ rexi ad ecclesiā in pluuia in tempestate in niue et grādine et audiui missam: et iam tm fabam vnā inuenio q̄si tm vna missa tibi sit accepta de toto anno: et post q̄ diu fleuisset coꝛā deo et etiā ꝓquesta fuisset casū suū hominibus vicinis cum quibus ire solebat. contigit cum sic irent vt obuiam haberēt sacerdotem quēdā et dixerunt vicine mulieres ad illū sacerdotem. Dñe ꝓsolamini istam mulierem q̄ cōtristata est nimium. Quesiuit sacerdos quid obesset illi. Et dixerūt ei casum qui cōtigit. Tunc sacerdos intulit. Non videt mihi extraneū q̄ pditis omnē laboꝛē vīm q̄ ꝓfertis in via de vaccis et pecudibus vīs: cū igit deo non intenditis nec ipse intēdit vobis. Si bonas missas velitis audiere deberetis coꝛda via euacuare de oibus que i mūdo habetis agere et nihil cogitare nisi de deo quē adoꝛatis in tēplo: ꝫ dicatis mihi inquit Quot fabe sunt reperte in cista. Rndерunt. Una tm. At ille. Tunc amplius ꝓtristandū nō est q̄ vna missa de oibus est deo grata. Dico q̄ remissa sunt ei oia peccata q̄ ideo missa quotidie fit in q̄ deo pri filius suus immolat vt pctm mūdi tollat.

Sermo alius. lxviij.

Atrās ecclesiā ad audiendū bonam missam.

Ibi sūt sex pditiones debet habere. Primo cū intraueris signo crucis te bñdicas crucem aspicias et primas oꝛones coꝛā cruce facias dicēs sicut docuit beatus Frāciscus. Adoꝛamus te xpe tc. Legit de quodā viro fideli qui cū esset mortuus apparuit suo sacerdoti fideliter ꝓ ipso oꝛanti grās agens et aluatū se dicens Cum sacerdos eū interrogaret q̄d in vita sua egisset qđ deo placuisset. Rndit. Qñ-unq̄ volui ad ecclesiam ire signum crucis feci ante me ante q̄ exirem domū. et eundo dixi oꝛonē dñicam rogādo deū vt faceret me dignū intrare domū suā et post q̄ veneram ad ecclesiā ꝓcessi ad crucē dicens quinq̄ Pater noster ad honoꝛē quinq̄ vulnerū xpi. et post qlibet Pater noster adieci petionem illam. Primo dixi. Dñe hic sto ante te tanq̄ mendicus ante diuitē petēs vt tua

gratiã mihi pro modulo velis participare. Secũdo dixi. Domine hic sto ante te vt seruꝰ ante dñm petẽs cibũ ⁊ potũ corporis ⁊ sanguinis tui ⁊ vestẽ charitatis q̃ operit multitudinẽ pctõꝝ. Tertio dixi. ecce hic sto ante te vt reus ante iudicẽ terribilẽ petens vt mihi esse velis iudex pius qñ sepabit aia a corpe meo Quarto dixi. Dñe hic sto ante te sicut amicꝰ añ ami cũ petẽs vt charitas tua eximia trabat me ad te: vt liget me in te: ⁊ nõ pmittat me vnq̃ separi a te. Quinto dixi. Dñe hic sto añ te sicut filiꝰ ante ꝓpatrẽ petens te vt paternã hereditatẽ finaliter nõ velis mihi denegare. Ecce ait ille. Ita veni ⁊ intraui eccliaz: ita dixi oratione mea: ⁊ ita veni ad gratiã. Hoc quoq; dicẽs euanuit. Et tantũ de pma cõditiõe vtili ad eccliam intrãtis. s. vt signo crucis se muniat. Secũdo cũ introierit collocet se ad locũ secretũ ⁊ recolligat oẽs sensus suos dispsos vt soli deo vacet in suis oronibus ⁊ meditationibꝰ. Bern. Cũ ad orandũ eccliam intrauerꝫ fluctuantiũ cogitationũ relinq̃ tumultũ: curã exteriorũ oim obliuiscere vt possis soli deo vacare. Fieri enim nõ pot vt cũ deo aliq̃n loquat q̃ cũ toto mũdo fabulat. Intẽde ergo illi q̃ intẽdit tibi: audi illũ loquentẽ tibi: vt ipse exaudiat te loquentẽ sibi. Hec ille. Tã secrete ⁊ silenter debet bonꝰ bõ orare ⁊ deo vacare vt nullus impediat q̃ in latere suo collocat: ⁊ maxime ne faciat talẽ strepitũ quo sacerdos in missa cõmoueatur. Legit de quodã sacerdote q̃ in quadã missa liberauit de purgatorio anias nonagintanouẽ. ⁊ cũ interrogaret q̃re nũerus cẽtenariꝰ nõ cõplebat. Rñdit Hoc cõtigit ꝓpter maledictã ianuã q̃ aperiebat ⁊ ad parietẽ proiiciebat: qz tũc a mẽoria eiectus fui ⁊ a raptu reuocatꝰ fui: ⁊ qz redire non potui ad eandẽ memoriã: ꝓpterea nũerus mansit incõpletus. Ex isto videt sequi q̃ illi valde peccãt q̃ transitũ faciũt p ecclesiã ⁊ fragorẽ quodãmodo cõmouẽt p rumores ⁊ clamores q̃s exercent: qz magnã salutẽ animaꝝ impediunt. Etiã videt grauiter peccare alij q̃ sic nõ trãseũt: ⁊ sedẽt in loco apto vt videant̃ a transeũtibus: ⁊ econuerso ipi videãt trãseuntes: qz p eorũ aspectꝰ trabũt corda aliorũ ad se: ita q̃ corda taliuz plus occupant̃ cũ hoibus q̃s viderint q̃ cũ deo. Et tantũ de secunda cõditione vtili ad eccliam intrãtis. s. vt se collocet ad aliquẽ locũ secretũ ⁊ colligat oẽs sensus suos disponẽs se ad dñm deũ. Tertio postq̃ homo sensus suos dispersos sic collegerit dirigat eos ad passionez xpi: qz notabiliter passio xpi repntat in missa. Et hoc diuersimode. Altare em̃ cui sacerdos fixus stat significat crucẽ ad quã xps fixus erat. ⁊ in signũ huiꝰ sacerdos stat aliq̃n expansis ⁊ eleuatis manibus ad representandũ memoriã extensorũ brachiorũ xpi in cruce. Calix sup altare significat effusionẽ sanguinis xpi in cruce. Uestes significant vestes q̃bus xps in sua passione derisus est. Amicta sup caput significat fasciã lineã qua iudei ligabãt oculos xpi in nocte captiuitatꝭ sue: ⁊ percutiebãt caput ipius dicẽtes. Prophetiza nobis xpe: q̃s est qui te percussit. Et in signũ huiꝰ q̃n se incipit induere debet ꝓmo amictã in oculis suis reprimere ad designandũ obtectionẽ oculorũ xpi. Uestis alba ⁊ longa significat illã vestẽ albã qua xps illusus fuit ab herode. Stola quã sacerdos habet in collo significat funẽ quo xps ligabat̃ ad columnã dũ flagellabat̃: quia in illo funẽ collũ eius ligabat̃ ⁊ totũ corpus cũ pedibꝰ. Manipulus significat funẽ quo manus ligabant̃. Casula significat purpureũ vestimentũ quo induebat̃ post flagellationẽ. Cuz ergo hec repsentant̃ in missa merito debet bonꝰ homo compassione moueri dũ est in missa ⁊ videt cõsiderat hec omnia: immo stare deberet ania quasi staret in mõte caluarie ⁊ videret omia q̃ ibi contigerunt in feria sexta paraſceues. Et quia mos xpi facta est ꝓ pctis nostris: ideo q̃s debet ter pcutere pectus suum q̃n audit sacerdotẽ clamantẽ. Nobis quoq; pctoribꝰ vt ostendat se velle ꝓ peccatis suis ꝓpter q̃ filius dei tam miserabiliter mori habuit de peccatis q̃ ipse fecit tripliciter in corde suo. scz per cogitationẽ: delectationẽ ⁊ cõsensum. Et tantũ de cõditione tertia vtili. Quarto debet hõ audiens missam vel stare vel genuflectere nunq̃ sedere nisi qñ legit epistola ⁊ graduale canitur ⁊ qñ infra missam pducat. nunq̃ debet ire seu deambulare nisi finita missa quãdo sacerdos dicit. Ite missa est. Signanter debet stare dũ legit euangelium verso vultu ad euangeliũ ad designandũ q̃ xpianus debet esse paratus ad defendendũ euangeliũ ⁊ fidem xpi quandocunq̃ fuerit oportunũ. Genua quoq; flectere debet qñ in Credo dicit: Homo factus est. ad honorẽ illius q̃ de summo celo descendit ⁊ in hũc mũdũ inferiorẽ venit Maxime quiuis flectat genua sua in eleuatione sacramẽti ⁊ vertat se cũ facie toto corpore versus altare. Unde legit de quodã sacerdote dũ legeret missam de beata virgine q̃ sic incipit. Salue sancta parens ⁊c. Et ipse corpus leuasset vidit hostiam conuersam in puerũ pulcerrimũ. ⁊ beatã virginẽ in dextera parte altaris flexis genibus. ⁊ gabrielẽ in alia parte adorans ⁊ dicẽs. Hic est q̃ celũ terrãq; regit in secula seculorũ. Hec ibi. Cũ ergo celi dña flexit sua genua immerito dimittit purus homo in hac miseria q̃ nõ flectat genua sua quãdo adorat xpi sacramẽta. qz ipse idem est q̃ fecit celũ ⁊ terram in secula: ipse ꝓmus ⁊ nouissimus. Augꝰ. in quodã sermõe Quis nõ adorat primũ ⁊ nouissimũ. quasi diceret nemo audet hoc dimittere Reuera nemo audet nisi homo. Dyabolus nõ audet dimittere qñ nolã sacrat nẽti audit quin genua sua flectat siqua bz: vt sepe legit in miraculis de corpe xpi. sed miser hõ pre nimia superbia qñ videt corpꝰ xpi audet dimittere q̃ non flectat genua sua: sed q̃d ex hoc. Reuera q̃ hõ peior est dyabolo quia minus honorat deũ q̃s dyabolus. Et tantũ de quarto. Quinto debet homo audiens missam se custodire ab omni colloquio Uel si necessariũ bz loquẽ loquat breuiter ⁊ summisse. vel exeat ecclesiã: qz diurnũ colloquiũ in ecclesia vt in pluribꝰ fit ex instigatione dyabolica ⁊ perdit omis gratia q̃ impetranda esset i missa. Exemplũ legit de quodã sacerdote quẽ dixit matri sue. Cum sis in breui mortura mater dilectissima ꝓout intellexi ex reuelatiõe diuia vade ⁊ dic missam ꝓ salute anie tue. Rñdit mater filio dilectissime plures missas audiui ad honorẽ dei. Tunc sacerdos dixit matri sue. Scio mat̃ q̃ nũq̃ vnã missaz audisti: ⁊ cõfabulationibꝰ ⁊ salutationibꝰ sp occupata fuisti. sic tẽpus tale pdidisti. Propterea suadeo si vis missaz tibi valere nemi loq̃ris neq; rñdeas: ⁊ dicas tuũ pr̃ nr̃ deuotiꝰ q̃ potes. Rñdit mat̃. Si salutationibꝰ ⁊ allocutionibꝰ nõ rñderez dicerẽt boies me esse supbam. Rñdit filius. Ne cures de hoibus ⁊ de ania tua. Factũ est aũt cũ mater audiret missam cuz silentio vidit bufonẽ sedentẽ sup scapulas suas: propterea ipsa territa orare non potuit. verũtamẽ in eleuatiõe bufo cecidit ⁊ euanuit. Finita ergo missa mater dixit filio casuz. Rñdit filiꝰ Dyabolꝰ fuit ⁊ voluit te terrere vt clamasses ⁊ rumorẽ in pplo concitasses:

ꝫ sic missam ꝓdidisses. taceas cras similiꝫ ꝫ illū mali gnū bñ vinces. in crastino redijt bufo ꝫ girauit aurē mulieris ꝑ totā missaꝫ. Tertio die venit bufo q̄si volens intrare os mulieris. ꝫ statim obturauit os suuꝫ ꝫ sudauit ex terrore magno magnū sudoreꝫ. Et post terciā missam obijt ꝫ filio suo apparēs dixit O q̄ꝫ bonū cōsilium dedisti mihi fili mi. Reuera nisi illas tres missas audissem dānata fuissem. Sexto dꝫ hō audiens missam manere quoadusq; benedictio dēr. qz benedictio quā sacerdos habꝫ dare in fine misse: significat benedictionē quā xp̄s summus sacerdos dabit omibus electis in fine seculi. Cū aūt illā obtinere volumus istā negligere nō debem⁹: qz ꝑ illā istā mereri possum⁹ q̄ deus nos benedicat in p̄nti: ꝫ liberet nos ab omni ꝑiculo imminēti. Ān legim⁹ de quodam tectore petrarū q̄ cecidit de alta turri ꝫ saluus mansit vulnere letali: cū postea illi dicerēr. Tu bene signasti te hodie. Ille rīdens ait. immo bñ signatus fui quia de illa manu q̄ consecratū est corpus xp̄i accepi bñdictionē: ꝫ illā fidē semp habui q̄ illa die nō possem periclitari qñ missam audiui ꝫ bñdictionē accepi: ꝫ hec de illo. Ān dicit Chrisō. Deuota ꝫ totalis missa⁹ audientia peccata diluit: gratiā impetrat de ꝑiculo corporis ꝫ aie custodit: ꝫ finē bonū tribuit. In veteri testamēto habemus q̄ patriarche habebāt a deo potestatē bñdicendi ꝑmogenitos suos: ꝫ illi dicebanr bñdicti a dño: qz ꝓsperū successuꝫ habebant in bonis tpalibus. Nō igit mirandū dicim⁹ q̄ illi credunr benedicti a deo q̄ cū deuotione expectant ꝫ accipiūt bñdictionē boni sacerdotis in tēplo q̄ ptātem habet in hoc q̄ minister est. Sacerdos hꝫ ptātem bñdicendi panē purū ꝫ statim post efficit corpus xp̄i. Non miru ergo q̄ melioꝫ ꝫ felicioꝫ efficeret ꝫ beatioꝫ cui manu sacerdotis multa pcta delent. Et tantū de vltima conditiōe vtili ecclīam intranti ꝫ missam audienti. s. vt maneat quoadusq; bñdictio dēr. Rogemus dē.

In Natiuitate domini. Sermo. lxix.

Arnulus nat⁹ est nobis

ꝑ bis ꝫ filius dat⁹ est nobis. cui⁹ imperiū super humerū ei⁹ Esa. ix. Circa lr̄am breuiter est notandū q̄ in quolibet puero sunt alique ꝓprietates q̄ continenr in his versibus. Sunt pueri puri: parui paruisq; cibanr. Currūt letanr cito dant cito pacificanr. Et hec oia fuerūt in isto bñdicto puero iesu cuius natiuitatē nos hodie celebram⁹? Primo em puer est purus ab oi inquinamēto ꝫ neḡcia peccati. Et iō puer dr quasi purus aer: sic iste benedict⁹ puer iesus hodie natus est purissim⁹: qz ipse ita clarus est q̄ in eē suī corpis tota trinitas se specular. Iō gaudere et omēs pctores hodie ad xp̄m currētes vt ab eius puritate oēs mūdemur ab omni macula peccatorū. qz de eius puritate legit q̄ ipse est speculū sine macula: ꝫ cando: lucis eterne. Nulla em alia causa erat xp̄o veniendi ad terrā q̄ꝫ vt peccatores saluaret ꝫ ab originali peccato mūdaret gen⁹ humanū. Et ergo ipse hebraice dictus est iesus. i. saluator omniū seculorū. Ideo quotienscunq; peccator verbū ꝓpositū. s. Paruulus natus est nobis: audierit. securū accessum habeat ad ip̄m: quia ipe prestabit veram medicinā omibus languētibus. Secūdo pueri sunt parui. i. humiles. Ratio est quia q̄ꝫ magne nationis est puer inquātum adhuc puer est. nihil tamē differt a seruo cū sit dominus omniū: sic iste benedictus puer iesus hodie natus cū sit dominus omniū, sez celestiū terrestrium ꝫ infernorum: in hac sacra nocte factus est ita paruus q̄ de rege celorum factus est frater miserorum peccatorū. Ad Philip. ij. Exinaniuit semetip̄m formā serui accipiens. Et ergo pauperes cū spirituali gaudio xp̄m hodie accipiant in cordis hospitio. Nam xp̄s hodie in hunc mundū venit vt voluntarie paupertatis ostenderet dignitatē. Ideo ipe intantum pauper factus est q̄ ex nimia inopia ꝫ paupertate mater eius tantū non habuit q̄ eum inuoluere potuit. ꝫ hoc christus fecit vt sua paupertate pauperes ditaret ꝫ in regno celorū collocaret: vnde Math. viij. Vulpes foueas habēt ꝫ volucres celi nidos. filius aūt hominis non habet vbi caput suū reclinet. Et ideo quotienscunq; pauperes audierint verbū ꝓpositū gaudere debent q̄ xp̄s sua paupertate eos ditauit ꝫ in regno celorū collocauit. Tertio pueri sunt multū prodigi ꝫ largi. quia ꝓ pomo vel piro darent magnā massam auri si haberent: sic iste benedictus puer Jesus natus de Maria virgine est ita largus ꝫ liberalis q̄ ipe vult ꝓ exigua re. s. parua elemosyna dare celestem thesaurū. Iste thesaur⁹ est valde ꝓcios⁹: qz multū chare emptus est. Primo istum thesaurū multū chare comparauerūt sancti tres reges ꝓciosa munera isti puero offerentes. Secūdo sancti apostoli omia relinquentes ꝓ christi nomine vt heredes fierent in domo domini. Tertio Zacheus dans ꝓ illo thesauro dimidiū bonoꝝ suorū Luce. xx. Sed ꝓcbdolor a peccatoribus nec omia nec dimidia pars: ꝫ quod peius est nec aliena que iniuste possidenr danr ꝓ illo. Item dicit dominus. Si in alieno infideles fuistis qd̄ vestrū est quomodo habitis? Et quia iste thesaur⁹ est ita leuiter cōparandus. ideo oēs diuites properent vt eū emant suis elemosynis ab hoc puero: cuius natiuitatē Esaias nobis insinuat dicens. Paruulus nat⁹ est nobis dē. Quarto puer iratus cito pacificat per florem vel rose ostensionē. sic iste benedictus puer Jesus quotienscūq; offendit verbis vel factꝫ si ostendit ei flos confessionis vel rosa vere satisfactionis: statim obliuiscit iracundie sue: et ideo gaudere debent omnes q̄ se in b aduētu afflixerūt vigilijs ieiunijs ꝫ ozonib⁹ quia si hunc puerū offenderūt ipsum placant per rosam sue penitentie hodie ei ostense. O quale gaudiū beatissima dei genitrix habuit i natiuitate sui dilectissimi filij. Unde legitur q̄ ex mero gaudio eum plus q̄ centies in hac sacra nocte deosculata fuit: de presepio eum accepit ꝫ iterū in presepe posuit dicens sm Ambrosiū Tu es deus meus. tu es creator meus. tu es dilectissimus filius meus. ꝫ bis dictis reposuit eū in presepe. O q̄ delectabile est hodie tractare de illo dulci ꝫ benedicto puero qui vbicūq; duo colloquuntur de eo semper vult esse eoruꝫ tertius. Unde legit exemplū q̄ fuerūt duo iuuēcule in quodam claustro multū sociales q̄ in hac sacra nocte intrauerūt quandam desertam domū illius claustri post primam missam: portantes secū tres cussinos vt in eis collocationē hrent: ꝫ loquerenr de isto puero Jesu donec pulsaret ad secundā missam. Quer̄bat aūt vna illaruꝫ aliam quare duos cussinos haberet ꝫ ipa tm̄ vnum. Respondit alia. Ego vnum illorum ponam in medio vt puer iesus desuper sedeat: quia ipse dicit. Ubi duo vel tres congregati sunt in nomie meo ibi sum ego in medio eoruꝫ vt dicit euangelista. Quid plura? ipse iuuencule due sederunt in iocūditate magna talis collocutionis a festo natiuitatis christi vsq; ad

festū natiuitatis sancti iobānis baptiste. nō putātes interim spaciū duarū horaruz fuisse. Abbatissa ño et alie moniales erāt multū pterrite ignorantes vbi he due ẏgines remāsissent. Cōtigit aūt q̄ in vigilia Johannis baptiste q̄dam bubulcus claustrū pambularet z a casu ante hāc vesertā womum venit in q̄ vidit has duas puellas in magno gaudio positas: pditasq̄ tamdiu viditq̄ in eaz medio quendā pulcrū parulū positū sup cussinū: q̄ tacēs statim indicauit abbatisse q̄ secuta bubulcū vsq̄ ad womū illā: vidit hūc dilectū puerū quasi ludentē cū eis. Cunq̄ p̄ ruboze abbatissam interrogarēt vtrū pulsatū esset ad scōaz missam nihil aliud putātes q̄ p breue spaciū se fuisse illic. R̄ndit abbatissa cōsiderās earū simplicitatez Filie charissime cito pulsabit ad scōam missam. sed vbi dimisistis puerū q̄ inter vos conseserat. Cui ille cū iuramēto dixerunt se nullū puerū in eorū consortio vidisse. Quib⁹ illa ait. Sozores mee nolite expauescere. Atiq̄ in vestro cōsortio fuit puer iesus quē vos nō vidistis. licz ego vidi q̄ vos cōseruauit in tali gaudio a nocte natiuitatis xp̄i vsq̄ ad vigiliā natiuitatis sancti iobānis baptiste. z eas cum summa reuerentia vsq̄ in mediū aliarū sozorū duxit z oia q̄ vidit ceteris enarrauit. Igit̄ fratres charissimi quotiensc̄unq̄ audierimus verbū ꝓpositū. s. Paruulus natus est nobis. letari debemus eo q̄ ipe pro nobis nasci voluit vt sua natiuitate reduceret nos ad terrā promissionis q̄ est regnū celoꝝ. Ad quā nos pducat z̄c.

In Circumcisione dñi. Sermo. lxx.

Octquā impleti sunt

p dies octo vt circūcideret puer z̄c. Luce. ij.

In hoc euāgelio duo breuiter sunt notanda. Primo q̄re xp̄us voluit circūcidi. secōo q̄ vtilitas ꝓueniat hoi ex hoc noie. Primo dicendū est q̄ xp̄s voluit circūcidi ꝓpter sex causas Primo vt impleret p̄ceptū veteris testamēti qđ erat tale vt ois masculus octauo die circūcideret: s̄ q̄ xp̄s nō venit soluere legē s̄ adimplere. iō voluit circūcidi. q̄ als iudei potuissent dixisse q̄ ipe esset legi trāsgressor. Secōo vt ipse legē psonaliter approbaret quaz moysi dedit: quia si xp̄s incircūcisus mansisset. iudei potuissent dixisse q̄ ipse eoz patrib⁹ dedisset legē quā psonaliter non approbaret. Et q̄ xp̄s hodie voluit circūcidi. Tertio vt oñderet iudeis se verū corp⁹ assumpsisse z nō fantasticū. Si enī xp̄s incircūcisus mānsisset z sanguinē nō fudisset. iudei potuissent dixisse q̄ ipe corp⁹ fantasticū assumpsisset qđ sanguinē nō posset emittere. z vt xp̄s errorez hūc remoueret circūcidi voluit. Quarto xp̄s circūcidi voluit rōne iudeoꝝ: q̄ si incircumcisus mānsisset. iudei potuissent dixisse q̄ xp̄us esset dissimilis eorū patrib⁹. z ob hanc causam xp̄s circūcidi voluit: ne iudei p hoc potuissent se excusare z ei ꝓhibere ne eorū synagogā intraret. Quito ipe voluit circūcidi rōne dyaboli. s. vt sic dyabolo celaret mysteriuz incarnatiōis iesu xp̄i. quia circūcisio tantū valuit sicut mō baptismus. i. q̄ iudei p circūcisionē liberabātur ab originali pctō qđ modo abluit in baptismo. excellit tñ baptism⁹ circūcisionē in vno q̄ hō per baptismū pōt puenire ad regnū celoꝝ qđ nulli cōcessum erat p circūcisionē. Jō xp̄us voluit circūcidi: q̄ si incircūcisus pmansisset tūc dyabolo ex hoc constaret q̄ ipse natus esset q̄ eū tēpdaret. Sexto rōne nostri. z hoc dupliciter. Primo nr̄a infirmitas erat tam ignominiosa q̄ curari non potuit nisi ꝓius essemus balneati regali sanguine. Jdeo ipse motus misericordia fraterne dilectiois videns q̄ aliud non possemus habere remediū. ipse hodie pro nobis emisit sanguinē suū vt in eo balneati mūdaremur ab oibus inquinamētis. Secūdo quia omis xp̄i actio nostra est instructio. ergo christus circumcidi voluit vt ipse nos doceret in hoc q̄ nos circūcideremus spūaliter omnia mēbra nostra causa dei z pro salute aiarum nostrarū. Jdeo ꝓmo debemus circūcidere oculos nostros ne videant quod sit illicitū nec concupiscant. Math. v. Omnis qui viderit mulierē ad concupiscendū eaz z̄c. Et sicut peccatū est inspicere mulierem ad concupiscendum eam. sic etiā peccatū est q̄ mulier se ornatam ostendit vt concupiscat q̄ participeps est omniū peccatoꝝ que inde prouenīūt: nazagens z consentiens pari pena puniunt. Secūdo debemus circumcidere nostrū os ab omnibus vbis nociuis z ociosis quod si non fecerimus sine dubio in die iudicij de illis reddemus rationē coram summo iudice. Math. xij. De omni verbo ocioso quod locuti fuerint homines z̄c. Jtem in circūcisione oris tria sunt attendenda. Primo vt homo in ore suo habeat pauca verba: quia etiam in multiloquio deest sapiētia. Secūdo vt verba que pfert aliquis sint vera q̄ dicit Sap. j Os quod mētitur occidit aiam. Tertio vt illa verba que profert aliquis sint vtilia. scz vt quodcunq̄ hō loquit̄ sit in laudē dei z salutem anie quia q̄n hō verbis suis non potest prodesse: tunc iubetur silere. Tertio debemus circumcidere cor nostrum ab omibus malis z peruersis cogitationibus que hominē a deo separant. Quarto debemus circūcidere manus nostras ne per eas attrahamur nobis illicita per vsurā furtum vel rapinaz acquisita. quia ꝑm Aug⁹. Peccatū non dimittit̄ nisi ablatū restituatur. Quinto debemus circūcidere pedes nostros de omnibus illicitis gressibus. scz choreisationū: taxillationū. adulterij z̄c. z p cōsequēs oia alia mēbra circūcidere debem⁹ p que detrimentuz anie pati possumus in die iudicij. Non tñ hec membra circūcidere debemus sed etiā abscindere z a nobis proijcere debem⁹ Unde in euāgelio Math. xviij. Si scandalizauerit te pes tuus abscide eū z proijce abs te. quia meli⁹ est tibi ad vitam ingredi debilē vel claudū q̄z duas manus habentē z̄c. z ideo xp̄s voluit circūcidi corporaliter vt nos in oibus mēbris nostris circūcidam⁹ nos spūaliter. z in signū hui⁹ vt sim⁹ memores passionis dñi nostri iesu xp̄i. Quare dixi verbū ꝓpositū. scz Postq̄z impleti sunt dies octo. Jtez debem⁹ scire q̄ xp̄s pro nobis sanguinē suū q̄nq̄z vicibus fudit. Primo hodierna die in circūcisione. Secūdo in in horto q̄n adorauit patrem suū celestem dicēs [illegible] ter si possibile est z̄c. z sic ex nimio terroze fact⁹ [illegible] doz eius tanq̄ gutte sanguinis in terram de[illegible]nt. Tertio in flagellatione q̄ ipe erat a iudeis ad colūnam ligatus. in qua erat tantum flagellatus q̄ acies acus effigiei toti⁹ iam corporis sane z illese nō potuit supponi. Quarto in affixione crucis. in qua corp⁹ suū ita erat extensum q̄ omēs ei⁹ vene erāt disrupte Psal. Dinūerauerunt omia ossa mea. Quito in lateris apertiōe. de quo exiuit sanguis z aqua in remissionē omniū peccatoꝝ. Jn signū hui⁹ p̄sbyter in missa vertit se q̄nquies ad pplm vt eū incitet ad mēoriam dñice passionis. vt. s. hō suo creatori regratiet̄ de tali bñficio Secōo nōdū q̄ boi ꝓuenit multiplex vtilitas ex vocabulo hui⁹ nois Jesus. Primo q̄ hoc nomē

fortificat nos in nris tribulationibus ⁊ aduersis. de hoc habeꝫ exemplū in legenda sancti Ignacij vbi legiꝫ q cū impator Trayan⁹ eū plūbatis cedi iussisset latera ei⁹ cōbussisset: necnō ambulare eū fecisset sup prunas. Ignacius in tot tormētis nunq̄ cessauit ab inuocatione bui⁹ dulcissimi nois a quo tortores mirati interrogauerūt eū cur totiens replicaret hoc nomē ihesus. Quibus ait hoc nomē scriptuꝫ est in corde meo: ⁊ ꝫ ab eius inuocatōe nequeo cessare q̄ prestat mihi refrigeriū in meis grauissimis tormentis. Cūq̄ igiꝫ ignacius obiret: tortores memores sunt verbi illius ⁊ cor eius euellerūt ⁊ scindētes p mediū inuenerūt in eo aureis litteris scriptū hoc dulce nomē ihesus Unde ex hoc plurimi crediderūt. Secūdo p hoc dulce nomē cecis datū est lumē. ⁊ claudis gressus: vt p̄z in actibus apl̄oꝝ vbi legiꝫ q cū claudus q̄dam i hierusalē peteret elemosynā ab introeūtib⁹ i templū cōtigit petrū ⁊ iohannē ibi ascendere. q̄ cū ab eis aliq̄d peteret. R̄ndit petrus. Aurū ⁊ argentū non est mihi qd̄ aūt habeo tibi do. In noīe dn̄i nostri ihesu xp̄i surge ⁊ ambula. q̄ cōtinuo surrexit sanus ⁊ ambulauit. Tertio hoc dulce nomē ihesus liberat boiem a peccatis: q⁹ ihesus dicit saluator. nam p illud nomē accepimus remissionē pcōꝝ. Aug⁹. Quid est ihesus nisi saluator. ꝫ bone ihesu ꝓpter teipm esto mihi ihesus. i. saluator. Noli dn̄e sic attendere ad maluꝫ meū vt obliuiscaris nomē tuū. Quarto ⁊ vltimo hoc nomē Ihesus adiuuat boiem ꝫ insultus demonū. de vtute buius melliflui nois dicit Petrus Rauennēꝭ. Hoc nomen ihesus dedit cecis visum: claudis gressum: mutis sermonē: ⁊ mortuis vitā. totāq̄ ptātem dyaboli virtus bui⁹ dulcissimi nois effugauit de obsessis corporibus. Q⁹ aūt hoc nomē bn̄dictū ihesus adiuuet boiem cōtra insultus demonū: hoc p̄z Exemplū legiꝫ cū beatus Patricius p̄dicaret p hyberniā: rogauit dn̄m vt ondēret aliq̄d signū p qd̄ boies territi agerēt penitentiā. ⁊ certe apparuit puteus maxim⁹. Reuelatuꝫ est ei q ibi esset locus purgatorij. in quē si aliq̄s descēdere vellet pro pctis suis alia sibi non restaret pena. Qd̄ audiētes multi ingrediebanꝫ q̄ nunq̄ fūt reuersi. Erat ibi q̄daꝫ nobilis noīe Nicolaus q̄ in būc puteū descēdere voluit ꝓpter multitudinē peccatoꝝ surū ne in aliū veniret solū tormentorū. Ecce hic inuenit in via quodd̄ oratorij albis monachis repletuꝫ q̄ dixerūt. Esto cōstans q⁹ multa tentamenta sustinebis. Et ꝫ quotiēscūq̄ senseris te afflictū ꝓtinus clama Adiuua me dn̄e ihesu xp̄e ⁊ miserere mei ⁊ statim adiuuabit. Cūq̄ ab eis ꝓcessisset subito demones tā q̄ bestie sibi occurrerūt mugientes cōtra eū. tunc ait Adiuua me dn̄e ihesu xp̄e ⁊ miserere mei. ⁊ sic euasit a bestijs. Abinde aūt ꝓgrediens vidit magnū ignez in q[illegible] cū ipse p demones proiect⁹ fuisset subito clamau[illegible] statim ignis extinct⁹ est. ꝓcedēs vltra vidit ꝓfundū puteū de quo exiuit fum⁹ sulpbureus ⁊ clamor maxim⁹: in quē cū ipse ꝓiectus fuisset. clamauit vt supra: ⁊ statim liberatus est. Tandē vidit quēdaꝫ strictū pontē sub q̄ fluui⁹ currebat igne⁹. quē cū trāsire deberet a demonib⁹ est in eo tractus p pedes. quare statim clamauit. sic p auxiliū huius bn̄dicti nominis vltra pontē puenit vsq̄ ad quendā campū mira suauitate florū decoratū. viditq̄ in eo duos iuuenes albis vestitos q̄ eū duxerunt in quandā ciuitatē quā paradisum dixerūt. Iste aūt Nicolaus rediēs ad vitā post spaciū pacta pnia. p hoc bn̄dictū nomē ihesus in paradisum puenit. Ad quod nos perducat qui sine fine viuit ⁊ regnat.

In Epiphania domini. Sermo. lxxj.

Bi est qui natꝰ est rex

Vidimus enim stellam eius in oriente et venimus cum muneribus adorare dominum. Mat. ij. In vbis bui⁹ euan. tria breuiter sunt notāda. s. vera incarnatio filij dei viui. Scdo noue stelle apparitio. Tertio deuota regū adoratio. Primuꝫ ibi: vbi est ⁊c. scdm ibi: eius stellā vidim⁹ ⁊c. tertium ibi. venim⁹ cū mūeribus adorare eū. Primo notare debem⁹ veram incarnationē dn̄i nostri ihesu xp̄i. ex hoc q bi tres reges a tā remotis ptibus ducti p banc stellā venerūt ab oriente vt hunc puerū viderent ⁊ eum adorarent: quia nō est mirandū q ille q̄ per sanctos angelos suā natiuitatē mundo notificauit ⁊ pastoribus in iudea sup gregē suū vigilantibus. si idē eandē incarnationē per stellā ostēdit magis in oriente quia apud deū nihil impossibile est. licz bi adhuc gentiles erant ⁊ pagani tn̄ cognouerūt q tale signū esset magni regis. Jō q̄n ipsi venerūt in hierusalē ex magno cordis desiderio. dixerunt verbū propositū. Ubi est qui natus est ⁊c. Secundo notaꝫ noue stelle apparitio: in hoc q reges dixerūt ad herodē. Vidimus stellā eius in oriente. Unde notanduꝫ q hec stella dicꝫ noua ꝓpter quicq̄. Nā alie stelle create sunt in ūtio creationis mūdi. hec aūt in die natiuitatis de nouo ⁊ ex nihilo creata est Secūdo hec stella differebat ab alijs in forma: q⁹ hec stella ꝓferebat in se formā pueri baiulantis crucē in humeris: sicut ait Crisost. Tertio in splendore: q⁹ cū oēs alie stelle lucerent. istos tamen tres magos ducere nō poterāt sicut ista. Quarto in transitu: q⁹ cū oīs alie stelle in firmamēto sint fixe: hec erat in aere circa terrā. alꝫ eīm ipsa nō potuisset ipsis magis viā demonstrasse. Quinto in officio q⁹ cū alie stelle manifestent noctē: hec erat ad manifestandū verū diē. s. xp̄m qui est sol iusticie. Qualiter aūt accidit q istī tres reges banc stellā viderūt in nocte natiuitat⁹ xp̄i breuiter audietis. Dicit eīm Cbrisō. q quidā inspectores secretoꝝ ⁊ astronomi sicut erāt isti tres reges elegerūt de seipsis. xij. ⁊ sicꝫ eorū moriebatur: tūc filius illius aut aliq̄s propinquorū suorū in loco illius defuncti substituebatur. Hi ergo singulis annis ascenderūt super montē victorialem et tribus diebus ⁊ noctib⁹ ibi morantes laudabant ⁊ exorabant deū vt eis ostenderet illā stellā quā Balaā ꝓpheta p̄dixerat. Quadā ergo vice. s. in nocte natiuitatis dn̄i nostri ihesu xp̄i lue in die dum sic ibi manerent stella quedaꝫ ad eos venit super montē q̄ habebat formā cuiusdā pulcri pueri: in cuius capite crux splendebat: que magos allocuta est dicens. Ite velociter in terram iuda ⁊ ibi regē natū inuenietis. tūc illi cōtinuo ire ceperunt ab oriente vsq̄ ad meridiez ⁊ hoc in dromedarijs qui tantū ambulant in vna die quantū equus in tribus. Credendū est aūt q bi tres non venerūt ex vna regione: ⁊ ideo singulariter ambulauerunt: cuncq̄ vn⁹ alteri in via a casu obuiaret. Ceperunt singuli inquirere de qua terra esset alter: ⁊ dixerunt de hac stella. s. qualiter possent inuenire eum cuius stellam viderant in regione. Dixitq̄ vnus illorum. Ego scio q Herodes rex hierosolimitanorū dixit sibi vxorem de regali progenie. Igitur ipm visitemus: cuncq̄ venissent ad herodē ipsi dixerunt verbū propositū. Ubi est qui natus est rex ⁊c. Quod audiens herodes turbatus est valde ⁊ tota hierosolima cum illo. Conuocatisq̄ scribis ⁊ principibus iudeo-

nō scisitabāt ab eis vbi xps nascerēt. At illi dixerūt in bethleem iuda sic em̄ scriptū est Quo audito dixit herodes magis. Ite t diligenter q̄rite de hoc puero: t cū inueneritis renūciate mihi vt t ego veniēs adorē eū. Hoc aūt dicebat fraudulēter vt si sciret vbi puer esset natus q ipm occideret. Illis aūt abeuntib⁹ stella quā p̄diderant antecedebat eos vsq; dum veniēs staret supra vbi erat puer. Videtes aūt stellam magi gauisi sunt gaudio magno. Et intrātes domū inuenerūt puerū cum maria matre eius t procidentes adorauerūt eū. Tertio notāt deuota regū adoratio necnō eor collatio in hoc qđ dī: t venim⁹ tc. Añ notādum q libet istor regum apertis thesauris suis domino obtulit oblationē singularē t vniuersalē. Mag̃ p̄mus rex obtulit deo aurū: alius thus: tertius myrrham. Igit charissimi si tales pagani obtulerūt dño tam p̄ciosa munera: multomagis nos xp̄iani offerre debemus munera multū p̄ciosiora. Aurū autē offerre deo spūaliter nihil aliud est q̄ purā confessionē de oīb⁹ peccatis nostris facere. t q nō vult offerre tali modo offerat myrrham p quā significat vera contritio. Myrrha in se multū est amara. t posita in arta corpus mortuū nō p̄mittit illud corrodi a vermibus nec corpus putrescere. Sic vera cōtritio depellit ab homie omnē fetorē peccator nec sinit vermes. i. demones. corp⁹. i. aiam corrodere. Seqūtur igit de thure. Thus em̄ cū incendit mittit fumū ad supiora t si significat orōnes mundā ꝓpter delectationē odoris. t hoc thus offerre deo debem⁹ cum auro cōfessionis t myrrha vere contritionis si iram dei placare volumus. Si autē volumus vt fum⁹ nostre orationis veniat ante cōspectū altissimi. tūc faciam⁹ ei duas alas id est ieiuniū t elemosynas: sicut dicit Chris. q fum⁹ deuote orōnis ab his ducit ante conspectū dei t procurat vt dñs noster ieſus xp̄s exaudiat t fontem sue miscdie stillare faciat super peccatorē: hoc patz. Ex emplū legit in gestis romanor q in iudea erat q̄dam mons magn⁹ t altus: in cui⁹ supficie erat q̄dam fons de quo exibant riuuli aquarū ad irrigandū totā terrā in circuitu valliū. Contigit autē aliqñ q terra propter aridit̄ aqua indigeret: t tūc habitatores miserunt quandā pulcerrimā virginē cum quodā seruo: vt bi corā fonte dulciter cantarēt. Quo facto fons ille ex tenere virginis voce motus statim emisit riuulos suos ad irrigandū terrā illā quantū necesse erat. Per hunc montē magnū intelligo celū p fontē deus omnipotentē. i. xp̄m intelligere debemus per aquam dei miscdiam. habitatores valliū omne gen⁹ humanū qđ indiget dei miscdia: p puellā cū socio siue seruo ipsa oratio deuota cū ieiunio t elemosyna significat. Ut ergo terre nostre conscientie irrigent p riuulos miscdie dei t eius gre. necesse habemus vt banc puellā. s. deuote orōnis mittamus vt cantet corā fonte. i. xp̄o qui est fons viuus: hoc carmē humile. s. Miserere mei deus tc. Et sine dubio fons iste viuus xp̄s ieſus vult humectare terrā nostre conscie riuulis sue miscdie t gratie. qz sm p̄s. Cor contritū t humiliatū deus non despiciet. Rogemus ergo dñm vt ei hodie cū istis tribus regibus munera nostra p̄ciosa. s. aurū pure cōfessionis. t myrrham vere cōtritionis. t thus deuote orōnis offerre valeamus: vt cū eo eternaliter viuere impetremus. quod nobis ille concedat qui si ne fine viuit t regnat.

In singulare p̄conium individue euecq; trinitatis intemerate intacteq; dei genitricis baud non immarcessibilis omniū sanctorū curie. In speciale etiā p̄sidium orthodoxe fidei catholice sermones ad moduz ꝓficui: etsi breues Norm̄i secure Nuremberge bis eneis figuris opa t diligentia spectabilis viri Antbonij kobergers exarati t completi. Anno salutis. M. cccc. xcviij. xij. die Marcij.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

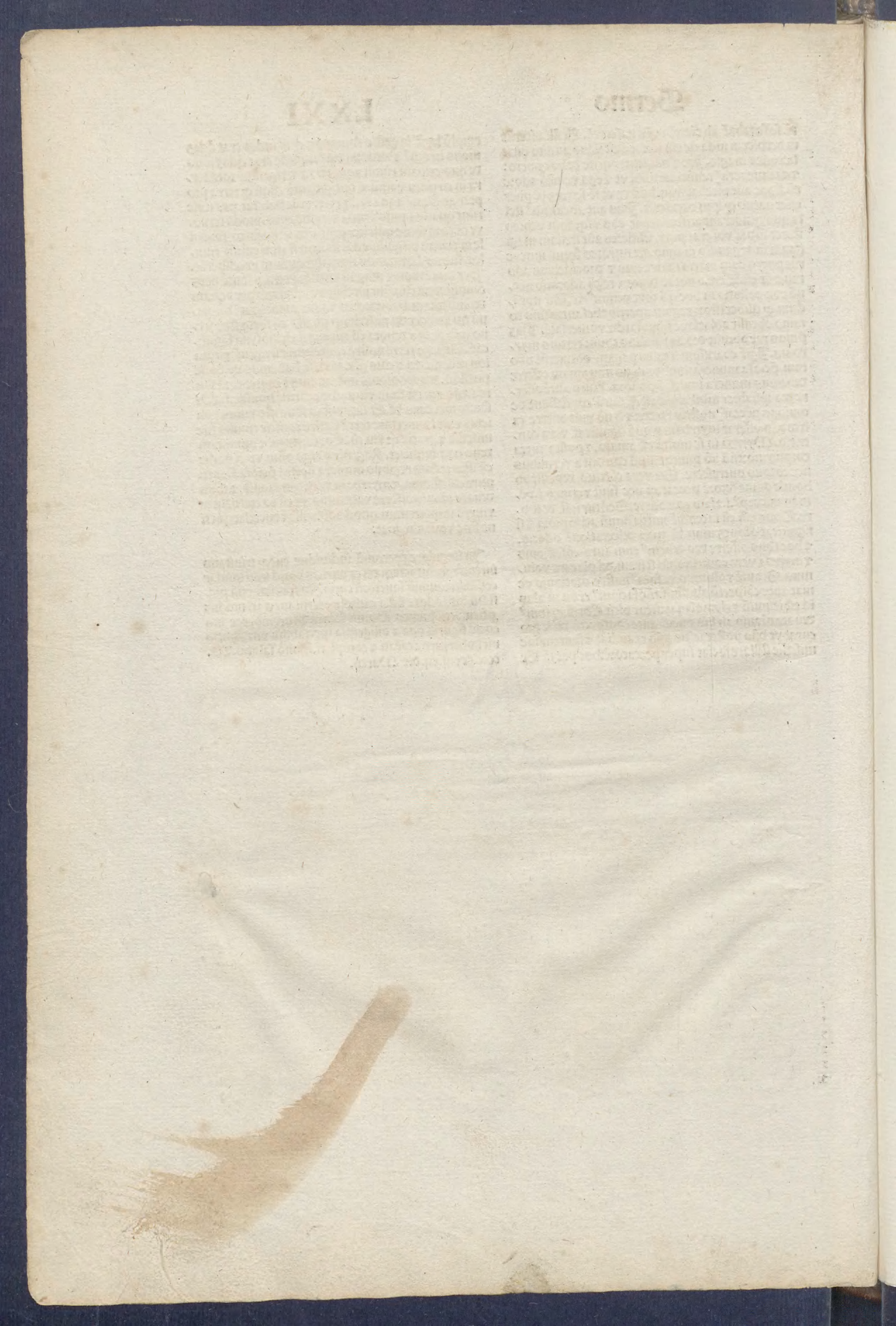

IP 3257